

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب زاد المعاد

مؤلف: محمد باقر نوری (مبسن)

شماره ثبت کتاب

۴۴۵۳

۵۳۱۵

موضوع: شماره اختصاص: ۱۸۸ (لاکته) (خطی) (اعمالی)

تیمار سرالفاخر حیدرآباد (تاسیر الموله) مکتبخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی اهدائی
۱۸۸

۱
۸
۸
۳
۵
۸
۷
۶
۰۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۰۸
۱۸
۸۸
۸۸
۳۸
۵۸
۶۸

۴۴۵۳
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب زادالمعاد

مؤلف: محمد باقر بن محمد (مجلسی)

موضوع:

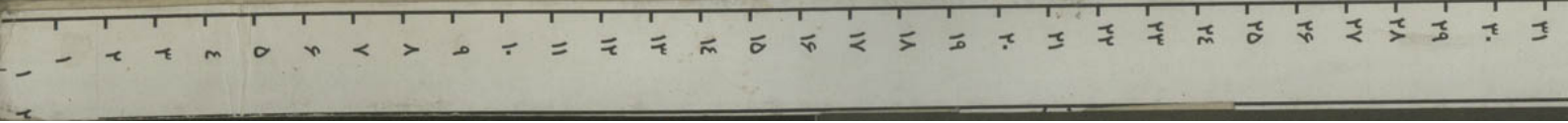
شماره اختصاصی (۱۸۸) (خطی) (اعمدانی)

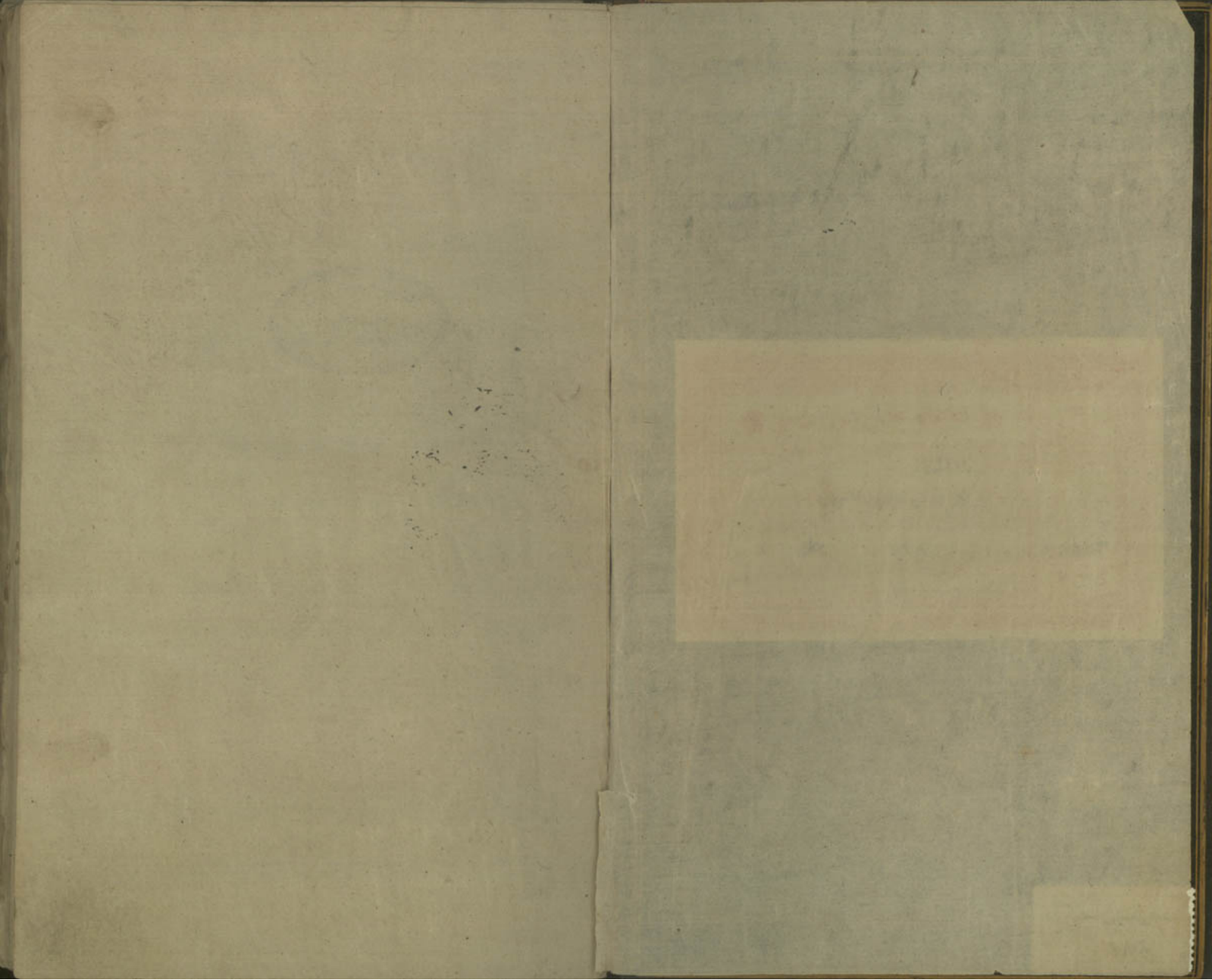
تیمار سر لشکر حمید قزوینی (ناصر الدوله) یکتا بنامه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۲
۴۴۵۳
۵۳۱۳

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی
۱۸۸

1928

کتابخانه مسجد تهران
اهدای
بکتابخانه مجلس شورای اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد واله الطيبين
الطاهرين
الذين هم اجسادنا
وآدميتنا
والله اعلم
بما نزلناهم
عليه

مزارع امامهای بر سر دکان مؤسس قواعدها است و در هر مروج شریعت امامی
ظاهرین حیاض ساحت ذکر که خلافت پناهش از تقابل شفا سال الامین
زمان ابریز و خواجه کوران ذکر صرح مروجت و جلالش تر زمان بتلک
قد سنا الضمائم العزیز یعنی السلطان الاعظم والخاقان الاعظم
الاکبر کملیاه الاکبره و ملاذ القیاسه و محیی مراسم الشریعه الغریبه
قواعد الملة البیضاء السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان لسان
سلطان حکیم الموسوی الحکیم الفاضل بهادرخان لالاک زانات
دولت مرفوعه و مقامات اعلا و رفیع و مبرک کردید تحفه ان بارک
خلافت امیر کاه کرطانید امید که مقبول طبع اشرف کرد و ان علی حضرت
از فوایدان منفعه کردند محمل والذ الظاهرین والله الموفق والمعین وان
مشتمل است بر چهارده باب و خاتمه **باب اول** در فضائل و اعمال ماه
مبارک و حجیت و ان مشتمل بر بیخ فصل است **فصل اول** در بیان فضائل
این ماه و عبادات آنست بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان بهترین
ماههای سالند و از حضرت رسالت پناه منقولست که هر که در هر یک
ماه رجب و شعبان از بارانند و وصل نماید روزی الهی را بر روز ماه مبارک
و رمضان این ماههای مبارک ذکر و زقیامت کواهان او باشند بر حق
تعالی و در آن روز نمازی از افاق اعلی ندا کند که ای رجب و شعبان
و ماه رمضان چگونه بوده است محمل این کینه در شما هفتاد و طاعت او
از برای خلد امة انما همنا کوسید کلمین بنده توسته گرفت در ماهها مبارک

و غیر

بر طاعت ترا و استمداد فضل و رحمت از تو نمود و کجی بسیار در طلب خو
ش نمودی تو کرد و تا تو انست تمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی
دهند ملائکه که موکلند بر این ماهها که ما نیا فیما بر بنده دامک طلب کنند
طاعت و خوشنودی تو و امیدوار گشت و امرزش تو بود و آنچه از الهی کرده
بودی ترک کرد و آنچه از او طلبیدن بودی بوی الهام سارعت نمود و روز
کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و گوش و چشم و سایر خواص او از این بزرگ
اوسر ام کرد که بودی اجتناب کرد و روزها با شکی شبک رسانید و در شبها
خود را تعب انداخت برای کندگی تو و وصلی بقدر مساکیر بسیار زاد
و احسان بسیار نسبت به بندگان تو نمود و این ماهها مضامینت کو
کرد و چون از اینها جدا شد و طبع نیک کرد و بعد از آن الهی پر امون حضرت
تو نکردید و نیکو سنده بود این بنده پس حق بغم میفرماید که بر بدای بنده را بنوی
بهشت و استقبالی کنند و زاملا که بختها او را منبها او و از برترین و
اسبان نورسوار کنند و بگرد بسوی بخنی که هرگز زوال ندارد و خاتمه
نمیشود و سرای که جوانانش کبیر نمیشوند و شادی و خوشحالی ان زوال نند
و هرگز ایشان از تعب نمیناشد و از ضراب این میگردند و مشقت حساب
از برای ایشان نیست و ایضا از حضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ
خداست و ماهی دیگر نیست و فضیلت بان بزرگست و قال با کافر ان حجرت
و رجب ماه خداست و شعبان ماه منگت و ماه رمضان ماه امت است
کسی که یک روز از ماه رجب از روز دارد دست و کعب خوشنودی بزرگ خدا

کرد و غضب الهی از او دور کرد و در روزهای چهارم بر روی او بگشاید
 کرد و پسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر منقولست که هر که بگوید
 از ماه رجب در روز دوازدهم یا بیست و یکم از او دور کرد و هر که سه
 روز از آن روز در پیشگاه او ایستد و بگوید یا علی یا محمد یا جبرئیل
 یا میکائیل یا اسرافیل یا عزرائیل یا ایزد یا خداوند یا پروردگار یا
 نام هر یک از اینها در پیشگاه او ایستد و از غسل شستن هر که بگوید
 رجب هر روز دارد البته از آن ماه یا شام که پسند معتبر از حضرت صادق
 منقولست که حضرت رسول فرمود که ماه رجب ماه استغفار است
 منگت بگوید در این ماه طلب امر نشود که خدا امر زند و مهم بماند
 و رجب را صیغ میگویند زیرا که حکمت خدا در این ماه بر امت منکر بسیار
 ریخته میشود پس بسیار بگویند استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله و پسند
 از حضرت صادق منقولست که هر که سه روز از ماه رجب روزی یکبار بگوید
 روز ثواب روزی یکسال برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن روز بگذرد
 هفت درجه بر روی او بگشاید کرد که هر که هشت روز از آن روز دارد
 هشتاد و بیست بر روی او گشاید شود و هر که پانزده روز از آن روز
 بگذرد خدا حساب او را از انسان بگذرد و هر که در ماه رجب از او دور کرد
 حق تعالی خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا خوشنودی خود را برای
 او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و این بابویه پسند معتبر از سالیان است
 کرده است که گفت رفیق محمدت حضرت صادق ۴۴ در این ماه رجب که چند
 روز از آن ماندن بود چون نظر ببارش حضرت بر من افتاد پرسید که ای بابا

روز گرفته در این آنگاه بنامه و انتم ای فرزند رسول خدا فرمود که انقدر
 توانی از توفیق شش است که قدر از اینها بگذرانی که نمیدانند بدردی که
 اینها همیست که خدا از اینها بگذرد و بگوید یا علی یا محمد یا جبرئیل یا
 میکائیل یا اسرافیل یا عزرائیل یا ایزد یا خداوند یا پروردگار یا
 نام هر یک از اینها در پیشگاه او ایستد و از غسل شستن هر که بگوید
 رجب هر روز دارد البته از آن ماه یا شام که پسند معتبر از حضرت صادق
 منقولست که حضرت رسول فرمود که ماه رجب ماه استغفار است
 منگت بگوید در این ماه طلب امر نشود که خدا امر زند و مهم بماند
 و رجب را صیغ میگویند زیرا که حکمت خدا در این ماه بر امت منکر بسیار
 ریخته میشود پس بسیار بگویند استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله و پسند
 از حضرت صادق منقولست که هر که سه روز از ماه رجب روزی یکبار بگوید
 روز ثواب روزی یکسال برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن روز بگذرد
 هفت درجه بر روی او بگشاید کرد که هر که هشت روز از آن روز دارد
 هشتاد و بیست بر روی او گشاید شود و هر که پانزده روز از آن روز
 بگذرد خدا حساب او را از انسان بگذرد و هر که در ماه رجب از او دور کرد
 حق تعالی خوشنودی خود را برای او بنویسد و هر که خدا خوشنودی خود را برای
 او بنویسد هرگز او را عذاب نکند و این بابویه پسند معتبر از سالیان است
 کرده است که گفت رفیق محمدت حضرت صادق ۴۴ در این ماه رجب که چند
 روز از آن ماندن بود چون نظر ببارش حضرت بر من افتاد پرسید که ای بابا

شود سنادی از بیان عرش نماند که کجا بناید و چون پس کرده می بخیزند که
نور و های ایشان جمیع محشر را روشن گرداند و تاج پادشاهی بر سر او است
باشد که مکل باشد هر فراید و نیا قوت و نیا هر یک از ایشان هزار سالت بود
باشد از جانب راست و هزار سال از جانب چپ و هر که او را ندانند که کجاست
باشد تو را که امتها را حق تعالی ای بند خدا پندارند که حق نماند ایشان را
که ای بندگان و کینان من بعز و جلال خود سوگند یاد میکنم که شما را
در ما و ای نیکو ساکن گردانم و عطا های شما را از بزرگوارتم که عطا کنم بهما
انگیزم و غما کنه ها که در زلفا جاری باشد و هیش که در آن غر غما نماند
و نیکو مزین است نزد کارگان از برای من و آنکه بر شما واجب گردانم زبون
داشتید از برای من در راهی که حرم من از عظیم گردانیدم بودم و حق او را
و واجب ساختم بودم ای آنکه من بندگان و کینان مرا داخل هشت
گردانید پس حضرت فرمود که این همه توفیقها برای کسیست که چیزی نماند
ماه مبارک رجب داروزه دارد اکثر کبر و زبانش از اولش با مینا نشانی است
و پسند مقبول از حضرت امام رضا روایت کرده است که هر که روز اول
ماه رجب زار و زور دارد که قطع در قیامت از او خوشتر باشد و هر که در روز
روز دارد خدای تعالی بغایت از او خوشتر و از او شکر کرد و او را خوشتر
گرداند و هر که که روز از او روز دارد خداوند بزرگوار او را شکر کرد و در
او را از او را شکر گرداند که در قیامت و هر که هفت روز از او روز بدارد
چون بهر دو گهای هفت آسمان برای روح او کشود شود تا همه کون عالم

برسد و هر که هشت روز از او روز بدارد هشت در هشت بزرگوار او
کشود شود و هر که نوزده روز از او روز بدارد هشتاد که از حق تعالی طلبد
بر او در مکر آنکه سوال و برای کاه باشد یا منضم قطع روح باشد و هر که
تمام ماه از او روز بدارد از کاهان بهر آن بدمانند که روزی که از خداوند تبارک
شدن باشد و از حق تعالی از او در داخل هشت کردد بابر کربان
و نیکو کاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله کجا پیش
ذکر آنها ندارد **فصل در بیان اعمالیست که کسی که از روز غایب باشد**
باز او دستور باشد بعضی از اجل آورد و بعضی از کلمات معتبره
وارد شد است که بدین روز است که یکدم صدق کند که موافق
زدهای این زمان تقریباً هفتاد بار بوده باشد و بر او یک دیگر عرض
روز یک مد کندم یا جو وارد شد است و او خود در صد در صد است
و ظاهر هر چند در کتب کافی باشد و در ذریع و در خصوص روز ماه مبارک
رجب یک کرده نان نیز وارد شده است که قادر برون نباشد که عمل کرده
اند کسی که پریشان باشد و قادر بر هم مود نباشد و ایضا در خصوص
روزه ماه رجب از حضرت رسول وارد شده است که بعضی روز اگر
خادر بران نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیح را بخواند تا ثواب روزه را
باید سبحان الله الا لعجلیل سبحان من لا یدعی الشبیه الا له سبحان الکریم
الاکرم سبحان من لیس العز و قوله اهل و در ذریع و ایات معتبره وارد
شده است که هر که بهر روز او را در مؤمن خود وارد شود و قصد روز سنت

على الثار ودست بر نداشت تا از اب دینارش ترشد و شیخ طوسی بسند
معتبر روایت کرده است که حضرت صادق علیه السلام در مجلسی که در آن
دو ماه رجب است دعا بخوان اللهم زدنا استناك صبرا شاكرا من لك وكل
الظالمين منك وبقين العابدين لك اللهم انك العلي العظيم والاعباد
البائس الفقير وانت العلي العبد لك انك العلي العظيم صل على
محمد وآله وامن بعناك على فقير ورجل على الرجل وبقونك على
ضعيفنا قوي باعز الله صل على محمد وآله ولا تصيبنا العيوب
والسيف ما اهدى من امر الدنيا والاخرة يا ارحم الراحمين وارزنا
سبدين طوس ظاهر مدي ودر كابدنا عاجا مع ترسد غاهاست ودر
هم اوقات ميوان خواند و شیخ طوسی وسيد و در كران بسند
معتبر از حضرت صاحب الامر روایت کرده اند که بر سنت است در هر
روز از روزهای ماه مبارک رجب دعا بخوان اللهم زدنا استناك
بالقول ودين في رجب محمد بن علي وآله علي بن محمد علي بن محمد
بهينا اليك حمر العزيب يا من ايد العرف طيب ودينما كذب ورجب
استناك سؤال مقرب من ذنوبه قدا وبقنه ذنوبه او بقنه عيوبه
فقال على الخطا يا ذنوبه ومن الرزا يا خطوبه يستناك التوبة وحسن
الادب والفرغ عن المحبة ومن الشارة كالتدبير والعفو عما مضى
فانت يا مولاي اعظم اسماء وبقين الله واستناك عسا آتاك التوبة
ووسا آتاك التوبة ان تتعاقب هذا الشهر برحمتك واسعدك

نحوه واز قوه وبقينه ما ندفعها فاقبل الى اول الحافة وحمل الاخرة وما هي
اليها صاقره وان حضرت رسول منقولت که در کتب ماه رجب هر
بامداد وپن هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله واتوب اليه ودر ستم
بسوی اسنان بر دارد و بگوید اللهم اغفر لي وبق علي وارزنا استغفرك
جميع ايام سال سنناست وهر مرتبه سون قل هو الله احد ودر کتب
خواندن ثواب بسیار در آن وارد شده است که خواهد کرد و در کتب
و اگر خواهد کرد و در کتب بخواند که در تمام ماه هر مرتبه خواند بگوید
واستغفر الله من قولت که هر کس هزار مرتبه لا اله الا الله در کتب ماه
بگوید کند هزار حسنه برای او نوشته شود و حق تعالی در هشتاد و نهم
انزالی او بیا کند و در هر شب از شبهای این ماه هر مرتبه لا اله الا
الله وارد شده است و صد مرتبه این استغفار نیز منقولت و در
کتاب ماه اگر چه راضی در شب بخواند فضیلت بسیار دارد استغفر
الله الذي لا اله الا هو وحده لا شريك له واتوب اليه وانصرت
امير المؤمنين منقولت که حضرت رسول فرمود که هر که در هر
روز و در نماز رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه سون حمد و
الکبری و قل يا ايها الکافرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب السما
و قل اعوذ برب الفلق بخواند و سه مرتبه بگوید سبحان الله وبحمده
و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العظيم
العظيم و سه مرتبه بگوید اللهم صل على محمد وآل محمد و سه

توجه بقدر الله عز وجل بعد ما أتت من العبد بل عند الموت ويرث في الرجوع والقبول
ومن الشكر لله يوم الألفية فاستلقت أن تصل على محمد وآله وإن جعلت عليه
عديته فبئس ميتة سيئة وموتة مؤلمة فقل يا محمد يا محمد ولا تفرح بالظلم
صلى على محمد وآله إلا ما يوجب الحكمة والهدى والبر والعدل ومعادون العصاة
وأعظم في نفسه من يصل منوه ولا تأسف على عزرك ولا على غفلة ولا تجعل غفلة
أعلى حسن وأرض عني فأول مغفرتك للظالمين وأول من الظالمين اللهم اغفر
مالي الظلمة وأعطيني ما لا أقتضيك فأنت الواسع رحمتك الباسع حكمتك
وأعطيني الشعة والدعة والأمن والأمانة والنجاة والنجوة والشكر والمناجاة
والتمسوى والصبر والهدى والبر والعدل والبر والعدل والبر والعدل
يا ربنا أصل دولته والوفاء فيك وما أحببت ولا أحبتي ودلته ودلته
من السليبين والسليبات والوفيين والوفيات يا رب العالمين واجتبا
بسند معتبره نقولت كدستجاست كد بعد از سلام هفت روزگان
وچنانکه در نوشته است این دعا را بخواند آنکه میخواهد در دنیا و آخرت
و لا تخاف منته و بستان از تکبیرات العاصم فانك تعبه بكرمك انك تقبل
التوبة عن عبداك وتغفر عن سيئاتهم وتغفر الازل فانك مجيب الدعاء بك
ومنة و هيب فاننا نقول انك من الخطايا والغيبات انك في توفيق جليل
العطايا يا خالق البرايا يا مفضل من كل شدة يا مجي من كل محنة
ورفع عن الشرور والكهني شتر عواقب الامور فانك الله على العاقبات وجرير
عطاياك مشكور وولي كل خير من حور واجتبا من اجزاء من امام علي

سنة

منقولت كد بعد از نماز و زيارت دعا را بخواند آنکه میخواهد در دنیا و آخرت
تجربى بخورد يا باعيت من منى الصبور يا كفى حين لعينى المذاهب و كفى حين
تجربى المكاسب و توفيق من محضونى الا باعد و تملأى الا قارب و تفرح
تجلى لك اولياك و تراقبنا احبنا قهرا و يا صبر و يا صبر و يا صبر
حياتيه و يا فخر و يا فخر و يا فخر و يا فخر و يا فخر و يا فخر
يا وليك عيش العطايا من ذلة الخطايا استلقت يا مولاي يا فخر و يا فخر
العشر و الشفق و الوفاء و اللبيل و البسر و بما جرى بهم كلام الاقلام بعينك
ولا يظلم و يا باعيت المكاسب و يا باعيت المكاسب و يا باعيت المكاسب
السلام و بما استخفظتهم من آفات الكرام ان تفضل عليهم و رحمتنا
في شهرنا هذا و ما بعد من الشهر و الايام و ان تفضلنا شهر الحزنيام
في غايبنا هذا و تفضل عام لانا الجلال و الكرام و الدين الجليل و كل
محب و الهينا افضل السلام و اعمال و ادعية ايدي بسيار است و در
روز اول خضبت بسيار دارد و از حضرت امام محمد باقر منقول است كد در
اول ماه رجب نوح بكشتى سوار شد و هر كره در جبهه جن و انس را كره او در
كشتى بودند روزه بهارند و هر كره از روز و روز بهارند اقتضت يكساله راه
از او در كره و از حضرت امام رضا منقول است كد هر كره روز بهار كره
اول ماه رجب از زيارت رغبت در ثواب خدا بشت و ذوا واجب شود
و هر كره يك روز از وسط اين ماه روزه بهار حقه شمع است و ذوا قبول نما
در زماند ربيعه و صبر كره و قبيله عظيمه اندازد با عرب و هر كره يك روز

از نثر اینها هر روز به بار حقیقت او را از یادش همان بهشت گرداند و قبول کند
شفاعت او را در کبیر که در نماز و در خیر که بر او برادر و خواهر و برادر و خواهر و برادر
خاله و او و جمیع همسایگان و اشنا یان او هر چند همه مستوجب جهنم شد
باشند و شیخ طوسی و دیگران از مسلمان غایبی رضایت کرده اند که
گفت در نثر روزی از ادبی الشانیه در علم بخیرت حضرت رسالت پناه
حضرت فرمود که ای مسلمان تو از ما اهل کبیر که فرمود که هرگز در نماز
مؤمن که در نماز رجب هر رکعت نماز یکبار در روز هر رکعت یکبار در نماز
حمد و سه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافر
بخواند البتة حقیقت بخونند از نامه عمل او هر کجا میرسد که در کون و بوزن که
باشد و خدا عطا کند با و ثواب کسی را که تمام انما روز و روز که باشد که
ناسال این حقیقت او را از یادش آنکه بنویسد و در هر روز انما ثواب
شهادت از شهیدان جنات بگذرای او همان بریند و هر روز که در نماز و در
باید عبادت یکساله در نامه عمل او بنویسد و هر درجه در بهشت از
برای او بلند کند و اگر تمام ماه را روزی بلند کند او را از نثر شیخ طوسی
و بهشت را از برای او واجب گرداند ای مسلمان جبرئیل اینها از برای تو است
و گفت با محمد بن قلاوند است میان شما و منافقان زیرا که منافقان از این نماز
و اینها میکنند با رسول الله چگونه این نماز را بکنم و درجه و وقت بخوانم
فرمود که در روز اول ماه در رکعت سجای او در هر روز رکعت بیست و یک سلام
در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه

مرتبه سوره قل یا ایها الکافر و در بعد از سلام دست بسوی آسمان
بلند کند و بگوید لا اله الا الله و حنن لا شریک له له المملک و له الحمد یحیی
و یمیت و هو حی لا یموت سبک الخیر و هو علی کل شیء قاهر اللهم لا
ما یغیبنا أعطیت و لا یغیبنا معنی و لا یغیبنا الحنن و انک الحنن الکریم
بر روی خود پیشی و در روز وسط ماه از هر دو رکعت همان نحو سجای
او در بعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بری باری و میگوید لا
اله الا الله و حنن لا شریک له له المملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو
حی لا یموت سبک الخیر و هو علی کل شیء قاهر اللهم لا یغیبنا احد احد و لا
تغیبنا احد احد و لا یغیبنا احد احد و لا یغیبنا احد احد و لا یغیبنا احد احد
روز نهم ماه باز در رکعت همان نحو میگوید و بعد از هر سلام دست بر
میگذرای و میگوید لا اله الا الله و حنن لا شریک له له المملک و له الحمد
یحیی و یمیت و هو حی لا یموت سبک الخیر و هو علی کل شیء قاهر اللهم لا
صلی الله علی محمد و آله الطاهرین و لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم هر چه ستها را بر روی خود بمال و حاجت خود را بطلب که البته با
ورده است و حقیقت میان تو و محمد هفت خندق قرار میدهد که هر
هر چند تو بقدر ما این آسمان و زمین بوده باشد و بعد در هر رکعت هزار
هزار رکعت در نامه عمل او بنویسد و برات هزار بار از نثر شیخ طوسی
برای تو بنویسد و بنقول است که هر که در روز جمعه ماه رجب صد بار
سوره قل هو الله احد بخواند حقیقت در قیامت با و ثواب عطا کند که باین تو

داخل هشت کرد و در کعبه معتبر وارد شده است که حضرت امام محمد
 باقر در روز جمعه اول ماه رجب متولد شده است و موجب زیاده شرف
 این روز گردید و در کتب سابق وارد شده است که ولادت حضرت امام علی نقی
 در روز دوازدهم رجب واقع شده و بر روایت دیگر در روز نهم ماه رجب
 شده و بر روایت ابراهیم بن هاشم وفات آنحضرت در روز نهم واقع شده است
 و این عیاش گفته است که ولادت آنحضرت در نهم رجب ماه واقع شده است
 و ولادت امام محمد تقی در روز نهم رجب ماه واقع شده است و بعضی از روایات ذکر
 فضیلت خصوص رجب واقع شده است و در فضیلت ایام البیض ماه
 رجب احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 و بیست و نهم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حضرت فضیلت
 سه ماه را این امت داده است که باسدی از اینها که نهم رجب است
 ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و سه شب با این است داده است
 که اینها یکی نهم رجب است شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم
 و سه سون با این است داده است که مثل اینها با اینها پیش نده است
 سون یس و سوره تبارک الذی یبیت الملائک و سون قل هو الله احد این
 هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمع فضایل این امت را جمع کرده
 خواهد بود پس بداند که چگونه جمع کند فرمود که در شب سیزدهم
 هر یک از این سه ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از سوره
 حمد این سه سون را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز بکند

بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سون را بخواند و در شب پانزدهم
 شش رکعت بخواند و در کتب اسلام در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره
 بخواند تا جمیع فضیلت این سه ماه را با این سه سوره کمالش از زمین شود و غیر
 از شش بخواند و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که ایام البیض ماه رجب را
 روزی در کعبه بگذرد روزی عبادت یکساله و روزی یکساله برای او بیاید
 و در قیامت او را در محل ایمان باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد
 و مشهور است که ولادت با سعادت حضرت امام ابو موسی بن مهران در میان
 کعبه معظه در روز سیزدهم رجب بود و از ده سال قبل از بعثت
 شدن حضرت رسول صلی الله علیه و آله در کعبه است که ولادت حضرت
 امام علی نقی در نهم رجب سیزدهم ماه رجب بود و در سال دولت و حجاز
 ده از هجرت و شب پانزدهم از ایلی مشرک است و غسل در آن سن است
 و احیای این عبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است
 که در شب نهم رجب حقیقتا میگذرد آنکه آنکه هر کس که در آن روز بخواند
 مؤمنان باشد محکومند و ایضا از آنحضرت منقول است که هر که در روز سیزدهم
 و چهاردهم و پانزدهم رجب از روزی بگذرد و در شبهای آنها مشغول عبادت
 باشد از دنیا رود مگر با تو به توضیح و غیره و ذکر روزی داشته هفتاد و یکبار
 او را زمین شود و هفتاد خلعت او بر او رود شود و در روزی که از قبر بیرون بیاید
 ایضا در میان روز در اطراف و چنان باشد که هفتاد بار از قرآن بخواند
 از آن کرده باشد و شفاعت او را قبول کنند و هفتاد نفر از اهل بیت و خواهرانش

اگر دستخیز چشمه باشد و حقهها بنا کنند از برای او در جنات فردوس هفتاد
فزار شهر و در شهر شصتی هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصری هفتاد
فزار محوریه باشد و هر محوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ طوسی
روایت میکند از حضرت صادق روایت کرده است که در شب نصف آخر
دوازده رکعت نماز شب ای ای و در پنج روز پیش سلام با حمد و هر کس که خواب
و چون فارغ شوی هر یک از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و قل هو الله احد و ایه الکرسی را چهار مرتبه میخوانی پس چهار مرتبه
میگویی سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ لَئِنْ سَأَلْتَهُ
اللَّهُ لَنَجْزِيَنَّكَ الْجَزَاءَ الَّذِي سَأَلْتَهُ وَمَا شَاءَ اللَّهُ لَا تَأْخُذُكَ أَلْسُنُ بِلِقَائِهِ
و روز دوازدهم حضرت امام حسین سنّت مؤکد است و بسند صحیح از
ابن بابویه نقلست که از حضرت امام رضا سوال کرد که زیارت حضرت
امام حسین در کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمه شب و نیمه
شعبان و در روز زیارت هم نماز سالیانرا باید کرد بکفایتی که کفش نپسند
معتبر از حضرت صادق است که حضرت امام باقر مؤمنین ۱۴ روز از روز
چهار رکعت نماز کرد و دستهای خود را کشود و این دعا را بخواند پس فرمود
که هر که بشلقی و غمی مبتلا گردد این دعا را بخواند آیت کرب و شدت او
زایل گردد و این چهار رکعت را بعد و سلام میکند و هر کس که خواهد
بعد از نماز بخواند دعا اینست اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ لَا يُجِيرُكَ
الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَهَيِّ جَبْرِ تَعْلِيْقِ الْمَلْهَبِ وَأَنْتَ بَارِي خَلْقِ جَمَلِ الْغَيْبِ

وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقٍ غَيْرِيَا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَأَنْتَ تَعْلَمُ
بِالْبَصْرِ عَلَى الْعَالَمِينَ وَ لَوْلَا حُرْمَةُ رَأْيِكَ لَكُنْتُ مِنَ الْمُفْضُوحِينَ يَا مَنْ لَا
يُجْرِمُكَ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْتَهَى الرِّكْبَةِ مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ حَضَرَ بِالسَّمْعِ وَ
الرَّفْعِ وَفَاوَلِيَّافِي بَعْرَةِ بَعْرَتِ رُؤُوفِ بَابِ مَنْ وَصَّكَ لَهُ الْمَلُوكُ بِرَأْسِ الْمَلِكَةِ
عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهَمَّ مِنْ سَطْوَاتِهِمْ خَافُونَ اسْتَأْذَانَكَ بِكَ تَوْبَتِكَ الْوَيْتِ
اسْتَعْلَمُهَا مِنْ رَبِّكَ يَا مَنْ اسْتَأْذَانَكَ بِكَ يَا مَنْ اسْتَعْلَمُهَا مِنْ رَبِّكَ
وَاسْتَأْذَانَكَ بِكَ يَا مَنْ اسْتَوْتَبْتَ بِهَا عَلَى أَعْنَاقِهِمْ خَلَقْتَ بِهَا لِيَجْرِي خَلْقُكَ
فَهَمَّ لَكَ مَذْمُوعُونَ أَنْ تَضَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهَمَّ لِيَدْنِيَهُ بِسِخَانِ خَوْلِكَ
أَنْ حَقَّقَ طَلَبَ تَمَائِدِهِمْ أَنْ عَمَّ أَعْمَالَ خَصْفِ رَجَبِ دَعَاؤِ أَمِ دَاوُدَ لَكَ
که این باب بود و شیخ طوسی و سید بن طاوس رضای بسندهای معتبر روایت
کرد هاند و برای بر آمدن حاجات و کسبت کربان و دفع ظالمان حاجت
و چهل روز یا تا تسکین فاطمه مادر زهرا و درین محسن پس زاده امام حسن مجتبی
داین حضرت امام جعفر صادق بود و پیش از او حضرت زائر داده بود
و چون مجتبی بن عبدالله بن الحسن در کمدینه شرح کرده بود و مقصود و آن
لشکر فرستاد و او را کشند و ابر هم بر او ریختند و آن شهید کردند و عبدالله
بن الحسن و جوی از سادات حسینی را با غل و نجر از مدینه به عراق بردند
و او نیز در میان آنها بود ام داود گفت چون مدتی از جبر فرزند من گذشت
و از او خبری هم نپسید پیوسته دعا و تضرع میکردم و از صلوات نیکیان
و برادران مؤمن استغاثی دعا می نمودم و ایشان تقصیر نمیکردند و در آنجا

از استجابات نمینیا فتم و کاهی خیر من هر سید که داود را کشند و کاهی خیر
گفتند که او را با پدر این عم او در زرع عاریت زندگانشند و روز بروز
مصیبت من عظیم تر و اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم گذارم و برین
شدم و از غلامت او نامید کردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت عیسی
در اعلی عارض شده بعد از آنحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم
خواستم برگردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من شیر داود را
با حضرت داد بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شو که
داود کجاست او در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید کردم
و از شما التماس میکنم که او را دعا کنید که او برادر رضایی شماست حضرت
فرمود چرا غافل از دعای استغناح و دعای اجابت و شجاعت و اندام غایت
که درهای آسمان برای آن کشود میشود و ملائکه استقبالی میکنند ^{تو}
از او بشارت میدهند و او را با اجابت و اندام غایت که از محبت ^{الله}
محبوب نمیکرد و خوانندگی از او بی نیست بجز از بهشت نام داود گفت ای
فرزند طاهرین و راست گویند که او نیست اندام حضرت فرمود که ای
مادر داود ماه محرم یعنی ماه رجب نزدیک شد است و انما هیبت
مبارک و جرم من عظیم است و دعاها در آن مستجاب است چون آن ما
در ایام سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم که ایام البیضا اند روزی پدر این حضرت
که بیست و نعل با تعلیم و نمود و فرمود که این دعا را حفظ کن و هیچ کس تعلیم
مکن که میرسد بدست کسی افتد که برای امر باطل و نامشروع بخواند ^{باید}

کبریا

که این دعا بسیار شریفست و مشتمل است بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند البت
حاجت او برآورده میشود و اگر درهای آسمان و زمین همه بسته شود یا طغ
حایل باشد میان تو و حاجت تو چون این دعا را بخوانی البت حاجتت است
میکردانند رسیدن تو را طلب تو و حاجت تو را برمی آورد و هر که این دعا
بخواند خدا استجاب میکند و خواه مرد و خواه زن اگر حق و انش همه دشمن
فرزند تو باشد خداوند قادر کفایت میکند و زبان ایشان را بندد
ایشان را منقاد فرزند تو میکند و داود گفت که حضرت تا این دعا را برای
من نوشتی و بخوانی برکتی چون ماه رجب داخل شد از شما سخن فرمود
بود بعل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام و نصف تو را ادا کردم و از روز
افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم خواب دیدم جمیع ملائکه
و پیغمبران و شهدا و عباد را که من بر ایشان صلوات فرستاده بودم حضرت
رسول صلی الله علیه و آله آمدند و در بشارت باد تو را که این دعا که ^{تو}
هر برادران و پادوان و شفیعیان تواند از برای تو طلب امری میکنند و
بشارت میدهند ترا با آنکه حاجت تو برآورده است پس بشارت باد تو را
باز فرزند خود خوشنودی خدا و خدا ترا جزای خیر دهد و شاد باش که حق تعالی
فرزند تو را حفظ میکند و توبه میکند و ان شاء الله تعالی ام داود گفت که از تو
بیدار شدی و بعد از آن بافتد در زمان که سوار شد روی اشراق حمدت ماید
داود بنزد من آمد و گفت ای مادر من در عراق در زندان بسیاری است و سینه
چند و نسیج بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف خواب

شد در خواب دیدم که بلندهای زمین نیست شد و ترا دیدم که بر روی
حصی نما خود نشسته بودی و بر دو تورم زان چند بودند که سرهای ایشان
فرسایان بود و باهای ایشان در زمین و تپش و تپش می کردند پس یک
از ایشان که از همه خوش صورت و خوش صورت و جامه های بسیار پاکیزه در بر داشت
و کان کردم که حضرت رسالت بنا بر این است خطاب کرد من که بشارت
باد ترا ای فرزند بخون صالحه که حق تعالی ما در تو در حق تو مستجاب
کرد چون بیدار شدم رسولان منصور و وانیق دیدم زندان رسیده بطلب
مرا آمد بودند در میان شب مرا بیدار کردند پس امر کردند تا پنج بار از ^{شسته} دست
و ده هزار درم که زیاد از هزار تومان بود بحساب آن زمان من عطا کرد
فرمود که مرا برشته رهواری سوار کنند و بسعت تمام عهدت بیاورند نام
داود گفت که من داود را بخندم مستحقا در ۴ بر دم حضرت فرمود که سبک
خلاص تو آن بود که منصور حضرت امیر المؤمنین را در خواب دیدم که بگوید
فرمود که رها کن فرزند مرا و او اگر نکند تو را در این ایش می اندازم چون نظر کردم
در طای ایش در زمین پای خود دیدم بر آید حشت بیدار شد و از کوفه خود
پشیمان گردید و تارها کرد و اما کیفیت به عمل شریف نام داود گفت که حضرت
صادق ۴ فرمود که در ماه مبارک رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
دارون بهار در دو روز با نازدهم در وقت زوال غنسل بکن و بر وایت دیگر
زود یک زوال غسل بکن و چون زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامه های
خود را بپوش و بخانه خلوت برو و سعی کن که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول

کردند و با تو سخن بگویند و هشت رکعت نافله زوال را بعل آورد و کعبه و
سجود آنها را خوب بعل آورد بعد از نماز فرضیه ظهر و رکعت نماز یکسهر
سوره که خواهی بعد از آن صد مرتبه بگوید یا قاضی حاجی الخلابین پس هشت
رکعت نافله عصر را با اداب بخوانی و در بعضی از روایات وارد شده
است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه قل هو الله احد
و یک مرتبه سوئ اما اعطینا لک الکونین پس نماز عصر را بخوان و اداب بخوان
اورود کرد و این وارد شده است که بر روی حصیر پاکیزه بنشین پس صد
مرتبه سوئ قل هو الله احد و ده مرتبه ایة الکرسی بخوان پس هر یک از آن
سوره ها را یک مرتبه بخوان سوره النعام و بنی اسرائیل و کهف و لقان و یونس
و الصافات و رم جمین و محقق و حم دخان و انافقنا و اذا وقعت و شب
الذی بین الملکات و ن والقلم و اذا التما انشقت تا آخر قرآن و اگر
توئی این سوره ها را از روی مصحف در دست بخوانی بعضی همه هزار مرتبه
سوئ قل هو الله احد بخوان و شیخ مفید ده گفته است که اگر ندانی با
توئی این سوره های مخصوص را بخوانی صد مرتبه سوئ حمد و ده مرتبه
ایة الکرسی و هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان و این احوط است و در
روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید سبحان الله
والحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و بعد از ایة الکرسی صد مرتبه
بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و اگر ایة الکرسی را نیز دست نخوانی
بخوان صد مرتبه سوره حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان در غایت

مخواند و ایتا لکریں بلهتر است که نامها خال دون بخواند دعا ایست
بسم الله الرحمن الرحيم صدق الله العظيم الذي لا اله الا هو الحي القيوم والحي
والقيوم الرحمن الرحيم الحكيم البكر الذي ليس يشبهه شيء وهو الهميم
الخبير العليم الخبير شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا
العلم فاما بالعصا لا اله الا هو العزيز الحكيم وبلغت رسلة الكرام
وانا على ذلك من الشاهدين اللهم لك الحمد ولك الحمد ولك العزف لك
الحمد ولك العزف لك الحمد ولك الحمد ولك الحمد ولك الهابة ولك
السطان ولك الهابة ولك الايمان ولك التسبيح ولك التعبد
ولك التمسك ولك التكبير ولك ما يرى ولك ما لا يرى ولك ما فوق
السموات العلى ولك ما تحت الثرى ولك الارضون السفلى ولك الآخرة
والاولى ولك ما ترى من الشفاء والنجاة والشكر والثناء اللهم
صل على محمد بن عبد الله وعلى آله وصحبه وسلم على المصطفى
وخاله ائمة الهدى الخصال لكل البت الشايرة انما المذنب لا عذرا قلت
اللهم صل على محمد بن عبد الله وعلى آله وصحبه وسلم على المصطفى
المعصوم والفضل طاعتك اللهم صل على ائمة الهدى خاتم النبيين وصاحب
الضوء المنير الامير والوجه المشرق من جناتك اللهم صل على خير نبيك
ملاك الموتى والكل على عبيدك واما لك الطبع في ارضيك وسماواتك
فايض رزق جميع خلقك اللهم صل على محمد بن عبد الله والارواح الطاهرة وكل
ملائكة والكل افضل الشاهدين على دعاه المؤمنين وعلى الشكر الكرم

البرية الطيبين وعلى ملائكت الكرام الكاتبين وعلى ملائكة الجن
وخرقة البهائم وملائكة الموت والاعوان يا ذا الجلال والاكرام اللهم صل
على نبينا ادم بديع خلقك الذي كرمته بخلق ملائكتك والجن
بجنتك اللهم صل على ائمة الهدى الخصال من ائمة الصفاة من الذين
المختصة بالانوار المازدة وبنحو حال العبد من الله صل على ائمة الهدى
وسبب وادريس وروح وهود وصالح ويزيد ويزيد ويزيد ويزيد
يعقوب ويوسف والاسباط والوطيد وشعيب وايوب وموسى وهارون
ويوشع ويهيا والخضر وغيرهم من اوليائهم والذرية الصالحة
وطه لوت وداود وسليمان وداود وسليمان وداود وسليمان وداود وسليمان
ويعقوب وداود وسليمان وداود وسليمان وداود وسليمان وداود وسليمان
والاتباع وسائر وحظرة ولقمتهم اللهم صل على محمد وآل محمد
محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت وبارك
على ابراهيم وآل ابراهيم كما صليت وبارك على ابراهيم وآل ابراهيم
السعداء والشهداء وامننا محمد وآل محمد صل على الانبياء والارباب
والشباب والعباد والخلافة والرفقاء وافضل الجود والاجتهاد والفضل
محمد وافضل بديه وافضل صلواتك واهل بيتك واهل بيتك
روحه وجسد مني محبة وسلاما وزده فضلا وشرفا وكرما حتى يلقى
اعلى درجات فضل الشرف من النبيين والمرسلين والافاضل المفضلين
اللهم صل على من سبقت ومن لم يسم من ملائكتك وانبيائك

قد بر و استنات بخیر و بدینا التبر الحرام و البیت الحرام و البیت الحرام
 و الکریم و المقام و الشیخ العظام و یحییٰ بن علی محمد بن محمد و ابی طالب
 نامن و هب لادم شیدا و لا یزیمه لایه عیال و اخی و یامن رد بوسه
 علی یعقوب و یامن که گفت بعد از ابی و ابی یوسف یار آدم موسی علی
 امیه و نازا انا الحضر فی علیه و یامن و هب لادم سلمه ان و لایه عیال
 و لایه عیال و لایه عیال و لایه عیال و لایه عیال و لایه عیال
 ان تصلی علی محمد و علی محمد و ان تصلی علی ذویبک و ان تصلی علی
 عذابک و یوجب رضوانک و امانتک و ایضا انک و عفرانک و عیال
 و استنات ان تصلی علی کل مسلم و یمن و یمن و یمن و یمن و یمن
 لیک لایه و لایه لایه کل صعب و سهل لایه کل صعب و سهل لایه کل
 ناطق و سقیم و کفایت علی کل باغ و کفایت علی کل باغ و کفایت
 تمتع من کل ظالم و کفایت علی کل باغ و کفایت علی کل باغ و کفایت
 ان یغفر لی یمن و یمن طاعتک و یغفر لی عیال و لایه عیال و لایه عیال
 المکررین و یغفر عناه الشیطان و اذل و فاب الحیرین و رد کفایت
 المکملین علی المکملین استنات بعد از انک علی ما استنات و
 شهادت لایه انک شفاء ان تجعل قضاء حاجتی فیها
 شفاء بر یسیران بر و کفایت روی خود را بجا که کار و کوا الاله
 لک یحذرت و یلیا منک فارحم قبل و فایه و لایه عیال و لایه عیال
 و فایه لایه یار بیت بر حضرت فرمود که کسی که در اسب از بدینا تهر

ایدیا که چه بقدر کسری بوده باشد که ان علامت حاجت دعاست
 و در روایت دیگر وارد شده است که در سجده این دعا را بخواند که
 اللهم لک یحذرت و یلیا منک فارحم قبل و خضعی بین یدیک و
 و فایه لایه و ارحم الغرامی و یجوش علی انیها می بین یدیک و
 و کفایت علیک اللهم لک استغفر و لک استغفر و محمد بن عبد الله
 و سؤالیك و ایه او حقه انک اللهم سهل لیک من و نوره و کفایت
 لیک صعب و یز و اعطین من الخیر اکثر مما ارخوا و فایه من الشکر و الحیر
 علی الشکر و روایت دیگر صدمه در سجده بگوید یا فاضی خواجه
 الطالبین یا فاضی حاجتی یا طفلیک یا فاضی الاطراف و در روایت معتبر
 وارد شده است که ما در داود بعضی عرض کرد که ای سید و فایه من ایا
 این دعا را در چه جا و در چه وقت بخواند فرمود بگوید در روز عرفه میتوان
 خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود و اگر
 آنکه خدا او را می ارزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض تمامه را در روز بگذرد
 و در روز یا نوزدهم این دعا را بخواند بگوید که در هر چه حاجتش برآورده
 میشود و در روایت دیگر وارد است که حضرت فرمود که در روز عرفه و
 هر روز که این دعا را بخواند حاجت او برآورده میشود **تذکره کوفه** که از
 این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض از این سبب نهم
 و چهاردهم و پانزدهم روزی بدارد و در روز یا نوزدهم این عمل را بخواند
 او در طلب حاجت او برآورده و در روایت دیگر که اگر در روز عرفه یا جمعه و

سارایام منبر کنیزان عمل وابدون روزه بجای آورد خوب باشد و اگر در
غیرش هر چه که ذی القعدة و ذی الحجه و محرم و مارچست باید غارا
بخواند بجای بجز آنکه در شهر الحرام بگوید بجز آنکه در شهر الحرام و هذا اذا
بهذا از دهنه باشد **فصل پنجم** در بیان فضایل و اعمال نصف اخر ماه
رجب است شیخ طوسی و دیگران گفته اند که در روز چهارم این ماه از پیغمبر
پرسول خدا از دنیا رفت پس زن و اندوه و لعن بر آنها که در این مصیبت
شمارت کرده اند مناسب است خصوصا عایشه و ابن عباس که یکی از صحابه
شیعه است گفته است که حضرت فاطمه صلوات الله علیها در زیارت
یک ماه رجب بعد از قدس ارتحال نموده اگر چه سلاطین مشهور است اما العز
بر قائلان و ظالمان جگر گوشه حضرت رسالت که عن آنها عن بنی هاشم
ثواب دارد و زیارت آنحضرت احسب انما سبکت بفقوی که در کتب و نحو
شد انشاء الله تعالی و شیخ مفید گفته است که در زیارت و سب این ماه
معه و علیه الله العنه بجهنم و اصل شاه است و مستحب است که این روز
روزه دارد و دیگران بر لغت و در زیارت و سب این ماه خارجیان بخیر
زهر بود بر زبان مبارک حضرت امام حسن مجتبی زدند زیارت آنحضرت
و لعن بر ظالمان و قائلان آنحضرت مناسب است و در زیارت و سب این ماه
این ماه تقوی بر بدست معجز نماید علی این باب الی ۴ جاری شد و در کتب
یهودی هر دو سب آنحضرت کشته شد و گفته اند روز این روز و دیگر
این لغت و زیارت آنحضرت مناسب است و شیخ زره ذکر کرده است

کهنه

کشته است حضرت امام موسی کاظم علیه السلام در روز نهم این ماه و
واقع شده است اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزه
و از دست است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیره که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله در روز نهم این ماه روزه بگیرد که بعبودت برساند
و این بخلاف مشهور روایات است بسیار است که بعد از این منکر و خواهد
شد اما در فضیلت روز نهم از شیخ نسیب چنانچه از حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام منقول است که روز نهم این ماه روزه بگیرد که سال گناه است
و بسبب بسیار معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام است که هر که روز نهم این
پیغمبر ماه رجب از روزه بدارد حق تعالی روزه او را گناه هفتاد سال گناه
کرداند **فصل ششم** آنحضرت منقول است که هر که روز نهم این ماه روزه
روزن دارد حق تعالی روز او را گناه هشتاد سال گناه کرداند و روز نهم این
هفتاد این ماه از جمله اعمال عظیمه است و روز نهم است که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله در آن روز رسالت تبلیغوت کردید و جبرئیل بر پیغمبر
بر آنحضرت نازل شد و شب نهم بسیار بسیار است و بسببهای
معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که در ماه رجب
است که بجز این روز برای مردم از آنچه افتاب بر آن میتابد و انشایست
و هفتاد این ماه است و در بیان شب حضرت رسول صلی الله علیه و آله
برسانت بعبودت شد و کسی که عبادت کند این شب را مثل اجر شصت
سال عبادت خدا با عطا میفرماید برسد آنکه عمل این شب چهلین مرتبه

لما بنا وأطال في طاعات وما نزلت عليك وحطت عندك وزلت أقدامك
أما إذا وأحسن في حوائجنا وأموالنا معونة ولا تكفنا إلى أحدهم ونطلب
فهم علينا ونفضل علينا جميع حوائجنا الدنيا والآخرة وأبدنا بأهنا و
أهنا بنا وأهنا فأنه جميع حوائجنا المؤمنين في جميع ما سألنا لا نقشينا بنا
أرحم الراحمين اللهم إنا نسئلك باسمك العظيم وملكتك العبدية إن
تفضل علينا محمد وآل محمد وإن تفضل لنا الدنيا العظمى والآخرة العظمى
إلا العظمى اللهم وهذا واجب الكلام الذي أكرمتنا به وأولهم محمد
أكرمته به من بين الأسماء قلت الحمد يا ذا الجود والكرم فاستمك به وتك
الاعظم الاعظم الاعظم الأجل الأكرم الذي جعلته فاستغفر ظلالك
فلا يخرج منك إلى غيرك إن تفضل على محمد وآل محمد يدبر الظلمين وإن
تفضلنا من الغائبين في ديوانك والأيام في ربه لشفاعتك اللهم
أمدنا إلى سواء السبيل واجعل عندك ختم قبيل في ظلال
ظليل وملك جليل فإنا لك حسبا ونعم الوكيل اللهم قلنا من قبل محمد بن
محمد معصوم علينا ولا ضالين برحمتك يا أرحم الراحمين اللهم إني
استأثرتك بغير الوعد بغيرك وبواجب رحمتك والسلامة من كل منة والعبادة
من صلحك في العود بالجنة والظاهرين الشار اللهم دعائك الدعوات
ودعوتك وسألك الشاؤون مسألتك وطلب إليك الظالمين و
وطلب إليك اللهم أنت الفتوة والرحمة وأياك منتهى الخصب والظفر
اللهم فصل على محمد وآله واجعل اليقين في قلبي والتوفيق بصبي

والصحة

والصحة في صدره وذكر في الليل والنهار على السبيل وروفا واسما
عمره مؤمن ولا تحطروا زنتي وبارك في غيبا زنتي واجعل غناي
في نفسي وديني فبما عندك برحمتك يا أرحم الراحمين برحمتك
دو وكو الحمد لله الذي هذا فاعرفه وحسنه ولا يبدد وقتنا
لظالمين برحمتك يا أرحم الراحمين برحمتك يا أرحم الراحمين
اللهم قلني قصداك بجاحي وأعمدك عليك بمسئلتك وتوحيدي
إليك يا أمي وسألتك اللهم افعلنا بحجهم وأوردنا محمودهم وأزفنا
مراقبتهم وأدخلنا الجنة في زمرة بهم برحمتك يا أرحم الراحمين و
دور وزيست وهفتم غسل سنتك وروضة فضيلك بساورة
ويستدماي معتبرا حضرت صادق عليه السلام منقول استكرو
فما شربوا براسك يرون هفنا دسالم وبروایت دیگر شست سال وایتم
منقول استكرو حسن بن داود حضرت صادق عليه السلام سؤال
که که با غیر عبد های مشهور عیدی هست حضرت فرمود بی شرفی
فاضل همه روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه واله رسالت
کردید است و از بیست و هفتم بحسب است باید که روز همدی وصلوا
بر محمد وآل محمد بسا برستی و زیارت حضرت رسول و زیارت حضرت
امیر علیه السلام در این روز منقولست و نماز این روز بطریق مختلفه و
شده است و اگر گفته اند پیش از زوال باید کرد و اگر اسادت ظاهر
میشود که در وقت روز که بکنند خوبست و بسند معتبر از زبان برافتد

منقولست که چون حضرت امام محمد باقر علیه السلام بیگانه در تبرک
 آوردند در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم روز داشتند
 جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این دو روز را دروزه بدارند
 و در هر یک دو روزه رکعت نماز بگذارند یعنی هر روز رکعت بیست سلام
 و هر رکعت را بیحد و مرز و بحد که خواهند کردند و چون از نماز فارغ شوند
 سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند لا اله الا الله والله
 اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
 پس چهار مرتبه بگویند الله الله ربی لا اشرک بیه شیئا پس چهار مرتبه
 بگوید لا اشرک بیه شیئا و پسند معتر بیکر از حضرت صاحب الامر
 علیه السلام منقولست که در این دو روزه رکعت نماز بجای آوری و
 در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر شود بخوانی و بعد از هر رکعت
 سلام میگوئی و این دعا را بخوانی الحمد لله رب العالمین و لا اله الا الله و لا یکن
 لکم اله الا هو فی الذلک و لا یرکب له و لا یمن الذلک و کثیره تکبیر یا اعظم
 فی مدحی یا صاحبی فی شرفی یا ولیی فی نعمتی یا غیبی فی حکمی یا غیبی فی
 فی حاجتی یا حافظی فی غیبی یا کل شیء فی وحدتی یا ائمتی فی وحدتی یا ائمتی
 الشارعه و ربی قلک الحمد و انسا القبول غفر قلک الحمد و انسا القبول
 صریح قلک الحمد صریح علی محمد و آل محمد و استر عروب فی و من و من
 و اقلی عشرتی و اضع عن شری و تحا و عن ستمانی و اصحاب الجمه

و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و چون از نماز فارغ شوی
 حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس اول
 یا ایها الکافرون وانا انزلناه فی لیله القدر روایه الکبری هر یک را
 هفت مرتبه بخوانی هر هفت مرتبه میگوئی لا اله الا الله و الله اکبر
 و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله و هفت مرتبه
 میگوئی الله الله ربی و لا اشرک بیه شیئا پس آنچه خواهی از خدا طلب
 و پسند معتر بیکر از حضرت موسی بر جعفر علیه السلام منقولست
 که سنت است که بیدار در روز نهم بخوانند یا من امر بالعفو و التحمل
 و ضمیر نفسی العفو و التحمل و یا من عفو و تحا و اعف جنتی و تحا و اوز
 یا کبریا اللهم و قل کدی الظلم و اعینا الحیله و المذنب و
 درستی الامان و انقطع الرجاء الا بربک و حدک لا اله الا انت
 اللهم ربی احسن سبیل المطالبین الیک مشفق و مناسل الرجاء و لذاتک
 متفرقه و ابواب الذم و علم من دعاک مقفی و الاستیعانة لمن استعنا
 بک مباحه و اعلم انک لیداعیك و موضع اجابة و للصارخ الیک
 و صراخ غائمه و ان فی الله فیرالی جودک و الضمان بعدک عوصا
 من منع البخلین و من و صراخه فی ایدی المستأثرین و انک لا یحیی
 عز تحلفک الا ان یحییهم الاعمال و ذلک و قد علمت ان افضل
 ذرا اهل الیک عنم اید و قد نالک بعزم الا اذ و قلبی فما
 سئلک بوسئل دعوتک دعاک بها راج بعفته امه او صارح الیک

اَعْتَقْتُ حُرَّتَهُ اَوْ مَالَهُ فَوْفَ مَكْرُوبٍ فَجَعَلْتُ عَنْ قَلْبِهِ اَوْ مَدَنِيَةً عَظِيمَةً
 غَفَرْتُ لَهُ اَوْ مَعَا فَاثْمَمْتُ بِعَمَلِكَ عَلَيْهِ اَوْ قَبْرًا لَمَدْتُ بِغِيَاثِكَ
 الرَّسِيْدَ وَبَلِيَّتِكَ الدُّعُوْنَ عَلَيْكَ حَيٌّ وَعِنْدَكَ مَنَزِلَةٌ اِلٰهِيَّةٌ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَوَصَّيَّتِكَ حَوَالِي حَوَالِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفِيهَا رَجَبُ
 الْمَرْجَبِ الْمَكْرُمِ الَّذِي كَرِهْتَنَا بِهِ اَوْلَانَهُمُ الْحُرْمُ وَاَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ
 بَيْنِ الْاُمَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْتَلْكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ
 الْاَعْظَمِ الْاَجَلِ الْاَكْبَرِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَفْرِغْ فِي ظِلِّكَ فَلَاحِقُ
 مِنْكَ لِي الْفَيْزُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَاَهْلَ بَيْتِهِ الظَّاهِرِينَ وَبِجَعَلْنَا
 مِنْ الْعَارِضِينَ بَيْتَهُ بِيَا عِيَالِكَ وَالْاَسْلَابِينَ فِيهِ لِيغْفِرَ عِيَالِكَ اَللّهُمَّ وَ
 اَصْدِقْنَا اِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاَجْعَلْ مَقْبَلَتَنَا عِنْدَكَ حَيْثُ مَقْبَلُكَ فِي ظِلِّ
 ظَلِيلِ قُرْآنِكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَا دُو الْمَصْطَفِيْنَ وَ
 صَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ اَللّهُمَّ يَا رَازِكُنَا فِي بَوْمِنَا هَذَا الْبَدِيْعِ فَضْلًا
 وَبِكْرًا مَسِيكًا جَلَّتْ وَيَا كَرِيْمًا الْعَظِيْمِ مِيَاةً اَنْزَلْتَهُ وَصَلَّ عَلَيَّ مَنْ فِيهِ
 اِلَى عِيَالِكَ اَرْسَلْتَهُ وَيَا خَلِيْقَ الْكَبِيْرِ اَعْلَلْتَهُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ
 صَلَاتِيْ ذَاتِ حَيْثُ تَكُوْنُ لَكَ شُكْرًا وَاَنْتَا ذُو الْخَرِّ وَاَجْعَلْ لَنَا مِنْ اَنْفِقَانِيْمَا
 وَنَحْمِنَا بِالرَّغَدِ اَدْوَالِيْ مُنْفَعِيْ اِحْيَانًا وَقَدْ قَبِلْتَ اَللّهُمَّ مِنْ اَعْمَالِنَا
 وَبَلِيغْتَنَا بِرَحْمَتِكَ اَنْصَلِّ اَمَّا لِنَا اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ
 سَبْعِيْنَ مِائَةَ مِائَةٍ وَاَلَيْهِ وَاَسْتَعِيْنُ بِعَمَلِكَ مِنْ خَيْرِ مَا رَضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مَقُولٌ سَكَرَ هَرَكَةً رُوَيْبِيْسٍ وَهَشْتَمًا رُوَيْبِيْسٍ رُوَيْبِيْسٍ رُوَيْبِيْسٍ

فُوْدَسَالِ كَاهٍ اَوْ كَرِيْمٍ رُوَيْبِيْسٍ وَنِعْمَ رُوَيْبِيْسٍ رُوَيْبِيْسٍ رُوَيْبِيْسٍ رُوَيْبِيْسٍ
 سَالِ كَاهٍ اَوْ اَبِيْشَدٍ وَهَرَكَةً رُوَيْبِيْسٍ اِمْتِنَانًا وَاَرْوَجُهُ بِلَا رَحْمَتِيْ اَعْلَى كَالْمَاءِ
 كَمِ شِدَّةِ وَاِيْمَانِيْ اَوْ اَبِيْ سَمِيْعٍ وَرُوَيْبِيْسٍ اِمْتِنَانًا نَمَا زَسْلَمَانِ سَنَنَاتِ
 بِنُوِيْ كَرِيْمٍ اَوْلَى رُوَيْبِيْسٍ وَاَكْرَمْتَنَا بِغِيَاثِكَ اِحْتِمَالِ نَفْسَانِ مَا هُوَ دَرُوِيْسِيْسٍ
 لَمْ نَبْزِلْ حَتِيَا طَاكِبًا وَرَكِبْتُ دَعْوَاتِ زَمِيْرٍ هَرَشِبَانِيْمَا نَمَا زَخَصِيْمَا
 ذَكَرْتُ كَرِيْمًا اَنْدِجُونِ سَنَدِ عَتِيْرِيْ بِنَظَرِ زَسِيْدَانِ نَحْوِ اسْتِمَامِ اِبْرَادِ نَمَا هَمِ وَحِيْنِ
 بَسِيَارِ هَشْتَمٍ وَاسْتِمَامِ اِبْرَادِ نَمَا هَمِ بِرَيْبِيْلِ اِحْتِمَالِ وَاَكْرَمْتَنَا بِغِيَاثِكَ
 مَطْلُوْقِ صَلَوَاتِ خَوِيْبِيْسٍ بِكِنْدِ اِبْدِيْسِيْسٍ **شَبِيْحٌ قَوْلٌ** سَبْعُ رَكَعَاتٍ دُرُّهُ كَرِيْمٌ
 اَعْدَا زَحْمِدِ سَهْمِ مَرْتَبَةٍ سُوْنِ حَمْدِ بِنِيْ قَلْبِ اِيْمَانِ الْكَافِرِيْنَ وَسَهْمِ مَرْتَبَةٍ
 سُوْنِ تَوْحِيْدِ بِنِيْ قَلْبِ هُوَا اَللّهُمَّ اَحْمَدُ **رُوَيْبِيْسٍ** دَرُ رَكَعَاتٍ بَا حَمْدِ وَحَمْدِ سَهْمِيْ
 رَكَعَاتٍ بَا حَمْدِ وَنِيْمِ مَرْتَبَةٍ سُوْرَةِ اِفْجَامِ نَصْرِ اَللّهِ دَرُ رَكَعَاتٍ **بِهَامِ** اَحْمَدُ
 رَكَعَاتٍ دَرُ رَكَعَاتٍ دَرِ اَوْلَى اَعْدَا زَحْمِدِ اَعُوْذُ بِرَبِّيْ الْعَلِيِّ وَدُرُّهُ
 اَعْدَا زَحْمِدِ اَعُوْذُ بِرَبِّيْ اَلْحَمْدُ **حَمْدِيْ** شَشْ رَكَعَاتٍ دَرُ رَكَعَاتٍ اَعْدَا زَحْمِدِ
 بِيْسِيْسٍ وَنِيْمِ مَرْتَبَةٍ تَوْحِيْدِ **شَشْمِ** دُرُ رَكَعَاتٍ دَرُ رَكَعَاتٍ اَعْدَا زَحْمِدِ
 مَرْتَبَةٍ اَلْحَمْدُ **مَعْمِدِ** رَكَعَاتٍ دَرُ رَكَعَاتٍ اَعْدَا زَحْمِدِ تَوْحِيْدِ
 مَعُوْذُ بِرَبِّيْ هَرَبَاتِ سَهْمِ مَرْتَبَةٍ اَعْدَا زَحْمِدِ مَرْتَبَةٍ صَلَوَاتِ دَرُ مَرْتَبَةٍ
 تَسْبِيْحَاتِ اَرْبَعِ **مَشْمِ** بِيْسِيْسٍ رَكَعَاتٍ دُرُّهُ رَكَعَاتٍ اَبِيْ حَمْدِ وَهَرَبَاتِ اَنْ
 حَمْدِ اَقْلِ سَهْمِ مَرْتَبَةٍ **نَهْمِ** دُرُ رَكَعَاتٍ اَعْدَا زَحْمِدِ مَرْتَبَةٍ اَلْحَمْدُ **اَلْحَمْدُ**
 دُوَا زِدَةَ رَكَعَاتٍ اَعْدَا زَحْمِدِ اَحْمَدُ سَهْمِ مَرْتَبَةٍ تَوْحِيْدِ **اَبِيْ حَمْدِ** دُوَا ز

ده رکعت با حمد و دو آیه مرتبه ای که در سجده دو رکعت با حمد و
 امن از رسول ده مرتبه **بیت** ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول
 بعد از حمد سوئی و العاديات دو رکعت دو رکعت التکاتیر **چهار رکعت**
 سوئی رکعت در هر رکعت بعد از حمد سوئی توحید و آیه قل انما ابشر
 مشکا تا انتر سوئی **پانزده رکعت** و شانزده رکعت سوئی رکعت با حمد و دو مرتبه
 سوئی توحید در هر رکعت **هجده رکعت** دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد
 سوئی توحید و معوذتین هر یک که مرتبه **نوزده رکعت** چهار رکعت در هر
 رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید و آیه الکرسی **بیست رکعت** دو رکعت
 در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوئی انا انزلناه **بیست یک رکعت** شش رکعت در
 هر رکعت بعد از حمد مرتبه انا اعطينا کذا لک و کرده مرتبه توحید
بیست یک رکعت هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه سوئی حمد و هفت مرتبه
 قل یا ایها الکافرون و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل
 محمد و ده مرتبه استغفار **بیست سه رکعت** دو رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد پنج مرتبه سوئی و الصبی **بیست چهار رکعت** در هر رکعت
 بعد از حمد پانزده مرتبه سوئی و سوئی توحید یک مرتبه **بیست چهار رکعت**
 رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و آیه امن الرسول
 و سوئی توحید یک مرتبه **بیست شش رکعت** دو آیه رکعت در هر رکعت بعد از حمد
 حمد مرتبه سوئی توحید **بیست هفت رکعت** و آیه **بیست هشت رکعت** دو آیه رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوئی اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و یک

از تمام

از تمام رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار
سویستاد رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوئی توحید و در هر
 از این نمازها ثواب بسیار و مک و راست و بنا بر عدم اعتقاد بر سندی ذکر
 نکردیم و جمیع توابع که بدان آورده میشود در هر رکعت بیست سلام است و
 بعضی که طویل دارد در میان نماز شام و خفتن واقع شده است و باید بعد
 از داخل شدن وقت خفتن واقع شود که در پیش خالی از اشکال نیست لهذا
 نماز مشهور شب غایب از ادیان رسال را بر آورده ایم با آنکه از طریق عامه نقل
 شده است و معتبر نیست **بیست یک رکعت** در میان فضائل و اعمال ماه مبارک
 شعبان و ایام و لیالی است و در آن نیز بیخ فصل است **فصل اول** در
 بیان فضیلت این ماه است و ثواب روزه اش بدانکه فضل ماه شعبان
 زیاده از ماه رجب است و منسوبست بحضرت سیدنا صلی الله علیه و آله
 چنانچه منقولست از حضرت صادق علیه السلام که چون حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله را ماه شعبان از شما میدوید امر میفرمودند که گفتند و او
 که ندانند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسول از جانب رسول خدا
 بسوی شما میفرماید که شعبان ماه من است خدا رحمت کند کسی را که
 یاری کند را بر ماه من پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که از
 روزی که ندانم میثاقی با حضرت داشتیدم روزه شعبان ترک نکردم و تا
 ام ترک نخواهم کرد و فرمود که روزه ماه شعبان و رمضان توبه ایست از
 جانب خدا برای جمیع کاهان و ایضا منقولست از ام سلمه که حضرت رسول

صلی الله علیه و آله بیچ ماه را تمام روزه نداشت مگر ماه شعبان را که
وصح میگرد ماه رمضان و ایضا منقولست که از آنحضرت سؤالی کرد
که کدام روزه از روزه های سنت افضل است فرمود که روزه شعبان
برای تعظیم ماه رمضان و آنحضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله ماه شعبان را روزه میداشت و صلوات
میکرد ماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خداست و روزه هر دو کفایت
کاهان کند شش ماه است و ایضا از حضرت باقر علیه السلام
منقولست که هر که ماه شعبان را روزه دارد او را پاک گردانند از هر لغزشی
از قضاها و محصیت و قضاها در وقت غضب و از حضرت رسالت
پناه صلی الله علیه و آله منقولست که لشعبان ماه است شریف و ثامن
من است و حاملان عرش الهی از آن تعظیم می نمایند و حق و ستم از ای
شناسند و انما هیست که زیاد میشود در آن روزهای نیکان از برای ماه
رمضان و زیادت میکند در آن جشنها و از آن شعبان نام کرده اند
برای آنکه مشعب و بسیار میگردد در آن روزهای مؤمنان و حسنه
در انما مضاعف میگردد هفتاد برابر و گاه در آن نیت میگردد و
امروزین میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار و قهار
میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان اینها را نیز میباید که
بایشان با سامان عرش بپوشد و فضیلت روزه هر روز اینها را انقدر
فرمود که ذکرش موجب تطویل کلام است و بسند معتبر از حضرت است

صداق علیه السلام منقولست که روزه شعبان فخر است
از برای روز قیامت و هر چند که در شعبان روزه بسیار و بکثرت باشد
حق تعالی امر و عیثت او را با اصلاح آورد و کفایت کند شرح شمعان را
و کفایتی که بیرون دارد و روزه از شعبان میدهند است که پیش
از برای او واجب میگردد و بسندهای معتبر از آنحضرت منقول است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که ماه شعبان ماه است
و رمضان ماه خداست هر که در روزهای آن روزه بدارد در حق شفیق
او باشد در قیامت و هر که در روزهای آن ماه روزه بدارد کاهان کند شش
اولم زیادت کرد و هر که سه روز از آن ماه روزه بدارد او را پاک گردانند
از سزایی که در عرش است و بسند علی از حضرت امام رضا علیه السلام
منقول است که هر که یک روز شعبان را از برای خدا روزه بدارد داخلشت
کرد و هر که در یک روز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت
در زمین حضرت رسول صلی الله علیه و آله محشر شود و کراوی داشته
خدا او را واجب کرد که هر که در شعبان صدق بکند اگر چه بضعف
دانند خرم باشد خدا بدین او را از آتش حیم حرام گرداند و هر که سه روز
از آن شعبان روزه بدارد و وصل کند ماه رمضان خدا ثواب روزه
دوماه متصل برای او بنویسد و این با بوی روایت کرده است که از آن
هر سیدند که امام ماه را حضرت رسول زیاد از ماههای دیگر و روزه میگرد
گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند و انما هیست که در آن

علمای سوسی خدا بالا هر چه که دوست میدارم که عمل کنی بالا رود که در وقت
که روزی باشم و ایضا روایت کرده است که از آن حضرت پرسیدند از روز
رجب می بودند چنانچه غایب از روز شعبان یعنی افضل است از آن
و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیر البشر که فرمود
شعبان ماه من است هر که از ماه من بگریزد روزی بدارد هشتاد و
ولجبت کرد و هر که در روز و روزی بدارد در قیامت از زمین پستان پیچان
و صد پستان باشد و هر که تمام ماه را روزی بدارد و پیوند کند ماه رمضان
توبه او باشد از هر گناه کوچک و بزرگ هر چند داخل خون سرام شد
باشد که او را نفع میدهد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان را روزی بدارد هشتاد
او را واجب کرد و رسول خدا شفیع او باشد در قیامت و ایضا اینست
بسیار معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین علیه السلام
اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود که ای گروه اصحاب من میدانید
این ماه هشتاد شب است و حضرت رسول صلی الله علیه
و آله میفرمود شعبان ماه من است پس روزی بدارد در این ماه از هر
نحبت پیچید خود و از برای تفریب بسوی پروردگار خود بحق خداوند
که جان علی بن الحسین بدست او است سوگند یاد میکند که شنید
از پدرم حسین بن علی علیه السلام که گفت شنیدم از حضرت امیر

المنیر

المؤمنین علیه السلام که هر که روزی دارد شعبان را از برای
نحبت پیچید خدا و از برای تفریب خدا خدا او را دوست دارد
و نزد بیک کسک دادند بگراست خود در روز قیامت و همیشه
از برای او واجب کرد اندک و ایضا از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه خداست پس هر که
مرا روزی بدارد من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر که روزی بدارد
ماه خدا را حق تعالی مونس او کرد در روز حشمت و او را آنها نکند از هر
از تیر بیرون آید در قیامت باروی سفید نورانی و نامه عمل او را بیست
راست او بدهند و نامه عمل او بیست و نه باشد و ایضا اینست
تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی ندا کند که ای بنده من
او بگو به ایتلی ای خداوند من پس خداوند ندا کند ملائکه را که بگردند
کو بدلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه را که بگردند
بند من را و برین روز پیغمبر من پس بیا و ندا و از زمین من با و بگویم ماه را
داشتی او کو بدلی بگویم با و بگویم با و از شفاعت تو میکنم پس حق تعالی فرمود
که من حقوق خود را برینت خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از او
کند من اعتد ر عوض با و بدهم که او را چیزی شود پس من دست او را بگردم
بیا ورم باز در صراطی بینم که صراط لغزناک است و میسر زدی گاه کانا
بگران بند میشوید دست او را بگردم و بیا ورم و ملک که موکلست که

صراط کوبیدگیست بر مردم کوبه این فلا نکر است از امت من که در دنیا
 مزایون گرفتند با امید شفاعت من و ما و خدا و روزن داشته باشند
 از برای طلب و علم خدا پس او را از صراط بکن تا به بعضی خدا تا او بید
 هشتاد و سه نام بی رضوان کوبید که روز و زیست که در دنیا برای امت
 تو میکشام و او را داخل هشتاد و سه نام بی رضوان علیه السلام
 فرمود که روزن بدارید ما حضرت رسالت را تا او شمع شما کرد
 در روز قیامت و روزن بدارید ما خدا را تا بیا شامید از شراب کشی
 هشتاد و سه نام در میان اعمال هر روز نماز شعبان استغفار حضرت
 امام رضا علیه السلام منقول است که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان
 استغفار کند که هفتاد مرتبه شود اگر چه بعد دستاورد های است
 باشد و در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق علیه السلام منقول
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه من است هر
 دو ماهه بسیار بفرستید صلوات بر من و بر آل من و شعبان از ماه شفاعت
 میکند زیرا که بفرستد شفاعت میکند کسی که در این ماه صلوات
 بر او و بر آل او فرستد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر
 دعاها در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان
 استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد مرتبه
 مرتبه استغفار کرده باشد مردی رسید که چون کوبه فرمود که استغفر
 الله واستغفره القربة وبسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول

که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله واستغفره
 القربة بنویسد حق تعالی برای او برات بنوازی از نسیب حشر و بیکه زاندا
 از صراط و داخل هشتاد و سه نام و از او بسند های معتبر منقول است که هر که
 در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله الذي لا اله الا
 هو الرحمن الرحيم الحق القويم واتوب اليه حق تعالی روح او را در آفتاب
 جای دهد و آن فضای وسیع است در پیش عرش و در آن فضاهای
 جاریست و در هر روز آن هر هفتاد بعد دستاورد های است
 و در بعضی از روایات بحال شریف پیش از اربعین از جمیع همه دعویست و
 بسند معتبر منقول است که حضرت امام زین العابدین در هر روز ماه شعبان
 در وقت زوال و در شب نیمه آن این صلوات را میخواند ندا اللهم صل
 على محمد وآل محمد في كل شهر من شهر رمضان و صل على محمد وآل محمد
 و معديني العلم و امرنا لهذا الوحي اللهم صل على محمد وآل محمد القادة
 الجادين في الحج العارفين بأن من ركبها ويعرف من ركبها الثمانيون لهم
 ما روي في الآثار عنهم من نافع و لا اله الا الله صل على محمد
 وآل محمد اللهم صل على محمد وآل محمد و صل على محمد وآل محمد
 و صل على محمد وآل محمد و صل على محمد وآل محمد و صل على محمد
 وآل محمد صلوات كثيرة طيبة تكون لهم رضى و صل على محمد وآل محمد و صل
 على محمد وآل محمد صلوات كثيرة باذن رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد
 الذين لا يراون الا خيرا والذين اوجب لهم حقهم و فصلت حيا

عنه واولادهم اللهم صل على محمد وال محمد واعلم اني بطاعتك
ولا تحزن بمصائبك واذا زمني مؤاساة من تمت عليك من وفائك وما
وسعت على من فضلك ودرت على من عدلك واحببتك في ظلك
وفدا انك تكلمت سيد رسلك صلواتك عليك واليه شعبان الله
حفظت دينك بالرحمة والرضوان الذي كان رسول الله صلى الله عليه
واله وآله في حياضه وقياسه في كبايه وقيامه بنوعه عاك في كليم
واعظا به في كل حرامه اللهم فاعنا على الاستينان بينه وبينه
وتبيل الرفاعه لكبر الهمة فاجعل من شديدا مستغما وطيريا لك
مهيما واجعل من له منجيا حتى الهالك يوم القيمة عن دافيا ومن
ذوق غافيا قد وجبت له منك الرحمة والرضوان والرفق دار الفؤاد
وحلل الاكثيار وسيد بن طاوس به بسند معتبر ان خلوة روية
كره است كمران مناجاة حضرت ابي القاسم واما ما ان ارفق من
اوست كدوماه شعبان بمؤاد الله صل على محمد وال محمد
وانمع دعلي اذا دعوتك وانمع بديك اذا ناديتك واقبل على اذناه
فقد هرب اليك ووقفك بين يديك مستجيبا امضا لك في
ما لك ثوابي وتعلم ملق يفتن وخبر حاجي وتعرف صبري ولا يخف
عليك ام صفتي ومعواي وما اريد ان يدعي به من منطقي والقوة
به من طريقي وانجني عاصي وقد مرت معناه ذر لك على سيد في
يكون ونجلا اليرغري من سريري وعلايتي وسيدك لا يدعي غيرك

ذابني ونقصي ونفوقه ونزحني الحي ان حرمي من ذا الذي يرضي و
ان حد لي من ذا الذي نصرني الحي اعود بك من نصيبك وسألو
تخطيت الحي ان كنت غير مستاميل رحمتك فانك اهل ان تجوز
على افضل سعديك الحي كما في بعضى واحده بين يدك وقد اطلها
حسن فكل عليك فتلك ما انت اهل ونعمتك في بعضى اله
ان عفوت من اوليائك بذالك وان كان قد من اجل ولا يرضي
ونك على وقد جعلت الا فرادى الدنيا اليك وسبيلك الي عميرت
على نفسي في النظر لها فاهما الويل ان لا تغفرها الي ليرك على انا
حيوت فلا تقصير بك عن ماني الحي بهما من حسن ظرك
بإفهامك وانك لا تغفر الا الجميل في جوق اله قول من سريري ما
انت اهل وعذيقضالك على مديت فتمت رحمة اله قد سرت على
ذوقنا في الدنيا وانا اسبح الى سر ما على منك في الاخرى اله قد اتمرت
ان لا تظهر ما لا يحل من عبادك الصالحين فلا تقصير يوم القيمة
على ذوقنا الا انها واليه جودك بسط اهل وعفوك افضل من جلاله
قصرني بالواكك يوم تقضي فيه بين عبادك الي اغنا دي اليك
اغنا من لا يستغفر عن قبول عذرك فاقبل عذري يا اكرم من اعطاك
الهدى السببون الي لا ترد حاجي ولا تحجب طبعي ولا تقطع بينك وبين
واحد اله ليردت هواني لهدني ولواردت قضيتي لراعني اله
ما اظنك تردني في حاجتي قد امنتك عن عبي وعظما منك اله قالك

فما لا بد انما سمره ما يريد ولا يبد كما يحب وترضى الجوارح
بغير حرج كأنك تبت بعقولك وان كنت في هذا نوب اخذت ما تعرفه
وان دخلت في النار اعلت ما لها ان الجوارح الجوارح ان كان صغر فحسب
طاعتك على فقد كبر في حب رجا لك ابيك الى كبر ما تغلب
من عندك بالحب وحرما وقد كان حسن كل من يوردك ان تغلب
بالعيا وحرما الجوارح وقد افضت عري في شدة التهور عنك واللبس
شباب في سكرة الشبان عندك الى قلبك استهبط انما اغرا بى بك
وكوني الى سبيل حصلت الى وانما عندك وان عندك فاطم
بين يدك مؤسسل بكرمك الى الجوارح انما عندك اتصل اليك منا
كنت اذ اجعلت به من قوله استخيا في من نظرك واطلب العقول
اذا العقول نعت كركم الى كركم في حول فالتقل بغير عقول
الافى وقربا يعظمت الحيات وكما اردت ان كور كنت فمك
باز خالت كركم والظلمة يلبس من اوساخ العقول وعينات الى انظر
ان نظرم من نادته فاجابك واستعملت من عقولك فاطاعتك باقرا
لا بعد عن العزيمه ويا جوارح لا تجعل عن رجاء اية الجوارح سب القاسم
يد بيد منك مؤفاه ولبس انا فاع اليك جدته ونظر ايقظ بربك
حقت الجوارح من تعجبك برك غير مجهول ومن لاد بك غير مختار
ومر اقبك عليه غير مملوك الجوارح ان من انصح بك استكبر وارث
من اعصم بك استجبر وقد لذت بك بالارواح الا مشرب جوارح من جليل

ولا تحب عن واقبات الجوارح اقبل ولا يملك مقام من دعا الزيادة
في محبتك الى الجوارح والهنى وكما بين ذكر الى ذكره واجعل فيك
تحتاج انما لك وتحمل قد ساء الى بك طلبك الا انحسب تحمل اقبل
طاعتك وانتم الضالعين من رضائك فاقبل الا قبل ان يقصد فعا ولا
امالك لما تفعل الجوارح انما عندك اصعب المذنب ومملوك انيب
المحب فلا تجعل اني من حركت عنه وحملت حبه سهو عن عقولك
الجوارح بل كال الاضلاع اليك وان ايضا فاقولنا حيا وظهرها
اليك حتى تحرق ايضا فالعقول محبا لتور فحصل الى معدن العظيمة
وتصبروا واخنا معا فاع بعز نيل ساء الى واجعل من نادته فاق
جوارح ولا تضل فاصحوا بحال الال فناجبت ليرادك كبحر الجوارح
لا اسطاع على حسن كل في فوط الا يار ولا انقطع رطاب من جيل الى
الجوارح كان الحطال اقل استعطي لذبك فاصح عن حسن وعقولك
الجوارح حطاني الذنوب من مكارم الطبعك فقد بعثي البعير الى
عظمت الجوارح انما منى العقول عن الاستعداد والعا لك فتا
العزيمه بركم الا لك الجوارح دعان الى الشار عظيم عفا بك فقد نجا
الى المحنة جربيل واربك الى قالك استل واليك البهل وارعب و
استنالك ان ضل على محمد وال محال وان تجعل من يد يدك
ولا يعض همك ولا يعض لمن شكره ولا استخيت بارك الجوارح
بنور عزله الا يبع فكون لك غار وان سواك مغر فاقبلت خاتمة الجوارح

وحيث ان وادميان واحضرت صادق عليه السلام منقول است
در كتب نفوس شعبان علم زنده جميع كما مان كسي ذكره زيارت مختصر
كند در ان شب واقف زيارت مختصر است كبرياي يا بصير كشاد
دز ايد و بجانب راست سمان و بجانب چپ و بنا لايه نظر كند
پس با نكش اشاره و كند بجانب راست قبله و بگوید السلام عليك
يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك و
الله وبركاته و اگر كسي از زيارت مبعوله را بجل آورد بجز انست و
از جمله انها اينست السلام عليك يا وارث آدم صفة الله السلام
عليك يا وارث نوح نبي الله السلام عليك يا وارث ابراهيم خليل
الله السلام عليك يا وارث موسى خليل الله السلام عليك يا وارث
عيسى و نوح الله السلام عليك يا وارث محمد مربي جناب الله السلام
عليك يا وارث ابي المؤمنين و علي بن ابي السلام عليك يا ابن محمد
الضيق السلام عليك يا بر علي المرتضى السلام عليك يا ابن فاطمة
حجة الزهراء السلام عليك يا ابن خديجة الكبرى السلام عليك
يا ظار الله و ابن ثار و ابوتر الموقر و اشهد انك قدامت الصلوة
و اتيت الركون و امرت بالمعروف و نهيت عن المنكر و اطعت الله
و رسوله حتى آتيتك فاعز الله امة قتلتك و لعن الله امة
قتلتك و لعن الله امة سمعت بذلك فرحبت به يا مولاي يا ابا
عبد الله اشهد انك كنت نوراني الاصل الساجد و

السلام

الاصنام الطهارة و تحيةك يا حيا و يا قيا و لا تلبسك من
شيا لها و اشهد انك من دعاك الدين و اذ كان المؤمنون و اشهد
انك الامام الاخير النجاشي رضي الله عنه الهادي المهدي و اشهد انك
الامين فمن و ذلك كل في القوي و اعلام الهدى و العرف الوحي
و الحق اعل اهل الدنيا و اشهد الله و ملائكته و انبيائه و
رسلكم و انبياءكم مؤمنين و يا ابا بكر مؤمن بشرايع ديني و حواريي علي
و علي بن ابي طالب و امير المؤمنين و من تبعك صكوات الله عليكم
و علي و ابي بكر و علي و الحسن و علي و الحسين و علي و ابي بكر
علي غائبكم و علي ظاهرهم و علي باطنهم من دونك نماز
ذيارت ميكند و اگر اينها از او پيش ذيارت ميكند نيز خوبست و اگر
از دور ذيارت كند پير قصد ذيارت علي بن الحبحر عليه السلام
كند و بگوید السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن
نبي الله السلام عليك يا ابن ابي المؤمنين السلام عليك يا ابن خبيز
الشهيد السلام عليك انما الشهيد و ابن الشهيد السلام عليك
انما الظلوم و ابن الظلوم لعن الله امة قتلتك و لعن الله امة
قتلتك و لعن الله امة سمعت بذلك فرحبت به يا من قصد ذيارت
سا بر شهدا رضی الله بكنند و بگوید السلام عليك يا اولياء الله و
احباؤه السلام عليك يا اصفى آية الله و اذ قامة السلام عليك
يا انصار دين الحق السلام عليك يا انصار رسول الله السلام

عليكم يا اعداء امير المؤمنين السلام عليكم يا اعداء فاجعلنا مستبشرين
بزيادته العالمين السلام عليكم يا اعداء ابو محمد الحسن بن علي
الذي كاشح السلام عليكم يا اعداء ابو عبد الله الذي انتم وانتم
طيمت وطابنا الارض التي فيها دفنتم وقررت قوتكم عظيم ما قبلتكم
كنت معكم فاقرت معكم ووددت ان يكون ويا زدم بوجوب وودد
سهم وبيع ماه شعبان وشبهه في ماه مبارك رمضان وشبهها في عيد
وساير ايامي كزياراتنا حضرت مستجاب است بيمين طريق زيارت
ميتوان كرد وزيارت مكسوطه ومخصوصه زاد ركاب تحفته الزا
ذكر كرد كه ام هر كزواهد ان كتاب رجوع نمايد واز جمله بركات اين شب
انست كه ولادت وافر الشعاون حضرت صاحب الامر عليه السلام
در اين شب واقع شد وياين سبب سنست كه اين دعا را در اين شب
بخواند كه بمنزله زيارت حضرت است اللهم بحق ابيكنا منقذ و مواليك
وجنتك وموعودها التي قرنت الي فضلها فضلا فتمت كلناك
صدقا وعادلا لاميد لك لكلنا لك ولا معتقبا لا يانك نورك
المتاقي وصيا وراك المنرف والعم التورفي خطاياك التي تجوز الغائب
المستور وجل مولدك وكرم سخياك والملكه كرهه شهن والله ناصر
ومؤيدك اذا ان مبعاده والملكه كرهه امدادك سيقب الله الله
لا ينبو ويؤمن النبي لا يجور وواي علم الذي لا يصبو ومدار العجز
وقواميش العجز وولاء الامر بالشرع عليهم الذكر وما ينزل

الحمد لله

في سبيلنا الفتن واهصاب احشرنا الذرير الرجاء وسيد وولات امره
وقهيد الكه متصل على طاعتهم وقائمهم المستور عن حواهم
واذ وليت بنا انا سة وظهورون وقيا سة واجعلنا من اعداين والفرق
فاونا بيان واكننا في اعوانهم وخاصا لهم واحبنا في ذوليه ناعين
ويجيب غائبهم ويحييهم قائمين ومن السنه ساليين تا ارحم
الراحمين والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله الطيبين
والاوسين وعلى اهل بيته الصادقين وعينهم الشايطين و
المرجوع الظالمين واحكم بيننا وبينهم بما احكم الحكاين وودد
شهادت روايت كرد كه يرد امام زين العابدين عليه السلام ماها
مهر وادشك نيمه شعبان نزد خود جمع ميكرد وشبك راسحه
ميكرد وثلث اول نماز ميكرد ودر ثلث دوم دعا ميكرد وما امير
ميكنندم در غاي ودر ثلث اخر را استغفار وطلب مرض ميكرد و
تراستغفار ميكرد هم فاصبح طالع ميشد يعني بعد از نماز شب و نماز
اين شب بسبب راست واز جمله انها چهار ركعت است هر دو ركعت
يك سلام و سحر از اصحاب حضرت صادق عليه السلام اين نماز
از حضرت روايت كرد واند ودر هر ركعت بعد از حمد صد مرتبه
قل هو الله احد بخواند و بعد از نماز اين دعا را بخواند اللهم اني ايلك
فقطرون هذا بك شاعفت وراك مستجيب روت لاشك لاسي ولا
تغير حيم روت لا يجهد بل ايق روت لاشك روت بعد اقول بعونك

مِنْ غَدَابَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ مَخْطِئِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ
شَأْنُكَ أَنْتَ كَمَا أَنْهَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَقَوْلُ مَا يَقُولُ الْكُفَّارُونَ هَيْدَكُ
وَبِرْوَابِهِ دَهْرًا بِرَبِّهِمْ رَكْعَتِكَ بَدْوَسْلَامٍ وَدَهْرًا رَكْعَتِكَ بَعْدَ ذَلِكَ
حَمْدٌ وَبِسْمِ اللَّهِ مَرْتَبَةٌ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِلَا صِدْقَةٍ فِيهِ وَلَا يُتَّخَذُ مِنْهُ
مِثْلٌ يُخَوِّنُونَ بَعْدَ ذَلِكَ مَا زَبَدُوا رَاغِبِينَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَا رَبِّ اغْنِنِي
مِنْ عِلْمِكَ بِرَبِّكَ خَالِقِ وَيْلَكَ مِنْ مَسْئَلِي رَبِّ لَاشَيْءٍ لِي بِمِي وَلَا تُغْنِنِي
حِينَئِذٍ مِنْ لَاحْتِجَالِ بِلَا أَهْلٍ إِلَّا عُوذُ بِكَ مِنْ عَفْوِ نَيْتِكَ
وَأَعُوذُ بِرَبِّكَ مِنْ مَخْطِئِكَ وَأَعُوذُ بِرَبِّكَ مِنْ عِلْمِكَ بِرَبِّكَ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ جَلَّ شَأْنُكَ وَلَا الْحُجُوعُ مَعْدُ حَيْثُ لَكَ
الْقَاءَةُ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَنْهَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَقَوْلُ مَا يَقُولُ الْكُفَّارُونَ
رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِكُنَّا وَكُنَّا وَيْلًا مِنْهُ
افْعَلْ بِكُنَّا وَكُنَّا حَاجَتِ خُودِهَا كُنَّا وَكُنَّا رَاغِبِينَ مَرْتَبَةٌ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ لِي أَوْ دَعْوَى مِي شُودَ بَا عَمَّا رَضِيَتْ مِنْهُ الْمُسْلِمِينَ
وَدَرْ فِضِيلَتِكَ أَنْ حَادِثٌ بَسِيَارٌ سَبَّ وَبَسْمِ اللَّهِ عَلَيْهِ رَضِيَتْ
أَمَّا حَمْدُهَا بِقَرَعِهِ السَّلَامُ مِنْ قَوْلِكَ كَرَمٌ شَبَّ نِيمَةٌ شَعْبَانِ بِمَنْزِلِ
شَبَّهَا سَبَّ بَعْدَ ذَلِكَ قَدْرٌ وَحَقٌّ عَلَى فَضْلِ خُودِهَا دَرِزْ شَبَّ
بِهِ سَبَّ كَانَ عَطَا مِينِهَا بَدْوَسْلَامٍ وَحَاسِنٌ خُودِهَا كَمَا هِيَ مِنْهَا مَرْتَبَةٌ
بِسْمِ اللَّهِ كُنْهِ دَرْ عِبَادَتِهَا شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
مُقَدَّسٌ خُودِهَا سُبَّكَ يَادُ كَرَمٌ سَبَّكَ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ

در

وَدَنْكَ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
مَا اَصْلُهَا بَدِثٌ قَرَارٌ دَادَةٌ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
قَرَارٌ دَادَةٌ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
بِرَبِّكَ دَادَةٌ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
مَرْتَبَةٌ أَحْمَدُ لِلَّهِ وَصَدَّقْتُهُ اللَّهُ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
الْإِلَهِاتِ الْبُكُوْرُ بِرَبِّكَ قَالِي كَمَا هِيَ كُنْ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
دُنْيَا وَشَرِّهَا وَدَارِهَا وَدَعْوَى طَلِبِهَا مَرْتَبَةٌ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
كَلْبِيْنَ دَعْوَاهَا دَارِهَا شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
دَرْ رَكْعَتِهَا مَرْتَبَةٌ دَرْ رَكْعَتِهَا وَدَرْ رَكْعَتِهَا سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
الْكَافِرُونَ وَدَرْ رَكْعَتِهَا دَوْمٌ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
سَلَامٌ بِسْمِ اللَّهِ مَرْتَبَةٌ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
دَوْمٌ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
السَّلَامُ رَاغِبِينَ مَرْتَبَةٌ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
مَلِكِيَّ الْعِبَادَةِ وَالْحَيَاتِ وَالْيَوْمِ نَفْخُ الْخَلْقِ وَالْمَلِيَّاتِ بِالْعَالَمِ الْخَيْرِ
وَالْحَيَاتِ بِأَمْنٍ لَاحْتِجَالِهَا كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
بَارِئًا بِالْخَلْقِ وَالْحَيَاتِ بِأَمْنٍ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
اجْعَلْنِي مِنْ هَذِهِ اللَّيْلِ مِنَ نَفْسِكَ السَّبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ كَرَمٌ شَبَّ
فَاجْتَبِي وَكَلِمَاتِ اسْتِغْنَاءِ اللَّهِ فَكَلِمَةٌ وَكَلِمَةٌ وَرَبِّكَ عَنْ سَائِرِ الْعَالَمِ

وعظيم من ربه فقد استخرب بك من ذنوبي ورحمتك ليك في شرا
 عوذي اللهم تجدد علي كرمك وفضلك واحفظ خطاياي
 بحلمك وعفوك وتعمد في هذه الليالي دينا بجمع كرامتك
 واجعلني فيها من اولياتك الذين اجلببهم لطاعتك واخترهم
 لعبادتك وجعلهم خالصات وصفوك اللهم اجعلني من
 سواد جنتك ووفور من الخيرات حظه واجعلني من سليم مقيم
 وفاز فعيم واكف فقي من اسلفت واعصمني من الازدياد
 في معصديك وحيث لك طاعتك وما يعزبني منك وتزفني
 عندك سيد علي الهادي ومنك ملة من الظالمين
 وعلى كرمك بعون المستقبل الثابت عبادك بالقر
 وانت كرم الاكرمين وارثين بالعفو عبادك وانت العفو
 الرحيم اللهم فلا تخرفني ما رجوت من كرمك ولا تؤيبيم زلسلتي
 بعزك ولا تخيبي من ترحيل قيمي في هذه الليالي الالهة طاعتك
 واجعلني في جنتك من شراير بيتك وبيان لو اكن من اهل ذلك
 فانت اهل الكرم والعفو والمغفرة وجل عليهما انت اهله
 لا يما استحقته فقد حسن علي بك وتحقق رجائي لك وعافيت
 نفسي بكرمك وانت رحم الراحمين واكرم الاكرمين اللهم
 واخصني من كرمك وتجعل قيمي من اعز من بعفوك من
 عفو بيك واغفر لي الذنوب الذي تجلس عني الخلق ويصون

علي الرضا حتى اقوم بصلح وضالك وانعم بحبيل عظامك واسعد
 بسايع نعامك فقد لذت بحرمك وكرمك لكرمك واسعد
 بعفوك من عفو بيك وبحلمك من عصبك تجدد علي الله
 وانما التمس منك استك بك لا يفرح اعظم منك ليحسني
 مهدي ومكوث ياديت بيت مرتبه وبالله هفت مرتبه لا حول
 ولا قوة الا بالله هفت مرتبه ماشاء الله لا حول ولا قوة الا بالله
 دهر مرتبه لا حول الا بالله دهر مرتبه برك صلوات بر محمد وال محمد
 بمرتب نجه نواجه حاجت خودوا انما يطلب بنده اسوكتك ذكر
 بعد دقت ابان حاجت بطلي حو قسالي تورا باها مبرساند بكن
 وفضل خود وروايت ديكر بعد از هفت مرتبه با الله هفت مرتبه
 بكونه يارب محلي وشيخ كفته است پس بكون المحي كرمك في هذا
 الليل المبرحون وفضلك الفاضلون وامل فضلك ومعرفتك
 الظالمون ولك في هذا الليل نجات وحوار وعظا ما وما صيب
 ممن لها على من نشاء من عبادك ومعها من لا تسبق له العناء برك
 وما انا داعي بك القهقرى اليك الموقبل فضلك ومعرفتك فان
 كنت يا مولاي تفضلت في هذه الليالي على احدي تجليلك
 وعدت علب ديعا الله من عطفك فصل علي محمد وال محمد
 الطيبين الظاهرين الخريين الفاضلين وحيد علي بطولك ومعرفتك
 يارب العالمين وصل علي محمد خاتم النبيين واليه الظاهرين

وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا إِنَّ اللَّهَ سَجِدٌ لِحَبِيبِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَدْعُوكَ كَمَا أَدْعُوكَ
كَمَا وَعَدْتُكَ لَأَنْتَ الْبَيْتُ الْبَيْتُ كَمَا وَعَدْتُكَ كَمَا وَعَدْتُكَ كَمَا وَعَدْتُكَ
خوبیست واز دعا های این شب است اما ظاهر اجزای فعل سابق بنید
و این یا بویه از حضرت امام حسن مجتوب علیه السلام روایت کرده است
که چیزی قبل از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد و گفت یا
محمد امت خود را مکن که در شب نیمه شعبان ده رکعت نماز بکنند
هر دو رکعت بی کسلام و در هر رکعت بعد از حمد دو مرتبه سوره
قل هو الله احد بخوانند پس بچند روند و در سجده بگویند اللَّهُ تَكَلَّمَ
بِحَدِّكَ سَوَادِي فِي خِيَالِي وَبِأَخْبَرِي بِالْعَظِيمِ كُلِّ عَظِيمٍ إِعْتَرَى دِينِي
الْعَظِيمُ فَانْكَرَ الْإِعْتَرَاءَ عَمْرِي يَا عَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ يَا جَبَّارُ يَا جَبَّارُ
حق تعالی از او هفتاد و دو هزار گناه را و مثل آن گناه در نام عمل
او بنویسد و محو کند از بدش و ما درش هفتاد هزار گناه را و نماز دیگر
نمازیست که عامه و خواصه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیمه شعبان در خواب
بودم چیزی نازل شد و گفت ای محمد ای جناب من هر چه در این
شب گفتی این چه شب است گفت شب نیمه شعبان است ای
خبر نیده او بر دبی برستان بیع و گفت سبب نیک بسوی شما
بدرستی که این شبی است که درهای آسمان در این شب گشوده میشود
یعنی درهای رحمت و درهای خوشنودی خدا و درهای امر و نیکوکاری

و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت و درگاه جود و بخشش
و غیر از حق تعالی از بندگان در این شب بعد از دعای چهار زبان
و بیست و نه ای ایشان می بخشد که احیاء کند این شب را که گفت ان الله اكبر
و سبحان الله ولا اله الا الله و الحمد لله و ما اذكر من و قرآن خواندن و
طلب امر فرشتگان و استغفار نمودن بیست و دو خیر بجای او باشد
و گاه همان کن شده و این دعا را در میان می شود ای محمد هر که در این شب صد
رکعت نماز بکند هر دو رکعت بی کسلام و در هر رکعت بعد از حمد ده
مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود دو مرتبه آیه
الکرسی و دو مرتبه سوره حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید
تعالی حمد کند که هر که هلاک کند او را بیاورد و بعد در هر رکعت و تسبیح
قصی در بیست و دو رکعت کند و شفاعت او را قبول کند و رکعت نصر
از اهل خوانند و او خوشبختان و و شریک در اندازد و در ثواب شهیدان و ثواب
روزن داران ایمان و عبادت کنندگان ایمان را با عطا کند ای انکه از تو
انها چیزی که شود پس ایما کن این شتر ای محمد و امر که امت خود را کلینها
کنند از او تقرب جویند بسوی خدا بعبادتان بدرستی که این شب است
بسیار شریف است یا محمد چون بزد تو می آمدیم تلا که اسمها پای خود را
جفت کردند بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی ایستاد
و بعضی در رکوع و بعضی در سجود بودند و بعضی مشغول بودند بدعا و
بعضی بکبر و بعضی بتسبیح و بعضی باستغفار با محمد بد و سبب که در حق تعالی

در این شب نظر بر حجت سوسی بندگان و افکند و می از دهر مویان
 که بنما زایش داده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع سجده
 یا مشغول یا خدا باشد و این شی است که هر که دعا کند البته درگاه
 مستجاب میشود و هر که خال کند یا وعظ کرده میشود و هر که استغفار
 کند از زمین میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و هر که
 کسی است که از غیر این شب محرم کرد و از حضرت امیر المؤمنین علیه
 السلام منقولست که هر که در شب نهمه شعبان صد رکعت نماز کند
 با هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت دهر مرتبه بخواند هر که در
 او در روزی که در دنیا از سر مرده باشد و نهمه تا آنکه چنگ مالک از این
 که او را این که رساند از عذاب الهی نفرایشان بشارت دهند او را بپوشد
 و بی نفرایشان باشند که در دنیا او را از شیطان نگاه میدارند
 و بی نفرایشان باشند که شب و روزی او را استغفار و سب کند که ساق
 شب و روز و در نفر که از حفظه بگردند از شر دشمنان و مفسدین
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب بند عار میشوند
 اللَّهُمَّ تَقَرَّبْنَا بِكَ مَا نَجُودُ بَيْنَ بَيْنِنَا وَمَعْرَبَاتِكَ وَمَا نَعْلَمُ
 مَا نَعْلَمُ بِرِضْوَانِكَ وَمَنْ الْعَقِيمِ مَا هُوَ مِنْ عَلَيْنَا بِمُصِيبَاتِكَ اللَّهُمَّ
 اللَّهُمَّ امْتَحِنْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَأَوْقُوتِنَا مَا أَحْبَبْتَنَا وَاجْعَلْهَا الْوَدَّ
 مِثْلًا وَاجْعَلْ ثَوْرًا عَلَيَّ مِنْ ظَلَمَاتِنَا وَأَضْرُءَ لِعَلِّ مِنْ غَاوَاتِنَا وَلَا تَجْعَلْ حُجْرَتِي
 فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا كَعَبْرَتِنَا وَلَا تَمْلِكْ عَلَيْنَا وَلَا تَسْلُطْ

علیا

عَلَيْنَا مِنْ لَأِبْرَحْمَتِنَا بِحَبِيَّتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و این دعای جامع کامل است
 و در ضمن جمیع مطالب دنیا و آخرت است و چون دعای که قبل از نماز کند از
 خواص اصحاب امیر المؤمنین است که در این دعاهاست و از دعاهای این
 شب است و در اوقات دیگر نیز میتوان خواند با ترجمه در اینجا از ادب بنگار
 که در وقت خواندن مثل که معانی این باشند تا فایده اش تمام شود و ثوابش
 عظیم باشد بدانکه سید جلیل این طایفه در کتاب قبایل روایت کرده
 است که قبل از نماز در کف و زوی یا مولای خود حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام در سجده چنان شسته بودم شب نهمه شعبان مذکور
 شد حضرت فرمود که هر شب که این شب را بجا آورد صاحبان دعا
 حضرت خضر را در این شب بخواند البته دعای او مستجاب گردد چون
 حضرت عمیر خود را جفت نمود شب نهمه تا و در آن چون مراد دید پرسید
 بچه کار آمد ای کیل گفتیم یا امیر المؤمنین بطلب دعای خضر علیه السلام
 آمد ام فرمود بپوش ای کیل چون سید دعا را حفظ تمام در هر شب جمع
 یاد میباید بکرتبه یاد رسالی بکرتبه یاد دعوی بکرتبه بخوان تا
 کفایت شود شهنان از تو بشود و یاری کرده شوی و روزی
 داده شوی و البته امر زین شوی ای کیل طول صحبت و خدایت
 تو موجبان شد که تو را بچنین نعمتی و کرامتی ممتاز و سرفراز گردانم
 پس گفت بنویس و دعا را ناقص نیست
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 من نمود و این است دعا که قبل

عاده هر شب در زمان

عنك دعائي سوا على وفعالي ولا تفصحني بمما اظلمت عليه
من شري ولا تغافلني بالعبودية على ما علمت في جملة من سوء
فصل وايضا في دوام تضرع ورجاء في كل وقت وكيفية
وكن الله مع عزرائيل في الاحوال كلها رفا وعل في جميع الامور
عطو كما هي وفيه من ان استله كعت ضري والكل في امر
الحي ومولاى من بيت على حكما انبعت فيه هوى نفسي ولا
فبيد من ترين عدوي فغيب عما هموي واسعا على ذلك
فكل ووثق ما جرى على من ذلك بعض حدودك وطالقتك
ابره فالتك الحمد على في جميع ذلك ولا تحفل في ما جرى على
تصا في اوله في غير ذلك وبلواك وما قاتلك يا اله بعد
لقصبي وارسل على نفسي معتن فان ما منكسر استجيب الامني
منها ما مفر ما من غير ما لا اجد مفر ما كان في ولا مفر ما
الي في امر غير مؤلمت عدوي واو ظلالك الاني سمع من
رحمتك اللهم فاقبل عدوي وارحم شدة ضري وفكيني من شد
رست فو ظلالك الاني سمع من عدوي وارحم شدة ضري وفكيني من شد

وطالقي يا رب اني صمعت بكين ورفقة جلدي ورفقة عظمي يا من بين
تخلق وذكري وتريني وقديني مني لا تبتلاه كبريتك
وسالني بلبيد يا اله من يدي وبني اترك معك في ثوابك بعد
توميدك وبعد ما انطوى على قلبه من معرفتك وكلمته يا اله
من ذكرك والتمتلك ضميرى عزيمتك وبعد حمدوا غيراني و
ذماني ما خلا لربوبيتك هبهات تنكك من ان تضيق
ذمته او تبعه من ادنائه او شري من اوتيه او نسيه الى الابد
من كعبته وسجنه ولبت شعري يا سيدي اله ومولاى الظالم
الشاذ على ومجرحي لرحمتك ساجدا وعلى السن طمعت
صاوية وديتك ما واحة وعلى فلو ما عرفت بالهيبتك مخففة
وكل نعمار صوتي والحمد لك حتى صادت جناشيتي وكل حواشي
سعت لي وطان تعبك طاعة واسارت يا سيدي تغفرا لك
مدحيتك ما هلك الظن بك ولا اخيرا بعضيتك عنك يا اله
يا رب وانت تعلم ضعف عن قلبيل من بلاه الدنيا وعضو ما لها

وقال

وقال

بين في هذا من الكبار على ان اهلها على ان ذلك بلاء منكم في كليل
 يدي به وان لا يروا به في ان يروا به في ان يروا به في ان يروا به في ان يروا به
 مكثت بينه وبين ان يروا به في ان يروا به في ان يروا به في ان يروا به
 وفتح الكبار فيها وقبوله لا يظلم منكم في ذلك ومنه من ان لا يظلم
 عن امله لانه لا يكون الا من خصيب وان تضاعف وسختك وهذا
 ما لا تقوى له النعمات والارض يا سيدي فكيف بيني وانا عبدك
 الضعيف الذي لا يملك الا من يملك من المشككين يا الهي وبيدك
 ومولاي كبر الامور اليك اشكوا ويا ايها المصطفى وابي الامجاد
 وشكركم اول طول البلاء ومن ثم قلتم صبرتم في العمومات مع
 اعتدلت وجمعت بيني وبين اهل بالائك ورفقت بيني وبين اهل
 واولياك هبني يا الهي سيدي ومولاي وديني صبرتم على عباد
 فكيف صبرتم على اهل بالائك وديني صبرتم على اهل بالائك
 عن النظر اليك استياك كيف سكن في النار وصبرتم على عباد
 يا سيدي ومولاي انتم صادقا لئن تركتني لاطعنا لا يخفى اليك
 بين اهلها اصبح الاحباب ولا صبرتم اياك صلاح المستصيرين

لا يكون عليك بكاء الحناقين ولا لادائك ابرصت باوتك
 المؤمنين لا غارة امال الكافرين يا خيرات المستصيرين لا حبيب الا
 الصادقين واليه العالمين اقولك سبحانك يا الهي ومجدك كثر
 فيها صوت عبد مساكين فيها ناطق قلبه وذو ظم عليه الرحمن
 وحسن بين طهارتها بجمها وبسويته وهو صبح اليك صبحي وتوكل
 وتبادلك بلسان قبل قهر يدك وتوكل اليك بغير يديك
 يا مولاي فكيف تبتغي في العذاب وهو رجوا ما سلك من خليك
 وحسبك كم كبرت في قلبها وانت تسمع صوتها وتبني مكانك
 يشتم عليا في ذمها وانت تعاقب ضعفاء كم كيف يتعجل
 بين طهارتها وانت كفا حدقه كم كيف تزين ذنبا يدها وهو يتبادر
 يا ربنا كم كيف رجوا فضلك في عجزنا فيها فتركنا فيها
 ما ذلت الظن بك ولا الترف من فضلك ولا المشد في ما عاكف
 برأوسنا من نزل وحسنا نرك قبل ان يقطع لولا ما سكت

جعلت عذري الملائك وبدينا من الهدى والفرقان قد صر
 فكلنا في دوسيل لنا وتسلمه مننا في بيوتك وعافيتنا
 انما القابل وشكر الكبري في العبيد واليهما انما
 ان جعلت لي كل خير بيلا ومن كل ما لا يحب ما نوي يا ارحم
 الراحمين يا من جعل عني عفا عذرتي من الشيطان يا من
 باركنا يا المعاصي عفوك عفوك عفوك يا كريم وعظمتي فلم
 انظر ودرت عن محاربيك في الزمان عفا عني يا ارحم
 عفوك عفوك اللهم اني استسألك ان لا تسألني الموت والمعفو
 عند الحساب عظم الله من عبدك فليحسن العفو من عذرتي
 يا اقل العقوب ويا اقل العقر وعفوك عفوك اللهم اني استسألك
 ان تغفر لي اذن اميتك صعبت فبها اني استسألك واني منير
 الغنى والبركة على العباد وفاقه مقتدر اخصيت اعطاهم
 وقسمت اوزاقهم وجعلتهم مختلفين في الدنيا والآخرة
 من بعد خلق لا يعلم العباد عذرك ولا يقدر العباد عذرك
 وكلنا فقير الى رحمتك فلا تصرف عني وجهك واجعلني
 من صالح خلقك في العلي والامل والقضاء والقدر والمحيي
 خير البقاة واقضي خيري القضاة على اهل اوليائك ومعاداة اوليائك
 والاعتبار اليك والرهبة منك والخشوع والوقار والاسباب
 لك والصلح بينك وبينك واتبع سنة رسولك اللهم ما كان

في

في قلب من سألني ودينته او فوط او فرج او يد او بطن
 او خيال او رفاة او سمعة او شفاة او نفاق او كتمان او فدية
 او عصيان او عظيمة او شجر لا يحب فاستسألك يا ربنا ان تبذلنا
 مكاننا بما نأبوعه لك ووفاء يعهد لك ورضي بعضنا لك ونفدنا
 في الدنيا وعقبه فيما عندك وان وطأ نبتك ونونية نضوتنا
 استسألك ذلك يا ربنا العالمين الهي انت من سلك تصحى كالك
 لروم من كبريك وجودك تطالع فكذلك لرغص وانا ومن
 بعضنا سكتا ان ارضيك فكن علينا بالقصر جواذا وبالخير جواذا
 يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله صلوات الله
 تحصى ولا تعد ولا تقدر وقد رعا عهده يا ارحم الراحمين واما
 نمازي محضون شهما كدينا نبيد معبره واراد شدا وعلا ذكر
 كرهه اند **ثاني** صل ركعت باحمد وتوحيد بركته وبعد زفاد
 شدن سوون حمد هفتاد مرتبه **ثاني** بنيه ركعت باحمد وتوحيد
 وبعوذتين هريك بركته **ثاني** دو ركعت در هر ركعت حمد مرتبه
 فيج مرتبه توحيد **ثاني** جمال ركعت در هر ركعت حمد وبييت
 وبيج مرتبه توحيد **ثاني** دو ركعت در هر ركعت حمد ويا اضل مرتبه
 توحيد وبعد ان نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمد وآل محمد
ثاني چهار ركعت در هر ركعت حمد وده مرتبه توحيد **ثاني** دو
 ركعت در هر ركعت حمد و صلوات بر محمد وده مرتبه توحيد **ثاني** دو ركعت

در رکعت اول حمد و آیه امین الرسول تا آخر سوره و پانزده مرتبه
 توحید و در دوم حمد و آیه قل انما ابشر و پانزده مرتبه توحید
پنجم چهار رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه اذاجاء بضر الله **دهم**
 چهار رکعت در هر رکعت حمد و آیه الکرسی یک مرتبه و سوره انا
 اعطینا لک الکونین ده مرتبه **پانزدهم** هشت رکعت در هر رکعت
 حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون **دوازدهم** دوازده رکعت در
 رکعت حمد و ده مرتبه سوره المسکم **شکستادم** دو رکعت
 در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره و الثین **چهاردهم** چهار رکعت
 در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوره و العصر **پانزدهم** چهار رکعت
 در میان نماز شام و نختان در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید
 و بعد از نماز ده مرتبه یا دریا غفر لنا و ده مرتبه یا دریا و جنتنا و ده
 مرتبه یا دریا سب علینا و بیست و یک مرتبه توحید و ده مرتبه
 سبحان اللہ الذی یحیی الموتی و یمیت الایة و هو علی کل شیء
 کاشح **فصل شانزدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه آیه الکرسی
 و پانزده مرتبه توحید **هفدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و هفتاد
 و یک مرتبه توحید و بعد از نماز هفتاد مرتبه استغفار **هجدهم** ده
 رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه توحید **نوزدهم** دو رکعت در
 هر رکعت حمد و پنج مرتبه آیه قل اللهم مالک المملک **بیستیم** چهار
 رکعت در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سوره اذاجاء بضر الله

چهار

بیست و یکم هشت رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه توحید و **تو**
بیست و دو دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه قل یا ایها الکافرون
 و پانزده مرتبه توحید **بیست و سوم** یک رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه
 سوره اذان زلزله **بیست و چهارم** دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره
 اذاجاء بضر الله **بیست و پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره المسکم
بیست و ششم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه آیه امین **سوم**
بیست و هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربک **اکلا**
بیست و هشتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه توحید و معوذتین
بیست و نهم دو رکعت در هر رکعت حمد و یک مرتبه و هر یک از اهل کفر استکبار
 و توحید و معوذتین **دهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده
 مرتبه سبح اسم ربک الاعلی و بعد از سوره صد مرتبه اللهم صل
 علی محمد و آل محمد **یازدهم** در میان سجده از مضاب و اعمال ماه مبارک
 و مضار است و کردان هشت فصل است **فصل بیست و یکم** در میان مضاب
 ایماه مبارک است باید دانست که ماه رمضان ماه خداوند عالم است
 و شرفش بر همه ماههاست چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا
 روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این ماه
 شعبان خطبه خواندند و فرمودند که اینها الناس بدستیکه رو
 کرده است بسوی شما ماه خدا باریک و رحمت و امرش شماست
 که در خدا بهترین ماههاست و روزهاش بهترین روزهاست و شبها

فهرین شبهاست و ساعتها می ان بهترین ساعتهاست اما هیست
که خوانند اند شما را دران بسوی ضیافت خدا و گردیدن اید دران از
از اهل کرامت خدا نفسهای شما دران ثواب شیع دارد و خواب
شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما دران مقبولست و دعای شما
دران مستجابست پس سوال کنید از پروردگار خود بدینهای درت
و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیه که توفیق دهد شما در
روزن داشتن ان و تلاوت کردن قران دران بد رستی که شوق و کمال تمام
کنی است که هر چه کردد از امر زین خدا در اینها عظیم و یاد کنید
بکرسنگی و تشنگی شما در اینها کرسنگی و تشنگی در وقت امترا و محنت
کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نماید بران خود را و حکم
کنید که دران خود را و نوازش نماید خویشان خود را و نگاه دارید
ذیابهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از
آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی ان و باز دران کوشش
خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن ان و هر چه بگویند
بایتمنان مردم تا هم بپای کنند بعد از شما بایتمنان شما و از کشت
کنید بسوی خدا از آنکه همان خود و بلند کند دستهای خود را بیا
در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست
نظر میکنند حقتعلی در این اوقات بر سمت بسوی بندگان خود و
جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لیلیه میگوید

ایشان را

ایشان را هرگاه او را اندا کنند و مستجاب میگرداند هرگاه او را بکنند
ای که در مردم ان بد رستی که جانهای شما در کرد کرد های شماست
پس از کرد بد را و دید بطلب امر فرش از خدا و پیشتهای شما اگر ان با
راست از گناهان شما پس سبک فرساید انها را بطول دادن سجدهها
و بدایند که حقتعلی سوگند یاد کرده است بعزت خود که عدل بکنند
نماز گذارند کان و سجده کنند کار از او نترسانند ایشان را با تشبیهتم
در روز قیامت انها الناس هر که افطار نماید روزن دارد و مغز یادد
اینها را برای خواهد بود نزد خدا ثواب شدن از آنکه درن و از روش
گاهان کن شته پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله هر چه ما قلند
بر ان نماند حضرت فرمود که هر چه بیدان از ان همه با افطار فرمودن
روزن داران اگر چه بد بصفت دانسته شما باشد و اگر چه بیکسری بلی
باشد بد رستی که خدا ان ثواب را میدهد کسی را که چنین کند اگر
قاد در زیاده از این نباشد انها الناس هر که خلق خود را در اینها نیکو
گرداند بر صراطیکند در روزی که قدمها بران لغز و هر که سبک
گرداند خدمت کثیر غلام خود را در اینها حقتعلی در قیامت حتما
او را اسان گرداند و هر که در اینها شتر خود را از مردم باز دارد حقتعلی
غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در اینها بیتمنی بدین
کرامی دارد خود او را در قیامت کرامی دارد و هر که در اینها اصل و اصل
کنند با خود ایشان خود خدا وصل کند او را بر حمت خود در قیامت و

هر که در این ماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند خدا او را
 قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز مستحب در این ماه بکند
 حق تعالی برای او برات بهزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه
 نماز واجب را ادا کند خدا عطا کند یا و ثواب هفتاد نماز واجب که
 در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار صلوات بر پیغمبر
 الین فرستد خدا سنگین گرداند ترا زوی عمل او را در روزی که ترا
 زوهای اعمال سبک باشد و کسی که یک بار یا از قرآن در این ماه بخواند
 ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد اللهم انما
 بدوستی که در ماهی هفتاد در این ماه گشاده است پس سؤال کنید
 از پروردگار خود که بر روی شما بنهد دو درهای جهنم در این ماه بسته
 است پس سؤال کنید که شما نکشاید و شیاطین ناز در این ماه غل
 میکنند پس سؤال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نکند و اندوختن
 انحضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که در کوه راه و حفظ
 خطبه خواندند و فرمودند ایها الناس اینها هبیت که خدا از برای
 سایر ماها فضیلت و زیادتی داده است مانند فضیلت سایر اهل
 بیت بر سایر مردم و در این ماه گشاده میشود درهای آسمان و درگاه
 هفتاد و درهای رحمت و بسته میشود درهای جهنم و در این ماه
 شنیدن میشود نداهای مؤمنان و مستجاب میکند دعاها را
 ایشان و رحم میکند گریهای ایشان و او در این ماه شیخ هبیت که در

ان شب ملائکه از آسمان بر زمین می آیند و سلام میکنند بر گردان
 و زنان روزگار بر خصمت پروردگار خود تا طلوع صبح و ان شب قدر
 است که حق تعالی مقدر کرده است در ان شب ولایت امامت
 مراد پیش از آنکه آدم علیه السلام را خلق کند بدو هزار سال اعتبار
 ان شب هم است از عبادت هزار ماه و روزی که ان شب هفتاد است که
 روزی هزار ماه ایها الناس بدوستی که ان شبهای ماه رمضان و نما
 ههای این طالع میشوند بر گردان و زنان روزگار در حاجت و اینها
 شما مانند ماههای دیگر نیست و روزهای این شهرین و روزهاست
 و شبهای این شهرین شهرهاست و در جوان و شیاطین در این ماه غل
 کردند انند و زیاده میکند خدا در این ماه روزهای عرصه ها را و پیوسته
 و مقدر می گرداند در این ماه حاجیان بدست الله زاد در این ماه محله
 زو میکند بسوی اهل ایمان با مرزش و غیر ذلک و رحمت و روزی
 و خوشنودی خدا و نجات دهنده ای روزی دار پس تدبیر کار خود را
 بکن بدوستی که اینها همه همان پروردگار خودی نظر کن و قائل نما که
 چگونه خواهی بود در شب خود و در روز خود و چگونه میاید
 اعضا و جوارح خود را از مصیبتی که بروردگار خود پس نظر کن که
 شبها در خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون رفتن
 ماه و کاه تو بر تو باقی ماند باشد پس در هنگامی که روزی داران
 خود را گیرند تو از جمله زبان کاران باشی و در وقتیکه بر کرامت افتد

خود فایز کردند تو از اجل رحمت و ما ن باشی و در روزی که رسد آنند
کردند بجا و در دوستان پروردگار خود تو از اجل رحمتان شده
باشی ای روزن دارا که تو را انانی تو از درگاه خود بر کنان بدنام
درگاه روحانی او زد و اگر محرم که دانند تو را پروردگار تو کی روزی
خواهد داد تو را و اگر تو بخار کنی تو را گرامی خواهد داشت
و اگر او تو را ذلیل کرد چنانکه تو را غنی خواهد کرد و اگر او تو را
کندار کنی تو را یاری خواهد کرد و اگر او تو را از بندگان خود قبول
نکند بندگی گناه خداوند را اختیار میکنی و اگر او لغزشها و گناه
تو را نیامزد امید بیک خواهی داشت برای امر زنده گاهان خود و اگر تو
خود را که واجب کردی از تو طلب نماید چه جواب در برابر او
گفت ای روزن دار تقرب بخوی بدوی خدا بتلاوت کردن کتاب
خدا در شبها و روزهای اینها از هر که کتاب خدا شفاعت کند است
که شفاعت از قبول می کنند و در قیامت شفاعت میکند برای
انها که تلاوت آن کرده اند پس بالامر فرزند بد درجات هشت
تلاوت آیات قرآنی روزن دار بشارت باد تو را که هر نفسی که در دنیا
میکشی ثواب تسبیح در نامه عمل تو مینویسند و خواب تو در اینها
عبادتت و طاعت تو در اینها مقبولست و گاهان تو در اینها
امر زنده است و او ازها بد عباد اینها شنید شد است همانا
و روزی که باشد میگوئی بر تو روح میکند بد دستیکه شنیدم از

خود حضرت رسول صلی الله علیه و آله که خداوند عالمیان را در هر
شب از شبهای ماه مبارک رمضان ازاد کرد ما هست تا از اقصی جهنم
که عدد ایشان را کسی غیر از خدا نمیداند چون شب آخر ماه میشود در
آن شبی امر فرمود مثل آنچه در جمیع ماه امر زنده است و ایضا فرمود
که هر که ماه رمضان را روزن دار و نفس خود را از چیزهای خبیثه
کند است نگاه دارد هفت شب است او را واجب کرد و هر که در اینها
روزن دار در هیچ شب از شبهای این بر حرام افکار نکند البته
داخل هفت شود پس حضرت امیر علیه السلام فرمود که شنیدم
از سید انبیا که فرمود هفتین وصیای پیغمبران در بهترین ماهها شهید
خواهد شد گفته اند اینها کلام است و هفتین وصیای اکیست
که هفتین ماهها ماه رمضان است و هفتین وصیای توفی با عمل گفته اند
الله این البته واقع خواهد شد فرمود بلی بحق پروردگارم بدستیکه
بر آنکس می میشود بد بخت ترین امت من جفتی کنش فاقه عمل
و ضریق بر سر تو خواهد زد که در پیش تو خون سرت خضاب شود
پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و حضرت از منبر پزیر آمد و ایضا
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل است که پسند ما جمع
که فرمود اینها التماس هر که وارد شود بر او ماه رمضان پس روزن دار کرد
روزن او را بایستد بنام و عبادت قدری از شب را و نماز
ازاد را و قات فضیلت بخا آورد و مبارک است کند بنام از جمع مان

و اما در بعضی از معنیان حاضر شود پس در یافت خواهد بود و
شک قدر او فایز میگردید بجا ازها و بخششهای بزرگ خدا و
بخششهای خدا مانند بخششهای بندگانیست **فصل نهم**
در بیان حقیقت و وزن است و آنچه در آن معتبر است بدانکه
وزن باز داشتن خود است از چیزی چند که وزنه را میسنگند که از
طلوع صبح تا بر طرف شدن استرخ از جانب مشرق بنا بر روشها و اینها
شدن قوس افق یعنی هر طرف شدن شعاع آن از کوهها و اینها
مرتفعه و قول اول اسوط است باندیت هریت پس باینکه اینها در
فانیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار هست در آنها
اگر قصد کنند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهر کافی باشد اما بهتر
است که آنچه متیقن شود و موجب ترلها قصد کند ترلها را یعنی
و موجب و آنچه خلافی باشد قصد ترک آنها کند احتیاطا و آنچه بیکی
مکروه باشد قصد ترک آنها کند سقیا و اگر قصد ترک جمیع چیزها را
ضم کند بهتر است و اما آنها که واجب است ترلها کردن **اول**
چیزی خوردن و چیزی آشامیدنست و چیزی که خوردن و آشامیدن
ان متعارف و معتاد باشد در آن خلافی نیست که در مصلحت است
و موجب قضا و کفان هر چه میشود اگر بعنوان معتاد پذیرد و اگر
بغیر معتاد باشد مانند آنکه در درملغ یا گوش بچکاند چیزی را و بجا
داخل شود محل خلاف است و هم چنین خلاف است در خوردن و آشامیدن

چیزی چند که معتاد مردم نباشد خوردن و آشامیدن آن مانند
سنگ و چوب و خالک و کجها و آب فشرده شدن از کجا همها چیزی
معتاد و ظاهر نیست که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب از آن واجب
است و اسوط آن است که اگر بکند قضا و کفان بطل آورد **نهم**
جماع کردن در قبیل زن است مطلقا خواه انزال بشود و نخواهد بود
فعل آن موجب قضا و کفان میشود و بخلاف جماع در در و بزرگی
هرگاه انزال بشود روز را باطل میکند و قضا و کفان لازم میشود
و مشهور آن است که جماع در در و بزرگی انزال نیز بطل میآید و جماع
قضا و کفان است و بعضی بطل نمیدانند و اول قوی است **نهم**
با و مانند است بکفایت تاجیه و اشهر و اقوی است که بطل است
و موجب قضا و کفان است و بعضی بطل ندانند و بعضی قضا
نمیدانند و واجب دانسته اند و اسوط است که اگر زن حایض باشد شود
پیش از جماع غسل کند و اگر نکند اسوط است که غسل کند بعد از جماع
و از روز و از وزن ندارد و قضا نیز نکند و اگر جنب زان غسل متعذر باشد
اسوط است که تیمم بکند و تیمم آنست که تا صبح بشود و خواب اول
بعد از جنبان یک در حالی که نیت غسل کردن داشته باشد و استیذان
بباید شدن دهها چیز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار نشود
قضا و کفان آن واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند که
اسوط است و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح نیت غسل نماند

باشد هر وقت قضا و کفای لازم است و این احوط است که هر چه در وقت
مخفی هست و مشهور در خواب در وقت قضا است و این قول
قویست بلکه خرافی در آن ظاهر نیست و جمعی از اصحاب بر اعتقاد
آنست که در خواب سه چوب هرگاه بصبح برسد قضا و کفای هر
دو واجبست و اقوی عدم وجوب کفای است و بعضی از معتقدین
اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن از احتیاط حکم خواب
در وقت در چنانچه والدیه محرم فقیر اختیار نموده و این احوط است
بلکه خالی از حقیقت نیست و بدانکه در روزهای دیگر غیر ماه رمضان
نیز نماز است که ایام یا جمیع پاک دریا بد یا نه و حق اینست که
در قضا ماه رمضان میباید صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط
آنست که اگر صبح ظاهر نباشد واجب معین نباشد از روزی که
ندارد و اگر معین باشد از روزی که دارد و قضا نیز یکسان است اگر
عدا کرده باشد و نیست که کفای در کفای نباشد و اگر بدست
احوط است و در روزی سنت که بر جنابت عمل نماید تا صبح پیش
از زوال غسل کند و نیت روزی کند بجان فقیر روزی این صحیح است
و در واجب معین اگر عمل نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت
کند شهوات آنست که روزی این باطلست و قضا می کند و کفای
واجب نمیشود و اگر از روی غلام و نیت را ترک کند تا زوال نیت
میتواند کرد و واجب غیر معین تا زوال نیت میتواند کرد اگر چه

قضا ماه رمضان باشد و در روزی سنت خالی نیست که اگر در
شب نیت نکرده باشد و قطری بعل نیاورده باشد تا اول زوال
نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافت و بعضی گفته اند تا نزد
بیشام نیت میتواند کرد و جمعی از محققین علمای این قائلند که نزدیک
فقیر اقوی است و بعضی گفته اند بعد از زوال نیت نمیتواند کرد
و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزی تمام زوال
میباشد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزی بعد از نیت تا شام
در یک روز **پنجیم** رسانیدن نجار غلیظ است بخلق و بعضی از واجب
قضا و کفای در مبدانند و بعضی قضا تنها و بجان فقیر باطل نیست
و احوط رعایت شهوات است و بعضی از معتقدین ملحق ساختن
بغبار غلیظ و دود غلیظ و نجار غلیظ را اگر از آن اجزای منقصل شود
چون دود تنور و نجار دیک و ظاهر عدم باطل آنست و احوط اجتناب
بست حتی در وقت **کوشش** استمناس است یعنی طلب نزول نیت
کرکن با حصول آن و موجب قضا و کفای است و مشهور آنست
که هرگاه ملامت و ملامت کند و از زوال شود روزی او باطل میشود
قضا و کفای لازم است و بعضی در این تأمل نموده اند خصوصاً و
قوی که نسبت بخلال خود باشد و عادت از زوال نباشد و احوط بلکه
اقوی وجوب قضا و کفای است مطلقاً و در نظر کردن بزین حال
بایست که با صدای او و شنیدن یا بخیا خود در آوردن هرگاه بخل

آمدن معنی شود و قصد از نال نداشتن باشد و بیان معتاد است
 خلافت و اظهر عدم وجوب قضا و کفاره است **هشتم** قی
 کردنت عمل او اکثر موجب قضای آنها میدانند و بعضی قضا
 و کفاره هر دو واجب میدانند و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند
 و مشکل مشکل است و وجوب قضای آنها خالی از وقت
 نیست و مشهور است که هرگاه در وقت اختیار آید بر او قضای
 نیست و بعضی قضا را واجب دانسته اند و این قول ضعیف است
هشتم حقیقت است و بعضی موجب قضا و کفاره هر دو دارند
 اند و بعضی موجب قضای آنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب
 هیچیک نداشتند و بعضی حقیقت مایع را موجب قضا دانسته
 اند و حقیقت جامد را مانند شیاف مکروه دانسته اند و بعضی
 مطلقا مکروه دانسته اند و این قول قوی است و احوط است
 که بدل و منضرب و ریختن مایع نکند و اگر بکند قضا بکند
 و اشهر و قوی است که چکانیدن در او در کوشش موجب فساد
 نمیشود و سقوط در کوشش هرگاه بقدری بچاق نکند ایضا قوی است
 که جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته اند و اگر
 بچاق رسد احوط اجتناب است **نهم** دروغ گفتن بر خدا و رسول
 خدا و آنچه موهبی صلوات الله علیهم است با آنکه حدیث است
 نقل کنند یا مسئله خلاف واقع بگویند بلکه کسی که اسباب است

مسئله گفته نداشتند باشد مسئله بگوید در میان شکلیت
 و بعضی در ذوق موجب قضا و کفاره میدانند و بعضی میگویند
 موجب فساد حکوم نمیشود و خالی از قی نیست و احوط است که
 اگر بکند قضا کند و کفاره بدهد **دهم** سفر فرییدن در اب است
 و جمعی از ما واجب قضا و کفاره میدانند و بعضی موجب قضا
 تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچیک نمیدانند
 و بعضی مکروه میدانند و اظهر هر سه است و عدم وجوب قضا
 و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را در آب فرو برد تا کردن و بدیدن
 بر بدن آب باشد باز حکم از تمام می دارد و این احوط است و بعضی گفته
 اند که اگر فرج یا برهمنان سر را در فضا هر چند منابت مویز و نیش
 باز حکم از تمام می دارد و این احوط است و احوط است که در زوزه
 سنت نیز سر را با آب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترک است
یازدهم بلعی که از سنگینه بر آید یا از مایع فرود آید در فریدن آن
 عمل از اسهال قول است اول جواز ابتلاع آنچه بر بدن می آید از سنگینه
 مادام که از دهان منفصل نشود و عدم جواز اقسام دیگر و هم جواز
 ابتلاع هر چه وقت مادام که بدنه من و تحت ابتلاع هر چه بدنه
 برسد سهیم جواز کشیدن از سنگینه و سر جواز فریدن مادام که
 از دهان جدا نشود و جمعی که حکم بقضا کرده اند بعضی بعضی آنها
 قائل شده اند و بعضی کفاره را نیز واجب میدانند و بعضی بکفاره

جمع قابل شدن اند و کان فتم انکت که هیچک لازم نمیشود اما
احتیاط انکت که بعد از آنکه بفضای دهش برسد فرزند **روز**
ده مشکو و میان علما انکت که مکروه است زن روزه دارد در
اب بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه تا کردی اب بنشیند خنابان
لازم است و بعضی گفته اند روزه لازم دانسته اند و اول ظهر است
و در جاییدن قنذان و مصلحتی که در ایشل فرزند بعضی سرام دانسته
انگ و بعضی میگوید قضا دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور
میان علما انکت که اگر کسی گمان داشته باشد که شب باقیست
بلکه اگر شک هم داشته باشد جایز است خوردن و آشامیدن
ناصیح شخص شود و اگر معلوم شود که چیزی بوده است آنوقت که خورد
یا آشامید آنرا ملاحظه کرده باشد و خوردن باشد قضا واجب
نیست و اگر ملاحظه نکرده خوردن باشد قضا واجب است **و**
واجب نیست و اگر کسی گفته باشد که در جهه وضوی نماز واجب
و اب در احتیاط بجمعی آورد قضا بر او واجب نیست و اگر چه
نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا بر او واجب است و اگر چه
مکته باشد کند و اب بجمعی رود جمعی قضا و واجب دانسته
اند و این احوط است و اظهر عدم وجوب است مطلقا و در روز
و او دشمن است که بعد از وضو سه مرتبه اب دهان آید
و این احوط است **فصل ششم** در سننیهها و اداب روز است

مکروه است روزن دارو بوسیدن زنان و دست بیدن ایشان تا
لبیدن و دست با زیکرین با ایشان و از بانست که کراهیت مختص
بصورتیست که اینها حرکت شهوتنا و باشند و خوف وقوع در جماع داشته
و مکروه است بچشم کشیدن چیزی که از اطعمی باشد که بجمعی برسد با
دران مشکلی باشد و مشهور که کراهیت بیرون آوردن خونست از بدن
که باعث ضعف شود و در جماعت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین
داخل شدن تمام کرده ضعف باشد و مکروه است بوسیدن کلهها
خصوصا از جنس و بعد انکت که در شک را هم نبوید و سایر پوههای خوش
مکروه نیست بلکه سنن است و از حضرت صادق علیه السلام منقول
که طیبی شغله صائم است و فرمود که هر کس روزن دارو در اول روز خورد
خوشبو کند عقاش زایل شود و اشهر و اقوی انکت که بوسیدن بچه
غالبه فطر نیست و بعضی گفته اند که بوسیدن رانجه غلبه کچو
برسد و واجب قضا و کفار میشود و احوط انکت که بوی خوش
که بدامغ بالار و دنیوی چنانچه در روایتی وارد شده است و مکروه
هست که جام جامه که در اصرق بید نیست ترکند و مکروه است زن
صائم را که در اب بنشیند چنانچه که در سنن است و از حضرت صادق
منقولست که هرگاه روزن داری می باید که روزن باشد کوش تو چشم
تو و موی تو و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از عجمات بلکه آن
مکروهات و فرمود که باید که روزن تو مانند روزن اخطار تو نباشد

وایضا از آنحضرت منقولست که فرمود روز نهمین از خوردن
 و آشامیدن است آنها بلکه بپایند که در روز نهم نگاه دارید زبان
 خود را از دروغ و پویشانی بدیدهای خود را از حرام و یا بدید بگریز
 نماند مکنید و حسد مبرای و غیبت مکنید و مجادله مکنید و کینه
 دروغ بخورید بلکه سوگند راست نیز در شما مدهید و محشر
 مگویند و ستم مکنید و بیخردی مکنید و دلتنگ مشوید و غافل
 مشوید از یاد خدا و از نماز و خاشوعی باشید از آنچه نباید گفت جوهر
 کنید و راست گو باشید و دوری کنید از اهل شر و بختنازی کنید
 از گفتاری و دروغ و افترا و خصوصیت کردن با مردم و کمان بدگویی
 و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت بگردانید
 و منظر فرج و ظهور و قائم آل محمد صلی الله علیه و آله باشید
 و از روز و منتهای آنحضرت باشید و توشه اعمالی اصلاحیه برای
 سفر آخرت بردارید و بر شما باد با آرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع
 و شکستگی و ملالت مانند بنده که از آفتای خود نرسد ترسان باشد
 از عذاب جهنم و امیدوار باشد از رحمت او و بپایند که مالک باشد
 این روز در دل تواضعها و باطن تواضیها و مکرها و پاکیزه
 باشد بدن تواضعها و بیزاروی بخونی از خدا از آنچه غیر اوست
 و در روز ولایت خود را خلاص گردان از برای او و خاموش باشی
 از آنچه حقیقی بخور که ده است تو از ازان کدو اشکار و پنهان و

بدر

بر سخی از خداوند قهار آنچه سزاوارست سیدان اوست در پنهان و آشکارا
 و بیخشی روح و بدن خود را بخدای عزوجل در ایام روز خود و فانی
 گردان دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را بکار و فریاد
 در آنچه خدا تو را امر کرده است بان و خواندن است بسوی آن که
 همه اینها را بعمل آوری آنچه سزاوار و روز داشتی است بعمل آوری
 و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه که کنی از آنچه بسیار کردم از جمله
 توبت دان از روزی تو که میشو از فضل ان و ثواب ان بدرستی که
 پدرم گفت که رسول خدا شنید آن فریاد در روزی که جاریست خود را
 دشنام داد حضرت طعانی طلبید و ان زنا گفت بخور و زن گفت
 من روزی که آنحضرت فرمود چه گویند روزی و جاریست خود را دشنام
 دادی روزی از خوردن و آشامیدن آنها نیست بدرستی که
 روزی را بچلی کردانید است از سایر امور و بجهت آن که در آن روز
 بد چه بسیار کند روز داران و بسیار اندک سنگی کشند کان
 و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که چه بسیار روزی
 که بپوش نیست و از آن روزی بپوش سنگی و کرسنگی و چه بسیار
 کنند که نیست و از عبادت بغیر بپوشی خوشاخاب زیر کار
 که بپوش است از بیداری و عبادت اسحقان و خوشا اخطار کردن
 زیر کار که بپوش از روزی داشتی بپوش سنگی زیرا که خواب مقرب است
 بنیت بپوش و قلب طاهر واقع میشود از جمله عبادات ایشان است

بلکه ارواح ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خاصه مؤمنان
 محشور میگردند و بر اسرار غیبی بفریای صادقانه مطلع میگرددند و
 داعی از راههای قریبایشانست و افطار خوردندان چون از راه
 دانا نیست و بومی که حق تعالی خواسته افطار مینماید بهتر است
 از روزهای احقران که روزی را دستکاه خود فرموشی که کند و
 بر یا عجب من هیچ میگرداند و بیشتر ایضا صوم عمل نمیکند **فصل**
چهارم در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضان است سنتست
 طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که چون هلال ماه
 رمضان در دیدن ایشان بسوی هلال مکن و رو بقبله کن و در خطبه
 بسوی خدا بلند کن و خطاب کن ما هرا و بگو رَبِّ وَرَبِّكَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اهْلِكْ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَ
 الْإِسْلَامِ وَالْكَسْرَةِ إِلَى مَا تُحِبُّ وَرَحِمَى اللَّهُمَّ يَا رَبِّ كُنْ لِي فِيهِ
 مُنْذِرًا وَزَيْدًا خَيْرًا وَعَمَلًا وَأَصْرًا وَأَصْرًا وَأَصْرًا وَوَلَا تُؤْتِنِي
 وَفِيكَ وَهَيْتَنِي دَعَا فَا دَعَا هلال صغیر که کامل است و آنرا
 ابو عقیل بن ایند عمار در وقت رؤیت هلال ماه مبارک رمضان
 واجب دانسته است **اللَّهُمَّ إِنِّي خَلَقْتَنِي وَخَلَقْتَ وَقَدَّرَ
 مَنَازِلِي وَجَعَلْتَ مَوَاقِيَتِي لِلشَّامِ اللَّهُمَّ اهْلِكْ عَلَيْنَا إِفْكَارًا
 مُبَارِكًا اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَيْنَا بِالْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامِ وَالْيَقِينِ**

وَالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ
 اول ماه جمیع باحلال خود سنتست و غسل در شب اول سنتست
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که غسل کند
 در شب اول ماه رمضان ذکر هر چواری میباید که کتاب بر سرش بگذرانند
 معنوی باشد تمامه رمضان اینست و در کعبه یکدیگر فرمود که هر که
 در شب اول ماه رمضان غسل کند بخارش بدین در آنسال با و برسد
 و ایضا منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت صلی
 علیه السلام فرزندان خود را وصیت می فرمود که اهتمام کنید و
 نمازهای در اینماه ذکر عبادت که در اینماه روزهای تمکین میشود و
 اجلها و عمرها نوشته میشود و صاحبان در اینماه مقدّم میشوند
 که بجز بروند و در اینماه شیعیست که کثیر است از راه و از حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بر شما باد در ماه رمضان
 با استغفار و دعا بدو سبب که دعا دفع میکند بلا را از شما و استغفار
 صحیح میکند گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
 در شب اول ماه سنتست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که هر که در شب اول ماه رمضان با شب همان با شب آخر زیارت کند
 حضرت بکنند گناهان از او بزرگ مانند بزرگ درختان و از گناه
 بیرون آید مانند روزی که از ما در منولدشان است و ثواب حج
 و عمره و خلد او اعطا کند و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که

در هر شب بی ماه سوّم مبارک که آنرا فخر در نماز نافله بخوانند که
انسال از بلاها محفوظ گردد و بر ویایت دیگر از انحصار بقوت
که هر که در شب اول ماه مبارک دو رکعت نماز بخواند و در روز رکعت
بعده از حمد سوّم انعام بخواند و سوال کند که حق تعالی از او که طلب
شروع کند و خدا او را که نایب کند از آنچه میسر کند در این ماه و حفظ
کند او را از آنچه میسر کند از بیچارهها و در روزها و نمازها نشسته و بیجا
گردد و سوره را از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اول ماه از نیت
روزی تمام ماهر یکصد و بیست کند بهتر است و نیت چنین کند که
خدا می کند که در روزی رمضان مبارک و واجب قریب الی الله گردد
روز اول ماه سنّت است که غسل کند و کاتب جاری و بوی کف آب بر سر
و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون در این سال چنین
کند از جمیع در دنیا و دنیا دار تمام سال بر او باشد و این از انحصار
منقول است که هر که در روز اول این ماه کلاب هم در نزد انصاری
در پیشانی نجاف یا بد که هر روز یکصد در آن روز از این بلاها هم بگذرد
و هر که یک کف کلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در انسال از هر چیز که
ایم کرد و بدبند معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است
که هر که در اول هر ماه دو رکعت نماز بخواند و در رکعت اول بعد از حمد
سبع مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سوّم مرتبه انا
انزلناه بخواند و بعد از نماز تسبیح بکند یا آنچه میسر شود در سال اول

خبر است و در روز اول ماه اینده ما سنّت است اللهم صل علی محمد و آل محمد
و قدر ان حضرت علی بن ابی طالب و ائمه ائمه و ائمه ائمه و ائمه ائمه و ائمه ائمه
بگشاید و بن محمد بن ابی طالب و ائمه ائمه و ائمه ائمه و ائمه ائمه و ائمه ائمه
و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه
تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه
ماه مبارک داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله را بعد از
میخوانند اللهم صل علی محمد و آل محمد و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه
الذی ازلت هدی القرآن و جعلت هدی من الهدی و الفرق
اللهم قبل انک لتالی شیخ رمضان و اعینا علی حبیبنا و صلوات
تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه و تسبیح ائمه
که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان یعنی روز اول یا شب اول دعوت
نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سوّم انا فخرنا بخواند و در رکعت
دوم هر روز که خواهد حق تعالی جمیع بدیها را در انسال از او دور گرداند
و در حفظ خدا باشد تا سال ایند و در شب اول و روز اول دعا
صحیفه کامله در اینو الله که بهترین دعاهاست و کتبی و شیخ طوسی
و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم فرمود
که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علی
تعمیر اندازد نماز بخواند و فرمود که هر که این دعا را از برای وصفا
حق تعالی و بدیها سبب اغراض فاسد و ریا بخواند در انسال یا برسد

بصره واجمع اني سئلت ان قال الصديق عليك ومنهم من قال
 برك اللهم ان يحيط بي خطيئتي وظلمي واسيرتي على نقيض وايتي
 طيواي واشتغل باله في كل حال ذلك بطني وبين رحمتك و
 رضوانك فاكون منسباً عندك من غير ان يحط بك وتقرت
 اللهم واقفين على كل صالح ترضى به عنى وقرت على ابيك
 اللهم كما كنت ترضى عنك من الله تعالى واليه هو
 عدوه وقرت همة وكدت عمه وصدقت دعاءه وصدقك والكفر
 له عندك اللهم فبذلك قال في قول هذه السنة واهلها
 واسفانها وفتاها وسرورها واسرارها وصديق العارفين فيها
 برحمتك كما العارفين بها ودام النعم عندى الى منتهى
 كبرى استسكان سؤال من اسأله وطمع واستسكان واعترفت
 ان تعرف من ارضى من الذنوب الى حصرها حفظك واحفظها
 كلام ملائكتك على وان تصحى من الذنوب فيما
 من غير حيل منتهى الحيل يا الله يا رحمن يا رحيم صل على محمد
 وآل محمد وارض عن كل ما ساء لك ورضيت لىك فيه قال
 امرتني بالانعام وكفلكت بالاجابة والرحمة **فصل**
بجانبه در اعمال هر شب وهر روز ماه مبارك رمضان است
 حضرت صادق و كاط عليه السلام منقولست كه بعد از هفتاد
 در ماه مبارك اين دعا بخوانند يا علي العظيم يا عفو يا رحيم است

الرضا العظيم الذي ليس كغيره من خلقه وهو المبعوث اليه وهذا
 عظمته وكبره وشرفه وقدرته على الشئ وهو الشئ
 الذي فرضت صياحه على وهو شهر رمضان الذي انزلت فيه
 القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والقرآن وجعلت فيه
 ليل القدر وجعلته لخير امر الوجود قايماً الى الابد ولا ينزل عليك
 من غير ان يهلكك ذلك دفع من الشايفين بمن عليك واخطى الحق
 يا ارحم الراحمين ودعاى سليمان خديست واقلا شئ كرت بنوبه
 خواند شود و بسند صحيح منقولست كه هر كه در هر شب اين ماه مبارك
 اين دعا بخواند كه جهل ساله او مرزوبه شود اللهم رب شهر
 رمضان الذي انزلت فيه القرآن وافرضت على عباده فيه
 الصيام صل على محمد وآل محمد وارزقني بحج بيتك الحرام في عام
 هذا وفي كل عام واغفر لي تلك الذنوب العظام فانه لا يغفرها
 غيرك يا رحمن يا علام وايضا هر شب هزار مرتبه تسون انا انزلناه
 سنتك خواندن و صد مرتبه تسون هم دخان اكر ميكر شود و سخن
 خوردن در هر شب ماه مبارك مستحبست و از حضرت رسوا صل
 الله عليه والى منقولست كه ترك نكند امت من سخن خوردن را اكر
 چه بيكدا نمره ماى زيون باشد وايضا از حضرت منقولست
 كه حق تعالى و ملائكه صلوات مي فرستند بر اهلها كه استغفار ميكنند
 در سخنها و سخن بخوانند پس سخن بخواند اكر چه بيك شربت آب

وچونکه در وقت افطار بگوید اللهم لك الحمد
وعلى زوقك افطرت وعلايك توكلت تا خدا عطا کند تو ثواب
هر کسی را که در این روز روزن داشته است و در روایت دیگر منقولست
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در وقت افطار بدو فرمودند
و چون خوازایم یکداشته می گفتند اللهم لك الحمد وعلی زوقك
افطرتا فتنبئک انما انت للجمع العظیم ودر حدیث معتبر
وارد شده است که حضرت رسالت پناه افطار میکردند بر سر ما و
بایر کرب و اب و در حدیث دیگر منقولست که حضرت در وقت
افطار آب را بجای می نمودند و اگر نمیدادند بنیاد یا قدم یا اثر ما
افطار میکردند و اگر حاضر نبود بایر کرم افطار میکردند و می فرمود
که آب هم کرم پاک میکند عکس را و قوت میدهد که در او بیاید
زاده میکند و کاهان را می شوید و غرقه ساسا کرم میکند و صفای
فره می نشاند و قطع میکند بلغم را و طغای حرارت میکند و صفا
برطرف میکند و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست
که هر که بر سرهای حلال افطار کند ثواب نماز شصت بار بر او
کرد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که افطار کردن با
کاهان حل زامی شود و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام دوست میداشت که افطار فرماید بشیر و از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که هر که در وقت افطار بگوید

وچونکه در وقت افطار بگوید اللهم لك الحمد
وعلى زوقك افطرت وعلايك توكلت تا خدا عطا کند تو ثواب
هر کسی را که در این روز روزن داشته است و در روایت دیگر منقولست
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در وقت افطار بدو فرمودند
و چون خوازایم یکداشته می گفتند اللهم لك الحمد وعلی زوقك
افطرتا فتنبئک انما انت للجمع العظیم ودر حدیث معتبر
وارد شده است که حضرت رسالت پناه افطار میکردند بر سر ما و
بایر کرب و اب و در حدیث دیگر منقولست که حضرت در وقت
افطار آب را بجای می نمودند و اگر نمیدادند بنیاد یا قدم یا اثر ما
افطار میکردند و اگر حاضر نبود بایر کرم افطار میکردند و می فرمود
که آب هم کرم پاک میکند عکس را و قوت میدهد که در او بیاید
زاده میکند و کاهان را می شوید و غرقه ساسا کرم میکند و صفای
فره می نشاند و قطع میکند بلغم را و طغای حرارت میکند و صفا
برطرف میکند و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست
که هر که بر سرهای حلال افطار کند ثواب نماز شصت بار بر او
کرد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که افطار کردن با
کاهان حل زامی شود و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام دوست میداشت که افطار فرماید بشیر و از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که هر که در وقت افطار بگوید

کرده ان تصدق کند بر مسکین خدا کاهان او را بامر زد و ثواب
یکبشت از ذکر زن از فرزند ان اسمعیل در نامه عمل ان نوشته شود
و پیشتر اعمال در روزها و شبهای ماه مبارک رمضان تلاوت قرآن
و بسپار و یاد خواندن چون قرآن در ایام نازل شده است و در حد
است که هر چه زیاده از این ماه رمضان است و در حد
دیگر هر ماهی یک ختم سنت است و اقلش شش روز است و در ماه مبارک
رمضان ذکر هر سه روز یک ختم سنت است و اگر هر روز یک ختم تواند کرد
خوب است و در حد یک است که بعضی از آن صلوات الله علیهم در ایام
بجمله ختم و زیاده میکند و اگر هر چه بود بر روح مقدس او باشد
انچه در روز خدا و فاطمه زهرا هدیه کند ثوابش مضاعف میگردد
و صلوات محمد و آل محمد بسپاراید و فرستاد و استغفار بسیار باید
کرد و لا اله الا الله بسپاراید و ناله های شب و روز و ایام
نباید کرد و در شبهای طاق ماه مبارک رمضان غسل سنت است
خصوصا شب اول و یا زهم و هفتم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست
و سه و در دهه اخر در شبهای هفت نیز غسل سنت است خصوصا
شب اخر و در وایق وارد شدن است که در جمیع ماه ذکر شب غسل
مستحب است و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السلام است
منقولست که پیشه میان نوشتند که در هر شب ماه مبارک رمضان
ایندعا را بخوانید که دعای اینها امر ملائکه میشوند و برای صاحب

استغفار

استغفار میکند و دعا اینست اللهم انی اذبح الشاة بحمدک
وانت مسکین و الصواب و نیک و ایتشک انک انت ارحم الراحمین
فی وضع العقوبه و الرحمة و انشد المعاقبین فی موضع النکال و القدره
و انظلم الخیر من وضع العین و العظمه اللهم انی استسئلتک
دعایک و مستغاثک فانعم باهمع ما یجى واجب بالاجیم دعوت
و اقل بالعقوبه عن فی کما فی الجرم و کما فی قدره فاجعلها و هموم کل کفیلها
و عنده قدا قلها و رده فاندکرها و سلمت بالاه قادم کما
الحمد لله الذی یخرج صاحب ولا ولا و لا یکن له شریک و الله
طوبی کن له من الذل و کبر کما الحمد لله الذی یجمع حاکمین
کلها علی جمیع نعم کلها الحمد لله الذی لا مضاعف له فی ملک
و لا منافع له من ان الحمد لله الذی لا شریک له فی خلقه و
لا شریک له فی عظیمه الحمد لله الذی انشا فی الخلق امر و حکم
الظاهر بالاکرام بحکم الابرار بالجوید الذی لا تنقص انوار
و لا ترید کم من العطاء الاجود و کرما الیه هو العزیز الوهاب
اللهم انی استسئلتک قایلین کبر مع حاجه و یابسه عظیمه و کما
عنه قدیم و هو عنده کبر فهو کلایک سهل الیه اللهم
ان عقولک عن ذنبی و کما و ذک عن خطیبتی و صفحتک عن ظلمی و
سرتک علی علی و جعلتک عن کبر من عنده ما کان من عظام
و علی علی من ان استسئلتک ما لا استوجب منک الذی یستغفر

من رحمتك وأرسلت من قلوبك وعرفت من أجلي بركاتك ففوت
أدعوك أمينا واستأنتك مستأنتا لا تخاف ولا وجل أمرا
عليك فيما صدقت فيه إليك فإن أظنعتك كنت محبب
عليك ولعل الذي أظنعتك هو خير مما أظنعتك به أيا قبة الأند
فلم أزمول كرهما أصبر على عبدك منك على ناريتك أنت محب
فأقبل عنك وتحت بولي فأنت محض إليك وتوودك إلى فلا أقبل
ونك كان لي الكفول عليك فلم يمتك ذلك من الرحمة
والإحسان إلى ما أفضلت على عبودك وكرمتك فاحم عبدك
الجاهل بعبدك بفضيل إحسانك إليك جوادك في الجهد
بليما لا يملك بحري الضلالت في الرزق فالق الإصباح ديار
الذين ربت العالمين أحمد لله على جليل بعد عليه وأحمد لله على
عفو بعد قدره وأحمد لله على طولنا في صميم وهو فاد
على ما يزيدنا أحمد لله على خلقنا بربط الرزق فالق الإصباح نوح
الجلال والإكرام والفضل والإقسام الذي بعد فالأمر في
قرب فتهدى الجحش مبارك ونعال أحمد لله الذي ليس له منار
يأدله ولا تبيد يشاكله ولا ظهر بها خضت فهدى عبودك
وقاصح لعظمتك العظيمة فباع بعد ربه يشاء أحمد لله الذي
يحببني حين أنا ديد وليس على كل عورة وأنا أعصم ولا
البيعة على فلا الباردة كم من موبت فهدت قد أعطان

محمد

عظمتك وتوودك قد كنان ويحز مؤفقت وقد أراي فأبني عليه عطلا
وأذكره مسجحا أحمد لله الذي لا يمتك سخا به ولا يفتان
بأبه ولا يزد ساقله ولا يجيب أملا أحمد لله الذي يؤمن
الخطأ يقين ويحج الصالحين ويرفع المساكين ويضع المستكبر
ويهلك ملوكا ويستخفناهم من أحمد لله فاحم الجبارين
مبار الظالمين مددنا الهاردين نكال الظالمين صريح المستخبر
موضع حاجات الطالبين معتمدا المؤمنين أحمد لله الذي من
خشيتهم ترعد السماء وسكاهما وترجف الأرض وعارها وتو
أخبار ومن يسبح في عمالها أحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا
لنهدى أولنا أن هدانا الله أحمد لله الذي خلقنا وخلق
ويرزقنا ويرزقنا ويطلع ولا يطلع علينا الأحياء ويحيي الموت
وهو حي لا يموت سيدنا محمد وهو على كل شيء قدير اللهم حسب
على محمد عبدك ورسولك وأمينك وصفيك وحبيبك
وخيرك من خلقك وسافرنا منك ومسيرنا رسالنا فصل
وأحسن وأجمل وأكمل وأكبر وأقوى وأطيب وأظهر وأسنن وأكبر
ما صليت وأباركت وترجعت وتحننت وسلبت على الحكي من
عبادك وأتيناك ورسولك وصوتك وأهل الكرامة عليك
من خلفك اللهم صل على خير المرسلين ووجه رسول رب
العالمين عبدك وولييك وولي رسولك وخيرتك على سائر

وَأَهْلِكَ الْكَبِيرِ وَالْقَبِيلِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الْعَدِيدِ بِقَدْرِ الظَّاهِرِ وَالظَّاهِرِ
الزَّمَانِ سَبْعِينَ نِسَاءً الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سَبِيلِ الرَّجْحَاءِ وَالرَّجْحَاءِ
الْمُهْدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَبْعِينَ نِسَاءً بِأَمْرِ الْبَيْتِ وَصَلِّ عَلَى
الْأَهْلِ وَالسَّبِيلِ عَلَى بَنِي الْحَسَنِ وَبَنِي الْحُسَيْنِ عَلَى رَجَعِيٍّ مِنْ حَسَنٍ
وَمَوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مَوْسَى وَبَنِي عَلِيِّ بْنِ عَلِيٍّ وَبَنِي مُحَمَّدٍ وَبَنِي
بُرَيْدٍ وَالْحَلْفِ الْمَاهِرِ الْمُتَدِينِ بِحُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَالْمَنَانِ
فِي بِلَادِكَ صَلَاحٌ كَبِيرٌ يَا أُمَّةَ اللَّهِ صَلِّ عَلَى قُرْبَانِكَ الْفِي
الْمَوْتِ وَالْمَسَلِ الْبُتْكَرِ وَسُقِّهِمْ عَمَلًا كَمَلَّتِ الْعَرَبِينَ وَأَيُّكُمْ يَرُوحُ
الْقُدْسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي الْإِسْلَامَ لِيَكُنَّ بَابُكَ وَالْقُدْسَ
بِيَدِيكَ وَاسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ لَا يَزِيحُ وَرِثَةٌ لَا تَبْدُلُ مِنْ بَعْدِ خَلْقِهِمْ
أَمَّا يَعْبُدُكَ لَا لِأَنَّكَ بَابُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَرَبُّهُ وَأَضْرُ
وَأَنْصَرُ بِهِ وَأَنْصُرُ نَصْرَهُمْ يَا وَاقِعُ لَهُ فَخْرًا بِسَبْطِهِ وَاجْعَلْ لَهُمْ
لِدُنْيَاكَ سُلْطَانًا فَصِيحًا اللَّهُمَّ ظَهْرِي بِرَبِّهِمْ دِينِكَ وَسُقِّهِمْ نَبِيَّكَ
سَقِيًّا لَا يَسْتَحْفِي سَيْفِيٍّ مِنْ الْحَيْفِ نَحَاقَةَ اسْتِرْمِينِ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ
الْبَيْتَ فِي ذَلَّةٍ وَكَيْفَ تَقْرَبُهَا الْإِسْلَامَ وَهَدَاهُ وَتُزِيلُهَا
الْتِفَاقَ وَأَمَلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الذُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةَ
إِلَى سَبِيلِكَ وَتُزِيلُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَزَمْنَا
مِنْ الْحَيْفِ تَجْلِسْنَا وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَا اللَّهُمَّ لِمَنْ سَعَدْنَا

وَأَهْلِكَ

وَأَهْلِكَ الْكَبِيرِ وَالْقَبِيلِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الْعَدِيدِ بِقَدْرِ الظَّاهِرِ وَالظَّاهِرِ
الزَّمَانِ سَبْعِينَ نِسَاءً الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سَبِيلِ الرَّجْحَاءِ وَالرَّجْحَاءِ
الْمُهْدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَبْعِينَ نِسَاءً بِأَمْرِ الْبَيْتِ وَصَلِّ عَلَى
الْأَهْلِ وَالسَّبِيلِ عَلَى بَنِي الْحَسَنِ وَبَنِي الْحُسَيْنِ عَلَى رَجَعِيٍّ مِنْ حَسَنٍ
وَمَوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مَوْسَى وَبَنِي عَلِيِّ بْنِ عَلِيٍّ وَبَنِي مُحَمَّدٍ وَبَنِي
بُرَيْدٍ وَالْحَلْفِ الْمَاهِرِ الْمُتَدِينِ بِحُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَالْمَنَانِ
فِي بِلَادِكَ صَلَاحٌ كَبِيرٌ يَا أُمَّةَ اللَّهِ صَلِّ عَلَى قُرْبَانِكَ الْفِي
الْمَوْتِ وَالْمَسَلِ الْبُتْكَرِ وَسُقِّهِمْ عَمَلًا كَمَلَّتِ الْعَرَبِينَ وَأَيُّكُمْ يَرُوحُ
الْقُدْسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي الْإِسْلَامَ لِيَكُنَّ بَابُكَ وَالْقُدْسَ
بِيَدِيكَ وَاسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ لَا يَزِيحُ وَرِثَةٌ لَا تَبْدُلُ مِنْ بَعْدِ خَلْقِهِمْ
أَمَّا يَعْبُدُكَ لَا لِأَنَّكَ بَابُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَرَبُّهُ وَأَضْرُ
وَأَنْصَرُ بِهِ وَأَنْصُرُ نَصْرَهُمْ يَا وَاقِعُ لَهُ فَخْرًا بِسَبْطِهِ وَاجْعَلْ لَهُمْ
لِدُنْيَاكَ سُلْطَانًا فَصِيحًا اللَّهُمَّ ظَهْرِي بِرَبِّهِمْ دِينِكَ وَسُقِّهِمْ نَبِيَّكَ
سَقِيًّا لَا يَسْتَحْفِي سَيْفِيٍّ مِنْ الْحَيْفِ نَحَاقَةَ اسْتِرْمِينِ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ
الْبَيْتَ فِي ذَلَّةٍ وَكَيْفَ تَقْرَبُهَا الْإِسْلَامَ وَهَدَاهُ وَتُزِيلُهَا
الْتِفَاقَ وَأَمَلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الذُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةَ
إِلَى سَبِيلِكَ وَتُزِيلُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَزَمْنَا
مِنْ الْحَيْفِ تَجْلِسْنَا وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَا اللَّهُمَّ لِمَنْ سَعَدْنَا

بعد ذلك كلها اللهم استسألك من عبادك يا فتى وكذا
 عبادك نافعاً اللهم استسألك بعبدك كلمة اللهم استسألك
 من قولك بارضاه وكنك قولك رضوا اللهم استسألك
 بقولك كلمة اللهم استسألك من مسألتك يا حيا اليك
 كل مسألتك اليك حبيباً اللهم استسألك بحسب الله
 كلها اللهم استسألك من عرفك بارضاه وكنك عرفك
 شهيداً اللهم استسألك بكلمة اللهم استسألك من
 سلطانك بارضاه وكنك سلطانك داراً اللهم استسألك
 بسلطانك كلمة اللهم استسألك من ملكك يا حيا وكنك
 ملكك فاعز اللهم استسألك بملكك كلمة اللهم استسألك
 من علوكم باعلاء وكنك علوكم خالداً اللهم استسألك بعلوكم
 كلمة اللهم استسألك من منابك بارضاه وكنك منابك
 اللهم استسألك بمسألتك كلمة اللهم استسألك من انابك
 بارضاه وكنك انابك كرهية اللهم استسألك بايابك
 اللهم استسألك بما انت فيه من الشان والجرؤف واستسألك
 بكل شان وحن وجبرؤف وحدها اللهم استسألك بما يجيب
 حين استسألك فاجيب يا الله بره حاجتكم خوامداً مستغاث
 بخوامدكم اليه برازده است وازجهلها كعاشه شوق سرده
 كدشخ طوسى ودكران انا بوجرم مالى روايت كرده اند كه حضرت

امام زين العابدين عليه السلام ذكر شهاى فاما مبارك رمضان اكثر
 شكب امانه وسكر كند وكون سحرها شد امانه عاراً مميها نكند
 الخ لا تؤذونى بعقوبتكم ولا تمكروا بيحيى بملك من ابيك الخ
 يارب ولا يوحى الا من عندك ومن اذن العجاة ولا استطاع
 الا بك لا اله الا انت عنك ومن عرفك ورحمتك ولا اله الا
 انت ومن عرفك ورحمتك خرج عن فؤادك يارب يارب يارب
 انفتحت ركبوك بكنه فمقطع شود برك عرفتك وانت ذلك الهى
 عبادك ودعوتى اليك ولو لا انت لهدى اذ رما انت الحيا للهوا
 ادعوه بجهنمى وارزقك بنت بطن اجيرين يا حيا وكنك
 استسألك في عطش وان كنت تجيب لاجن يستغوثنى والحيا للهوا
 انا ديد كل شئت حاجتى واخاها بر حيت شئت ليرى بعير
 شفع في بعضى له حاجتى والحمد لله الذى ادعوه ولا ادعوه
 غيرهم ولو دعوت غيرهم لم يستجب لى دعائى والحمد لله الذى ادعوه
 ولا ادعوه غيرهم ولو دعوت غيرهم لا خلف دعائى والحمد لله الذى
 وكلنى اليه فاكسرتى ولا تكلمنى في الشاير فيهنون والحمد لله
 الذى تجيب لى وهو عنى وعن والحمد لله الذى علم عنى حتى كان
 لا ادنى لى منى احمد بنى عندى واستغوثنى بالاسم لى اجد
 سبل الظالمين اليك مفرغاً ومساوول الرجاء اليك مشرعة
 والاسمعا نة بعضناك لى اسالك مباحة وابواب الدعاه

التيك للصاروخين مفوضه واعلم انك للراحمين موضح اجابته
وكيفه فبين كبر صدقها وان في الله عز وجل والرحمن
بعضها لك عوصا عن منع الباطلين ومنه وحده على ايدي
المتكبرين وانك لو اسئل اليك كبريا بالسنه واليك لا تحجب
عن خلقك الا لان تحبهم الامال دونك وقد صدقت اليك
بخطي وتوعدت اليك بطايعي وجعلت بك استغاثي و
بذاتك توصل من قبل شفعا في الاستماع مني ولا استطيع
لعقولك عن بل العيني بكرمك وسكوني الى صديق وعدك و
لجاني الى الايمان بتوحيدك وتبين غيرك يعني ان لا رب
لي غيرك ولا اله الا انت وحدك لا شريك لك اللهم انت
العاقل وقولك حق وعدك صادق واستأوا الله من فضلك
ان الله كان بكم رحيم واليس من جوفك اليك يا سيدي ان تمل
بالشوا والتمنع العظيمة وانك البنان بالعطيات على اقبال الكلك
والعاقلة عليهم بخن واقبالهم في تبتين في نعمات واحسانهم
صغيرا وتوعدت يا سيدي كبر قيا من ربان في الدنيا باجسامهم
وقصصهم ونعمهم وانشاء في الاخرة الى عقيق وكرمه معجز
يا مولاي دلني علىك وشجرتك شجرت اليك وانا افر من
دليلي بل لا انتك وساحس من شجرتي الي شفا عنك انك
يا سيدي بلينا قد احسنه ذنبه ريتا ناجيك بعقاب قد

ذم

اوتيتك لجزءه ادعوك يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب
مولاي ذنوب خزيعت واذا رايت كرمك طمعت فان عفوكم فخر
يا رب وان عدت بقدر ظلم الرحيمي يا الله في شدي مع قلة خطي
اذ بان ما انكره سجودك وكرامك وعدت في شدي مع قلة خطي
واقتك وتوعدت وقد رجوت ان لا تحرب بين ذنبي وذنبي
فحقق رسايتي واسمع ذلالي يا خبير من دعاة طبع وافضل من رجا
يا رب عظم يا سيدي املي وسأعطي فاعطني من عفوكم عفوكم
املي ولا تؤخذ من باسوء علي قارئك وما جعل من لحا اذ
الذنبين وحيلتك يكبر من بكافا في المقربين وانا يا سيدي
عاقلة بعضك ما رب منك اليك مني وما عدت من الصبح
عن احسن باب طفا وما انا يا رب وما خطري مني بعضك
وتصدق على عفوكم اي رب جلالي يسترني واعف عن اخطي
بكره ومحك قلبك اطع اليوم على ذنبي غيرك ما فعلت
واوعدت بحيل المعونة لا تكتف بالالاك اقول لنا طير
الي ولتغفلنا طلعين على لاك يا رب خير المشايرين واحكم
الحاكين واكرم الاكرومين سنازا العيوب عفا لا الذنوب
علام العيوب تستر الذنوب بكرمك وتوعدت العفوكم بطلت
فالك الحار على حملك بعد عفاك وعلى عفوكم بعد عفاك
ويجزي من عفا بعضك حملك عني ويدعوني الى العفو

الصياحة سرتك على دبري على الى التوسل على محاورك من غيري
 وحسبك وعظم عقولك يا حليم يا كريم يا حي يا قديم يا غافر
 الذنوب يا قائل الموت يا عظيم الميزان يا قدير الاحسان يا من ستر
 الجحيم ان عقولك الجاهل ان فرحتك الكبرياء ان تحيا لك الشجر
 ان رحمتك الواسعة ان عطاياك العناجر ان مواهبك
 الهديت ان صناعتك السنية ان فضلك العظيم ان منتك
 الجسدية ان احسانك القديم ان كرمك يا كريم يا عظيم
 والجليل فاستغفرك من رحمتك يا عظيم يا عظيم يا عظيم
 يا مفضل لسنا نكفي في العجايب من عطاياك على اعمالنا يا مفضل
 علينا لانك اصل العزى واصل العزى شدي بالاحسان
 بها والعفو عن الذنوب كما قد رحمتك انك الجليل ما تشكر
 ما تشكر عظم ما الهديت واكملت ام كبر ما ينه تحيت وعافيت
 يا حديد من حبيبك ليلك ولا فرقة عين من الاديك وانقطع اليك
 انت المحسن ونحن المسببون كحما ووارث عن قديم ما عند الجليل
 ما عندك واي حليل ياريت لا يسعه جودك اولى زمان
 اسول من فانك وما قد زعمنا لانا في حبيب رحمتك وكيف تستكبر
 انما لا نقابل بها كرمك بل كيف يصير على الذنوب من ما
 وسيع هم من رحمتك يا واسع العفو يا باسط اليدين بالرحمة
 فوجرتك يا سديد لو انهم في ما برحت من بابك ولا كففت

عزير

عن غمنا لانا انفقنا من المعرفه بيوحك وكرمك وانت الفاعل
 لما نشاء فعدت من نشاءنا كما كعبت نشاءنا ورحم من نشاءنا
 عما نشاء كعبت نشاءنا ولا نشاءنا عن فضلك ولا نشاءنا عن
 ملكك ولا نشاءنا في امرك ولا نشاءنا في حكمك ولا يصير
 عليك اسدي في تدبيرك لك الخلق والاكبريا ربنا الله رب العالمين
 ياريت هذا معناه من لادبك واستجارتك وكرمك والوفاة احسانك
 ورحمتك وانت الجواد الذي لا يصبى عقولك ولا يعرض فضلك
 ولا تقبل رحمتك وقد نوكتنا منك بالصفى القديم والفضل
 العظيم والرحمة الواسعة اقتراك ياريت الخلق طوبى لنا او تحبب
 انما لنا كلنا يا كريم قديس هذا خلقنا بك ولا هذا طعمنا فيك
 ياريت ان لنا فيك املا كعبنا ان لنا فيك رجا عظيم
 عصفنا ك ونحن نرجو ان تستنحنا ودعونا ك ونحن نرجو ان
 تشجيب لنا حقنا بجاننا يا مولينا فقت علينا ما ناستوجب بلعنا
 ولعن خطاك بينا وعلينا باراك لا نهرنا عنك سخطنا على
 الرغب اليك وان كنا غير مستوجبين رحمتك فانت اصل
 ان تجود علينا وعلى الذنوب بعرض سعيت فامتن علينا عما انت
 امله وجعل علينا قالا محض اجون الى الهالك يا عفا ربنا فعدت
 وبفضلك استعبدنا وبغيرتك احببنا واسبنا ذنوبنا بين يديك
 تستغفر لك اللهم عنها ونوب اليك تشجيب لنا بالرحمة والفضل

بالذنوب حزين الدنيا نازل وسرنا اليك صاعدا ولا يزال ولا يزال
ملك كريم يا نيك عناء في كل يوم بعقل مبعوث فلا تنسك ذلك
من ان تحوطنا بنعمك ونفضلنا علينا بالالاء فتبناك ما احللك
واعظمت واكسر ملك مبدنا ومحمدنا فقد سنتمنا اولك و
جل ثنا والكرام صننا نعمك وفعالت استلج اوسع فضلا و
انظلم سلام من ان ثنا بصيرت يفتي وخطبتي فاعفوا العفو العفو
سبدي سبدي سبدي الما لم شعنا بذكرك واعذنا من سخطك
واجرنا من عذابك وارزقنا من رزقك واصبرك وانعم علينا بفضلك
وارزقنا بسخنك ووفيا من قريبتك صلواتك ومعفرتك و
رحمتك وبركاتك ورضوانك علينا وعلى امرئ يدبرك انك تجوز
بجيب وارزقنا علما بطاعتك وتوقنا على اعدائك وسنة نبيك
صلى الله عليه واله اللهم اغفر لي ولوالدي وارضعنا كما رزقنا
صغيرا وجرها بالاحسان احسانا وبالرحمة احسانا اللهم
اغفر للمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم والاموات تابع ببيتنا
وبهتهم المجرى اللهم اغفر لجنابنا وبنينا وسنا هدا وناظرينا
ذكرنا والناصغيننا وكنسنا وناظرينا وناظرينا وناظرينا
بالله وصلوا فضلا لا يعبدا وخيرنا احسننا اللهم حمدا
على محمد وال محمد واخبرني ما اخبى من امر دنياي
واخرتي ولا تسقط علي من لابرحتي واجعل علي منك جنة

واقية باقية ولا تسبج صلح ما اعدت به علي وارزقني فضلك
زيدا واسعا سلا لا يلبيا اللهم ارحمني بحسنك واسخطني بخيرك
واكلاني بحلاوتك وارزقني بحسبك ارحمني غايبا ماضيا
كل ظلم وزيارتك بحسبك والامن على علمهم السلام ولا تخليني
من نياتك اهدني الشريعة والمواظبة الكريمة اللهم رب كل شيء
لا اعصيتك والمعين المحر والعل يد وحسبناك بالليل والنهار
ابدا ما ابقيتي ارب العالمين اللهم ارحمني كل اثم قد كنت
قد كنت وفئت بالصلوات بين يديك وناجيتك اهدت علي
اذا انا صليت وسابقت منها جاناك اذا انا جيتك وملا كل
فان قد صلحت به ربك وقررت بحال التوابين تخلي عن عصيت
لي سببت اذ انت قد جيت وحسبناك وبيد حذمتك سبدي
لعالك عن بابك طردتني وعن خدامك نجيتني اولعالك
وايتني مسخنا بجهتك فاقصبتني اولعالك رابتي معصاة عنك
فقتلتني اولعالك وجدتي في مقام الكاذبين فرفضتني اولعالك
وايتني غيري اذ لي عانتك فخرتني اولعالك فتدني من مجالس العناء
فقتلتني اولعالك رابتي في العناطين فمن رحمتك لا يستوي الاموال
رابتي اهدت مجالس البطالين فبنتي وبيد اثم حلتني اولعالك تخيبي
ان كدم دُعائي فباعدني اولعالك محرمي وجررتني كافتني اولعالك
بجمل حيايت منك جازيتني فان حقوت داريت قطال ما عفتوت

عن النبي صلى الله عليه وسلم ان كرمنا في الدنيا كرمنا في الآخرة
وكبرنا في الدنيا وكبرنا في الآخرة وانما عايننا بعضنا من هارث بن ابي
شيمون ما وعدنا من الصفة عن الحسن بن علي بن ابي طالب وسعد بن
والعظيم جاز من ان نطابق في علي وان نسير في محبتته فما انا يا
وما خطري مني بعضنا من هارث بن ابي طالب وسعد بن علي بن ابي طالب
سليمان بن ابي طالب وسعد بن علي بن ابي طالب وسعد بن علي بن ابي طالب
الذي ركبته وانا الجاهل الذي علمت وانا الضال الذي هدت
وانا الوضيع الذي رفعت وانا الضال الذي علمت وانا الجاهل الذي
الذي اشبعته والعطشان الذي رويته والعاري الذي كسوته
والعقب الذي عبيته والعبيته التي فحمتها والذليل الذي عزته
الذي عنته والذل الذي عظمته والذليل الذي عظمته والذليل الذي
الذي عنته وانا العليل الذي كسوته والسفيع الذي نصرت وانا الضال الذي
رويته وانا بارئ الذي استجرت في الظلمة والارباب واللاء انما صابني الله
العظيم انا الذي علمت على سيدك النبي صلى الله عليه وسلم جاز التمام انا الذي
الذي علمت على معاصي الجليل الذي انا الذي علمت على معاصي الجليل الذي
الذي علمت على معاصي الجليل الذي انا الذي علمت على معاصي الجليل الذي
فقدت باسطة طي من عينك فما باليت محمولك مملكتي وديرتي
سرتي حتى كانتك لعقلاتي ومن عفو لاني المعاصي جلتني حتى كانتك
استحييتني الى الاعصيات حين عصيتك وانا في روبريتك جاز

فلا بارئك مستحيين ولا يعزوبك مستحيين ولا يعزوبك مستحيين ولا يعزوبك
تحييتك مستحيين وسؤلكم نفسي وكلامي هو ابي واها في غابها
وعزيتك مستحيين على هذا عهدك وطاقتك بجهدي في الا
من هذا بل من يستفيد من ومن ابي الحصار عدا من الجاهل
يجعل من الحويل ان انت قطعت حبلك عن عواصم انا على ما
كلنا من عمل الذي لولا انما ارجوا من كرمك وسعدت رحمتك و
تسليتي ابي عن المشوطة لقطعت عني ما اذن كرها يا خير من دعا ابي
واضلل من رجا ابي الله الذي لا يرد الا سلاما فوسل ابيك وسعدت
القران استمدت عليك وسعدت ليبي الاخي الفرحي الهاشمي الذي
الجمالي الذي الذي ارجوا لذة لذيك فلا فوجس استهنا من ابي
ولا جعل قلبه جواب من عبدك سواك فان عوما استوا بالسيب في حبي
بما عدا ابي فادركوا انما انا وانا انا انا انا انا انا انا انا انا
عنا فادركنا ما اقلنا ونفيت رحمتك في حمد ونا ولا في فلو بنا
بعد اذ هدنا وهب لنا من لذكرك رحمة الا انت الوهاب والرحيم
لوانه ترفق ما رخصت من ابيك ولا كفتت عن عمليك لما اكرمك
من المعرفه بكرمك وسعدت رحمتك لي من يذنب العبد الا الا
مولا اقول من يلقى الكفار والاهل الى طاليف الهوى فيقتل بالاحكام
ومستحي سبيلك من يذنب الاغتصاب وذلك على تضارحي عبود
العباد وامتت به في النار وحملت بهن وبهين الا ابرار ما قطعت

وحيث كنت وما صرفت ومناصبك كالمبيل للعفو عنك ولا تخرجك
 عن قلبك الا لا اتق الا ادبك عندي وشكرت على في بار الدنيا يا
 صلي على محمد وآل محمد اخرج حيا الدنيا من قلبي واجتمع بيني وبين
 الضطفى واليه منى ذلك من حلقك وطار القلوب من محرابي صلى الله
 عليه وآله وافطاني الى ذريرة الوبير اليك واعني باليكاه على
 نفسي نعمت افتيت بالسيوف والامال عري وقد كنت منزلة
 الابدين من خبز من يكون سوء خالامني انا فاهلك على اهل
 خالبي قمره امهاتك لوقد في ذلك افرقتك بالكل الضال العظيم
 وما لي الا ابي ولا ادري ان يكون مصيري واني نفسي طامع
 والاهل على والي وقد خفقت عند راي ارجحة الموت هما لابي
 ابي بخروج نفسي ابي ظللك فترى ابي الضيفي على ابي ليوان شكر
 وتصبر انا في ابي بخروج من قري عر بلا ذليل اسارا شلي على ابي
 انظر من عن يميني من ابي عن شمس على ابي في سائر غمرك على كل
 امر على من يومه على شان يغيب ويوم يوم سن مسير صا حكة
 مستدير ويوم يوم على علمها غير وترهتها اذن ودية سبدي
 عليك معوي ومعمدي ورجاني ووكلي ورجعتك كعالم قضي
 رجعتك من شاة وكهدني بكراماتك من حوت فالك الحمد على
 ما تعبت من البشره قلبي ولك الحمد على ابط اساني اقبالي في هذا
 الكمال اشكرك ام يعا به محمد بن علي ارضيك وما قد ساني

يا ربني حيث شكرت وما قد فعل في جنب نعتك واخسانك الا الا
 ان جودك بطل اهل وشكرت وما على سبدي على ابيك وبعني وبعنيك
 وبعني واليك تا هبل وقد ساقى اليك اهل وعليناك لا وسعد
 علكت همي وفيما عينك ابدطت بعني ولك خالص رجائي
 وخوف وبارك ايتت محبي واليك كفتت ربي ويحيي طاعتك
 مددت ربي في امولاي بلذكرك عاقل قلبي وبعنا جانت برؤيتك
 الكوفت من يا مولاي ويا مولاي ويا مولاي سؤل حبل على الخمل ولي
 محلي وفرق بيني وبين ذنبي الما بغير من لزوم طاعتك فانما اشكر
 لغيره والرجاء اليك وخوف اليك وعظيم القلم منك الذي وجبت
 على نفسيك من الزافة والرحمة والكرامات وحدك لا اله الا انت
 والطرف كله عيالك وفي قضيتك وكل شيء ما ضاع لك تبارك
 يا رب العالمين المحي ارحمني اذا انقضت حجي وكل من جوارك لسان
 وطاش عند سؤل اللسان يا مولاي عظيم رجائي ولا تخفني اذا اشكرت
 فاني اليك فالزودني بعقلي ولا تمنعني لغيرك صبري واحطيت لغيرك
 وارحمي الضيفي سبدي عليك معمدي ومعوي ورجاني ووكلي
 ورجعتك على وفيها لك اعظم رطل ويجودك اقصا طلبتي وير
 اي دنيا سأل على ودك يا ربنا فاني وبعنا لك اجير مجلتي ومحمد
 ظل عفوكم قباي والي جودك وكراماتك ارفع بصري والي معرفتك
 اذ رخصري فلا تخفني بالشار وانك موضع امل ولا تسكني الهاوية

قالك من سبدي لا تكذب علي يا حسنايك ومعه وفك قال
شقي وطوبى ولا تحزنني هو اليك قالك العارف بهي على ان كان
قالك اسلي لا تقربني منك تجلي فقد جعلت الاعتراف اليك سبدي
وسا اهل علي العارف من عفت من اولي منك بالعفو وان عذبت من
اعدل منك في الحكم انهم في هذه الدنيا عرفت وعين الموتى
فما القير سبدي في العبد وحسني واذا انزلت للحيات بين يدك
ذل موثقي والغفولي ما تحي على الادميين من علي وادخل ما سبدي
وادعني صبري على الفرائض تغلبني ابد على حبي وتفضل على اعدائي
على العنسل نفسي صابح جبري ومحن على حمولة قد تنازل
الاقرناء اطراف جناحتي وجد على ذنوبي لا قد تركت بك حبيلا
في حفرتي وادعني ذلك البدي السجد يدعني سبدي لا استاير لغيرك
يا سبدي قالك ان وكلمتي الي نفسي هلكت سبدي فيمنا سبدي
ان لا تغلبني عشي وولي من افزع ان فقدت عنايتك في جميعي
ولي ان العبي ان لا تغيبني سبدي من لي وس برحمتي ان لا تغيبني
وتفضل من اولي ان علمت فضلك يوم فاجي ولي من الفرائض
من الذنوبيا في انفضي سبدي لا تغلبني وانا ارجوك الي
حقوق صابني وامن حوفي فارز كمر ذنوبي لا ارجو فيها الاغوية
سبدي انا استاك ما لا اسحق وانت فعل العفو واهل
العفو فاعفني والبسني من نظرك توبوا لي على الذنوب والي

دهنا

وتعز لي ولا اطلب فيا اليك ذم من قديم وصح عظيم ونجا وزيدي
الهي استاك الذي تفيض سبدي على من لا يستاك وعلى الجاهدين
برؤوبتيك كذبت سبدي عن سبكات واقين انا الخلق لك وكذا
اليك سبكاتك وعا لبت لاريت العالمين الي سبدي عبدك
بيابك اقامت الحفاصة بين يدك بفرح بابا حسنا انما
وليت تحفظ جميل نظرك وتكون ربنا فاهم فلا تعرض ووجهك الكبر
عوي اقبل مني ما اول فتد دعوت بهذا الدعاء وانا ارجو ان لا
تردني من حرمي رايك ورحمتك الي انما الذي لا يجنبك
سائل ولا تفضلك لاقبل انت كذا تقول وتقول ما تقول اللهم
اي استاك صبر جميلا وفرحا قريبا وتولا صادقا واجر عظيم
استاك يارب من احب كل ما علك منه وما لا اعلم استاك
اللهم من حبر ما استاك ومنه عبادك الصالحون يا حبر من
سئل واجود من اعطى اعطى سؤل في نفسي واهل وولدي و
والدتي واهل من ابي واخواني بيك وارغد عبيتي واظهر مني
واصلح جميع احوالي واجعلني من اطلة عن وحسنات عمالك
عاب رحمتك ورضيت عنه واحببته حبيب طيب في ادوم
الشرور واسبع الكرامة واقر العيش اليك تفعل ما تشاء ولا تفعل
ما يظلم غيرك اللهم وحسني منك بخفاصة ذكرتك ولا تجعل
شيئا مما اتقرب به في ناه الليل واطراف النهار ولا اتمتع

ولا انظر ولا يطرأ واجعلني لك من الخاشعين اللهم اعطني التعة
في الرزق والامن في الوطن وفتح العين في الاميل والمال والولد
والعنايه في عيالك عندى والصحة في جسدى والفرح في الكبد و
السلاسة في الدين واستعملني بطاعتك وطاعة رسولك محمد
واهل بيته صلى الله عليه واله ابدا ما استعرتني واجعلني
اوفر عيادك عندك تصيبك في كل امر اريدك وتزيله في كل
في ليلتك وما انت منزله في كل سنة من رحمة تأنسها
وعافيتك في طلبها ووليتك في دفعها وحسنات تقبلها وسبلها
تجها وزعمها وارزقي حاجي بك في كل امر اريدك في كل
علم وارزقي رزقي واسمع من فضلك الاربعة واصرف حاجي في
الاسماء واغفر عني الدين والظالمات حتى لا اذنب لشيء من
وخذني في سماع واصلا واعداق وسنا ديوم الباعه في كل
عليهم واقرب عني وجنوني وفتح قلبي واجعل لي في ربي فرجا
عزيجا واجعل من اراكب لبيوه من جميع خلفك تحت قدح والخبز
تكثر سلطان وتكثر السلطان وسببنا على ظهر من الذنوب
كلها واجري من النار بعقولك وادخلني الجنة برحمتك وارزقي
من الحور العين بفضلك واجعني يا وليا لك الضالين بحكمك اليه
الابرار القريبين الظاهرين الاضياء وصلوات الله عليهم وعلى
ارواحهم واجسادهم ورحمة الله وبركاته اللهم وسببنا في

وجلالك ان ظالمين يذوقوا اظلامك بعقولك ولكن ظالمين
بليهم اظلامك بكرمك ولكن ادخلني النار لا خير في اهل النار
يخرج اليهم وسببنا على ان لا تغفر الا لاوليائك واهل طاعتك
قل من يترحم الله يموت وارزقت لا تكلم الا اهل الوفاء بك
فمن يستجيب المسببون الي ان ادخلني النار في ذلك سرور عدلك
وان ادخلني الجنة في ذلك سرور نبيك وانا والله اعلم ان سرور
نبيك احب اليك من سرور عدلك والاهم في استئذانك ان عملا
قلبي حبا لك وحسنه ميراثك وخصم بقا بيك واما انا بك
وكل ما منك وسوقا اليك يا ذا الجلال والاکرام احب اليك
ليانك واحب اليك واجعل لي في انامك الرضا والفرح والكرام
اللهم احبني صالح من خلقي واجعلني من صالح من خلقي وخذني في
الضالين واعني على تقبي عما يقرب من الضالين على انفسهم وخذني
على بحسنه واجعل قولي من الجنة برحمتك يا رب العالمين و
احبني على صالح ما اعطيتني وخذني يا رب ولا تردني في سوء استغاث
منه ابدا اللهم اني استأذنتك يا انا لا اجعل له دوني انما احبني
ما احبتي عليه وتوفيتني اذا توفيتني عليه والعني اذا بعثتني عليه
وابرئ قلوب من الزمان والناس والسنة في دينك حتى يكون على
خالصك اللهم اعطني بصبر في دينك وقه ما في حركات وقها
في حركات وكفيلين من رحمتك وورع عجز عن معصيتك وخذني

فصلى بورك واجعل رغبتي فيها عندك وتوفيقني بسبيلك وعلى
ولاد رسولك صلى الله عليه وآله واليه المآب في العبودية من الكبر
والغفل والهيم والخبث والخبث والفتور والفتور والفتور والفتور
والسكنة والفتور والفتور والفتور والفتور والفتور والفتور
وما جئت لتعود برك من نفسي لا تفتح ويطي لا يشبع وقلبي لا يطعم
ودعاه لا يسمع وعلى لا يسمع وصلواته لا ترفع وتعود برك ياربي كل
نفسه وقلبي ورجلي ومالي وعلى جميع ما رزقتني من الشيطان الرجيم
الذي انتك التبع السليم اللهم ازل الهمم مني منك حسد ولا اجد
من دونك ملجأ فلا تجعل نفسي وقوم من عبدك ولا تدينهم لكوني
تدينهم بعد الله اللهم تعبت مني واعل ذكري وارفع درجتي وحطوذا
ولا تترك ربي حطيتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي وثواب
دعائي رضاءك والرحمة والنعطي يارب جميع ما سئلتك ورضيت
من فضلك في لياليك واغيب يارب العالمين اللهم ازلت ازلت
في كتابك العفو وامرنا ان نعفو عن كلنا وقد حملنا انفسنا
عنا فاكمل اكلنا من اكلنا وامرنا ان لا نردنا قلوبنا ابوابنا وقد
جئتك سائلا فلا تتركنا الا بعضنا حاجتي وامرنا بالاحسان
الى ما سئلتنا مما لنا ونحن ارفاؤك فاعفون ربنا من اللثام والفتور
عندك كرتي ويا عوفي عند شدة لياليك فرحمت وبارك استغفرك
وبارك لذت لا الوديسوا ولا اطلب الفرج الا منك فاعفني

عن

وفرح عني يا من يقبل البسبب ويعفو عن الكبر في البسبب واعف
عني الكبر التي انت العفو والرحمة اللهم اني استأثرتا بما اتيتنا
به قلبي وبعبثنا صادقا حتى اعلم انك ان يقبني الا ما كتب لي وخذ
من العيش عما قدمت لي يا ارحم الراحمين وعوضت ربنا عما حصر
اهنت يا مفرح عند كربتي ويا عوفي عند شدة لياليك فاعفني
وبارك استغفرك وبارك لذت لا الوديسوا ولا اطلب الفرج
الا منك فاعفني وفرح عني يا من يقبل البسبب ويعفو عن الكبر
اقبل عني البسبب واعف عن الكبر التي انت العفو والرحمة اللهم اني
استأثرتا بما اتيتنا به قلبي وبعبثنا صادقا حتى اعلم انك ان يقبني
الا ما كتب لي وخذ من العيش عما قدمت لي يا ارحم الراحمين يا
عذبت في كربتي ويا صاحبهم شدة لياليك وباعفني ويا عافي
في رغبتي التي انت العفو والرحمة والنعطي يارب جميع ما سئلتك
وحطيتي يا ارحم الراحمين واما دعاهي فهو رضاءك مباركة رضاء
بسطه من قولك كحضرتك امام زين العابدين وامام محمد باقر
عليهم السلام ذكرهم وذايهم مبارك ايندعنا من اعدائهم نداء اللهم ارحمنا
شهر رمضان الذي ازلت فيه القرآن صدق اللثام وبارك
من الهدى والقرآن وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا
شهر الايام وهذا شهر التوبة وهذا شهر العفو والرحمة وهذا
شهر العفو من اللثام والعفو بالرحمة وهذا شهر ليلة القدر واليوم

في يومه من الغيب ظهر اللهم فصل على محمد وال محمد واعني على صليته
 وفيما فيه وسئل بل وسأني فيه واعني عليك يا فضل عوذك ووقيت
 فيه لظاعنات وطاعة رسولك وأولياك صلوات الله عليهم
 وفرحني في يومك ذلك ودعاك وتلاوتك ثناياك وعظيم فرح
 البركة وأحسن لي فيه العافية وأسر لي فيه التوبة وأجزل لي فيه
 بكتف داوود في رزقي وأكفني فيه ما أفتني يا سميع في دعائي
 وبلغني فيه رسالتك اللهم فصل على محمد وال محمد وأذهب عن في
 العناس والكسل والسامة والفتنة والعنق والعمرة
 وجنيتني فيه العسل والاسنان والهموم والاختزان والافراض
 والافراض والحطايا والذنوب وأصرف عن في السوء والفتنة
 والبغضاء والبلاء والنصب والعناء ألك سميع الدعاء اللهم فصل
 على محمد وال محمد واعني في يوم من الشيطان الرجيم وعزني
 ونفسي ونفسي ووسوستي وتبليغي وتبليغي وتبليغي
 وشديعي ولما ينبت وعزوني وفنديني وشركي وأسأل بوليتابعه
 وأستأجبه وأولياؤه وشركائه وجميع مكائده اللهم فصل على محمد
 وال محمد وأزقنا فينا منة وصيا منة وبلغني الأمل فيه وقسط
 واستجكال ما به منيبك بحق صبر واجتسابا وإيماناً وبقيداً لتقتل
 ذلك حتى لا أضاع في الكثرة والاخترا العظيم يا رب العالمين اللهم
 فصل على محمد وال محمد وأزقني الحس والعزم والمجد والاعتزاز

والق

والق من الشايط والاباء والنوية والعمرة والفتنة والفتنة
 والفتنة والفتنة والفتنة والفتنة والفتنة والفتنة
 وصلواتك للسان والوحد منيك والرسالة لك والوحد منيك
 والفتنة بك والوحد عن محارمك مع صلواتك القول والفتنة
 السعي من رزق العسل والفتنة والفتنة والفتنة والفتنة
 من ذلك يعرف ولا يعرف ولا يعرف ولا يعرف ولا يعرف ولا يعرف
 بل لا يعرف ولا يعرف ولا يعرف ولا يعرف ولا يعرف ولا يعرف
 وصلواتك منيك يا ربه الرابحين اللهم فصل على محمد وال محمد
 وأفرج في فضل ما تشتمه ليويا ذلك الصالحين واعطني فيه
 أفضل ما تفضل أولياك المفضلين من الرحمة والمعرفة والفتنة
 الأجيال والفتنة والفتنة والفتنة والفتنة والفتنة
 من الطار والفتنة والفتنة والفتنة والفتنة والفتنة
 وال محمد واجعل دعائي فيه اليك واحصا ورحمتك ومنك
 الي في دنائي لا تخطي فيه مقبولاً وسعني فيه مشكوراً وذنب في
 مغفولاً حتى يكون صهيبي فيه الأكرم رزقني فيه الأوفر الكثرة
 صل على محمد وال محمد ووقني فيه اللبس والعذر على أفضل
 حال تحب أن تكون عليها أسلمين أولياك وأرضاها لك قد
 اجعلها لي من الرزق والفتنة والفتنة والفتنة ما رزقت أسلاً
 من بلغت لها ما أكرمت بها واجعلني فيها من عفتنا لك

من بحمدك وظلمنا نأت من النار وسعدنا بحمدك وعفرك لربك
يا أرحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد في شهرنا
هنا الحيات والاشجيات والفقير واليتيم واليتيم واليتيم
ربنا الفخر واليسار والشمس والشمس ورب شهر رمضان وما ألت
فيه من العزائم ورب جبرئيل وميكائيل وإسرافيل وجميع الملائكة
القرآين وربنا إبراهيم وإسماعيل وإسحق ويعقوب ورب موسى
وعيسى وجميع النبيين والمرسلين ورب محمد خاتم النبيين
صلواتك على رسول الله وآله وصحبه وسلم عليك وعلى
بیتك الطيبين الطيبين صلواتك على سيدنا محمد وآله
تفضلت على نطفة رجبية رخصها على رخصنا لا تحط على نطفة أهل
واعظمت جميع شؤلي ورخصني وأمنيتني وأرادتني وصرفت عن الأذى
وأخذت وأخاف على نطفة رجبية وأخاف وعن أهلها وأخاف
والقواين وذريتي اللهم اليك فرزنا من ذنوبنا فأنا ظالمين وثبت
علينا مستغفرين واغفر لنا معبودين وأعدنا مستغفرين وأجرنا
مستغفرين ولا تخلف لنا وأمينين وأمينين وسقنا سائلين
ولصينا ذلك سميع الدعاء فرب محجوب اللهم أنت ربي وأنت عبد
وأخو من سئل العبد ربه ولم يسئل العباد ذنوبك كرمًا وجودًا
يا موضع شكوى السائلين ويا منتهى حاجت الراغبين ويا غيبنا
المستغيبين ويا مجيب دعوى المضطربين ويا ملجأ الهارِبين و

اللهم

يا صريح المستغفرين ويا رب المستغفرين ويا كاشف كرب
الكرهين ويا فارح هم المهتمومين ويا كاشف الكرب العظيم
يا الله لا تحزننا بدينهم ولا أرحم الراحمين صل على محمد وآل محمد
واغفر لذنوبنا وذنوب آبائنا وأجدادنا وأبائنا وأجدادنا
فصلواتك ورحمتك فإني لا أعلمك لها غيرك و
اعف عني واغفر لي كل ما سلف من ذنوبي ولصغيري فيما يقع من
عمرتي وأسز علي وعلى والدي ولدي ولدي ولدي ولدي ولدي
ومن كان مني بسبيل من المؤمنين والمؤمنات في الدنيا والآخرة
فإن ذلك كله ربيك وانتك والبر المعفون ولا تخجلني باستجد
ولا ترد دعائي ولا تزدني بكدي العنصري حتى تفعل ذلك بي وشيخي
لي جميع ما سئلتك وترددت من فضلك فألك على كل شيء قهارًا
وتفضل ليك راضون اللهم لك الأسماء الحسنى والأسماء العظيمة
والكبرياء والألوهية استألك باسمك اللهم الرحمن الرحيم الكرم
فصدت في هذه الليلة تتزل الملائكة والروح فيها إن فعلت
على محمد وآل محمد وأن تجعل اسمي في السعداء وروح مع الملائكة
وأخسني في عليين وأبائنا في مغفون وأرضيتني بغيرنا
بكلبي وإيماننا لا يكون به شك ورضاعنا فتمت لي والنجاة في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وفي عذاب النار وإن لم تكن فضلت
في هذه الليلة تتزل الملائكة والروح فيها فأخترني في ذلك

وارزقني فيها ذكرك وتكلمت وطلعتك وشحن جنادك فصرنا على
محمد وال محمد يا فضل صلواتك يا ارحم الراحمين يا اسدنا يا صمدنا
يا رب محمد وال محمد يا غضبا يوم محمد ولا يزال عيوننا وافضل
اعداهم يد داواصهم بعد ذوالنا مع على ظهر الارض منهم
احدا ولا تعرفهم ابنا يا حسن الصبحة يا خليفة النبيين يا
ارحم الراحمين البديع الذي لا يلهي كونه يوم والي
عبر العاقل والحكي الذي لا يموت انت كل يوم في شانه انت خليفة
محمد وناصر محمد ومفضل محمد استل ان نصر وجهي محمد
وخليفة محمد والها في القبط من اوصياء محمد صلواتك
وعليهم اعطيت عليهم نصرك بالاله الا انت هو لا اله الا انت
صل على محمد وال محمد واجعلني منهم في الدنيا والاخره وتقبل
غايه امر محمد غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين ولكن لك
نسبت فست يا سيد علي لطيف على الك لطيف فصل على
محمد وال محمد والطيف الك لطيف لا تشاء اللهم صل
على محمد وال محمد وارزقني الحج والعمرة في عامنا هذا وفي كل
عام وتطول حجنا جميع حوائج الدنيا والاخره برس سمرته بكونه
استغفر الله ذبي واقربا اليه ان ذبي قريب محب استغفر الله
ذبي واقربا اليه ان ذبي ربي ودو استغفر الله ذبي واقربا
اليه ان كان غفارا اللهم اغفر لي ارحم الراحمين رحمتك

عنان

عنانك سوية وظلمت نصيبك اغفر لي اية لا يغفر الذنوب الا انت
استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم العظيم العالم
السكر العفا والذليل نسي العظيم واقربا اليه استغفر الله ان
الله كان غفورا رحيمنا سمرته بكونه لله في استل ان
فضل على محمد وال محمد وان جعل فيما تقضي وقتك من الايام
العظيم المحبوب في ليلة العترة من الغضاء الذي لا يرد ولا يبطل
ان تكلمت من كلامك بذلك الحرام المبرور من المسكوس وسعنا
لنؤوبهم المسكوس عنهم سبنا لهم وان جعل فيما تقضي وقتك
ان ظليل عري وتوسيع ذبي وتوذي حتى امانتي وذي امين رب
العالمين اللهم جعل لي فرجا ومخرجا وارزقني من حيث استريد
ومن حيث لا استريد واسرني من حيث استريد ومن حيث لا
استريد وصلى الله على محمد وآله وسلم كما هو اريد سبحات
نزيهته عن ارضه من صادق عليه السلام نقول شكركم وعرفو
ايضا يغفر لنا سبحان الله باذن الله سبحان الله المصور سبحان
الله خالق الارواح كلها سبحان الله جليل الظلمات والنور سبحان
الله فاعلي الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله
خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مبداء كل ما تبه سبحان الله
رب العالمين سبحان الله السميع الذي ليس سمع سمع منه ليمع
من فوق عرشه ما تحت سبع اصدين وليمع ما في ظلمات الارض و

البحر وسمع الاذن والشكوى وسمع الضيق والسخى وسمع وساوس
الصدور ولا يصح منعه صوت سبحان الله بارئ المسسم
سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله
جاعل الظلمات والنور سبحان الله فاعل الحجب والنور سبحان
الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان
الله مبدئ كل شيء سبحان الله رب العالمين سبحان الله المصور
الذي ليس شيء انصر عينه يصير من فوق عرشه ما تحت سمع
ارضه من ويصير ما في ظلمات البحر لا تدركه الابصار
وهو بديها الابصار وهو اللطيف الخبير لا تعجز عن الظلمة
ولا يستتر منه شيء ولا يورى منه شيئا ولا يعجب عنه برؤ
بحر ولا يكون عرشه جبل بل في اصله ولا قلب ما فيه ولا جنب سبحان
قلبه ولا يستتر منه شيء ولا يكون عرشه جبل بل في اصله
الارض ولا في السماء هو الذي يصور كل في الارحام كيف يشاء
لا اله الا هو العزيز الحكيم سبحان الله بارئ السمسم
الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات
والنور سبحان الله فاعل الحجب والنور سبحان الله خالق كل شيء
سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مبدئ كل شيء
سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يخلق الحجاب والظلمة
ويخلق الرعد سبحان الملك المتكبر من حيث به ويرسل الصواعق

نصير

فصديت لها من لسانه ويرسل الرياح بغير باين يدى صديقه ويرسل
الماء من السماء بكلماته ويبدئ السبات بغير يدىه ويحفظ الوجود
يعمل سبحان الله الذي لا يعزب عنه مثقال ذرة في الارض
ولا في السماء ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب بين
سبحان الله بارئ السمسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله
فاعل الحجب والنور سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق
ما يرى وما لا يرى سبحان الله مبدئ كل شيء سبحان الله رب العالمين
سبحان الله الذي يعمل ما تحل كل شيء او ما يعجز الارحام وما
تراد وكل شيء عنده بمقدار والعب والشمس والكواكب والخلق
سواء من كل جنس من قول ومن صمد ومن هو مستخف بالليل
وسارب بالهار كالمعقبات من بين يديه ومن خلفه من
من امر الله سبحان الله الذي يمشي الاحياء ويحي الموتى ويعلم ما
تفكر الارض منهم ويفرغ الارحام ما يشاء الى اجل مسمى
سبحان الله بارئ السمسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج
كلماتها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فاعل
الحجب والنور سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق
ما يرى وما لا يرى سبحان الله مبدئ كل شيء سبحان الله رب
العالمين سبحان الله مالئ السموات والارض من لسانه ويرسل

الملك من كتابه وتفرغ من كتابه أو تفرغ من كتابه ليس له الحجة اليك
على كماله في قدره وتفرغ في السما والارض في السما والارض في السما
وتفرغ في السما من السما وتفرغ في السما من السما وتفرغ في السما
حساب سبحان الله بارئ السم سبحان الله المصور سبحان الله الخالق
الاذواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله الخالق
السبح والمكوي سبحان الله الخالق كل شيء سبحان الله الخالق ما يرى
وما لا يرى سبحان الله مبداء كل ما فيه سبحان الله رب العالمين
سبحان الله الذي عنده مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم
ما في البر والبحر وما تنظرون ورقه الا يعلمها ولا تحصى في خلقه
الارض ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين سبحان الله
بارئ السم سبحان الله المصور سبحان الله الخالق الاذواج كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله الخالق ما يرى
النور سبحان الله الخالق كل شيء سبحان الله الخالق ما يرى
وما لا يرى سبحان الله مبداء كل ما فيه سبحان الله رب العالمين
سبحان الله الذي لا يخفى عليه شيء في السما والارض ولا في
والعابدون وهو كافي وفوق ما تقول والله سبحان الله كما انفي
على قلوبهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه
السماوات والارض ولا يؤده حيطه ما هو العلي العظيم سبحان
الله بارئ السم سبحان الله المصور سبحان الله الخالق الاذواج

كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله الخالق
الحب والنور سبحان الله الخالق كل شيء سبحان الله الخالق ما يرى
وما لا يرى سبحان الله مبداء كل ما فيه سبحان الله رب العالمين
سبحان الله الذي يعلم ما على الارض وما يخرج منها وما بين
بين السما وما يخرج فيها ولا يعلمه الا على الارض وما يخرج
فيها عما يخرج من السما وما يخرج فيها ولا يعلمه الا من
السما وما يخرج فيها على الارض وما يخرج منها ولا يعلمه
عنه عن علمه ولا يعلمه الا على الارض وما يخرج منها ولا يحفظ
شئ عن حيطه ولا يسلو به شئ ولا يعد له شئ ليس
كحمله شئ وهو السميع العليم سبحان الله بارئ السم
سبحان الله المصور سبحان الله الخالق الاذواج كلها سبحان الله
جاعل الظلمات والنور سبحان الله الخالق ما يرى سبحان
الله الخالق كل شيء سبحان الله الخالق ما يرى سبحان
الله مبداء كل ما فيه سبحان الله رب العالمين سبحان الله جاعل
السماوات والارض جاعل الملكة رسلا اولها سمعته مني وملك
ودلع يزيدني الخلق ما يشاء ان الله على كل شئ قدير ما ينطق
الله للناس من رحمة فلا ممسك لها وما يمسيك قال المرسل
لن من بعد وهو العزيز الحكيم سبحان الله بارئ السم سبحان
الله المصور سبحان الله الخالق الاذواج كلها سبحان الله جاعل

الظلمات والنور سبحان الله فاعل الحيت والنوى سبحان الله خالق
 كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مناد
 كلينا قاه سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم ما في
 السموات وما في الارض ما يكون من جنوى الاقوال وهو رايعهم ولا
 تحسبوا الاموسا دينهم ولا اتقى من ذلك ولا اكثر الاموسا عنهم
 ايها كانوا لئن لم ينزلهم بها علوا يوم القيمة ان الله يضل كل قبيح
 وايضا استعمل استكراه من صلوات وادكرهم ورايها مبارك وقد
 هكر وزجبت حتى قام سال سبحان الله وما لا فكذلك يصلمون
 على النبي بل ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما كالتب في
 ريت وسعدت بك وسبحنا انك اللهم صل على محمد وال محمد
 وبارك على محمد وال محمد كما صليت وباركت على ابراهيم وال
 ابراهيم انك سيد جميع الهة ارض محمد وال محمد كما رحمت
 ابراهيم وال ابراهيم انك سيد جميع الهة مسلمة على محمد وال
 محمد كما سلست على نوح في العالمين اللهم من على محمد وال
 محمد كلما مدت على موسى ففرون اللهم صل على محمد
 وال محمد كما هديتنا به اللهم صل على محمد وال محمد وابعثه
 مقام امجادنا يعطيه بيرا الاكولون والاجر ون على محمد وال
 السلام كلما طلعت شمس او غربت على محمد وال السلام كلما
 طلقت عين او برقت على محمد وال السلام كلما طرقت عتبة

ذود

او ذرت على محمد وال السلام كلما ذكر السلام على محمد وال
 السلام كلما سبح الله ملكا وقنصه السلام على محمد وال
 في الاولين السلام على محمد وال في الاخرين السلام على محمد
 وال في الدنيا والاخرة السلام على محمد وال ورحمة الله و
 بركاته اللهم رب العالمين صل على محمد وال محمد وادبنا
 والحرام ابلغ نبيك محمد وال دعنا السلام اللهم اعط محمد
 من الهمة والشرف والفضل والكرامة والفضل والكرامة
 والفضل والفضل والشرف والفضل والشرف والفضل والفضل
 القيمة افضل ما تعطى احد من خلقك واعط محمد قوتنا
 الخلافة من الصلوات كما كسبه لا يجزيها غيره اللهم صل
 على محمد وال محمد طيبا وطاهرا قويا وامي وافضل ما صليت
 على احدهم من الاولين والآخرين وعلى احدهم من خلقك يا ارحم
 الراحمين اللهم صل على ابي القاسم الحسين وواله من الالهة
 من جادة وضاعف العذاب على من يترلف في دمها اللهم صل
 على فاطمة بنت نبيك محمد عليه واليه السلام والعهن من ذلك
 نقيتها فيها اللهم صل على الحسن والحسين واطمئنا على المسلمين
 وواله من الالهة وواد من عادها وضاعف العذاب على
 من يترلف في دمها اللهم صل على ابن الحسين وامام المسلمين
 وواله من الالهة وواد من عادها وضاعف العذاب على من

ظلك اللهم صل على محمد بن علي ايام السنين واول من والا
 وعا ومن غاذاه وضاعف العذاب على من ظلك اللهم صل
 على جعفر بن محمد ايام السنين واول من والا وعا ومن غاذاه
 وضاعف العذاب على من ظلك وفي ذميه اللهم صل على
 ابن جعفر ايام السنين واول من والا وعا ومن غاذاه وضاعف
 العذاب على من ظلك وفي ذميه اللهم صل على زين العابدين
 واول من والا وعا ومن غاذاه وضاعف العذاب على من ظلك
 وفي ذميه اللهم صل على محمد بن علي ايام السنين واول من والا
 وعا ومن غاذاه وضاعف العذاب على من ظلك اللهم صل على
 علي بن محمد ايام السنين واول من والا وعا ومن غاذاه وضاعف
 العذاب على من ظلك اللهم صل على الحسن بن علي ايام السنين
 واول من والا وعا ومن غاذاه وضاعف العذاب على من ظلك
 اللهم صل على الخلفاء من بعده ايام السنين واول من والا وعا
 من غاذاه وحمل فرجة اللهم صل على الفاسم والظاهر ابني تقيت
 اللهم صل على رقية بنتك والعباس بن ابي تقيت فيها
 اللهم صل على ابي كلثوم بنت تقيت والعباس بن ابي تقيت فيها
 اللهم صل على ذرية تقيت اللهم صل على خلف تقيت في اهل بيته
 اللهم صل على ارضي الله تعالى من عاصم ومهدي و
 انصارهم على الحق في البر والعداوية اللهم صل على اهل بيتهم

صلى

وروضة وروما هم وكنت عفا وعنه ثم وعرض كل مؤمن ومؤمنه
 كل باع وطاع وكل ذابا استأخذ بيها صيتها اذ كانت اشد بها
 واستدتكجلا ودرا قبل ويغض في شيا ديكرا سيدنا ان حضرت
 علي بن الحسين عليه السلام تاخضرت امام حسن عسكري ع بجاي
 علي من ظلك انجين است على من ظلك في ذميه وانجيل داغاهما
 فخر وزمان مبارك رمضان دعا انبت كرسيد بن طاووس فضيلك
 بسيا رانجه مان روايت كرسيد است وكراسجا بك دعوات شجرة
 وبرضا مين غاليه مشتمل است ودعا ابنتك سمرقنه بكويد
 اللهم اني ادعوك كما امرني فاستجب لي كما وعدتني ان يكون
 اللهم اني استألتك من بها آلتك يا بهاة وكل بها آلتك في اللهم
 اني استألتك بها آلتك ككلمة اللهم اني استألتك من جلالك
 وكل جلالك جليل اللهم اني استألتك جلالك ككلمة اللهم صل
 استألتك من بها آلتك يا جليل وكل بها آلتك جليل اللهم اني استألتك
 بها آلتك ككلمة بسمرقنه بكويد اللهم اني ادعوك كما امرني فاستجب لي
 كما وعدتني ان يكون يا الله اني استألتك من عظمتك
 يا عظمها وكل عظمتك عظيمة اللهم اني استألتك بعظمتك
 ككلمة اللهم اني استألتك من فورك باقورك وكل فورك باقورك
 اني استألتك بفورك ككلمة اللهم اني استألتك من رحمتك
 يا وسعها وكل رحمتك واسعة اللهم اني استألتك برحمتك

كلها ليس من شرب بكونها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما
وعدتني بكونها اللهم اني استغفرتك من كل ذنب وكل ذنب
كامل اللهم اني استغفرتك بكل ذنب استغفرتك
من كل ذنب باثمة وكل ذنب فاسد اللهم اني استغفرتك بكل ذنب
كلها اللهم اني استغفرتك من اثمك يا كبريا وكل اثمك
كبير اللهم اني استغفرتك باثمة اثمك كلها ليس من شرب بكونها
اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني بكونها
اللهم اني استغفرتك من غزواتك باثمة وكل غزواتك غزواتك اللهم
اني استغفرتك بعزتك كلها اللهم اني استغفرتك من شيبتك
باثمة اثمك وكل شيبتك ما ضاها وكل شيبتك شيبتك
كلها اللهم اني استغفرتك بعزتك التي استظلت بها على كل
شيء وكل ذنبك مستظلة اللهم اني استغفرتك بعزتك
كلها ليس من شرب بكونها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما
وعدتني بكونها اللهم اني استغفرتك من غزواتك باثمة وكل
غزواتك باثمة فاذن اللهم اني استغفرتك بكل ذنب استغفرتك
من قولك باثمة وكل قولك حق اللهم اني استغفرتك بقولك
كلها اللهم اني استغفرتك من مسألتك باثمة اثمك وكل
مسألتك حبيب اليك اللهم اني استغفرتك من اثمك كلها
ليس من شرب بكونها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما

وعدتني بكونها اللهم اني استغفرتك من شربك باثمة اثمك
شربك شربك اللهم اني استغفرتك بشربك كلها اللهم اني استغفرتك
من سلطانك باثمة اثمك وكل سلطانك باثمة اثمك
بسلطانك كلها اللهم اني استغفرتك من ملكك باثمة اثمك
ملكك فاحسن اللهم اني استغفرتك بملكك كلها ليس من شرب بكونها
اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني بكونها
اللهم اني استغفرتك من علاقتك باثمة اثمك وعلاقتك عال
اللهم اني استغفرتك بعلاقتك كلها اللهم اني استغفرتك من غزواتك
باثمة اثمك وكل غزواتك غزواتك اللهم اني استغفرتك بكل ذنب
اللهم اني استغفرتك من اثمك باثمة اثمك وكل اثمك حبيب اليك
اني استغفرتك باثمة اثمك كلها ليس من شرب بكونها اللهم اني ادعوك
كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني بكونها اللهم اني استغفرتك
من فضلك باثمة اثمك وكل فضلك باثمة اثمك
بفضلك كلها اللهم اني استغفرتك من رزقك باثمة اثمك وكل رزقك
عام اللهم اني استغفرتك برزقك كلها اللهم اني استغفرتك من عظامك
باثمة اثمك وكل عظامك عظامك اللهم اني استغفرتك بعظامك
كلها اللهم اني استغفرتك من تحريكك باثمة اثمك وكل تحريكك باثمة اثمك
اللهم اني استغفرتك بتحريكك كلها اللهم اني استغفرتك من اثمك
باثمة اثمك وكل اثمك حسن اللهم اني استغفرتك باثمك

كَلِمَاتِ اللَّهِ فِي سَأَلِ مَا يَجِبُ مِنْ حَقِّهِمْ لَمْ يَكُنْ لِي فِي سَأَلِ اللَّهِ دَعْوَى
 يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّرُونِ وَالْجَبْرِ وَالْقُدْرَةِ
 إِنِّي سَأَلْتُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَعَلْتُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ
 وَسَبَّحْتُكَ كُلَّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِمَا يَجِبُ مِنْ حَقِّكَ
 فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِرَبِّكَ يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ عَلَى الْإِيمَانِ بِلِقَاءِ
 وَالصِّدْقِ بِرَسُولِكَ وَالْوَالِدِ لِعَلِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ السَّلَامَ وَالْإِيمَانِ بِالْإِيمَانِ
 بِالْإِيمَانِ بِالْإِيمَانِ مِنَ اللَّهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الْقُدْرَةِ
 بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الْقُدْرَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَأَلْتُكَ بِمَا يَجِبُ
 رَحْمَةً وَأَنْتَ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الْقُدْرَةِ وَالنَّارِ وَاللَّهُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ مِنْ كُلِّ صَبِيحَةٍ وَمِنْ كُلِّ لَيْلَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَيْتَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَمِنْ كُلِّ
 مَكْرَمَةٍ وَمِنْ كُلِّ صَبِيحَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَيْتَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَمِنْ كُلِّ
 إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ
 فِي هَذَا الشَّهْرِ فِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَقْبِلْ مِنْ كُلِّ سُرَّةٍ وَمِنْ كُلِّ لَهْفَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 فَجٍّ وَمِنْ كُلِّ غَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 وَرِزْقٍ وَاسْجُدْ لِحُجْرَتِهِ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ تَزَلَّتْ وَتَنْزَلَتْ
 مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي هَذَا الْيَوْمِ

هَذَا الْيَوْمِ فِي هَذَا الشَّهْرِ فِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ
 مَا سَأَلْتُكَ وَجَعَلْتُكَ وَجَعَلْتُكَ وَجَعَلْتُكَ وَجَعَلْتُكَ وَجَعَلْتُكَ وَجَعَلْتُكَ
 عِنْدَكَ فَأَبِي سَأَلْتُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الْقُدْرَةِ وَالنَّارِ وَاللَّهُ
 حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ وَالصُّلْطَنِي وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 الَّذِينَ نَجَّيْتَهُمْ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْرَأَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ
 وَمَا أَوْلَدَكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَا أَوْلَدَكَ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 وَكَرِيمَةٍ وَأَنْ تَصَلِّيَ عَلَيْنَا بِالصَّلَاةِ وَأَنْ تَقْرَأَ عَلَيْنَا بِالْحَمْدِ وَالْ
 الْمُهَنْدِ وَالصَّلَاةِ وَالْعَمَاءِ وَالسَّنَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مِنْ أَمِينٍ أَمِينٍ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ لَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَمَّا يُصِفُونَ وَسَأَلْتُ
 عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرَبِّكَ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ
 بِلَيْتِكَ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ
 حُودِ الْكَرِيمِ يَا رَبِّ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ سَأَلْتُكَ بِمَا يَجِبُ مِنْ حَقِّكَ
 عَلَيَّ عَظِيمٍ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ سَأَلْتُكَ بِمَا يَجِبُ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا
 إِلَهَ الْإِلَهِاتِ سَأَلْتُكَ بِمَا يَجِبُ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ
 سَأَلْتُكَ بِمَا يَجِبُ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ
 يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ
 يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ

عني يا ابي في الدنيا والاخرة يسره كترتك بكمولك اللهم اني استغفرك كما
 امرتني فاستجب لي كما وعدتني بركوك اللهم اني استغفرك قبل ان
 ياتي مع طاعتك في الدنيا عظيمه وفي الآخرة قديمه وهو عندك
 وهو عليك سهل يسير فامنن علي انك على كل شيء قدير اللهم
 برحمتك في الضالين فادخلنا في عبيدك فارحنا وبكاريك
 معين من عاب سبيلنا فاسقنا ومن الحور العين برحمتك وارزقنا
 ومن ولدان محلاتك كالكلمة الواو المتكون فاحمدنا ومن غار الجحيم
 ونحو الظلم فاطمنا ونظما لشدن والحرير والاسير فادبر
 وليلة القدر ورحم بدينتك الحرام وقتل في سبيلك مع وليك
 لنا وصالح الدعاء والستارة فاستجب لنا يا ذا القنات مع واستجب
 لنا واذا جمعنا الاولين والآخرين يوم القيمة فارحنا وبرحمتك
 الثار وما تامل العذاب قال رب لنا في جهنم فلا تجعلنا ومع
 الشياطين في النار ولا تقربنا في هوانك وعذابك فلا تجعلنا
 ومن الزقوم والعصير فلا تطعننا في النار على وجوهنا فلا تكذبنا
 ومن شباب النار وسراويل القطران فلا تلبسنا ومن كل يوم
 يا ابا الاله الا انت بحق لا اله الا انت هيحيا اللهم اني استغفرك
 ولا يستغفرك ولا يغفرك ولا يغفرك ولا يغفرك ولا يغفرك
 انت موضع مسئلة الشاهدين ومنتهى رغبنا الراغبين استغفرك
 اللهم ما فضل انما اتيت كلها وانجها يا الله فارحنا وبرحمتك

المعالي

الصون لا عز الاجل الا عظيم الذي تحببه وهو منه ورضي عن
 دعائك يوم يستجيب لك دعاءه ورحم عليك يا ربنا ان لا تحرم
 سألناك اللهم اني استغفرك بكل اسم هو لك دعائك بعد موت
 لك في تراويحنا وسهل وجبيل او عند بكاءك الحرام اوفى بحق
 من سبلك فادعوك يا رب دعاءه من قدامت فاقته وعظم
 برحمته وضعفت كدخا فاشرف على الهلاكه نفسه ولا يفر
 يفر من علمه ولا يجد ما هو فيه ساد ولا ان نسيه خافرا ولا يعجز
 مقبله عنك فاريا اليك منجونا بك متعبين لك غير مستكبرين
 ولا مستكبرين ولا مستكبرين ولا مستكبرين بل بالشر فقير خائف
 مستجير استغفرك يا الله يا رحمن يا بمان يا بديع السموات
 والارض يا ذا الجلال والاكرام ان تضل على محمد وال محمد
 صلواتك عليهم طيبة مباركة نارية واكتبه شهيدة استغفرك اللهم
 ان تقربني في شهر هذا وترحمي وتغفري ربي من النار وتغفيري
 فيه نعم ما عطيت احدا من خلقك وخير ما انت معطيه ولا
 تجعله اجر شهر رمضان صمتك منذ استكفرت ارضك الى
 يوم هذا بل اجعله على اجتهاد واعمه غافية واوسع ربي
 واجزله وافسده اللهم اني اعوذ بك وبوصيالك الكريم وملائك
 العظيم ان تغرب الشمس من يومي هذا او تنقص بقية هذا اليوم
 او يطغى الفجر من لساني هذا او ينج هذا الشهر ولك قبل بعبه

أودتني وخصيتني فزبدان فأنابني بها أو طواحيها في بها أو طوقها بها
موتيت حزني في الدنيا والأخرى أو تصدقني يوم القتل يا أرحم
الراحمين اللهم إني أدعوك ليهيئ لي أفرجة عمرك ورحمة لا تنال إلا
بك وكبرياء لا تكسبها إلا أنت ولتغيبه لا تنال إلا بك وصيغته
لا تقضي دونك اللهم فكما كان من شأنك ما أردتني بهم من شأنك
ورحمتي بهم من ذكرك فليكن من شأنك لا يستجاب لي فيما دعوتك
بهم وإنما لي فيما ترغبت إليك منه أيا ملين أحب إلي أيا وداني
كأنت لغيري الكرم العظيم عن أبو بوب وروى عن يعقوب وروى عن
كثير بوسفت صيل على محمد وال محمد وأفضل ما أنت أمه فالكلام
أفضل الثموي وأفضل المعيرة اللهم أنت تفرق في كل كرب ورجاء
في كل شدة وأنت لي في كل أمر زل في شدة وعلم كمن كرمي بغير
منه الفؤاد وتقبل بيده الحيلة وتقبل في الصديق وتقبلت
في العبد وأنت لك باب وتكون إليك رغبة مني فيك إليك
عن رسولك فترحمه وكشفته وكهنته فانت من كل نبي وصاحب كل
حسنة وتنتهي كل غيبة تعود بكل الله الثامن من غير ما تلو
اللهم جافني في بهي فنادي على اسمي اللهم إني استأجرك بذكوري هذا وأنت خير
ومعقود ورحمة ورضوان وورق واربع حلال تبسطه على وعلى
والدني والدي وأهل بيوتهم وأهل من أمتي ومن أحببت وأحب
وولدت وولدتني اللهم إني أعوذ بك من القاتل والشريك والمسد

والله

والبعثي والنجية والعتيق اللهم رب السموات السبع وربي الأ
رضين السبع وما بينهما وما بينهما ورب العرش العظيم صل على محمد
والحسين والفضل اللهم من أمني فما شئت وكفيت شئت فبرحمتي
سود محمد وأبي الكرمي وأبو بكر اللهم إني كنت ليقينك صلى الله
علي وآله ولستوف يعطيك وأنت ترضى اللهم إني كنت ليقينك وروى
وحديثك ورحمتك من خلفك لا يرضى إن تصدق بسلام الله
فأنت هو الآخر وهو الآخر لا يرضى من قبل بعبه وإن كان مذنبا
خاطئا في نار جهنم فإني يا رب من جهنم وأنا يا رب من جهنم وإن
محمد وآله أرحم الراحمين يا جامعيا بين أهل الجنة على أهل الدنيا
الصلوات وشدة المحبة وتاريخ الغيل من صدورهم وجاعلهم في
على سرهم ومعتادهم يا جامعيا بين أهل طاعتهم وبين من خالفهم له
ولامعرج حزين كل محزون وبما نهك كل غريب يا راجي بشره
وفي كل أحوالي بحسن الحفظ والكمال قبل ما معراج ما من الضيق
والخوف صل على محمد وال محمد وأجمع بله وبين أرحم وفاكها
وساقي وهادي وموالي يا مؤلفا بين الأجناب صل على محمد
والحسين ولا تفجعني بانقطاع رؤيتي محمد وال محمد حتى ولا
بانقطاع رؤيتي عنهم في كل مسألك يا راجع عملة الهجاء استجب دعائي
إني يا أرحم الراحمين اللهم إني استأجرك بانقطاع حجتي ووسوذي
مجتدي إن تعذر علي اللهم إني أعوذ بك من حزني يوم الحشر ومن

شیر مایحی من الذمیر من شرا الاغلام و صبه الفناء و غصالی الذل
و تحببنا الرجاء و زوال البغضاء و تجامیر النعمه و اللهم صل علی قلبنا
یحفظ لک کائناتک برناک الی یوم یلقا لک و دونیست که در اوقات
دیگر که شرفی رود گفت ای حاجت خوری هم رسد ایستاد
قوان خوانده فصل ششم در احوال مخصوصه و روزهای مخصوصه
اینها مبارک است و در روزهای وارد شدن است که بنحیل حضرت
علیه السلام در سیم ایماه نازل شد و روایت دیگر در ششم و
روایت معتبر دیگر در نهم و شیخ مفید کن فعل کرده است که در
روز ششم ایماه امامون خاتم مگهون با حضرت که ما رضا علیه السلام
باید کرد و روایت شدن است که هر که در آن روز دو رکعت نماز
بکند و در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سون قل هو الله
است بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حق حضرت را داد کرده شود
بود و روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
در شب سیزدهم دو رکعت نماز بکند از آنکه در هر رکعت بعد از حمد
سون لیل و تبارک الذی بید المملک و قل هو الله حکم بخواند
و در شب چهاردهم چهار رکعت بد و سلام باریز صفت و در
بازدهم شش رکعت بسه سه هم این کیفیت و شب یازدهم از این
متر که است و غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
مستحب است چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت

صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
واله آله فرمود که هر که در شب نهم ماه مبارک رمضان صد رکعت
نماز بکند یعنی هر دو رکعت یک سلام و در هر رکعت بعد از حمد
متر سه سون قل هو الله حکم بخواند حق تعالی اذن مملکت فرماید
بسوی او که در آنجا کند از او خبر دشمنان و اوز از جنیان و آدمیان و
در هنگام هر که او سعی مملکت بفرستد که او را بشارت دهند بیست
و سی مملکت که او را این که رساند از آن جهت و ایضا از انحضرت گفته
است که هر که در نصف ماه رمضان زیارت حضرت امام حسین
بکند و بعد از نماز عشا ده رکعت نماز در آنحضرت بکند و در
هر رکعت بعد از حمد و متر سه سون قل هو الله حکم بخواند نهم ناده
خواب بدینکه مکن چند که بشارت دهند او را بیست و یک رکعت
که این که دانند او را از جهت و شب مقدمه نهم شب بسیار مبارک است
و در آنشب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله لشکر قناری
ملائک کردند و در روز دوازدهم شب که بشد و حضرت عالی الشکران
حضرت زاکر کافران ظفر داد و ان عظم فتوحات اسلام بود و غسل و صلاه
در آنشب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و
حق تعالی میفرماید انزلنا فی سائله الفکر یعنی ما فرستادیم قران را در
شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر
امور سال در آنشب میشود و از این تنگ میشوید از گنبداری نزول

ملائکه و ما اذ نزلت ما لیس فی القدر و غیره بقوا اعلام کرده است که چه
 چیز است شکی فاکر لیس فی القدر و غیره نیز شکی فاکر لیس است
 از هزار ماه یعنی عبادت دوران که از عبادت هزار ماهه منقول است
 و الریح یوما فرمودی بنده را نکه و روح که از همه ملایکه است که
 این شکی با ذین کعبه بر خست هرگز که کار ایشان من کل امر بک تعقیب
 هر که می خواهد شکی بسیار واردشان است که اولش که روح در این شکی
 بر امام زمان نازل می شوند و آنچه از برای هر که در این شکی معذور
 است که امام علیه السلام کفایت میکند سلام می نویسد و تعقیب
 یعنی سلامی است که در این شکی از جمیع بدیها تا طلوع صبح یا سلام میکند
 بر امام و مؤمنان که در این شکی عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان سنی
 و شیعه در شکی فاکر اختلاف بسیار است بعضی از سنیان گفته اند
 که شکی فاکر در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله بود و بعد از آن
 حضرت کربلای کوفه شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقیست
 پس بعضی گفته اند که در تمام سال پنجاه است و در هر شبها عبادت
 باید کرد تا فضیلت شکی فاکر را در این بدیها بعضی گفته اند که در تمام
 شعبان و رمضان پنجاه است و بعضی گفته اند شکی نیمه شعبان
 است و بعضی گفته اند شکی اول رمضان است و بعضی گفته اند شکی
 نیک است و بعضی شکی هفدهم و بعضی شکی بیست و یکم و بعضی
 بیست و سیم و بعضی شکی بیست و نهم و بعضی شکی آخر گفته اند که اکثر

سنیان در این زمان اتفاق کرده اند که شکی بیست و هفتم و علی بن
 امامیه اجماع کرده اند که از شکی نوزدهم و بیست و یکم و بیست و
 بیرون نیست و بعضی مرد میان شکی بیست و یکم و بیست و سیم
 سند و بسیاری از احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه از این شکی
 بیرون نیست و این سه شکی یعنی نوزدهم و بیست و یکم و بیست و
 الحیا با هم که در تفضیلت شکی فاکر را در این بدیها و در بعضی احادیث
 معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم شان است و بعضی تعیین
 خصوص شکی بیست و سیم واقع شان است و منقول است که شکی
 یعنی است و او را بر او بود حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض
 کرد که منزل من دور است از بدینه شیعیان میخواهم از برای من تعیین
 کنی که بیشترین شکیها باشد که در آن شکی بنده است تو بر من گفتی شکی
 بیست و سیم را تعیین فرمودا و پیوسته در آن شکی تا خیل اهل بیت
 و حشم داخل مدینه میشد و چون جمع میشد بر میکش و از بعضی
 احادیث ظاهر میشود که هر که شکی فاکر را در شکی اول تقدیر
 امور میشود و در شکی دوم بکثرت دعا و عبادت مکن است بعضی
 تعیین میابد و در شکی سیم چشم میشود و تعیین میابد یا بسیار تعیین
 میابد بلا تشبیه مانند از قام پادشاهان که اول تعیین میابد
 و تعیین شان است و بعد از آن شکی فاکر میشود تعیین شکی شوار
 تر است اما نامه مهر را در زمین نکر دیدن است باز ممکن است تعیین

و چون عمل او را رسیده است شکر است و تغییرش در غایت صفت
و حکمت عالی را حکمتها در اینهاست و بعضی امور هست مانند اسم اعظم
الهی که بر اکثر مردم مشایه است و نماز و سوره که بهترین نمازهاست
و ساعه استجاب دعا در هر شب و در هر روز جمع و عمل
مقبول در میان اعمال و امثال اینها و یک حکمت در همه اینها اینست
انست که بر همه آنها مقتدر الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همه
نمازها بکنند و در هر شایعات شب و روز جمع دعا بکنند و سعی
در اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر
شبهاتی که احتمال دارد همه را احیا کند و حکمت دیگر در بعضی از
اینها میتوانند بود مثل آنکه اگر از اعظم راه کس بداند که باشد
بعضی از نفوس شهرین از وسیله حصول مطالب دنیا بکنند و بچند
از بیع نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعه استجاب دعا
اگر مخصوص آنها دانند ممکنست که اموری غیر مشرعه یا غیر
عظیم نیست بعضی از مسلمانان استعا کنند و اگر مخصوص
باید است مستجاب کرد و دیگر آنکه مغرب و باعالم خود نکرده اند
حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله کتبی ذکر آنها ندارد
باید مؤمن این سه شب را احیا کند و اهتمام در دعا و عبادت
بکند تا فضیلت شب قدر را بداند و در دو شب است تمام
بیشتر کند و در شب بیست و سیم که حدیث بسیار در تخصیص

ان وارد شده است که شب قدر است سگی بیشتر کند و فواید عبادت
شب قدر بسیار است و از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را در یک
بعض قرآن زیاده از ثواب عبادت هزار ماهه که زیاده از هشتاد است
از برای او مقرر شده است و دیگر آنکه چون تقدیرات جمیع امور از عمر
مال و غیره در آن وقت و صحت و قوفی اعمال خیر و سایر امور در آن شب
میشود اصلاح احوال تمام سال خود را در این شب کرده خواهد بود
و ممکنست که با او در دیوان اشقیاء نوشته باشد و در آن شب
تعبیر یابد و از زمره سعادت مندانی نوشته شود چنانچه این مضمون
در کتاب دعاها و احادیث معتبره وارد شده است و دیگر آنکه چون
تخصیص صاحب الامر تمام این شب با ملائکه مقربین محشور است
و فوج فوج بخدمت او می آیند و بر او سلام میکنند و تقدیرات که
از برای او و سایر مخلوق شده است بر او عرض میکنند مثل از نیست
که در چنین شبی تابعی با ما خود نکنند و بیفلسف بسازند و از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله منقولست که چون شب قدر آمد شود
فرود می آیند ملائکه که در سندان المنهوس ساکنند و از جمله ایشان
جبرئیل است و جبرئیل با خود علمهای او و دیگر علم را در قریب نوزده
ضرب میکند و یکی از بریدت العتس و یکی از در سجده احرام کتبی
در طول سینه او میگذارد و در هر مؤمن وزن مؤمنه را مگر آنکه کز او
سلام میکنند و ایضا از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول

است که هجده روز از کمال آن روز داخل شدن ماه مبارک رمضان
زینت میکند چون شب اول ماه میشود نیمی از فریضه پیش میوزد که
از او میگویند و بعد از او در دشتان و حلقه های دگرهای
هجده روز از این نغمه از آن میشود نون که هرگز شونندگان از آن خوش
اینکه ترغیبه نشیند که اندر خود را از غنای هجده روز
ایند و ندامت میکند که اگر کسی هست که در آن خواستگاری کند از خدا
با عمل صالحه خود پیکر از رضوان خازن هجده روز میسر میکند که این چه
شبست رضوان میگوید بسیار نیکو رو با ن و نیکو کاران این شب
اول ماه رمضان است که درهای هجده روز گشوده شده است برای رؤف
داوان است محمد پیکر حقیقتی میفرماید که ای رضوان بکش درها
هجده روز از این مالک به بند دگرهای هجده روز از این داران است
محمد صلی الله علیه و آله ای جبرئیل برو بروی زمین و دگر
کن شیاطین بتردد از او غلها در گردن ایشان گذار و ایشان را از گنجها
در بیا بیدار تا فاسد نگردانند بر امت حیدب من محمد صلی الله علیه
و آله روزهای ایشان را و خضرت فرمود که حقیقتی دگر شبست از
شبهای ماه رمضان سه مرتبه ندامت میفرماید که با سوال کنند
هست که سوال کند و از عظام کند اما توبه کنند هست که توبه او را
قبول کند اما استغفار کنند هست که کما هاشم ایام زیم کینت که
چهره هک بختاوند مال خاری که هرگز برایشان نمیشود و وفا کنند

است بگو خدای خود دستم نمیکند و فرمود که در آخر هر روز از روزها
ماه رمضان در وقت افطار حقیقتی از هزار رکعت از آنست هجده
از او میکند چون شب هجده روز جمع میشود دگر که ساعت هجده
هزار رکعت از آنست هجده از او میکند که هر یک مستوجب عذاب
شان باشند و دگر شب آخر و روز آخر ماه بعد از نهمه در تمام ماه از
کرد است از او میکند و چون شب قدر میشود حقیقتی امر
میکند که هر شب را که بر زمین میاید با لشکر عظیم از ملائکه و با خود
علم کبری میاید و در بر ملائکه که معظمه نصب میکنند و او
شخصند بال خارد و در و بالی را تمیکشاید مگر شب قدر و چون بر
قدارن دیوان را میکشاید از مشرق و مغرب میکند زاندر و پیش میکند
جبرئیل ان ملکند و در این شب در اطراف زمین پس سلام میکند
بر هر ایستاده و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و ایشان
مستأنج میکند و چون دوغ میکند که ملائکه امین میگویند و
پیوسته مشغول بر کارند تا طلوع صبح پس چون صبح طالع میشود
ندامت میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه روانه جانب آسمان شوید پیکر
ملائکه میگویند ای جبرئیل خدا پیکر دگر خواجه مؤمنان از امت محمد
صلی الله علیه و آله جبرئیل میگوید خدا کا هاشم همه را از زمین
کنی که همیشه شراب خورد با عاق بدتر و نماز دگر باشد یا قطع رحم
کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر میشود از

شب جوان میگوید که خداوند در دهه اعمال کندگان ماه رمضان این حساب
و چون با ما را در روز عید میگوید و حق تعالی ملائکه را بسپارد که بیخ شهاب
میفرستد که بر زمین می آید و بر سر کوهها و بارانها و راههای ایشانند
و میگویند ای ایشی محمد بن محمد در دید بسوی درگاه پروردگار که در کعبه
عظایم ای بزرگتی بنشیند و کاهان عظیم زای امر زدن خود در صلوات
بجهت نماز عید حق تعالی عمل کند میگوید که ای ملائکه من چیست
جزای مزد و رها که عمل خود را بکنید که ملائکه میگویند ای خداوند که ما
و اقای ما جزای او است که در فرشتگان داده شود حق تعالی میفرماید که
ای ملائکه من شما را که میگویم که ثواب ایشان از روزی تا روزهای ماه
رمضان و عبادت شهبان این عطا کردیم که از ایشان را بجزی شدیم و
کاهان ایشان را از زمین پر کردیم میفرماید و منافی بر آن که در آن مجمع حاضر
شد اند که ای خداوند که در این مجمع شما هر حاجتی که برای این مرد گود نیاید
خود سوگند یاد می کند که در این مجمع شما هر حاجتی که برای این مرد گود نیاید
خود سوال کنید البته عطا می کند و عیبهای شما را میپوشاند تا او را بفر
کردن نشود و مرد های شما را مضاعف می کند و شما را در میان کاه
کاران رسولانیکردنم پر کرده اند و غصلی از زمین بد رستیک خوشنود کرد
نیدید و او خوشنود شد از شما پس ملائکه بر سر و رو شد میباشند
و یکدیگر را مبارکاد میگویند آنچه حق تعالی بامانت محمد صلی الله علیه
و اله عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام

منقولست

منقولست که هر که احیاناً کند که شب قدر را کاهان و امر زمین شود هر
چند بعد دستارهای آسمان و سنگینی کوهها و کله قندیلها باشد
و اما اعمال این شب بزرگ و نوحه است اول آنکه در هر شب باید که
کرد و اول آنکه مخصوص است بر شی **الحمد لله** از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقولست که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بخواند او را
و ذکر هر رکعتی بعد از سجده هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند و بعد از آن
فایغش کن هفتاد مرتبه استغفر الله و اوب ایها که بویک انبیا
خوبتر بخیزد تا حق تعالی او را پدید نماید پس بیاید و ملکی حکایت
که حسانت برای او بنویسند تا سال آیند و ملکی بفرستد بیوشد
که در رختها برای او غرس نماید و قصرها برای او بنا کند و در هر برای او
چاره بکشد و آنکه گوازد دنیا بیرون زود تا همه را مشاهده نماید و غسل
دو بار سه شب سنت مؤکداست و غسل این شبها را مقارنت
افتاب کردن بهتر است که نماز شامل با غسل بکنند و مستحب است که
دو بار شبها قرآن مجید را بدست بگیرد و بکشد و این دعا را بخواند
اللهم انی استألت بکلمة اللیل و ما فیها و فیها اسمک الاکبر
و اسماء اولاد الحسنی و ما فیها و فیها ان جعلت من عفتی قلم و انما
و انصی حوائج الدنیا و الآخرة لیس خلیف خود را از حق تعالی طلب
نماید که انشاء الله بر او کرده است و این دعا از حضرت امام محمد باقر
منقولست و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست

که مصحف را بکم و بر سر یکداری بگو اللهم صل علی القرآن و صل علی من اراد
به و یصل علی من اراد علیه و یصل علی علمهم قل احد اعرف
بصلتک منک پس در مرتبه بگوید یا الله و در مرتبه بگوید و در مرتبه
بگوید و در مرتبه بیضاویه و در مرتبه بالحسن و در مرتبه بالحسین و
در مرتبه بعلی بن الحسین و در مرتبه بعلی بن علی و در مرتبه بعلی بن
بر محمد و در مرتبه بموسی بن جعفر و در مرتبه بعلی بن موسی و در
مرتبه بعلی بن علی و در مرتبه بعلی بن محمد و در مرتبه بالحسن بن
علی و در مرتبه بالحسین بن علی که در این طلب کن و زیارت نمود
امام حسین علیه السلام که هر یک از این سه شب مستحب مؤکد است
و در هر یک خصوصاً شب بیست و سیصد رکعت نماز سنان است
هرگز و رکعت بیست و دو رکعت بعد از نماز که در مرتبه قالم
الله احد بخواند و در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بگفتند
مرتبه یا پیغمبر مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله احد اذفا ینبوا
کرد و احدیث بسیار در فضیلت این صد رکعت وارد شده است
و باید که این صد رکعت خیر نافع باشد و اگر ضعیف دانست
باشد ششستهم نمیتواند کرد و بیستین اعمال در این شبها طلب نماز
و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و باید که نماز و دعا و خیرش
خود و برادران مؤمن هر که و زندگیشان و دکا و صلوات بر محمد و
محمد آنچه ممکن شود و در بعضی از روایات وارد شده است که

دعای خوش کبریا در هر یک از این سه شب بخواند **یا مان قلم** پس بخوان
مستحب است که در هر شب نوزده مرتبه که صد مرتبه بگوید یا الله تعالی یا الله
یا الله و صد مرتبه اللهم العن قتله امیر المؤمنین و اسید عالمین است
اللهم اجعل فیما نقضت و فتکت من الامر الحکوم و فیما افرقت من الامر
الحکمی فی سبیل القدر من القضاة الذی لا یرد ولا یندال ان تکلیف
من تلحق ببلک الحرم المهر و حجهم المسکور و سعمهم المعقور و ذلهم
المسکون و عتقهم سبیلهم و اجعل فیما نقضت و فتکت ان تطیل عیش
و توسیع علی فی رزقی و فتکت فی فی جمیع اموری ما هو خیر لى فی دنیای
و اخرتی یا ارحم الراحمین پس جمیع خود را از خدا طلب نماز کند
شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب سابع و غسل و دعا
سابقه که در باب اول بعمل آورد در این وقت از اعتکاف در کساید
جامعه سنت است و در ماه استجاب دعا است و بیست و یکم معتبر از حضرت
امام موسی علیه السلام منقول است که در شب بیست و یکم و بیست و
یک صد رکعت نماز کن و در هر رکعت بعد از نماز که در مرتبه سون قل
هو الله احد بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقول است که حضرت امام محمد
باقر علیه السلام این دو شب را احیاء میکرد و در نصف اول شب مشغول
دعا میشد و در نصف آخر مشغول نماز و بیست و نوبت از حضرت صادق
علیه السلام منقول است که اگر تو این دو شب بیست و یکم و بیست و
سیتم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز کن بجز هر چه رکعت نماز

شک و نافه صحیح و تاجیه بیدار باش و مستحب است که مشغول نماز و حیا
و تضرع باشی بدی رستی که امید شک قدر گوئی از اینها هست و شک
قدر بفرست از هزار ماهه فرمود یعنی بهتر است از عمل هزار ماهه و هر
امری که در انسال واقع میشود در شک قدر مقدم میگرداند و گفتا
این شک در کوفت دعاها ای دهه اخر مگر نخواهد شد انشاء الله تعالی
و اما شک بیست و ششم اگر احادیث معتبره میکنند بر آنکه شک قدر
الک و در آن دو غسل سنت است یکی در اول شک و دیگری در آخر
شک و کفایت صادق علیه السلام فرمود که شک بیست و ششم
شک جفت است و در آن شک جمیع امور روزی و فو حکمت مقدم میگرداند
و در آن شک مقدم میگرداند بر کجا و بر اهلها و روزها و قضایها
و آنچه در انسال واقع میشود و آن شک قدر زانند بر خوشحال کسی که
احیا کند آن شک را و بیدار باشد که بعد از آن و گاه در کعبه باشد
و گاه در سجده و گاه همان خود را در کعبه دیدنهای خود مثل گرداند و بر
انها بگرد چون چنین کند امید دارم که تقضیات شک قدر بخیروم
تکرار انشاء الله تعالی و فرمود که گفته علی امر میکند ملکی را که نوا
میکند که هرگز و زمانه رمضان در هوا که در شارب بادشما را ای کینک
من کجینمیدم گاهان کند شما را و در شک قدر شفا عتبت
در حق بکدی بفرمود میباید دعاها ای شما را در حق بکدی بفرمود
میگردانم مگر کسی که روزها احتضار کند بر دست کشیدن یا کینک

در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام نقل
است که هر که سون عنکبوت و زوم را در شک بیست و ششم بخواند و الله
که او را اهل بیست است و استئنا تنیم که در آن احدی را و منبر هم که خلد
در این سو کند بر کین کاه میبویسد و ایند و سون را از در کعبه تعالی است
عظم هست و ایضا از حضرت کین بسند معتبره نقل است که هر که در شک
بیست و ششم مبارک رمضان هزار مرتبه سون انا انزلناه را بخواند
هر این صحیح کند با یقین شد بد با عارف با آنچه خصصه صوم ما سنا
که اینها در این شک بیست آنچه در خواب به بیند و سون هم در خانرا
سنت است که در این شک بخواند و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام
منقول است که هر که زیارت کند حضرت امام حسن زاد شک بیست
سهم که امید شک قدر در آن شک و در آن هر امری مقدم میگرداند
کند با اورو حصد و بیست و چهار هزار چه که هر که در این شک
بر طلبند از گفته تعالی که زیارت حضرت و بسند معتبر از حضرت امام
محمد تقی علیه السلام روایت کرده است که هر که احیا کند شک بیست
و ششم مبارک رمضان او صند که نماز بکند که خصلت علی روزی او را
فراخ کرد و اند در دنیا و شر دشمنان را از او کفایت کند و پناه دهد او را
از عرق شدن و خانه بر سرش خراب شدن و لغت در کور کفایت و از شر
درندگان و دفع کند از او و صول منکر و نکر را و از قریب و ناید و از انور
باشد که در وقتی بخشد اهل محشر را و نامها اش را بدست زاست او

بدهند و بنویسند برای او برات بنزاری از آتش جهنم و کند شستن بر صلیب
 و ایمنی از عذاب را و داخل هشت شوک بچیناب و در هشت او را
 از رفیقان پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان گردانند و توبه
 رفیقانند ایشان و دعای ایشان را از جمله دعاها که در این کتاب
 و ایضا این دعا را بخواند اللهم انما نزلت فی عمری و اوسع علی فی رزقی
 و اصح حبیبی و بلعین املی و ازیست من الاشیاء فاصح من الا
 شیء و اکتب من السعداء فقلت قلت فی کتابک المنزل علی عبدک
 صکواتک علیه و ابرئخو الله ما نزلت و یبیت و یحیی اثم الکتاب
 و ایضا بگوید اللهم اجعل من اوفی عبادک و صدیق من کل خیر الیه
 فی هذه الدنیا و الآتیه من اولی من اولی من اولی من اولی من اولی
 تقسیمه اوله و نفعه اوصیه بکشفه و اکتب من ما کتبت
 لا اولیا لک الضالین الذین استوجوا منک الموت و امنوا بک
 عنهم منک العیاقب یا کریم یا کریم صل علی محمد و آل محمد
 و فعلی ذلک برحمتک یا ارحم الراحمین و هر که قدر از قرآن که بگوید
 باشد که در این شب بخواند و دعاها را صحیفه کامله را بخواند مخصوصا
 دعای مکارم اخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز بخواند
 داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسرا و در زیر آ که در احادیث معتبره
 وارد شده است که روز قدر در کوفت مثل شب قدر است که
 در شب بیست و چهارم نیز مخصوص غسل سنت است و در شب

بیست و پنجم نیز غسل سنت است و احادیث معتبره در استحباب غسل
 آن وارد شده است و منقول است که خدای عزوجل در این شب دفع کند
 بدیهها و کلمات و جمیع انواع بلاها را از روزن خواران ماه رمضان پس غسل
 میکند غسل تالی با ایشان نوری در کوشها و دیدهای ایشان و در شب
 بیست و هفتم نیز مخصوص غسل وارد شده است و منقول است که حضرت
 امام زین العابدین علیه السلام در این شب مکرر این دعا را میخواند که
 اول شب تا آخر شب اللهم زدنی فی عین ذی القدر و ذی الاذیاء
 الی ذی القدر و الاشیاء الذی کتب قبل حلول القوت و در شب
 بیست و نهم نیز غسل وارد شده است و همچنین در شب آخر نیز غسل
 سنت است و زیارت حضرت امام حسن علیه السلام سنت است و در
 ماه مبارک رمضان سنت است و کلماتی از اظهار اذیت و عبادت
 ایمان بر مآکران و دشوار نبود و ما خواهانان بودیم و از مغایرتان از
 و خجرتیم و هر که لذت عبادت الهی نایافته است و غایب از او گردید
 و عقوبت یافته است عاشق عبادت و بندگی عینا شد پس بیاید
 ایمان و افرای برکات را بخوی و دلج کند که عزیزترین اصل خود را در هنگام
 مغایرت و دلج میکند و معلوم است که غلامی که از خدمت افای خود
 شاد و خوشحال باشد و از زک خدمت او دلگیر باشد مثل غلامی نیست که
 از ترک خدمت کند و بیان واضحی نباشد و دعاها را و ذاع را در شب
 سنت خواندن و اگر در روز آخر نیز بخواند خوب است و در شب

است كما ذكرنا من ايامه مشبهه باشد ذكرك بيتك وفي احتياط است
 است خواندن ودعاهاى ودعاهاى وسياواست وغيره من دعاها دعا صحبه
 كاملهاست وديدهاى معتبره ليا راز كصفت ما جعفر صادق
 اين دعاى ودعاى منقولست ابيم اقلدا رحيم الرحمن اللهم انا استلمت في
 كتابك المنزل على لسان نبيك المرسل صلواتك عليه وآله وآله
 حتى شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن هديا للناس وبينات
 من الهدى والفرقان وهذا شهر رمضان قد صرتم وانقضت
 ايامه وليا ابيد فاستمك بوجهي الكسبي وكليا اياك الثاماني
 كان يحيى على ذنبي لا تغفر لي وتزيلي ان تغفر لي عليا او تغفر لي
 به ان يطلع فجر هذه الليلة او يصوم هذا الشهر الا وفاء غفر
 لي ما ارحم الراحمين اللهم لك الحمد بعدك كلها وانسرها
 ما قلت يقينك ونها وما قال لك الخلاق الخايدون والجهديون
 العبدون المؤمنون في فركك والصلوات لك الذين اعنتهم على اداء
 حوائجك من اصناف وخواصك من الملائكة المقربين والنبيين و
 المرسلين واصناف الثا طين السجدين من جميع العالمين على
 اناك بلعتنا منهم بوضان وعلينا من افعالنا ونحو ذلك من جنات في ملكه
 واحسانك ونظا هرايتنا نيك بينك لك منهن السجل الحيا لواليا
 الرازي الخالقا لشمردا الذي لا يقصد طول الا بدجل ثنا والست
 اتعتنا عليا حتى تصدقت عنا صياما وقيامه من صلوات وما

كان يتا في من يراو شكرا او ذكر اللهم فاعتقنا مننا يا احسن اليك
 وكجا وزيك وعموك وصحبتك وعفوانك وصحبتك رضوانك على
 تطهيرنا فيه بكل خير مطلوب وجزيل عطاء موهوب وتوفيقنا
 فيه من كل امر موهوب وذييب مكسوبا اللهم اني استمك بحجتي
 ما استمك احد من خلقت من كبره اسماءك وجزيل ثنائك
 وذا صفة دعا انك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل ان
 هذا العظم شهر رمضان من محاسننا انزلتنا الى الدنيا برحمتك
 عصمت ديني وخلص نفسي وقضاء حاجتي وشفيقتي من مسالتي
 ونجاني من عذابي وصر في السوء عني ولياس العاقبة تلي وان تجعل
 برحمتك من عزك له ليلتك القدر وجعلتها له خيرا من الف خير
 في اعظم الايام وكبره الرضى وطول العمر وحسن السكرو ودوار
 اليسر اللهم واستمك برحمتك وطولك وعموك ونعمائك
 وجلالك وقدر احسانك وامتنانك ان لا تجعله اخر العهد
 مننا لشهر رمضان حتى نلقينا من قابل على احسن حال ونفرض
 هلاله مع الشا طرين السوي والمعرفين له في اعنى غايتك واتم
 نعمتك واوسع رحمتك واتم لي قيسك اللهم اني اذبح لبي
 لي ربي عمري لا يكون هذا الوطاع مني وداع فناء ولا اخر العهد
 من اليقضاء حتى يربيه من قابل في استيع النعيم واقتل الرضا
 وانا لك على احسن الوفاء اناك سميع الدعاء اللهم سمعنا

وَأَرْحَمَ رَحْمَةً وَتَدَلَّى لَكَ وَأَسْتَكْبِرُ لَكَ وَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ سَلِيمٌ
لَا أَرْجُو نَجَاتًا وَلَا مَعَاذًا وَلَا تَجِيهًا وَلَا تَبِيحًا وَلَا تَبِيحًا إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ
فَأَسْتَنْ عَلَى نَجَاتِكَ وَقَدْ سَأَلْتُكَ بِسَائِرِ شَيْءٍ فَهَرَبْتَ بَعْضًا
وَأَنَا مَعَاذُكَ مِنْ كُلِّ مَكْرَهٍ وَتَحَدُّوهُ مِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ أَحْمَدُ
بِقَدْرِ الَّذِي غَانَتْ عَلَى حُصْبَاءِ هَذَا الشَّهْرِ قِيَامَهُ سَخِيحًا لَعْنَةُ الْخَيْرِ
لَيْسَ يَمْنَعُهُ اللَّهُ إِلَّا اسْتَأْذَنَ بِرَحْمَتِكَ مَا دَخَلَتْ بِهِ وَأَرْضَى مَا كَرِهَ
بِعِزِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ
وَلَا تَجْعَلْ دَائِعِي شَهْرَ مَضَانٍ وَدَائِعِي شَرْبِي مِنَ اللَّذَائِبِ وَلَا وَدَاعِي
لِزَيْدِي ذَلِكَ فِيهِ وَلَا لِيَرْحَمُكَ وَأَزْزِقِي الْعَوْدَ فِي أَيِّ الْعَوْدِ
فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَقِّعِي فِيهِ لِسَانَةَ الْعَدُوِّ وَاجْعَلِيهَا
لِي خَيْرًا مِنَ الْفَيْءِ شَهْرِي لِلْكَسْبِ وَالنَّهَارِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجْوَى وَالظُّلْمِ
وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِعِي يَا مُصَوِّرِي أَحْسَنُ يَا مَسْنُونِي
أَللَّهُ يَا حَسَنِي يَا رَحِيمِي يَا قَوْمِي يَا بَدِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَكَ الْكَافِ
سَمَاءَ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْحَكِيمِ يَا أَلَا أَسْتَأْذِنُكَ
بِاسْمِكَ لِيَسْمُوَ اللَّهُ لِيَجْمَعَ لِي الرِّجْمَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَأَنْ
تَجْعَلَ لِي فِي هَذَا اللَّيْلِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ
أَحْسَنِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ مَعْفُونَ وَأَنْ تُسَبِّحَ بِقِيَامَتِي ثَلَاثِينَ
بِرَبِّهِ وَأَيُّهَا لَا يَسْتَوِي بِرِسْكَ وَرَضًا بِمَا قَمْتَهُ لِي وَأَنْ تُؤَلِّمَنِي
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَأَنْ تَقْبَلِي عَذَابَ النَّارِ

اللهم

الْحَقِيقِي اللَّهُمَّ جَعَلْ فِيهَا تَقْبَلِي وَتَقْبَلِي مِنَ الْأَمْرِ الْمُتَوَكَّمِ وَبِمَا تَقْرَأِي
الْأَمْرَ الْحَكِيمِي فِي سَائِرِ الْعُقَدِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَزِيدُ وَلَا يَنْقُصُ
يَعْتَمِدُ عَلَى نَسْتِكَ أَيُّهَا مَنْ يَخْلُجُ بِذَلِكَ الْحَرَامَ الْمَهْرُ وَيَجْعَلُهُمْ السَّكِينَةَ
الْمَعْفُورَةَ فِيهِمْ وَالْمَكْرَهَةَ فِي سَائِرِهِمْ وَاجْعَلْ فِيهَا تَقْبَلِي وَتَقْبَلِي
تَطِيلُ عُمْرِي وَأَنْ تَعْتِقِي رَجُلِي مِنَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْتَأْذِنُكَ وَلَا تَسْتَلِ الْعِيَاذُ مِنْكَ جُودًا وَكَرَمًا وَأَرْعِبُ لِيكَ وَ
لِي رَغْبَةً لِي بِمِثْلِكَ أَنْتَ مَوْضِعُ سَأَلِي وَالسَّالِمِينَ وَمَنْهُمْ رَغْبَةً
الرَّاحِمِينَ اسْتَأْذِنُكَ بِالْعَظِيمِ السَّالِمِينَ كَلِمَاتِهَا وَأَفْضَلُهَا وَأَفْجَعُهَا
بِتَبَعِي الْعِيَاذُ أَنْ يَسْتَأْذِنُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمِي وَيَا مَسْمُومِي مَا عَمَلْتُ
عِنْدَهَا وَمَا لَمْ أَعْمَلْ وَيَا مَسْمُومِي الْحَسَنِي وَمَا لَمْ يَكُنْ لِي الْعَالِيَا وَيَسْعَلِي
الْبِقَى لِأَحْسَنِي وَيَا كَرِيمِي يَا مَسْمُومِي يَا مَسْمُومِي يَا مَسْمُومِي
عِنْدَكَ مَنَزِلَةٌ وَأَقْرَبِيهَا مِنْكَ وَسَبِيلَةٌ وَأَجْرِيهَا مِنْكَ قَوْلًا وَأَعْلَى
لَدَيْكَ جَابِرَةٌ وَيَا نَيْمِيكَ الْكَفُونِ الْحَزُونِ الْحَقِيقِي الْقَبُومِ الْأَكْبَرِ لِأَجْلِ
الَّذِي يُحِبُّهُ وَهُوَ بِهِ وَرَضِي بِهِ مِنْ دَعَايِهِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دَعَايَهُ
وَحَقِيقِي لِي أَنْ لَا تَحْتَجِبَ سَأَلُكَ وَأَسْتَأْذِنُكَ بِكُلِّ اسْمٍ قَوْلُكَ فِي
النُّورِ وَالْإِنجِيلِ وَالرُّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ جَسَلَةٌ
عَرَبِيَّةً وَمَلَائِكَةً سَمَوَاتِي وَجَمِيعِ الْأَرْضِيَّةِ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ
سَيِّدِي وَصِدِّيقِي وَأَوْثَمِي وَرَجُلِي الرَّاحِمِينَ لِيكَ الْفَرِيقِينَ مِنْكَ
الْمَعْفُورِينَ بِكَ وَيَجْعَلِي بِكَ وَبِحَقِّكَ الْحَرَامَ مُخْلِجًا وَمَعْفُورِينَ وَ

مُتَعَلِّقِينَ وَالْحَائِبِينَ فِي سَبِيلِكَ وَيَجْعَلُ سَعْيِي بِأَيْ مَعْتَبِلًا لَكَ فِي
بِرِّي وَيَجْعَلُ رَوْحِي أَوْ سَبِيلَ دَعْوِكَ دُعَاءً مِنْ قَدْرَاتِكَ فَاقْبَلْهُ وَكَوْنِ
ذُنُوبَهُ وَعَظْمَ حُرْمَتِهِ وَصَعْفَتِ كَرْحِهِ دُعَاءً مِنْ لَاجِلِ الْغَيْبِ بِسْمِ
وَلَا يَضَعِفُهُ مَقْرُوبًا وَلَا يَدِينُهُ غَائِرًا عَيْبًا مَا رُبِمَا إِلَيْكَ مُتَعَوِّدًا
بِكَ مَعْتَبِلًا لَكَ عَمَّ سَمَّكَ وَلَا مُسْتَكْبِحًا خَائِفًا بِأَيْ قَبْهِمْ
مُسْتَجِيرًا بِأَيْ سَأَلَكَ بِعَيْبِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبْرُوتِكَ وَسُلْطَانِكَ
وَعَمَلِكَ وَسِيَّئَاتِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَإِلَّا لَكَ وَحْسَنِكَ وَ
جَمَالِكَ وَيَعُوذُ بِكَ عَلَى مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ دَعْوِكَ يَا رَبِّ خَوْفًا
وَطَعْنًا وَرَهْبًا وَرَغْبَةً وَخَشْيَةً وَتَمَلُّقًا وَصَرْحًا وَاجْحَاقًا وَتَلِيقًا
خَاضِعًا لَكَ يَا إِلَهَ الْإِنْسَانِ وَحَدِّكَ لِأَسْرَابِكَ لَكَ يَا قَلْبُوسُ
يَا قَلْبُوسُ يَا قَلْبُوسُ يَا إِلَهَ يَا إِلَهَ يَا إِلَهَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ
يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ عَوْدُكَ يَا إِلَهَ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ
الصَّمَدِ الْوَحْدَانِيِّ الْمَكْتَبِيِّ الْمَعَالِ وَأَسْتَأْذِنُ بِجَمِيعِ مَا دَعَوْتُكَ بِهِ
وَبِأَسْمَائِكَ الْبَلِيَّةِ بِمَلَأْتُ أَرْكَانَكَ كُلَّهَا أَنْ تُضِلَّ عَمَّا مَحْتَضِي وَإِلَى
مُحَلِّي وَأَعُوذُ بِكَ ذَنْبِي وَأَرْحَمِي وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَتَقَبَّلْ
مِنِّْي تَهْرُ مَضَانٍ وَصِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَقِرْآنَهُ وَنَوَافِلَهُ وَأَغْفِرْ لِي
وَأَرْحَمِي وَأَعْفُ عَنِّي وَلَا تَجْعَلْهُ لِي شَهْرَ مَضَانٍ صَمْتُهُ لَكَ
وَعَبْدُكَ فَهِيَ وَلَا تَجْعَلْهُ وَدَاعٍ خَرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ ارْحَمِي
لِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَخَشْيَتِكَ فَضْلًا يَا رَحِيمًا

سنة

سَعْيًا مِنْ عِبَادِكَ يَا إِلَهَ لَا تَجْعَلْ لِي أَحْسَنَ مِنْ سَأَلِكَ فِيهِ وَ
اجْعَلْ لِي مِنْ أَعْلَمَ شَيْءٍ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ النَّارِ وَعَقْرَتِ لَهُ مَا تَقَدَّمَ
مِنْ ذَنْبِي وَمَا نَاقَرْتُ وَأَوْجِبْتَ لَهُ أَفْضَلَ مَا رَجَاكَ وَأَمَلْتُ نِيَّتَكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ رُدِّ عَنِّي الْعَوْدُ فِي حَيْثُ مَا بَلَغْتَ لَكَ وَعَيْبًا ذَنْبِي فِيهِ
وَأَجْعَلْ لِي مِنْ كَسْبَاتِي فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ مَخْرَجٍ لِيَدِيكَ الْحَرَامِ الْبَرِّ
جَهَنَّمَ الْمُغْفُورَ وَطَهِّرْ دِيْنِي مِنَ الْمُتَعَلِّقِ عَمَلِي مِنْ أَسْمَانِ مِنْ رَيْبِ الْعِلْمِ
اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ عَلَيَّ فِيهِ ذَنْبًا الْأَعْرَابِيَّةَ وَلَا خَطِيئَةَ الْأَحْوَقِيَّةِ وَلَا
عَثْرَةَ الْأَقْلَامِيَّةِ وَلَا دَبْنًا الْأَصْبَهِيَّةَ وَلَا عَيْبَةَ الْأَعْتَابِيَّةِ
وَلَا قَامَةَ الْأَفْرَجِيَّةِ وَلَا قَامَةَ الْأَسَدِيَّةِ وَلَا عَرَبِيَّةَ الْأَكْرَبِيَّةِ
وَلَا مَرَضًا الْأَشْقِيَّةَ وَلَا دَاءَ الْأَذْفَقِيَّةِ وَلَا حَاسَةً مِنْ حَوْلِ أَسْحَجِ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ الْأَصْبَهِيَّةِ عَلَى أَفْضَلِ الْبَلِيَّةِ وَرَجَائِي فِيكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ عَلَيَّ فِي هَذَا الشَّهْرِ وَلَا تَدْعُ عَلَيَّ فِي هَذَا الشَّهْرِ
لَعْنَتَنَا وَلَا تَصْعَقْنَا لَعْنَتًا ذُرِّعَتْنَا وَلَا تَهْتِكْنَا لَعْنَتًا ذُرِّعَتْنَا وَلَا تَهْتِكْنَا
لَعْنَتًا ذُرِّعَتْنَا وَلَا تَهْتِكْنَا لَعْنَتًا ذُرِّعَتْنَا وَلَا تَهْتِكْنَا لَعْنَتًا ذُرِّعَتْنَا
وَلَا تَغْفِرْ شَيْئًا مِنْ عَمَلِكِ عَلَيْنَا وَاحْسَبْنَا لِنَا لِقَائِكَ يَا رَبِّ مِنْ ذُنُوبِنَا
وَلَا لِمَا هُوَ كَأَنَّ مَرَاتِقَنَا فِي كَرَمِكَ وَعَفْوِكَ وَفَضْلِكَ سَعَةً
لِيخْفَعُ ذُنُوبَنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَرَحْمًا وَرَحْمَةً وَلَا تَعْلَبْنَا عَلَيْهَا يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ كَرِّمْ لِي بِمَجْلِبِي فِي هَذِهِ كَرَامَةً لَا تُهَيِّئُ لِي عَدُوًّا
أَبَدًا وَأَعْرِضْ عَنِّي الْأَنْبِيَاءَ لِي بَعْدَ أَبَدًا وَعَافِي غَائِبَةً لَا تَمْتَلِكُنِي بَعْدَ

أبداً وأرضي رغبة لا تصعب بعد ما أبداً وأرضي حتى تسرك
عظمان تهرب وتسر كل جبار وعيد وشركل قريسيه وتعبيد
كل صغير وأكبر وشركل ذابرة أنت أخذت يا حبيبا أن يصطلي
مستقيم اللهم ما كان في قلب من شائياً أو يهوى أو يؤوط أو
فرح أو مرج أو بطر أو بخر أو تخيل أو وفاة أو سمعة أو شفا أو
خفا أو كفا أو فؤاد أو مصيبة أو شئ لا يحب عليك ولينا لك فأ
سألنا أن نصلي على محمد وآل محمد وأن يفتح من قلبه وتبلي
مكاتبنا بما نأبى عليك ورضنا بعضنا فأمك ووفاء بعهدك ووجلا
دينك وفدا في الدنيا ونصبة بيننا عندك ووفاء بك وطمنا
بدينك واليات وتوبة نصوحا اليك اللهم انك كنت بالنعمة
والإفاحة عطا الجائنا إلى فأبلى حتى يتبعنا في ليمهاتك وظافيت
يا أرحم الراحمين وصلى الله على محمد وآل محمد وسلم الله
بركاته عليهم أجمعين ووجهة الخبز وذاع جمعها بك نيت وأزجابر وعيد
الله انصاري منقولت ككفت رفم بعدت كحضرت رسول صلى
الله عليه وآله ووجهة الخرماء رمضان چون نظر حضرت برمن
افساد فرمود كه این آخر جمع ما است از ماه مبارك رمضان بكن از او
كن وكنوا اللهم لا تجعله آخر العهد من جبارنا إذا كان جعلته
فاجعلني مرحوماً ولا تجعلني محروماً زير كه هر كس بداند غار اذكر
روزي بخواند بسبب اذ وخلصت نيكو ظفر بسبب اذ بار سبب كن ماه رمضان

اینکه با امرش خدا و کسبت بنانها و بسند معتبر از حضرت صادق ۳
منقولت که هر که در شب آخر ماه مبارک را بداند غار بخواند اللهم لا تجعله
آخر العهد من جبارنا و این شهر رمضان و اعتقاد بدان بیطالع شکر هدی
اللیک الا و قد عقرت علی کفنا علی پیش از صبح او را بیامزد و او را تو
و انابه روزی کند و ایضا سنت که اینها بخواند اللهم انی استأثرت
بالحیث ما دعیت به و ارضی ما رصیت به عن محمد و عن آل محمد
محمد علیهم و علیهم السلام ان تصلي علیهم و علیهم و لا تجعل
شهرهم هذا ذراع خروجی من الدنيا و لا ذراع الخیر عبادتک و شرفی
فی الدنیا و الآخرة و اجعلها لی خیراً فی الفیض شرفی و صناعی کثیر
والإحسان و العفو عن الذنوب برضی الوقت و ان جعله جهنمی که سنت
در شب آخر اذ کردن بند ما است زیرا که شی است که جبهه علی
بنین بسبب اذ اقرن شهر اذ امیکر و اندر که به بند ضعیفی فرمایند
بندکان از عهد رفت اذ کند ما سید هست که خداوند قادر و سیر
بان و سخت و کمال او را از اقرن شهر اذ کرد خاند نام او را از این اذ
محمداً بدینا آنچه منقولت که حضرت امام زین العابدین علی السلام
بندها که در کس حال تحصیل میفود تا بسبب نفر فزوده و کرد
آخر ماه رمضان اذ امین و دومی فرمود شما ما را اذ کردیم ما میماند
خداوند رحیم از تقصیر ما من در کس در و مرا از عذاب جهنم اذ کرد
و چون روز عید میشد جا بزمانی عظیمه با ایشان می بخشید که ایشان

الامثال العاليا والكبرياء والالا استمالت ان ضل على محمد و
محمد وان جعل النبي في هذه الليالي في السعداء وروحي مع الشهداء
واخسائي في عليين واياي معفون وان كتب لي بيتا شريفا علي
ايما تا بوب الشك عني ورضي عنهما قدمت لي وايتي في الدنيا حسنة
وفي الاخرة حسنة وفينا عذاب النار المحرق وازدقني فيها ذكرك و
شكرتك والرضا اليك والابانة والثورة والوفيق لما وقتك
محمد والي محمد عليه وعليهم السلام **وفاي شريفا علي** بالصالح
التهارون البلي فاغنم مظلون ومجربا التمسك بها بغيرك
يا محمد يا علي ومعتد القرمنازل حتى تبادك المرحون القاديم يا نور
كل نور يا منتهى كل رغبة وفي كل نبي يا الله يا رحمن يا الله
فانوس يا احد يا واحد يا قديم يا الله يا الله يا الله لك الامانة
والامثال العاليا والكبرياء والالا استمالت ان ضل على محمد
وامر بنيه وان جعل النبي في هذه الليالي في السعداء وروحي مع
الشهداء واخسائي في عليين واياي معفون وان كتب لي بيتا
شريفا علي ايما تا بوب الشك عني ورضي عنهما قدمت لي
وايتي في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وفينا عذاب النار المحرق
وازدقني فيها ذكرك وشكرتك والرضا اليك والابانة والثورة
والوفيق لما وقتك له محمد وال محمد عليه وعليهم السلام
وفاي شريفا علي يا رب ايلوا القدر ووجا عليها خيرا من الف شهرا

وردت الليل والتهار والجمال والجمال والجمال والجمال والجمال
والتمنا بيا ورحن يا مصو ويا حسان يا مثنان يا الله يا رحمن يا الله يا
قهرم يا الله يا بديع يا الله يا الله يا الله لك الامانة الحسني و
الامثال العاليا والكبرياء والالا استمالت ان ضل على محمد
محمد وال محمد وان جعل النبي في هذه الليالي في السعداء وروحي مع
الشهداء واخسائي في عليين واياي معفون وان كتب لي بيتا
شريفا علي ايما تا بوب الشك عني ورضي عنهما قدمت لي
وايتي في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وفينا عذاب النار المحرق
وازدقني فيها ذكرك وشكرتك والرضا اليك والابانة والثورة
والوفيق لما وقتك له محمد وال محمد عليه وعليهم السلام
وفاي شريفا علي يا رب ايلوا القدر ووجا عليها خيرا من الف شهرا
والامثال العاليا والكبرياء والالا استمالت ان ضل على محمد
وامر بنيه وان جعل النبي في هذه الليالي في السعداء وروحي مع
الشهداء واخسائي في عليين واياي معفون وان كتب لي بيتا
شريفا علي ايما تا بوب الشك عني ورضي عنهما قدمت لي
وايتي في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وفينا عذاب النار المحرق
وازدقني فيها ذكرك وشكرتك والرضا اليك والابانة والثورة
والوفيق لما وقتك له محمد وال محمد عليه وعليهم السلام
وفاي شريفا علي يا رب ايلوا القدر ووجا عليها خيرا من الف شهرا

لوزن فيها ذكرتك وسكرتك والرتبة اليك والابانة والوقرة والوقرة
 لما وقتك له محمدا وال محمد صلواتك عليه وعليهم **وقوله**
شيبه بيبين الجاعل للليل لياسا والتهام معايشا والارض مهادا
 والحيال اوتانا يا الله يا فاهرا يا الله يا جبارا يا الله يا سميع يا الله يا ابرار
 يا الله يا حبيب يا الله يا الله يا الله لك الامانة الحسنى والامنان
 العسلى والكبرى والالاه استلك ان ضل على محمد وال محمد
 وان جعل النبي في هذه الليالي في السعداء وروى مع الشهداء
 اخسب في علي بن واسبغ مغفور وان هب لي عبيتا شيا شيا علي
 واما كما يهدى الشاك عني ورضاهما قمتسلي واتينا في الدنيا حسنة
 وفي الاخرة حسنة وفي عذاب النار والحرى وارزق فيها ذكرتك وتو
 والرتبة اليك والابانة والوقرة والوقرة لما وقتك له محمدا
 ال محمد عليه وعليهم السلام **وقوله شيبه بيبين** الجاعل للليل في
 الهما رايتين يا من يحي اية الليل وجعل اية الهما مبصر ليبتعوا
 فضل امينة ورضوا انا ما فضل كل نبي تفضيلا يا الله يا ماجد
 يا وهاب يا الله يا جواد يا الله يا الله لك الامانة الحسنى و
 الامنان العسلى والكبرى والالاه استلك ان ضل على محمد
 وال محمد وان جعل النبي في هذه الليالي في السعداء وروى
 مع الشهداء واخسب في علي بن واسبغ مغفور وان هب لي
 عبيتا شيا شيا علي واما كما يهدى الشاك عني ورضاهما قمتسلي

لي واتينا في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وفي عذاب النار والحرى
 وارزق فيها ذكرتك وسكرتك والرتبة اليك والابانة والوقرة
 والوقرة لما وقتك له محمدا وال محمد صلواتك عليه وعليهم السلام
وقوله شيبه بيبين الجاعل للليل لياسا والتهام معايشا والارض مهادا
 والحيال اوتانا يا الله يا فاهرا يا الله يا جبارا يا الله يا سميع يا الله يا ابرار
 يا الله يا حبيب يا الله يا الله يا الله لك الامانة الحسنى والامنان
 العسلى والكبرى والالاه استلك ان ضل على محمد وال محمد
 وان جعل النبي في هذه الليالي في السعداء وروى مع الشهداء
 اخسب في علي بن واسبغ مغفور وان هب لي عبيتا شيا شيا علي
 واما كما يهدى الشاك عني ورضاهما قمتسلي واتينا في الدنيا حسنة
 وفي الاخرة حسنة وفي عذاب النار والحرى وارزق فيها ذكرتك وتو
 والرتبة اليك والابانة والوقرة والوقرة لما وقتك له محمدا
 ال محمد عليه وعليهم السلام **وقوله شيبه بيبين** الجاعل للليل في
 الهما رايتين يا من يحي اية الليل وجعل اية الهما مبصر ليبتعوا
 فضل امينة ورضوا انا ما فضل كل نبي تفضيلا يا الله يا ماجد
 يا وهاب يا الله يا جواد يا الله يا الله لك الامانة الحسنى و
 الامنان العسلى والكبرى والالاه استلك ان ضل على محمد
 وال محمد وان جعل النبي في هذه الليالي في السعداء وروى
 مع الشهداء واخسب في علي بن واسبغ مغفور وان هب لي
 عبيتا شيا شيا علي واما كما يهدى الشاك عني ورضاهما قمتسلي

ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة
 في السجدة وروحي مع الشهداء واخسبني في عليين وايضا تنعق
 وان تصلي بعينها ثيابا شريفة قلبي وايضا تاذن هربا لشك حتى وروحي
 بما قدمت لي وايتاني الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وفيما عذاب
 النار والحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرتك والرضا اليك والقربة اليك
 والقوة والابانة والوفيق لما وفقك له محمد وال محمد صلى الله عليه
 وعليهم **وتمامه** يا محمد يا علي يا ابي بكر والليل على النهار والليل
 النهار وعلى الليل بالعلم بالحكمة يا ارباب الارباب وسيد الشايات لا
 اله الا انت يا من هو اقرب اليك من حبل الوريد يا الله يا الله يا الله
 لك الاسماء الحسنى والامنان العاليا والكبرياء والا الاعنان
 ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة
 في السجدة وروحي مع الشهداء واخسبني في عليين وايضا تنعق
 وان تصلي بعينها ثيابا شريفة قلبي وايضا تاذن هربا لشك حتى وروحي
 بما قدمت لي وايتاني الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وفيما عذاب
 النار والحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرتك والرضا اليك والقربة اليك
 والقوة والابانة والوفيق لما وفقك له محمد وال محمد صلى الله عليه
 وعليهم **وتمامه** يا محمد يا علي يا ابي بكر والليل على النهار والليل
 النهار وعلى الليل بالعلم بالحكمة يا ارباب الارباب وسيد الشايات لا
 اله الا انت يا من هو اقرب اليك من حبل الوريد يا الله يا الله يا الله
 لك الاسماء الحسنى والامنان العاليا والكبرياء والا الاعنان

طيب لاجليل يا الله يا الله يا سميع يا بصير يا الله يا الله لا اله الا
 انت يا ذا الجلال والاكرام يا ذا العرش العظيم يا ذا الالهة استغاثت ان
 تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في
 السجدة وروحي مع الشهداء واخسبني في عليين وايضا تنعق
 وان تصلي بعينها ثيابا شريفة قلبي وايضا تاذن هربا لشك حتى وروحي
 بما قدمت لي وايتاني الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وفيما عذاب
 النار والحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرتك والرضا اليك والقربة اليك
 والقوة والابانة والوفيق لما وفقك له محمد وال محمد صلى الله عليه
 وعليهم **وتمامه** يا محمد يا علي يا ابي بكر والليل على النهار والليل
 النهار وعلى الليل بالعلم بالحكمة يا ارباب الارباب وسيد الشايات لا
 اله الا انت يا من هو اقرب اليك من حبل الوريد يا الله يا الله يا الله
 لك الاسماء الحسنى والامنان العاليا والكبرياء والا الاعنان
 ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة
 في السجدة وروحي مع الشهداء واخسبني في عليين وايضا تنعق
 وان تصلي بعينها ثيابا شريفة قلبي وايضا تاذن هربا لشك حتى وروحي
 بما قدمت لي وايتاني الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وفيما عذاب
 النار والحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرتك والرضا اليك والقربة اليك
 والقوة والابانة والوفيق لما وفقك له محمد وال محمد صلى الله عليه
 وعليهم **وتمامه** يا محمد يا علي يا ابي بكر والليل على النهار والليل
 النهار وعلى الليل بالعلم بالحكمة يا ارباب الارباب وسيد الشايات لا
 اله الا انت يا من هو اقرب اليك من حبل الوريد يا الله يا الله يا الله
 لك الاسماء الحسنى والامنان العاليا والكبرياء والا الاعنان

بعد ان يركعت ركعتين
 يا زده مرتبه
 بيسك مرتبه
 توحيد
 انا
 ويجعل
 جوار
 هفت
 دور

مرتبه سیطان الله **هشتاد** شش رکعت میان نماز شام و خفتن ذکر هر رکعت
 حمد و هفت مرتبه ایله الکریم و بعد از تمام بخانه مرتبه اللهم صل علی
 محمد و آل محمد **ده** بیست رکعت ذکر هر رکعت حمد و مرتبه توحید
پانزده دو رکعت ذکر هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطینا لک الکوثر
فانزلنا هشتاد رکعت ذکر هر رکعت حمد و مرتبه انا انزلنا **سبع**
 چهار رکعت ذکر هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **چهار**
 شش رکعت ذکر هر رکعت حمد و مرتبه انا انزلنا **پانزده** چهار رکعت
 ذکر دو رکعت اول بعد از حمد مرتبه توحید و ذکر دو رکعت دیگر
 بخانه مرتبه توحید **شانزده** دو رکعت ذکر هر رکعت حمد و دو رکعت
 ده مرتبه الهکم الکفار **هفده** دو رکعت ذکر هر رکعت اول حمد و هر
 سوغ که خواهان و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد
 از سلام صد مرتبه لا اله الا الله **بیست** چهار رکعت ذکر هر رکعت
 حمد و بیست و پنج مرتبه انا اعطینا لک الکوثر **نوزده** چهار رکعت
 و بخانه مرتبه انا انزلنا و کو با مرادان باشد که ذکر هر رکعت بکرت بخواند
 زیرا که مشکیست در یک شب دو هزار یا صد مرتبه انا انزلنا خواند
بیست و پنج **یک** **بیست و پنج** **بیست و پنج** **بیست و پنج** **بیست و پنج**
 هشتاد رکعت بفرمود که همیشه شود **بیست و پنج** هشتاد رکعت ذکر
 هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **بیست و پنج** هشتاد رکعت ذکر هر رکعت
 حمد و صد مرتبه توحید **بیست و پنج** چهار رکعت ذکر هر رکعت حمد

تبارک الذی بین الملائکة و انوار اند بیست و پنج مرتبه توحید **بیست و پنج**
هشتاد شش رکعت ذکر هر رکعت حمد و صد مرتبه ایله الکریم و صد
 مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر
 محمد و آل محمد **بیست و پنج** دو رکعت ذکر هر رکعت حمد و بیست
 مرتبه توحید **سی** دو رکعت ذکر هر رکعت حمد و بیست مرتبه
 توحید و بعد از قارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد
 و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است **و اما**
 دعاهای روزها از ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله فضیلت بسیار برای روز هر روز ماه مبارک
 بیان فرمود و از برای هر روز دعای مخصوصی افضل است و ثواب بسیار
 برای آن دعا ذکر کرده و ما با صلوات علی کفایتی **و ظاهر اول اللهم**
 لیجعل صیبری فیہ صیامة الضائفین و قیامی فیہ و یام العتاهلین و یقینی
 فی یومئذ العتاهلین و یسئل بحرمی فیہ یا الاله العالمین و اعف
 عنی یا عالمی عن الجرمین **و در روز دوم اللهم** قرتی فی دلی مرتضاهلک و
 جنتی فی دمنی من خطیلت و قیامی لک و وقتی فی دلی لک یا انا یا انا یا انا
 یا ارحم الراحمین **و در روز سوم اللهم** انزع فی دلی الذین و التائبین یا انا
 فی دمنی من التناهة و العیبر و اجعل لی تصدیق من کلمتک فی دلی
 یجودک یا ارحم الراحمین **و در روز چهارم اللهم** قوتی فی دلی علی قامة
 ارضیة و اذنی فی دلی سلاقی ذکر لک و اذنی فی دلی لاداه سکر لک بکر لک

واحتفظني فيه بحفظك وسركه يا بصير الظنون **يا رحمن** اللهم
اجعلني فيه من السعديين واجعلني فيه من عبادة الصالحين القيا
واجعلني من اولياء آلتي العزيزين برأفتك يا رحمن الرحمن **يا رحمن**
اللهم لا تخذلي فيه تعرضي عنك ولا تفريني بسباب قوتك
وذكرني فيه من محباتك سخطك عنك وادراكك ما تمنى رغبة
الراغبين **يا رحمن** اللهم اعني على صيامه وقيامه وحبوبه
من هوائيه وناميه وارزقي ذكرك به وادبه بتوحياتك يا مادي الضيق
يا رحمن اللهم ارزقني فيه رحمة الانعام واطعام الطعام واقية
السلام والصحة الكرام بطولك يا ملجأ الالهيين **يا رحمن** اللهم
اجعل لي فيه صديقا من رحمتك الواسعة واصديقا في ليل هيبتك
الشاطية وتخذني يا صديق الى مرضاتك الجامعة بعبادتك يا امير المؤمنين
يا رحمن اللهم اجعلني فيه من الموككين عليك واجعلني فيه من
العاقلين لك ذلك واجعلني فيه من العزيزين اليك يا حسانك يا فاهية
الظالمين **يا رحمن** اللهم خذ لي فيه الاخوان وكن لي فيه القدر
والعصيان وجرم على عهد الحفظ والبرهان بعونك يا عباد السجدة
يا رحمن اللهم رزقني فيه اليسير والعفاف واسترني فيه بسائر القدر
والقبح والكفاف واجعلني فيه على العدل والاضاف واجني
فيه من كل ما اخاف بعبه عليك يا عظمة الخائفين **يا رحمن** اللهم
ظفرني فيه من اللين والافذار وصبرني فيه على كل تنان الافعال

دعني

ووقفني فيه اللين ومحمد الابرار بعونك يا قهرت عن المساكين **يا رحمن**
يا رحمن اللهم لا تخذليني فيه بالعتبات واقبلني فيه من الخطايا
والهفوات ولا تخذليني فيه عرسا ليليا يا واثقات بعزتك يا عزة
المستلين **يا رحمن** اللهم ارزقني فيه طاعة الخاشعين وافتح
في صدري يا مادي الخبيثين يا مانيك يا امان الخائفين **يا رحمن**
اللهم وقفني فيه لواء الفتنة الابرار وجنبني فيه لفة الاشرار و
اوتي فيه برحمتك على ابرار القربى والحيثيات يا اية العالمين **يا رحمن**
اللهم امدين فيه الصالح الاعمال وافض به فيه السواجج والامال
يا من لا يحتاج الى التفسير والشؤال يا عالما بما في صدور العالمين
صل على محمد وآله الطاهرين **يا رحمن** اللهم تقني فيه لي كتاب
الطمان وقود قلبه وضياء افواه وتخذني بكل فضلك الى اتباع اثاره
برؤك يا مودع قلوب العارفين **يا رحمن** اللهم تقني فيه لي كتاب
بركائه وسهل سبيل الاجتهاد ولا تخزني بقول حسنايه يا هادي
الصحابيين **يا رحمن** اللهم فتح لي فيه ابواب الجنان واطلق عني
فيه ابواب البهائم ووقفني فيه لواء القرآن بعزتك السكينة وفي
قلوب المؤمنين **يا رحمن** اللهم اجعل لي في كل من خافك تليلا
ولا تجعل للشيطان فيه على سبيل واجعل الجنة قبل منزلة لا تقرب
يا فاضل الخواص الظالمين **يا رحمن** اللهم فتح لي فيه ابواب
فضلك واتزل على فيه بركائك ووقفني فيه لواء جنات مرضائك

وَاَسْكِنِي فِيهِ بِحُورٍ مَاطٍ جِئْنَاكَ يَا حَبِيبَ دَعْوَةِ الصَّخْرَةِ **فِي رُؤْيَاكَ**
 اللَّهُمَّ تَسَلَّى فِيهِ مِنَ الْكُفُوبِ وَطَهَّرْتَهُ فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَخْبَرْتَنِي قَائِلِي
 فِيهِ بِرُؤْيَاكَ فِي الْعَالَمِ يَا مَقْبَلُ عَمَلِ الْمُنِيبِينَ **فِي رُؤْيَاكَ يَا كَامِلُ**
 الرُّسُلِ يَا سَمْعَانَ بْنَ يَحْيَى الْكَلْبِيَّ يَا مَعْبُودِيَّ يَا بَدِيَّةَ بَدِيَّةٍ يَا سَمْعَانَ بْنَ يَحْيَى
 فِيهِ لَنْ تَطْعَمَ وَلَا تَشْبَى وَلَا تَعْبَى وَلَا تَمُوتَ وَلَا تَحْيَا وَلَا تَمُوتَ وَلَا تَحْيَا وَلَا تَمُوتَ وَلَا تَحْيَا
 اجْعَلْنِي فِي رُؤْيَاكَ يَا كَامِلُ يَا مَقْبَلُ يَا سَمْعَانَ بْنَ يَحْيَى الْكَلْبِيَّ
 أَنْبِيَاءُكَ يَا عَالِمُ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ **فِي رُؤْيَاكَ يَا شَمْسُ** اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَجْدِي
 فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَحُجْلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَتَعْبِي فِيهِ مَسْتُورًا
 يَا أَسْمَعَ الشَّامِعِينَ **فِي رُؤْيَاكَ يَا عَمَّ** اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ تَصَلِّيَ سَبْعَةَ
 أَلْفِ رُؤْيَاكَ يَا مَوْجِبُ الْعِزِّ إِلَى الْبِرِّ يَا قَبْلَ مَعَادِيهِ وَيَا
 حُطَّاعِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا رُؤْيَاكَ يَا عَالِمُ الْغُيُوبِ **فِي رُؤْيَاكَ يَا**
 اللَّهُمَّ وَقِظْ فِيهِ مِنَ الْكُفُوبِ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ
 وَيَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ
 يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَابِي فِيهِ بِالْقَرَّةِ وَالْقَبُولِ عَلَيَّ يَا رِضَاةَ
 وَيَرْضَاةَ الرَّسُولِ حَكِيمَةً فَرُغَهُ بِالْأَصُولِ بِحُجْرَتِي يَا حَكِيمِي وَ
 إِلَهِي الظَّاهِرِينَ وَالْمَكْنُونِ رَبِّ الْعَالَمِينَ **مَوْلَانِي** اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ
 دَعَاءًا وَصَلَاتًا مَرَاتِمِي دَرَكِي وَكَلِمَاتِي مَخْلَعِي ذَكَرَكَ اللَّهُ جُودِي

رُؤْيَاكَ

رُؤْيَاكَ يَا مَعْبُودِيَّ يَا مَقْبَلُ يَا سَمْعَانَ بْنَ يَحْيَى الْكَلْبِيَّ
 اللَّهُمَّ تَسَلَّى فِيهِ مِنَ الْكُفُوبِ وَطَهَّرْتَهُ فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَخْبَرْتَنِي قَائِلِي
 فِيهِ بِرُؤْيَاكَ فِي الْعَالَمِ يَا مَقْبَلُ عَمَلِ الْمُنِيبِينَ **فِي رُؤْيَاكَ يَا كَامِلُ**
 الرُّسُلِ يَا سَمْعَانَ بْنَ يَحْيَى الْكَلْبِيَّ يَا مَعْبُودِيَّ يَا بَدِيَّةَ بَدِيَّةٍ يَا سَمْعَانَ بْنَ يَحْيَى
 فِيهِ لَنْ تَطْعَمَ وَلَا تَشْبَى وَلَا تَعْبَى وَلَا تَمُوتَ وَلَا تَحْيَا وَلَا تَمُوتَ وَلَا تَحْيَا وَلَا تَمُوتَ وَلَا تَحْيَا
 اجْعَلْنِي فِي رُؤْيَاكَ يَا كَامِلُ يَا مَقْبَلُ يَا سَمْعَانَ بْنَ يَحْيَى الْكَلْبِيَّ
 أَنْبِيَاءُكَ يَا عَالِمُ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ **فِي رُؤْيَاكَ يَا شَمْسُ** اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَجْدِي
 فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا وَحُجْلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَتَعْبِي فِيهِ مَسْتُورًا
 يَا أَسْمَعَ الشَّامِعِينَ **فِي رُؤْيَاكَ يَا عَمَّ** اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ تَصَلِّيَ سَبْعَةَ
 أَلْفِ رُؤْيَاكَ يَا مَوْجِبُ الْعِزِّ إِلَى الْبِرِّ يَا قَبْلَ مَعَادِيهِ وَيَا
 حُطَّاعِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا رُؤْيَاكَ يَا عَالِمُ الْغُيُوبِ **فِي رُؤْيَاكَ يَا**
 اللَّهُمَّ وَقِظْ فِيهِ مِنَ الْكُفُوبِ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ
 وَيَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ
 يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ يَا كَامِلُ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَابِي فِيهِ بِالْقَرَّةِ وَالْقَبُولِ عَلَيَّ يَا رِضَاةَ
 وَيَرْضَاةَ الرَّسُولِ حَكِيمَةً فَرُغَهُ بِالْأَصُولِ بِحُجْرَتِي يَا حَكِيمِي وَ
 إِلَهِي الظَّاهِرِينَ وَالْمَكْنُونِ رَبِّ الْعَالَمِينَ **مَوْلَانِي** اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ
 دَعَاءًا وَصَلَاتًا مَرَاتِمِي دَرَكِي وَكَلِمَاتِي مَخْلَعِي ذَكَرَكَ اللَّهُ جُودِي

ما شاء الله لا قوة الا بالله العلي العظيم من سبحان من سبحان
 يا الله يا الله يا الله يا رب يا الله يا رب يا الله يا رب يا الله يا رب
 بلك شتر كل حاق حاقك بكل سيفي تحزقون العقب عندك والاك
 سماء المشهورات عندك الكون برعل سراق في عرشك ان تحيا على
 عتق والي محلي وان عتق لي في شهر رمضان وتكفي بايوانه يرباني
 ببيت الحرام وتضع على عن الذنوب العظام وتخرج باري كوزك يا
 رحمن ودر روایت دیگر می فرماید که هر که در ماه رمضان صدقه
 وارد شد است و ایضا است مؤکد است که بعد از نماز شام و خفتن
 و صبح شب عید و نماز عید این تکبیر را بخواند الله اکبر الله اکبر الا
 ايد الا الله والله اكبر الله اكبر والله اكبر الله اكبر الله اكبر
فاما اعمال روز عید این زکوة فطر واجب مؤکد است و ترکش بلحقق
 شرایط موجب کفاره است و شرط قبول روز ماه مبارک است
 از حضرت صادق علیه السلام منقول است که از تمامی روز فادان زکوة
 یعنی فطر چنانچه صلوات بر محمد و آل محمد تمام نماز است زیرا که
 هر که روز نماز و زکوة فطر را در روز و مقبول نیست هر که عمل
 نکند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد را نکرده باشد در تمام آن
 مقبول نیست و خدا زکوة را پیش از نماز ذکر کرده است در آنجا که فرمود
 است قدا فلعن من تركها و ذکر اسم ربه فصلا یعنی بجهت تقوی است که
 بافت هر که زکوة فطر را در روز نماز یا در روز دیگر بگذرد که در آنجا

شد پس نماز عید را بجا آورد و چنانچه زکوة مال بافت یا کوزه مال میشود
 و مال او از آن منحصراً منتهی است چنانچه منقول است که هیچ مال ذکر در باطن
 تلف نمیشود مگر بنادان زکوة و هیچ بن فطره زکوة بد نیست و بدتر از آن
 مسکینانند از نخل و سایر کافات مغنوبه و او را تا سال دیگر از او ملاحظه
 میکنند چنانچه بدست می آید منقول است که حضرت صادق علیه السلام
 با معلب و کل خرج خود فرمود که بزکوة فطر و جمع عیال و غلامان و کنیزان
 ما را بده و یکی از ایشان را زکوة کن که زکوة او را ندی زیرا که اگر یکی را زکوة
 کنی بیشتر که در عرض سال بپرد و بد آنکه زکوة فطره بر مال نابالغ و دیوانه
 و نیت واجب نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشد نیز
 واجب است که فطره ایشان را بدهند و زکوة بیند و اقامه کند بنابر
 مشهور و دیگر آنکه در آن شب عیال دیگری باشد و اشهر و اقرب است
 که در زکوة فطره توان کردی شرط است و ان موافق مشهور است که فطره
 سالبان خود و عیال خود را داشته باشد یا فادان در یکسوی باشد که فطره
 همه پیش او و عیال او کند و بعضی گفته اند که اگر در شب عید زکوة
 از قوت خود و عیال خود بقدر فطره داشته باشد بر او واجب است
 و اظهار آنست که بر او سست است و اگر فقیر بر کس عیال خود را دست
 بگرداند و بگم از آن بفقیر بگرداند همه ثواب فطره را می یابند و
 باید که غنی اخراج فطره کند از خود و از هر کس که واجب نفقه او باشد
 بشرط آنکه عیال دیگری نباشد در شب فطره که اگر عیال دارد

شد باشد که او واجب است و همچنین باید بدهد از هر کس که در خانه او
 باشد از همان وعده آن که کمتر و در ماه رمضان پیش از شام در آن خانه
 باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا نکند تا
 بیست برضا صاحب خواند و اگر پیش از شام داخل خواند شود و افطار نکند
 از مال و احوط است که هرگز بدهد تا یکی از ایشان باذن دیگری
 مستحق بدهد قبل از آنکه او بدهد و اگر شخصی عیال او نباشد اما نفقه و کسبی
 او را دهد و در خوانند دیگری باشد وقوع او بر کسب نیست و همچنین
 اگر شب عید پیش از عشاء با طعامی بفرستد یا فقیر یا چیزی
 بدهد یا شخصی در ماه رمضان همان باشد و در شب عید در سینه
 دیگری افطار کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخواند او باید یا چیزی
 نخورده باشد و بعد از شام نباید قوع بر او واجب نیست و احوط آنست
 که در کسب و کسب دیگر بدهد بلکه مطلق همان اگر غنی باشد خود
 نیز بدهد چنانکه وقت بیرون کردن فطره موافق مشهور شام شب
 عید است تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند که تا شام روز عید
 احوط است که در شب جدا کنند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در
 صبح جدا کنند نیز خوب است و اگر پیش از نماز جدا کنند و بعد از نماز در
 آن روز یا روز دیگر برای حاضر نبودن مستحق یا عذر دیگر ناخبر کند قصور
 ندارد و اگر جدا کنند تا ظهر احوط است که تا شام قصدا داد و قضا
 نکند و اگر آن روز عید بگذرد بدهد که در وقت عید بدهد و قصدا قصور

فطره

فطره نکند یا آنکه کسی که در راه باشد که اگر قضا فطره بر او واجب است
 فطره نباشد و الاصلش باشد و بعد از نماز و بعد از نماز و فزندان و
 فرزند زادگان هر که فقیر باشند نفقه ایشان بر او واجب است پس اگر
 نفقه شاور و نخوردند فطره بر اوست و اگر عیال شخص دیگری باشد بر
 آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری نیز نباشد اشتهار احوط است
 که جو یا کند یا بخرم یا مویز یا کشک بدهد و فطره است که بخرم یا بدهد
 و بعد از آن مویز است و بعد از هر چه قوت غالب او باشد چنانچه
 مردم شهر چون غالب قوت ایشان نان کنند یا است فیصل است که کند
 بدهند و مردم دهان غالبانان جو میخوردند جو بدهند و در حدیث است
 که اگر یک ضاع غنما بدهد فطره دوست ترند از آنکه یک ضاع غنما
 بدهد و اما مقدار فطره هر شخصی یک ضاع باید داد و ضاع موافق حساب
 مشهور و یکون تیر و چهار دهه شغال و ربع مثقال است و احوط است که
 بکن و نیم تیر بدهند و فطرها احوط است که بکن شاه بدهند و باید
 بکسی بدهند که قوت سالپانتر خود و عیال خود را نداشته باشد و
 سالیکت نباشد و احوط است که در نظر بقسوق نباشد و ضایع
 باشد و احوط است که در زمان غیبت امام علی ما السلام بجهت بیجا
 الشرايط عادل بدهد که او مستحقان برسانند جو حاضر را او غیر است
 و بعضی از علما اینرا واجب دانستند اما احوط است که فقیر را بدهد
 ضاع که زند فطره و بیات که چند که میتوان داد و فطره را بواجب نفقه

نمیتوان داد و بخوبی نشان غیر واجب استغفار دادن بعد از آن
 بگردد ایکن بر پیشان و بعد از آن بکسانی که فاضل بر صاحب رویش
 نرسانند که فطر غیر سید باشد نمیتوان داد و فطر سید را نیست و
 غیر سید هر دو میتوان داد و سنت است که در روز عید پیش از نماز عید
 در اول روز افطار کنند و سنت است که بر خیزند افطار کنند و غسل بکنند
 سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و از تکلیف صاف بیرون
 السلام منقول است که غسل دادن زیر سقف مکن و در زیر آسمان مکن بپوش
 از غسل بگو اللهم تأمنا تا بابت و تصد بقا بکتابك و اذ بلغ ساعة تكبيرك
 صلى الله عليه وآله حين يرم الله بكم و غسل بکن و چون از غسل فارغ شو
 بگو اللهم انما جعلتك كفايا لذنوبى و صلواتك اللهم ذميت حقى الناس
 و زيارت كفى كراما حشمتك عليك السلام مؤکد است در روز عید
 و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز عید در زمان حضور امام علیهم
 السلام واجب است و در زمان غیبت امام علیهم السلام اگر عبادت است
 و جماعت که در آن است مهلت نماند و میگویند نهان نمیتوان کردین و جماعت
 فطر واجب است که جماعت بکنند و نماز بیجهت عادل حاضر شوند و اگر
 نتوانند حاضر شدن تنها کردن سنت است و نماز عید در رکعت است
 و در رکعت اول بعد از قرائت تکبیر میگویند و بعد از هر تکبیر یک
 فوت میخوانند و در رکعت دوم بعد از قرائت چهار تکبیر میگویند و چهار فوت
 میخوانند و قنوت مخصوص دارد و اگر کسی نرساند اندامی در قنوت نماز عید

در کتب میخوانند و هر گاه جماعت کنند پیش نماز دو خطبه بعد از نماز
 میخوانند و قنوت مخصوص نماز عید است اللهم اهل الکبریا و العظما
 و اهل الجود و الجبروت و اهل العفو و الرحمة و اهل التقوى و التقوى
 استقامت بجز هذا اليوم الذى جعلته للسلب بن عبد الله و بجز صلى الله
 عليه وآله ذمرا و شرا و كراما و مريدا ان يصلى على محمد و آل
 محمد و ان تخلقني من خير امة خلت فيه محمد و آل محمد و ان
 يخرجني من ضل سواك و ان ترزقني من نعمك و ان تجعل صلواتك
 عليه و عليهم اللهم انى استقامت خيرا استقامت بعبادك العظما
 و اعوذ ذمك بما استعاضوا من عبادك الخاضعون و بعد از نماز عید
 دعای بسیارى وارد شده است و بعد از آن دعاهای صحیفه است
 است و پسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که
 در روز عید و عید فطر بعد از نماز در هر تکبیر که در هر تبارى رفته
 بسوی نماز جمعه و عید فطر بعد از نماز مهشوی باشد نماز بخوان
 اللهم من هبتنا فى هذا اليوم او تعبتنا او اعدنا و استعنا لوفاء ذمك
 مخلوق رجاء رفق و نوا فله و قوا خيله و عطايا و نوا ذمك يا سميع
 هادي و قبيح و اعداى و استعنا لوفاء رفقك و جوارحك و
 نوا ذمك و قوا خيلك و قضا آتاك و صطا باله و قل عد و نوا ذمك
 من اعبا و امة و نوا ذمك محمد صلواتك عليه وآله و نوا ذمك يا سميع
 اليوم لعل صلواتك ابقى به قل منته و لا توهت عظماء و ائمة و لكن

اجتهاد نعمة واسمها مغفرة واكله رضوانا واقربه الى ما نحب وترضى
 اللهم لا تجعل اخر شهر رمضان صمتك وارزقي العود بقية
 ثمر العود حتى ترضى وبعد الرضا حتى يخرجني من الدنيا سالما
 وانت عني راض وانك لم ترضي اللهم جعل فيها تقضي
 فتدبر من الامر الحقوم الذي لا يرد ولا يبدل ان يكتلبي من
 علاج بديك الحرام في هذا العام وفي كل عام البر ويحرم التكاثر
 سبحانه العفور دونهم العفيل ناسكهم العانين على استغرابهم
 المغيبين على التكاليف المحظوظين في انفسهم واموالهم وذلابهم و
 كل ما اتمت به عليهم اللهم قلبي من تجليبي هذا في شهر ربي
 هذا في يوم هذا في ساعة هذا في لحظة هذا في انفسهم
 معا فامرنا الثار ومعتمنا منها عتقا الارق بعد ابدنا ولا رغبة بنا
 الاذبابا اللهم ان سئلت ان تجعل عيما شيت وارزقت وصفت و
 قارت وحجت وانفقت ان تظلم عجمي وتبني في اجلي وان تقوى
 صغبي وان تعني فقري وان تحب عاقبي وان ترحم مسكبي وان تفرج
 وان ترفع صغبي وان تعني عاقلي وان تولى وصغبي وان تكلم قلبي
 وان تبارك رزقي في عاقبة وبيتر ويخفي وان تكلمني ما اصبحت من
 امر دنياي واخرى ولا تكلمني في نفسي فاصبر عنها ولا الى الناس من
 فضولي وان ثابرتني في ديني ودينك وحسدك ورزقي وولدي
 واهلي واهل موطني واخواني وجيراني من المؤمنين والؤمنات و

السلام

المسلمين والسلماء والاسماء من المؤمنين والاموات وان ترحم علي بالامر
 اليمان ما انتبهتني فانك وليي ومولاي ورفقي ورجائي ومعدني
 مستغلي وموضع شكواي ومنهني رغبتي فلا تخيبني في رجائي بالاسم
 ولا تظلم علي في رجائي فقد توخيتك اياك محمدا وال محمد وقد
 نمت في اياك امامي ومام حاجتي وطلبتي ورضعتي ومستغلي فاصبر
 بي في بيها في الدنيا والاخرة ومن العزيم فانك مننت على جميع خلقك
 فاصبر بي بالنعمة والسنة والامن واليمان والغير والافضل
 والسعادة والحفظ بالانك انت لكل حاجتنا فصل على محمد
 اليه ووافنا ولا تسخط علينا احدنا من خلفنا على الاطاعة لنا به و
 اخينا كل امر من امر الدنيا والاخرة باذا الجلال والاکرام فصل
 على محمد وال محمد وترحم على محمد وال محمد وسلم على محمد
 ال محمد كفضل ما صلحت وباركت وترجمت وتحدثت على ابراهيم
 وال ابراهيم اياك حميد مجيد واستجاب رزقك داسن شش بعد
 ان عبدك ربي حتى ان ذواتك واردت انت وطغى ان نهرها رزقك
 وظاهر رزقك داسن شش حول برقه ما سكت جناحه ورميا استبان
 مشهور است وركض ليلته وجمعت من ارضه نكاح كركن دوما
 عبد فطره عبد قريان اكل نذرك وشا بها حلال اذ غامت بيوده باشد
 وكريهه شول جون عقد غايشه ذران واقع شد است وكرم فاسد
 اسلام بران من ربك شش واز بعض ذواتك اياك مستغنا مشو ودار

در خصوص سوال اجتراض کرد که بفرستد **ما اله الا انت العليم** بگو
اول ماههای حرام است که گفته علی در قرآن یاد فرموده است و اینها
ذوالفقار و ذوالحجه و محرم و رجب است و در اینها همه اینها
با کافران نباید کرد و شیخ مفید و غیره از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله روایت کرده اند که هر که در یکی از این ماههای حرام بچشمت
و جحمت و شتم و لعن و لعن بگوید یا در ثواب نصد سال عبادت بکند
و نوشته شود و در روایتی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل
است که در کوشش با نوزده ماه ذی القعدة گفته علی بسوی کاندکان مؤمن
نظر بگردد چنانکه کسی که عبادت او بشمارد و در ثواب صد نماز بگوید
عطا کند که در یک چشم زدن معصیت خدا کند که با شکر چون نصف
شب بگذرد شریعت کن عبادت و نماز و طاعت خود را از حق تعالی طلب
کن که در حاجت که طلب کنی مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که
که در روز بیست و هشتم ذی القعدة زیارت حضرت امام رضا علیه
السلام از نزد پاک و دور است و در روز بیست و نهم ذی القعدة
روز کجوا لاض است یعنی همین شدن زمین از کعبه بر روی آب خورد
بسیار مینبارگوست و کاتبی از محمد بن عبید الله روایت کرده است
که حضرت امام رضا علیه السلام در شهر کربلا در روز بیست و نهم ذی
القعدة بر زمین آمدند و فرمودند که ای فرزندان زمین بدارید که من زمینم
ام که تمام فدای تو شوم و اگر روزی بیست فرمودند که ای فرزندان زمین

حجت در این روز منمشتر کرده است و زمین در این روز پهن شده است
و کعبه در این روز نصب شده است و حضرت قائم علیه السلام
در این روز زمین فرود آمده است و این باب روایت کرده از حسن و شایسته
که گفت من با پدرم در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام شام خوردیم
در روز شنبه بیست و نهم ذی القعدة پس فرمود که امشب اگر بر زمین بچشمت
السلام و عبودیت علی علیه السلام منواله شد آنکه زمین از زیر کعبه ببرد
شده است پس هر که در روز شنبه در بار کعبه شکر کند که شکر نماز
و مؤمن داشته است است و در این روز حضرت قائم علیه السلام هر چه
شد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل است که گفته علی است
خود را بر کاندکان در این روز فرستاده است و مؤمن اس مشل روز بیست
سال است و روایت دیگر که حضرت از اسمان کرد این شب نازل شده است
و قطعه کعبه بر او دم علیه السلام در این روز نازل شده است و هر که در
این روز به بار دهد چه در میان آسمان و زمین است برای استغفار کند
و طلب کلام از شما باشد و از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده
اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل شد در بیست و نهم ذی القعدة
بود و هر که این روز را در روز نهار و شب از عبادت با بستاند برای عبادت
حکد سال نوشته شود که روزها را روز داشته باشد و شبها عبادت
بکند و روزه باشد و هر چه حاجتی که در این روز جمع شوند برای دیگر روز کار
خود پیش از آنکه منقرض شوند حاجت ایشان برآورده شود و در این روز

نامه مبارک فی الجمله است و در آن پنج فصل است **فصل اول** در بیان
فضایل ماه ذی الحجه و در ماه اول و اغل است با این که در وقت
فضیلت و برکت است و گفته اند که هر کس در آن ماه نماز کند و در آن
یعنی نماز کند خدا را هدیه روزی بچند شمرده شده یعنی که در آن روز هر که نماز
کند و در آن روز است و آن ماه معلوم است که در آن روز هر که نماز کند
یعنی اعلام کند که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد منفعتهای دنیا و آخرت
و یاد کند که خدا را در روزی بچند معلوم برای آنکه در روزی که نماز است
ایشان را از کوشش و پایداری که در او شتر و کوششند و نیز است و در
احادیث معتبره بسیار از این که منقول است که در آن ماه معلوم است که روزی
ذی الحجه است و با آن معاد و طاعت روزی و نماز و در آن روز هر که نماز
ماه ذی الحجه است و از کوشش و رسول صلی الله علیه و آله منقول است
که در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد منفعتهای دنیا و آخرت
اول ذی الحجه و نیز در آن ماه داخل باشد خطای صحابه و اعیان آنها
عظیم در عبادت مبرک کند و پسندیده منقول است از کوشش و امام
جعفر صادق علیه السلام که در آن ماه نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد
گفتی فی نقل کرامی البته در هر شب ده بار اول ذی الحجه که در وقت
نماز بخواند او روزی میان نماز شام و نصفان و در هر رکعت بکشد سوره
حمد و سوره قل هو الله یونان یا ایها الذین آمنوا و اتقوا الله ان الله سلیب
و اتقوا الله ان الله سلیب و اتقوا الله ان الله سلیب و اتقوا الله ان الله سلیب

هر روز تا خاتمه هر صبحی و اصلح و لایبیل القیامه این چون چنین کنی یا سالی
در توابع شراب خواهند بود و بچند بچند روزی و در اول ذی الحجه
روز مبارک است و در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد
در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد منفعتهای دنیا و آخرت
نموده که در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد منفعتهای دنیا و آخرت
منقول است که هر که در آن روز اول ذی الحجه نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد
ثواب هشتاد و نه روز و در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد
منقول است که هر که در آن روز اول ذی الحجه نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد
ثواب هشتاد و نه روز و در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد
ذی الحجه تا روز نهم روزی است و اگر نتواند که روز اول ذی الحجه نماز کند
و در آن روز اول ذی الحجه کوشش و رسول صلی الله علیه و آله منقول است
که در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد منفعتهای دنیا و آخرت
بدانکه در وقت فضایل ماه مبارک رمضان از اول ماه تا روز عرفه که در آن
گرفت چنانچه علی گفت اندک واحد است صحیح بر آن دلالت دارد و
بعضی از روایات که در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد
نموده که در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد منفعتهای دنیا و آخرت
نماز او روزی باشد است که در آن روز هر که نماز کند یا بچند تا آنکه بیاورد
امیر المؤمنین علیه السلام و در هر رکعت بعد از نماز پنجگانه مرتب است

قال هو الله اسد مجنون وبعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه را بخوانند
و تسبیح اینست سبحان ذی العز الشایخ المذیب سبحان ذی الجلال
الکافیخ العظیم سبحان ذی الملک الفاضل القدر سبحان من بری
اثرا لئلا یترقی الصفنا سبحان من بری وقع الظفر فی الهواء سبحان
من یصوّر هکذا ولا یمکننا غیره مؤلف کوبید که بعد از این اشاء الله کند
کوبخواهد شد که نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است
و ذکر رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه انا انزلناه و ذکر رکعت دوم
صد مرتبه قل هو الله و اگر در دو رکعت اول و در دو رکعت اول و در دو رکعت اول
بخواند که پس است و اگر بعد از سلام اول تسبیح شود و حضرت فاطمه
را بخواند و بعد از آن بند خا را شاید بخواند و ذکر بعضی از روایات
وارد شده است که مستحب است ذکر روز اول نیم ساعت پیش از زوال
دو رکعت نماز یا او زد و ذکر رکعت بعد از حمد که مرتبه سون شود
و در مرتبه ایت الکرسی و در مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر
وارد شده است که هر که از ظالی ترشد ذکر روز اول ذی الحج بگوید
حسب حسبی حسبی من سؤالی ظالم یطالی یحتمل کفایت شمرن
ظالم الزا و یکند و شیخ و تابعی و سید بن طاوس بسندهای معتبر
روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در روز
اول ذی الحج تا روز عرفة هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب و یا
پیش از نماز شام ابتدا بخوانند اللهم تعالی الا انام الی فضلها

على غيرهما من الايام و ستر قها و قد بلغتها عتقت و رحمتك قانزل
عليها من بركاتك و استغ علبنا فيها من قها آلت اللهم اني استألت
ان تصلي على محمد و آل محمد فيها و ان تهد بنا فيها سبيل الهدى
و تزقمنا فيها الثموى و العفاف و الغنى و العمل بها بما يحب و
اللهم اني استألتك بما موضع كل شكوى و بما سامع كل جوى و بما
كل ملا و باعلا كل خفية ان تصلي على محمد و آل محمد و
ان تكشف عنها فيها التلوة و تخبب لنا فيها الدعاء و تهب لنا فيها
و تهب لنا و تهب لنا فيها المالح و ربنا و ترضى و على ما افترضت عليك
من طاعتك و طاعة رسولك و أمرك و لا ينك اللهم اني استألتك
بأزحم الزاجين ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تهب لنا فيها
الرخيا آلت سمع الدعاء و لا تخبر منا خبر ما نزل فيها من السماء و
تظهرنا من الدنيا و باعلام النبوة و واجب لنا فيها دارنا و دارنا
اللهم صل على محمد و آل محمد و لا تنك لنا فيها دنيا الاخرة
ولا هما الاخرة و لا دنيا الاخرة و لا عايتنا الا اذنتنا
لا ساجدة من حوالج الدنيا و الاخرة الا ساجدة لها و تبرتها آلت على
كسب سيرة قبا و اللهم با عاير الخبيات با و اجم العبرات با مجيب
الدعوات با و رب الارضين و السموات با من لا تشابه عليه
الاصوات صل على محمد و آل محمد و لا تجعلنا فيها من عتقت آلت
و طلقنا ناك و الناف و لعنا غير من حبتك الشاير برحمتك با اجر الايام

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اِحْتِجَابًا وَسَكْرًا كَمَا هُوَ مَعْبُودٌ وَسَيِّدٌ
 بِنِ طَاوُوسٍ لَيْسَ مَعْتَبَرٌ خَضْرَاءُ مَامٌ مَحْمَلٌ بِأَقْرَبِهَا السَّلَامُ رُوِيَ
 كَرَّمَهَ أَنْكَرُ جَبْرِئِيلَ زِيْنَابِ خَدَاوَنَدِ جَلْبَلِ بِرَأْيِ خَضْرَاءُ عِنْدَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ دَعَا بِهَذَا يَوْمَ رُوِيَ وَكَفَتْ بِأَعْيُنِي بِنِ دَعَاؤِ دَرْدَمَاءُ مَالِ
 مَاءِ دِي اِحْتِجَابًا بِرُوِيَ كَرَّمَهَ عَابِدِي نَزْدَ حَقِّعَالِي عَجُوبٌ نَزْدَ
 اِزْبَانَدِ كَرَّمَهَ دَرْدَمَاءُ دَعَاؤُ اشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا
 شَرِيْكَ لَهُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا شَيْءٌ قَدِيْرٌ
 دُوِّمَ اشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ اَحَدًا صَمَدًا لَا
 يَحْتَضِرُ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا سَمِ اشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ
 لَهُ اَحَدًا صَمَدًا لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ لَهُ اَنْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدًا مَجْمُوعًا اشْهَدُ
 اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا شَيْءٌ قَدِيْرٌ
 وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَالِمٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ بِمَجْمُوعٍ حَسْبِيَ
 اللهُ وَكَفَى تَعْبَعِ اللهُ لِيْنَ دَعَا لِيْسَ وَآءَ اللهُ مِنْهُنَّ اشْهَدُ بِاللهِ بِمَا
 وَآءَ بَرِيْءٍ مِنْ نَبِيٍّ وَآءَ اللهُ الْاٰخِرُ وَالْاَوَّلُ لِيْسَ حَوَارِيُوْنَ كَفَسَدَ بَارُوْكَ
 اللهُ حَيْثُ ثَوَابٌ دَارِدُ كِيْ كَرَّمَهَ اَنْ اَبُوْكَ بِخَضْرَاءُ عِنْدِيْ كَرَّمَهَ
 دَعَاؤِ اَوَّلِ رَاكْعَةٍ تَرْتِيْبُ خَوَانَدِ عَمَلِ هَيْجِيْكَ اَنْ اَهْلُ زَمِيْنِ بِيْتَرِ اَنْعَلِ
 اَوْ نِيَا شَدَّ كَرَّمَهَ رُوِيَ وَرُوِيَ رُوِيَ قِيَامَتِ حَسَنَاتِ وُزِيَادَهٗ اَزْهَرِ كَرَّمَهَ
 وَهَرَكَةِ صَدْرِيْكَ دَعَاؤِ دُوِّمَ رَايْحَانَدِ كِيْجَانِ بَاشَدُ كَرَّمَهَ دُوِّمَ رُوِيَ
 تُوْرِيْدِ رَايْحَانَدِ بَاشَدُ ثَوَابِهَا رَايْحَانَدِ بَاشَدُ خَضْرَاءُ عِنْدِيْ

كَرَّمَهَ اِيْ جَبْرِئِيلَ قُوْلُ بَخَوَانَدِ تُوْرِيْدِ رَايْحَانَدِ حَيْثُ كَرَّمَهَ خَلَاقَتِ
 دَاشَتِنِ بِكَرَّمَهَ تُوْرِيْدِ رَايْحَانَدِ نَاشَتِ فَهَرَكَةِ دَرَا مَاهَا كَرَّمَهَ كَرَّمَهَ
 اَزْمَانَدِ تَا اَنْكَرُ يَحْمُوتُ شَدَّ كَرَّمَهَ اِسْرَافِيْلَ زِيْرَا كَرَّمَهَ اَوَّلِ كَرَّمَهَ
 يُوْكَدُ كَرَّمَهَ لَاحُوْلُ وَلَا قُوْعُ اِلَّا بِاللهِ وَهَرَكَةِ دَعَاؤِ سَمِ رَاكْعَةٍ تَرْتِيْبِ
 حَقِّعَالِي بِيُوْبِ كَرَّمَهَ اِيْ اَوْ بَابِنَدِ غَاكِرَهٗ رَايْحَانَدِ كَرَّمَهَ وَنَحْوِ كَرَّمَهَ اَزْوَ
 دَهٗ رَايْحَانَدِ كَرَّمَهَ وَبَلَدِ كَرَّمَهَ اِيْ اَوْ دَرْدَمَاءُ دَعَاؤِ رَايْحَانَدِ رُوِيَ
 اَبِيْدَاؤِ اَسْمَانِ حَقِّعَالِي دَعَاؤِ كَرَّمَهَ كَرَّمَهَ رَايْحَانَدِ بَاشَدُ وَصَلَّى
 فَرِيْشَتِ كَرَّمَهَ كَرَّمَهَ اِيْ اَبِيْدَاؤِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ اَسْمَانِ عِنْدِيْ كَرَّمَهَ اِيْ
 اَبِيْدَاؤِ كَرَّمَهَ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ اَسْمَانِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ
 اَوْ رُوِيَ دَعَاؤِ سَمِ رَايْحَانَدِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ وَهَرَكَةِ دَعَاؤِ رَايْحَانَدِ
 حَقِّعَالِي ثَوَابِ سَمِ رَايْحَانَدِ اَوْ عَطَاؤِ كَرَّمَهَ دَعَاؤِ سَمِ رَايْحَانَدِ
 بِخَوَانَدِ غَاوَالِ اِسْتِقْبَالِ نَمَا اَبِيْدَاؤِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ
 نَظَرِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ
 فَهَرَكَةِ شَوْقِ وَبَدِ غَاقِبَتِ اَسْمَانِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَرَّمَهَ
 ثَوَابِ دَعَاؤِ سَمِ حَيْثُ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ اَسْمَانِ وَنَحْوِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ
 نَدَا دَعَاؤِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ
 بِخَوَانَدِ رُوِيَ نَيْسَتِ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ رُوِيَ كَرَّمَهَ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ
 كَرَّمَهَ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ
 اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ اَسْمَانِ

يا حسن الطاهر يا باعزاد يا من لا يوارى منه ليل بلج ولا يحترق نهار ولا يهتأ
ذات ليل ولا ظلمة ذات نهار يا من اظلمت عينه ضياء استنك بنور
وحيات الكرم الذي يحيى بالليل جعلت له ذكرا ونور موسى صوم
ويا يسمك الذي رفعت به السموات بلا عمد وسطحت به الارض على
ويده ماء حمد ويا يسمك الكون الخزون الكون يا اظاهر الظاهر الذي اذا غطت
به اجبت واذا غطت به اعطت ويا يسمك السبع الفدوس الذي
الذي نور نور على كسبل نور ونور نور يحيى به كل نور واذا باق الاثر
انقعت واذا باق النور احييت واذا باق العرش اقمته ويا يسمك الكون
تزيده به نور الشمس والاهلك واستنك يحيى جبرئيل وميكائيل و
اسرافيل ويحيى صمرا المصطفى صلى الله عليه واله وعلى جميع الانبياء
وجميع الملائكة والائمة الذين يحيى به الخضر على قمل الماسك
يحيى به على جسد الارض ويا يسمك الذي خلقت به البحر لوى وانقر
فرعون وجومه وانجيت به موسى بن عمران وزمعه ويا يسمك الذي
دعا له به موسى بن عمران من جازيا الطور الايمن فاستجبت له والقب
عليه بحجة مينك ويا يسمك الذي احيى به عيسى بن مريم المولى و
تكم في الهدي صديقا وابره الاكسة والارض باذنك ويا يسمك
الذي دعا له جمل شعرك وجرئيل وميكائيل واسرافيل وصديقا
محمد صلى الله عليه واله وملائكته المبرورين وانبياء اولئك
وعيا ذلك الصالحون من قبل السموات والارضين ويا يسمك الذي

دعا له بالقران اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى
في الظلمات لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين فاستجبت
له وحجته من العسم وكذلك يحيى المؤمنين ويا يسمك العظيم
الذي دعا له داود وسليمان وبعثت له دابة ويا يسمك
الذي دعوتك به اسببه امرات فرعون اذ قالت رب انزل عني
بنتا في الجنة ويحيى من فرعون وعمله ويحيى من القوم الظالمين
فاستجبت لها دعاها ويا يسمك الذي دعا له نوحا اذ حل به
الابلاء فعاثته وابنته اهلكه وميماهم معهم رحمت من عندك
وذكرى للعالمين ويا يسمك الذي دعا له يونس بعد ثوب فرجته
عليه بصبر وفرجه بؤسه وبعثت سملة ويا يسمك الذي
دعا له سليمان وقبعت له ملكا لا يدبى الا حيا من بعدك الك
انت الوهاب ويا يسمك الذي حضرت به البرق للملح صلى الله عليه
واله وسلم اذ قال تعالى سبحان الذي اسرى بعبدك بالامن السجود
الحرام الى المسجد الاقصى وقوله سبحان الذي سخانا هذا وما كانه
مقرنين والثاني ربنا المقتديون ويا يسمك الذي تزل به جبرئيل
على محمد صلى الله عليه واله ويا يسمك الذي دعا له ادم
له ذنبه واستكفته جنتك واستنك يحيى القران العظيم ويحيى محمد
خاتم النبيين ويحيى بهم ويحيى فضلك يوم القضاة ويحيى الموانين
اذا ضيبت والضحى اذ انزلت ويحيى العظم وما جرى والوجه وما

ويحيي الامم التي كتبت على مراد في العرش قبل خلقك الخلق و
 الدنيا والنفس والقران في عام واشهد ان لا اله الا الله وسبح
 لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله واستنالك باسمك الخفي
 في عز افئتك التي استأوتت بيدى العلم القريب عندك لوظم
 احل من خلفك الاممك مقرب ولا تبع مرسل ولا عبك مخطئ
 واستنالك باسمك الذي شفقت به البحار وفاسق به البحار
 اغتلت بيد الليل والنهار ويحيى الشيع الكافي والقران العظيم
 ويحيى الكرام الكاتبين ويحيى طلبة وليس وكه بعض ويمسح
 ويحيى زينة موسى ويحيى عيسى وذو يرداود وفرقان محمد صلى الله
 عليه وآله وعلى جميع الرسل واهل بيته الهادي استنالك
 يحيى ملك المناجيات التي كانت بيدك وبين موسى في الان فوحيك
 طور سيناء واستنالك باسمك الذي علمت ملك الموت يقض
 الادواح واستنالك باسمك الذي كسب على ورق الزيتون فضح
 البهار ليطال الورقة فضلت بانار كوفي برذا وسلاما واستنالك
 باسمك الذي كتبه على مراد في الجبل والكرامة باسن لا يهيب
 ساقا ولا بهضة ناعل باسن بهر بغا واليبطية استنالك
 العزم عن عرشك ومنتهى السمعتين كما بك وباسمك الاعظم وسبح
 الاعلى وكلما نلت القامات العلى اللهم رب الارواح وما ذرت والسماء
 وما اظلت والارض وما اقلت والسحابين وما اظلت والبخاري

وما ذرت ويحيى كل حي هو عليك حي ويحيى الملائكة المقربون و
 الروحانيين والكراميين والسيحيين لك بالليل والنهار لا يفر
 ويحيى ابراهيم خليلك ويحيى كل فيك من اديك بين اصفا والرمق
 ويستجيب له ذفاة لا يجيب استنالك بغير الايمان ويحيى الدنيا
 ان تقدر لنا ما قدمنا وما اخرنا وما استخنا وما اعانا وما ابدنا وما
 اخفنا وما استعالم بغيرنا انك على كل شيء قدير ويحيى با اسم
 الراجين بالحق وكل عروبنا مؤمن كل وسيدنا فوحيك كل ضعيف
 بانا نحن كل ظلم بانا زوق كل حريمنا مؤمن كل مستوحش بالحق
 كل مسافر باعنا دكل حاضر باعنا فوحيك كل ذنب وتخطئة باعنا
 المستعشين باصبر المستصرخين با كاشفت كربنا المكروبين با
 فارجع لهم همومهم باليد مع السموات والارضين با منقح غابة الظلم
 با يجيب دعوة المضطربين با ارحم الراحمين با رب العالمين با ذبان يؤ
 الدين با اجود الاجودين با كرم الكرمين با اسمع الشامعين با
 با اصبر الشاظرين با اقدر القادرين با غفر الذنوب التي تغفر العزم
 اغفر الذنوب التي توريك القدر واغفر الذنوب التي توريك القدر
 واغفر الذنوب التي توريك العزم واغفر الذنوب التي توريك القدر
 واغفر الذنوب التي توريك القدر واغفر الذنوب التي توريك القدر
 واغفر الذنوب التي توريك القدر واغفر الذنوب التي توريك القدر
 واغفر الذنوب التي توريك القدر واغفر الذنوب التي توريك القدر
 واغفر الذنوب التي توريك القدر واغفر الذنوب التي توريك القدر

وحي

عزى كل بعة لاحد من خلقك واجعل له من امره فرجا وخرجا
وليس وارثا يسيبك في صدري وجاهك في قلبي حتى لا ارجو غيرك
اللهم اعظمي وعافيني في مقامي هذا واصحيني في ليلي وقماري ورضي
بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي ومن تحتي وكثر
لي السبل واحسن لي التبصر ولا تخلفني في العسر واهدني للخير
ذليل ولا تكاني في نفسي في الامور والعتق كل سرور وقلبي الى
اهل البيت والصحاح محبوا في العاصم والاحل اليك على كل حال
فهدني وارزقني من فضلك واوسع علي من ظلمات وذهاب واستجلب
في ظلمتك واسرني من ظلمتك وبارك وقلبي اذا توجهت الى جنتك
برحمتك اللهم اني اعوذ بك من زوال رحمتك ومن تحويل عافيتك
ومن حلول عيبك ومن زوال عافيتك واعوذ بك من حمد البلاء
ودرك الشقاء ومن سوء القضاء ومن ساء الاعداء ومن شر ما
يبرأ من السماء ومن شر ما في الكتاب المنزل اللهم لا تجعلني من
الاشقياء ولا من اصحاب النار ولا من شر من صحابة الاخبار واحبوني
طبيبة وتوفني وفاة طيبة طيبين بالابرار وارزقني من افضة الا
فديا في مقعد جلد وعيشة مبهلة مقتدي اللهم لك الحمد على
حسن بلائك وصنعك ولك الحمد على الاسلام والشفقة باري
لما صدقتمهم لبيبك وعلمهم كما بك فامدنا وعلنا ولك الحمد على
حسن بلائك وصنعك عندى خاصة كما عاقبتني فاحسن عطفك

دعوى

وعلمني فاحسن عطفك وهدني فاحسن هدائي فلك الحمد على
انصارك علي قد بما وجد بها فكم من كروب باسبدي قد فرجتك
وكرم من نعم باسبدي قد نقستك وكرم من نعم باسبدي قد كسفتك و
كرم من بلاه باسبدي قد صرفته وكرم من عيب باسبدي قد
سترته فلك الحمد على كل حال في كل شئ وفي زمان ومكان
ومعنا وعلى هذه الحال وكل حال اللهم اجعلني من افضل عبيدك
تصديقا في هذا اليوم من خير تقسيمه اوضر تكشيفه اوسوء تصرفه
او بلاه تدهنه او خير شوقه او رحمة تذكركها او عافية تطلبها فلك
الحمد على كل شئ قد بر وبيدك عزائني السموات والارض وانت الوهيد
الكريم العطي الذي لا يردسا قله ولا يجيبنا سله ولا ينقصنا قله
ولا يفتننا ما عندك بل يزدادك من وطيبنا وعظماة وجودنا وارزق
من عزائنا التي لا تقنى ومن رحمتك الواسعة اعظماك كبري
مخظورا وانت على كل شئ قدير برحمتك يا ارحم الراحمين و
احادث بيبارك وفضيلتك زيارتك خضر من انا حكن عليك السلا
دركب ووزع في وارده اسك وزيارتك ذكركم كتحفة
الرائد ذكر كرمه وزيارتك دور انشاء الله بعد زيارته من كرمه
شد وبيدته زيارته انحضرت من كرمه ووزع في وارده اسك
عظمتك اسك وكسبك توفيق بايدك ذكر عفات باشدا دعيت واما
بسبارك وديار من اعمال ذكراين وزد حاسن حتى مستجيبك كسك

کنند میان نماز ظهر و عصر که اول وقت و نافله و اذان عصر ساقطه پیش
و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام و دعا از برای برادران
مؤمن از زندگ و مرد که بسیار باید کرد چنانچه در حدیث صحیح منقولست که
ابراهیم بن هاشم گفت که من عیال ندارم پس فرمودم که در وقت خرفان
حال هیچکس را هیلر نماند و هر که بیوسته که دستهای خود را بسوی آسمان
بلند کرده بود و آب دریکه اش بر او پیش جاری بود تا زمین می رسید چون
مردم فارغ شدند که تمهت و خوف هیچکس را هیلر و خوف نوندیدم گفت بخدا
سوی که دعا کندم مگر از برای برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت امام
موسی علیه السلام شنیدم که هر که دعا کند از برای برادران مؤمن خود
در غیبت او از عرش نماند با او که از برای تو صد هزار بار اولاد دین
نخواست که دست بردارم از صد هزار بار دعای مالک که البته مستجاب
برای بیکای عالمی خود که بنیاد مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی قوی بود
که در روز قیامت در تحت قبه مقدس حضرت امام حسن علیه السلام
باشد ثوابش که نیست از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانچه
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز قیامت بر نیاید
حضرت برود و کوی او را شناسد او را امام واجب الاطاعه خواند پس
حق تعالی از برای او ثواب دو هزار مرتبه مقبول و هزار مرتبه
که با غیر او کسی که دعا باشد امام عادل را وی گفت که است ثواب
قوت عرفات حضرت از زوی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بداند

که سینه مؤمن چون در روز قیامت نزد حق تعالی حاضر شود و در فرود آید
کنند که متوجه زیارت شود هر گاه که بر گنبد ابرهه ثواب ملک و عمره بر او
بنویسند و در گنبد و ابرهه دیگر فرمود که در روز قیامت حق تعالی اول نظر
بسوی زیارت حضرت امام حسن علیه السلام میکند و گاه همان ایشان
عبارت از زیارت حاجان ایشان را بر می آورد و بعد از آن متوجه اهل عرفات
میکرد و هر که در میان زوار حضرت است خرام زاده و فرزند زانان نیست
در میان اهل عرفات هست که کسی که توفیق صحبت از آنها را نیافت
باشد باید که هر سال بر او غسل کند و در جمیع مؤمنان حاضر شود
و زیارت آنحضرت بکند و اگر دوام بماند ای کاشاده باشد
بیشتر از یک شغول دعا شوند و تا شام مشغول ذکر دعا باشند تا در
ثواب آنها شریک گردند چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست
و احادیث در کتاب روزه و روزه مختلف است و اگر علی جمیع میانان
با این روش که گفته اند که اگر اشتباهی در ماه نباشد و او را از دعا کردن
ضعیف کند خواند کندت و الا که هر هست یعنی ثوابش کمتر است و
در روز قیامت واقع شده است که روزی روز قیامت برابر است با روزی یکبار
و اگر اشتباه در ماه باشد با روزی از دعا خواندن ضعف شود روزی
تکرتن بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر
که در روز قیامت پیش از آنکه متوجه دعا شود در رکعت نماز سجده او کرد
زیاد است و اعتراف کند نزد خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطاها

خود فایز کردی ثواب اهل عرفات و کما مان کد شسته و ایند شایر زبده
دوشین مضید اینها از ابعاد نماز عکس در کج کردی است و گفته
است که اینها از مخصوص محلی است که در اطراف باشند و در عرفات
نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام نقل
کچون خواهی مشغول دعا شو و اول صد مرتبه اللهم استجب و صد
مرتبه استجب لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله
و صد مرتبه قال هو الله احد و صد مرتبه سون انا اولنا بخوانند
و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه ایزد اکبر و صد مرتبه لا
حول ولا قوة الا بالله یكوب و صد مرتبه اللهم صل علی محمد و
آل محمد بگویند پس مشغول دعا شود و بهترین دعاها دعا صحیفه است
است از باخشوع و خضوع و تقوی و در این بخوانند که مشتمل است بر جمیع
مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی سند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بهترین دعا
علیه و آله است بخواند هر قدر که در دعا روزی را در دعا بخواند
پیش از این است میگوید لا اله الا الله و صد لا شریک له که اثنان
و که اهل بیته و پیغمبر و مؤمنان را بیرون از این است و هر که در روز
قدیر اللهم ارجع الی الذی یقول و خبر ما تقول و فرق ما یقول
العالمون اللهم ارجع الی صلیک و تسلیک و تحیاتک و ما یرک بر الخلق
بلک حویل و نیک و نیک اللهم ارجع الی الذی یقول و من و سوا الفکر

و من شتاد الا کم و من عدایا العباد اللهم ارجع الی الذی یقول و خبر ما تقول
من شریک الی الذی یقول و خبر ما تقول اللهم ارجع الی الذی یقول و خبر ما تقول
و علی نور و فی سبی نور و فی بصری نور و فی حسی نور و فی ذمی نور
و عروقی نور و فی متعبدی نور و فی مدخلی نور و فی مخرجی نور و فی انطباعی نور
و فی انشاءک الی الذی یقول و خبر ما تقول و من شتاد الا کم و من عدایا العباد
مقولت که این دعا را در روز عرفه بخوانند اللهم استجب علی ما رزق
اعلم فاعف عنی ما تعلم و کما وسیع علیک قلبی عفوک و کما بدلتی بالارزاق
فاکرمتی بالنعیم و کما اکرمتی بعمیرتک فاشفقها بعمیرتک
کما عرفت و صدای نیتک فاکرمنی بظلمتک و کما عصمتی من النار کفر
تصمیم من الا بعصمتک فاعف علی ما لو شئت عصمتی منی به باجود
با کبریم باذا الجمال و الا کفرام و از حضرت امام موسی علیه السلام
پند عامه نقل است اللهم ارجع الی عبدک و ابن عبدک ان تعذبته فیا مؤید
قد ساقنت حنی و انا بهن بد بک برمتی و از تعقیب عقی فاقبل العفوانت
با اهل العفو یا ارحم الراحمین و از خواری و از جمله دعاها در شهر
روز عرفه دعا حضرت سید الشهداء امام حسین است که در شهر بصره
پس از غالب سیدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در وقت
انقضای بود پس این استخیر خود هر روز من مدد بکروم و از اهل بیت و فرزند
و شب عیان خود با اهل بیت نازل و خشوع عین در زبانم چک کون استاخذ
و یومئذ مبارک خود را بسوی کعبه کرامت نهادند و در کلمات ابرار بر روز عرفه

ما نكده يسكني طعام طيب وابدعوا لخواندك باسم الله الرحمن الرحيم
الكلب يلبس الذي ليس لوضاؤه ذافع ولا يعطاه ما يذوق ولا كصنوع
صانع وهو الجواد الواسع فضل جناس البدائع وانقر بحكمتها الصنائع
ولا تخفى على اللطائف ولا تصنع عند الوفاق جاني صنيع
ذائق كل فاع وواحد كل صنيع ومنزل المتافع والكلاب الجامع
بالنور الشاطع وهو اللذيعات سامع والظهير نافع وللذرعاب
ذافع واللكوباب ذافع وليجبارق ذافع وذام عذوق كل صنيع وذوق
حصه كل صنيع فلا الذعير ولا حتى بعد له وليس كسبه حتى هو
التيج البصير للظهير الحبير وهو على كل شئ قاهر اللهم اني اذ
اليتك واشهد بالزبوتية تلك ميثاقك ربنا وانا ليتك ربنا
بيوتك قبل ان تكون شيا من ذكورا وحلقتي من الشرايف كذا استكفني
الاصلاب من ارباب التون واخيار في الدهور وما ازل طاعنا من
صالحين رجع في قنادم الايام الماخبة والفرز الحلية لا تخجني
رافتك به والطعام بل واخسانك في ذوقك وايام الكفر الذي
فصصوا عهدهم وكانوا وسلك الكلكل حتى رافقوك وتحت
على الذي سبق له من الهدى التي لم تخرجه وفيه انشائي ومن قبل
ذلك روفك به بحبيل صنيع وسواي بعدك فابتدعت خالق من
معي في انما استكفني في ظلال ثلاث بين حرم وجلد ودم ولتكن
بخلق ولا تجعل لشيء من امرهم ثم انرجني الى الدنيا فاما سواك

وحظيت في الهدى طيفا لصديقا وزدني من العناء لبتا طريا وعطفك
على قلوب الحوازين وكفالتني الامهات اربا وركلاتي من طوارق الجحيم
وسكنتني من الزنادقة والنفسان فغدا ليت باهم باهم حتى انما
ناطعا بالكلاب امتفت على سواي الا انعام فربيتي ذاتا في كل
عام حتى اذ اكلت فطيرت واعنتك سهرتني او جيت على حنك
بان الهمتي معرقتك وودعتني بعباب فطيرت وانطقتي لما ذرأت
في همتك وارضك من بناق خلقتك وبهتني لذكرك وشكرت ذكرا
طاعتك وعبادتك وفهنتني ما جاشت به رسالتك وبشرتني بقتل
مرضاتك ومنذتني على جميع ذللك يعونك والظنك فاذ خالفتني
من غير الرضى لم رض بل بالهين بغيره دون الرضى وودعتني من اطلع العنا
وصوفيا الزلازل عظمك على واخسانك القهيم الى حتى اذ اتممت
على جميع العجم وصرفت حتى كل اللقم لم يمتعت بحبل ويزن عابله
ان ذلكتي على ما بقرني اليك ووقفتي لما برغبت اليك فان دعوتك
تجبتني وان سالتك اعطيتني وان اطعناك شكرتني وان شكرتك زدني
ذالك لكا لا لا الهك على واخسانك الى قسطنطيناك سبحانك من مبدئي
مجهدي محمد مجيد نعمت ساسما وذك وعظمتنا الاوك فاني نذرت
باللهي الحصور عدا او ذكرا ام ابي عطاياك اقوم بها شكرا وهي
با وديا كسر من ان يحضها العادونا وسبع عطاياها الحافظون
رؤا ذرأت وصرفت حتى اللهم من الصبر والصبر اكرمنا ظهرا

لبيك العايف ذوالسنة وانا الهديك بالحق حجة الله ايمان وعصا
 بغيري وخلاص صبح توحيدى باطن مكنون ضميرى وعلاقي حجاب
 نور بصيرى واسرار بصيرى حجبى وخرق مساريه نفسي وخذاب
 ما رين عيني و مساريه صماخ سمعي وما ضمت والطيفت عابدي
 شغائى و سر كات لفظ لسانى ومفر زنتك في فكيك ومنابى صملا
 وياض حجابى ابي ابرع عنقى وسلاخ ما كى ومشرق ومعالق راسى وجميل
 عما تلى حجابى وبنى وما اشتمل عليه وما مؤصد رى وينا طجاب قلبى
 واقلا ذواشى كبدى وما حوت شرا سيفا خلاصى وحنانى حيا
 واظرافى انا بلى وقبض عواملى و حجبى و شمرى و بشرى وعصبي
 وقبى وعظماى و حجبى وعزفى و صبح جوارحى وما انتج على ذالك
 انا مريضى وما اقلنى الارض منى ونوبى و بظلمى وسكونى و
 وسر كات ركوبى و محبودى ان لو حادك واجهدت مدى كاعتنا
 والاعتنا بى و عرفت ان اذرى شكر واجاه من القاك ما اعتر
 ذالك الا بئنتك الموجب على شكرنا انما جديدا وثنا طارعا عبدا
 اجل ولورصت انا والعادون من انا ملك ان خصص مدى القاك
 سائفة وانفة لما حصرناه عددا ولا احصهنا ابداه هيات
 ان ذالك وانت الخير عن فضلك في كمالك الناطق والقباء الضافي
 وان لعدنا والنعمة الله لا تحصى وما صدق بك اللهم وثناؤك
 وبعثت انديانك ورسلك ما ازلت عليهم من رحمتك ونعمت

لهم من دينك حركت بالحق الهى اشهد بحجرتى وحمدى ومبا لى طاقى وبقا
 واقول موقفا مؤمينا الحمد لله الذى لم يحنن ولدا فيكون مؤزدا
 ولو كان له شريك في الملك فضاذه فيها ابتدع ولا ولى من الله
 فمقدان فيها صنع سبحا نه سبحا انه لو كان فيها اله الا الله
 لتسدنا ونظرتنا سبحا ن الله الواحد الحق الاحد الصمد الذى لا يلد
 ولم يولد ولم يكن له كفوا احد الحمد لله الذى لم يبدل حمد ما كلفه
 الفخرين وانديانك كرامتكم صل على الله على خير من خلقه محمد خاتم
 النبيين والبرا لظهير الظاهر بالخلاص من شرع فرود انضرب
 فتوال وافقنا م تودد در دعا و ابا زده ماى مباركش جارى بود بى
 كفت اللهم اجعلنى اخشا لك كاتى اربك واسعدى بقولك ولا فيفبه
 وعصديك وشرفى قضائك وبال ليل فى قدرتك لا لا يحصى
 ما اخرجت ولا اناجر ما جعلت اللهم اجعل غنى منى من نعمى والهم من
 في قلبى والا خلاص فى عالى والنور فى بصيرى والبصر فى حجبى
 ويجوارحى واجعل معى بصيرى الوارثين منى وانصر فى عالى
 وارزقنى فيه ما ربي وبارى وارزقنى الله ما كفى شكر
 واسترحونى واغفر لى خطيئى واخسأ شيطانى وعلقت رهائى
 واجعل لى بالحق الدرجه العلى فى الاخرى والاولى اللهم لك
 الحمد كما خلقتنى جعلتنى سمعاً بصيراً ولك الحمد كما خلقتنى
 حياً سوياً رحمة بى وكنت عن خلق غنيا رب عبا برائى فعد لك

فطرب ربي ما انشأت تحتك صورين باريتيما احسن شي و
 تعني غافيتي ربي عما كلاتين ووقعتي ربي ما انك على الخد
 ربي ما اوتيتي ومرت كل خير اتيك واعطيتي ربي ما اطعمتني و
 سقيتني ربي ما اغشيتني واغشيتني ربي ما اغشيتني وعزيتني ربي ما
 البسني من زكوة الضافي وبسرتني من ضحك الكافي صل
 على محمد وال محمد واعني على ابونا الذي روض وفي الايام والالبا
 وتنجي من احوال الدنيا وكربايا الاخرة واكفي من شر اهل الظلم
 في الارض اللهم ما اخطا فاكفي وما اسند رقتي وفي نفسي وجني
 فاحسني وفي سفرني فاحفظني وفي مالي وولدي فاحفظني
 وفيما رزقتي بما رزقتني وفي نفسي قد لقيتني وفي النار فاحفظني
 ومن شر الحين والاشرب سلبني وبنو في قلا فاحفظني وبسرتني قلا
 تخونني ولعل قلا تتليني وبسرتني قلا تتليني قلا تتليني
 الجليل من ركباني الى القريب يعطونني ام الى البعيد يجتهدونني
 ام الى الميت تصعبونني وانت ربي ومايك امر يا شكوا اليك
 غزبي وبعد ذاري وهواني على ما املكته امر يا اللهم قلا تتليني
 غصبتك فان ركبك غصبتك على قلا انا بسواك غصبتك غافيتك
 او سغلي باريت فاسئلك بنور وجهك الذي اشرقت له الارض
 والسموات واكسفت به الظلمات وصل على عليهما من الاولين
 والآخرين ان لا يهينني على غضبك ولا يزلني عن سخطك لك

الغيا

المنين حتى رضى قبل ذلك لا اله الا انت ربي ابلد الحرام والقصر
 الحرام والبنين العبي الذي احالته البركة وجعلته للثاين
 امنة با من عني العليم من الذنوب يحل به با من اسع الشكر يعظه
 با من اعطى الجليل بكره با عذيق في شدة با صاحب في وحد
 با عبا في كبري ما مؤنين في خرف با طق يعينني باله با باق
 اريهم واريهم جيل واصبح وبعقوب ورت جيل ويبسك ايل و
 ايل ايل ورت بحم خاقر النيبين واليه المنجبين ومتريل لتورته
 والاشبهيل والربور والفرقان ومتريل كهم بعض وطه ولس والقرنا
 الحكيك انت كهي جين تهيبي الدنيا هي سعيها وقصبي على
 الارض رجبها ولو لا رحمتك لكانت من الها ليهن وانت مقبل على
 ولو لا استرك اباي كنت من الفاضوجين وانت مؤيدني اليقين
 على الاعداء ولو لا نصرتك اباي لكانت من المعتولين با من خص
 نفسه بالتميز والرفعة فالباقي يعز به ترون با من جعلت له
 الملوك بهر المذلل على اعناقهم هم من بطوا به ايقهون نعم خاتمة
 الكعبين وما تخي الصدور وعجب ما تاتي به الا زمان والدموريات
 لاهم كبت هو الا هو با من لاهم ما جعلت الا هو با من كسر
 الارض على الماء وسد الهواء بالسماء با من له اكرم الائمة
 با ط العرف الذي لا يقطع ابدا ما قبض الركب ليوسف والبلد
 الفعور ومخرجه من الجسد وباجاله بعد العبودية ملكا با را اذ

بوسعت على يعقوب بعد ان اجبت عيناه من الحزن هو كظيم
يا كاشف الضر والبال عن ابوب يا ميسك هذا يهيم من الدين
ان ينسبه بعد ازك برينه وفي محرم من استجاب لركبها
فوهب له محبي ولا بدعه قرنا وجدا با من اسجح بونس من
الحول با من قرنا لجر بول اسرا ليل فانجهم وجعل فرعون وجنود
من المخرقون با من ارسل الزياح مبشرا بين يدي رحمة بها
من لم يجعل على من عصاه من خلفه با من استنقذنا من غم
طول البحر وقد عدنا في غيبه با كيون رزقه ولحمه ونعمه
وقد اذن وناذون وكذوارسكه با الله با يدك لا بد لك
با ذمتنا لا نقاد لك با حى حين لا حى با محي الموت با من هو قار
على كل نفس بما كتبت با من قل له مشركي فله بحر مني محض
عند خطيبي فكم يفضي وراي على العاصي فكم يخذلني با من
في جفري با من رزقني في كبري با من ابا دبه عندي لا يحصى با من
يعم عندي لا تخا زى با من غارضني بالبحر يا الاخوان وعار
بالايات والعهده بان با من هدى بالايان قبل ان تعرف تسكر
الايتين بان من دعوتهم مرصفا فشفنا في وعرا با تاكسافي وجاهنا
فاطعمني وعطنا انا فارواي وذيلا افا عاني وجاهيلا فصرني حيا
فكترني وعاطما فركني ومقيا افا عنا في ومنصر فصرني عينا
فلم يسألني واستك عن جميع ذلك فابتداني فلك الحمد با من

قال عثرني وصر كبري واجاب دعوتي وسر عورتى وصح
ذنوبي وبلغني طلبي وصرني على عدوي وانا اعادها لك ومنك
وكل ارمحك لا احصيها با مولاي اننا الذي اعنتنا اننا الذي
احسنتنا الذي احملنا اننا الذي افضلتنا الذي مننتنا
اننا الذي اكلمنا اننا الذي رزقنا اننا الذي وقفتنا الذي
اعطيتنا اننا الذي اغنتنا اننا الذي اقدتنا اننا الذي اوبت
اننا الذي كفتنا اننا الذي همدت اننا الذي عصمتنا اننا
الذي سمرتنا اننا الذي غفرتنا اننا الذي اقلت اننا الذي كذبت
اننا الذي اغزرتنا اننا الذي اعنتنا اننا الذي عصمتنا اننا الذي
اقدتنا اننا الذي نصرتنا اننا الذي شققتنا اننا الذي غافرتنا
الذي اكرمتنا بباركت ربنا وعلما لينا فلك الحمد دائما وانا
الشكر با صبا لوانا با الهى المعترف بين نوبى فاغفرها لى انا الذي
انا الذي انطقت انا الذي اعفدت انا الذي حميت انا الذي هممت
انا الذي هموت انا الذي اعتمدت انا الذي اعقدت انا الذي
وعدت انا الذي اخفكت انا الذي تكلمت انا الذي اقررتنا انا
با الهى اعزف بي عميت عندي واوبى بين نوبى فاغفرها لى با من
لا تضرب ذنوب عباده وهو العتي عن طاعتهم والوفى من عمل
منهم صاحبها بعونيه ورحمته فلك الحمد الهى امرى فقصبتك
وهي فارتكبت هبك فاصحبت لا ذبا رة فاغفر ولا ذاق

فَاَنْصَرَفِيَايَ حَتَّى اسْتَبَدَّكَ يَا مَوْلَايَ اَيْهِيَ ام يَصْرِي ام يَلِيَا
 ام يَدِي ام يَرْجِي اليَسْرَةَ لَهَا فَعَلْتُ عِنْدِي وَيَكُلُّهَا عَصْبَتَكَ
 يَا مَوْلَايَ فَلَا تَحْجُزْ وَالسَّبِيلُ عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْاَبَاءِ وَ
 الْاُمَّهَاتِ يَا مَنْ بَرَّزَنِي وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْاَخْوَانِ يَا مَنْ بَعَثَنِي وَ
 مِنَ السَّلَاطِينِ يَا مَنْ قَوَّيْتُ وَلَوْ اَطْلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَيَّ مَا اَطْلَعَتْ
 عَلَيْهِمْ مَنِي اِذَا مَا اَنْظَرَنِي وَرَضَوْنِي وَقَطَعُونِي فَمَا اَنَا ذَابِبٌ بِكَ
 يَا سَيِّدِي خَاضِعًا ذَلِيلًا كَحَصْبِ الْجَبَلِ لَا ذُو بَرَأةٍ فَاعْتَدِ رُكُوعًا
 ذُو قُوَّةٍ فَاَنْصَرِفْ وَلَا تَحْجُزْ فَاَنْصَرِفْ وَلَا تَحْجُزْ وَلَا تَحْجُزْ وَلَا تَحْجُزْ
 سَوَاءٌ وَمَا عَمِي اِحْجُودُ وَلَا تَحْجُزْ يَا مَوْلَايَ بِمَعْنَى فَكَيْفَ وَذَلِكَ
 وَيُجَارِحُ كُلَّهَا شَاوِيكًا عَلَيَّ قَدْ عَلِمْتُ وَحَلَمْتُ بِقِيَامِ عَرِيضِي
 شَاوِيكَ سَأَلْتَنِي عَنِ عَظَايِمِ الْاُمُورِ وَانْتَكَ الْجَهْلُ الْعَدْلُ الَّذِي
 لَا يَجُوزُ وَعَدْلُكَ مَهْلِكِي وَمَنْزِكُكَ عَدْلُكَ مَهْرَبٌ فَاَنْ تَعَدُّ
 قِيْدُ نُوْبِي بِالْجَمْعِ تَحْتِكَ عَلَيَّ وَارْتَعَفْتُ عَنِّي فَجَلَمْتُ وَجَوَدْتُ وَكَلَمْتُ
 لَا اَلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا كَثِيْرًا تَطْلِبُ مِنَ الْاَلِهَةِ اَلَا اَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا
 كَثِيْرًا تَسْتَعِيْنُ مِنَ الْاَلِهَةِ اَلَا اَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا كَثِيْرًا تَسْتَعِيْنُ مِنَ الْوَسِيْعِيْنَ لَا اَلَهَ
 اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا كَثِيْرًا تَسْتَعِيْنُ مِنَ الْاَلِهَةِ اَلَا اَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا كَثِيْرًا
 مِنَ الْوَجِيْهِنِ لَا اَلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا كَثِيْرًا تَسْتَعِيْنُ مِنَ السَّاطِرِيْنَ لَا اَلَهَ اِلَّا
 اَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا كَثِيْرًا تَسْتَعِيْنُ مِنَ الرَّاجِيْنَ الرَّاجِيْنَ لَا اَلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
 اِنْ كُنْتُ مِنْ اَهْلِ الْاِيْمَانِ لَا اَلَهَ اِلَّا اَنْتَ رَبِّي وَرَبِّي يَا

الامر

الْاَوْلِيَاءِ يَا اَلَيْفَ اَنْتَ يَا عَلِيَّ يَا مُحَمَّدًا يَا خَلِصًا يَا ذِيْكَرٍ مَوْجِدًا
 وَاقْرَبِيَّ طَلًا لَكَ مُعَدِّ دَاوَانَ كُنْتُ مُقَرَّبًا لَكَ لَا اَحْصِيْهَا اَلَكْثَرُ
 وَسَبُوْعِيْهَا وَنَظْمُهَا وَصَفَا دِيْمَهَا اِلَى مَا دُوِيَ مَا لَمْ يَزَلْ تَعْتَمِدُ
 بِهٍ مَعَهَا مِنْ خَلْقِي وَبِرَائِقِي مِنْ اَوَّلِ الْعَرِيْنِ اِلَى غِنَا بَعْدَ الْفَقْرِ
 وَكَثْفِيَا الضَّرِّ وَالسَّبِيْبِيَا الْبُرِّ وَدَفْعِ الْعُسْرِ وَتَقْبِيْحِ الْكُرْبِ وَ
 الْعَاقِبَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ فِي الدِّينِ وَلَوْ قَدَرْتُ عَلَيَّ قَدَرْتُ
 ذِكْرَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ جَمِيْعَ الْعَالَمِيْنَ مِنَ الْاَوْلِيَاءِ وَالْاٰخِرِيْنَ لَمَّا قَدَرْتُ
 وَلَا هُمْ عَلَيَّ ذَلِكَ تَعَدَّيْتُ وَتَعَالَيْتُ مِنْ رَبِّ عَظِيْمٍ كَثِيْرًا
 حَجْرًا لَا تُحْصِي الْاَتَمَّ وَلَا يَبْلُغُ مَعْنَاؤُكَ وَلَا تَكْلِفُ تَعَالَاؤُكَ
 صَلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَارْتَمِعْ عَلَيْنَا يَا مَسْمُوكَ وَسَاعِدْنَا يَا عَظِيْمًا
 سُبْحَانَكَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اَلَيْفَ اَنْتَ سُبْحَانَكَ دَعْوَةُ الْمُضْطَرِّ اِذَا
 دَعَاكَ وَتَكْتُمُهَا السَّوْمُ وَتَقْبِيْطُ الْكُرْبُوبُ وَتَسْتَجِيْبُ السَّجْدَ وَ
 تَعْتَبِي الْعَقِيْرَةَ وَتَجْمِرُ الْكَبِيْرَةَ وَتَرْحَمُ الضَّعِيْفَةَ وَتَعْبِيْنُ الْكَبِيْرَةَ وَلَيْسَ ذُو
 ظَهْرٍ وَلَا فَوْقَاتٍ قَدِيْرًا وَانْتَ الْعَالِي الْكَبِيْرُ يَا مَطْلُوْبَ الْمَكْتَبِ
 الْاَسِيْرِ يَا زَارِقَ الْظَفْلِ الصَّغِيْرِ يَا عِصْمَةَ الْخَافِيَا السَّجِيْرِيْنَ
 لَا تُشْرِكُ لَهَ وَلَا ذُوْرٍ صَلَّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَارْتَمِعْ عَلَيْنَا
 الْعَشِيْرَةَ اَفْضَلُ مَا اَعْطَيْتُ وَانْتَدَيْتُ اَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ
 تُوَلِّيْتَهَا وَالْاَمْرَ تَحْدِيْدُهَا وَيَلِيْبُ قَصْرُهَا وَكُنْ رِيْدَ كَثِيْرِيْهَا وَ
 دَعْوَةَ سَمْعِيْهَا وَحَسَنَةَ تَقْبِيْلَتِهَا وَسَبِيْبَةَ تَقْوِيْمِهَا اِنَّكَ لَطِيْفٌ

خبري وعرضك شئ قد برأ اللهم إني ألتك قريب من دعي وأسرع من أجلي
وأكبر من عني وأسرع من أعطى وأسرع من سئل بأرحم الدنيا
والآخرى ورحمهم لها لئن كنت سئول ولا يسوالك ما مؤل
دعوتك فأجبتني وسئلتك فأعطيتني ورعيتك ليك فرحمتني
بلي فخبتني وقرعيتك ليك فكفبتني اللهم فصل علي محمد عبدك
ورسولك وتبديت وعلى اليد الظنين الظاهرين أجمعين وتبنا
تعااتك وهتبتنا عطااتك واجعلنا لك شاكرون ولا لآفات
ذاكرين أميين أميين بارتب العالمين اللهم ما من ملك فتدرو قدر
فهمه وعصى فستر وأسعفه فخره غابرة رغبة الراغبين وتنفذ
أصل الراغبين بأمن أحاط بكل شئ علما ووسع المستعجلين رافة
ورحمة وحيا اللهم إنا نوجه اليك في هذه العشيبة التي نتفقا
وعظمتها محمدا نبيا شيا ورسوليك ونهرتك من خلائك وأمهليك
على وسبيلك اللهم فصل على البشير النذير والرحيم المبرئ القوم
على المسلمين وجعلت رحمة للعالمين اللهم فصل على محمد وآله
كل قوم محمدا فصل ذلك بأعظم صل عليه وعلى آل محمد الطيبين
الظاهرين أجمعين وتقدمنا بيقول عتلة اليك عترة الأصوات
بصونيف اللغات واجعلنا في هذه العشيبة نصيبا في كل خير
تقدمه ونور الهدى ورحمة تشرقها وعافيتهم بحالها وبرك
تشرها وروق تبطه بأرحم الراغبين اللهم اقبلنا في هذا اليوم

عجيب

عجيب من عظيم من مريد من غائبين ولا تجعلنا من الغائبين ولا تغفلنا
من رحمتك ولا تحرمنا ما نؤمل من فضلك ولا تردنا خائبين ولا
من بابك مطرهم ولا تجعلنا من رحمتك تحرمهم ولا تفضل
ما نؤمل من عطاياك فانيظين بأجود الأجوذين وبأكرم الأكره
اليك أقبلنا مؤميين وليبتك الحالم آميين فأصبرين فأعشا على
منسكا وأكل لنا حننا وأعتك اللهم عشا وغافنا فتد مددنا
اليك أهدينا وهي في اليد الأخرى فرمومة اللهم فأعطينا
لهذه العشيبة ما سألناك وأكفنا ما استكفناك فالكل في
لنا يسوالك ولا رد لنا غيرك فإفينا حمدك محطينا علىك
عدل فبينا قضا أنك أضرتنا الحبر واجعلنا من أهل الخير اللهم
وأجيب لنا بجزولك عظيم الأجر وكن في الذخر ودوام البس والخير
لنا ذنوبنا أجمعين ولا تفلحنا مع الهالكين ولا تصرف عشا
برحمتك بأرحم الراغبين اللهم اجعلنا في هذا الوقت من سئالك
فأعطينا وشكرك فزدته وثاب اليك قديما وتفضل اليك من
ذنوبنا كلها فغفرها له بأذا الجلال والإكرام اللهم برحمتنا وسيدنا
وأصحبنا وأقبل نصرتنا بأرحم من سئل وبأرحم من استنصره بأمن لا
يخون عليه الغايب المحزون ولا تحط المؤمن ولا ما استقر في الكون
ولا ما انطوت عليه ضميرك الفتاوى ألكل ذلك قد أحضنا
علاك وسعنا جلت سبحانك ونعا لبت عما يقول الظالمون

عَلَوًا كَيْبَرًا تَجِدُ لَهٗ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ وَالْأَرْضَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَالزُّبُرَ
 تَجِدُهَا فِي سَبْعِ مَجَالِدٍ فَكَلِمَاتُ الْحَمْدِ وَالْحَمْدُ وَالْعُلُوُّ جَدُّ بَأْسًا الْجَلَالُ وَالْإِلَهِ
 كُورًا وَالْفَضْلُ وَالْإِنْعَامُ وَالْأَبَدِيُّ الْحَيَاتُ وَالنَّجْوَى الْكَلِيمُ
 الزُّوْفُ الرَّحِيمُ اللَّهُ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ دَوْلَتِ الْخَلَائِقِ وَالْغَائِبِ مِنْ بَدَنِهِ
 وَأَمِنْ حَوْفِي وَخَوْفِي وَتَقْوَى مَنِّي مِنَ الشَّارِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ لِي وَلَا لِمَنْ دُونِي
 لَأَتَّخِذَنَّ بِي وَادْرَأ عَنِّي شَرَّ مَعْتَدِ الْيَوْمِ وَالْآيَةِ لِيَسْرِعَ بَيْنَ خَوْذِ الْإِثْمِ
 أَسْمَانًا بِلَسَانِي وَأَرْزُقْ دَوْلَتِي بِهَيْبَتِي وَأَبْرَأْ بَيْنِي مِنْ شَرِّ مَنْ دُونِي
 وَيَصْلِحْ لِي بِسْمِ اللَّهِ مَا سَمِعْتُ الشَّامِ بِهَيْبَتِي وَأَبْرَأْ لِي بِسْمِ اللَّهِ مَا سَمِعْتُ
 الْخَالِيسِينَ وَأَبْرَأْ لِي بِسْمِ اللَّهِ مَا سَمِعْتُ الْخَالِيسِينَ وَأَبْرَأْ لِي بِسْمِ اللَّهِ مَا سَمِعْتُ
 وَأَسْتَلِمُكَ اللَّهُمَّ خَالِي الْيَاكُوتِ أَرِنَا عَظَمَتَهَا لِرَبِّتِي مَا سَمِعْتُ
 وَأَرِنَا مَعْتَبَرَهَا لِرَبِّتِي مَا سَمِعْتُ مَا سَمِعْتُ مَا سَمِعْتُ مَا سَمِعْتُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْإِلَهُ وَالْإِلَهَةُ وَالْإِلَهُ وَالْإِلَهُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بَارِيٌّ بَارِيٌّ بَارِيٌّ بَارِيٌّ بَارِيٌّ بَارِيٌّ بَارِيٌّ بَارِيٌّ
 بَكْرِيٌّ بَلَدِيٌّ شَدِيدٌ وَبَارِكٌ كَرِيمٌ وَرَوْحَانٌ نَجِيٌّ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ
 بِنِهَايَةِ مَدِينَتِي وَأَبْرَأْ لِي بِسْمِ اللَّهِ مَا سَمِعْتُ الْخَالِيسِينَ وَأَبْرَأْ لِي بِسْمِ اللَّهِ مَا سَمِعْتُ
 عَلَيْكَ السَّلَامُ كَرِيمٌ وَرَوْحَانٌ نَجِيٌّ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ
 بَكْرِيٌّ بَلَدِيٌّ شَدِيدٌ وَرَوْحَانٌ نَجِيٌّ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ
 وَصَدْرِيٌّ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ شَدِيدٌ
 سُوْنٌ قَلْبُ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَصَدْرِيٌّ شَدِيدٌ سُوْنٌ قَلْبُ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

سَجْنَانُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْكَبِيرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
 سَجْنَانُ اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَأَنَا
 بَيْنَهُنَّ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا لَكَ
 أَعْبُدُ وَإِنَّا لَكَ اسْتَعِينُ اللَّهُمَّ إِنَّا لَكَ اسْتَعِينُ اللَّهُمَّ إِنَّا لَكَ اسْتَعِينُ
 مِنْ مَدْحِكَ مَعَ قَلْبِي وَعَيْبِي وَخَيْرِي وَإِنَّا لَخَائِفُونَكَ وَإِنَّا لَخَائِفُونَكَ
 الْمَالِكُ وَإِنَّا الْمَمْلُوكُ وَإِنَّا لِرَبِّكَ وَإِنَّا الْعَبْدُ وَإِنَّا الْعَبِيدُ وَإِنَّا
 الدَّائِلُ وَإِنَّا الْقَائِمُ وَإِنَّا الصَّغِيرُ وَإِنَّا الْعَبْدُ وَإِنَّا الْعَبِيدُ وَإِنَّا
 أَنْتَ الْمُعْطَى وَإِنَّا الشَّاكِلُ وَإِنَّا الْعَشُورُ وَإِنَّا الْخَالِطُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 لَا مَمُوتَ وَإِنَّا خَلَقْنَا أَمْوَاتًا اللَّهُمَّ إِنَّا لَكَ اسْتَعِينُ اللَّهُمَّ إِنَّا لَكَ اسْتَعِينُ
 وَتَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَشُورُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ مَا لَيْتَ يَوْمَ الدِّينِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْتَ بَدْوُ
 الْخَالِقِ وَالْيَاكُوتِ بَعْدُ وَتَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كَرِيمٌ وَلَا تَزُولُ وَإِنَّا
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَمَّةِ وَالْكَافِرَاتِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَكَ اسْتَعِينُ اللَّهُمَّ إِنَّا لَكَ اسْتَعِينُ
 الْحَبْرُ وَالشَّرُّ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْقَرْدُ الْعَصْمُ
 لِكَلْبُ وَرَوْحَانٌ نَجِيٌّ لَكَ قَلْبُ أَحَدٌ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ
 الْعَدْلُ وَسُلَامَةُ الْمُؤْمِنِينَ الْمُهْتَمِينَ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سَجْنَانُ اللَّهُ
 عَالِمُ الْغَيْبِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْبَارِئِ الْمُصَوِّرُ

لك الامانة الحسنى وسبح لك ما في السموات والارض وانت العزيز
الخبير انت لله لا اله الا انت الاله العظيم الخالق والخبير باه ودا انت
الله عز وجل سابع النعم احسن البلاء جزيل العطاء مفيد الفسده
باربط اليبدين بالرحمة تقاع بالخيرات كما شئت الكبار برفع الدنيا
منزل الالاهين فوق سبع سموات عظيم البركات يخرج من في الظلمة
الى النور وسيدنا الشبان حسنا وساجد الحسنات درجات
الاله عز وجل دوت في عاؤك وعلوت في دؤوك فدوت قلبك فيك
سنة وارفعت قلبك فوقك شئ ترى ولا ترى وانت بالنظر الاكبر
فالرحمة والتوبى لك ما في السموات العلى ولك العلى والافى
الاخيرة والاولى اللهم انك غافر الذنب شديد العيايب ذوالقوة
لا اله الا انت الهك الصبر وسعت رحمتك كل شئ وبلغت عظمة
ولا معيب حكمتك وانت لا تخفى سائلك انت الذي لا يرفع لما و
صمت ولا واضح لما رفعت انت الذي اذنت كل شئ بحكمتك
واحصت كل شئ بعلمك وارتوت كل شئ بحكمتك ولا جوتك
شئ بعلمك ولا يمتنع عنك شئ انت الذي لا يعجزك ما وملك ولا
يرفع صبر عيالك ولا يهيج قبيالك انت علوت فقهرت وملكك
فتدوت ووطنك تخبرت وعلك كل شئ ظهرت علمك لما انت
الاعين وما تخفى الصدور وتعلم ما تخفى كل لؤى وما تصنع وما تبهر
الاصنام ما تزداد وكل شئ عندك يقيد وانت الذي لا تمنع من

ذكرك ولا تصيب من توكل عليك انت الذي لا يتعملك ما في
جوارضك كما في جوارضها اليك ولا يتعملك ما في جوارضها اليك
في جوارضك انت الذي تعزيت في ملكك ولا يتعملك احد
جزيرك انت الذي جعل كل شئ ملكك وملك كل شئ منك
انت الذي ملكك المالك بعذرتك واستبدت الازباب بعزيتك
وانت الذي فهرت كل شئ بعزيتك وعلوت كل شئ بعزيتك
انت الذي لا يستطيع كنهه وصفات ولا منصف الماعندك انت
الذي لا يصعب الواضعون عظمتك ولا يتسبح المزابون عجزك
انت شفاء الما في الصدور ورومدى ورحمة للمؤمنين انت الذي
لا يجيبك سائل ولا ينصت ناقل ولا يبيع مدحك ما دمع ولا
قائل انت الكائن قبل كل شئ والكون لكل شئ والكائين
بعد كل شئ انت الواجد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له
كنوا احد ولم تكن صاحبة ولا ولد السماوات ومن فيهن
لك والارضون ومن فيهن لك وما بينهما وما تحتهما شئ الا
كل شئ واحطت به علما وانت بزبد في الخلق ما تشاء وانت
تسئل عما تفعل وما يستملون وانت العنا الما زبد وانت الهيب
وانت العبد وانت التميع وانت البصر وانت الساجد وانت الوا
تلك العليم وانت الحكم وانت الغنى وانت الكرم وانت البنا وانت الرحيم
انت العايد وانت العاير والامانة الحسنى كلها وانت اجواد الذي

لا تخجل واننا العزيز الذي لا يتحول وانت ممنوع الا فرام بسبحك ملك ملين
السموات والارض وانت ما تحمى يودونك بالشرية ربى وربنا
الا قلوبنا تجيب المخطرا اذا دعاك انت تجيب وسام من العرق و
انت عفت لداود زنبه وانت فقت عن ذى النون كرهه وانت
كفقت عن يوب حين وانت رددت موسى على ابيه وانت صرت
قلوب الصحوة اليك حتى قالوا امثا يرتبنا المالمين وانت والبعث
الضالمين لانه ذكر منك الا الحسن الجليل وما لا يذكرك كثير
لك لا الاله واليهم وانت المحسن المحمل لا تملك ولا
التنا اعطاك انت كما اذنت على نفسيك سبحانك وتجلت سبحانك
اسماؤك وسجل ثناؤك ما اعظم شأنك واجل مكانك وما اولئك
مريضنا وذك والطفناك بخفيك وامنعك بيوثنا انت اعلم
اجل واسمع وابصر واعلم واكبر واظهر واشكر واقدرو
اعلم واجبر واكبر واعظم واقرب واملك واوسع وامنع و
اعطى واحكم وافضل واحمد من ان يدركه العباد اعظمناك واجيد
الواصفون حمدنا وسبغوا غابناك اللهم انت الله الذي لا اله
الا انت سبحان من ذكر واشكر وعبد وازان من ملك واجود من
سئل واوسع من اعطى اعلم بعد ما تعلم وتغنى وتغنى بعد ما
تغنى ولا تظلم الا باذنك ولا تعصم الا بيدك تظلم
ربنا فاشكر ونغنى ربنا فتغنى اللهم انت اقرب جدنا واذن

تعالى

تجيد حلت بين القلوب واخذت بالواجب وخصبت الاجال و
علت الاخبار وبيدنا القتا جبر والقلوب اليك مفصلا و
الشرع عندك علانية والهتدي من قدبت والحلال ما احل
والحرام ما حرمت والدين ما شرعت والامر ما قضيت فغنى
لا يفضى عليك اللهم انت الاول فلبس قبلك شئ وانت الاخر
فلبس بعدك شئ وانت الظاهر فلبس فوقك شئ وانت الباطن
فلبس دونك شئ وانت العزيز فالحكيم اللهم بيدك القادر
الليل والنهار وبيدك معانا ذر السمير والعتير وبيدك معانا ذر
التصير والحجلان وبيدك معانا ذر الدنيا والاخرة وبيدك
معانا ذر الموت والحجوع وبيدك معانا ذر الخير والشر وبيدك
والرحمة والنعيم كل ذنبا ذنبت في ظلم الليل وضوء النهار
عدا او خطييرا او عناية اذك على كمال شئ قدير وهو عباد
سفل بيرو ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم انت
عليك باحس ما اقدر عليه واشكره عما مننت به على وعظمت
من شكره اللهم لك الحمد بحمدك كلها على نعمنا انت كما
وتلجج حلتك حتى يتدبى الحمد لك الى ما تحب ربنا ورضى
اللهم لك الحمد عددا ما خلقت وعددا ما ذرات ولك الحمد عددا
ما برأت ولك الحمد عددا ما احصيت ولك الحمد عددا ما في السموات
والارضين ولك الحمد مائة الدنيا والاخرة ذر دهره بكوا لله

الا لله وحده لا شريك له كذله الثالث وله الحمد يحيى ويميت وهو
حي لا يموت سبحان الله وهو عما شئت خلقه بده مرتبه يكون
استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم واتوب اليه يابو
يا الله يا الله ده مرتبه بارحمن بارحمن ده مرتبه يا رحيم يا رحيم
يا بديع السموات والارض ده مرتبه يا ذا الجلال والاكرام ده
مرتبه يا حنان يا منان ده مرتبه يا حي يا قيوم ده مرتبه اللهم اني
الرحيم ده مرتبه اللهم صل على محمد وال محمد ده مرتبه يسبحون
اللهم لك الحمد ولك الحمد ومنه الحمد وفي العهد عزير الحمد
فهدر الجبار محمد لله الذي كان عرشه على الماء حين لا تمس يمين
ولا تيسر ي ولا يجر ي ولا يربح ولا يذري ولا تهاه مديت ولا ترو
مدحها ولا اله الا الله لا اله الا هو لا يعين مدمع ولا صوت
يسمع ولا جعل مني ولا حساب مني ولا ايسر مني ولا اجر مني
ولا ملك كريم ولا سلطان رحيم ولا ظل تمدود ولا يحمي
الحمد لله الذي اسجد من اهل تخاريد ليحمدن على ما بان كان
تواظفها التي فاق مدح المادحين ما يرضون وعلا وصف
الواصفين هيبه جلاله هو اهل الكل حمد ومنه كل حمد
وقا صي كل حاجته الواجد التي لا تده له الملك التي لا روال له
الربيع التي ليس فوقه ناظر ذو العفره والرحمة المحمود ليدل
نوا اليه المعبود هيبه جلاله المذكور يحسن الاثر المثلان يبعه

تواظفها المعبود يا يحيى تمام الواصفين عز الله العظيم الشا
الكريم في سلطان العلي في مكانه الحسن في اميننا يا يحيى
في تواظفها الحمد لله يا يحيى خلق الخلق من بعينه وهو راجعنا
العباد بعينه وله ومخلاب صور من خلقه خلقه ونالغ الاكوا
في خلقه بعينه ومعلم من خلقه من عباده واسمه ومده يتولف
السموات والارض يعظمته الذي وسع كل شيء خلقه كسبه
وعلا يعظمه فوق الاعلن وقهر الملوك بجزوته لجانا الكفا
المعبود في سلطانه المتسلط بيوت المتعالي في ذنوب المتكبرين
كل شيء في ارتفاعه الذي نغده بصن خلقه وطا رينا لا
بنا ويشتاع ثوب الحمد لله العظيم الرسيد العموي الشد يد الميدي
العهد المعطل لما يربد الحمد لله من لالاب تكا شيف الكراب و
مؤني الشؤون الحمد لله في كل مكان وفي كل زمان وفي كل ايام
الحمد لله الذي لا يذني من ذكر ولا يخبث من دعاء ولا يذل من كفا
الذي يحري بالاحسان اجناسا ويا لصبر حيا تا الحمد لله الذي له
ما في السموات وما في الارض وله الحمد في الاخره وهو الحكيم الخبير
الحمد لله في طر السموات والارض جاعل الملا تكثر رسالاتي
انجي مني وثلاث ودياع يربدي الخلق ما بشاة انا لله على كل
شيء قدير سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا
حول ولا قوا الا بالله العلي العظيم وسبحان الله حين تسون و

مُحَمَّدٌ وَوَلَدَهُ الْحَقُّقِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيَّتَا وَسَيِّدِي تَطْهَرُونَ وَ
سُجَّانًا لِقَاءَ اللَّيْلِ وَالطُّلُوعِ وَالنَّهَارِ وَسُجَّانًا لِلَّهِ بِالْعُدُودِ وَ
الْأَحْصَاءِ وَسُجَّانًا لِرَبِّكَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا بَحِثْنَا وَرَضْنَا وَرَضُوا حَمْدًا كَثِيرًا
طَيِّبًا وَسُجَّانًا لِلَّهِ كُلِّ سَبْحٍ لِلَّهِ حَمْدٌ وَكَمَا بَحِثْنَا لِلَّهِ بِسَبْحٍ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ كُلِّ حَمْدًا لِلَّهِ حَمْدٌ وَكَمَا بَحِثْنَا لِلَّهِ أَنْ يَجِدَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلِّ مَا
هَكَذَا لِلَّهِ حَمْدٌ وَكَمَا بَحِثْنَا لِلَّهِ أَنْ يَجِدَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا كَرَّمَ اللَّهُ
سَمِيًّا وَكَمَا بَحِثْنَا لِلَّهِ أَنْ يَجِدَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا كَرَّمَ اللَّهُ كَمَا كَرَّمَ اللَّهُ
بِذِي حَوَارِيسَ دَعَايَ مَحْرُورًا اللَّهُمَّ اسْتَمَلْتُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ مَعْنَدُ
مُرْتَبَاتِنَا يَا قَلْبَ الرَّحْمَةِ الْكَوْنُ مَا اللَّهُ اللَّهُمَّ اسْتَمَلْتُكَ
بِاسْمَاتِكَ الْكَبِيرَةِ الْكَبِيرَةِ اللَّهُمَّ يَا قَلْبَ اسْتَمَلْتُكَ يَا قَلْبَ الْعَرْشِ
الْمُبِينَةِ اسْتَمَلْتُكَ يَا قَلْبَ الْعَرْشِ الْكَبِيرِ الْمَشْهُورِ يَا اللَّهُ
وَاسْتَمَلْتُكَ يَا قَلْبَ الْبَيْتِ رِضَاكَ يَا اللَّهُ وَاسْتَمَلْتُكَ يَا قَلْبَ
الْبَيْتِ الْبُرْدِيِّ دُونَكَ أَحَدٌ يَا اللَّهُ وَاسْتَمَلْتُكَ مِنْ سَائِلِيهَا عَائِدًا
أَوْقَى الْعَهْدِ يَا اللَّهُ أَنْ لَا تَخْتِيبَ سَائِلِيكَ يَا اللَّهُ وَاسْتَمَلْتُكَ بِحَمْدِكَ
سَائِلِيكَ لِي لَا يَجِي بِحَمْدِي عَمْرِيكَ يَا اللَّهُ هَمَّ عَرَبِيَّةٍ وَاسْتَمَلْتُكَ
بِكَلِمَاتِي وَأَوْجِبِيهِ وَكُلِّ اسْمٍ فُؤُوكَ وَكُلِّ اسْمٍ حَقٍّ يَدْفَعُ إِلَيْكَ اسْمِيكَ
الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ الْكَبِيرَ الْكَبِيرَ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ الَّذِي اسْتَوْتَبْتُ بِكَ
عَرَبِيَّةً وَاسْتَمَلْتُكَ بِهِ عَلَى كَسْرِ رِسْمِيكَ وَهُوَ اسْمُكَ الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ

الصلوة

الْكامل الذي حَقَّقْتُكَ عَلَى سَبِيحِ اسْمَاتِكَ يَا رَحْمَنُ هَمَّ عَرَبِيَّةٍ وَاسْتَمَلْتُكَ
عَالِيًا أَعْلَى مَا لَوْ عَلِمْتُكَ لَسَمَّاتِكَ يَا اللَّهُ وَيَكُلُّ اسْمًا اسْتَمَلْتُكَ
بِهِ فِي قَلْبِ الْعَرَبِ عِنْدَكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ اسْتَمَلْتُكَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَأَسْمِيكَ وَصِفَاتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاصَّتِكَ مِنْ رِيبَتِكَ
وَتَجَنُّبِكَ وَتَجَنُّبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَتِكَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِكَ مُحَمَّدٍ كَأَصْلِكَ وَأَهْلِكَ وَأَهْلِكَ وَأَهْلِكَ وَأَهْلِكَ
وَأَكْبَرُ مَا تَمَّ صَالِحَتِكَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ
وَالْأَكْبَرُ مَا تَمَّ صَالِحَتِكَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ
مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِيِّينَ وَالْأَخْرَبِيِّينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِيِّينَ فِي الْمَلَأَةِ الْأَخْلَى
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ يَا اللَّهُمَّ اعْطِنِي حَمْدًا
عَلِيَّةً وَالْمُسْتَمَلَّةً وَالْمُسْتَمَلَّةً وَالْمُسْتَمَلَّةً وَالْمُسْتَمَلَّةً يَا اللَّهُمَّ
أَكْبَرُ مَا تَمَّ صَالِحَتِكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ
وَأَعْلَى كَتَبَةٍ وَأَفْخِ حَمْدَكَ وَأَطْهَرِ عُدُنَ دَعْوَتِكَ وَقَبَلِ سَعَادَتِكَ
كَأَنَّ رِسَالَتَكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ
مُعْصِيَتِكَ وَأَنْتَ عِنْدَ بَيْتِكَ وَعَلَى نَبِيِّهِ وَجَامِدِ حَقِّ الْجَهْدِ فِيكَ
وَعَبْدِكَ فَطَاحِ حَقِّ أَنَا الْبَعْتِ مِنْ صَلَوَاتِكَ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
اللَّهُمَّ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ
الْمُسْتَمَلَّةً وَالْمُسْتَمَلَّةً يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ
الْبَعْتِ فِي سَبْعِينَ وَأَحْسَنُ نَفِي زُفْرَتِهِ وَأَجْعَلْنَا مِنْ بَدْعِهِ وَلَا تَجْعَلْنَا

ولا تلتزم من نكثت حجتك وأقبل على بوجهِك الكبر وما من على
بكرامتك بكبره العفو واستجب دعائى وارحم نصرته فاني أقر
خبرنا أنت مستجيب من عذابك لا أقر بعبدك ولكن أقر برحمتك
باريت باريت لله كم من حبيا ولا تجتنبني بل عانت
رب شفيعا وأمن على عيافيتك ولعوق دعوى من الشارقة لا
استعيت بغيرك واستجرك فاجربني من كل هول وعسفة ونحو
وأمن حوفي وشيخ حبي وقوصفوني سد فاجني وأصلح لي جميع أموري
باريت أعوذ بك من هول الطالع ومن شدة الوقيف يوم الدين
فإنك تجبر ولا يجار عليك باريت باريت لله كم لا ترضين
عني حين أدعوك ولا تصرف عني وجهك حين استأثرت فلا ريت
لي سواك وأعطيني مستجابي يا من حوفي يوم الفناء اللهم إني أقر
بك فاعلني في كوني ضحيمة شامة مستجيبا بأمر شفيع باريت باريت
باريت لله كم كيف صرنا استعدناك ونفد والبيخ رحمتك و
جليل غافيتك وأبى رحمتك فإني لا يجار عليك كالملة
إني أعوذ بك من وسوسة القبر ومن خلوة ومن ظلمة ومن جهنم
وعذاب به ومن هول ما تخوف بعدك باريت العالمين باريت باريت
رب باريت لله كم في استأثرت أن تصل علي خدي وأهل بيتي
صغونك وسيرتك من شغرك وأزيتك قبل دعائي وتظليتي
سؤلي وأكفني من الحزن وذنباي وارحم فاجني واغفر ذنوبي ما

قدّم وما أقر واجتنب الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وعني
برحمتك عذاب النار اللهم إني أقر خلة فرايتي وحجما مقبولاً
علاصا حامي رذا رضاه من بعل يده يصلح الخيط وولدي وسلك
أزيتك لي عفا صا لي طيبي من ذغالههم رخوا تا ومغرم وزي
في كرامتك إنك على كل شئ قدير وانت أرحم الراحمين يا ريت
باريت باريت لله كم وكلنا كان في قلبي من شدة ذنوبي وأخو
أوقوطني أفرح ومرح وأبصر وأخبر وأخبر لاء وأجربني وأجيبني
أوربنا وأسمعنا أوشينا في أوفينا في أوكسيرا أوفسونا وأجيبنا
أوعظمت أوشية مني لا تحب علبنا أولياءك فاستأثرت عني
نحني وال محمدان محمد ذلك من عليهم وأن يبدي لي حكاياتها
وعلا لا أرضا بقضا أمانك ووفاء بعهدك ووجاهتك وقيدنا
في الدنيا ورغبة فيما عندك وثقة بك وطمانينة اليك و
توبة اليك تصوحا باريت باريت لله كم الحمد كما
خلقتني ولراك عبقا مذكورا فاعني على أموال الدنيا وبواقين
الدنم ونكجنا الزمان وكسرا بنا الآخرة ومجهدنا بالثبات
والإقام واكفني من ما يجعل الظالمون في الأرض اللهم بارك
لي في قدرك ورضني بقضائك اللهم افرح مسامع قلبي بذكرك
وأرزني من كسرا وتوفيقها وحيادة وحسنة باريت العالمين
باريت باريت لله كم اطلع على اليوم اطلاعة تملحني بها

اجتهدوا اللهم استجب دعائي واسئلكم مني واجعل له ذمعا جامعيا
بواحدة بعضه بعضا فان كل شئ عندك بمقدار العلم به واستجب
من شأنك فانك كل يوم في شأن اللهم واكتب الحسن علي بن
في كتاب لا يخفى ولا يبدل بان تقول قد عرفت لعبدي ما قلنا
من ذنبه وما اتعز واستجب له دعوتيه ووفقه واصطفه
ليصير فرستاه وفصلته وعصمته وقد بهته وزكته واستجبه
واستخلصه وعفرت له وعفوت عنه امين يا رب يا رب يا
ربنا اللهم اني اوجه اليك بدينك من رحمة محمد صلى الله عليه
واله في خلاصه وخلاصه والدين وما لدا واسئلكم من كل شئ
ذو بداي وانواعي فيك وجميع المؤمنين والمؤمنات وكل ولد
بل دخل في الاسلام من قول يوم القيمة ومن شر عذاب القبر
ومن هوم الدنيا والاخرة واصفوا لي واستلك ان تزوج بها
وتصرف حتى شرهما وتبين بالقول الثابت في الجوع الدنيا
والاخرة انك رؤف رحيم وصلى الله على محمد واله وسلم كثيرا
وحسبنا الله ونعم الوكيل يا رب يا رب يا رب اللهم استجب
ان تصرف حتى شؤك لجناب عبدك وسخطان مريد وشرك
صغير من خلقك وشديد ومن شر الشاة والها والذوالا
والخاسرة والعامرة ومن شر كل ذئب صرير وكبير بالليل
والنهار ومن شر قطة العراب والحيم ومن شر قطة الحية

والله

الذين انك تراك كل شئ قاهر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظيم وصلى الله على محمد واله خير مخلوق دعا اليهم معي
اللهم ربنا واننا في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة وقبيلتك
عذاب النار يا رب يا رب يا رب اللهم وما كان من خير لم عمل
صالح استلك به واسكون في رضوانك وغايبك وما صلح
من ذلك من الكبر فامن على يد ابيك راغب وبيك مستجير
اللهم ما استعنتك به وما لا استعنتك به وما لا استعنتك به
بدا النار وسخطك فعنا في يومنا عدت من الحار من يوم القيمة
وسوء المطالع الى ما في القبور فاعد في مشة اللهم وما اشد هول
من فعلك له وانما زى عليه يوم المعاد وتراني في الدنيا على
الحال التي تورث سخطك فاستلك بوجهك الكبر من اعظم
عافني من جميع ذلك باورك العافية يا رب يا رب يا رب واستلك
يا رب مع ذلك العافية من محمدا بالبلاء وسوء القضاء وشيئا
الاعداء وان سخطني ما لا طاقه لي وان تسلط على ظالمي
او تبتليني بما لا طاقه لي به وثنا قسني بحساب يوم الحساب وثنا
عسا ويحسب ما اكون الى محولك ونجا ورك استلك بوجهك
الكبر والاعظم عافني من جميع ذلك باورك العافية يا رب يا رب
عبر السنين ولا تجازيها ارحم عبدك يا رب يا رب يا رب يا رب
الله يا الله يا الله نصي لي ارحم عبدك يا سيدا عبدك بنين

يَدَيْكَ يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا
عَدَدَكَ عَدَدَكَ يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا
يَا هُوَ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا هُوَ
فَعَمَّا وَلَا يَجْمَلُ وَلَا يَجْمَلُ وَلَا يَجْمَلُ وَلَا يَجْمَلُ
أَخَذَ لِحْمٍ وَأَصْحَلُ عَيْنٍ كُلِّ بَاطِلٍ فَرَدَّ فِي الدَّمْرِ لِيَكْتُمَ فَمَنْ هَذَا
الْمَقَامُ الْهَرِيْرِيْلِيَكْ فَكَيْفَ نَنْتَ صَانِعٌ وَيَسْتَعْرِفِي وَلَا أَلْفَ
كَيْفَ تَقُولُ لِيْ غَابِي تَقُولُ نَعَمْ وَقَوْلُ لَأَقْرَنُ فُلُكُ لَأَقْبَابِيَا
بِأَوْبِلِيَاةٍ بِأَوْبِلِيَاةٍ بِأَعْوَلِيَاةٍ بِأَعْوَلِيَاةٍ بِأَعْوَلِيَاةٍ بِأَعْوَلِيَاةٍ
بِأَعْوَلِيَاةٍ بِأَعْوَلِيَاةٍ بِأَعْوَلِيَاةٍ بِأَعْوَلِيَاةٍ بِأَعْوَلِيَاةٍ
عَمَّا ذَا أَوَّلِيَاةٍ وَمِنْ رَجْوَاةٍ وَمِنْ رَجْوَاةٍ وَمِنْ رَجْوَاةٍ وَمِنْ رَجْوَاةٍ
الْمَعْرِفَةِ وَأَنْ تَقْتُلَ نَعَمْ كَمَا الظَّنُّ بِأَيْ قَطْوِي بِلِ أَيْ السَّبِيْبِ قَطْوِي
بِلِ أَيْ الرِّجْوَمِ أَيْ الْمَنْعَةِ أَيْ مَا مَنَعْتَنَا بِأَيْ مَنَعْتَنَا بِأَيْ مَنَعْتَنَا
أَيْ مَنَعْتَنَا لَأَعْلَمُ بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ
بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ
أَيْ مَطْلُوْبِيَاةٍ رَجْوَاةٍ وَصِيْبِيَاةٍ لِيْ وَأَوْصِيْبِيَاةٍ وَلَوْ أَعْطَيْتَ
لَكَفَيْتَنِي مَا قَسَيْتَ الْبَيْتَ فِيهِمْ قَسِيْلِي أَنْ أَوْجُوْمَ وَأَنَا مَعَ مَعْصِيْبِيَاةٍ
رَاجٍ فَلَا يَحْلُ بِيْ وَيَبِيْنُ مَا رَجْوَاةٍ وَأَرْدُ دَهِيْ مِيْلِيْمِيْنَ جِيْمِيْلِيَاةٍ
بِأَيْ رَجْوَاةٍ وَبِيْ أَيْ مَا مَنَعْتَنَا بِأَيْ رَجْوَاةٍ وَأَنْتَ خَيْرِيَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ
الْأَيْ قَطْوِيَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ بِأَيْ رَجْوَاةٍ

القول

السموات والأرض أصلين لنهائي وأصلين لهيبي وأصلين لآخر
وأصلين لاهلي وأصلين لولدي وأصلين لما عولتي بالحق وأصلين
من خطايي بأحسان بأمان فصل على رحمة من خلقنا الله
وصلى اللهم على محمد النبي وآله وسلم وحل علي وبين ما حلت بيننا وبينه
أقول يا أيها النبي من الباطل ما تشاء في الدنيا ما تشاء وفي الآخرة حسنة ما تشاء
الرحمة بيننا وبينك اللهم الرحمن الرحيم والمهمل والمهمل والمهمل والمهمل والمهمل والمهمل
الرحيم الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما
في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنك الا باذنه يعلم ما
بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وحج
كسر سبعة السموات والارض ولا يوجد حفظهما وهو العرش
العظيم لا اله الا هو الحي القيوم هو الذي يصور كل شيء في الا
رحام كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم الذين يقولون ربنا
انك ارحمنا فاغفر لنا ذنوبنا وانا غافلون انك ارحمنا وانا غافلون
والغافلين والمنفعبين والمنفعبين بالانكار وشهدنا انك لا اله الا هو
والله الا هو والملائكة واولوا العيال قائما بالعبودية لا اله الا هو
العزيز الحكيم يا ارحم الراحمين لا اله الا هو الحي القيوم
الي يوم القيمة لا رب فيه ومن اصدق من الله حديثا ذلكم الله
ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على كل شيء
وكبير اليتيم ما اوحى اليك من ربك لا اله الا هو واتوا من

صَلِّ مُحَمَّدًا وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الصَّالِحِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
اللَّهُمَّ اقْرَبْنِي بِصِلَاتِهِمْ وَصَلِّ عَلَىٰ بَيْتِهِمْ وَأَجْعَلْ مَا مَدَيْتَنِي
إِلَيْهِمْ مِنَ الْحَيِّ وَالْمَعْرُوفِ مِنْ مَنَعَةِ الْأَمْرِ دَعَا بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
وَعَرِّفْنِي نَفْسَكَ وَعَرِّفْنِي رُسُلَكَ وَعَرِّفْنِي مَا لَكَ مِنْ عَرَفِي وَوَلَاةَ
أَمْرِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَا أَعْتَدُ لِمَا لَمْ تَعْطَيْتْ وَلَا أَوْقِ الْأَمَانَ وَهَيْبَتِ اللَّهِ
لَا تَحْرِئْنِي مَنَازِلَ أَوْلِيَاءِكَ وَلَا تَنْزِعْ قَلْبِي بَعْدَ ذَهَابِهِ وَمَنْ بَلَغَ مِنْ
لَدُنْكَ رَحْمَةً لَكَ نَسَا الْوَعْدَ وَالْوَعْدُ لِي مِنْ أَمْرِي رُسُلًا اللَّهُمَّ
وَعَلِّقْ نَاقُوسَ الشَّيْطَانِ وَصَلِّ عَلَىٰ مَنْ أَلْهِمَهُ اللَّهُ الْوَيْلَ وَالصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ
وَعَرِّفْنِي مِنَ الشَّاطِرِينَ وَجُنْدِهِمْ مِنَ الْحَيْثُ وَأَنْصَارِهِمْ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ وَخَلَقَ الْوَسْوَاطَ وَسَبَّحَ بِحَقِّهِمَا أَلَكِ الْحُسْنَى
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصَّمُوعِ أَلَكِ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ قَدِيرًا وَأَنْتَ بِكُلِّ
شَيْءٍ مُجِيبٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي
مَنْ لَا يَخْلُقُ إِلَّا مَا يَشَاءُ مَنْ لَا يَسْتَعِينُ إِلَّا بِأَمْرِهِ مَنْ لَا يُدْرِكُهُ إِلَّا بِرَحْمَتِهِ
وَأَنَا عَبْدُكَ عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مَوْجِعًا مَحْمُودًا وَلَا
تَجْعَلْهُ لِمَنْ يَكْفُرُ بِعَهْدِي وَمِنَا وَأَشْرِكًا فِي صَالِحِ دَعَاكَ مِنْ دَعَاكَ عَرِّفْنِي
وَعَرِّفْنِي لَكَ مُحَمَّدًا قَدْ بَدَيْتَ عَلَيْهِ السَّلَامَ وَعِنْدَ مَرْجِعِ الْعَقَابِ
اللَّهُمَّ إِنَّكَ لَمُحَمَّدٍ حَبِيبٌ رَفَعْتَ أَقْدَارَ نَاعِنِ سَيِّدِي الرَّاقِبِ فِي الْأَوْسَاطِ
الْحَوَالِي فِي الْأَعْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَبِيبٌ لَمْ تَجْعَلْهُ نَارًا وَقَدْ مَحْبُوبِينَ

وَلَا مَدْعِيَّةَ شَاكِيٍّ مِنْ مَرَاتِبِهِ وَلَا مَعَارِضِينَ وَلَا عَنِ أَهْلِ بَيْتِهِ
بَدَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِمُحَمَّدٍ يَا اللَّهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا هَذَا الْيَوْمَ
الْمُبَارَكِ مِنْ شَهْرِنَا وَسَيِّدِنَا مِنْكَ الْمُبَارَكِ قَبْلَتِنَا انْزَهَلْنَا فِي خَلْقِهِ
وَبَلَّغْتَنَا أَعْوَابًا كَسَبْتَنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي
السَّاعِدَةِ فِي هَذَا الْيَوْمِ فِي هَذَا الشَّهْرِ فِي هَذِهِ السَّنَةِ رَيْحَانِي
أَوْ بَرَكَةٌ أَوْ عَافِيَةٌ أَوْ مَغْفِرَةٌ أَوْ رَأْفَةٌ أَوْ رَحْمَةٌ أَوْ عَرْفٌ مِنَ الشَّارِ وَأَوْ رِزْقٌ
وَأَوْ سَعَادَةٌ أَوْ طَيِّبٌ أَوْ تَوْفِيقٌ نَصُوحٌ فَاجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ وَقَالَ الصَّيِّدُ
وَأَجْعَلْ لِي حَظًّا اللَّهُمَّ وَمَا أَنْزَلْتَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ
فِي هَذَا الشَّهْرِ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ حَرِّهَا وَسُرْقِهَا وَعَرْفِهَا وَمَقْدَمِهَا
رَدْمِهَا وَخَسْفِهَا وَقَدْحِهَا وَرَجَبِهَا وَمَسْجِدِهَا وَأَوْزَانِهَا وَأَوْقِنْتِهَا وَأَوْ
صَاعِقَتِهَا وَأَوْ بَرْدِهَا وَجُنُونِهَا وَجَلْدِهَا وَأَوْ بَرَصِهَا وَأَوْ كَيْلِ سَبْعِ أَوْ مِائَةِ
سَوْءٍ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاصْرِفْهُ عَنَّا كَهَيْئَتِ
وَأَنْزَلْتِهَا وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤَسِبِينَ فِي كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ فِي شَرْقِهَا وَآخِرِهَا
وَعَنْهَا عَرِّفْنَا بِرُحْمَتِكَ وَجَلِّئْنَا بِرُحْمَتِكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِعَدْلِكَ لَا تَشْرِكُ لَكَ
فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ غَالِي الْعُتْبِيبِ وَالشَّهَادَةِ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكِ
أَشْهَادَاتِنَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَادَاتِنَا بِحَقِّكَ صَلَّ
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عِنْدَ وَرَسُولِهِ وَأَشْهَادَاتِنَا بِحَقِّكَ وَالشَّارِحِ

وَأَنَا لَشَاعِرَةٌ بِهٖ لَارِبِّ فِيهَا وَأَنَا اللَّهُ بِعَبْتٍ مِنْ ذَا الْقُبُورِ وَأَشْهَدُ
أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ عَلَيْهِمْ أَحِبَابٌ وَطَلَبَهَا أَمُوتُ
وَعَلَيْهَا أُبْعَثُ حَيًّا إِنَّشَاءً اللَّهُ لِعَدَا الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَتْ بِاللَّهِ رِزْقًا وَإِلَّا
دِينًا وَيَحْمِلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَيَجْعَلُ لِي لِيًّا وَيَأْتِي لِي لِيًّا
وَبِالْكَعْبَةِ قِبَلَةَ وَيَأْتِيهِمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِيَدِينَنَا أَبَا مُحَمَّدٍ جَدًّا
اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ تَدِينًا وَيَأْتِيهِمْ مِنْ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِ لِيَحْيِي مُحَمَّدًا
وَلِيَحْيِي تَدْوِي الشَّارِقَ قَامِيًّا وَيَأْتِيهِمْ مِنْ رُوحِي حَيًّا حَيًّا أَمَا لَا أُشْرِكُ بِاللَّهِ
شَيْئًا وَلَا أُشْرِكُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَلَا أَدْعِي مَعَهُ الْهَيْلَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهَا وَاحِدًا أَحَدًا قَرِيبًا حَمِيدًا لِيُحْيِي خَلْقًا صَاحِبِيَّةً
وَلَا وَلَدًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ بِالْعَظِيمِ مِنَ الْأَمَلِ وَالْقَدِيمِ مِنَ الْفَقْدِ
وَالْحَزُونِ مِنَ الْعَمَلِ وَمَا وَارِثًا بِحُجْرٍ مِنْ هَيْأَتِكَ وَمَعَا قَدِيرًا لِعَيْشٍ
عَرِيضِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ بِلَا بَيْتِكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَإِنْ تَرَجِمَ هَذِهِ الْقَفْسَ الْحَزِينَةَ وَهَذَا الْبَدَنَ
الْمَلُوعَ الَّذِي لَا يَطِيقُ مِنْ شَمْسِكَ كَلِمَةً حَرًّا وَلَا لِسَانٌ تَعْلَاقِي لِأَرْبَابِي
فِي مَلِكِكَ تَنْقِي وَأَنْ تَعْفَ عَنِّي لَا يَعْصِمُنِي مَلِكُكَ تَنْقِي أَنْتَ يَا رَبِّ
يُحْيِيكَ أَرْحَمَ وَلَعِيًّا وَلَكِ أَعْلَمُ وَكَيْسًا طَائِفًا بِكَ أَرْحَمَ وَمَلِكًا قَدِيمًا وَعَلِيمًا
أَكْرَمَ وَعَلِيًّا دَلِيًّا أَنْتَ يَا رَبِّ فِي مَلِكِكَ طَاعَةَ الطَّائِعِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
مِنْهُ مَعْصِيَةَ الْعَاصِينَ وَأَعْتَقَ عَنِّي بِالْكَرَمِ الْأَكْرَبِينَ وَيَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ لَوْ دُعِيَ نَبِيُّكَ وَسَاطِعُ غَيْرِنَا تَمَّ وَاسْتَجِبَ بِعَدْوِكَ وَاسْتَجِيبْ

مؤيد

بِرَحْمَتِكَ وَأَعْتَقَ مِحْمَلِكَ وَلَا أَعُوذُ إِلَّا بِكَ وَلَا أَسْأَلُ إِلَّا بِكَ يَا عَظِيمَ
الرَّحْمَةِ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا أَحْسَنَ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَنَى اللَّهُمَّ ارْطَبْهُ مُحَمَّدًا
بِعَفْوِكَ وَخَوْفِي مُسَجِّرًا يَا مَانِيًّا وَفَقِيرِي مُسَجِّرًا بِغَيْرِنَا وَرَحْمَتِي
الْعَاقِبِي مُسَجِّرًا بِوَجْهِكَ لِذَا قَرِيبَاتِي الَّذِي لَا يَفْنَى وَلَا يَهْوَى بَأْسًا مِنْ لَا
يَسْعُدُهُ شَيْءٌ عَنِ شَيْءٍ لَا يَجْعَلُ حُجْبَةً بَيْنَنَا فِي دِينِنَا وَلَا يَجْعَلُ لَنَا
أَكْبَرَ قَرِينًا وَلَا يَسْطَرُّ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا وَعَدَّ بِجَلْبَتِكَ عَلَيَّ حَمَلِنَا
وَيَا حَسْبَا نَيْتِكَ عَلَى أَسَاءَتِنَا وَيَعُوذُ بِكَ عَلَيَّ ضَعْفِنَا وَيَعِينُنَا عَلَيَّ قَهْرِنَا
وَأَعِينُنِي مِنَ الْأَذَى وَالْقَدْحِ وَالضَّرِّ وَسَوْءِ الْغَضَاءِ وَمَسَاءَلِ الْأَكْلِ
وَسَوْءِ النَّظَرِ فِي الْمَالِ وَالذِّهْنِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعِندَ مُعَايِنَتِكَ يَا
مَوْلَانَا اللَّهُمَّ يَا رَبِّ نَشْكُوكَ عِبَادَةً نَبِيًّا عَشَا وَقَلَّةً نَاجِرًا وَكَلْبَةً عَدُوًّا
وَشِدًّا الرِّبَانِ عَلَيْنَا وَوَقُوعَ الْعَيْنِ بِنَا وَنَظَامَ الْخَلْقِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَإِنْ تَرَجِمَ هَذِهِ الْقَفْسَ الْحَزِينَةَ وَهَذَا الْبَدَنَ
الْمَلُوعَ الَّذِي لَا يَطِيقُ مِنْ شَمْسِكَ كَلِمَةً حَرًّا وَلَا لِسَانٌ تَعْلَاقِي لِأَرْبَابِي
فِي مَلِكِكَ تَنْقِي وَأَنْ تَعْفَ عَنِّي لَا يَعْصِمُنِي مَلِكُكَ تَنْقِي أَنْتَ يَا رَبِّ
يُحْيِيكَ أَرْحَمَ وَلَعِيًّا وَلَكِ أَعْلَمُ وَكَيْسًا طَائِفًا بِكَ أَرْحَمَ وَمَلِكًا قَدِيمًا وَعَلِيمًا
أَكْرَمَ وَعَلِيًّا دَلِيًّا أَنْتَ يَا رَبِّ فِي مَلِكِكَ طَاعَةَ الطَّائِعِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ
مِنْهُ مَعْصِيَةَ الْعَاصِينَ وَأَعْتَقَ عَنِّي بِالْكَرَمِ الْأَكْرَبِينَ وَيَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ لَوْ دُعِيَ نَبِيُّكَ وَسَاطِعُ غَيْرِنَا تَمَّ وَاسْتَجِبَ بِعَدْوِكَ وَاسْتَجِيبْ

و بناچار آمدن کور شد که عمل استغفار از این روزها به روز بعد او روز که مستحب است
فصل در بیان آنجا که ضرورتی است عید قربان و روزش و ایام
 آنست که غنای روز دهم و دوازدهم و سیزدهم بدانند که شب عید است
 از جمله چهار شب است که احباب اینهاست و مقلدان و متقون
 که در این شب در گلهای ایمنان بکنند نه بشود برای آنکه صدای دعاها
 حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچید است مانند کوه
 مکن غسل در میان کند و کفغسل حاجیان را ندانند که کفغسل در روز
 شنبه و شنبه است که در آن روز و غیره را اگر در بدوین لازم است که
 دعای شنبه را استجاب بر نام پیغمبر هر که مستحق امر است همه نگاهان
 او را از روز دوم که سزاوار است نگاهان که هر یک که با پش
 در دعا و عبادت شریک شود در جواب با ایشان شکی نخواهد بود و
 غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این شب است
 است و مقبول است که هر که آنحضرت را در این شب زیارت کند نگاهان
 که کشند و این است از این روز **فصل** در عید غسل کردن است
 مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و بعضی است که پیش از نماز عصر
 کند و نماز عید در زمان غیبت امام باقر و شهور است و کما است و نگاهان
 فقیر را جب است بشالطه غریب و نماز شب است که در عید
 مقلد کور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید در آنجا مقلد کور شد و نگاهان
 بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شد است و اینها له کجایش در آنجا

ندارد و بعضی در نماز دعا و عمل و هشتم صحیفه کماله است که اول
 اینست اللهم هذا يوم مبارك و اگر دعای عمل و شکر و اولش با من
 بر من من لا یرحمه الله العیبا است نیز بخواند جمله است زیرا که در بعضی
 نسخ قدیمی صحیفه است که استجاب خواندن این دعا نیز وارد شده است
 دعای ندر بعضی بنده نگاهانست و در این روزها بر اعیان دست است
 چنانچه ائمه الله بعد از آن در ضمن زیارت نمک و رخاوند شده اند
 عید است که افطار یک نماز از کوشش قرآنی بشود و از جمله
 احکام این عید قرآنی است و از سنت مؤکد است و بعضی از علمای واجب
 دانسته اند که در آن بران داشته باشد و از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که آنحضرت واجب است زکرم سلمان و فرمود که این نماز برای
 خود بکن و از برای عیال خود اگر خواهی بکن و اگر خواهی مکن و از امام
 زوجه حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که آنحضرت فرمود
 که در عید آنحضرت حاضر بشود و سخن گفتند که با فرض کم و احتیجه
 بفرم حضرت فرمود که هر که آنحضرت را خدا ادا میکند و بعضی است که در
 روز عید یکشنبه و در روزهای دهم و دوازدهم نیز میتوان گذشت و اگر گذ
 نمی باشد روز سیزدهم میتوان گذشت و بعضی است که در دهه ذی الحجه
 نزدیک باشد و مگر وقت قرآنی که در آنجا می تواند گذشت و نگاهان
 باشد و می باید باشد با کما کوسند با بز بگوید باشد و نگاهان
 قرآنی نمیتوان کرد و اگر شربت باشد می باید بیخ سال تمام داشته باشد

یا زاده و اگر کا و باز بوده باشد می باید بکشد و داخل کرد
 دو پرشت باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد هیلست و اگر
 کوسفتد باشد شش ماه کاهفت و اگر هفت ماه داشته باشد
 هیلست و می باید نصفی در اعصابش باشد و کور بچشم بود
 باشد و بسیار است نباشد که زاه رفتن بران دشوار باشد و کوش
 بریدن نباشد و اگر شش و جدا شدن باکی نیست و اگر شش
 هیلست و با هم که مغز شش نشکند نباشد و اگر پوستش نه زینت
 باشد هیلست و هیلست که بسیار و بسیار بوده باشد کوسفت
 است که فرغ بوده باشد و با یکدیگر بسیار و کاهن بوده باشد که بسیار
 نباشد و با یکدیگر نباشد یعنی خصبه اش از هر یک نباشد و کوش
 اگر خصبه اش زما لیک نباشد و اگر بچشم هم نرسد خصبه اش از هر یک
 میتوان کرد و سنت است که اگر فرغی شش زیا کا و باشد ماده باشد و اگر
 باز باشد نباشد و سنت است که خود بکشد و اگر نتواند دست بر روی
 دست قصاب بگذارد و مددی بکشد و طریقی است که اگر شش
 نرسد یعنی هر چه زما لیک دارد با نرسد در کوش یا نرسد در شش و اگر
 بعضی از آن ذبح کنند گرام میشود و واجب است که در وقت بدهد و از او نام
 خدا برود و سنت است که ایستاده بدارد و بقیله و فرغ و دستش از او
 یا ناز او برده مان با تنگ بر یکدیگر بچسبند و آنکه بعضی بکنند در زبان
 راست شش با دست و کوش بزند و شش فرغ و اگر کا و با کوسفتد با بر

باشد با پنجار و اگر از کمرش برین حلقوم و در ولک بر لک کرد و دو
 جانب حلقوم است و یکی که در کشت حلقوم است کراب و علمت از آن
 رسته برفان میگردد و اگر اینها را نرسد حرام میشود و سنت است که در حلقوم
 در وقت کشتن چنانکه بکشد صحیح از حضرت صادق علیه السلام است
 که چون فریاد میخیزد روی از او بقبله کند و در وقت خرابی ذبح بکند و سنت
 صحیح است که در وقت کشتن و اگر در زمینها مسلمان و ما انان من المشرکین
 ان صلوای و تسبیح و تحنای و عمانی بقدیرت العالمین لا شریک له و
 بذلک امرت و انان من المسلمین لا اله الا الله و لا اله الا الله اکبر
 پس خرابی ذبح کند و بگوید اللهم تقبل منی و فرموده که تا نرسد شش را جدا
 مکن و چون پوست بکنند سنت است که یکصد زله خود را اهل خواندیش
 بخورند و هیلست است که خود بان افطار کند و یکصد زله برای همسایگان
 بدهد و بفرستد و اگر پریشان باشد هیلست و با یک صد زله فقر او
 سوال کنندگان بدهد و اگر اکثر او تصدق کند شش هیلست و سنت
 است که پوست و کله و جمیع اعضای جلال از اصدق کند و تصرف
 نکند و بقبضاند مقدمه که تصدق تصدق تصدق تصدق تصدق تصدق تصدق
 بدهد و در حدیث صحیح وارد شد است که پوستش را میتوانند بافت
 کنند و بر روی آن نماز کنند و بپندند و اگر کوسفتد بافت نشود سنت
 است که قیتمت وسطش را تصدق کند و اگر کوسفتد بافت نشود و عقال
 خود و عقال خود بکشد کاهفت و اگر یکی از برای خود و یکی از برای

عینا خود بکش که بکش است و اگر بعد دعای بکش تو این بدست تو
 بود و از برای عید و روز ولادت و خویشتان که مرگه باشند فریاد کن که
 و اگر از برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آله و ائمه قرطانی کن ظاهر
 خویشت و منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله دو کوفتند
 فریاد کردند و اول فرمودند که خداوند این زمین و از مکر قرطانی کن
 است از اهل این زمین و در روز قیامت فرمودند خداوند این زمین و از مکر
 قرطانی کن که تا از است من و حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام هر سال
 اول یک کوفت قرطانی میکرد و میفرمود خداوند این زمین و از مکر است
 پس است کوفتند دیگر از برای خود قرطانی میفرمود و اگر حجی قمار در پیشند
 که هر یک قرطانی جدا میکنند جای است که با یکدیگر شکر میکنند تا هفتصد
 بلکه تا هفتصد نفر و سخن تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید در آن روز
 یعنی در روزی که چند شمرده شدن و در احادیث معتبره منقول است که هر
 یک کوفتن است که با هم تشریح بکنند که در غنی باشد در عقب بازده نماز
 بگوید که اولش ظهر روز عید است و این شصت و نوزدهم و در سیزدهم
 عقب که نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم و شش
 استخواب است و بعضی واجب دانسته اند و افشاید از هر زمان که تپه
 است و اگر مکر بگوید بکش است و بعد از نماز غل نیز اگر بگوید بکش
 و طریقی که هر خواجی صحیح است الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله
 والله اکبر الله اکبر و بقیه الحمد لله اکبر علی ما هدینا الله

کج

اکبر علی ما رزقنا من بیومنا الا نکفام و الحمد لله علی ما آتانا من فضله
 در فضایل و اعمال شب و روز عید عید پر است و عید غدیر و عید فاطمه
 اینها است و عظیمترین عینا است و احادیث از طرق غامبه و عظیمه
 در فضیلت این روز و اعمال آن زیاد است و احضار است و در این وقت
 بچند حدیث گفته اند این بیست و نهمین روز است از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقول است که چون روز قیامت شود که چهار روز از این در عرض الهی بگذرد
 باز نیست تمام مانند هر سو که روزانجا نماند اما در روز عید اضحی و قیوم
 عید فطر و روز جمعه و روز عید غدیر و روز عید غدیر و روز عید فاطمه
 مانند ماه باشد در میان ستارگان و آن روز است که حضرت علی علیه السلام
 خلیف از اترس نجات داد و این روز از روزی داشت برای شکر حضرت علی
 و از روز است که خدا کامل کرد پس در آن روز درین باب آنکه حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله و آله حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام را نصب
 کرد بخلاف و فضیلت و از او وصی بودن و از اظا هر که در آن روز
 پس نوزدهم داشت این روز را و این روز کامل شدن روز است و روز است
 که بی بی شیطان برینا که ما لیکن شده است و روز است که آنجا است
 و در آن زمان در این روز مقبول میشود و این روز است که حضرت علی
 علیها السلام لعنان و سینه از باطل میگرداند مانند ذرعه که در دنیا
 هوا پراکنده میشود و این روز است که خدای عز و جل امر میکند بچند
 که نصب کند که سوگند است خدا را در روز عید المعمر و روز عید

بر آن که چنانچه لایحه و ملامت که از جمیع اسماء آنها نرود و جمع میشوند و شایسته
بر محمد و آل محمد و استغفار میکنند برای شیعیان امیرالمؤمنین و استغفار
و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روز نیست که امر میکنند حقیقتی
ملائکه نوبندگان اعمال را که قلم بردارند از محبتان اهل بیت و شیعیان
ایشان ناسه روز از روز غدیر و نوبت که هیچ خطا و گناه ایشان را برای آن
محمد و علی و ائمه صلوات الله علیهم و این روز نیست که خدا بخندد و صوم
و آل او و شیعیان ایشان کردانین و این روز نیست که خدا زباده مکه کند
مال کوی که جنادت خدا کند که در این روز و توسعه دهد روزی بر عیال
خود و برادران مؤمن خود و او را از مکه کند از انزاس چشم و این روز نیست
که خدا سعی شیعیان را بشکند که بگویی می بیند گناه و گناه ایشان را از این
و علی ایشان را قبول میکند و این روز نیست که خدا عینای شیعیان را از اهل
مکه کند و گناه ایشان را که مکه کند و روزی بخشش است و روزی عظیم است
و روزی پس که در آن علم است و روزی شایسته است و روزی عظیم است و روزی
که دعاها در آن مستجاب میگردد و روزی موقت بزرگ است و روزی شایسته
جامه های نیکوست و روزی بخشدن گناهان شیعیان امیرالمؤمنین است
و روزیست که بسیار صلوات فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خوشبختی
و روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول اعمال است و روز طاعت است
تو اوست و روزی است که مؤمنان است و روز سودی که ایشان است
و روزی است که شیعیان است با یکدیگر و روزی است که بر محمد

خداست و روزی است که گناهان است و روز عید است و روز افطار است
روزن دار است پس هر که روزی را در این روز افطار فرماید چنان است
که در تمام روز اطعام کرده است و هر شایسته صوم را که است و روزی
و مبارک است پس هر مؤمنی که در این روز ملاقات کند چنانچه در این روز
اللهم ینفخ الله عنکم عنکم من المصائب و یولایکم امیر المؤمنین و اولاد
علیهم السلام یعنی چنانچه بسیار خداوند را سزا است که در این روز
از آنها که خجالت زده اند در خواب و محبت پادشاه مؤمنان و ائمه عظیم
الصلوات و این روزی است که در روزی مؤمنان را پروردگار تبیین کند در روزی
برادر مؤمن خود در روز غدیر حقیقتی نظر کند بسوی او در روزی
برجت و بر او در رضا جان و او را سزا کند که بگردد از برای او و صبر
از فرموده سقید و روزی او را غول کند که در این روز نیست پس
هر که زینت کند در روز غدیر حقیقتی پیام از برای او هر که او را
کرده است از صبر و بکبر و بفرستد حقیقتی بسوی او و مکه کند و
نوبتند برای ایشان و بلند کند برای او در حیات ناسال اینده
این روزی است که هر که شهید گردد باشد و ثواب شهیدان داشته باشد
و اگر زنده باشد که خداوند زندگانی کند و هر که طعمای دهد در این
روز مؤمنان چنان باشد که طعام داده باشد که جمع بچهران و صدق
و هر که دهد کند که در این روز مؤمنان را داخل کرداند خدا در قیام و عفت
نور و قیامت را که داده کرداند و بارت کنند و ازاد قیام و هر روز عفت

ملک و یثارت دهگدا و نایب هشت و در روز غدیر کتبت علی عرض کرد
ولایت و امامت و محبت ما اهل بیت را بر اهل سناهای هفت کانه
پیر پیشی گرفتند باقر و یان اهل سنا هفت پیر زینت دادانرا بر شرف
از آن سبقت گرفتند اهل سنا چهارم پس زینت دادانرا به بیست
المعز و پیر سبقت گرفتند اهل سنا اول پیش از آن بیست بخشیدند
پس کتبت علی عرض کرد ولایت ما را بر زینتها پیشی گرفت باقر و یان
مکه و مکه پیر زینت دادانرا بکعبه پیشی گرفت مدینه و مدینه
پیر زینت دادانرا بجهنم و صطیح پیشی گرفت کردیان شهر کوفه پیر زینت
دادانرا بخرنصر و امیرالمؤمنین پیشی گرفت ولایت ما را بر کوه هبل
اول کوهی که اقرار کرد که بود کوه عقبی و کوه فرزند کوه باقر
و یان سبب این چهارها در آنها شهادت پیر کوههای دیگر کتبت
و یان سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها که دیدند و هر یک که
اقرار نکردند معدن هیچ چیز نکردند و یان در روز غدیر عرض کرد
ولایت ما را بر ابا هر چه قبول کرد شهرین شد و هر چه قبول نکرد شوی
و فلح شد پیشی گرفت ولایت ما را بر خزان هر مع که قبول کرد سخن
کو خوش و از که دید و هر یک که قبول نکرد لال و بدوا از که دید و مثل
مؤمن که قبول کردین ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام در روز غدیر
مانند مثل ما را که است در قبول کردن بیعت حضرت آدم و مثل آنها
که قبول ولایت انحضرت نکردند در روز غدیر مانند مثل شیطان است

در قبول نکردن بیعت آدم و در روز غدیر با بنی نازل شد که بگویم آنچه
لست کم بکنم و آنچه نیکو کنم و آنچه نیکو کنم و آنچه نیکو کنم
بعزای من که کامل کردانرا در تمام دنیا را و تمام کردانرا در تمام
بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پیش حضرت فرمود
که نفرستاد است خدا پیغمبر نو امر آنکه وصی و خلیفه خود را در
این روز سبقت گرفتند و کلبی پسندید و با بکرت که است که از
حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که ای امیرالمؤمنین انرا از اجدادین
است غیر حججه و اخص و فطره بود بی عیبی است که از هر چه
بیشتر است راوی گفت کدام عهد است فرمود که آن روز است که بخت
کرد رسول خدا امیرالمؤمنین را بخلاف خود فرمود که هر که مرا و لا
اقای اویم علی و لا اقا و بی شوای اوست و انرا از محمد ذی الجلال است
راوی گفت چه کار باید در آن روز کرد فرمود که باید درون بداید و
عبادت کنید و محمد و آل محمد را بکنید و بر ایشان صلوات بفرستید
و وصیت کرد رسول خدا امیرالمؤمنین را که این روز است که باید
و هر چه بی عیبی و صی خود را وصیت میکرد که این روز را عید کند
و بروایت دیگر فرمود که در آن روز غایب هر کس است ساله نکند
و بروایت دیگر منقول است که مفضل از حضرت صادق علیه السلام
پرسیدند که در میان ما که روز غدیر را روزین بدانم فرموداری و الله
اری و اللهاری و الله بدر سبب خدا در این روز توبه حضرت آدم را

قبول کرد و بشکران این روز را وزن داشت و در این روز حضرت موسی
 مر و نزار و صحران خود کرد و این روز را بشکران این نعت روزی داشت
 و در این روز حضرت عیسی و صفت و صحران خود شمعون الصفا را طاف
 کرد و این روز را بشکران این نعت روزی داشت و در این روز حضرت
 رسول حضرت امیر المؤمنین را خلیفه و جانشین خود کرد و این روز
 حضرت و وصایا و در این روز حضرت امیر کرد و این روز را بشکران
 این نعت روزی داشت و این روز را بشکران این نعت روزی داشت و روز عبادت
 و روز طعام داد و نیت کرد و نیت با برادران مؤمنان و روز
 که خدا از مؤمنان خوشنود و بگردید و بگردید و بگردید و بگردید
 میشود و گویند که این را بشکران این نعت روزی داشت و روزی در
 نیت امام رضا علیه السلام بود و جماعت بسیار حاضر بودند
 در فضیلت روز غدیر بود و بعضی از حاضران انکار کردند
 حضرت فرمود که این روز را بشکران این نعت روزی داشت و روز غدیر در این
 مشهور است از زمین و در دست که خدا را در فرود آمدن حضرت
 هست که یک خشت از طلا و یک خشت از نقره و در آن قصه است
 هزار و یکصد و یک نعت سرخ و صد هزار خیمه است از با قوت
 و خاکسار شک و تخمیر است و در آن چهار هزار و یک نعت از شراب
 و نقری از آب و نقری از شکر و نقری از عسل و در گرد و در آن درختها
 هست از انواع میوهها و بران درختان مرغان خوش الحان هستند

بدنه ای آنها از مر و اینها است و با لها از با قوت و با انواع نعتها خوانند
 میکنند چون روز غدیر و غدیر و در آن قصه جمع میشوند و جمیع امثال
 اسما آنها و تسبیح و تقدیر و تحویل حقیقی میکنند و از نعتان بر خوانند
 کنند و در میان آن با فرمودند و بران نعت و عین شهادت و چون
 ملائکه جمع شدند و از میبکنند و مشک عین بر آن ایشان می افشانند
 و در این روز نعت حضرت فاطمه علیها السلام را که در شب زفاف حضرت
 سدره المنته و درخت طویله را که در آن برای بیکه که یکید به میفرستند
 و چون آخر این روز میشود و از جانب ربا علی با ایشان میبکند که یکید
 بسوی در دنیا و مرتبهای خود پس بقیه که این کرد به از کاه و خطا و لغو
 نامش این روز را بشکران این نعت روزی داشت و روزی در
 این نعت هر جا که باشی کسی که نزد قهر حضرت امیر المؤمنین علیه
 السلام حاضر شوی بد رست که خدای را در آن روز که مؤمن و وزن مؤمن
 کاه شصت ساله ایشان را و در این روز از آمد میکنند از آن جهت دو برابر
 آنچه از آن کرد و است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یکصد
 که در این روز بر اذن مؤمن بدی بر ابراست با هزار در هر یک در اوقات یک
 بدی و احسان کرد در این روز نیز اذن مؤمن خود و شاد کرد در آن هر چه
 مؤمن وزن مؤمن از اینها سو کند که اگر مردم فضیلت این روز را بد
 چنانچه با هم را بنه هر روز در مرتبه ملائکه با ایشان مضامین کنند و
 زبانت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز فضیلت بسیار

داروزندك و دورود موافق روایت صفوی و غیر این اگر بزد و زیادت
کنند دور کست نماز زبانه او زنده در کست اول سوخت انا انزلناه و
در کست دور و سوره قل هو الله احد بخوانند پسر ابد عار بخوانند
اللهم صل على وليك واجم لتبتيك ووزيره وحبيبه وحابيله و
موضوعه وشره من اسرته ووصيهه وشفيعه وخاله وخاله و
ولديه واشرف عذرية الذين آمنوا به واولي ذريته وناجيه و
الفاطمة بختيه واولاد علي شيعته واما جوعه واولاد علي و
اشيه شهيد السليبين وامين المؤمنين وقاتل الكافرين افضل ما
صلبت على احبه وفضلت واصفياك واصفياك انبياك اللهم
ايضا انك قد علمت عن نبيك صلى الله عليه واله ما جمل و
استحفظ وحفظ ما استودع وحل حلالك وحرم حرامك واقام
احكامك ودفعا الى سبيلك واولياك واما اعدائك و
خامدا لتاكرين عن سبيلك والفاطمة واولاد علي و
محبته مقبل الاخره لا تاخذن في الله لومة لائم حتى يلعن ذلك
الرضا وسلم اليك الفضة وعبدك محضيا ونص لك مجهدا
حتى اتاه البقيت فضضه اليك شهيدا سعيده ووليا قتيبا صبيبا
وكجا هاديا هديا اللهم صل على محمد وعلي افضل ما صلبت
على احبه وانبياك واصفياك بارز العالمين واكرامك كند
بانكش شهادة بجانب قبر شيعه حضرتين واهل بيته واولاد علي

الذو

السلام عليك يا امير المؤمنين ورضي الله وبركاته انك لا تعلم
يا امير المؤمنين في ارضيه وحنك على عبادك انك تعلم انك با
امير المؤمنين في الله حتى يموت وعلقت بك يا امير المؤمنين
صلى الله عليه واله حتى دعا لك الله الى جوار فضلك اليه
يا خبير لك كبريم قوايه وانم اعداك الحقة في قلوبنا انك
معنا لك من الحج الباليعة على جميع شيعه اللهم صل على محمد
وآله واجعل قبضه طيبة بيدك راحية بعضنا لك العو
بديك ودفعا لك حجتك لصفوة اولياك حبه ووليه ارضيت
وسما لك صابغ عند قول بالاك شكركه لخواص اعدائك
ذاك من ليواليغ الا انك شفا اعداك من خلة اعداك من و
الذو ليواليغ الا انك شفا اعداك من خلة اعداك من و
اعداك مشغولة عن الدنيا مجدك وشفانا لك اللهم انك فلوب
الغيبين اليك واليه وسئل الراغبين اليك شارة واصلام
الفاطمة بن اليك واجهه وافق العارفين منك فارهه واصلام
الذاهب اليك صاعدين وابواب الاجاب بلطم مقبلة ودعوى من
ناجاك مستجابة وتوبه من انا بياك مقبولة وعبره من نصيب
من نحوته مرحومة والاغاثة لير استمات بك موجودة والاغا
لير استمات بك مبدولة وعذرا لك عينا لك منجزة واولاد علي
استفالك مغالاة واحمال العالمين لك محفوظه وارزاق

الحلاله من كذا نازله وحواله كذا وحواله وادوية وادوية
 معقون وحواله خلقك عندك معقون وحواله الشاغلين عندك
 مؤقره وحواله كذا وحواله وحواله المستطعمين معقون و
 مناهل الظلمه لك ذلك سرعه الله فاستجب دعائي واقبل
 واجمع بيني وبين والياي واحب اليي محبي وعلي وفاطمه كذا
 والحب بيني والاكبر من دوني والحب بيني ابيك ولي نعمتي
 مني مني وغبابه رضائي في منتهى وحواله وادوية
 اول ابنه را بعل وگذا وادوية وادوية وادوية وادوية
 عید غدیر نیز شب چهارشنبه وگذا وادوية وادوية وادوية
 که این را ترا بعمل آورند نماز می دارد شب چهارشنبه چون
 سندش معتبر بود ابراد نموده و اما فضیلت روزی داشتن و
 کردن و اطهار روزی دار نمودن در این روز با آب احادیثی
 است از جمله آنها این است که حضرت صادق علیه السلام فرمود
 که روزی روزی غدیر بر این است با روزی عمر که اگر کسی بقدر
 تمام عمر نیا عمر با بد روزی بد روزی این روز بر این است با
 او روزی این بر این است با صد حج و صد عمره و این عید بزرگ است
 و خدا نفرستاده است پنج خبر برای آنکه این روز عید که ماست
 و حرمش از ادانها است و نامش کمان روز عید معهود است
 و نامش در زمین روز شاق ما خود و جمع مشهور است و هر که در آن

روزی مومنی را اطراف نما بد ثواب کسی دارد که نماز اطعام دهد که هر
 فتنای صد هزار کس است و ثواب کسی را دارد که طعام دهد و آب دهد
 با این عدد که منکوشد از بیچیزان و او صهای ایشان و شهیدان
 و صالحان را در سال الحظ و یکد رهم که در این روز صد فتنه بر او
 است با صد هزار در هم که در روزهای دیگر صد فتنه بر او
 کشاید که کشته گذار روزی خلق کرده است که هر متش از این روز
 بدشتر باشد نه والله نه والله نه والله و بر او است دیگر فرمود که
 روزی اش بر این است با شصت ماه از ماههای حرام که روزی بد
 و فرمود که روز عید و سرور و شاد است و یکند معتبر از قضاوتین
 صحیح منقول است که کشت در روز عید غدیر در هر روز خدمت نمود
 امام رضا علیه السلام بودیم و آنحضرت در آن روز مخصوصا
 خوبشان و اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشان نگاه داشته بود
 که در شب افطار کنند و نجاتهای ایشان طعام و زرها و خلعنها
 فرستاده بود حتی آنکس که کفش نپوشتاد و ایشان خلعنها
 فخر شفتت فرمود و ملازمان و خدمتکارهای خود را جامهای
 بسیار نفیس پوشانده بود و فضیلت این روز برای مردم نقل شده
 از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای خلاف حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام روز جمعه با عید غدیر در یک روز جمع شدند پس بعد
 از پنج ساعت که از روز گذشت حضرت بر منبر بالا رفت و خطبه

طولانی خواند و ضما بیل روز غدیر را بسپارد میان فرمود و نامه های بیجا
از برای این فرمود که در پیش فرمود که بعد از آن قضای این مجمع بر که در پیش
خود و نوسعه کند بر عیال خود و احسان و نیکی کند نسبت به بیگانه
مؤمن خود و در خفا غای خود برادران مؤمن خود را جمع کند و نیکی کند
کنند نسبت به ایشان و بگذرد بر رانندگی و مبادی که در پیش خود و نیکی
و احسان کرد کن در آن روز و اعمال از دنیا بگذرد و هرگز با بگردد
موجب نهاده گشت ای است و تا تو امید بخشش و احسان کنی با عیال
خود برادران مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنی و هر که از
احسان از شما داد کرد در حق او تقصیر مکنید و ضعفان و فقیران و
و کثیران را با خود بر آید بدو دست بدهد و در آن بگذرد در این روز بر
با دو بیت هزار درم و حق تعالی زیاده نرسد مکنند و روزی این
روز را حقیقتی است که در آن روز و قوا بشمارانند کسی که در آن روز
اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند با آنکه روزها روزی بدارد و شبها
بعبادت با دست و کتیک بر آورد حاجت برادر مؤمن خود را پیش
از آنکه او اظهار کند و از روی غضب و خواهش با او نیکی کند چنان
باشد که برتر از روزی داشته باشد و شبش را عبادت کرده باشد
و هر که در شبش مؤمنی را افطار فرماید چنان باشد که هزار هزار
پنجصد بر و صد بی و شصت را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد
ثواب کسی که منکحل احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه

شود هر که چنین کند من ضامنم بر خدا که امان باشد از کافر شدن و
فقر شدن و اگر عیب در گذرانش یک با در آن روز یا بعد از آن ناعبد غنچه
اینست بدون آنکه کسی در پیش او بکند البته امر نه است و هر
قرضی که کند در این روز برای برادران خود من ضامنم بر خدا که اگر او را
زند بدارد یا بهر لایمان قرض را از او منحل شود و از دست او برود و چیزی
با بگذرد بکرم ملاقات کند مصافی نماید و بر اینها یکدیگر را رانند
بگوید و آنچه گفتیم حاضران بغایبان بگوید و تو انکاران رعایت کند
فقر را از او با دستگیری کند و ضعیفان از حضرت رسول خدا صرا
بسم الله آنها امر فرمود و بدانند غسل را اول این روز سنت مؤکد است
و اما که غنچه نماز روز غدیر غایب از مشهورش است که از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که در این روز نیم ساعت
پیش از زوال ششم رکعت نماز بخواند و در هر رکعت سوره حمد
بگردد و قل هو الله احد وانا انزلناه و اهدنا لکرمی تا هب فیها خالدا
هر که را در مرتبه بخواند برابر باشد در حق تعالی با صد هزار بار و صد
هزار مرتبه و هر حاجت که از حاجت های دنیا و آخرت که از خداوند بگردد
سؤال کند البته باسلان و طاعت بر آورده شود و چون برادر مؤمنی
ملاقات کنی بگو الحمد لله الذی اکرمنا لهذا اليوم و جعلنا من
المؤمنین بعهده الذی عهدک الینا و پیشایق الذی واقفنا به من
ولا یذول و لا یرحمه و القوام بقسطه و لا یجعلنا من العاجلین

الكلية بين يوم الدين يعق نسياس خدامه وندوس است كدما واكره
داشت با نيز وكره ندمان ازايمان ورنديكان وكره ندمان ازان
وفاكتكان بهمه خود كه عهد كرفته است بر ما و بهما في حكم
كره نديان است بر ما كه ولايت واليان امره است و اها كرم هي
كنند بعد ان كه در ميان خلق و نكره ندمان ازان كاركندكان
نكديب كنندكان بر روز جزا و فرموده بچندان ما ز اين دعا بخوانند
ايشان عينا سنا و اهلها و ايمان انا و انا و بر يكره ندمان رينا فاغفر لنا
ذوننا و كره ندمان سنا و انا و انا و انا و انا و انا و انا و انا
على و سنا و لا تخزننا يوم القيمة انك لا تطرف اليها و لا تقم
اين اشهدك و كفي بك شهيدا و شهيدا ملائكتك و انبيائك
و ملائكتك و سكان سمواتك و ارضيك با انك انت الله لا اله
الا انت المعبود فلا تعبد سواك فمعا لست عما يقول الظالمون
علوا كبيرا و اشهد ان محمدا عبداك و رسولك و اشهد ان امير
المؤمنين عبدك و مولانا رينا سعيانا و اجبنا و صدقنا المتاد
رسولك صلى الله عليه و آله اذ نادى بني اعداك بالذي
امرته ان يبلغ ما انزلت اليه من و لا اله الا الله و صدقته
وانذرتة ان يبلغ ما امرته به ان يخط عليه و لا يبلغ
رنا الا لك عصمة من الناس فنادى بليغنا عنك الامن
كنت مولاة فليل مولاة و مرسك كنت و ليه و عليل و ليه

و من كنت نبيه فليل امير رينا قد اجبنا داعيك ان يرحمنا
عبدك و رسولك الى الهادي الهادي عبدك الذي اعنت
عليه و جعلت له مثلا لبي ابراهيم علي امير المؤمنين و انا
و اوليهم رينا و سعيانا و لينا و لينا و انا و انا و انا و انا
الانام و حرا طك السننهم و محنتك البصاة و سبيك انك
البيك على بصيرة فهو و مزا و سعيانا و سبحان الله عما يشركون
و اشهد ان الامام الهادي الرشد امير المؤمنين الذي كثر
في حكاياك و قولك الحق و انك قلت و اني في ام الكتاب
لدينا الحق حكيمة اللهم فان اشهد بانك عبدك و الهادي
بعد نبينا لبيك انك نبي و رسولك السننهم و امير المؤمنين
و قائم الغر المحجلين و محنتك البصاة و لينا انك المعجز عنك
في خلقك و اذ العاشم بالعبط في برنتك و دبان دينك و سنا
عليك و امينك الامون الما خود مينا فقه و مينا فقه رسولك
عليه ما السلام من جميع خليفك و برنتك شاهدا بالانجيلك
و الوعدانية و الزويت بانك انت الله لا اله الا انت و انصح
عبدك و رسولك و ان عليا امير المؤمنين جعلت و لينا و
الانام و اوليهم ممام و صدقنا بيك و كان دينك و تمام نعمديك
على جميع خليفك و برنتك فقلت و قولك الحق اليوم اكملت لكم
دينكم و اتممت عليكم ديني و رضيت لكم الاسلام ديننا

مع الرسول سبيلا واجعل لنا قد صدق في الحج في الهم واجعل
 تحيا ناجر الكفا وما لنا نجر المصاب ومنقلبنا نجر المنقلب على
 مولا اوليا املك ومعا ذا اعدا لك حتى قونا وانت عشا
 راض قدا وجبت لنا جنتك برحمتك يا ارحم الراحمين والتمنى
 في جوارك في دار الفنا من فضلك لا يسق فيها نصيب ولا ينسأ
 فيها لغوب ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عشا سبنا لنا ونؤمننا
 مع الايمان ربنا واتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تحزننا يوم القيمة
 اناك لا تظلم الميعا ذا الهم احسننا مع الائمة الهدى من ال
 رسولا نؤمن برسولهم وعلايتهم وشايعهم وعاقبتهم اللهم
 ابرئنا من كل اذى الذي جعلته عندهم وبالذي فضلهم به
 على العالمين جميعا ان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكرمنا
 فيه بالوفاة بعهدك الذي عهدته لنا وبالتيقن الذي
 وافقنا به من مولا اوليا املك والبرئ من اعدائك ان نيم علينا
 نعمتك ولا تجعله مستودعا واجعله مستورا ولا تسلبنا
 ابدا ولا تجعله مستعارا وارزقنا مرافقة وليك الهدى الى
 الهدى وتحملوا همهم وفي زمير شهداء صادقين على صفة
 من دينك اناك على كل شئ قدير واكرم عمل برادشوار
 بانزوات عمل كندك شغ مفيد وديكران حضرت صادق عليه
 السلم وابنت كرمه انك كرم دروز غدير وركعت نماز كندك

نور

كخواهد واكرم زيارت بزوال بكنندك دران ساعت حضرت
 صلوات الله عليك مواله حضرت امير المؤمنين دروز غدير خيمه
 مردم با مامت وخلافت نصب كر ديشايت بعني هر شون كنج
 واكرم درركعت اول انا انزلناه ودرركعت دوم قل هو الله احد
 چنانچه درركعت اولت معبره كر وارد شد ساعت بجزايت پس
 بچنان رود وصد مرتبه شكر الله باشكر ايكوبه وچون سار
 بر دار دابند غارا بخواند اللهم ابرئنا من كل اذى الذي جعلته
 لاشريك لك واناك واحد حمدك لا تلد ولا تولد ولا يكن
 لك كفوا احد وان محمد عبدك ورسولك صلواتك
 عليه واليه با من هو كل يوم في شان كمان من شانك
 فضلت على ان جعلتني من اهل ايمانك واهل دينك و
 اهل دعوتك ووفقتني لربك في ميثقه تعلقي بقضائيك
 وكراما وجودا وازدقت الفضل فضلا والوجودا والكرام
 كراما رافقه مينك ورحمة الى ان جدمت ذلك العهد
 تجهد بها بعد تجهدك خالق وكنت نسبا منسبا ناسبا
 غا فلا فاقتمت نعمتك باز ذكرتي ذلك ومنك على
 ومدبتي كه قلبك من شانك بالهي وسيدتي مولاي
 لي ذلك ولا تسلبني حتى توفاني على ذلك وانت عني
 فانيك الحق النجيب ان شيم نعمتك على الهم تمنعنا واظعننا

وَأَجِبْنَا دَاعِيَةَكَ فَقَالَ مُحَمَّدٌ عَزَّ وَكَلَّمَ رَبُّنَا لَيْتَ أَكْبَلُكُمْ مَا
بِاللَّهِ وَحَدَّ لَأَشْرِيكَ لَهُ وَرَسُولُهُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَصَدَقْنَا وَأَجِبْنَا دَاعِيَةَ اللَّهِ وَاتَّبَعْنَا أَرْسُولَ فِي مَوَالِيهِ وَمَوْلَانَا
وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللَّهِ وَالْحَاجِي
رَسُولِهِ وَالصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْحَاجِي عَلِيَّ بْنَ أَبِي تَالِبٍ الْمُؤْتَمِرِ بِقَدِيدِ
وَدَيْبَةِ الْحَقِّ الْمُسَيَّبِ عَلِيَّ بْنَ أَبِي اللَّهِ وَخَارِجًا لِعَلِيٍّ وَصَبِيَّهُ عَمِيرَ
اللَّهِ وَمَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ وَأَمِيرَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَشَامِلًا مَدِينَةَ نَبِيِّهِ
اللَّهُمَّ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مَا دُوْنَا بِنَا دِي اللَّيْمَانِ إِنَّا سَمِعْنَا بِرَبِّكُمْ
فَأَمَّا رَبَّنَا فَاعْرِضْنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْهَا سَبْتِنَا نِيَا وَتَوَقَّطْنَا مَعَ الْأَكْبَرِ
رَبَّنَا وَاتِنَا مَا وَعَدْنَا عَلَيَّ سُلَيْكَ وَلَا تَحْزِنْنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا لَسْنَا
لَا تَحْلُوْنَا كَالْبَيْعَادَةِ فَأَمَّا رَبَّنَا بِعِتَابِكَ وَالطَّلَاتِ وَجُودِكَ أَجِبْنَا دَاعِيَةَ
وَأَتَّبَعْنَا أَرْسُولَ وَصَدَقْنَا وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَّرْنَا
بِالْحَبِيبِ وَالطَّاعُونَ قَوْلَنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَأَحْسَنْنَا مَعَ أُمَّتِنَا فَأَمَّا هَيْبِمْ
مُؤْمِنُونَ مُؤْتَمِرُونَ وَهُمْ سُلُوكُ الْمَقَابِلِ هَيْبِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَمَشَاهِدِهِمْ
وَعَاطِيَتِهِمْ وَحُجْرِهِمْ وَمَهَبَتِهِمْ وَرَضِيَتِهِمْ هَيْبِمْ وَقَادَةَ وَسَادَةَ وَ
حَسَنَاتِهِمْ بِبَيْتِنَا وَبِيْرِ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ لَا تَنْتَبِهُ هَيْبِمْ بَدَلًا وَلَا
تَحْزِنَنَّ دُونَهُمْ وَلِجِبَّةٍ وَرَبَّنَا إِلَهَ اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَرْتَبَةٍ لَمْ
حَرَامِينَ الْحَيِّ وَالْقَائِمِينَ مِنَ الْأَقْدَامِينَ وَالْآخِرِينَ وَكَفَّرْنَا بِالْحَبِيبِ
وَالطَّاعُونَ وَالْأَقْدَامِينَ الْأَرْبَعَةَ وَاشْتَبَاعَهُمْ وَاتَّبَاعَهُمْ وَكُلَّ

مَنْ وَالْأَهْمُ مِنَ الْحَيِّ وَالْقَائِمِينَ مِنَ الْأَقْدَامِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْأَهْمُ إِنَّا لَشَهَدُ
أَنَّ نَبِيَّنا مَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَالْحَقُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
وَقَوْلَنَا مَا قَالُوا وَدَعَيْنَا مَا دَعَيْنَا بِبَيْتِنَا مَا قَالُوا بِهِ مَا قَالْنَا وَمَا دَعَيْنَا
بِهِمْ ذُنُوبًا وَمَا أَنْكَرْنَا مِنْ وَالْوَالِ الْبَيْتِ وَمَنْ غَادُوا عَهْدًا
وَمَنْ أَعْتَوُا الْعِثْرَةَ وَمَنْ تَبَرَّؤُا مِنْهُ تَبَرَّؤْنَا مِنْهُ وَمَنْ تَرَجَّعُوا عَلَيْهِ
تَرَجَّعْنَا عَلَيْهِ وَمَا سَكَنَّا وَرَضِينَا وَأَتَّبَعْنَا مَوْلَانَا صَالِحًا
اللَّهُمَّ عَلَيَّمُ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَاهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا
ثَابِتًا عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَأَجِبْنَا مَا أَحْبَبْتَنَا عَلَيْهِ
وَأَمْتِنَا إِذَا أَمْتِنَا عَلَيْهِ إِلَّا مَجْمَلًا أَمْتِنْنَا فِيهِمْ نَأْتِمُ وَإِنَّا مُسْمُؤَالِي
وَعَدَدُكُمْ عَدَدُ اللَّهِ نَعَادِي فَاجْعَلْنَا مَعَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنْ الْمُفْرَقِينَ فَأَمَّا بِنَا ذَلِكَ رَاضُونَ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ بِرَبِّنا بِرَبِّنا
رُؤْدُ وَصَدْرَتَيْهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَدْرَتَيْهِ شُكْرًا لِلَّهِ بِكُورِهِ بِرَبِّنا
فَرِيدِكُمْ كَرَامَتِكُمْ وَالْبِحَا أَوْرِدُوا ثَوَابَ كَيْ دَاشِدِهِ بِأَشَدِّكُمْ
رُؤْدُ عَدْرِدُكُمْ حَضْرَتِ رَسُولِ خَدَا خَاضِرِشِكْ بِأَشَدِّكُمْ بِأَحْضَرِشِكْ
رَسُولِ وَحَضْرَتِ مَبْرُوكِ الْبَيْتِ الْخَضِرِشِكْ بِحُجْرَتِهِ كَرِيمِشِكْ بِأَشَدِّكُمْ وَدَرَجَتِهِ
أَوْدُ حُجْرَتِشِكْ بِأَشَدِّكُمْ رَاسِتْ كُورِيَانِ وَصَدْرَتَيْكُمْ كُنْدُكَانِ بِأَشَدِّكُمْ
تَصَدْرَتَيْكُمْ خَدَا وَرَسُولِ دُورَانِ رُؤْدُ زُرُورِي إِخْلَاصِ كَرِيمَتَيْكُمْ مَانْتَنَا سَلْمًا
وَإِبْرُورِي وَمَقْدَادِ وَمَانْتَنَا كَيْ بِأَشَدِّكُمْ شَهِيدِشِكْ بِأَشَدِّكُمْ بِأَحْضَرِشِكْ
رَسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَحَسَنِ وَحُسَيْنِ صَلَوَاتُ

الله عليهم ومانتك كوني لشدك ذنوبك علم حضرت صاحب الامر عليه
السلام وذنوبكم انضمت بوجهه باسما وخبان وغبان وور
كرب كان صاحب انضمت وايضا شيخ مفيد رواه كره اسما كره
اسما بند غار وذنوبك من اسما كره في اسما كره في اسما كره
وعلى وليك والشان والعقد والذبي خصصها به دون خلفك
ان صل على محمد وعلى آل سيدنا محمد في كل يوم خالص اللهم
صل على محمد وآل محمد الايمان المأذون والدعا والشا ذنوب الخوف
الراهية والاعلام الباهرة وساسة العباد وازكان البلاد والفق
المستكذبة والتهنئة الشاجرة الجارية في الحج العائرة اللهم صل
على محمد وآل محمد خزان علمك وازكان توجهك ودعا آردنيك
ومعادين كرامتك ووجهك من بينك ومنك من خلفك
الاقيام الاقضية انجباء الابرار والبايبل المتل في الناس من انما
نما ومن آناه موسى اللهم صل على محمد وآل محمد صل الذكر الذين
امرنا بعبادتهم ودعوى القرية الذين امرنا بعبادتهم وقرحت
حتمهم وجعلت الجنة مآذنا من افضل المآذن اللهم صل على محمد
وال محمد كما امرنا بعبادتك وهو اعز معصيتك ودلوا على
على وحدانيتك اللهم صل على محمد وآل محمد وبيعتك
وجوهك وامنك وسؤلنا الى خلفك وبيعتك المؤمنين
بمسوب الذين وفاننا الغر المحجلين الوحي الوحي والصدق الاكبر

والله

والفاروق بين الحق والباطل والشايدك والذات عليك و
الضادع بالمرتك والجاهد في سبيلك كما نأخذ فيك لومة لاقية
ان صل على محمد وآل محمد وان صل على من هذا اليوم الذي
عقدت فيه لوليك العهد في اعناقنا فلك واكلت لحم الذين
من العارفين بحججه والقرين بفضلهم ومن عنتنا لك وطلقاتنا
من النار ولا تفرس في حاسدنا اللهم كما جعلت عبدك الا
وسميت في السماء يوم العهد الموعود في الارض يوم البيضا والفضة
واجمع المسؤل صل على محمد وآل محمد وافرز بعبودتنا واجمع به
شمسنا ولا تخذلنا بعد امد هديتنا واجعلنا لا نعلمك من الظلم
با ارحم الراحمين الحمد لله عزنا فضل هذا اليوم وبصرنا من ملة و
كنا من ايامه ونشأنا بعبادته وهذا نأبون برسول الله امير
المؤمنين عليهما وعلى عترتهما وعلى جميعكم في افضل السلام ما في
الليل والنهار وبك الوعد الى الله رب وربكم في كل حاجة طلبة في نعمنا
حواسن ونسبهم امور في اللهم صل على محمد وآل محمد وال محمد
صل على محمد وآل محمد وان لعن من جحد حق هذا اليوم وانكر
حرمته فصد عن سبيلك لاطفاه فؤيك فاني الله الا ان تصدقون
اللهم فرج عن امير بيت محمد نبيك واكثف عنهم فطمع عن المؤمنين
الكل نأيا اللهم ملا الارض ليم عدلكا مليت خلفا وصوروا
انجز لهم ما وعدتهم ثم اذكركم الابطال البعاد واذكركم انبأنا عبدنا محمد

رود و صد مرتبه شکر و صد مرتبه الحمد لله بگوید و صد مرتبه یا ایحده
 تواند بگوید الحمد لله علی کل الالبین و اتمام العباد و رضی الربیع الکی
 و الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی خیر خلقهم محمد و آله
 الطاهرین بیشتر خواهد بود چنانکه سید بن طاووس گفته و روایت کرده
 اندا تا شیخ مفید کن این را در تیرا نقل کرده است **فصل پنجم** ذکر
 فضیلت و اعمال روزیها هکله است تا آخر ماه و در بعضی روزها
 میان علمای اهل سنت و اهل قوی است که روزی بیست و چهار مرتبه
 و یکصد و بیست و پنجم و یکصد و بیست و هفتم و یکصد و بیست و نهم
 اندو که در هر یک از اینها اعمال مستحبه است و در بعضی است و آنچه
 مشهور است بیست و چهار مرتبه است و سبب فضیلت روزیها هکله
 است که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله در بولان فرماید
 بسوی نضالی بخواند که اعظم ترسان عرب بودند و ایشان بکتب خود
 رجوع کردند و اوصاف حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در
 کتب جمع اندیا مشاهده کردند و در حدیث دنیا بر اکثر علمای ایشان غالب
 شد و ایمان نیاوردند و مفتاد نقل از علما و عظمای خود فرماید
 که صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت در دیده اند مشاهده نمائید
 و در کتب داخل شده اند و صفات موافق بافتند و حضرت رسول صلی الله
 شافی بر ایشان تمام کرد و با بعضی از ایشان رسیب حب ریاست
 و اغراض باطله مضاهمت کردند که ایمان آوردند و حق تعالی اینها

که بر او فرستاد قهرمانانک فیه و بعد ما خاتمت من الیم قتل
 لنا لو ادع ابنا قنا و ابنا حکم و ابنا شنا و ابنا کما و انفسنا و
 انفسکم ثم نکلهم فجعل لعن الله علی الکاذبین یعنی هر که
 با تو خفا دهد کند در امر عیب بعد از آنچه آمد است بسوی تو از علم
 و برهان و القاکم یعنی برایشان و قبول نکردند پس گویا محمد است
 بخوانند پس بران خود را و برین شمارا و زنا خود را و زنا شما را و عیب
 خود را و عیبهای شما را یعنی اینها که گفته ایم جان مانند و انهای که
 مثل شما انند پس تضرع کنیم و دعا کنیم بیکدیگر بدین معنی خدای
 دودی از رحمت خدایا بر آنها که دروغ گویند از ما و شما پس حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله علیه و آله عبا بر دوش مبارک گرفت و حضرت
 امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را در زیر عبا
 داخل کرد و گفت پروردگارا هر چه بر این اهل بیتی بوده است که
 مخصوص ترین خلق بوده اند با خدا و ندا اینها اهل بیت منند
 پس از ایشان بر طرف کن شک و کراه و ابنا که بر ایشان پالاک کردیم
 بیکدیگر شیل نازل شد و اینها بیکدیگر زاده شدند و در آنجا
 بر بیابان الله این هیبت عنکم الرحمن اهل الکبیت و بطریق کتبه
 یعنی نبی است جز این که از اده دارد حق تعالی که زایل گرداند از شما اهل
 بیت بدین شکل و ابنا که زنده شما را از کاهان یا که زنده این
 پس حضرت رسول و علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله

عالم بر با خود بیرون بردند از قندینه برای مصلحت و چون نصیحت
حقیقت انحضرت را دانستند که بودند و بعد از ایستادن انحضرت بان
بزرگواران در مقام مباحثه اثار نزول عذاب در زمین و ایما ظاهر
شد و ظاهر بزرگواران گفت بخواه سوگند که من روی چند بیستم که
اگر دعا کنند که کوهی از ایشان کشود کندن خواهد شد پس حرات کردند
بر مصلحت و اسنادهای مصلحت و مصلحت کردند و قبول کردند که مصلحت
چیز که بدست و حضرت ایشان از انفرین نکرد و با امر الهی بر ایشان جزیره افتاد
و حضرت فرمودند که سوگند که هلاک و عذاب و بخت شد بر اهل ایران
و اگر مصلحت میگردند مصلحت همه آنهاست که چون متوکل میشدند
این وادی بر ایشان آتش میشد و سزایب میکردند و بخت بر اهل ایران
خیر این میشد و خستند و پیش از آنکه رسالت تمام شود جمع تقاری میگردند
و بختی بر روی زمین زینت نمیشد و با بخت چندین امر ظاهر
ظاهر شد اول حقیقت انحضرت زیرا که اگر اعتقاد حقیقت خود نمیدادند
خود را و عزیزترین اهل خود را در معرض مباحثه بدستی آورد و اگر انحضرت
حقیقت انحضرت بر ایشان ظاهر نشد بود مصلحت میگردند و مصلحت
و خواری جز به زایر خود قرآن ندادند و در آنکه ظاهر شد که اجنبی
بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را انحضرت که بخواه با خود شریک کرد
سپه اندک ایشان عزیزترین خلق بودند نزد انحضرت که برای اظهار
خود ایشان را در معرض حضورین بدو آورد زیرا که بیبها راست که اگر

خود را مصلحتی نماند اما اعتراف خود را واضح نمیشود که در محفل
خطردار و در چنانچه صاحب کشف و غیره او از معتصمان سنیان
اعتراف باین نموده اند چهارم آنکه حسن و حسن فرزند حقیقی انحضرت
و تیبه ایشان از سزا بر حجاب به پیش برده است نزد خدا و رسول بان
صفتش و انحضرت فاطمه علیها السلام چندین زنان بوده و از آن
وسا بر قرابت با انحضرت خاص و او بر بوده و منزهت و نزد ختم علی از
همه بیشتر ششم آنکه با فراق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام در مصلحت داخل بود و داخل اینها و نشانیست که باطل
افسوسنا باشد و حقیقت در اینجا مراد نمیتواند بود زیرا که اتحاد در
مخالفت پس مراد است که در خصوص انحضرت حضرت رسالت
کالات و صفات هر سه بود که در انحضرت و انحضرت بود پس هر
کالی که در حضرت رسول بود باید که در انحضرت باشد که بفرموده
پس باید که افضل باشد از جمیع خطا به و جمیع پیچیدگی
باید که مخصوص ترین خالق باشد با انحضرت و اعتراف باشد نزد او
و در باب مفضله از قصه شریفه و فوایدی که از ان مستفاد میشود
در کتاب جنوع القلوب ذکر کرده ام و اینها را که کجا بشود که از ان نماند
و از جمله اموری که در روز بیست و چهارم واقع شد و موجب غیبت
فضل ان کرد که انست که در این روز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
دو کوع نماز آنکشی خود را با نال بخشید و این بهر که بخواه ناز شد

و امامت انحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا کرد بدینا و لیسکه الله و رسول
 و الذین آمنوا الذین یحبون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم را کعبون
 یعنی نبیست اولی بامر شما و ما لیس انخبرنا شما که خدا و رسول او را
 که ایمان آورده اند و نماز بر پا میدارند و چنانچه با بدیجاتی آورده اند
 و کتب میهند که در کتب و این آیه نص صریح است بر امامت انحضرت
 چنانچه در کتاب ذکر کرده ام و در این نیز غسل سنت است و در این
 حضرت امام اول تو نبیست علیهما السلام را در این روز ذکر کرده اند و خوانند
 زیارت پیامت مناسبت و روزی این روز است و نامش یوم کوفی
 خود امیر المؤمنین کردن ذکر صدق فقیرا و ارباب خلیاب با ضمه مقدمه
 و بدین باشد مطلوب است و اعمال این روز در میان کاتبان است اول شیخ
 طویحین روایت کرده است که در این روز پیش از زوال به نیت است دو
 رکعت نماز بکند زاری شکر گفت میباشد و در هر رکعت بعد از نماز
 از سون قل و الله احد ذابذ الکبریت تا هم فیها خالکون و سون انا الکیا
 بخواند اگر اینها زیاده عمل آورد نزد خدا بر ابراست یا حدیث اربع و صد مرتبه
 عمره و هر حاجتی از حاجتهای دنیا و اخرت از حق تعالی سوال کند البته بر
 آورده شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز است که در
 اعمال روز عید غدیر مذکور شد عمل دو روز از اعمال این روز داخل است که
 شیخ طوسی و سید بن طاووس قدس الله روحهما بندهای معتبر از انحضرت
 صادق علیه السلام روایت کرده اند که انحضرت نماز یک روز و کوار خود

امام حیدر باقر علیه السلام روایت کرده است که انحضرت فرمود که
 اگر کوهی در این دعا اسم اعظم حق تعالی هست هر کس که با دست گرفته
 و اگر مردم بدانند که این دعا در حاجت چگونمانا شیخ نماهد با لب و لسان
 بخواند و مقصد او باشد شیعی میباشد در تحصیل آن هر چند که با بدیجات
 کنند و هر حاجتی که عارض میشود باید دعا را بخواند و بعد از آن چنان
 خود را بمطالع و این استعجاب مبرک در دو بند غایت است که در روزی که
 آیه میباشد نازل شد چنانچه از جانب خداوند جلیل بر حضرت
 سید رسول صلی الله علیه و آله نازل شد این دعا را آورد و گفت که
 مباحله بهرین روز و وصی خود علی بن ابیطالب و سیدک نساء فاطمه
 زهرا و دو نور بدن و فرزند پسندیدند خود حسن و حسین علیهم السلام
 با خوبتر و این دعا را بخوان و یا ترسانین میباشد که کن و بر ایشان نفرین
 پس حضرت امام جعفر صادق علیه السلام گفت که هرگاه این دعا را
 خواند چنانکه و سوز کند دعا و نضج و این دعا را شفیع خود کرد
 در حاجتها و از کسی که املش نباشد از سقیهها و منافسان بپوشان دایم
 و ایشان تعلیم مینماید که از علمهای مخزونیست و هر کس که با این کوه
 کران نماید نبیست دعا ایست اللهم انی استسئلت من جماعتک یا جماع
 و کسک جماعتک فی اللان و انی استسئلت من جماعتک کلها اللهم انی
 استسئلت من جماعتک یا جماع و کسک جماعتک یا جماع و کسک جماعتک
 استسئلت من جماعتک کلها اللهم انی استسئلت من جماعتک یا جماع و کسک جماعتک

كل جمالك جميل اللهم اني استنالك بجمالك كله اللهم اني استنالك
كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني استنالك من
عظمتك بعظمتها وكل عظمته عظمته اللهم اني استنالك
بعظمتك كلها اللهم اني استنالك من نورك بانوارك وكل
نورك نورا اللهم اني استنالك بنورك كله اللهم اني استنالك من جنتك
باصوعها وكل رحمتك واسعة اللهم اني استنالك برحمته كلها
اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني
استنالك من كالك بكله وكل لك كما ميل اللهم اني استنالك
بكل لك كلها اللهم اني استنالك من كلامك باجمعها وكل
كل لك نامة اللهم اني استنالك بكلها لك كلها اللهم اني استنالك
من انعامك بأكبرها وكل نعمتك كبرها اللهم اني استنالك بآياتك
كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم
اني استنالك من جزائك بعزها وكل عزتك عزيزا اللهم اني استنالك
بعزتك كلها اللهم اني استنالك من شيبك باصنافها وكل شيبك
ما حبه اللهم اني استنالك وشيبك كلها اللهم اني استنالك بجزائك
التي اطلقت بها على كل شيء وكل قدرتك مستطابا اللهم
اني استنالك بقدرك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي
كما وعدتني اللهم اني استنالك من علمك باقتله وكل علمك
نافعا اللهم اني استنالك بعلمك كلها اللهم اني استنالك من قولك

بإرضاءه وكل قولك رحيما اللهم اني استنالك بقولك كلها اللهم
اني استنالك من سنا قلبك باجمعها وكل سنا قلبك حبيبا اللهم
اني استنالك من آفاقك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي
كما وعدتني اللهم اني استنالك من شرفك باشرفه وكل شرفك
شريفا اللهم اني استنالك بشرفك كلها اللهم اني استنالك من سلطانك
بإدومه وكل سلطانك ذائما اللهم اني استنالك بسلطانك
كلها اللهم اني استنالك من ملكك بأخضره وكل ملكك فائزا
اللهم اني استنالك بملكك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي
كما وعدتني اللهم اني استنالك من علائقك باعلاها وكل
علائقك غالا اللهم اني استنالك بعلائقك كلها اللهم اني استنالك
من بانك باجمعها وكل بانك عجيبة اللهم اني استنالك بانك
كلها اللهم اني استنالك من ميثاقك بأقدومه وكل ميثاقك قدما
اللهم اني استنالك بميثاقك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي
كما وعدتني اللهم اني استنالك بما انت فيه من الفؤاد
والجبروت اللهم اني استنالك بكل شأن وكل جبروت لك
اللهم اني استنالك بما تجبني به جنتك اللهم اني استنالك بالآيات
اللات استنالك بها لا اله الا انت بالآيات التي استنالك بالآيات التي
يجلال لا اله الا انت بالآيات التي استنالك بالآيات التي
اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني

استغفرك من ذنوبك يا عظيم وكمل برؤفك عام اللهم اني استغفرك
برؤفك كلها اللهم اني استغفرك من عطايتك يا منتهى وكل عطايتك
ممنوع اللهم اني استغفرك بعطائك كلها اللهم اني استغفرك من خزيك
يا عظيم وكمل خزيك عاجل اللهم اني استغفرك بخزيك كلها اللهم اني
استغفرك من فضلك يا فضيل وكل فضلك فاضل اللهم اني استغفرك
بفضلك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاسجب لي كما وعدتني
اللهم صل على محمد وال محمد واعتني على الايمان بك والصديقين
برؤفك عظيمه والهدى والسلام والولاء ليعلم من اهل بيته والبركة
من عدوك والاهتمام بالاجتهاد من اهل محفل علمهم السلام في قلوبهم
بذاتك يا ربنا اللهم صل على محمد وعبدك ورسولك في الاولين
وصل على محمد وال محمد في الاخرين وصل على محمد واليه في
المكاه الاعلى وصل على محمد واليه في المراكيب اللهم عظم محمد
الوسيلة والشفقة والفضيلة والدرجاة الكريمة اللهم صل
على محمد وال محمد وفعني بها ورفقني وبارك لي فيها اعظمها
احفظني من عيبي وفي كل غائب مولي اللهم صل على محمد
وال محمد واستغفرك خيرا خيرا وضوءا منك واجترة واعوذ بك من
شر الاعداء والشار والهم صل على محمد وال محمد واحفظني
ومرضي كل صديق ومن كل بارية ومن كل عتوبته ومن كل
فئتة ومن كل بلاء ومرض كل شر ومن كل مكر ومن كل اذى

تزلزلت وتزلزل من السماء الى الارض في هذه الساعة وفي كل اعلى
وفي هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة
اللهم صل على محمد وال محمد واقبل من كل سريرة ومن كل عيب
ومن كل استغناء ومن كل فرج ومن كل عافية ومن كل سعادة
ومرضي كل كرامة ومن كل رزق واسع حلال طيب ومن كل عجز
ومن كل معصية تزلزل من السماء الى الارض في هذه الساعة
وفي هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة
اللهم ان كانت ذنوبي ما خلعت وجهي عندك وما كنت تبوء عبيدك
وعزيت طلي عندك فاني استغفرك بيور وجهك الذي لا يظلم
ويوجه محفل جبهتك المصطفى ويوجه وليك على الرضى ويحوي اولياء
الدين يا فتية ان تصل على محمد وال محمد وان تغفر لي ما خطي
من ذنوبي وان تعصمني فيما بقي من عمرى واتوذا بك اللهم ان اغفر
في سنة من معاصبك بما ما اتقيت حتى توفاني وانالك مطيع
وانت عني راض وان تحب علي باحسنه وتجعل لي ثواب الجنة
وان تفعل بي ما انت امله باهل التقوى واهل المعروف وصل
على محمد وال محمد واحبني ورحمتك يا ارحم الراحمين وبعد ان
ان هراجت كذاري عازقة على طلبك كراشاه الله براءه
وهذه كرامته كرامته ناهد كرامته ورواها ما نسيك وشيخنا
من نهن واهل ذر ورواها كرامته وازرواها ما يكون معلوم

که در همه وقت مہنواں خواندن و در گردغا اختلافی نیست میان ^{طریق}
 و آنچه ذکر اینجا ذکر شده است موافق روایت شیخ است و روایت
 دیگر با اینست که در رساله دیگر از یاد نموده ام و شبیه بابت نمازها
 ذکر شده است ماه مبارک رمضان و روزهای آن نیز یاد شده است
 با فضیلت بسیار و آن عظیمترین دعاهاست ^{عین} همانست که شیخ
 طوسی و دیگران بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر روایت کرده
 اند که روز مبارک روز نسیب و چهارم ماه ذی الحج است و ذکر این
 آنچه خواهم از نماز بکنم و ذکر رکعت نماز که یکی بعد از آن مفسر
 مرتبه است ^{تغویر} الله ربی و اودی الیه بگویم و ما بیتی و وضع بخود
 خود نظر میکنم و این دعا را سبحانی و یا بگویم غسل باشی و بر تو پند
 فرمود که روز نسیب و چهارم روز مبارک است و یا بگویم روز راوی
 بداری برای شکر نعمت حقیقی و غسل کن و یا کبره تر این جاههای
 خود را بپوش و یا آنچه توانی از بوی خوش خود را خوشبو کن و یا بگویم
 دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از مشاهده مشرفه باشی نزد آن ضعیف
 حاضر شوی و الایجابی مخلوق بروی و یا بر کون بپندهی بر لبی یا بگویم
 بروی و یا بگویم از منزل خود بیرون برو و غسل کن و بیشترین جاهها
 خود را بپوشد و چون غسل دعا خواندن داخل شود و در رکعت نماز
 با داب و شل بط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند که هر یک
 و بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند و بعد از آن فرمود که

مرد علی که خواهی بکنی باز در رکعت نماز بکن و دعا بکن و دعا اینست
 الحمد لله رب العالمین الحمد لله فاطر السموات و الارض الحمد لله
 الذی له ما فی السموات و ما فی الارض الحمد لله الذی خلق
 السموات و الارض و جعل الظلمات و النور و الذی یضئ نور
 یومئذ بعد لیل الحمد لله الذی عزتی ما کنتم به جاهلا و لولا
 لغریبنا انما یکنتم هالکا اذ قال و قوله الحق قال استکم علیہ
 انما الا المود فی القربی فبین الی القرابة و قال سبحانہ انما یبدی
 الله لیدریب عنکم الی الخس اقل البیت و یطهرکم و یطهر من
 الی اهل البیت بعد القرابة و قال تعالی مبینا عن الصادقین
 الذین امرنا بالکون معهم و اذ قرأ لهم یقول سبحانہ یا ایها
 الذین امنوا اتقوا الله و کونوا مع الصادقین فاصبر عنہم و انما
 عن صفتهم یقول جل ثناؤه فصل تعالی و انما نزلنا انما
 و نزلنا انما و نزلنا انما و انفسنا و انفسکم و نزلنا انما
 الله علی الکاذبین قالک الشکر بارئ و لک المنجی من اهل
 و ارض الذی حتی لم یخف علی الامل و البیت و القرابة و یخفی
 لسانهم و اولادهم و رجالهم اللهم انی اقر بک الیک بک و لک
 المقام الذی لا یكون اعظم منه فضلا للمؤمنین و لا اکثر
 رحمة لهم بینهما انما هم سنانہ و انما نزلک فضل اهل الذکر
 عا و اذ حضرت باطل اعدائک و تابک بهم عا عد بک و کوا

هذا المقام المحمود الذي انقذنا به وذلك لنا على اشياح الميخنة
 من قبل بيت نبينا الصادق بين عنك الذين عصمهم من لغو
 القتال وما ليس الافعال بحجم اصل الاسلام وظهورت كل اهل
 الايمان وفعل اولى العبادات والى ذلك المن والى ذلك الفاضل
 تعالمت وباديك اللهم فصل على محمد وال محمد الذين فرضت علينا
 طاعتهم وعقدت في ربنا ولا اله الا الله وكنتمنا عيرهم وشرفنا
 باشياح اثارهم وتبيننا بالقول الثابت الذي عزونا فاعنا على الاشياح
 عراضه وناه ونزحنا عا افضل اجرهم وما نصح لخلقك وبذل وسعه
 في الاصح رسالنا والى انظر بحسب في اقامة دينك وعلى احوالهم
 وصبرهم والهادي من بعدك الى دينهم والمقيم سنة على امير المؤمنين
 صلوات الله عليه وصل على الامت من بنا قامه الصادق بين الذين
 صلحت طاعتهم بظاعتك وادخلنا بيغنا عنهم ذار الكرامة بالانوار
 الراجحة اللهم هؤلاء اصحاب الكساء والعبادة يوم المصا لله
 اجعلهم شفعاة ناستمك بحق ذلك المقام المحمود واليوم المصا
 ان تغفر لي وسوب على انك انتا الثواب لرحمهم اللهم اني اشهد انك
 وطبتهم واحبهم وبهي الشجر ابي طالب صلها وفرعها واعضاها و
 اوراقها اللهم رحمتنا بجمعهم واجزنا من مواقف الخريف الدنيا و
 الاخرى بولايتهم واوردها سورا الامين من العوال يوم القيمة بجمعهم
 واقراونا بعضناهم واشياعنا اثارهم واهتدنا عننا جوداهم واعفينا

ما عزونا من توحيدك ووصونا على من تعظيم شأنك وتقدير
 اسمائك وشكر الامك ونحو الصفايان تحالك والعلام ان
 بجيتا بك والوميدان بقع عنك فارك اقمهم بجيا على خاليتك
 وذلك على توحيدك وهذا نبيه على امرك وهذا على دينك
 وتوضيح ما اشكل على عبادك وما بالبحر ابي العير عنها غيرك و
 بيان بين جناتك ولذخول الى تعظيم الشكر بينك وبين خاليتك
 التي فضل عليهم حيث قهرهم من ملكوك وانخصصهم لهم ذلك و
 اصطفيتهم لوجباتك واورنتهم عوامض باؤهلك رحمة لخلقك و
 لطفا بعبادك وحنا نا على برئيتك وعلما بما تظوي على رعا
 امتك وما يكون من شان وموتك وطهرتهم في منتمهم وبجيتك
 ومن ثم من نعتنا في ايامهم وارنتهم برهاننا على من عرض سيوفهم
 فاستجابوا لامرك وسعوا انفسهم بطاعتك وملا اجرهم
 من ذرك وعرفوا قلوبهم بتعظيم امرك وسرنا اوقاهم فيما برضيتك
 واستلوا دخالهم من معادير الخطرات الشاغلة عنك فجعلك
 قلوبهم مكانين لا زاد لك وعقولهم مناصب لارك وطهرك
 والسنتم تراجمه لسنديك ذاك من منهم بيورك حتى فضلهم من
 بين اهل زمانهم والاقربان اليهم خصصهم بوجباتك وانزلنا اليهم
 كتابك وامرنا بالتمسك بهم والرفق بهم والاستبنا طاعتهم
 اللهم فانما قد تمت كبا بك ويعتق ربك صلواتك عليهم والحمد

دیگر از آن جور داشت و ارد کرد و بیخ کرد و دیگر کجوت و چون خواستند
افطار کنند ساعتی کرد و خانه را برگردانند که السلام علیکم ای اهل
بیت محمد من بیتی ام از اولادهما چنین ویل کردم در روز عقبه شهید
است من طعام دهمد تا خدا شما را از خوانهای هشت طعام دهد
پس حضرت شامه مؤمنان نان خود را اول داد و بعد فاطمه زهرا و بعد
از او دو کوشوان عرش خدا و بعد از ایشان فضه سعاده تمند که انما
خود را بپایم دادند و باب افطار نمودند و در روز سیم روزن داشتند
باز حضرت سبت النساء در روز سیم هفتاد و شصت و هفتاد و
کشت و در سبنا خورد کرد و باز بیخ کرد و نان بیخ و چون حضرت را
کبر از نماز بر کشت حضرت فاطمه طعام را حاضر ساخت که افطار نماید
تا که اسپری از اسپران کافران ندا کرد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد
ما را اسپه بکنید و میزند و طعام نمیدهد بخورد پس بیخوش گشت
سابق هم که های نان را با نامل دادند و باب بیخ افطار فرمودند و چون
صبح شد سون که بر همه اهل ای داد در شان ایشان فرستاد و در آن
سون ایشان با بر قضا نمود که بگویند بارتان و بیخا فون بوماکان
شده مستطیر و بطیرون الطعام علی حبه مسکینا و بیتما و اسپران
انما تطعمکم لوجه الله لا یزیدکم کبریا و لا یشکورا انما تطاف من
ریتنا بوما عیوسا فطیروا یعنی وفا میکنند بکنند و میسرند از روز
که شرابا که خلق را فرافه است و میخورانند طعام را با نامل و

محبستان با از برای محض محبت خدای مسکین و بیس و اسپه و مپکوبند بیخ
در دل خود و نیت ایشان اینست که ما طعام نمیدهم شما را مگر از
برای رضای خدا بنحوی که هم از شما نه جزا و یادایش را و نرسد و شانه را
ما میسریم از روز قیامت که در نظام شدت و هولست و چون
در روز چهارم که بدیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سون هفتاد و
مکح ایشان نازل شد حضرت رسول بخواند اهل بیت امک و
ایشان را بان شدت کرسنتکی و انحال غریب مشاهده نمود که بیست
و فرمود که این چه سال است که در شما مشاهده می نمایم و امام حسن
و امام حسین علیهما السلام را دید که از نفاقت بپاری و از کینه
مانند عویله که از تخم پیران ابدی لرزند و حضرت فاطمه علیها السلام
دهد در محراب عبادت ایستاده بود و از کرسنتکی شکم بسیار کشت و
چسبک بود و چشمهایش فرورفته بود چون از نماز فارغ شد چشمها
خوانی از بیست برای فاطمه فرستاد که در آن کاسه بود و گوشت و
تره که در میان آن بود که میخورد و بیخ و بیخ از بیوی مشک از آن
ساطع بود پس حضرت فاطمه آن خوان را به حضرت رسول آورد و حضرت
فرمود که ای فاطمه اینرا از کجا آوردی گفت که از جانب خدا آمده است
خدا هر که را که خواهد روزی مبدهد بچسبک حضرت فرمود
الحمد لله که از دنیا نرفتم تا در اهل بیت خود شبیه گردیدم و در صلبی بنا
دهم پس از آن تناول نمودند و تا هفت روز از آن میخورند و اش

نشد و حضرت صادق علیه السلام فرمود که آن کاس نزد ماست
و حضرت صاحب الامر را ظاهر خواهد کرد و طعام بهشت از آن تنو
خواهد نمود و سنان نیز این را بقرآن نزول مائت بطریق بسیار نظر
کرده اند و تفصیل این قصه زاد رسا بر کتب ذکر کرده ام پس مناسبست
که شش جهان اهل بهشت در این ایام تاسی نمایند به اولی خود در تصدق
کردن بر مساکین و یتیمان و سستی نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید
ن گفته است که مستحبست که در این روزها روزی یک مرتبه
اهل اقی در شان اهل عبا علیهم السلام و ایضا مناسبست غسل
زیارت و زیارت نماز و زیارت جامع که از خواندن در این روزها مناسبست
و چون بعضی از علما این روز را روز مینا می نامند و غامی می نامند
و در این روز نیز خواندن خولیت و روز بیست و ششم بنا بر مشهور
عمر علیه السلام را خیرتر بشکست زنده اند و با بنسب تمام است که بخورد
و در روز بیست و هفتم چون که آخر خلافت پیغمبر است بجهت
و اصل شد و دولت ملعونه بنی امیه لعنهم الله بر طرف شد که در
این روز شکر از نعمت با یاد کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام علی نقی
علیه السلام در این روز متولد شده است و در روز بیست و هفتم بنا
بر مشهور عمر با سفل در کت منقل شده است و با بنسب فضیلت عظیم
دارد و در روز آخر فی الحقیقه که این سال عربیت روایت کرده اند که
سنتست که در رکعت نماز بیجا آورند و در رکعت بکرتبه سون

حمد و در مرتبه فل هو الله احد و در مرتبه ایزد اکبر می خوانند و بعد از آن
این دعا را بخوانند اللهم ما علمت فی مکتبک من عبادک من عمل بهیبتک
و لا برحمتک و لا برحمته و لا برحمته و دعوتی الی التوبه بعد اذ جرت الی
عقابک اللهم فاقبله و لا تقطع رجائی منک یا کبریا **باب ششم** در
بیان اعمال ماه محرم است و در آن سه فصل است **فصل اول** در احوال
دهه اول محرم است زضرنا امام رضا علیه السلام فرمود است که
رسول صلی الله علیه و آله در روز اول محرم دو رکعت نماز بکردند
چون از نماز فارغ میشدند دست بدعا بر می داشتند و این دعا را سه
مرتبه میخوانند اللهم انما الاله العبد و هذا سنة جابهة فما
سئل فیها العصف من الشيطان و القوع علی هذه القصر الاکتفا
بالسوء و الاستیغال بما یخیر الیه الیک یا کبریا یا ذا الجلال و الاکرام
یا عباد من لا یخجلون من الذخیرة من لا ذخیرة له یا جبر من لا یزول له
یا غیبات من لا یغیبات له یا ستم من لا ستم له یا کبریا یا کبریا
له یا حسن البلاء یا عظیم الرجا یا عز الضعفاء یا منقذ العرق
یا منجی المملکی یا منعم یا مجمل یا مفضل یا محسن انما الذی یجید
لک سوا الذلیل و نور النهار و ضوء القمر و شعاع الشمس و روح
الماء و خبث الحیر یا الله لا اله الا انت الیک الحمد اجمعنا خیر امینا
یتلون و اغفر لنا ما لا یعلمون و لا یؤاخذننا بما بقولون حبیبی الله

لا اله الا هو عليه توكلت وهو ربنا العظيم امنا به كل من
 عشت دنيا وما بهتكرا الا اوليا الكتاب ربنا لا ترفع قلوبنا بعد
 اذ هدا بهتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الكوهاب و
 حضرت سيدنا شهنامه عليه السلام در دهم اينها به سعادت
 شهادة فابز كرد بهن و در اكر اين دهه محزون و غمگين بودند و البته
 موحشه با پشان ميسر بهد با بهد كه شعبان پشان در مجموع اين
 روز با و از معرفت حضرت قيام نمايند و محزون و اندوهناك شوند
 و اخبار و احاديث كه شتميل بر ذكر مصايب پشان باشد بخوانند
 و بعضي از علما گفته اند كه ترك بعضي از لذات بكنند و از حضرت امام
 رضا عليه السلام منقولست كه ماه محرم ماهي بود كه كفران در اينها
 جنك كردن در اجرام ميدانند و منافقان اين است در اينها خون
 ما را حلال دانستند و هتك حرمت ما كردند و زنان و فرزندان ما
 اسير كردند و آتش در زنجيرهاي ما زدند و اموال و اسباب ما را غارت
 كردند و حرمت حضرت رسالت پناه صلي الله عليه و آله و آله را ب
 ما عابت نكردند بدين سبكه صديت امام حسين صلوات الله عليه
 چشمهاي ما را محرم كردند و ابديهاي ما را اجاري ساخت
 و عزيمت ما را فاسد كردند و واقعه كربلا كرب و بيل را براي ما مهيا كرد
 تا روز قيامت پسران بهد كه بر صديت حضرت كره كنند كان بكنند
 بدست بهد كه بر حضرت كاهان بزرگ را بر طرف ميكنند پسر فرزند

كه پدرم امام مومني عليه السلام چون ماه محرم داخل ميشد كه حضرت
 خندان نميداد و از سخن و اندون بر انحضرت ظاهر ميشد در جمع
 دهه اول ماه و چون روز دهم ميشد روز صديت و كبريه و اندون
 او بود و به كفت امر فرزندش هادث امام حسين عليه السلام است
 و در صديت ديگر فرمود كه چون جدم حسين شهيد شد اسمان خون
 و ناك سرخ باريد اكر بر انحضرت افتد و كره كني كه اب زدين بر وي
 توبه كاري كرد حقه تعالى جميع كاهان كوچك و بزرگ تو را پسر فرزند
 فرود كرا كه خواهي چون كه ميري همچو كاه بر تو نيا شد زيارت كن امام
 حسين عليه السلام ز او اكر خواهي كه در عزت فهاي پشت بپوشد
 رسول و آل و بايش لعنت كن قانلان حسين را و اكر خواهي كه زو
 شهيدان كرا دلشته باشي هر وقت كه صديت انحضرت را پادا
 بگويا بپوش كنيتم محرم فافوز فوزا عظيمي يعني ابكاشك ميوي
 با ايشان پس دستكاري ميبا فم دستكاري بزرگ و اكر خواهي كه
 در دريخت غالبه پشت با ما باشي از براي ايند و ما اندوهناك
 و از براي شادي ما شاد باش و بديانك روز و روز اول محرم مستحب
 است و از حضرت امام رضا عليه السلام منقولست كه در روز
 اول محرم حضرت زكرايد اكر در وا ز خدا فرزند طلبيد و حقه تعالى
 دعاي او را مستجاب كرايند و حضرت يحيى نيا با وعطا كرد گير
 اين روز را روزن دارد و دعا كنند حقه تعالى دعاي او را مستجاب كرايد

چنانکه دعای ذکر بار استیجاب کرد و شیخ مفیدین گفته که روزی
سه مجرم روز صبا رکعت و در آن روز حضرت بو سفیان نیا ه
به چندان مدد هرگز نوزاد روزی دارد حق تعالی کارهای صحیح را
بر او اسان کرد و آن وجههای او را زایل کرد و هرگز نماند که روزی
خشم و در هر روزی نماند ز بر آن که بی همتا است و روزی برای یکت
و شمانت بر عقل انحضرت روزی میباشد اند و احادیث بسند
در فضیلت است و روزی و روزی انحضرت رسول گشته اند
و از طریق اصل بدست علم السلام احادیث بسیار در مذمت روزی
است و روزی و روزی و روزی و روزی و روزی و روزی و روزی و روزی
علم السلام اللعنه از برای یکت ذوقه سال زاد روز عاشورا در زمانه
ذخیره مبرک که نماند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام است
که هر که ترک کند سعی در خواج خود را در روز عاشورا و در کار روزی
حق تعالی حوائج دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا روزی
مصیبت و اندون و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت روزی فرج
و سرور و شادی او گرداند و در عهد اش در طیبتش هم روشن کرد و دو
هر که روز عاشورا روزی رکعت نامد و از برای منزل خود در آن روزی
ذخیره کند خدا انذخیر از او بر او مبارک نکرده اند و در روز قیامت
بازید و عیبها را نماند و در عمر بن سعد علیه السلام اللعنه محشود
کرد درین باب که در روز عاشورا احوال مشغول کاری از کارهای دنیا

نکرد و مشغول کرد و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اصل خانان
که لغزین انحضرت را بداند و مشغول ما را باشند چنانکه در کتاب آفرین
نیزین اولاد و اقا و رب خود میباشد و در آن روز اسان است که از خوردن
و آشامیدن بی نیکی قصد روزی کند و در آن روز یکم از عصر افراشته
اگر چه بشریت را باشد و روزی تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز
روزی واجب داشته باشد که برین با مثل آن بر او واجب شده باشد
کلان روزی را روزی باید کرد و در آن روز ذوقه در خانه زین نماند و
و مشغول هوا و لعن نکرد و در آن روز بر قاتلان انحضرت لعنت کند
و بگوید اللهم لعن من لعنک الله لعن من لعنک الله لعن من لعنک الله لعن من
حضرت صادق علیه السلام که هر که در روز عاشورا لعن کند
سوی فل هو الله ما سجدت له و ندم من نظر رحمت بسوی او میکند
و هر که خدا نظر رحمت بسوی او میکند هرگز او را عذاب نکند و در
عاشورا نیز باید که لعن کند و نماند و سخن برای برای تا شیخ
امام حسین و اصحاب او که در آن شب در صحرائی که بلاد مینان می نامند
نفران کافران بجای آنها صیاح اجبا کردند و عبادت و طهیه سعادت
شهادت مبرکند **فصل در زیارت مشهور انحضرت** که در
عاشورا و فضیلت و زیارت انحضرت در شب و روز عاشورا است
معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که در شب عاشورا زیارت
شهرت انحضرت با شد و انحضرت از زیارت کند در روز قیامت

کردن بخون خود لوده و بهشت شهدای که برادره بان ایشان محسور کرد
و هر که در شب و روز عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که پیشتر
روی آنحضرت شهادت شده باشد و بسند صحیح از آنحضرت منقولست که
هر که حضرت امام حسین علیه السلام را در روز عاشورا زیارت کند باشد
او را واجب کرد و اما زیارت مشهور آنحضرت شیخ طوسی برین قولین است
شهر ایشان روایت کرده اند از صیقل بن عمر و صاحب بن عقیله و غیره و
از محمد بن اسمعیل و علفی بن محمد بن محمد بن محمد و از مالک بن عقیل که آنحضرت
امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هر که زیارت کند آنحضرت را امام
حسین علیه السلام را در روز و در هر محرم یا در بقبر آنحضرت در کربلا شود
ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار
هزار عمره و دو هزار هزار دعا که هر یک را با رسول خدا صلی الله علیه و آله
و ائمه اطهار برین علم هم السلام کرده باشد مالک گفت فدای تو شویم
چند ثوابت برای کسی که در شهرهای حرم و ری باشد و می کند نیایش او را
رفیق بسوی قبر آنحضرت فرمود که چون روز عاشورا در ایام هجرت بود
بسوی حمله ای با او رود بر نام بلند تر در خانه خود و ایشان کند بسوی
قبر آنحضرت بسلام و حمد کند در نفرین بر قاتل آنحضرت و بعد از آن
دو رکعت نماز بکند و بکند با نیکار و زاد اول روز پیش از نیکبختی پس
ندیده و نوحه و گریه کند بر حسین و هر که در کربلا در خانه او است و از
او تقیه نکند بگریه کردن آنحضرت و در خانه خود صدقه بر پا دارد

باز

باظهار حج بر آنحضرت در عراق است که بعضی از ایشان بعضی را در کربلا
شود بگریه کردن و تعزیرت گویند بعضی از ایشان بعضی را به صیقل آنحضرت
پس من ضامنم بر خدا که هر که این کارها را بکند حتماً جمیع ثوابها
با ایشان عطا فرماید اما مالک گفت تو ضامنی و کنهلی از برای ایشان است
ثواب فرمود که بلی بر سید که چگونه بکند بگریه آنحضرت بگویند فرمود که
میگویند عظم الله اجورنا مصائبنا بالحسین علیه السلام و
جعلنا وانا کرمنا الطالبین ایشان مع ولید الاماره المهدي
من آل محمدا علیهم السلام و اگر توانی در این روز از برای هیچ کس از خانه
بیرون مرو که از روز پنجشنبه است که حاجت هیچ مؤمنی در این روز برآورده
نشد و اگر بر آورده شود از برای او مبارک نیست و در آنحضرتی و در
نهیست و در هر مکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز زخمی
کند از برای او مبارک نیست آنچه زخمی کرده است و اهلیش که از برای
ایشان زخمی کرده است مبارک نخواهد بود از برای او پس کسی که چیزی
کند از برای او نوشته شود ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار هزار
حج و کعبه را با رسول خدا کرده باشد و از برای او خواهد بود ثواب
صیقل هر چیزی و رسول و صدیقی و شهیدی که چه باشد کشته
شده باشد و از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت عاقبت
این محمداً گفت که من گفتیم آنحضرت را امام محمد باقر علیه السلام که تمام
نمایند دعای که بخوانم در این روز هر که که خواهم آنحضرت را زیارت کنم از

زهدك و دعاي كه هر كه در شهرهاي دور يا شهرها كه ايشان كند و بگذرد
زيارت كند بنوا فرمود كند اى علقه هر كه بگويد ان دور كه است ابعدا
انكراشان كرده باشي چنانچه حضرت رسالام گفته باشي بعد از ايشا
و نماز افقولا كه مدكور خواهد شد پس دعا كرده خواهي بود بيايد
مستكه بغير اندر و قولي كه زيارت حضرت ميبندد و بنود بگذرد
براي تو بان زيارت هزار مرتبه و موصوفه كند از تو هزار هزار كفا
بلند ميبندد از براي تو در هشت هزار مرتبه و خواهي بود از ايشان
شهادت باشي باشند با حق بن علي تا انكه شريك شوي با ايشان در
در دنيا ايشان و دنياست و تو را مكر از انها كه با حضرت شهادت
باشند و نوشته شود براي تو ثواب ميفردي در سوي و ثواب زيارت
هر كه حضرت زيارت كند ايشان روزي كه شهادت است ميبندد
السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك با بن رسول الله
عليك با بن ابي المومنين و ابن سيد المرسلين السلام عليك يا بن
فاطمة سيدة نساء العالمين السلام عليك يا ثار الله و ابن ثار
و كوزة الموت و السلام عليك و على الازواج التي صلت بيننا لك
عليك و على جميعا سلام الله بادا ما بيبك و على اللب و النشا
يا ابا عبد الله لقد عظمت الرزية و جعلت الصبي بك علينا و
على جميع اهل الاسلام و جعلت مصيبتك في القلوب
على جميع اهل السموات فلعن الله امة استسأست اساس الظلم و

الحمد لله على ان اهل البيت ولعن الله امة دفعتكم عن مقامكم
واذا انتم عن ربكم النبي وشكر الله فيها ولعن الله امة قتلتكم ولعن
الله امة هددتكم بالتمكين من قتلكم ونبأنا ان الله واليهك منكم
و من اشباعهم و اشباعهم و اوليهم يا ابا عبد الله اني سلم اليك
و سرب لمن كان اليك اليوم القهقهة ولعن الله ان ياد و اوليهم و
لعن الله بن امة فاطمة ولعن الله بن مرثاة ولعن الله بن عبد
ولعن الله بن مرثاة ولعن الله بن مرثاة ولعن الله بن مرثاة
لثنا اليك يا بنت النبي و ابي القدر عظيم صلبك يا فاطمة الله الذي
اكرم نعمتك و اكرم ربي ان يرضي طلبك يا ربي مع اولي
منصورين اهل بيت محمد صلى الله عليه و آله اللهم جمعنا بينك
و جها با محسنين في الدنيا و الآخرة يا ابا عبد الله اني تقرب اليك
و الي رسولك و الي ابي المومنين و الي فاطمة و الي الحسن و الي
عوا لالك و بالبركة بيننا فالك و نصب لك الحرب و بالبركة بيننا
استسأست اساس الظلم و الحمد عليك و ابره الي الله و الي رسوله و الي
استسأست اساس ذلك و بينك علي بن ابي طالب و بينك علي
و على اشباعكم و نبأنا ان الله و اليكم منكم و تقرب الي الله و اليكم
عوا لالك و موالات و بالبركة و بالبركة من اعدائكم و بالبركة
لك الحرب و بالبركة من اشباعهم و اشباعهم و سلم اليك و سلم
لن حاربكم و اوليهم و الاك و عد و لمن غادر فاستسأست الله

الذي كرمه عرفه فركه ومعرفة اوليا الله ووزن في البراة من انما
ان يجعل معك في الدنيا والاخرة وان يثبت عندك قدم
صدق في الدنيا والاخرة واستعلم ان يبعثي القتام المحمود
لكر عند الله وان يرفق طلب تاريخ ايام مهديي ظاهرها
منه واستقل الله بحجرك وبالشارب الذي لا عين تراه ان يعطيني
وضاي بكرا افضل مما يعطي مصابيا صديبة مصدبة ما اعطها
وتعظم رزقي في الاسلام وفي جميع اهل السموات والارض
اللهم جعلني في هذا من تامله فيك صلواتك وصالحك
مغفرة اللهم جعل محباي محبا محلي وال محمد وماني مما تحملي
الي محمدا اللهم من هذا يوم ترحمت به بنوا السبئية وان احب الي
الاكباد العبيد على النيران نديك صلى الله عليك واليه
في كل موطن وموقف وقت فيه نديك صلواتك عليك والى
العرس اسفان ومعوبة بن ابي سفبان وزيد بن معوية عليهم
اللعنة ابدا لا بد من هذا يوم فرجت به ال زياد وال مران
الحسين صلوات الله عليهم اللهم صاعف عليهم للعرس
والعذاب اللهم اني اقترت اليك في هذا اليوم وفي موطن هذا
انام حنوني بل ليراقونهم واللعنة عليهم وبالوا لا ولديك وال
نديك عليهم السلام بر صدقته فيك وفي الله العن اول طار علم
حق محلي وال محمدي وان يرفع له على ذلك اللهم العن العصابة

التي ما هدوا الحسين عليه السلام وشا هتف ونا هتف على قتله
اللهم كلفهم جميعا دين صدقته به يكون في السلام عليك يا با عبد
الله وعلى الازواج التي حانت في حانتك عليك في سلام الله بك
ما جهيت وبق الليل والنهار ولا جعله الله اخر العهد في الدنيا
السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى اولاد الحسين وعلى
اصحاب الحسين دين يكون في اللهم خص انك اول طار لالعن في الدنيا
بدا اول اول الثاني ثم الثالث ثم الرابع اللهم العن زيد بن معوية
والعن عبيد الله بن زياد وابن مرجانة وعمر بن سعد ويومر وال ابي سفبان
وال زياد وال مرثان الى يوم القيامة يسبحك مهربي وسكوت اللهم
لك الحمد حمدك اكرمتك على مصابك اللهم العن علي بن ابي طالب
ارزق شفاعته الحسين عليه السلام يوم الورد ويكسر بل قدم
صدق عندك مع الحسين واصحاب الحسين الذين بكوا المصعب
دون الحسين عليه السلام خلفه كفض من امام باقر عليه السلام
فمردك كرتوا في مرزوا خضر با بن عتبت زيارت كفي بكر جمع بن
نوايها ازيراي توخواهد بود وروايت كرم محمد بن خالد طبا الى سيف
بر عمر ككفت كرم باصفوان جمال وجماعه انا اصحاب خود رفعت
نحيف بعد انك كخضرت صادق عليه السلام بهرون رفته بويد
الذين هم مدبنة پيش از طابن چون از يارت خضرت امير المؤمنين عليه
السلام فارغ شده بصفوان روي خود را كرا اند بسوي قبر خضرت

السنة المذكور وشأنه عن يمينه وبعينه وليسانية وبعينه ويصلي
وقائبه ويصلي حوا رجليه واذن كل عينه في جميع ذلك المشتم
ولا تخفى حتى تجعل ذلك له شعلا مشاعلا به عن وعن ذلك
واكتفى في كل ما لا يكون سواك فالتكليف لا يكون في سواك
ومخرج لا يخرج سواك ومغيب لا يغيب سواك وطيار لا يطار
سواك خاب من كان رجائى سواك ومغيبه سواك ومفرغه
الى سواك ومهزبه وكلمه الى غيرك ومجاهد من مخلوق غيرك
فانت حق في ذاتي ومفرغ ومهزبه ومجاهد ومجاهد في قلوب
استفيع وبيدنا استغنى ونحسد والحق اني اوتيتك وانوسل
وانتمتع فاستمك يا الله يا الله فالتكليف لك والتكليف
والهبات المستك وانك الستمان فاستمك يا الله حتى يحل
والحق اني ان حصل على محمدي والحق اني ان كنت عن حق
في وكثير في قباي هذا كما كتبت عن نديبات هاهنا وعنده
كربة وكفبتة قول عدو فان كتبت عنك كما كتبت عنه
وفرح عنك كما فرحت عنه واكتفى كما كتبت واخرف عن قول
ما اخاف هولاء وموتاه ما اخاف موتاه وهم ما اخاف هاهنا
بلا موتاه على نفسك ذلك واخرف في جهنم حواي وكنت
ما اعني هاهنا من كثر الخزي ودنئنا يا امير المؤمنين ويا ابا عبد
الله عليك من سلام الله ما مني اللبيل والتهار ولا جعل

الله انرا العباد من زيارتك ولا فرق الله بيني وبينك اللهم احبوه
محمد وورثته واتباعه واتبعي ما هم ووفى على ما هم واحسن في ذلك
ولا تخزي بي وبهم طرفة عين يا باي الدنيا والاخرة يا امير المؤمنين
ويا ابا عبد الله انك ما وكراد وريوانة وتحت الى صبرك ما
يكويد ذاقرا ومتوسلا الى اللذي وزيك ومتوحيا اليك كما
ومتستفعا اليك الى اللذي ما جى هذه فاستعمل في ان الكاعند
الله انعام الحمد والجاه الوجه والليل الرجم والوسيلة ان
انتك عنك منظر البقية الحارة وقصنا هاهنا ونجاها من اللذي كما
عنك الى اللذي ذلك فلا احب ولا يكون منقلب منقلبنا
خاير بل يكون منقلبنا راكحا مضحا مستحيا الى جهنم
جميع حواي وتغلب الى الله انتك على ما شاء الله ولا حول ولا
قوة الا بالله مؤجنا امرى الى الله ليلى ظهر الى الله ومتوكلا على
الله واول حسبي الله وكفى بجمع اللذين دظا لبيسوا الله ووراء
بالشاذق منسقى ما شاء ربي كان وما لودبنا لودكن ولا حول ولا
قوة الا بالله استودعك الله ولا جعلك الله انرا العباد مني اليك
انصرفت باسدي يا امير المؤمنين ومولاى وانت يا ابا عبد
الله باسدي وسلاى عليك ما وصل اللبيل والتهار
واحصل ذلك اليك ما غير محبوب عنك سلامي انشاء الله و
استعمل فيك انشاء ذلك ويقعل فانته محمد محمدا نقابت

باستیدید عذرا تا شامی الله شاکرا از اجبا الاله با بکر غیر ادری
لا فاعظا عابا عاتما را جعلا الی زبارنگا غیر زایغیب عتکا ولا یمن
زبارنگا بل رابع غاتما شفاء الله ولا حول ولا قوة الا بالله
سابق زعینا الیک والی زبارنگا کما بعد ان زهد فیک و
زبارنگا اصل الدنيا فلا یخفی الله منا رجوت وما آتاک فی
زبارنگا کما انک فیه حجب سبب من غیر کف کمن یصقلو
کنه که علقه من زبارنگا از امام محمد باقر زبارنگا روایت کرد این دعا
نقل کرد صفوان گفت که من زبارنگا در شب با سبب خود امام جعفر
علیه السلام با همگان چکر که مثل آنچه ما کردیم در زبارنگا و این دعا
خواندیم در هنگام و طبع بعد از آنکه اندر کف ما زبارنگا در و طبع
او زد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام هر کس
که بخواند نماز این دعا را بخواند این دعا را و این دعا را و این دعا را
ضمیمه زبارنگا که این دعا را بخواند و این دعا را بخواند و این دعا را
دو بار بخواند زبارنگا در قبول باشد و سعادتش زیاد شود و سلامش
برسد و محبوب گردد و هر حاجتی که از خدا بطلد بر او کرده شود
حاجتش برکشاید و صفوان این دعا را ترا با همین ضامنی از پدرم شنید
و یک گرم از طلا بر آن حسین علیه السلام با همین ضامنی و او امام سید
با همین ضامنی و او امام حسن علیه السلام با همین ضامنی و او
از پدرش امیرالمؤمنین علیه السلام با همین ضامنی و امیرالمؤمنین

از رسول خدا صلی الله علیه و آله با همین ضامنی و رسول خدا از
با همین ضامنی و جبرئیل از خداوند تعالی ان با همین ضامنی و جبرئیل
که حضرت علی علیه السلام در وقت که در جنگ کربلا کشته شد و امام
علیه السلام را با این روش زبارنگا که ما از زبارنگا یاد و روایت نمود
بخواند زبارنگا و این دعا را بخواند که هر کس بخواند بر او هر چند زبارنگا
باشد و هر سوالی که بکند عطا کند و از درگاه من با امید بر یکدزد
او را بر کردار زبارنگا در خوشحال بر آمدن حاجتش و فایز شدن بیشتر
و او ادا شدن از چشم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش قبول کند
مگر که در شهر ما اهل بیت باشد و گواه گرفت خدا ما را بر این
گواه گرفت بود بقول الله که ما کوف نمودنا پیکر پیش کف با رسول
الله صلی الله علیه و آله و سلم تو زبارنگا داده است برای بشارت و ستر و
خوشحالی تو و بشارت و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و
حسین و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت پس هر کس ضامنی
علیه السلام فرمود که ای صفوان هر که تو را حاجتی بسوی خدا بخواهد
رسد این دعا را بخوان هر جا که باشی باشد دعا بخوان و از پروردگار
خود حاجت خود را بطلب که البته برآورده میشود و حاجت را بطلب
و دعا خود بنویس تا بد **و اما کرم** که چون عیار و حدت شوی
عظمتی دارد و قابل احتمال بسیار هست شاکر اول زبارنگا است که
با ابی عبد الله زبارنگا و ابی عبد الله علیه السلام بخواند و نماز زبارنگا

بکنند و از همان زیارت را اخذ کند که بعد از است و اگر بعد از قصد
مرتبه لعنت بار دیگر نماز نکند و بعد از قصد مرتبه سلام بار دیگر
نماز نکند و متصل بجهان رود و بعد از سجده نیز نماز نکند شاید
بجای احتمال آن عمل کرده شود و اگر اول یکی از اینها را از آن بعد از آن
بجعل آورد نماز نکند و بعد از آن این عمل را بعمل آورد ظاهر آنست که
باشد و اگر زیارت را بعد از آنکه نماز با این زیارت تمام کند بعد از آنست
شخصی که در آن زیارت را در نزد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
بجعل آورد و چون در حدیث بخورد که در آن زیارت در هر وقت وارد
شد است که در غیر روز عاشورا که بخواند یا در روز عاشورا که بخواند
بدرستوار است که بگوید اللهم انی ارجو فی کل حسنة من صلواتک علیک
یوم تبرکت بکم بیا نبی الامم **فضل اینها** در سائر زیارات این روز
است و از جمله آنها زیارت نیست که در جمیع صلوات الله بر سنان
روایت کرده است که در وقت نماز حضرت صادق علیه السلام
در روز عاشورا و آنحضرت را شکسته زنگ و اندوه ناله با غم و آب
از دهنهای مبارک آنحضرت مانند باران بر او برسد و بخت کهنه پیر رسول
الله سبب کرمه شما چیست خدا هرگز در دهنهای شما را که این
نکردند حضرت فرمود که عاقل و عیاشانی که در مثل این روز حضرت
امام حسن علیه السلام شهید شده است کهنه ای سبب آن
چشمه پیر ما باشد در روز اشرف بود که روزی با در آن اندک شربت

روز بکوی و افطار بکنند از روی شهادت و بکره تمام روز میگردانند
افطار و بعد از نماز عصر یا شب که ساعت بشنود از آب زهر که درین
وقت جنک بر طرف شد از آن رسول و در زمان سحر نهار از اهل بیت
و موالیان ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت در آنحضرت
رسالت بود و اگر آنحضرت در آن روز با دست آنحضرت برای آنکه
تغریب بکوی است پس آنحضرت چندان گریست که در پیش مبارکی از
اب دهنه اش تر شد پس آنحضرت فرمود که هر که کاری کرد در این روز که
انست که جامه های پاکیزه بپوشد و بندها را بکشد و دستها را تا پیش
بالا کشد و پیش مصیبت زده گان پیر چون رسولی مبارک با اینها
که در آن روز نه بدینها نشانها را از برای تقیة از سنیان در وقت شهادت
پس چهار رکعت نماز عشا اوردی یا خشوع و خضوع و رکوع نیکو کردی
از هر دو رکعت سلام بکوی و در دو رکعت اول بعد از حمد سوره قل
با اینها الکافرین بخوانی و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد و
در دو رکعت دوم در دو رکعت اول سوره احزاب بخوانی و در رکعت
دوم سوره اذ جاء لشاننا فتون و اگر اینها را ندانی هر سوره که توانی بخوانی
پس بگردانی روی خود را بجنب روضه مقدسه آنحضرت و بخاطر
اوردی شهادت آن بظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب اینجانب را و سلام
کنی بر او و صلوات فرستی بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان و بر وراثت
دیگر هر از مرتبه لعنت کنی بر قاتلان آنحضرت که هر لعنتی منزل رحمت

عَلَى طَاعَتِكَ وَيُؤَلِّمُهُمْ وَيُصَوِّغُهُمْ وَمُوا لِي أَعْمَهُمْ وَأَعْمَهُمْ وَأَعْمَهُمْ
 الصَّبْرُ عَلَى الْكَذِبِ وَأَجْعَلْ لِي مَا مَشِئْتَهُ وَأَوْفَاةَ
 مَحْمُودَةً مَسْعُودَةً تُؤَشِّقُ فِيهَا قُرْبَهُمْ وَتُوجِبُ فِيهَا بَيْتَهُمْ
 وَصِرْتَهُمْ كَمَا صَمَيْتَ لِأَوْلِيَاءِكَ فِي كِتَابِكَ الْكَتْلُ فَإِنَّكَ
 قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَعَدْلُكَ الْبَيْنُ مَنُومًا مَنُومًا وَعَلْوًا الشَّيْخَانِ
 لِلسُّخْرِيَّةِ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 لَمْ يَهْتَمُّ الَّذِي رَضِيَ لَمْ يَلْبَسْ لَمْ يَمْنَعْ لَمْ يَعْدِ خَوْفَهُمْ
 أَمَّا بَعْدُ وَبِقِي الْأَشْرَافِ وَبِقِي شَيْئًا اللَّهُ فَكَيْفَ نَعْمَهُمْ
 بَأَمِّنَ لِأَهْلِكَ كَيْفَ الضَّرِّ الْأَهْوَى وَبِحَدِّ الْأَسْحَابِ بِأَقْوَمِ
 وَأَنَا بِاللَّهِ عَيْدَكَ أَخَافُ مِنْكَ وَالرَّاجِعُ إِلَيْكَ لِشَاةِ اللَّهِ
 الْفَعْلِيلُ عَلَيْكَ لِلرَّاجِعِ إِلَى فِرْعَانَكَ الْعَالِيَةَ لَا مَلْجَأَ مِنْكَ
 إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ مَقْبَلُ دُعَائِي وَاسْمِعْ نِدَائِي بِاللَّهِ عَلَانِي
 وَتَجَوَّزِي وَأَجْعَلْ عَمَلِي رَضِيكَ عَمَلِي وَقِيلَتِ نَسَكَةٌ وَتَجَوَّزِي
 بِرَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ وَاللَّهُمَّ وَصَلْ أَوْلِيَاءَكَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَزِمْ مُحَمَّدًا وَآلَ
 مُحَمَّدٍ بِأَكْمَلِ وَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى النَّبِيِّ
 وَرَسُولِكَ وَمَلَائِكَتِكَ وَمَجْلِسِكَ بِإِلَهِ الْأَنْتَ
 اللَّهُمَّ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّوْا نَاكَ عَلَيْهِ
 وَعَلَيْهِمْ وَأَجْعَلْ بِي أَمْوَالِي مِنْ رِيشَةِ عَدْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَ

لهم

الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنَ وَذُرِّيَّتَهُمْ الظَّاهِرَةَ الْخَبْرَةَ وَهَبْ لِي الْقِسْمَ
 بِحَبْرَةٍ وَالرِّضَا بِسَيْلِهِمْ وَالْأَخْبَارَ بِطَرَفَيْهِمْ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ
 بِرِيسَمِ بَرٍّ وَوَدِطْرِفِ رُؤْيَى خُودِكَ بِرِخَالِكَ بَكَارٍ وَبِكُوبِ بَأَمِّنَ
 بِحُكْمِ بِنَا بِنَاءٍ وَبِعَمَلِ مَا بَرَّ بِبَانَتِ سَمَكْتَ فَكَانَ الْحَدِّ بِحُكْمِ وَكَانَ
 مَشْكُورًا بِفِعْلِ بَأَمْوَالِي قُرْبَهُمْ وَفَرَحْنَا بِهِمْ فَأَنَّكَ صَمَيْتَ لِي
 زَهْمٌ بَعْدَ اللَّذَّةِ وَتَكْشِيبُهُمْ بَعْدَ الْعِنَاةِ وَالظَّهْمَانِ بِرِجْدِ
 الْحُمُولِ نَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ وَبِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَمَّاكَ
 بِاللَّهِ وَسَيِّدِي مُتَحَرِّقًا إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَسْرًا لِي بِط
 أَمَلٍ وَاللَّحْمَى وَرُغْبِي وَفِيكَ قَائِلِي وَكَثِيرُهُ وَالزَّادَةَ فِي أَثَابِي وَبِئْسَ
 ذَلِكَ الشَّهْدُ وَالرَّجْعِي بِمَنْ يَدْعِي فَجِئِبِي لِي طَاعَتِهِمْ وَمُوا لِي أَعْمَهُمْ
 وَنَصْرِهِمْ وَبِقِي ذَلِكَ قَرِيبًا سَمِعْتُهُ فِي غَايَةِ الْإِنْفِ عَلَيْكَ عَلَى كَيْفِ
 سَمِعْتُهُ قَدَّرْتُهُمْ خُودِ رِيسَمَانِ كُنْ وَبِكُوبِ عَوْدِكَ أَنْ أكونَ مِنْ
 الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أُمَّتَكَ فَأَعِزِّي بِاللَّهِ بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ جُودِ بَيْنِ
 كُنْ بِبِعْلِ هَذَا سَمِعْتُهُ زَبْرِي بِوَارِثَتِي بِسَبَابِ رُوعِهِ هَامِي بِسَبَابِ رُكُونِ
 بِسَبَابِ رِاضَتِي نَمَانِي وَبِدِينِ خُودِ زَادِهَا بِبِعْلِ الْكَيْفِ وَالزَّامِلِ وَعَبَّ
 وَفَرَنْدَانِ بِخُودِ جِلْدِ سَوْيِي بِبَانَتِكَ كُنْ كُنْ بِرِيشَتِ زَادِهَا وَبِكُوبِ بِنَا
 دَعَارًا أَرْوِي إِخْلَاصِي بِجُودِ وَبِعَمَلِ زَابِغِي بِرِضَا وَبِعَمَلِ بَرٍّ أَوْ رُكُونِ
 حَقِّعَالِي دُخْلِكَ بِأَوْعَاكَ كُنْ كُنْ بِرِيشَتِكَ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ كُنْ
 بِحِفْظِ كُنْ كُنْ مَا نَسْتَعْرِقُ شَدِّكَ وَبِسُوحْتِكَ وَبِدِينِ بَرِّ عَارِثِ مَا نَدِينُ

وامثالها واقام من دمشق براوساط نكره و نكاه داردا و اورد
 شيو انك و خون و بديج خودش و فرزندانش با هم اريش و شيطا
 و دوستان و باوزان شيطان را مساطنكر دانند برا و بر نسل و نيا
 پشت زيارت ديگر زيارتك كه مشتمل است بر زيارت شهداء
 منضم بعزيب حضرت رسول خدا و ائمه هدى صلوات الله عليهم
 هت و مناسبست كه در اين روز خوانده شود و اگر در اين روز خوانده
 شود شهادت با شاد و زيارتك است سلام عليك يا ولي
 آدم صمغع الله است سلام عليك يا وارث نوح نبي الله است سلام
 عليك يا وارث ابراهيم خليل الله است سلام عليك يا وارث يوسف
 خليل الله است سلام عليك يا وارث عيسى روح الله است سلام
 عليك يا وارث محمد حبيب الله است سلام عليك يا وارث علي بن
 ابي طالب است سلام عليك يا وارث حسين الشهيد سبط رسول الله است سلام عليك
 يا بن رسول الله است سلام عليك يا بن ابي طالب است سلام عليك يا بن سید
 الكوصيين است سلام عليك يا بن فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين
 است سلام عليك يا ابا عبد الله است سلام عليك يا خير خلق الله و
 خير رعا است سلام عليك يا ثار الله و ابن ثار الله است سلام عليك يا
 الوتر الموثور است سلام عليك يا ابراهيم الهادي الرضي و علي
 ابراهيم صلوات الله عليهم اجمعين و اقامت في حيا و وفات مع نوافل
 است سلام عليك وحي ما بعثت وحي للبل و الثمار فاقصد

عظمت بركاته و زينة و جمال انصافه في المؤمنين و المسلمين و في اصل
 السموات اجمعين و في سكان الارضين فلنا لله وانا اليه راجعون
 و صلوات الله وبركاته و تحننا منه عليك و على اهلك الطيبين
 المحبوبين و على ذرا بجرم الهداة و المهديين است سلام عليك
 يا مولاي و عليهم و على ارواحك و على ارواحهم و على زينتك
 و على تزويجهم اللهم لهم رحمة و رضوانا و روحا و دجنا تا السلام
 عليك يا مولاي يا ابا عبد الله يا بن خاتم النبيين و يا بن سيد
 الكوصيين و يا بن سيد نساء العالمين است سلام عليك يا شهيد
 يا ابن الشهيد يا اخ الشهيد يا ابا الشهداء اللهم بلغني عن حق
 من هذا الساعة و في هذا اليوم و في هذا الوقت و في كل وقت
 تحية كثيرة و سلاما است سلام الله عليك و رحمة الله وبركاته
 يا بن سيد العالمين و على الشهداء معك سلاما مستجيلا
 ما احتل الليل و النهار است سلام على الحسين و علي الشهيد
 است سلام على علي بن الحسين الشهيد است سلام على العباس بن ابي
 المورين الشهيد است سلام على الشهداء من ولدايهم المؤمنين
 است سلام على الشهداء من ولدايهم است سلام على الشهداء من ولدايهم
 الحسين است سلام على الشهداء من ولدايهم و عقيب السلام
 على صلوات الله عليهم اجمعين من المؤمنين اللهم صل على محمد و
 آل محمد و بلغهم عن تحية كثيرة و سلاما است سلام عليك

بَارَسُولِ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَرَبِيُّ وَلِدَكَ الْحَبَشِيُّ بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ
بِأَفْطَةِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَرَبِيُّ وَلِدَكَ الْحَبَشِيُّ بِالسَّلَامِ عَلَيْكَ
بِأَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَرَبِيُّ وَلِدَكَ الْحَبَشِيُّ بِالسَّلَامِ
عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَرَبِيُّ فِي إِجْبَالِ الْخَبِيرِ
يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ مَا أَحْبَبْنَا اللَّهُ وَصَفْنَاكَ وَجَارَ اللَّهُ وَ
جَارَكَ وَلِكُلِّ صَبِيْفٍ وَجَارٍ قَرِيْبٍ وَقَوْلِي فِي هَذَا الْوَقْتِ أَنْ تَشْكُرَ
اللَّهُ سُخَّانَهُ وَقَالَ أَنْ بَرَزْتُمْ فَكُلَا لَكُمْ رِزْقِي مِنَ الثَّارِ إِنَّهُ سَمِيْعٌ
الدُّعَاءُ قَرِيْبٌ حَبِيْبٌ وَشَيْخٌ مَعْبُودٌ كَهَيْئَةِ اسْتِكَ دَرُوْزِيْ بِسْمِ
بِكْرِيْ فَافْضَلْ خَيْرٌ فَافْطَمُوا مَبْرُؤْمَ بَرِيْ وَاقْرَأْ شَدِيدًا بِدِكْرِيْ بَرِيْ
شَكَرْتُ عَظِيْمًا سُبْحَانَ رُؤُوسِ بَدَائِعِ شَيْخِ طُوسٍ كَهَيْئَةِ اسْتِكَ
دَرُوْزِيْ هَمْدُهُمْ مَحْرَمٌ أَحْسَابٌ فَهَلْ كَرِيْمُهُ شَرَابٌ كَرِيْمٌ مَادَهُ
بُودِيْ بَرِيْ كَشْتِدَادِ عَذَابٍ بِرِيشَانِ نَازِلٍ شَدِيْدٍ رُؤُوسِيْ بِسْمِ
أَبْنَاءِ خَيْرِيْنَ شَامَا زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِيَا لِيَا عَلِيَّ ارْتَحَالِ
تُوْدِيَابِ **مَقْتَدِيْ** دَرِ اعْمَالِ مَنَاءِ صَفَرِيْكَ وَأَبْنَاءِ مَشْهُورِيْ سَجُوسِيْكَ وَ
دُوْجِيْهِمْ تَوَانِ دَاشْتِ اَوْلَانِكَ وَافْرِ قَوْلِ عِلْمِيْ شَيْخِيْهِ وَفَافِيْ خَيْرِ
رِسَالَتِيْ نِيَاهِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْكَ وَاللَّهُ دَرِ أَبْنَاءِ وَأَقْرَبِيْهِ دُوْجِيْهِ أَنْكَ
دَرِ مَنَاءِ تَوَالِيْ كَرِيْمِيْ مَحْرَمِ أَنْدِ جُوْنِ عَرِيْبِيْ قَتَالِيْهِ كَرِيْمِيْ أَنْدِ دَرِ
أَبْنَاءِ شَرِيْعِيْ هُنَالِ مِيْكَرِدِهِ أَنْدِ لِيَا أَحْسَنَ شَرِيْحِيْ مَانَدِيْ وَدَرِ خَادِيْهِ
شَيْخِيْهِ نَدِيْهِ أَنْدِ چِيْزِيْ كَدَلَالَتِيْ بِرِشُوْصِيْكَ كَنَدِيْ وَدَرِ رُوَايَاتِيْ

مؤيد

مَعْبُودِيْ غَامَةِ وَارِدَتِيْ اسْتِ وَسَبْدِيْ طَارِسِيْ زِيْجِيْ كَتَبِيْ مَعْبُودِيْ
رُوَايَاتِيْ كَرِيْمِيْكَ دَرِ رُؤُوسِيْهِمْ أَبْنَاءِ مَسْحُوْطِيْكَ كَدَرِ كَعْبِيْ نَمَا خِيْطِيْ
اَوْرَدِيْ دَرِ رُؤُوسِيْكَ اَوْلِيْ بَعْدَ اَزْمِيْكَ سُوْنِيْ نَا فَتَحْنَا خِيَانَتِيْ وَدَرِ رُؤُوسِيْكَ
دُوْجِيْهِ سُوْنِيْ تُوْحِيْدِيْ وَبَعْدَ اَز سَلَامِيْ صَدْرِيْهِ بِكَوْبَالِيْهِ صِلَى عَلِيٍّ
مُحَمَّدِيْ وَآلِ مُحَمَّدِيْ وَصَدْرِيْهِ اَللَّهُمَّ الْعَرَبِيَّ اَلِيْبِيْ سُبْحَانَ وَصَدْرِيْهِ
اَسْتَغْفِرُكَ رَبِّيْ وَاَتُوْبُ اِلَيْكَ وَدَرِ رُؤُوسِيْهِمْ اَبْنَاءِ مَشْهُورِيْ اَسْتِ
اِرْبَابِيْ بِيْ جِيْزِيْ هَمْدِيْ شَهَادَتِيْ خَيْرِيْ اَمَامِيْ حَبِيْبِيْ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدَرِ
كَتَبِيْ مَعْبُودِيْ اَز خَيْرِيْ شَامَا حَسْبِيْ عَشِيْرِيْ عَلَيْهِ السَّلَامُ رُوَايَاتِيْ كَرِيْمِيْ
أَنْدِ كَدَلَامَاتِيْ مَوْجِيْ خَيْرِيْ اَسْتِ نَمَا خِيْطِيْهِ وَبِكْرِيْكَ اَز فَرِيْقِيْهِ وَنَا فَلَ
دَرِ شَيْبِ رُؤُوسِيْ بَارِيْ اَرْبَابِيْ وَاَنْكَشِيْ دَرِ رُؤُوسِيْكَ اَسْتِ كَرِيْمِيْ
جِيْبِيْ وَدَرِ سِيْجِيْكَ شَكَرِيْ خَالِكِيْ اَسْتِ اَشْرِيْ اَللَّهُمَّ اَلْحَمْدُ اِلَيْهِ اَلْحَمْدُ اِلَيْهِ
كَهَيْئَةِ وَكَيْفِيْهِ زِيَارَتِيْ بِنَدِيْهِ مَعْبُودِيْ قَوْلِيْ اَسْتِ اَز صَفْوَانِ جِيَالِيْكَ
مَوْلَايَ مِنْ خَيْرِيْ صَادِقِيْ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ كَفِيْ كَدَرِ زِيَارَتِيْ اَوْ
كَدَرِ اَبْرِيْ مَسْكِيْ دَرِ مَسْكِيْ كَرِيْمِيْ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ اَسْتِ
عَلِيٍّ وَآلِهِ وَحَبِيْبِيْهِ اَلْسَّلَامُ عَلَيَّ اَلْحَبِيْبِيْنَ اَللَّهُمَّ وَتَحِيْبِيْهِ اَلْسَّلَامُ
صَفِيٍّ اَللَّهُمَّ اَبْنَاءِ صَفِيْبِيْهِ اَلْسَّلَامُ عَلَيَّ اَلْحَبِيْبِيْنَ اَلْمَطْلُوْمِيْنَ اَلشَّهِيْدِيْنَ اَلْاَسْمِ
عَلَيَّ اَبِيْ اَلْحَكِيْمِيْ اَبْنِ اَبِيْ وَفِيْلِيْ اَلْعَرَبِيْ اَللَّهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَعِيْذُ بِكَ وَبِاِيَّتِيْ
اَبِيْ قَتَادِيْكَ وَصَفِيْبِيْكَ وَبِاِيَّتِيْ صَفِيْبِيْكَ اَلْحَمْدُ اِلَيْكَ اَكْرَمِيْهِ اَلشَّهِيْدِيْ
وَحَيَوْتِيْهِ بِالرَّعَاةِ وَاجْتِيْبِيْهُ بِطَيْبِيْ اَلْوَادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَبِيْدِيْ

من الشاذة وقامت من العتاة وظانها من الدادة واعطيت من
 الانبياء وسجعت من علي عليك من الاوصياء فما عند
 في الدعاء ومنع النعم وبذل محبة عليك ليستمن من عبائك
 من محبة الله وحرع الصلاة وقاد وعلم من غير الدنيا
 وباع حظه بالارذل الاذن وشري اخرته باليمن الاوكس في
 وتردى في هواه واستطك واستطك بديك واطاع من عبائك
 امس الشناق والحناف وحمل الاوزار المستوحين الشا
 فيك صابر محمدي حتى سفت في طاعتك دما وما سيج
 حرمية الله لعمركم لعنتا وبيا وعديتم عذابا اليها السلام
 عليك باين رسول الله السلام عليك باين سيد الاوصياء
 اشهد انك امين الله وابن امين عشت سجدت وصفت
 سجدا وصت قتيلا مظلوما شهيدا واشهد ان الله خير لك ما
 وعدك ومهلك لمن خذلك ومعدت من قتلك واشهد
 انك وقبت بعهد الله ورجاهد في سبيل الله حتى اشكته
 فلعن الله من قتلك ولعن الله من ظلك ولعن الله من سمع
 بذلك فوجدت به اللهم في اشهدك اني ولي من والاه وعد
 من عاذه بايني انت واجي باين رسول الله اشهد انك كنت
 في الاصلاب الشاخنة والارحام الظاهرة لم تتجسك الجاهل
 بانجاسها ولم تلبسك الكهف من شيا بها واشهد انك

من عاقرة البين واركان المسلمين ومعتل المؤمنين واشهد انك
 ابر القوي الرضي الرضي الهادي الشهيد القام من
 وليك كلمة القوي واعلام الهدى والعروة الوثقى والنجاة
 على امس الدنيا واشهد اني بك مؤمن ويايكم موقن وشايع
 ديني وشوايع علي وقلي لعنا بك سيد وامري لامر كرمي
 نصرته لكم معدة حتى ياذن الله لكم فمعهكم معكم لا مع
 عدوكم صلوات الله عليكم وعلى اولادكم وانسابكم وانسابكم
 وعنا بكم وظاهركم وباطنكم امين رب العالمين ودورك
 نماز ميكي ومرد عادتك في وزيه كدي وسيد بن ظا وسلف
 كمن يواي نزلت وذاي بافهام كمنحصر است باين
 باهد كبايتي بيش روي خرج ويكوي السلام عليك باين رسول
 الله السلام عليك باين علي الرضي وحي رسول الله السلام
 عليك باين فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام عليك
 باوارك حسين الرضي السلام عليك باحجة الله في ارضيه و
 شاميين على خلفي السلام عليك با ابا عبد الله الشهيد
 عليك بامولاي وابن مولاي اشهد انك قدامنا الصلوة و
 انك الرضي وامرئ بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهد
 في سبيل الله حتى اشكته البين واشهد انك على بابتي من
 الكهف واكراد دورك كمنكوبه وتوحيه اليك بالمولاي

اَوَاغِيَا وَاعْبَا مَقْرًا لَكَ بِاللَّيْلِ نُبَّ مَا رِيَا إِلَيْكَ مِنْ أَعْيَابَا
 لَيْسَ لِي عِنْدَكَ رَيْبٌ بِأَنَّكَ بَارِسُؤَلُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيًّا وَبَيِّنًا
 فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَعَامَا مَعْلُومًا وَمَعَانَا عَمَّةً مَقْبُولَةً لَعَنَ اللَّهُ
 مَنْ ظَلَمَكَ لَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَرَمَكَ وَعَصَبَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَذَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَعَاكَ فَلَمْ يَجِيءَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
 وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرَمِ اللَّهِ وَحَرَمِ رَسُولِهِ وَحَرَمِ آيَاتِهِ
 وَتَجْبِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شَرْبِ مَاءِ الْفَرَازِكِ لَعَنَّا كَثِيرًا
 بِسَبْعِ لَوْعُظْمَانَا اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ خَالِقَ الْعَالَمِينَ
 وَالشَّهَادَاتِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فَبَيْنَا كَمَا تُوَافِقُ بَيْنَنَا فَيُؤُونَ
 وَسَبَّحُكَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيْ مَنَعَكَ بِتَقْلِيدُونَ اللَّهُمَّ لَّا تَجْعَلْهُ
 لِيخْرًا لِي عِيَادِي فِي زِيَارَتِهِ وَأَزْدِي فِيهِ أَبَدًا مَا قَبِلْتُ وَحَدِيثًا بَارِعًا
 وَأَنْ مَشَى فَحَسْبُ فِي زَمْرَتِهِ بِالْأَرْحَامِ الرَّاحِمِينَ وَكَرِيهَاتِ سَمِيحِ
 رَوْضِ عَاشُورَاءِ نَهْرِي فِيهِ يُجَاوِزُ مَنْعًا سَبَّحْتَ وَيَدَانِي كَشْفَتَهُ
 أَيْسْتُ كَيْسِي سَبَّحْتَ نَاكِدِي زِيَارَتِ الْخَضِرِ دَرَانِي فِي زِيَارَتِ الْخَضِرِ
 أَمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ بِسَابِقِ بَرَاهِيلِكِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دَرَانِي فِي زِيَارَتِ
 أَنْزِلِ الْجَعَثِ شَامِ بِكَرْبَلَاءِ عَلِيٍّ وَارْدِشْتِ أَنْدِ وَشَرَاهِي مَعْتَدِ
 شَهْدِ رَابِعِي مَطَهْرِ إِيشَانِ مَلْحُوقِ كَرْدِي وَابْرِي سَابِقِ رَجَبِ سَبَّحْتَ
 أَنْصَحَاتِ لَيْسَابِ كَرْدِي كَرَامَتِهَا مَوْجِبِ نَطُولِ سَبَّحْتَ وَيَعْنِي كَهْنَتِهَا
 كَرْدِي فِي زِيَارَتِ رَافِعِ بَيْتِ وَارْدِ مَدِينَةِ طَبِيبَةِ شَدَانِي نَدَانِي نَهْرِي سَابِقِ

بهد است و بعضی گفته اند که شاید حضرت شام زین العابدین با عیاز
 و حطی الارض محتوی که بر طرفه راستش از شام و مشرق و راستش از ملحق
 کرده باشند و اینهمه مکنت است اما روایتی در این باب بنظر نرسیده است
 بلکه بعضی از روایات منافیست با جمله باید دارد و صحیحی که از احادیث
 ظاهر میشود آنست که اول کسی که از صحابه حضرت رسالت زیارت
 آنحضرت مشرف شد نجار بن عبد الله انصاری بود و او در این روز زیارت
 رسید و آنحضرت را با شهدای زیارت کرد و چون جبار از آنجا بر صحابه
 بود و اساس این امر عظیمه آنکه است مینواید بود که سبب مندرج فاضل
 زیارت آنحضرت شده باشد در این روز باشد و چون دیگر داشته
 باشد که در این سخن نباشد چون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم
 با پدر کرد و مخصوص سببش ضرورت است و مشهور میان علمای امامیه
 آنست که وفات آنحضرت رسالت صلی الله علیه و آله در روز نهم
 هشتم ماه صفر واقع شد و شیخ طوسی و جمیع دیگر گفته اند که شهید
 امام حسن مجتبی علیه السلام نیز در این روز واقع شد پس قیام تمام
 تقریباً پند و نیز گواری زیارت ایشان از نزد یک و در وقت مناسب است
 و بدانند در این عوام بلکه خواص نحو سبب چهارشنبه آخر ماه
 شهرت دارد و در کتب عامه و خاصه چیزی که جلال است بر اینکند نظر
 نرسیده است و احادیث در نحو سبب مطلق چهارشنبه خصوصاً چهار
 شنبه آخر هر ماه وارد شده است و چون اینها بنا بر اساسی که در

شد فی الجمله ضویتی دارد مکنست که چهارشنبه انحراف نحو مشرق
از سایر چهارشنبهها بیشتر باشد که در آن روز نیز قبیل احتراز از اقیانوس
استدفاع بلا با بصدقات و اذعته واستغاثات که از اجتهاد
وارد شدن است بکنند و توکل نمایند بر جناب مقدس الهی که
اینکفای طهر است مناسبست و اگر بلائی متوجه باشد باینها
رفع میشود نه آنکه بروش جمال عجم متابعت جوستان کنند
و لغت و تفریح و روشاد و ساز و اعمال قبیله مشغول شوند که
منزله استحکام قضایای الهی و تقدیرات ربانی گردید **باب**
هشتم در فضایل ایام و اعمال ماه ربیع الاول و در آن روز که
است **فصل اول** در فضیلت و اعمال روز اول ناز و روز ششم
است شیخ مفید و شیخ طوسی و دیگران گفته اند که حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و اله در شب اول ماه ربیع الاول
اراده هجرت نمود از مکه و معتدله بسوی مدینه مشرفه و در این
بغیر رفت و حضرت امیر المؤمنین جان شریف خود را فدای
جان مقدس حضرت رسول کرد و در نجای آنحضرت خوابید
از شمشیرهای کین قبا بل مشرکین بر او نکر و فضل او بر جمیع امت
بلکه بر جمیع عالمیان بر همگان ظاهر گردید و حقیقتی با امانت
سموات با آنحضرت مباحات نمود و این کرمه و من الثانی من
پیشتر نقضه اینجاست مرضا را الله در شان او نازل شد چنانکه

عظیم

تفضیلش در جنات القلوب مذکور است و چون حقیقتی اندو
جان مقدس بنیان را از یکدکان حفظ کرد گفته اند که روز ششم
که در اول ماه ربیع الاول است مستحبست که برای شکر از نعمت
عظمت روزی بدارند و چندین بار در این روز باری ذکر نکرند
اما زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و اله و حضرت امیر
در این روز مناسبست بجهت آنکه مذکور شد و شیخ طوسی نکرند
مصباح گفته که در روز اول اینماه حضرت امام حسن عسکری
بعبارت بقا رحلت نمود و حضرت صاحب الامر علیه السلام نیز
جلیل امامت فایز گردید پس زیارت امام عالم مقدر در این روز
نیز مناسبست و اما شیخ و در فقه و کتب و محدثین هر طریقی
و این احشاش و شیخ مفید و غیر ایشان گفته اند که وفات حضرت
امام حسن عسکری در روز ششم اینماه بود پس در این روز زیارت
اند و امام استبک و امام روزنه اینها مبداء آنکه میان علمای صحابا
و عامه در تاریخ قتل عیسی بن الخطاب علیه السلام اختلاف است و
مشهور میان فریقین است که قتل ائمه مومنون در روز بیست و
ششم ماه ذی الحجه واقع شد چنانچه سابقا نشان بان شد و بعضی
ببیت و هفتم نیز گفته اند و مستند ایند قول نقل مؤرخانست
و از کتب معتبره چنان معلوم میشود که چنانچه حال میان عوام
شعبه مشهور است قتل او در روز نهم ربیع الاول واقع شد

و سابقا میان جمعی از محدثین شیعیه نیز چنین بشهرت بوده است
 و سید زکریا و علی بن طاوس در کتاب قبایل ایشان نموده است
 این باب بود که زکریا از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 کرده است که در آن ماه در روز نهم ماه ربیع الاول بدر کوفه
 متوجه شد است و از نقل او چنان مفهوم میشود که شیخ صدوق
 چنین باعتقاد داشته است که سید خود این حدیث را ناویلا
 نموده است **و اما** سید ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم
 پیوسته از روزی این سبب تعظیم و تکریم پدید آمده و مخالفین کوفه
 سید علی بن طاوس در کتاب زواید القوا به از سید تقوی کوفه
 و روایت معتبری در این باب بر آورده است چنانچه گفت است
 که روایت کرده اند که محمد بن ابی العلاء همدانی در محبت شیخ
 بغدادی که روزی ما منازعه میکردیم در باب قتل عیسی بن الخطاب
 علیه السلام و العذاب و عقوبت بشهرت بنی اسد بن اشجع
 که از خواص اصحاب حضرت امام علی علیه السلام و امام حسن
 عسکری علیه السلام بود بخدمت حضرت صاحب الامر
 نیز رسیدن بود و چون در آن کوچه دیدیم دختر عرافیه بیرون آمد و
 احوال احمد را از او پرسیدیم گفت که او امروز مشغول اعمال عبادت
 و آن روز هفتم ماه ربیع الاول بود که سحان الله عیدهای مؤمنان
 چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن

دختر گفت که احمد بن اسحق از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت
 میکند که امر روز عید است و پیش ازین عیدها است که از امامان است
 رسالت و شمعها را ایشان نگاه میدارند که رخصت طلب تا نیز او را
 انداخته و را خبر کرد بر بیرون آمدن سوی ما و لکن بستند بود و عیسی بن
 پیچید بود و بیوی مشت را و ساطع بود ما گفتیم که اینچه خال است
 که ما در تو مشاهده میکنیم گفت خال از غسل عبد فارغ شد است
 امر روز عید است که تلبی و ما را بخانه در آورد و روی کردی
 نشانده است روزی با جمعی از برادران خود بنزد مولای خود امام حسن
 عسکری علیه السلام در سخن زاری در غسل این روز که شما نیز در این
 ایام چون رخصت باقیم و بخند است حضرت رسدیم دیدیم که حضرت
 مجلس خود را اراسته و مجسمه دیدیم خود گذارنده است و دیدیم
 مبارک خود عود در آن مجلس می اندازد و مجلس خود را عزیمت کرد و آب است
 و بر غارمان و خدمتکاران خود جامهای فاخر پوشانید است گفتیم
 باین رسول الله بعد از آن و ما در آن مافدای تو یاد با از برای اهل بیت
 امر و فرقی تا آن روی داده است حضرت فرمود که کدام روز زنده
 بدست خود کش از این روز عظیم تر است بدرستی که خبر یاد پذیر که حضرت
 ایمان در روز نهم ماه ربیع الاول داخل شد بر مردم حضرت رسول خدا
 حدیثه گفت که دیدم حضرت امام موسی بن و امام حسن و امام حسین
 علیهم السلام را که با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله

طعام تناول نموده وند و انحضرت بر روی ایشان تکبیر میفرمود و با ما
حسن و اما من حین علیک السلام میگفت بخورید که او را با دایره
شمارکت و سعادت این روزید و سبکدین روزیست که حق تعالی
ملائک میگردند دشمن خود دشمن چاه شما را و مستجاب میگردد
در این روز خای مادر شما را بخورید که این روزیست که حق تعالی حد
این روز قبول میکند اعمال بحبان و شب عبان شما را بخورید که این
روزیست که ظاهر میشود درستی گفته خدا که میفرماید فی القلالت
یوهبکم خاوبه یا کلوا یعنی اینست بخانهای ایشان که خالی کرده
بسیک ستمهای ایشان بخورید که این روزیست که شکست میخورد
در این روز شوکت دشمنان شما و باری کنند دشمن شما بخورید که
این روزیست که در این روز ملائک میشود فرعون اهل بدست من بستم
کنند ایشان و غضب کنند حق ایشان بخورید که این روزیست که تکلم
دشمنان شما را باطل و هبنا میگرداند حدیث گفته که من که میفرماید
اللها یا دمه بانام تو کسی خواهد بود که جنات بخورند ما بگردد
فرمود که اینچنین است بقا منافع آن برایشان سر کرده خواهد شد
و دعوی ریاست در میان ایشان خواهد کرد و در این روزیست
خود دعوت خواهد کرد و تا زبا نه ظلم و ستم را بر دوش میخورد که کشید
و در روز از راه خدا منع خواهد کرد و کتاب خدا تخریف خواهد نمود
و سنت را تغییر خواهد داد و مهرالشرف زنده را متصرف خواهد شد

و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و با حق بروی من علی اینانی
طالب خواهد کرد و مالهای خدا را بناحق بر خود هلال خواهد کرد
و در غیر طاعت خدا صرف خواهد کرد و مرا برادر من و وزیر من
علی را بدو روض نسبت خواهد داد و دختر مرا از حق خود محروم خواهد
کرد و دختر من و را نفرین خواهد کرد و حق تعالی نفرین و واد کردن
روز مستجاب خواهد کرد که این خد بینه گفته با رسول الله چنانچه
نمیگو که حق تعالی او را در جنات تو هلال کرد اند حضرت فرمود
که اینچنین بینه دوست منمیدارم که جرات کم بر قضای خدا و از اول
کم تغییر بر تو که در علم او گذشته است و لیکن از حق تعالی سزا
کردم که غضب است دهد تا روزی که در آن روز او بجهنم برسد بر تو
نا انک احرام از روزیستی که در در میان دوستان و شبعبان هلال
بهت من بچ حق تعالی وحی کرد پسوی من که ای محمد در علم سابق
من گذر شده است که در باید تو را و اهل بدت تو را محنتهای دنیا
و بلاها و ستمهای منافقان و غضب کنندگان از بندگان من
ان منافقان که تو ختم خواهی ایشان کردی و با تو خبانت کردند
تو با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان
صاف بودی و ایشان دشمنی تو را بدگفتند و تو ایشان را نشو
کردانیدی و ایشان تو را تکه بکردند و تو ایشان را بر کبهدی و
ایشان تو را در بلیه گذاشتند و سوگند پاد میگیرند و قوه و

پادشاهی خود که البته بکشای روح کسی که غضب کند حق جل و ادا که
وصی قواست بعد از تو منزل در از بیت ترین طبقه های جنت که از راه
فیلقه میگویند و او را صاحب اوراد و در قهر جنت جا هم که شیطان از
مرتبه خود بر او مشرف شود و او را لعنت کند و آن منافقان را در وقت
عبری کردی برای فرعونها که در زمان پیغمبران دیگر بودند و برای
سایر دشمنان دین و ایشان را در وستان ایشان را بجهنم برود با دیه
های کیود و زوهای ترش باهاست مذک و خواری و پیشانی و
ایشان را ابدال با در گذر خدا بر خود بداند ای محمد بن عبد الله علی بن
تو مگر با بچه هر شد با و از بلاها از فرعون او غضب کند حق
او که جرات میکند بر من و کلام مرا بدل میکند و شکر من می آورد
و من مرا منع میکند از راه رضای من و کوشا که از برای امت من
برای میکند که آن بوی بکشد و کافر میشود من در عرش و عظمت
و جلال من بدست بندگی که در ماه ملائکه هفت اسمان خود که
برای شعیان و صحبان دین شماعه کنند از روزی که انعام
کشته میشود و امر کرده ام ایشان را که کسی که امت مرا بصبند
در برابر بیت المعز و ثنا کنند من و طلب امر من تمامند از بیک
شعیان و صحبان شما از فرزندان آدم و امر کرده ام ملتکونو
دینندگان اعمال را که از این روز تا سه روز قلم از من بردارند
و ننویسند که همان ایشان را برای کرامت تو و وصی تو ای محمد

این روز را عهد کرد این عهد برای تو و اهل بیت تو و اهل بیت تو و
برای هر که تابع ایشان باشد از مؤمنان و مشرکان ایشان و
سوکند با دمیکنم بخود بعز و جلال خود و علو و منزلت و مگا
خود که عطا کنم کسی را که عید کند این روز را از برای من ثوابها
که بدو عرش احاطه کرده اند و قبول کند شفاعت او را در خویشا
او روزی که مال او را از کشتن کند بر خود و عین خود در این روز
و هر سال این روز صد هزار سال از کس از مؤمنان و مشرکان شمال
از امت محمد را در کرم و اعمال ایشان را قبول کنم و گاه همان ایشان را با
منم خدا بینه گفت که پسر بر خاست رسول خدا صلی الله علیه و آله
و بخانداد سلسله رفت و من بر کشته و صاحب یقین بودم در کرسی
تا آنکه یکم از وفات رسول خدا دیدم که او چه نمونان را نکند و کفر اصل
خود را اظهار نمود و از دین بر کشت و دامان بیجایی و وقاحت برای
غضب امامت و خلافت بر زد و قرآن را تحریف کرد و آتش در خانه
و رسالت زد و بدینها در دین خدا پیدا کرد و ملت پیغمبر را قهر
داد و سنت انحضرت را بدل کرد و شهادت حضرت نام المؤمنین بر
السلام را برد کرد و فاطمه دختر رسول خدا را با روع نسبت داد و قتل
غضب کرد و ظهور و نضارین و محوسل از خود را ضح کرد و نور دیده
بخشید و در روز جوفی اهل بیت رسالت نکرد و جمیع سنتهای رسول
خدا را بر طرف کرد و بدین کشتن نام المؤمنین کرد و جور و ستم را در دنیا

مردم علاوه بر آنکه در هر چه خدا حلال کرده بود سرآم کرد و هر چه خدا
 حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از پوست شتر در هم و دینار و دینار
 و شرح کنند و در بر روی و بر شکم فاطمه و هارون و در بر خضر و رسالت
 بفضیله و سوره الارقان و بر خضر امیر المؤمنین علیه السلام افضل
 است و آنحضرت مغارضا کرد و روی آنحضرت را بنماهند و شکر
 دادند و بینه گفتند که بجز خدا دعای بر کربلا نمودند و در خیمه چهره خود را
 در حق امتنا فخر استیجاب کرد چنانچه وقت او را بدست کشیدند او را ^{عجله}
 جاری ساخت پس در فتنه خدمت حضرت را به امیر المؤمنین که آنحضرت را فتنه
 و مبارکباد بگوید یا نکند امتنا فخر استیجاب و بعد از آن حضرت را باصل
 کردید چون حضرت را بدید گفت ای خدا چنانچه ابا در خاطر داری و فرزند
 که آمدی نیز سید من رسول خدا و من و دو سبط او حسن و حسین
 نزد او نشسته بودیم و با او طعام میخوردیم پس تو را دلالت کردی بر پیغمبر
 اینرا و گفتیم بل ای برادر رسول خدا حضرت فرمود که بخدا سوگند میکنم
 روزیست که حق تعالی دیوان دین ال رسول را روشن گردانید و من
 برای این روز هفتاد و دو نام میدادند و خدا بینه گفت با امیر المؤمنین
 میخواهم که اینها همه را از تو بشنوم حضرت فرمود که اینها را از حق است
 که مؤمنان از شر امتنا فخر امان یافتند و روز زایل شدن کرب و عظم
 است و روز غدر و دود است و روز تخفیف گناهان شیعیان است
 و روز اختیارات و کوفی برای مؤمنان است و روز برداشتن قلم از شیعیان

و روز شکستن کهر و عدوانت و روز عافیت و روز برکت و روز
 طلب خوفای مؤمنان است و روز عهد بزرگ است و روز استیجاب
 شدن دعا است و روز وقت اعظم است و روز وفای نعمت است
 و روز شرط است و روز کنگر جامه سپاه است و روز نماز غلام
 است و روز شکسته شدن شوکت مخالفان است و روز نغمه هوم
 است و روز نغمه است و روز عرض کافران است و روز ظهور قدس
 خداست و روز عفو از گناه شیعیان است و روز فرج ایشان است
 و روز توبه است و روز انابت بسوی حق تعالی است و روز کوفی
 بزرگ است و روز فخر و پر است و روز کرم شدن اب دهن در کافری
 مخالفان است و روز خوشنودی مؤمنان است و روز عید امیر است
 است و روز ظفر بافتن بنی اسرائیل بر فرعون است و روز قبول شدن
 اعمال شیعیان است و روز پیش فرستادن تصدقات است و روز زین
 مشو است و روز قتل منافقان است و روز وقت معلوم است و
 روز سرور اهل بیت است و روز مشهور است و روز قهر بردشتر است
 و روز خراب شدن بنیان خلافت است و روز بخت کظالم است
 ندامت بدندان میگرد و روز تلبه است و روز شرف است و روز
 خنک شدن دلهای مؤمنان است و روز شهادت است و روز زکری
 کنش از گناه مؤمنان است و روز تازی بوستان اهل ایمان است
 و روز شپش کرم ایشان است و روز خوشی دلهای مؤمنان است

و روزی بر طرف شدن باد شامی منافقت است و روز توفیق اهل ایمانند
و روزهای مؤمنان از شرک فراتر است و روز طهارت است و روز
معافیت است و روز قبول غایت است و روز تخیل و تعظیم است
روز خله و عظام است و روز شکر حق تعالی است و روز باوری
مظلومان است و روز زیارت کردن مؤمنان است و روز محبت کردن
ایشان است و روز رسیدن بر حقایق الهی است و روز پاک کردن
نشدن غایت است و روز فاش کردن رازهاست و روز بر طرف شدن
باینهاست و روز ترک گناهان کبیره است و روز زنا کردن بیگناهی است
و روز عبادت است و روز وعظ و نصیحت است و روز تقیاد پدید آید
دین است خدای تعالی که در آن خدای تعالی است امیر المؤمنین علی السلام
بر خاسته و گفته که در دنیا و از افعال خیر و آنچه امید ثواب از آن دارد
مگر محبت این روز و دانستن فضیلت این روز و اهراب نه منتهای آن است
من خواهم بود پس محمد و پیغمبر و ائمه را بخند است که چون آید
حدیث از احمد بن محمد بن صفی شنیدیم هر یک خواستیم و سر و رو بسید
و گفتیم که محمد و شکر میکنیم خداوندی که بزرگترین تورا از برای ما آید
فضیلت این روز و ما را رسانیده پس بچاهای خود برکشیم و این روز
عبد کردیم و صاحب کتاب زواید القوادیه گفته است که گفتند
از خط علی بن محمد خطی رسیده الله نوشته و در کتب دیگر که تدریس کردیم
روایت دیگر موافق این یافته پس اعتماد بر این روایات نمودم و سزاوار

است شهبان که این روز را تعظیم نمایند و اظهار سرور و شادی بکنند
و شیخ علی ابرهیم کتبی در کتاب مصباح گفته است که صاحب
کتاب مسار الشیخیه روایت کرده است که هر که در روز غایت بیاید
الاول چیزی انفاق کند حق تعالی گناهان او بپامزد و مسحت
است در این روز اطعام برادران مؤمن و نوش و کردن پندار ایشان
و توسعای طبعی و این روز بر طرف شدن غمهاست و روز رؤیت
و عبادت حق تعالی و این روز بر طرف شدن غمهاست و روز رؤیت
داشتن نیست **تذکره** که از فضل این بزرگواران معلوم شد
که بر فضیلت این روز و وقوع این قضیه مبارکه در آن امام است بسیار
وارد شده است و در اعصار سابقه میان شیخه مشهور بوده
است و برخلافش روایتی نظر این قاصر نیست و اتفاق مورخان
عاما با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کسی است بخاند
که چنین واقعه عظیمی که سبب عزت جمعی و سرور جمعی کرد چون
بود که مضبوط نماید جواب است که این واقعه از واقعه وفات
حضرت رسالت و شهادت حضرت امیر المؤمنین علی السلام عظیم
تر نیست و در روایات از آنها اختلاف میان خاصه و عامه هست و
و در واقعه اول اتفاق دارند عامه بر خلاف آنچه سخاوت شهبان
است و اگر گویند که جامع شقایق ایشان در اینجا نیست جواب آنست
که شهبان در هر دو جای است و باعث قوی در اینجا است زیرا که

مکنست که برای دفع شمتان شهبان اختای آن ننوده باشند و علی
ای حال چون مدار علی ای خاصه و عامه برانست که در مستجابات
یا حادثه ضعیفه معتسک میشوند بنا بر احادیث صحیح که از آن
طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین وارد شده است که هر که شوی
انضد با و برت بر علی او واجب آوردن ثواب با و داده میشود و هر چند
چنان نباشد که با و رسیده است پس اگر اعمال این روز را که نوعش
از شارع وارد شده باشد و مخالف با بایات و اخبار نداشته باشد
کسی بعمل آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب خواهد کرد و بعضی
گویند عمر بن سعد علیه السلام در این روز نینجین و اصل شاه است
و اگر چنین باشد این شرافت نیز برای او کافیت و شیخ مفید
گفت است که در روز دهم اینها حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
الله عنهارا نیز وجود مستجاب است برای شکر این موصله عظیم البرکات
شهبان روز بداند و گفت است که در روز دوازدهم اینها حضرت
رسول صلی الله علیه و آله داخل مکه بنه طبع شد و از شرف شهبان
این کردید و با پنجفت روز نیار کبست **تاریخ** دولت بنی مهران که از
بغته بنی امیه وارد شهبان اصل بیت بودند در این روز دولت ایشان
بنها بیت رسید و زابل کردید و این نیز فضیلت دیگر است برای
این روز و اکثر سنن ولادت با سعادت حضرت رسول زاد در این روز
میدانند و محمد بن یعقوب کلینی از علما ای امامیه نیز در کتاب

کافی بن قابل شده است و بعضی از ارباب حساب موافق فتوای بعضی
از روایات اینرا اظهار میدانند و اگر چه خلاف مشهور میان علما است
است اما اکثریون و عقل و زیارت و سایر اعمال که در مقدمه مذکور
شد در این روز نیز بعمل آورند احتیاط اقر است و سید بن ظهیر از
بعضی علما ی عجب و ایت کرده است که سنت است که در روز دوازدهم
اینها دور رکعت نماز بخوانند و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه
قرا بیاها الکافرون و در رکعت دوم سه مرتبه قل هو الله احد
بنخوانند **تاریخ** شیخ مفید و شیخ طوسی روایت کرده اند که زید پسر
علیه السلام اللعنات و العذاب شدید در روز چهارم اینها با سفل
در کعبه منقل شده بایده که شهبان این روز در مبارک است
و شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی ادا کنند و بعضی روز این روز را نیز
دانسته اند **فصل در فضیلت و اعمال روز هفدهم اینها است**
و مشهور میان علما ی شیعه است که ولادت کثیر السعادت حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و آله در روز جمعه هفدهم ماه ربیع
الاول واقع شد و در بعضی از روایات وارد شده است که در ربیع
المنضرت با سمانا نیز در شب هفدهم واقع شده است و شب
و روز شهادت و مبارک است و در هر دو زیارت حضرت رسالت صلی
الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مناسب است
و علما ذکر کرده اند و روزی از روز فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید

وَمَا مَدَّنِي فِي سَبِيلِ نَبِيِّكَ وَصَدَقْتَ بِأَمْرِهِ وَصَدَّقْتَ الْأَذَى
وَبِحُسْنِيهِ وَدَعَوْتَنِي إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَالْجَهْلِيَّةِ
وَأَدْبَتُ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَأَنْتَ قَدْ رُوِّفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ
وَعَاطَلْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ خَلْصًا حَتَّى آتَيْتَ الْبَيْتَ
فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ حِمْلِ الْكُرَمِيِّينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَارْتَفَعَ
دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يُلْحِقُكَ لِأَخِي وَلَا يَفُوقُكَ فَاقٍ
وَلَا يَسْتَفِيكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْعُ فِي إِذْ ذَاكَ طَامِعٌ مَعَهُ لَيْسَ لَكَ
أَسْتَفْتَدُ نَابِيكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَمَعْدَانَا بِكَ مِنَ الصَّلَاةِ وَتَوَرُّنَا
بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ فَمَنَّ اللَّهُ بِأَرْسُولِ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثَاتِ فَضْلِ الْجَانَّةِ
فَتَبَيَّنَ عَنْ أُمَّتِهِ وَرَسُولِهَا عَنِ الرَّسْلِ الْبَيْتِ أَنْتَ وَأَجِي بِأَرْسُولِ
اللَّهِ وَرَأَيْتَ غَارَ فَاطِمَةَ مَقْبَرَةَ أَبِيكَ مَسْتَجِيرًا بِعِلَّةِ اللَّهِ
مِنْ خَالِكَ وَمَا فَتَاهِلَ بَيْتِكَ غَارًا بِالْكَدِّ وَالنَّبِيِّ أَنْتَ عَزِيمٌ
بِأَبِي أَنْتَ وَأَجِي فِي تَعْنِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي أَنَا أَصْلِي عَلَيْكَ كَمَا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ مَا لَمْ يَكُنْهُ وَأَنْدِي أَوْجِي وَرَأَيْتَ
صَلْحَ مَسْنَا بَعْدَهُ وَارْفُؤْ مَسْنَا أَصْلَهُ لَا يُفْطَحُ عَلَيْنَا وَلَا أَمْدٌ وَلَا
أَجَلٌ حَتَّى يَصِلَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَكَلِي أَهْلِي بِبَيْتِكَ الْقَطْبِيِّينَ الظَّاهِرِينَ
كَمَا أَنْشَأَ أَهْلَهُ بِرُحْمَتِهَا زَاكِيًا وَبِكُوَاللَّهِمْ أَجْعَلْ جَوْلِي عَزِيمًا
وَتَوَاجِي بِكَ كَأَنَّكَ وَفَوَاضِلِ خَيْرِ النَّاسِ وَشَرِّ أَلْفِ نَجِيَاتِكَ وَتَسْلِيًا
وَكَسْرًا مَانِيًا وَرَجَائِيكَ وَصَلَوَاتِي مَلَائِكَةَ الْمُقَرَّبِينَ

وَأَنْبِيَاءَ الْمُرْسَلِينَ وَأَجْمَلِيَا النَّجِيِّينَ وَعِبَادِيكَ الصَّالِحِينَ وَالْقُرَى
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِيَّينَ وَمَنْ سَخَّكَ بِأَرْبَابِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوْلِيَّينَ
وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ وَ
نَهْدِيكَ وَأَمِيرِكَ وَمَكِينِكَ وَنَجِيكَ وَوَجِيهِكَ وَحَبِيبِكَ تَسْلِيًا
وَصَفِيكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَمَا إِصْنَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَتَحِيَّ
سَجْدَتِكَ وَتَخَلُّقِكَ بِنِي الرَّحْمَةِ وَخَازِنِ الْغَيْمِ وَقَادِمِ الْخَيْرِ وَالْكَرِيمِ
وَمُنْقِذِ الْعِبَادِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ بِأَرْبَابِكَ وَدَاعِيهِمْ إِلَى دِينِكَ الْقَيِّمِ
بِأَمْرِكَ أَوْلَى النَّبِيِّينَ مَيْشَاقًا وَأَخْرَجْتَهُمْ مَبْعُوثًا الَّذِي عَسَيْتَ فِي خَيْرِ
الْقَضِيَّاتِ وَالْمَنْزِلَةِ الْحَبِيبَةِ وَالذَّرَجَةِ الرَّجِيحَةِ وَالْمَرْبَةِ الْخَبِيرَةِ
وَأَوْدَعْتَهُ الْأَصْلَابَ الظَّاهِرَةَ وَتَعَلَّقْتَهُ بِهَا إِلَى الْأَرْطَامِ الظَّاهِرَةِ
لَطْفًا بِسِنِّكَ لَهُ وَتَحَنُّنًا بِسِنِّكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَانَ لَصُوتَهُ وَرَحْمَةً
وَحِفْظًا وَحَبَالِيًا مِنْ قَدْرِكَ عَيْشًا غَاصِمَةً حَبِيبَةً لِيَا عَنَتَهُ
مَدَائِرِ الْعَهْرِ وَمَعَالِي السَّفَاحِ حَتَّى رَفَعْتَ بِهِ نَوَاطِرَ الْعِبَادِ وَالْخَيْرِ
بِهِ مَيْشَاقًا لِبِلَادِ بَارِكْتُمْ عَنْ نُورِ وَلَا دِيهِ ظَلَمَ الْأَسْتَاذَ الْبَلِيغَ
سَرْمَكَ بِهِ حَلَّلَ الْأَنْوَارَ اللَّهُمَّ فَكَمَا خَصَصْتَهُ بِرُحْمَتِكَ الْبَلِيغَةَ
الْكَبِيرَةَ وَذُرْتُمْ فَكَمَا التَّقْبِيَةَ الْعَظِيمَةَ صَلِّ عَلَيْكَ كَمَا فِي
بِعْمَدِكَ وَبَلِّغْ رِسَالَتِكَ وَقَابِلِ أَهْلِي بِالْحُجُودِ عَلَى تَوْجِيهِ لِقَا
فُطْحِ رَحِمِ الْكَفْرِ فَرَاغًا زِدْ بَيْتِكَ وَلِبْسِ قُرْبَى الْبَلُوخِ فِي حَمَامَةِ
أَعْدَائِكَ وَأَوْجِبْ لَهُ يَكِيلَ إِذِي مَسْأَةً وَكَبِيرًا حَسْرَةً بِدِيمَةِ الْفِتْنَةِ

التي خاولت قتل فضيلة فتوفى الفضائل وتملك به الجليل
من نوايك وقد استحسن وأحلى الرقرة وخرج الغصة ولم
يخط ما مثل له وسبك اللهم صل على عبدك وعلى أهل بيته
رضاهما لهم وبلغهم مننا بحية كسيرة وسلاما واننا من ذنوبنا
من مولانا فضلنا واحسانا ورحمة وغفرا فانك ذو الفضل
العظيم يرحمنا ركننا زيارتك بكن يدوسلام باهرون كقولنا
وجون فارغ شوى تسبح حضرت فاطمة زهرا ابجوان يركو اللهم
انك قلت لنبينا محمد صلى الله عليه وآله ولوا هم اذ ظلموا
انفسهم جاءوك فاستغفروا الله واستغفرهم الرسول وحده
الله فورا رجعها ولم احصر زمان رسولك عليه واله السلام
اللهم وقد زنته راغبنا ثمانين سبي على ومنتغفر لك من
ذنوبي ومقراتك لها واننا علم بها من وموتجها اليك بدتلك
بني الرضا صلوا انك عليه واله فاجعلني الله محمدا و
اهل بيته عندك وجهها في الدنيا والاخرة ومن المقربين
بارسول الله يا انت والحي يا نبي الله يا سيد خلق الله في الوجود
يا علي الله ربك وربي اعف عني ذنوبي وسبقتك علي وعف
لي حوائج فكن لي شفيعا عند ربك وربي فعين الرسول
المولى ربي وولياي الشفيع انك يا محمد عبدك وعلى اهل بيته
السلام اللهم ارحمنا من الغفيرة والرحمة والرزق الواسع

الطيب الشايع كما اوجبت لزمان نبيك محمد صلواتك عليه وآله
وموحي فاقبله بنوبهم واستغفر له رسولك عليه واله السلام
فغفرت له برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم وقد انشأتك ورحمتك
ومت بين يدك ورحمتك اليك عن سواك وقد انشأتك من قبل
توابعك واني مقرب عن نبيك وانا نبي اليك مما افترقت وعانتك
في هذا المقام مما قد من الاكثار التي قد منسك فيها وخير
عنها واعدت عليها العذاب واعود بكم وصحيت ان يقبلي
مقام الخزي والذل يوم هنتك فيها الاكثار وسبوا فيها الا
سزوا والفضائح وترعد فيها القرا انص يوم الحسرة والندامة يوم
الافكدة يوم الازفة يوم التنا يوم الفضل يوم الجلاء يوما كان
مقدما له حسب انك سنة يوم القدر يوم ترجع الراجعين بينهم
الزاد فله يوم التشريم العرض يوم يقوم الناس لرب العالمين يوم حشر
الذين اجبه واشره وابيه وصاحبه وبنيه يوم تسفوا الارض والكاف
الضمان يوم تاتي كل نفس بما عملت عن قننها يوم تردون الى الله فبدنهم بها
عليها يوم لا ينجي من موت شهما ولا من بصير ولا من رحم الله
فوالعز الرحيم يوم تردون الى عالم العناب والشهادة يوم تردون الى
الله مولاهم الحق يوم يخرجون من الاجداث سرا كما لهم الاضيق
يوظفون وكانهم من منذرهم يطعن الى الداع الى الله يوم الود
يوم تخرج الارض دجا يوم تكون السماء كالمهل وتكون الجبال

كالوعين ولا يشل بهم يوم القامد والمشهود يوم تكون
 المائكة صفحا منا اللهم ارحم موقفي في ذلك اليوم
 في هذا اليوم ولا تخزني في ذلك الوقت بما جئت على عبود
 اجعل باريت في ذلك اليوم مع اولياك منطلق في ذمرة
 محلي واسل بديت عليهم السلام محشري ولجعل حوضه مؤرد
 وفي الغر الصرام صدري واعطيني كل بيبي حتى افوت
 وتبخر به ويحج بلبه حسابه وترج به برباني وامض مع
 الفان من من عبادك الضالحين الى رضوانك وجنانك الاله
 العالين اللهم اني اعوذ بك من ان تقضي في ذلك اليوم بين
 بديت الخلافة بغيري وان القى الحزبي والشامة بخليلتي او
 ان تظهر في سبتي على حساني وان تنوع بيني الخلافة لي
 باكرهم يا كريم العفو العفو لستر الستر اللهم واعوذ بك
 من ان يكون في ذلك اليوم في مواهبنا الاشرار موقفي وفي مقام
 الاشقياء مقامي واذا مرت بك بغير خلت فسفت كلابا عالمهم
 ذمرا الى منازلهم منقفي برحمتك في عبادك الضالحين وفي
 ذمرا اوليا ائمة المعقبين الى جنانك باريتا العالين بين ذمرا
 انضرتا وبنوا السلام عليك يا رسول الله السلام عليك ايها
 البشير القدير السلام عليك ايها السراج المنير السلام عليك
 ايها الساهر بين الله وبين خلقه اشهد يا رسول الله انك

كنت نوراني الاصلاحا شجرة والارحام المظلمة قد تحببتك
 انجاليه باختيارها ولا لبسك من مدحها ثابها وانها
 يا رسول الله اني مؤمن بك ولا ائمة من اهل بيتك مؤمنين
 ما اتيت به راين مؤمنين واشهد ان لا ائمة من اهل بيتك اعلا
 الهدى والعرف الوفي والحق على اهل الدنيا اللهم لا تجعل
 ائمة الهدى من ذرية نبيك عليه واله السلام وان توفيتني
 فاني شهيد في جاني على ما اشهدك عليه في جوتي انك انت الله
 لا اله الا انت وحدك لا شريك لك وان تصدنا عبدك و
 رسولا وان لا ائمة من اهل بيتك اوليا لك وانصارك في حجتك
 على خلقك وخلفائك في عبادك واعلامك في بلاوتك و
 علمك وحفظه سيرتك وراي ائمة وحيدك اللهم صل على محمد
 وآل محمد وبلغ روع نبيك محلي والهدى ساجتي هذه وفي كل
 ساعة تحية مني وسلاما والسلام عليك يا رسول الله ورحمة
 الله وبركاته لا تجعل الله ائمة تسليح عليك **مؤلف** والله اعلم
 اكره سندا من نظره من سبك وهذا من تحفا الى ائمة ائمة ما
 ذمرا من جامع كالمليك ودرهم اوقات متوان بها اوردوا كرسى
 ذمرا من حصري كلعلم ائمة انشاء الله مكر وخوامر شد جعل اورد
 وعلما ذكره انك ذمرا من حضرت عليهما السلام ذمرا من رست
 است وخصوصا من ائمة ائمة من ذمرا من ذمرا من ذمرا من ذمرا

خصوصاً في معرفة ما هو المشهود وفيه من زيارتك اذ جعله لفظ موجي
وليس يدعي راعياً من قولك وذكره امام وواقف ان زيارتك ودون
مبتوا انكر خصوصاً ان زيارتك مشهود وشيخ شهيد وسيد
بن طاووس رضي الله عنهم اراوت كرم ما نذكر حضرت امام جعفر صادق
زيارت كرم حضرت امام المؤمن بن زاذن في مقدمه ما روي في الاول باهتزاز
وتعلم في زيارته في رواية عظم الشان محمد بن مسلم يفتي و
قوله كرم بن باقر شهيد في المؤمن بن علي السلام غسل زيارتك
ولا كرم بن جهمان بن خردن في يوش ويقال في يوش خورش خورش
كن ورتوباد بارام دل ورام بن تير چون برى بن باب السلام يعني في ركاه
روضه مقدسه كشرح مقدسه ما بان ميشود في زيارته
ويصح شهيد الله كرم ويكول السلام على رسول الله السلام على
خير خلق الله السلام على النبي الذي بعث الله في رحمة الله
يركاه ثم السلام على النبي الذي بعث الله في رحمة الله والضحك
السلام على ملاك الله الحاقين فينا الحرم وطيبنا الصبح والليل
بهم من زيارتك في زيارته ويكول السلام عليك يا وحي الاوصياء السلام
عليك يا غدا الاقرباء السلام عليك يا وحي الاولياء السلام
عليك يا سيد الشهداء السلام عليك يا اية الله الخلق
السلام عليك يا خاتم النبيين السلام عليك يا قائد
الغيايبين الاقرباء السلام عليك يا عصمة الاولياء

السلام عليك يا زين الموحد بن الحبيب السلام عليك يا خالص الا
خاله السلام عليك يا والدا الامتة والامانة السلام عليك يا
صاحب الخوص ودايم اللؤلؤ السلام عليك يا وحي الحق والحق
السلام عليك يا من تقرب به مكة ومعنى السلام عليك يا بحر
المعلوم وكهفت الفقراء السلام عليك يا من ولد في الكعبة و
ذبح في اليمامة بسيدك الدنيا وكان شهودها الملا فلكا الشرف
الاخوة السلام عليك يا صاحب الضيافة السلام عليك
يا من نفعه النبي صلى الله عليه وسلم السلام عليك يا من يات على نبي
خاتم الانبياء ووفاه يقرب به شرا لاعداء السلام عليك يا من
رذت له السم فينا في سمعوننا الصفا السلام عليك يا من اتى الله
سهيبة نوح باسمه واسم امه حيث انظما كماله حولها وعلى السلام
عليك يا من تاب الله به وبارئ به على ادم اذ غوى السلام عليك
يا قائد الحقا الذي من ركبته نجا ومن ما عن عنده موسى السلام عليك
يا من خالسا العنان وذنبا لعدا السلام عليك يا ام المؤمنين
ورحمة الملو وركاه السلام عليك يا حجة الله على منصفه
انا السلام عليك يا امام ذوي الالبياء السلام عليك يا
معدن الحكمة وفصل الخطايا السلام عليك يا من عنده علم
الكتاب السلام عليك يا منزل يوم الحساب السلام عليك يا
فاصل الحكمة الشاطق بالصورا السلام عليك يا لها المصدق

بالخيار في الخوارب السلام عليك يا من قرأ الله المؤمنين القائلين
يوم الاثواب السلام عليك يا من انصرت لله الوسائد وانا ب
السلام عليك يا فاني خير فخالع الباب السلام عليك يا من
جاء الامم للهدى على ارضه فاسأله الهدى واجاب السلام عليك
يا من له طوبى وحسن ما يورثه الله وبركاته السلام عليك
يا ولي عصمة الدين يا سيد السادات السلام عليك يا صاحب
الخير والبر السلام عليك يا من نزل في فضلهم سور العاديات
السلام عليك يا من كتب في السماء على الشراف السلام
عليك يا مظهر العجايب والايام السلام عليك يا امير المؤمنين
السلام عليك يا محراب العرفان والهدى السلام عليك يا صاحب
ذو القلوب السلام عليك يا خاتم النبوة والهدى السلام
عليك يا من عجب من جملة في الوغاة لا تملكه السموات
السلام عليك يا من ناجى الرسول فقدم بين يديه سجود الصلوة
السلام عليك يا ولي الاممة البرية السادات ورحمة الله و
بركاته السلام عليك يا نالي العجوة السلام عليك يا وارث
عليه خير وورث ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا امام
المؤمنين السلام عليك يا غياث الكرمين السلام عليك
يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر الكرامين السلام
عليك يا ظم وكن السلام عليك يا حبل الله المتين السلام

عليك

عليك يا من صدق في صلواته بظلمة على المسلمين السلام عليك
يا قانع الضحى عن فم القليب ومظهر الكاه المعين السلام عليك
يا عين الله الطاهرة ودين الباطنة وليا نداء المعزة عن مفر برية
اجمعين السلام عليك يا وارث علي النبيين ومستودع علم
الاولين والآخرين وصاحب لواء الحمد وسارق اولياءهم من
خوض خاقر النبتين السلام عليك يا جسر الدين وقائمه
النجارين والدا الاممة المرشدين ورحمة الله وبركاته السلام عليك
اسم الله الرحمن الرحيم وجه المصطفى وسميه القوي بصراطه
السلام عليك يا امام النبي المخلص الصفي السلام عليك
الذي في السلام عليك يا امام الحسين علي ورحمة الله وبركاته
السلام عليك يا امام الهادي ومضاج النبي وعلم الحق ومنازل الله
وذي النور وكعب الوري والمريح الوفي والحجة على امم الله
ورحمته الله وبركاته السلام عليك يا نور الاقار ومجده الجبار والولي
الاممة الاطهار ووسيم الجنة والشا والخير عن الانوار والهدى
على الكهنة مستنقدا للشيعمة المخلصين من عظيم الاوذ والصلوة
على المصوحين بالظاهرة النقية ابنة الفخار المولود في البت
ذوي الاستار المرفح في السماء بالبرق الظاهرة الوصية الشريفة
ابنة الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام عليك على النبي العظيم
الذي من فيه مختصون وعلية بعرضون وعنه يستلون

السلام على نور النبي الاكبر ورضيها الله الازهر ورحمة الله وبركاته
السلام عليك يا ولي الله وحقته ونصا اية الله ونصا حقه اشهد
باولي الله قد جاء هديك في سبيل الله حيا ودم وانبئت بهاج
رسول الله صلى الله عليه وآله وحالك حلال الله وسرت حلاله
وشرحت احكامه واقمت الصلوة والهدى الزكوة وامرت بالخير
وقببت عن الاكبر وجاهدك في سبيل الله صابرا صامحا صغره هذا الابرار
عند الله عظيم الا اجر حتى اشك اليقين فاعن الله من دفعك عن
حقتك والى عن مقابك واعن الله من بلغت ذلك في حق
اشهدك الله وما لا تكفه وانديتاه ورسله اني والى من والى
وقاديرن خاذا لك السلام عليك ورحمة الله وبركاته ثم بعد ذلك
بقبري بستان وفيه قبري وكوا اشهدك انك لمعك الابرار وكفهد
مقارح واشهدك باولي الله بالابلاغ والاداء بامولاي بالحجة
الله يا امين الله يا وليا النيران بيني وبيننا الله عز وجل ذو القدر العظيم
ظهي ومنعني من الرقاد وذكرها جعلت احشائي وقد
مررت الى الله عز وجل واليك فحيو من انعمت على مني واستغاث
امر خلفه وقرن طاعتك بطاعته وموا لانتك بموا لاني كن
الي الله شفيعا ومن الشاير محجرا وعلى الامر ظهر الابرار
بقبري بستان وفيه قبري وكوا الله يا حجة الله يا باب حجة
الله وليك وزاولك واللائق بعقبك والشاير بعينك و

البيع وسل في حوارك بسلام ان تشفع لي الى الله في قضاء عظيم
وتحج في طلبه في الدنيا والاخر فان لك عند الله الجاه العظيم
والشفاعة المقبولة فاجعلني يا مولاي من قدامك واخذني في طلبك
والسلام عليك وعلى عبيدك ادم وادام والى السلام عليك و
على ولدك الحسن والحسين وعلى الائمة الظاهرة من ذريتك
ورحمته الله وبركاته ثم بعد ذلك في شرح وشرح غير ما كتبك كداري ان
حقت على طلب **مؤلف** كوا اكون زودنا ريت كنت تحرفه بالحمام
ويذا الصريح قد روضه وشرح حقه في امه المصنوعين مبهك
وذبا رقتا ودخاها واصل بك سخرانك وزودك رقتا ويوسهد
منها شدي بعرض لعوض لها ذكرا ونبت كجزبي لعل او زد وسهد
برن طاور كفته اسك كسحبتك ذراير ذودك رقتا انما اكن
ودر كعت بعد از محمد دمرته سون انا انزلناه ودمه مرتبه سون
فل هو الله اسد بخوانك وبيون سلام بكونك درجاي نماز شعور بهشيد
وليد نماز بخوانك انت حتى لا تموت ونا لى لا تغلب وتديني لا
تفقد وقريب لا يبعد وقادر لا تضاد وعاو لا تضل وصملا لا
تطمع وقبور لا تنام وعاو لا تعك وهو في الاضعف وعظيم لا
توصف ووفى لا تخلف وعني لا تقدر وكم لا لا تجوز وبيع لا
تفهر ومعروف لا شك ووكيل لا تخفى وغالب لا تغلب
وقدر لا تستبهر ووفاب لا تمل وسبح لا تامل وسبح لا تامل وسبح لا تامل

تَجَلَّ عَزْرُ لَانْدَلِ وَسَافِظُ لَا تَقْعَلُ وَقَا لَانْرَوْلُ وَنَحْيُ الْاِيْنِي
وَذَا رُ لَا تَقْنِي قِيَا فِي لَانْبِلِ وَاوَايْدُ لَا تَقْتَبِيهِ وَمَقْتَدِي لَا تَقْلُ
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِ الْقَهْبِ عَيْدِكَ وَقَدْ دَلَّ عَلَى الْحَاقِ
أَجْعَبِينَ أَنْ يَحْمِلُونِ مَا عَلِمْتَ صَبْرُ حَبْرٍ لِي وَإِنْ تَوَقَّيْتُ إِذَا كَانَتْ
الرَّوْفَةُ حَبْرٍ لِي وَأَسْأَلُكَ بِحَشَبَةِ فِي الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَأَسْأَلُكَ
اللّٰهُمَّ كُلَّ أَسْحَرٍ فِي الْقَضْبِ وَالرِّضَا وَأَسْأَلُكَ بِعِيَا الْأَيْمُنُ
وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بِعَدَا الْقَضَا وَأَسْأَلُكَ بِرَدِّ الْعَيْبِ بَعْدَ الْوَيْدِ
وَأَسْأَلُكَ لَدَى النَّظْرِ لِي وَبِحَبْلِ الْكِبْرِيَا مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَبْلِ الْكِبْرِيَا وَفَضْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَعْفِرَ لِي وَتَرْجِيَنِي
بِالطَّهْرِ الطَّهْرِيَّةِ بِكُلِّ مَا حَبَّبَ إِلَيْكَ فِي أَسْأَلُكَ بِحَبْلِ
الْحَبْرِ وَرَزَقِ الشُّكْرِ لِي وَحَبِّ السَّكِينِ وَحَفَاظَةِ الضَّالِّجِينَ
وَأَنْ تَعْفِرَ لِي وَتَرْجِيَنِي إِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً فَيَقْبُوهُمْ غَيْرَ مَقْبُورِينَ وَ
أَسْأَلُكَ حَبْلًا وَحَبِّ مَنِّي حَبْلًا وَحَبِّ كَلِّ عَمَلٍ يَنْتَهِي إِلَى سَبِيلِ
اللّٰهُمَّ بِحَبْلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِحَبْلِ الْوَيْدِ وَبِحَبْلِ الْوَيْدِ
وَصَوْبِكَ وَبِحَبْلِ مَوْجِي كَلْبِيَا وَبِحَبْلِ عَيْبِي وَوَعْدِكَ وَأَسْأَلُكَ
بِحَبْلِ بَرِيَّةٍ مِنْهُمْ وَوَعْدِيَّةٍ مِنْهُمْ وَبِحَبْلِ عَيْبِي بَرِيَّةٍ وَوَعْدِي وَوَعْدِي
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ وَجِيٍّ أَوْ حَبِيَّةٍ وَوَجِيٍّ
كُلِّ قَضَا وَحَبِيَّةٍ وَبِكُلِّ سَائِلٍ أَعْطَيْتَهُ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ
أَنْبِيٍّ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي أَسْأَلُكَ يَا

عَرَشَاتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي وَوَضَعْتَهَا عَلَى النَّارِ فَاتَّزَلَّتْ
وَأَسْأَلُكَ بِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي وَوَضَعْتَهَا عَلَى الْكَلْبِ فَاطَّخَمَ وَأَسْأَلُكَ
بِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي وَوَضَعْتَهَا عَلَى النَّهَارِ فَاحْضَاةً وَأَسْأَلُكَ بِأَيِّمَا أَمَلْتَ
الَّتِي وَوَضَعْتَهَا عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَأَسْأَلُكَ بِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي
الَّذِي مَلَأَهُ أَرْكَانَ كَسَلٍ شَيْءٍ وَأَسْأَلُكَ بِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي الظَّاهِرِ
الْبَارِئِ لِي الْحَيِّ الْقَيُّومِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ بِحَبْلِ
الْعَرْشِ مِنْ عَرْشِكَ وَمَسْبُوحِ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي الْعِظَامِ
وَبِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي الْأَعْيُنِ وَكُلِّمَا نَأْتِيكَ الْفَأَمَانِيَا أَنْ تَرْزُقَنَا حَفَاظَةَ الْقُرْآنِ وَ
الْعَمَلِ بِهِ وَالطَّاعَةَ لَكَ وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ وَأَنْ تَنْبِيئَكَ ذَلِكَ فِي
الْمَسَاعِي وَالْأَبْصَارِ وَأَنْ تَحْفَظَ ذَلِكَ لِي وَتَرْجِيَنِي وَتَعْجِيَنِي وَأَنْ
تَسْجِلَ بِذَلِكَ بَدَنِي وَتَوْفِيَنِي فَإِنَّهُ لَا يَهْوِي عَلَى ذَلِكَ إِلَّا أَنْتَ
خَدْلَكَ لَا شَيْءَ يَكُ لَكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدَ الرَّبَّ الْعَدِيدَ يَا اللَّهُ الظَّالِمِ
الْبَارِئِ وَالصُّورِ يَا اللَّهُ الْبَاعِثَ الْوَارِثِ يَا اللَّهُ الْفَتَّاحَ الْعَزِيزَ
الْعَلِيمَ يَا اللَّهُ الْكَلِيمَ الْفَتَّاحَ الْغَنِيَّ وَالرَّحِيمَ الْكَرِيمَ
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ فَطَرْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ ادْعُوَنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
فَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي ذِي عَالِكِ بِيَدِ أَدَمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
فَأَوْجَبْتَ لَهُ الْجَنَّةَ وَأَسْأَلُكَ بِأَيِّمَا أَمَلْتَ لِي ذِي عَالِكِ بِيَدِ بَيْبِ
بَنِ أَدَمَ فَجَعَلْتَهُ وَصِيًّا أَبِيهِ بَعْدَهُ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَانَا وَأَنْ
تَرْزُقَنَا أَفْزَادَ كَسَلٍ وَصِيَّةً لِأَسَدٍ عِنْدَنَا وَأَنْ تَقْتَدِمَ وَتَرْجِيَنَا

أناستنا واستأناك يا نبيك الذي قال في يوم بدر فنهته مكالمة عليا
أن ترفعنا إلى السحب البغايا إليك ونحن نطلبنا من غيرنا إليك وما
خانت الحجة من حجتك واستأناك يا نبيك الذي قال في
بؤس فحبت من الفرق وأملكت القوم الظالمين أن نحبنا بما نغز
فيهم من البلاء واستأناك يا نبيك الذي قال في يوم بدر
السلام فحبت من البرج العقين أن نحبنا من بلادنا والأرض
وطنا وما واستأناك يا نبيك الذي قال في يوم بدر
أن نحبنا من نبي الدنيا والآخرة وما استأناك يا نبيك الذي
لو طحنت من المؤمنين والطير السواحل نحبنا من بخاري الدنيا والآخرة
لستك يا نبيك الذي قال في يوم بدر فحبت من غلب يومئذ
من العتديين في رؤيتك وحجبت لستك يا نبيك الذي قال في يوم
فحبت الفارغين من رؤيتك واستأناك يا نبيك الذي قال في يوم
فيهم رؤيتك واستأناك يا نبيك الذي قال في يوم بدر
عندنا العطرش وأخرجت من زمر الماء الزوي أن تجعل حرجنا
إلى خير ما نرزقنا المال الواسع برحمتك واستأناك يا نبيك
الذي قال في يوم بدر فحبت من غلب بصير وولك وقومك
أن نخلصنا ونجمع بلهنا وبين أولادنا وأهلنا واستأناك يا نبيك
الذي قال في يوم بدر فحبت من الجين أن نخرجنا من الجين
وملكنا فحبت إلى أفتق بنا علينا واستأناك يا نبيك الذي

ذالك يوم الأستباخ فحبت عليهم وجعلتهم أتينا أن نؤوب بكنا
وترزقنا طاعتك وعبادتك وأخلصنا من غيرنا إليك واستأناك
يا نبيك الذي قال في يوم بدر فحبت من غلبنا فقال رسول الله
صلى الله عليه وسلم أنت أرحم الراحمين فاستجبت له وكشفت عنه
ضرع ورددت عليه أمه وميقاتهم معهم رحمة منك
فذكر في المعاليدين اللهم إني أقول كما قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
أنت أرحم الراحمين فاستجيب لنا وارحمنا وخلصنا ورد علينا
أهلنا وما لنا وميقاتهم معهم رحمة منك واجعلنا من الغيا
لك واستأناك يا نبيك الذي قال في يوم بدر فحبت
عزيت من قاتل قذابيهت دعوتكما استجيب دعائنا ونحبنا
كما نحبهم ما واستأناك يا نبيك الذي قال في يوم بدر فحبت
ذنبه وثقت عليه أن تغفر ذنبي ونؤوب على ذلك أنت التواب
الرحيم واستأناك يا نبيك الذي قال في يوم بدر فحبت
عليه ملكه وأمكنه من عذوقه وسخرنا له الجن والإشر
والظفر أن نخلصنا من عذونا وترد علينا أرومتك ونسخر
لنا من أهلهم حقتنا ونخلصنا منهم إنك على كل شيء قدير
واستأناك يا نبيك الذي قال في يوم بدر فحبت من الكثر
على عرش ملكك سبنا أن يجعل البه فإلهومستقر عنة أن
تخلصنا من غايشنا هذا إلى بديك الحرم نجا وذا والعين

تديك عليه واليه السلام واستلمك باسمك الذي دعاك به
بوسن نمت في الظلمانية لا اله الا انت سبحانك اني كنت
من الظالمين فاستجبت له ونجيت من بطن الحوت وميز الغم
وقلت عزيت من قائل وكذلك نجي المؤمنين فلهذا
مؤمنون ونقول كما قال لا اله الا انت سبحانك اني كنت من
الظالمين فاستجبت ونجيت من غم الدنيا والاخرى كما عصيتك
نحي المؤمنين واستلمك باسمك الذي دعاك به ذكرنا قال
رب لا تدني مني فرأوا انت خير الوارثين فاستجبت له ووهبت له
نحي واصلمك له وجهه وجعلهم ليارعون في الخراب و
بذعوتك رعبا وهبا وكانوا لك خاشعين قاي اول كنا
قال رب لا تدني مني فرأوا انت خير الوارثين فاستجبت له ونجيت
لجاني وجمع ما اقمت برعلي وخلصني مما انا فيه ووهبت لي
كرامة الدنيا والاخرة والاولاد واصحابين يروون وجعلنا
من بذعوتك رعبا وهبا ومن الظالمين الطبعين لك وطلبك
باسمك الذي دعاك به نحي جعلت برذا القيمة ولم تجعل
معصية ولم تقم بها ان تصعب من اخر الاف العاصي حتى نلت
ظاهرا من لبر لك قبلنا معصية واستلمك باسمك الذي دعاك
به مره فقلن ولد ما نحيها ان توفقتنا وتخلصنا نحيها على
وعند كل ملك حتى اظهر نحيها على ظالمينا واستلمك نحيها

الله

الذي دعاك به عيسى بن مريم فاجى به الموت وابره الكفرة
والابرص ان تخلصنا ونبتنا من كل سوء وافتر وأل ونجيتنا
خروج طيب في الدنيا والاخرة وان تزقنا العافية في الدنيا
واستلمك باسمك الذي دعاك به اسحار ونون فاعذبهم نحي
بنا عن عيسى ما اقم به وصوت عنهم كبد الجنايين ونوا
ان تخلصنا وجعلنا من لدنا عا والى طاعتك واستلمك نحيك
الذي دعاك به جبرئيل فرقت عنه اكر العذاب ان ترفعنا
اكر العذاب في الدنيا والاخرة وان لا تبسبنا وانا نبتنا
فصبرنا والعافية احب ايتنا واستلمك باسمك الذي دعاك
به ان تخلصنا حتى اقبته ان نخرج عشا ونصرا على من ظلمنا ونرد
الى امانك واستلمك باسمك الذي دعاك به جديك
محمد صلى الله عليه واله جعلت سيد المرسلين وايدته
بعيد سيد الوصيين ان تخلصنا وعل ذريتنا الظالمين
وان تقبلي في هذا اليوم عذرتي وتغفلي ما سلف من ذنوبي
وتخطا باي ولا تضربني من مثالي هذا الا يسعي مشكورا ودية
مغفورا وعمل مقبول ورحمة ومعفرة وتغفيري موصول بعبي
الاخرى برحمتك باحثان باحثان باذا الجلال والاكرام
االك على كل شئ قد ير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
باسمك دعيان اعمال ما ربيع الثاني وجمادى الاولى وجمادى

القائليست ودران سه فصلت فصل اول در افعال ما و مع
القائلي است سبدين طاوس من روايت كرم ما است كدر و فوله
لينا مستحبت كرايند غايجوان ما اللهم اننا لله كل شئ و
خالق كل شئ ورب كل شئ استملك بالعرض الوفق والغاية
والشئ و غايجوانت بيدين الاقوار والظلمات والنجمة والنا
والدنيا والآخره وما عظم اسماءك في اللوح المحفوظ واكرمك
في التوراة نبلا واذم اسماءك في الزبور عزرا واذم اسماءك
في الانجيل قدرا واذم اسماءك في القرآن ذكرنا وعظم اسماءك
في الكتاب المنزلة وفضلها واستر اسماءك في قصص النبي لير
كشاهد شئ واستملك بعزتك وقد ذكرك وبالعرش العظيم وما
حمل وبالكرسي الكريم وما وسع ان تصلي على محمد وآل محمد
وتسبح من عندك فرجك القريب العظيم الاعظم اللهم انهم
على احسانك القديم والاقدم وتابع اليك معرفتك لنا اذ اكدت
والشوق بعز جلالك الكريم الاكرم والمكروه الواحد لا
اله الا هو الرحمن الرحيم الله لا اله الا هو الحق القوم لا اخذ
سنة ولا نوم اللهم لا اله الا هو الحق القوم هو الذي يصور
في الارحام كهف بشا اله الا هو العزيز الحكيم سيد الله
الله الا هو والملائكة واولوا العليم قاتما بالعباد لا
اله الا هو العزيز الحكيم الله لا اله الا هو جمعكم كم الى يوم

القائمة لارباب في يد ذكركم الله ذكركم لا اله الا هو منا في كل شئ
فاعبدك وهو على كل شئ وكيل اشيع ما اوحى اليك من
ذكركم لا اله الا هو واعرض عن المشركين قل يا ايها الناس
ان رسول الله ليكم جميعا الذي له ملك السموات والارض
لا اله الا هو يحيي ويميت فآمنوا بالله ورسوله النبي الاخي
الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوا لعلكم تهابون وما
امرنا الا بعبادة الهما واحدا لا اله الا هو سبحانه عما يشركون
فان قولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عابدين وكذا
وهو ربنا العزيز العظيم حتى اذا ذكرتم الفرق قال استاذ الله
الا الذي امنتم به يوم نزل الوحي وانما من المسلمين قل هوون
لا اله الا هو عابدين وكذا واليه متاب من الملوك
بالروح من امره على من يشاء من عباده ان تذكروا انه لا اله الا
انا فاقنوا وان يحضروا لقول فاقولوا حسبي الله لا اله الا
الله لا اله الا هو اعترفت فاستمع لما يوحى اليها
الله لا اله الا انا فاعبدني واقم الصلوة لذكرى بما الهك
الله الذي لا اله الا هو وسع كل شئ ظنا وما ارسلنا
من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدني
وقد اتوا بظن انهم منا ضايا فظن انهم قد اتوا بظننا
في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك انك انت من الظالمين

فَمَعَالِي الشُّمُوسِ الْمَسْكُورَةِ وَالْأَمْوَالِ الْعَرِشِ الْكَبِيرِ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحُدُ
 فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ وَالرَّحِيمُ وَالْقَدِيمُ وَالْقَدِيمُ مَعَ اللَّهِ
 الْفَاتِحِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَلَّ كُلَّ شَيْءٍ مَا لَمْ يَلِدْ وَهُوَ كَلَّمَ
 وَالرَّبُّ يَرْجِعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِثْلَ
 مِثْرَ خَالِقِ عَمِيرٍ أَيْدِيَهُمْ يَرْزُقُهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 فَاقْبَلُوا نِعْمَتَهُ مِنْ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ هُوَ
 تَضَرَّعُونَ خَائِرِ الدُّنْيَا وَقَابِلِ التَّوْبِ شَهِيدِ الْعِصَابِ ذِي الْعَرْشِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْبَصِيرُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَلَّ كُلَّ شَيْءٍ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاقْبَلُوا نِعْمَتَهُ مِنْ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْعَالِمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَقَّ الْحَقَّ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجِيبُ عَنِّي رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ
 فَاقْبَلُوا نِعْمَتَهُمْ وَذَكْرَهُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ إِلَهَ الْأَلْبَانِ وَالسُّعْيِ
 لِذُنُوبِكُمْ وَاللُّؤْمِيَّةِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 خَالِقُ الْعَبَابِ وَالسُّعْيِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ وَسُلَامَةُ الْمُؤْمِنِينَ الْمُهَيَّبِينَ الْعَبْرَةَ الْجَبَّارِ
 الْمَكْرِبِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ
 قَلْبُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُ يَرْزُقُكُمْ اللَّهُ يَرْزُقُكُمْ اللَّهُ يَرْزُقُكُمْ اللَّهُ يَرْزُقُكُمْ

وَرَبُّ الْبَرِّ بَعْدَهُ سَخَطٌ وَعَافِيَةٌ لَيْسَ بَعْدَهَا بِلَاةٌ وَسَعَادَةٌ لَيْسَ
 بَعْدَهَا شِقَاةٌ وَمَعْدَنٌ لَا يَكُونُ بَعْدَهُ صَلَاةٌ وَإِيمَانًا لَا يَهَانُهُ
 كَهْرٌ وَقَلْبًا لَا يَهَانُهُ فَنِعْمَ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ فِي سَمْعِكَ السَّلَامَةَ فِي الْعَبْرَةِ
 الْحُجَّةَ الْبَالِغَةَ وَالْقَوْلَ الشَّابِكَ وَأَنْ تَنْزِلَ عَلَى الْأَمَانِ وَالْفَرَجِ وَ
 الشُّرُوفِ وَتَضَرَّعَ الْعَبِيدَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَنْ مُحَمَّدٍ بِرَبِّكَ
 هَذَا الشَّهْرَ بِمَنْتَهُ وَأَرْزُقْ جَهَنَّمَ وَأَصْرِفْ عَنِّي شَرَّ مَا جَمَعْتَنِي فِيهِ
 مِنَ الْعُنَاقِ بْنِ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَمَهَابُ الْخَيْرِ
 بِسُؤَالِي لِيُفِئْتَنِي وَأَيْضًا قَائِمِينَ عَنَابِكَ وَحَبَابَتِكَ وَقَوَائِدِي
 أَيْضًا لِأَحْسَنِ يَسْئَلُ مِنْ ذَلِكَ قَلْبِي وَيَقْشَعِرُ مِنْهُ جِلْدِي وَيُجَاوِزُ
 وَتَدْعُ مِنْهُ عَنِّي وَلَا تَخْلُو مِنْ ذِكْرِكَ فِي لَيْلٍ وَقَارِي لِي أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ مَدِينِي وَتَنْتَابُ مَعِي فَلْيَسْئَلْ
 وَيَصْرِفْ رَأْفَتِي وَأَنْتَ الظَّالِمُ وَأَنَا الظَّالِمُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ وَأَنَا الْمَلِكُ
 وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّابِلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ
 وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْعَطِيفُ وَأَنَا الظَّالِمُ
 وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا تَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ أَمْوَاتٍ فَاغْفِرْ لِي وَأَرْجِعْ عَنِّي
 سُؤْلِي فِي دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ وَتَجَاوِزْ عَنِّي وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالسُّلَيْبِينَ وَالسُّلَيْبَاتِ الْأَخْيَارِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَعَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِيرِكَ وَصَفِيكَ وَنَبِيِّكَ وَتَلْجَأُ
 إِلَيْكَ أَرْجِعْ دَرَجَتَهُ وَكِرَامَتَهُ مَعْتَامَهُ وَأَجْرِي قَوَائِمِي وَأَقْبَلْ حُجَّتَهُ

وأظهر عذرا وعظمت نون وأدم كرامته وأحق به أنسه وودعه
وأقر بذلك عينه اللهم اجعل محمدا ككرم التبت يبعجا
وأعظمهم منزلة وأشرفهم كرامته وأعلامهم درجة وأصحهم في
الجنة منزلة اللهم بلغ محمدا درجة أو سبيلة ورفيع بنبأته
وعظمت نون وبرهانته وتقبل شفاعته في أمته وتقبل صلوات
أمته عليه اللهم صل على محمد كما بلغ رسيا لآياتك وتلا آياتك
وتصعب عبادك وجاهد في سبيلك حتى أتته اليتيم اللهم
زد محمدا مع كل شرف وقوم مع كل فضل فضلا ومع كل كرامة
كرامة ومع كل سعادة سعادة حتى يجعل محمدا في الرفيق
الأعلى من الدنيا والى اللهم صل على محمد وال محمد وحصل
لمحمد وبلغني أمته ووسع علي في رزقي واقتض عني ديني فخرج
عني شح وفسوق كريب ولبس لارا ديني وأوصاني باليعقوب سريعا
عاجلا بأرجم الزايمين وشيخ مفيد كفتهما شكك في رزقي
الثاني سال دوليت وبي دوازجهرب نبوي صلى الله عليه واله
امام حسن عسكري مولد شاه انت وروز شريف بسيار كليات
وسقيت كدشكر از نفع عظمي رزون بذارنده مؤلف كويديات
انصرت ونا برعا انجوداين وزيارتك مناسبه **فصل في**
دواعي امام جمادى الاولى اسيد بن طاووس رضي الله عنه ان
بعض كتب معتبره نقل كرمه استكدر واول ايمناه مستجاب

كابد غارا انجوانا اللهم أنت الله وأنت الرحمن وأنت الملك
القدوس وأنت السلام المؤمن وأنت المهيمن وأنت العزيز
الجليل وأنت المتكبر وأنت الخالق وأنت الباري وأنت الصمد
وأنت العزيز الحكيم وأنت الأول والأخر والظاهر والباطن
الاسماء الحسنی استلمك باريت يحيى فنديه الاسماء ويحيى انيسا
كلهما ان تصلي على محمد وال محمد واتيا اللهم في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وانتم لنا بالنعمة اذوة والشهادة
سبيلك ويزفنا بركة شهيدنا هذا وميمته وارزفنا
خير واصرف عنا شره واجعلنا فيه من العاقبين وقنا برحمته
عذاب النار يا ارحم الراحمين لك على كل شئ قهر وقدر يا ارحم
الرحمن اجعل الله رب العالمين محمد بن عبد الله الذي خلق السموات و
الأرض يجعل الظلمات والنور والذين كفروا بربهم يعدلون
الذي خلقكم من طين ثم قضى اجالا واجل مسمى عنده فوالله انتم
وهو الله في السموات وفي الارض يعلم سرهم وهمهم ويعلم ما
تكلمون محمد بن عبد الله الذي انزل على عبد الكتاب ولا يجعل له عوجا
قبلا ليدبر باسأله بهما من كذنه محمد بن عبد الله الذي له ما في السموات
وما في الارض وله الحكم في الآخرة وهو الحكم الخبير محمد بن عبد
السموات والارض حايل الملكة رسلا اولي الشجاعة شوق وال
ورباع برهني في الخلق ما يشاء ان الله على كل شئ قدير ما يخفى الله

ليغار من رحمة قلامك كما وما جئت فلا منسك اللهم بجمع
وهو العزيز الحكيم الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي
لولا ان هدانا الله لقد كلفنا بالحق باحسنا الحمد لله الذي
وهب على الكبر ليعبدوا ويحيون ان ربنا ليعلم ان الله اعلم
بل اكثرهم لا يعلمون الحمد لله الذي جعلنا من القوم الظالمين
الحمد لله الذي فصلنا على كثير من عبادنا المؤمنين الحمد لله الذي
اباه فمعه ما وما ربك بعنا فلما تعلمون الحمد لله الذي
اتاهنا ان ربنا ليعلم ان الله اعلم ان الله اعلم ان الله اعلم
واورثنا الارض نبوه من اجرة حيث شاء فبعمير العالمين
وترى الملكة ساقين من حول العرش يسبحون بحمدهم ويحمدون
بديانهم بالحق وعبدوا الحمد لله رب العالمين فبعمير الدنيا واليوم
وديت الارض رب العالمين وله الكبرياء في السموات والارض
وهو العزيز الحكيم الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي
في ذلك ولو كنا من الذين لا يعلمون الحمد لله الذي جعلنا
ما سلف من ذنوبنا وتذكرنا فيها يوم من عجزه وتوضعه للذي
خلقني وحسب لي الايمان وزيتني في قلبه وقد دعوتك كما اتيت
فاستجيب لي كما وعدتني اللهم اجبت لك عبدا لا استطع
دفع ما اكره ولا اسالك ما ارجوا واصبحت مرهنتا بعلي فلا تقهر
اقصرت اليك يا رب العالمين اسئلك ان تستعملني على ما

حضور اجله لا ابل عمل من قد مات فراع عمله ونظر الى قوام عمله
انك على كل شيء قدير اللهم هذا مكاننا كما اننا نرجو من
عذابك وهذا مكاننا كما اننا نرجو من عذابك اللهم
اجعلني من دعاك فاجبت له وسئلك فاعطيت له وامر بك ففعلت
وتوكل عليك فكفبت له ونزج اليك فادنت له وافضرت اليك
فاغنت له واستغفرك فغفرت له ورضيت عنه وارضت له
ومد يدي اليك فمضيت اليك واستحللت لي طاعتك ولذلك ففعلت
ابدا ما احببت ففتب على بارئيو واعطيني قولي ولا تحزني شيئا
بما سئلت واكفني شرا بعمل الظالمون في الارض واستغفروا
اللهم الذي لا اله الا هو الذي لا يغفر الذنوب الا هو اللهم صل
على محمد وآل محمد واعني على الدنيا وارزقني خيرا وكن لي
الكفر والفسوق والعصيان واجعلني من الراشدين اللهم
قوتنا لهذا دنك واستعملني في طاعتك وبلغني الذي ارجو
رحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك اني يوم القاء
يوم الفزع الاكبر والقوز يوم الحساب والامن يوم الخوف
واسئلك لتنظر لي وجهك الكريم والخلوة في جناتك في دار
الفتنة من فضلك والجمود يوم يكف عن ساق والظل يوم
لا ظل الا ظلك ومراقة انبياءك ورسلك واوليائك
اللهم غفر لي ما قدمت من ذنوبي وما اخرت وما اسرت وما

وما أعلمت وما أسرفت على نفسي وما أنت أعلم بي مني وأزفني
القيوم والمدبر والمغفار والغيور والقيوم للعاملين بالحق والبر
اللهم صل على النبي الذي هو عصمتي واصلي على خاتم النبي
فيها معاشي واصلي على خير خلق الله من قبلي واجعل لي خيرا
في كل شيء واجعل الموت راحتي من كل سوء اللهم أنت أعلم
بارتقاء الأرواح وما يستجد لها من الأرواح وما أنت أعلم
بالتعذيب والتعذيب فإنه لا يصلح من صلح من عبدا ولا أنت
فأنت أنت ربّي ونبيّ ربّي وربّاني ومولاي ومعلمي ولا أعلمك
ولا أحبّك بل سواك ولا مالك سواك ولا يحبس إلا أنت فأعبدك
وأتبعك ولا أزين منك الخاطيء الذي وسعته رحمتك ولنت
العالمين على ما جئ وكنت ذو نبي والمطلع على أمور كلهم فأنت
يا الله إلا أنت أن تغفر لي ما قدمت من ذنبي وما تأخر اللهم لا
لي ذنبا إلا غفرت له ولا عذبا إلا أصلت له اللهم وأينا في الدنيا حسنة وفي
الآخرة حسنة وفي عذاب النار اللهم عني على أحوال الدنيا والآخرة
الداهية ووجهها للباقي والآخرة اللهم وأخر من شرّ أعدائك
الظالمون في الأرض بما لله ولا حول ولا قوة إلا بك اللهم أنت أعلم
بما تأمرنا به وما تنهى عن الفحشاء والمنكر وأنت أعلم بما
نظرتنا وقابضنا كراما وبندنا صابرا وليا ناديا اللهم أنت أعلم

حسب الدنيا ومعاصيها وذكرها وشهواتها من قلبك اللهم أنت أعلم
بقلبي والسريرة من قلبي فأغضبني الكبري من ذنوبي وكن لي وليا وحييا
ومنجيا وحافظا اللهم قسب قلبي أشد رهبة لك من قلبي و
ليسا أنا أدوم لك ذكر من يسبني وحيما أقوى على طاعتك و
عبادتك من حبي اللهم أنت أعلم بأحوالنا من زوال نعمتك ومن نجاة
نعمتك ومن تحول غائبك ومن حلول خصبتك وأعوذ بك من
محمد وآله وذريته الثمناة ومن ثمانه الأعداء وسوء القضاء
في الدنيا والآخرة اللهم أنت أعلم بأسمائك الكبري وتوحيده العظيم
وملكات القديم بأوصاف العظما وبأبواب مطلق الأسماء بأحكام
الترتيب وبأكاشفت العذاب استملاك أن يخرج من الدنيا سالما
غائبا وأن تدخل الجنة برحمتك لي وأنا أن تجعل أول شهري هذا
صلاحة وأوسطه قلاحة وآخره نجاحا إنك أنت علام الغيوب
مؤلف ككثيرين يسند صحيحا حضرت صادق عليه السلام روايت
كرهه است كحضرت فاطمة صلوات الله عليها ففتاد وشيخ ويعد
ان حضرت رسال الله صلى الله عليه واله زنده بودي كين بار مشهوره
حضرت رسول در بيت وهشتم ماه صفر بود بايدك وفات حضرت
فاطمه شهزدهم با چهاردهم بايزدهم جمادى الاولى با شد در زيارت
ان حضرت در اين ايام مناسبت خصوصاً در چهاردهم ك ظاهر ترا
وشيخ فهدن كفته است ك در شب بايزدهم ايضاً حضرت امام

العا بهن علیہ السلام متولد شد است و روز شنبه است و مستحب
است که بخون بخارند و اعمال خیر از عبادت و تصدقات بخوانند و زیاده
شیخ طوسی گفته است که پنج بصره برای امیرالمؤمنین علیه السلام
نزد باری روزی میبرد **فصل اول** که زیارت کرد و امام در این روز است
و اگر زیارت جامع در این قسم با هم بخوانند چنانچه مذکور خواهد شد
شاد است ان الله تعالی فیل است **فصل بیستم** در اعمال ماه جمادی الثانی
است سیدین طاوسین زیارت کرد است که در این ماه در هر روز که
خواهد سنت است که چهار رکعت نماز کند یعنی بدو سلام و دو رکعت
اول بعد از حمد بکرتبه اهل الکرتبه است و بیست مرتبه یا انزلناه و
و دو رکعت دوم بکرتبه المسکه التکاثر و بیست و بیست مرتبه قل هو الله
و دو رکعت سیم بکرتبه قل اهل الکافرون و بیست و بیست مرتبه قل
اعوذ برب العلق و دو رکعت چهارم بکرتبه اذا جاء نصر الله و بیست
و بیست مرتبه قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام چهارم مفشاد
مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد پس سه مرتبه بگوید
اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات و من قبلهم
بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم
یا ارحم الراحمین پس هر حاجت که دارد از حق تعالی طلب نماید هر چه
کند خدای تعالی خود شکر و مالش و زنان و فرزندان و زادین و دین

او را حفظ کند و اگر در این سال هر چه شهیدت هر چه ثواب شهیدت
داشته باشد و شیخ زندگوار صحابین هر چه طریقه در کتاب دلائل الامت
بسنده معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
ولادت با سعادت حضرت فاطمه علیها السلام در بیستم ماه جمادی
الثانیه واقع شد و شهیدت حضرت نیز در کعبه این ماه واقع شد و شیخ
طوسی و سیدین طاوسین و دیگران چنین ذکر کرده اند و اگر چه وفات حضرت
روایت است که بنا بر آن ذکر کردیم اما چون شهر و راست و روایت
معتبر از دین با حد در روز سیم این ماه هر اسم تعریف حضرت قیام است
و زیارت حضرت بکنند و بعد از این بر قافلان و خاصان حق
حضرت بکنند خصوصاً ابوبکر و عمر و قنن غلام عمر و در روز نهم
حضرت را با زیارت کنند و چنانچه شیخ مفید گفته است اظہار
سوره و خوشحالی نکنند و روز نهم بخارند و تصدقات و اعمال خیر بکنند
و زیارت حضرت بدو طریق وارد شده است اول آنکه سیدین طاوسین
روایت کرده است که هر که حضرت را زیارت کند باین زیارت که بگوید
السلام علیک یا سیدتنا و العالمین السلام علیک یا اولی
البحر علی الناس اجمعین السلام علیک یا هذا الظلمة المکرم
حقها پس بگوید اللهم صل علی امیک و ابنتی نبیک و زوجتک و
حی نبیک صلح و صلح و فیها فوق فی عیالک و اکره من قبل
السموات و اهل الارضین بدو طریق از شیخ کندی خدای تعالی و

حتمنا الى كما مان ورا باهم زدا واداخل بهشك در اندوا بپل
 مختصه مع بسبب و همة وقت سبتون كرد و در زيارت مبرك طهرت
 كجلا ذكر كردم اندركت زيارت وسندش نظر فتمت سبده وان
 زيارت هفت ساله سلام عليك يا بديت رسول الله السلام عليك
 يا بديت نبي الله السلام عليك يا بديت حبيب الله السلام عليك
 يا بديت خليل الله السلام عليك يا بديت صفي الله السلام عليك
 يا بديت امير الله السلام عليك يا بديت خير خلق الله السلام عليك
 يا بديت افضل انبياء الله السلام عليك يا بديت خير البرية السلام
 عليك يا سبعة نساء العالمين من الاولين والآخرين السلام
 عليك يا زوجة ولي الله وخير خلقه بعد رسول الله السلام
 عليك يا ام الحسين والحسين سيدتي يا امير اهل الجنة والسلام
 عليك يا ام المؤمنين السلام عليك انما الصديقين انما القريبين
 السلام عليك انما الرحمة الرحمة السلام عليك انما الضادقة
 الضادقة الرشيقة السلام عليك انما المناضلة الركبة
 السلام عليك انما الحوراء الانسية السلام عليك انما
 العريضة العريضة السلام عليك انما الصديقة العليمة السلام
 عليك انما العصومة المظلومة السلام عليك انما الظالمين
 المظلمين السلام عليك انما المظلمة المظلمة السلام عليك انما
 الظلمة الظلمة السلام عليك انما المظلمة المظلمة السلام
 عليك انما العزاة الزمارة السلام عليك يا فاطمة بنت

محمد رسول الله ورحمة الله وبركاته صلى الله عليك يا مولاي والي
 مولاي وعلي وعل وعلك وعلك وعلك شهدا انك مضيت على بيتي
 من ربك وان من سرك فقد سر رسول الله ومن جفاك فقد جفا
 رسول الله صلى الله عليك واليه ومن اذ لك فقد اذى رسول الله و
 من وصلك فقد وصل رسول الله ومن قطعك فقد قطع رسول
 الله لا لك بضعته منه وروحه التي بين جنبيه كما قال عليه
 افضل الصلوة واكمل السلام شهد الله وما كنهه اليك
 واولادك وعدوك غداك وحربك من حاربك انا مولاي خليلي
 ويا سيدي ويا وليك والائمة من ولدك مؤمن ويولاياهم مؤمن
 ولما عنهم ملتم ان شهدنا ان الذين دبتهم والحكم حكمهم وقسم
 بلعوا عن الله عز وجل ودعوا الى سبيل الله بالحكمة والموعظة
 الحسنة لاننا خدمنا في اللوم لا في وصاوات الله عليك و
 على ابيك وبعليك وذي بيتك الائمة الظاهرة من آلها صل على
 محمد واهل بيته وصل على الرسول الظاهر من آلها بعنة العصور
 الثمينة الثمينة الرشيقة الركبة الرشيقة المظلومة المظلومة
 العصومة حتمنا انما الكسور ضلعها المظلومين
 المقتول ولدها فاطمة بديت رسولك وبضعته حبه وصبي عليه
 وفلان كبره والخبة منك له والخبة خصصت بها وصبيته
 وحببه المصطفى وقربته المفضي وسببك النساء ومبشر لا

الأولياء متابعي الورد والزمين ونظام حيا لفرديوس والخلافة التي
 مولدنا بذيها الجنة وسالت فيها أفورا لا تمتد وارحمت ذوقها
 حيا باب التوجه اللهم صل عليها صلواتك في محفلنا عندك وسرنا
 لك بك وسرنا بها من رضاك وبلغنا منها حجة وسلاما وابتاعنا
 لكنا في حيا فضلا واحسانا ورحمة وعفرا انا انك ذو العفو
 الكريم وسهدن طاموس كفت استر نمازنا ربك بكر واكرت
 نماز انضربا بجا اوروان دوركعت وكرم دوركعت بعد ان
 شئت رتبه سون قل هو الله احد بخوان واكرتوا في دوركعت بكر
 ودركعت اول بعد ان فاصحك رتبه سون قل هو الله احد بخوان ودر
 ركعت دوركعت رتبه سون قل يا ايها الكافرون وبعدا نماز سب
 حضر تراكوا وبعدا بخوان اللهم اني اتوجه اليك بيدنا
 وياصل يدينا صلواتك عليهم واستالك بجزلك العظيم عليهم
 الذي لا يعلم كنهه سواك واستالك بحق من حقه عندك عظيم
 ويايها امك الحسنى التي امرتني ان ادعوك بها واستالك باسمك
 الاعظم الذي امرت به ايرهم ان يدعوك بالظرفا جابته ويا
 سمك العظيم الذي قلت للشاري يدك في بركا وسلاما على ايرهم
 فكانت وياحي الانسواء اليك واشرفها واعظومها لكناك
 واشرفها اجابة وانحيا طلبها وبها انك امله وسحقته و
 مستوحبه واتوصل اليك وارغب اليك وانضرب واخرجها

واستالك بكيتك التي انزلها على انبيائك ورسلك صلواتك
 عليهم من التوراة والانجيل والابور والقران العظيم فانها
 اسمك الاعظم وبها فيها من اسمائك العظمى ان تصل على
 محمد وال محمد وان تخرج عن آل محمد وشبههم ومحبهم و
 عبيدك وتغفر ابواب السماء لداغابى وتغفر في عليين وتادرت
 هذا اليوم وفي منك الساعة بقرعنا واعطاني اهل وسؤلي
 الدنيا والاخرى با من لا يعلم احد كيف هو وقد رتبه الامويان
 سدا لهواة بالهنا وكس الارض على الماء واشتار لنفسه
 الانسواء يا من سمي نفسه بالاسم الذي يغضبهم ساجدة من يدعوه
 استالك بحق ذلك الاسم فلا تنفع اقوى له من ان تصل على
 محمد وال محمد وتغفر له حوائجك وتسمع محمد وعلي وفاطمة
 والحسين والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد
 وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد
 الحسين بن علي والحجة المنتظر لاذنك صلواتك وسلامك و
 رحمتك وبركاتك عليهم صوب ليشفعوا اليك وتشفعهم
 في ولا ترحم خائب بحق لا اله الا انت برضا جهاى خود ايا
 كن كبر او زده است **باب ثامن** دعاء لمن است بداند در وقت
 دهن ماه نوخواه در شب اول وخواه در دوم وخواه در سيم
 استك دعاهى منقول از بخواند وپس از دعاى ملال صحف

کامل است که در غای جمیع است و وقت تریه سون مجامع
 برای دفع درد چشم منقول است و اندک پنجه خوردن کف دست است
 است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که نیکو است
 پنجه ها را شستن و خوشبو میکند و اشها را طعام می آورد و یک
 مضطعم میشود و هر که در اول ماه بخورد حاجت او در نمیشود و از
 حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در شب اول ماه
 دو رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه سون انجام بخواند
 و از حق تعالی سوال کند که او را از هر چیزی در دنیا و آخرت
 در آن ماه امر بر او مگرداند و او باشد و از حضرت امام جعفر علیه السلام
 منقول است که چون ماه تان کرد از هر روز اول ماه دو رکعت نماز کند
 در رکعت اول بعد از حمدی تریه سون قل هو الله احد بخواند و در
 دوم بعد از حمدی تریه سون انا انزلناه بخواند و بعد از نماز صد
 بکن چون چنین کنی سلامتی تمام از آن حق تعالی بر تو است و در روایت
 دیگر وارد شده است که مستحب است که بعد از این دو رکعت ایستاد
 بخواند بسم الله الرحمن الرحيم و ما من ذا بقی الا رضی الا علی الله
 رزقها و تعلم مستقرها و مستودعها کل و کتابی بین
 لیس الله الرحمن الرحيم و از مسند امام جعفر علیه السلام نقل شده است که
 هو و ان یرزک بقران و الا لفضل یصیب به من یشاء من
 عباد و هو العفو الرحیم لیسوا الله الرحمن الرحیم سبعل الله

بجز

بعد عشر امانا شاء الله الا فی الا بالله حسبتا الله و نعم الیک
 و ان فخر امری علی الله و الله بصیر بالعباد الا الله انک سبحانک
 از حضرت شریک الظالمین در بیان نماز است که این خیر قهریب است که
 قرآن و آنست خیر الوارثین و بدانکه از جمله سننهای مؤکد است که حضرت
 رسول بر آن مواظبت نمود تا از دنیا رفت روزی سه روز در هر ماه است
 و آن مواظبت هم در پیش شب اول ماه و پنجشنبه است که این ماه و چهارشنبه است
 از دهه میان ماه و در بعضی از روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی
 چهارشنبه اول و چهارشنبه آخر و پنجشنبه اول از دهه میان و
 اول شهر و هر یک و سنن آنحضرت تالی واجبات است در فضیلت
 و تاکید آنحضرت نماز سنن در هر شب و هر روز و در نماز واجب است
 فرموده است رکعت نافله پیش از نماز ظهر و هشت رکعت پیش از
 نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت و تیره بعد از
 نماز خفتن و چون نشسته کرد میشود بر او بر یک رکعت و باز دو رکعت
 نماز شب و دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها همه فرضند و در روایات
 و تاکید شل اند و مانند فرضند اگر ترک کنند سنن است که قضا
 کنند و از برای هر یک آن که یکم کند با جویزای نافله روز و یکم کند
 از برای نافله شب مقرر کرده اند و همچنین روزی سنن دو رکعت است
 است که تمام ماه شعبان است و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر
 فوت شود سنن است که قضا کنند و اگر در تابستان دشوار باشد

است که در روزه استان قضا کنند و اگر در شوا را باشد بدل هر روز یک روز هم
بدقتند که حساب زرده ناکسیه بهشتی و سه ناز باشد و حساب زرها
ناقص این زمان است و چهارده غازی است تا یکم کند که حساب وسط
صد درم بوزن قدر اصفهان باشد و اگر صد درم شام بدقتند است
و دریم دادن بهر است و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله مدتی روزه سنه است و قدر است
که درم کان کردند که هر که افطار نخواهد کرد و مدتی افطار کرد که کان
کردند که در روز سنه است و هر که در مدتی روزه حضرت خدا
علیه السلام را گرفت که هر که روزه میباشند و بگریز افطار به پیش
پیش را شکر آفتان نمود برون سه روز در فراه بخوی که گذشت تا آنکه
براست انسان باشد تا بعد از حضرت و فرمود که این روزه ثواب زیارت
بارون تمام سال و سوسه و سبطانی تا از سینه بر طرف میبندد را
پرسید که کدام روزه هفت فرمود که پنجشنبه اول و چهارشنبه اول
دهم دوم و پنجشنبه ششم رسید که چنانچه روزها روزه میدارند فرمود
برای آنکه عذاب بر آنها ای ساقی در این روزها نازل میشد است پس
کرد که در این روزها روزه بماند برای دفع عذاب و در روزه است دیگر
فرمود که پنجشنبه زار برای این روزه تمیلاوند که اعمال بندگانش را در این
بر خدا عرض میکنند و چهارشنبه میان برای این روزه میدارند که اثر
جهنم در روز چهارشنبه خلق شده است و روزه سه روز است

و روزه دیگر عذیب که بر آنها ای گذشت نازل شده است در پنج
شنبه میان ماه نازل شدن و اگر در دهه اول دو پنجشنبه بوده
باشد پنجشنبه اول که روزه است و اگر در دهه دوم دو پنجشنبه بود
یکشنبه و اگر در دهه سوم پنجشنبه بوده باشد و افرغ شهر و پنجشنبه
دوم افضل است چنانکه در حدیث صحیح وارد شده است و در
روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبه اول بهر است و پنجشنبه
محل کرده اند بر صورتی که محتمل باشد که پنجشنبه دوم اول ماه دیگر
باشد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
کسی که در هر ماه این سه روز را روزه دارد باید که هیچ یک بحال نماند
و صفات و سزاختم و بجزدی نکند و مبادرت نکند بسوگند
بخدا و اگر کسی سزاختم و بجزدی یا او کند در گذرد و معارضه نکند
و اگر در این ماه روزه باشد و بخانه برادر مؤمن خود وارد شود و او را
تکلیف کند افطار کردن بهر است از روزه داشتن بهفتاد برابر است
بر این چنانکه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول
و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادر مؤمن خود
روزه باشد و افطار کند و اظهار نکند که روزه ام که بر او منت گذار
حق تعالی فرمود که کمال برای او نبویسد و اگر این سه روز را در اول ماه
بامیان ماه با آخر ماه بعمل آورد خوب است و فی الجمله مشایخ است
که هفتاد و ثواب روزه سال بسیار است چنانکه حق تعالی فرموده است

کدن جمله با حسنه فلان عشر امشالها یعنی هر که حسنه بد کرده
 خدا بها و روزی برای او هست چه برابران و این مضمون در احادیث
 بسیار وارد شده است اما این است که بخوبی باشد که اول منگوه
 شد و از جمله روزهای شنبه هر ماه روغن با ام البیضا است یعنی شنبه
 و چهاردهم و بیازدهم ماه و احادیث در فضیلت این سه روز از طرق
 عامه و خاصه منقولست و در بعضی از روایات وارد شده که هر
 حضرتی که در یک سال از این روزها در روزی از این فرستادند
 بدش سینه بود با بعد از قبول توبه خط سینه ای از ستر پای او مانند پو
 چون ماسک که از آنجا برآید در او فرو شود و در کتیبند است
 کردند بد رگه که خفصالی برین سادگی از اسمان ندا کرد که در روز او
 بدار و از روز سیزدهم ماه بود چون روز داشت ثلاثان سبها بر
 طرف شد بر روز چهاردهم ندر سبها که در روز او بدار
 چون روز داشت یک شلث دیگر بر طرف شد پس در روز بیازدهم
 باز با ندر سید چون روز داشت تمام سبها بر طرف شد پس با و
 ندر سید از اسمان که ایام و روز این سه روز را بر این فرستادند
 مقرر کردند هر که در هر ماه این سه روز را روز بدار چنان باشد که
 در تمام عمر خود روز باشد و این با یوبه گفت است که روز شنبه
 و چهارشنبه بدلا ایام البیضا هستند است و منافات ندارد که هر
 دوست باشد و در پیش شب اول و آخر و چهارشنبه همان چنان

باشد اما اگر احادیث ایام البیضا طرق عامه است و این طایفه
 از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که در
 یک روز نازل شد و گفت بگو بعلی که یک روز هر ماه سه روز نواشته
 شود برای توبه سبب روز اول روز دهم هزار سال و بیرون روز دهم
 هزار سال و بیرون روز سیم صد هزار سال حضرت امیر علیه السلام
 گفت بار رسول الله این مخصوص من است یا برای هر که است حضرت
 فرمود که هر که از شیعان توبه روزها را روز بدار بدین توبه برای او
 خواهد بود که نام روزها است از ما فرمود سیزدهم و چهاردهم
 و بیازدهم است و از جمله روزهای مرغوب روز دهم و چهارشنبه و پنج
 شنبه و جمعه است برای کسی که حاجت داشته باشد چنانکه در
 الاسابیح در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام و مشهوره بان عملاً است
 هر چه شنبه و جمعه روزی که قرض منگوست مگر آنکه موافق یکی از ایام
 محرمه یا مکروهه واقع شود و بیست و پنج از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که کسی که اراده عمل خیری داشته باشد مانند تصدق
 کردن و روزی داشتن و امثال اینها باید که در روز جمعه بعمل آورد
 زیرا که توبه عمل در روز جمعه مضاعفست و این چندین گفته است
 که سبب نیست روز جمعه را از آن روزی که قرض و اگر عملی سازد بدان
 بگو و پیش با بگو و بعد از اجازت است و گفت است که استجاب است
 روز دوشنبه و پنجشنبه منسوخ است و روز شنبه نظر از آن روز

شأن است **تاریخ کوفه** که اکثر انبیا بر چند گهت گماشت خلاف شهر
است میان علمای ما و شیخ طوسی در صبح گهت گماشت که در شب
روز و جمع و بار شدن است و غیر آنکه از آنها و چون نداد
مگر آنکه بگویند پیش از آن نبار دوکان فقیران که در آنجا کوفتند
و جمع و محمول بر عقبه است زیرا که بنیان انبیا از ابوهریر
گفته اند و بعضی از علمای آن روز و جمع و حاصل کرده اند بر آنکه
اندک و در تیس که او را ضعف کرده اند از فراض و نوازل و دعا و
روز جمع و با بعضی بدینست و اما روز و شبیه احادیث بر آن روز
ان و الفی است و غیر ترکست خصوصاً هر که بقصد یک روز
دو شبیه باشد مگر آنکه با روز و شبیه از روزهای ماه موافق شود مثل
غدر و جمع و مولد و امثال اینها و بعضی از روز و شبیه بنظر
زیبک اما فضیلتی در روز و شبیه از آنجا ظاهر است که هر چه شیخ مفید
فدس گستر و روایت کرده است که هر که در یکی از ماههای حرام یعنی در
و ذی القعدة و ذی الحجه و محرم پنجشنبه و جمعه و شبیه از آن
بنا در حق تعالی بر او ثواب عبادت نصد سال نبوی **نای**
پانزدهم در بیان زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات
الله علیهم است بجز آنچه سابقاً مذکور شد بدانند زیارت حضرت
رسول خدا و ائمه هدی در همه اوقات از نزدیک و دور مستحبست
و اگر بعد از غسل باشد افضل است خصوصاً در شب و روز جمع

تاریخ

تاریخ

و سایر ابرام و لیلای مبرک و ذکر کاتب تحفه از ابن بقیه صهل ذکر کرده ام
و در این مقام بدو چند زیارت بعد از زیارت جامع و در آنجا
و صلوات فرستادن با ایشان گفته ام بنام پیام ما زیارت حضرت رستا
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که خدا را مملکت
چند هست که هر چند در زمین و هر که از امت من برین سلام می
فرستد من برسانند و بندگان من از حضرت ما محمد یا علی علیه
السلام منقولست که هر که از ما که از خدا سوال نمود که هر چه بخواهد
خدا گوید او بشنود و حق تعالی با وعظا کرد پس انما الله استاده
است از روز قیامت و هر که از مؤمنان بگوید صلی الله علی محمد و آله
و سلم البهائم مملکت میگوید و علیک بجز تو یاد نیز سلام بر آن
ملاک میگوید با رسول الله فلان شخص سلام رسانیدن بر شما پس
حضرت مفرما بود و علیه السلام یعنی بر او یاد نیز سلام و بندگان نیز
از حضرت بنام علی علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که هر که در هر جای زمین برین سلام کند من برسد
و هر که نزد قبر من برین سلام کند من بشنوم و در حدیث حسن از حضرت
منقولست که حضرت صادق علیه السلام مرا فرمود که در
مسجد رسول خدا بسیاری نماز کن تا او از تو فرود کند همیشه تو را هدایت
نمیشود که با بنمکان شریف بلای تو فرود کند نزدیکتر مولا علی علیه
و آله و هر چه گفتی میفرمود بدینست که سلام از نزدیکان که مکتب حضرت

مهشود و اگر دو یا شیخ سلامت با حضرت مبرک و در حدیث معتبر
 دیگر از حضرت منقول است که بر وی عهد می نمودند که در روز قیامت
 خدا هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که می فرستند با حضرت مبرک
 و در حدیث صحیح از حضرت منقول است که صلوات فرستید بر حضرت
 رسول که طوبی قرآن حضرت مگر چند صلوات مؤمنان هر جا که بفرستند
 با حضرت مبرک و این حدیث احتمال نماز عهد به دار کند که در حدیث
 و در حدیث احادیث صلوات و سلام بر حضرت و زیارت حضرت
 در هر جای دور و بین اراک و در حدیث صحیح منقول است که این در حدیث
 حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرده که بعد از نماز چه کند صلوات
 و سلام حضرت رسول با در هر جا که می گوید که سلام کند
 یا رسول الله و رحمة الله وبرکاته التسلام علیک یا محمد بن
 عبدا لله التسلام علیک یا جبرئیل الله التسلام علیک یا حیدر الله
 التسلام علیک یا حمزة الله التسلام علیک یا امیر الله التسلام
 علیک رسول الله و اشهد انک محمد بن عبد الله و اشهد انک عبد الله
 لا شریک و جاهدت فی سبیل ربک و عبدت الله حق التسلام علیک
 فیما فی الله یا رسول الله افضل ما جزی فیما عن امتی یا اللهم صل علی
 محمد و آل محمد افضل ما صلیت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک جمیع
 جمیع و در روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
 که هر که خواهد زیارت کند حضرت رسول و قیام بر او منین و فاطمه

و حسن و حکیم و قیامی و جمعی صلوات الله علیهم بر او و در
 شهرهای خود باشد پس غسل کند در روز جمعه و در جامه پاک بپوشد
 و برین رو در بصره ای پس چهار رکعت نماز بکند در هر رکعت که در پیش
 شود پس با دست در عقبه و بگوید التسلام علیک ایها النبی و رحمة
 الله وبرکاته التسلام علیک ایها النبی المرسل و الوصی المصطفی
 و السنتی الزمراء و السبطان المخبیان و الاولاد الاغلام و
 الامناء المتحجون حیث یظنوا الیک و الی ائمتهم و اولادهم
 الخلف علی ذکة الحق فقیهکم لکم مسیما و نصری لکم معذرا
 حتی یحکم الله لیبینه فمعکم لکم لایع عدو کذبا لیرنا لکنا لایین
 بعضی لکم مقرر بر جمیع ذکة لا انک ربکم و لا انتم الاله الا انما
 الله سبحانه و تالی فی الیک و الیک کون سبحان الله باسمائهم جمیع
 خلفه و التسلام علی اربوا حکم و اجسادکم و التسلام علی کون
 رحمة الله وبرکاته و در روایت دیگر وارد است که زیارت زیارت
 خانه خود بکن و زیارت حضرت فاطمه را بعد از مذکور شد و اما زیارت
 حضرت امام حسین علیه السلام پسند ما من معتبر از سند معتبر
 منقول است که گفت که حضرت صادق بن فرمود که چه مانعت
 تو را از آنکه زیارت کنی قبر امام حسین را در هر وقت که بخواهی یا در
 هر روز یک مرتبه گفتند فدای قشوم منان من و ان حضرت و فریضه ای است
 هست فرمود که بالا می روی پیام خانه خود پس ملتفت به بشوی

بجانب راست و چپ خود پس سر خود را سوی ایمنان بلند میکنی یعنی رو
بجانب غیر انحضرت میکنی و میگوئی السلام علیک یا ابا عبد الله
السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک ورحمة الله و
برگشته تا نوشته شود برای تو ثواب حج و عمره صد بگفت بسیار است
که در روزی در بادمازیبیت تیر به چنین زیارت میکنم و بسناحج
از انحضرت منقولست که کسی که حاجت باشد و نماز نداشت در روزی
از او پرسید الا در بیام خانه خود و دور کعبه نماز بگذارد و شاه کند
بسلامت بسوی قبرهای ما که السلام تمام برسد و در سجده معتدل
سپهمنان بن عبید بن جریح منقولست که گفت بدرم عرض کردیند انحضرت
صادق علیه السلام چگونه تو از زیارت که هر که قادر بود که
تو نباشم فرمود که ای عبید هر که قادر بود آمدن بناش چون روز جمعه
شود غسل کن با وضو و بنازویا الا رویام خانه خود دور کعبه نما
بکن و متوجه شود بسوی من بدست بگردد که هر که از زیارت کند در جنت
من چنانست که هر که زیارت کرده است بعد از آن وقت من و کسی که زیارت
کنند از بعد از آن وقت چنانست که هر که زیارت کرده است در حیات من
ثواب کبیر که اگر بعد از دلالت میکنند بر اینکه در این زمانها انحضرت
صاحب الامر را در هر موضع زیارت توان کرد و اگر بویسار کند در
وقت زیارت بجز اینست و بعضی از زیارات مخصوصه انحضرت گفته
خواهند شد انشاء الله و در حدیث معتبره بگردد که کسی که انحضرت

صادق بسیار گفت که بسیار زیارت میکنی هر چه من بن علی علیه السلام
را گفت از بیباری شغل مرا مقدر نمیشود فرمود که میخواهی تو را چیزی
نقل کنم تمام کرد که هر که از برای تو ثواب زیارت انحضرت نوشته شود
گفته بقی فدای تو شوم فرمود که غسل بکن در خانه خود و یا الا رویام
خانه خود و ایشان کن بجانب انحضرت بسلام کردن تا نوشته شود که از
برای تو ثواب زیارت و در حدیث معتبره بگردد منقولست که چنان زیارت
رفت بعد از انحضرت صادق علیه السلام و نزد انحضرت جماعتی از
اصحاب و حاضر بودند پس فرمود که ای چنان زیارت انحضرت امام حسین
میکنی هر گاه بگردد که گفت نه فرمود که در روز جمعه بگردد که گفت نه فرمود که
هر سال بگردد که گفت نه فرمود که چه بسیار است کار بدیدید و فای
خود گفت یا ابن رسول الله مانع من بکنی تو مشه و دوری ساقست
فرمود که میخواهی شما را دلالت کنم زیارتی که مقبول باشد هر چند در دنیا
کنند در دنیا شد گفت چگونه زیارت کنم یا ابن رسول الله فرمود که عرض
کن در روز جمعه با هر روز که خواهی و پوش یا کبره ترین جاههای خود را
و یا الا رویا ببلندترین با منهای خانه خود یا برو بصره یا روضه صاحب قبر
انحضرت کن و بگو السلام علیک یا مولای یا ابن ولای و سید
و ابن سید ای السلام علیک یا مولای یا قاتل بن القاتل اللهم
بن القاتل ای السلام علیک ورحمة الله وبرکاته انما زاولک یا ابن
رسول الله بقلبی ولسانی و جوارحی فان لم ازلک بنقبي ولسانی

از زید ملت ایضا از زید بارت مکتب ما در حقی که ائمه است و از ارباب است و کلام
بلکه بگوید صد است بجز این از آنرا از عین عن حضور و مشاهدت
و و محبت است سلام علی ائمه است صلوات الله علیهم و علی آله
شقی علی عین ربیب جل و عز و دعا کن آنچه خواهی و بعضی از کابر
علم ارباب کرده اند از ابو الحسن فارسی که گفت من بسیار زیارت
امام حسین رفتم پس چند روز بسبب بیماری و کوشش توفیق زیارت
انحضرت نیا رفتم پس شیخ محضرت رسول صلی الله علیه و آله را در وقت
دیدم که حضرت امام حسن و امام حسین در خدمت حضرت بودند
چون من نزدیک ایشان رسیدم امام حسین گفت یا رسول الله زید
مرکزت زیارت میکردی و اکنون ترک کرده است حضرت رسول
منوچه من کردید و فرمود که بزرگ زیارت است که هر که بتواند کند
بارسول الله گفت مال و پیری مرا مانع اند از آن پس غایت کردید
است حضرت فرمود که هر شب بیام خانه خود برو و بایست
شهادت بسوی قبر انحضرت نشان بکن و بگوای سلام علیک و
علی خدیجه و آیهات سلام علیک و علی ائمه و آیهات سلام
علیک و علی الائمه و زیارتت سلام علیک با صاحب
الذی علی الشاکیه السلام علیک با صاحب الصبیه المظلومه
لقد اصبح کما بان الله فیک مکیحورا و رسول الله فیک مؤثورا
السلام علیک و رحمة الله وبرکاته السلام علی انصار الله

و غیره

و خلفائهم السلام علی ائمه و احیاء ائمه السلام علی خلائف
مرفقا لله و معادین حکم الله و حفظه سیر الله و حمله کما لله
و اوصیاءه سیر الله و ذریه رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
الله و برکاته پس هر حاجت که خواهی از خدا سوال کن این کتب و کتب
زیارت تو از زید است و در هر روز و مقبول است و اما زیارت سابع
از زید است و در طهران از هان زیارت جامع است که این بابویه
و دیگران بسند معتبر زیارت کرده اند که ششصد و شصت نام علی
فقی سوال نمود که بفرزند رسول خدا من تسلیم نما سخن بلوغ کاملی
که از انحضرت فرموده زیارت که یکی از شما را فرمود که چون بدر کاه
بایست و بگوای شهدای ان الاله الا الله و خلق لا یموتون و لا یمنون
ان محمدا عبده و رسوله و ابدا که با غسل باشوی چون داخل
شوی و قنبره بپوش و تسبیح الله که بگوید یا امیر و یا امام
دل و آرام و کامها از زید است بگرد بگردن زینب با است و تسبیح
الله که بگوید زید بکبر و سجده و سجده الله که بگوید صد مرتبه بگو
تمام شود پس بگوای سلام علیک یا اهل بیت النبوة و موضع
الرسالة و تحننکم الملائکة و تعقیب الوحی و معدن النور
و نزل العیون و منسحق الخلع و اصول الدرر و فاداة الایم و اولیاء الیقین
و عناصر الابرار و دعاتر الاخبار و نساء العباد و اركان
البیلا و ابواب الایمان و امساء الرحمن و سلاکة التیبین و صفوة

المرسلين وعبروا بحرين ربي العالمين ورحم الله وبركاته السليم
 على ائمة الهدى وصالح الدين والعلامة الثمينة وذوي النور الطاهرة
 الحجة وكهفنا الورع وورقة الانبياء والسبل الاعلى والتعوي
 الحنوني صلح الله على اهل البيت والاشراج الاولى ورحم الله
 وبركاته السلام على اهل بيت الله وسائر ربي الله
 ومعنا دين حكمة الله وحفظه من الله وحمله كتاب الله واد
 حباه نبي الله وذو نبي رسول الله صل الله عليه واله ورحمة
 الله وبركاته السلام على الدعاة الى الله والادلاء على خلائق
 الله والسوفيين في امر الله والاشاهدين في حجة الله والظلمين
 في توحيد الله والظلمين لامر الله ونبيه وعباد الله والكرهين
 الذين لا يسيقونهم بالقول وقد باين نعمناون ورحمنا الله
 وبركاته السلام على الامامة الدعاة والقادة الهدى والاشفا
 الولاية والقادة الخاتم وافيل الذكر واولي الامر في بيت الله
 وخير له وسر به وعقبه عليه وحجته وصراجه ونور وبرقنا
 ورحمة الله وبركاته شهدان لا اله الا الله وحده لا شريك
 له كما شهد الله ليقب وشهدت له ما تكلمه واولوا العلم
 من خلقه لا اله الا هو العزيز الحكيم واشهد ان محمدا عبده
 الخليل ورسوله المرصن ارسله بالهدى ودين الحق للظلمين
 على الذين كذبوا به ولو كان المشركون والشهدا الكذبة الاغمة

الزائدين والمخدون المعصومون الكرمون المقربون المقنون
 الصادقون المصطفون المطهرون طه القوامون باجره العالمين
 بايدينا العناقرتون بكرامتنا اصطفاكم بعلمنا وارضاكم لعبيدنا
 واشناكم لرسولنا واجتنبنا كرهنا وعرضنا كرهنا وسخطنا
 ربهنا به واجتنبنا كرهنا وايد كرهنا بروحنا ورضنا كرهنا خلقنا
 ونحن على برئتنا وانصا والدين به وسخطنا لرسولنا وعرضنا لعبيدنا
 مسؤودنا بحكمتنا وراحمته لوجهنا واركاننا لوجهنا وشهادتنا
 على خلقنا واعلامنا لبعثنا في بلادهم وادلاء على خلائقهم
 وعصمنا الله من الزلل وامتنعنا من الفتن وطهرنا من اللبس
 واذهب عنكم الرجز اقل البكيت وطهرنا كرهنا فطهرنا من اللبس
 واكرمنا شانه ومحمد كرهنا وعصمنا كرهنا وولدت في بيته واجتنب
 عقده طاعته ونصحت له في السر والعلانية ودعوتنا لرسولنا
 بالحكمة والموعظة الحسنة وبدلنا عقبتنا في مرضنا به وصبرنا على
 ما احبا بكره في جنبه واقتم الصلوة وانذم الركنين وامرنا بالحق
 ونهيتنا عن المنكر وجا من ذم الله حق محمدا به حتى اعلنت دعوتنا
 وبهتتم فرائضنا وامتم حلاله ونشرنا شرائع احكامنا وسنتنا
 سننه وصرفنا عن ذلك من اهل الرضا وسلمنا له القضاء وصلى
 من رسلهم من يخضعنا لراغب عنكم ما روق واللازم لكم الايق
 والمفخر في حركنا هون والحق معكم وفيكم ومنكم والبيكم

وَأَنْتُمْ أَقْلَهُ وَمَعَدِنُهُمْ بَرَاتِ الشُّبُوحِ عِنْدَكَ وَإِبَابِ حَقِّكَ الْبَهْكَ
وَجَسَائِمِهِمْ عَلَيْكَ وَقَضَى الْخَطَابِ عِنْدَكَ وَإِبَاتِ اللَّهِ لِدَهْرِهِمْ وَ
وَعَزَّ أَجْمَهُمْ بِكَ وَتَوُونَ وَبُرْمَانَهُ عِنْدَكَ وَأَمْرًا إِلَيْكَ مَنْ وَالَاكُ
فَقَتَدَ وَالِ اللَّهِ وَمَنْ غَاذَاكَ فَقَتَدَ غَاذَا اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكَ فَقَتَدَ أَحْبَبَ
اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكَ فَقَتَدَ أَبْغَضَ اللَّهُ وَمَنْ اعْتَصَمَ بِكَ فَقَتَدَ اعْتَصَمَ اللَّهُ
أَنْتُمْ السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ وَالْحِرَاطُ الْأَقْوَمُ وَمَهْدَاهُ ذَاوُ الْقَسَاءِ وَ
شَعْنَاهُ ذَاوُ الْبَشَاءِ وَالرَّحْمَةُ الْوَصُولَةُ وَالْآيَةُ الْخُرُوقُ وَالْأَلْيَا
الْمَحْفُوظَةُ وَالْبَابُ الْبَيْتِيُّ بِيَدِ النَّاسِ مَنْ تَنَكَّرَ فَقَتَدَ تَنَكَّرَ وَمَنْ
بَايَعَكَ فَقَتَدَ مَلَكَ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْكُمْ تَدْعُونَ وَيَهُ تَدْعُونَ
وَلَهُ تَسْلُوتُونَ وَيَا مَهْرَ تَقْتَدُونَ وَالِ سَبِيلِهِ تَرْشِدُونَ وَيَقُولُ
تَحْكُمُونَ سَعِيدٌ وَاللَّهُ مِنْ وَالَاكُ وَمَلَكَ مَنْ غَاذَاكَ وَخَابَ رَحْمَتَكَ
وَصَلَّ مَنْ فَا رَكَهُ وَفَا مَنْ تَمَسَّكَ بِكَ وَأَمْرًا مِنْ بِيَا الْبَهْكَ وَسَلِمَ
مَنْ صَدَّقَكَ وَهَدَى مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ مِنْ أَسْبَحَكَ فَاجْتَمَعَتْ مَا وَنَهُ وَنَ
خَالِقَكَ فَالْتَا رُغْوَانَهُ وَمَنْ مَحَّدَكَ كَافِرٌ وَمَنْ حَارَكَ شَرِيكَ
وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكَ فِي سَفَلِ دَرْجَتَيْنِ أَيْمَنَ مَهْدَانِ هَذَا سَابِقُكُمْ
فِيهَا مَضَى وَجَارِ لَكُمْ فِيهَا بِي وَارْتَا رُوحَكُمْ وَنُورَكَ وَطَبَّئَكَ وَاحِدًا
طَابَتْ وَطَهَّرَتْ بَعْضَهَا مِنْ بَعْضِ خَلْقِكَ اللَّهُ أَنْوَارًا لِيَجْعَلَ لَكَ
بَعْضُ شَيْءٍ مَخْلُوقٍ مِنْ عَلَيْهَا بِكَ لِيَجْعَلَ لَكَ فِي رُؤْيَا فِي اللَّهِ أَنْ
وَيُنْزِلُ فِيهَا اسْمَهُ وَيُجْعَلُ صِلَاوَاتِنَا عَلَيْكَ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ

مَدِينَةٍ

وَلَا يَكْفُرُ طَبَّئًا بِخَلْقِنَا وَطَهَّرْنَا لَنَا لِنَفْسِنَا وَتَرْكِبَنَا وَكَفَارًا لَنَا لِنَفْسِنَا
فَكَلَّا عِنْدَ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكَ وَمَعْرِفِينَ بِصِدْقِنَا وَإِيَّاكَ فَسَلِّغْ
اللَّهُ بِكَ الشَّرَفَ حَوْلَ الْمَكْرَمِينَ وَعَلَى سَنَائِلِ الْمُتَقَرَّبِينَ وَارْفَعْ دَرَجَاتِنَا
الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُ لَاحِشٌ وَلَا يَنْفُوقُهُ فَاتِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ
سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي إِذْرَاكَ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مِمَّا لَكَ مُقَرَّبٌ
وَلَا يَنْبَغُ مَرْسَلٌ وَلَا حَسْبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَائِلٌ وَلَا
حَقِيقٌ وَلَا فَخْرٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَلَاحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جِنَانٌ عَيْبٌ وَلَا
لَا شَيْطَانٌ حَرِيصٌ وَلَا خَلْقٌ فِيهَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ لِأَعْرَافِهِمْ حَلَا
أَمْرِكَ وَمُعْظَمُ خَطَرِكَ وَكِرْتَانِكَ وَمَمَامُ نُورِكَ وَصِدْقُ مَقَا
عِدِكَ وَكَيْفِيَاتُ مَقَاتِلِكَ وَشَرَفُ حَلَاكِكَ وَمَنْزِلَتُكَ عِنْدَ وَكَلَامُكَ
عَلَيْهِمْ وَخَاتَمَتُكَ لَدَيْهِمْ وَفَرْقٌ مَنزِلَتِكَ مِنْهُ بَابُ أَنْتُمْ وَالِ بِي وَتَقَرَّبَ
وَأَهْلِي وَمَالِي وَأَسْرَفِي أَسْهَدُ اللَّهُ وَأَشْهَدُ لَكَ بِأَنَّ مُؤْمِنًا بِكَ وَبِنَبِيِّكَ
أَمْسَمْتُ بِهِ كَافِرٌ بِعِدِّكَ وَكُفْرًا بِمَا كَفَرْتَهُ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِمَا نَكَرْتَهُ وَبِضَلَالَةٍ
مَنْ خَالَفَكَ مَوَالِي لِكُفْرِهِمْ وَلَا نَسِيْنَا كَلِمَةً مَبْجُوضَةً لِأَعْدَائِكَ وَمَنْ خَالَفَكَ
لَهُمْ سَلَمٌ لِيَنْ سَالِكُكُمْ وَمَنْ سَابَقَكَ بِحَقِّكَ لِحَقِّقَتُمْ بِبَطْلٍ
لِيَا أَبْطَلْتُمْ وَطَبَّعْ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مَعْرِفٌ بِفَضْلِكُمْ حُكْمٌ
لِيَسْلَمَ كَرَمٌ مَحْبُوبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ يَا يَا بِكُمْ مُصَدِّقٌ
بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَبِدٌ لِذَلِكَ إِخْتِدَ بِقَوْلِكُمْ عَالِمٌ
بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيبٌ لَكُمْ ذَاتُ لَكُمْ عَائِدٌ بِكُمْ لِأَمْنِ لَكُمْ مَسْتَشْفِعٌ

إلى الله عز وجل بركو ومقرب بركو السيد ومقدمكم إمام طليعي و
حواشي وإرادتي في كل أحوالي وأموري مؤمن بركو وعلاكم
وشايدكم وعافيتكم وأوليكم وأنتم مؤمنون في خاليتكم
التيكم ومسام منكم معكم وقلبي لكم مستم وإذني لكم مستمع ونص
لكم معكم حتى يحق الله تعالى دينه بركو ويردكم في أبا بركو
بظهوركم بعدله ومكنتكم في أرضه معكم معكم لأمع عدوكم
استبكم وتوليتكم منكم ما توليت بركو وألكر وبرشتكم إلى الله عز وجل
جل من عدناكم ومز أجبنا والطاعون والشياطين والنجس
الظالمين لكر وأما جاهد بن حنك والمارقين ولا بركو والظالمين
لا بركو والشاكرين بركو والخوفين عنكم ومن كل وجهه دونكم
وكل مطاع سواكم ومن الأعداء الذين يدعون إلى الشارفتين الله
أبدا ما حيت على ولا لا بركو ومحبكم ومحبكم ووطن الطاعينكم
ورزق شفا عنكم وجعلت من خياركم الشاكرين لما دعوا
السيد وجعلت من بقض آثاركم وبسلك سبيلكم وقيمتكم
ببداكم ويحترق زمرتك وبكرتكم رجعتكم وبسلك وركم
ويبرق في غافيتكم ومكنتكم في أبا بركو وتقر عينه على بركم
باني أنتم أجي ونصبي وأبلي ومالي من أراد الله بركو ومن
عدو قبيل عنكم ومن فصل توجه بركم موال لا احصوا لكم
ولا أبلغ من المدح كنهكم ومن الوصف قدركم وأنتم نور

الذي

الانهار ومداة الأبرار وروح الجنان بركم فتح الله وركم بركم
ببركنا الغيب وبك حنكنا السماء أن تقع على الأرض إلا
بأذنكم وبكم تنفس الهم وبكم يكشف الضر وعينكم كما تزلزل
ببركنا ومهبط به ملككته وإلي جندكم بعث الروح الأبرار
وأكرمنا بركنا هبل شد بجاي وإلي جندكم بعث الروح الأبرار
بكره وإلي أجبك بعث الروح الأبرار بركوا شكر الله ما أوتيكم
أعداء من العالمين طاع كل شئ بركم بركم وجمع كل متبكر
لطا عنكم وخضع كل جناب لفضلكم وذلك كل شئ لكم
أشركنا الأرض بركو وفاز الفاعلون بولا بركو وبركم
إلى الرضوان وعل من محمد ولا بركو غضب الرحمن باني أنشد
أبي ونصبي وأبلي ومالي برككم للآكرين وأسماءكم في الأسماء
وأجسادكم في الأجساد وأرواحكم في الأرواح وأفئدتكم في الأفئدت
وأنا بركو في الأنا بركو وفوقكم في الفوق وما أكل أسماؤكم وأكرم
أنفكروا وعظم شأنكم وأجل خطركم وأوفى عهدكم وأصدق
وعدهم كلامكم نور وأنتم بركو ووجهكم الشوق بركم
أنتم وعاد بركو الأحسان وبجيتكم الأكرم وشانكم الحق والصدق
والبرق وقولكم حكم وحكم ودا بركم خطير وحلم وكرم إن ذكر
أنتم بركم وأله وأصله وفرجه ومعدنه وما ونه وشهاده بركم
أنتم وأبج ونصبي كنه حنك حسن فنانكم وأحصى بركم

وَيَا لَتَرْجِنَا اللَّهُ مِنَ الدُّلَالِ وَقَفَّحْ عَشَائِرَ ابْنِ الْكُرُوبِ وَأَنْقِزْنَا
بِكَيْمٍ مِنْ شَفَاعَةِ جُزَيْفِ الْمَسَاكِينِ وَمِنْ الشَّارِبِ ابْنِ أَنْبُومِ وَأَمِيٍّ وَنَفْسِي عُلُوًّا
لَا تَكْلُطُنَا اللَّهُ مَعَالِدِ دِينِنَا وَأَصْلِحْ مَا كَانَتْ قَسَمٌ مِنْ دُنْيَانَا وَ
يَوْمَ الْآخِرَةِ تَسْتَلِكُ الْكَلْبُ وَوَعظمت التعمير وانشغلنا لفرقة ويموا لا
يكم تقبل الظاعة الغرضه ولكم المودة الواجبه والذخات
الرفيعه والقائم الحمود والكان العلوم عندا لله عز وجل
والجاء العظيم والكان الكبر والشفا عمة المعبولة ربنا امناها
انزلت والتبنت الرسول فكتبنا مع الشاهدين ربنا لا يزع
قلوبنا بعد اذ هددت بنا وهب لنا من لدنك رحمة انك
انت الوهاب سبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا يا ولي الله
ان يلبني وبني الله عز وجل ذنوبا لا ياتي عليها الا رضاه فمجي
من انتم انتم على سره واستر غايبا من غايبه ووقن طاعتكم طيبا
لما استوفيت ذنوبي وكنت شفعا لي فاني لكم مطيع من اطاعكم فهو
اطاع الله ومن عصاكم فقد عصى الله ومن احبكم فقد احب
الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله اللهم اني لو وجدت شفعا
اقرب اليك من محمد وآل بيته الاخيار الا عتد الا بيا
بصالحهم شفعا لي بغيرهم الذي اوجبت لهم عليا استاك
ان تدخلي في جملة العارفين بهم ويحتمهم وفي زمر المرسلين
ليشفا عنهم انك رحمة الراحمين وصل الله على محمد وآله

الفاخر

الظاهرين وسلم تسليما كثيرا بحسبنا الله ونعم الوكيل **مؤلف**
كوهيل كما ينزى ابوت كاملين زيارت است از برای تدبیر و دور و سپین
منظور عن در اینها لعزیزت بعد است زيارت و دعا ذكر كذا
و چون این زيارت مشتمل بر محلی از جمع احادیثی که در مناقب ائمه است
است که در هر هفته یکبار در هر روز این زيارت را بخواند و تدبر و تفکر
در معانی آن بکند و باطنی آنچه فقه مجتهدان در کتب خود آورده اند
الرحمة مفصلا شرح نمودند برای کمال معرفت ایشان بسيا رافع
بود و در آن ارکان ایمان معرفت ایشان است و زيارت حضرت صاحب
الامر علیه السلام بطرف بسيا مقبول شده و در کتاب تحفه الزائر
ذکر کرده ام و در این مقام زيارت مخصوصی با شجره بدره است که
ولا بت حضرت برادرمینا که امام خود را پیوسته یاد نمايند و از
برکات هذا باب حضرت بهره مند گردند سیدین طاورین ذکر
کرده است که مستحب است که هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب
عليه السلام را بخواند زيارت کند اللهم بلغ مولای صاحب الامر
صلوات الله علیه عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض
ومغربها وبرها وبحرها وسهلها وجبالها جهنم وبيوتهم
وعن والدي وولدي وعن من الصلوات والخيرات التي ترسلها
الله وملائكته وكلائه ومنهمي رضاء وعدد ما احصاه كتاب
والمطالع عليه السلام اللهم اجعل ذلك لي في هذا اليوم وفي كل يوم

عهدا وعهدا وبيعة لبي رقيب اللهم كما شرقت لهذا الفجر
 وقضت لطنك الفجر سلمه وتخصصت به هذا الفجر فصل على
 مولاي وسيدى صاحب الزمان واجعاني من انصاره واستجيب
 والدائنين عنه واجعلني من المستشهدين بين يدي طاعة
 غيرك في الصفح الذي جعلت امله في كتابك قتلت
 صفنا كاهن بدينا رخصه على طاعتك وطاعة رسولاك
 واليه علمهم السلام اللهم من بعدك لم يبق عظمى الى يوم
 القيمة وبنسب معبر ان حضرت صادق عليه السلام منقوش
 كوكبه حمل صباح ابنته راجحان زبوران فاهما باشدوا
 بيش از ظهور ان حضرت مهدي خدا او از قبر برون وردند ودرخت
 ان حضرت با شد وحقنا على كل من اذعن حسته كرايت فترابه
 ومزاركاه انا ومحمد وانهم ما ينسك اللهم ربنا الشورى العظيم
 وربنا الكريمي الربيع وربنا البحر المتجور ومنزل التوراة والانجيل
 والزبور ومنزل الطل والحزور ومنزل القرآن العظيم وربنا الملكة
 المقرنين والانبيا والرسولين اللهم اني استاك بوجهك
 الكريم وينور وجهك المبرق وملكت القلوب باسحق باقوم
 استكك باسمك الذي اشرق به السموات والارضون
 وانبياك الذي جعل به الاقوال والاعزون باسحق قبل كل
 حي وباسحق بعد كل حي وباسحق حين لا حي وباسحق الموتى

ومميت الاخباء يا حي لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا اليا سام
 المادي المهدي القادر بازل صلوات الله عليه وعلى اباؤه
 الظاهرين عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض
 ومغاربها سلهما وجعلها وبرها وبرها وعن والدي
 ولبس واخواني من الصلوات زينة عرش الله وملاذكل اهلها
 اخضه غله واطا طيبه كايه اللهم اني اجند لبي صبيحة
 بوي هذا وما عشت من اباي عهدا وعهدا وبيعة له
 لا احول عنها ولا اذول ابدأ اللهم اجعلني من انصاره وولايته
 والدائنين عنه والمسارعين اليه في قضاء حوائجه والقائلين
 لا احول له ولا اذول له والشافعين لارادته والمستشهدين
 بين يديه اللهم ان حال بيني وبينك الموت الذي جعلت على
 عبادك حتما فخرنجي من قبري مؤثرا كعق شاهر سبني
 حجرة قاتني ملتبسا دعوى الثاوي في الحاضر والبادي اللهم اني
 القلمت الربيبك والتمتع الحبيبتك واكمل ناظر في بنظره في اليه
 وعقل فرجه وسهل خرجه واوسع منجيه واسالك في حجتك
 واقصد امره واشد اذن واعز اللهم بيه بلادك واجن حيا
 فانك قلت وقولك الحق ظهر لفساد البر والنجس ما كسبت
 اهلني الماس فاطهر اللهم لنا وليك وابزيت نبيك المسوي
 باسم رسولاك حتى لا يظفر بشيء من اذبا طل الامر فقه وشي الخو

وَجَعَلْتَهُ وَأَجْعَلُهُ اللَّهُ مَقْرَعًا لِمَطْلُومِ عِبَادِكَ وَنَاصِرًا لِمُجْتَبِي
 لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَمُجَدِّدًا لِمَا عَظَلَ مِنْ أَحْكَامِكَ كَمَا بَكَتِ وَشَتَبَتِ لِيَا
 وَرَدِّمِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
 أَعْمَلِهِ اللَّهُمَّ مِنْ حَضْرَتِهِ مِنْ بَابِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَسِرِّتِكَ
 مُحَقَّقًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيَيْهِ وَمَنْ تَجَعَلَهُ عَلَى دَعْوَاهِ
 وَأَرْحَمَ اسْتَكْنَا نَبِيَّكَ اللَّهُمَّ كَشَفْتَ هَذِهِ الْقِتْمَةَ عَنِ الْإِمَّةِ
 بِحُضُورِهِ وَجَلَّ لَنَا ظُهُورُ الْإِسْمِ بِرُؤْيَيْهِ وَتَرْتِيبُهُ قَبْسِيًّا بِعَيْنِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِرُؤْيَيْهِ مَرْتَبَةً دَسْتِ بَرْدَانِ رَاسَتْ حُودُ مَهْرِيهِ
 دَرَمِيهِ مَهْ كُوفِي الْعَجَلِ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ يَا مَادِفَاعِي
 كَرِشْمَلْتِ بِرُؤْيَايَ بِرُؤْيَيْهِ تَاسَفُ بِرُؤْيَيْهِ لِيَا عَضْرَتِ قَائِدِي
 مَعْدِي بِرُؤْيَيْهِ يَا مَامُ جَعَلَ صَادِقِي عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقْلُوبًا كَرِشْمَلْتِ
 ابْنِ عَائِدِي نَدْبِهِ وَادْرَجْنَا رِعْدَةً بِرُؤْيَيْهِ دَرُوزِ جَعْلِهِ وَرُؤْيَيْهِ
 فَطَرُ وَرُؤْيَيْهِ قَلْبَانِ وَرُؤْيَيْهِ عَدِيدِ بِرُؤْيَيْهِ النَّبِيِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَلَمْ يَكُنْ رِبًّا الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ نَبِيُّهُ وَاللَّهُ وَكَمْ
 تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي آيَاتِكَ
 الْبَيِّنَاتِ اسْتَظْصَنَتْهُمُ الْبَيْتِيكَ وَدِينِكَ إِذْ اشْتَرَيْتَ لَهُمْ جَبْرِيلَ مَا
 عِنْدَكَ مِنَ النَّجْمِ الْبُهِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا إِخْتِلَالَ بَعْدَ
 أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزَّمَانَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَا
 وَخَرَجْنَا وَزِيرِيهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَجَلَّتْ مِنْهُمْ الْوَقَاةُ

بِهِ تَقْبِيلَهُمْ وَفَرَّغَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعِلَى وَالنِّسَاءَ
 الْحَيَّةَ وَأَمْلَيْتَ عَلَيْهِمْ مَا فَكَّرْتَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَجْهِكَ وَرَفَقْتَهُمْ
 بِوَجْهِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ
 فَبَعْضُ اسْتَكْنَا جَنَّتِكَ لِيَا أَنْ تُخْرِجَتْ مِنْهَا وَبَعْضُ جَمَلْتِ فِي
 فَكَّرِكَ وَغَيْبْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ مِنَ الْهَلَاكَةِ بِرُؤْيَيْكَ وَبَعْضُ
 اتَّخَذَ نَهْلَ تَقْسِيكَ خَيْبًا لِيَا وَسَمَّكَ لِسَانَ صِدْقِي فِي الْإِسْمِ
 فَاجْتَبَيْتَهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ اسْتَكْنَا مِنْ شَرِّهِمْ
 وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ آخِرِهِ رِذَاءً وَبَعْضُ أَوْلَادِهِ مِنْ تَحْتِ يَدَيْهِ
 وَأَبَيْتَهُ الْبَيْتَانِ وَأَبْدَلْتَهُ بِرُؤْيَيْهِ الْفَيْدِيسَ وَكَلَّمَ شَرِّعًا لَهُ
 شَرِّعًا وَنَجَّيْتَ لَهُ مِنْهَا جَا وَخَرَجْتَ لَهُ وَصَبَا اسْتَحْفَظْنَا بِرُؤْيَيْهِ
 مُسْتَحْفَظِينَ مِنْ مَنَّا إِلَى مَلَكَةِ أَمَامَةِ لَيْدِيكَ وَجَعَلْتَ عَلِيًّا لِيَا
 وَلَهْلَا بِرُؤْيَيْهِ الْحُجْرَةَ عَنْ مَرَجٍ وَبَعْلَابَ الْبَاطِلِ عَلَى أَمَلِهِ وَلَا يَهْوَى
 اسْتَدْلُوا لِيَا أَرْسَلْتَ الْبَيْتَانَ رَسُولًا مُنْذِرًا وَأَمَّتْ لَنَا عِلْمًا فَيَا
 فَتَبَّعَ الْبَابُ لِيَا قَبِيلِ أَنْ تَذِلَّ وَخَرَجْتَ لِيَا أَنْ تَقْبَلْتَ بِالْآخِرِ
 الْإِسْمِيَّةِ وَجَعَلْتَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا
 اشْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقِكَ وَحَضْرَتِهِ مِنْ أُمَّةٍ قَطْبَةٌ وَأَفْضَلُ مِنْ
 اجْتَبَيْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ مِنْ أَعْمَدَاتِهِ قَدَمْتَهُ عَلَى أَيْدِي أَوْلَادِكَ وَ
 بَعَثْتَهُ إِلَى الْمُتَّقِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِفَكَ وَمَغَارِكَ
 وَخَرَجْتَ لَهُ الْبِرَاقَ وَخَرَجْتَ بِرُؤْيَيْهِ إِلَى مَمْلَكَتِكَ وَأَوْدَعْتَهُ

ظننا كان وما يكون على شقين خالفك ان تصر بك بالرشيع وتفنت
بجرحك وبسبك اهل السنة من انك حكيت ووجدت ان ظهر
دينه على اليزيدية ولو كره المشركون وذلك بعد ان يواله
مبوء صدق من اهل البيت وجعلت له ولهم اول دين وضع للناس
للهي سلكه مباركا وفلس لعالمين بهد الايات بينات مقام
الربهم ومن دخله كان امنا وقلت انما يريد الله ليجعل
الزجر من اهل البيت يطهركم ويخلصكم من اهل الجحيم
صاواتك عابده واليه مودتهم في كتابك فقلت قال لا اتكلم
عليه في غير الا المودعة في القران وقلت ما سئلتكم من امر فهو
لكم وقلت ما سئلكم عليه من امر الا ما شاء ان يخرجنا الى دينهم
سبيلا فكانوا هم السبيل اليك والسلك الى رضوانك فكان
اقتضت انامه اقام ولربها على ان يطايب صلواتك عليها
والطيب ما اداها اذ كان هو المنزلة والكل قوم ما يقال والسلا
امامه من كنت مولا فعمله مولا اله الا لله واليه من لاه وعاد من
عاده وانصر من نصره واخذل من خذله وقال من تركنا
ندينه فعلى اميرنا قال انا وعلم من يخرج واجده وسائر الناس
من يخرج شقي واسله محل فرين من موني فقال له انشروني
فرين من موني الا انه لا ينجي احد من ذنوبه ابنته سبية فسا
العالمين واحل له من يخرج ما حل له وسدا الابواب الالباه

فادعته على وجهك وحياتة فقال انما هدته العلم وعلم الجاهل
اراد الحكمة فلبسها من الجاهل فقال له انك احي ووضعي ووارثي
تلك من يحي ودمك من دمي ويسلك سبلي وحركت حركتي واكثرت
مخالطتك ودمك كما خالطتني ودمي وانت عدا على المحض
تلهي وانت تقضي ديني وتغير عديني وشبهتك على من ابر
نوبه بيته وجوههم حول في الجنة وهم جبري ولولا انت
با على ان تعرفوا المؤمنين بعدي وكان بعد مدتي من اصلا
ونورا من الصحة وسبل الله اليه من جراحة السنن قيم الايسر
غير انه في رحم ولا يسا بينة في دين ولا يلعن في مقبرته من قبته
بجان واحد والرسول صلى الله عليها والهيمان وهما على الله
ولا تاخذن في الله لومة الا في قد ورفيد صناديد العرب وقتل
ابطالهم وناوش ذواتهم فاودع قلوبهم حفاكا بدرة وسجرت
ومخديسة وعمرهم فاخطبت على عدا وليه واكتب على مباورديه
حج قتل الشاكين والفايرطين والمارقين ولنا قضى حبه و
قوله الحق الاشقياء من الاذلين والاشقياء من اهل البيت الا في
رؤيتك انما الرسول صلى الله عليه واله في الهادي بن عبد الله
والامة حين على مقبله محمدا على قلبه عديته واصلا
ولكن الا التبايل من وف الرخابة المحمديهم فقتل من قتل
سبي من سبي واصفي من اصفي وجرى القضاء لهم بما يرحله

حَسَنُ الْمُتَوَبِّةِ إِذْ كَانَتْ أَرْضَ اللَّهِ بُوْرُهُمَا مِنْ لَيْسَ أَمْرًا مِنْ عِبَادِي
 وَالْعَائِقَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسَيَحْتَابُ رَبُّكَ إِنْ كَانَ وَعَدَ رَبُّنَا أَعْمَلًا
 وَلَنْ نُجِئَنَّكَ اللَّهُ وَعَدَنَ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَّ الْأَطْيَافُ مِنْ أَمَلٍ
 بَدَتْ مَجْرًا وَعَلَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَالْحَمْدُ فَهَبْنَا لَهَا كَوْنًا
 أَتَاهُمْ فَلْيَسْتَدْبِرْ لِنَادِيُونَ وَإِلَيْهِمْ فَلْيَسْتَدْرِ فِي الدُّعْوَى وَلِيَسْتَدْرِ
 الضَّارِعُونَ وَيَضَعُ الضَّارِعُونَ وَيَجْعَلُ الْعَاجِلُونَ مِنْ الْحَسَنِ وَابْنُ
 الْحَسَنِ وَابْنُ ابْنَاءِ الْحَسَنِ صَاحِبُ بَعْدِ صَاحِبٍ وَضَادُّ بَعْدِ
 ضَادِّ وَابْنُ السَّبِيلِ بَعْدَ السَّبِيلِ ابْنُ الْحَجْرِ بَعْدَ الْحَجْرِ وَ
 ابْنُ التَّمُوسِ الطَّالِعُ ابْنُ الْأَهْمَاءِ الْمُبِيرُ ابْنُ الْأَنْجُمِ الْأَهْلِي
 ابْنُ عَلَامٍ ابْنُ الْبَيْتِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ ابْنُ بَقِيَّةِ اللَّهِ ابْنُ الْأَخْمَلِ وَابْنُ
 الْعَزْمَةِ الظَّاهِرَةُ ابْنُ الْعَسَلِ لِقَطْعِ خَابِرِ الظَّلْمِ ابْنُ الشُّبْرَةِ الْإِفَاقِيَّةِ
 الْأَمِّيَّةِ وَالجَوْجِ ابْنُ الرُّمْحِ لِأَزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعَدْلَانِ ابْنُ الْكَلْبِ
 لِحُدُودِ الْفِرَاقِ ابْنُ الشُّنَنِ ابْنُ الْخَيْبَرِ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشُّبْرَةِ
 ابْنُ الْوَيْلِ لِإِحْيَاءِ الْكَلْبِ وَحَدِيدِهِ ابْنُ شَيْخِ مَعَالِ الْبَيْتِ وَابْنُ
 ابْنِ قَاصِمٍ مَوْلَا الْعَنْدَبِيِّ ابْنُ هَادِمٍ ابْنُ الْبَيْتِ الشَّرِيفِ وَالضَّاقِ ابْنُ
 مُبِيدِ الْقَيْلِ السُّوقِ وَالْعَضْبَانِ ابْنُ حَاصِدِ فُرُجِ النَّجِيِّ وَالْقَيْلِ
 ابْنُ طَائِسِ الثَّوَالِغِ وَالْأَهْوَاءِ ابْنُ فَاطِمَةَ حَبَابِ الْقَدْبِ وَالْأَهْوَاءِ
 فِرَاقُ ابْنِ مُبِيدِ الْعَسَاةِ وَالْمَرْحُومِ ابْنُ مُسْتَأْجِلِ الْقَيْلِ الْعَسَاةِ
 وَالنَّصْلِ ابْنِ الْأَخْبَانِ ابْنُ مَعْرُوفِ الْأَهْلِيَّةِ وَمَوْلَا الْأَعْدَاءِ ابْنُ

جَامِعِ الْكَلْبِ عَلَى الْمُتَوَقِّفِ ابْنُ سَابِقِ الدُّعْوَى مِنْهُ بُوْرِي ابْنُ وَجَدِ اللَّهِ
 الدُّعْوَى بُوْرِي الْأَهْلِيَّةِ ابْنُ السَّبِيلِ الْمُخْتَلِ ابْنُ الْقَيْلِ الْأَرْضِ وَالنَّجَا
 ابْنُ صَاحِبِ بُوْرِي الْقَيْلِ وَابْنُ بُوْرِي الْمَسْلُوبِ ابْنُ مَوْلَانِ سَمِيلِ الْعَسَلِ
 وَالرِّضَا ابْنُ الظَّالِمِ ابْنُ خَوْلِ الْأَهْلِيَّةِ وَابْنَاءُ الْأَهْلِيَّةِ ابْنُ الْهَذَا
 بَدَمِ الْقَيْلِ بَدَمِ ابْنِ الْمَسْرُوعِ عَلَى مِنْ عَمَلِ عَمَلِهِ وَأَفْرَطِ ابْنِ
 الْمُضْطَرِّ الَّذِي يُطَابِرُ ابْنُ دَاغِي ابْنُ صَدِّقِ الْخَلْفِ ذُو الْبِرِّ وَالْقَيْلِ
 ابْنُ ابْنِ الْقَيْلِ الْمُضْطَرِّ وَابْنُ عَلِيٍّ ابْنُ الْحَسَنِ وَابْنُ خَدِيجَةَ الْعَرَاةِ وَابْنُ
 فَاطِمَةَ الرَّفْعَاءِ الْكَبْرِيِّ ابْنُ ابْنِ وَابْنُ وَقَيْلِ الْوَقَاةِ وَالْحَمْدُ
 ابْنُ الشَّادَةِ الْقَرِيبِ ابْنُ الْجَبَابِ الْأَكْبَرِ مِنْ ابْنِ الْمَدَاةِ
 الْمَهْدِيِّ ابْنُ ابْنِ الْحَجْرِ الْمَهْدِيِّ ابْنِ الْعَطَاةِ وَقَيْلِ الْأَنْجَبِيِّ ابْنِ
 الْحَضْرَةِ ابْنِ الشَّجِيِّ ابْنِ الْهَادِيَّةِ الْأَكْرَمِ ابْنِ الْأَطْيَافِ الْعَلِيِّ
 الطَّيِّبِ ابْنِ ابْنِ الْبَيْتِ وَالْمُبِيرِ ابْنُ الشُّجْرِ الْمُصْبِيَّةِ ابْنِ الشَّهْبِيِّ
 الشَّاقِبَةِ ابْنِ الْأَنْجُمِ الْهَادِيَّةِ ابْنِ السَّبِيلِ الْوَاخِعَةِ ابْنِ الْأَهْلِيَّةِ
 اللَّابِحَةِ ابْنِ الْعَلَامِ الْكَامِلَةِ ابْنِ الشُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ ابْنِ الْهَذَا
 الْمَأْتُونَ ابْنِ الْفَيْلِ ابْنِ الْوَجُودِ ابْنِ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُورَةِ ابْنِ الْقَيْلِ
 السُّبْحِيِّ ابْنِ الْبَيْتِ الْعَظِيمِ ابْنُ مَوْفِي ابْنِ الْكَلْبِ لَمَّا لَمَّا
 عَلَى كَلْبِهِ ابْنُ الْأَبَابِ وَالْبَيْتِ ابْنُ الدَّلَائِلِ الظَّالِمِ ابْنِ
 الْبَيْتِ ابْنِ الْوَاخِعَةِ ابْنِ الْبَيْتِ ابْنِ الْبَيْتِ ابْنِ الْبَيْتِ ابْنِ الْبَيْتِ
 الشَّاقِبَةِ ابْنِ طَلْحَةَ وَالْحَمْدُ ابْنُ ابْنِ ابْنِ ابْنِ ابْنِ ابْنِ ابْنِ

الظهور والمناجات باين من ذنبي فقل ان كان قاب قوسين
او اذني ذنوبا واقبل الي من العلى الا على لبي شعري ابراهيم
بنا القوي بل اى ارض قديك والشرى برضوى ام غيرها ام
ذى طوى عزى على ان ادى الخلق ولا ترى ولا اسمع لك سمعا
ولا يجرى عزى على ان لا يجرى طوى دونك البتوى ولا يبا لك
بى صحيح ولا سكونى يقضى انت من معجبى اليرى منا يقضى
انت من فارح يترج عظمى انت منى انت منى من مؤمن
ومؤمنه قد كرا لى يقضى انت من تحقيقى لا لى
يقضى انت من اهل مجد لا يجرى يقضى انت من بلا ديعم
لاضاها يقضى انت من نصيف شرف لا يبا لى لا يترج
اجار هيك با مولاي والى منى واى خطا بها منى واى
عزى على ان اجاب دونك وانما غى عزى على ان ابريك بك
وتخذ لك الورى عزى على ان يجرى عليك دونها يجرى
صل من معجبى فاطيل معاه العويل والبكاء هل من يترج
فاستجد عزى عه اذا خلا هل ظنبت عنى فلتسعد ما عجبى
على الصدى هل ايلك باين احمد سبيل فلتقى هل يجرى
هو منا منك بعين فخطى منى ترد منا هيك الروية فترجى
منى فلتقى من قلب ما لك فقد طال الصدى منى فلتقى
وترا وحك فترجى منى ترا نا وترى وقد نشرف لولة

النس

النس فترجى اترنا تحف بك وانت اامر السلام وقد ما انا الا
عدلا واذ منك عدا اناك هوانا وعفتا با وارتك العشاء وجمعان
الحق وقطعت ذير التكريرين واخذتنا صول الظالمين ونحو
تقول الحمد لله رب العالمين اللهم انت كشاف الكرب والبؤس
واليلك ساعدي فعندك العذوى وانت اترى الاخرج
والاولى فاحث باغبناك المستعجبين عبيدك المبتلى وايد
سجدة باشهد هذا القوي واقر عنته بيدا الاسى والجوى ويرد
غلبه با من على العرش اسوى ومن البهجة الرجوى والشهى
اللهم ونحن عبيدك الشاهقون الاوليك المذكرك بك لا يجرى
تلقته لنا عصمه وملاذنا واقته لنا قوا اما ومعانا وحلنا
للمؤمنين منى اما ما فبايغى منى تحبته موسلاما ورذنا باليك
باريك كراما واجعل مستقر لنا مستقرا ومعنا ما واتم
يقمك بقدره بما باه اماننا حتى نوردنا جنانك ومراجهة
الشهداء من خلاصنا لك اللهم صل على محمدك وولي امرك
وصل على جده محمد رسولك السبدا الاكبر وصل على
على ابيه الشهدا القسور وخايل اللوا في المحشر وساق اوليك
من نجر الكسور والامير على ساق البئر القوي من امن يجرى
ظفر من لم يؤمن به فقد خطر وكفر صل الله عليه وعلى
آله وحل نخلها الكبا من العزيرى طلعت شمس وما اضا

فروغ على خديرة الصديق بقية الكرمي فاطمة الزهراء بنت محمد صلى الله عليه
وعلى زيات صلواتنا بأقرب البرية وعابيه أفضل وأكل ما ذوقه وأدق
وأكثر وأوفى ما صلينا على سيدنا صفيها لك وخبرنا بك في غلابة
وصلنا عابيه صلواتنا لا غابرية ليعبدوها ولا نقابا به ليددوها ولا
فناذلا مدها اللهم وآلمه بيد الحق وأدخض به الباطل وأجابه
أولياتك وأذليل به أعدائك وصل اللهم بيننا وبينه وصلة
تؤدبنا من الرقعة سلعية واجتماعنا من ما أخذت منكم وبكرت في
ظلمنا وأغشانا على أباد به حنونه اليه والايها اذ في ظنا عيبه
الاختينا بين محسباته وأمان علينا برضاه ومحب لنا راقته
ورحمته ودعا قائمه وخبر ما ننا له سعة من رحمتك وقورا
غندك واجعل صلواتنا به مقبولة ودوننا به مغفون و
دعائنا به مستجابا واجعل رزاقنا به مبسوطة ومهمنا به
مكفوفة وسوا نحننا به مقضبة وأقبل اليها بوجهك الكريم
أقبل تقربنا اليك وانظر اليها نظرة رحمة تستكملها الكرامة
عندك ولا تصير فيها عتبا يجرؤك واستقرنا من حوض جيلك صلى
الله عليه وآله بك أسبه وسيدنا ربنا وربنا هبتنا ساهنا لا حنا
بعدها أرحم الراحمين واما طريق صلوات فرسان دن برابنا شيخ
طوسين بسند معتبر فليت كرمه استك كعبه شهر من محمد كرم
سوال كرم ان حضرتنا امام عسكري كرمنا ما به من كعبت صلواتنا

فرسان دن حضرت رسول وواضعاي حضرت وياخود حاضر كرمه
بودم كاذب زكريا بن من ملافة مؤدبوا انكاز كل ما لا نكدها به بنحو
الله صل على محمد وال محمد كما جعل وشريك وبلغت رسالتك
وصل على محمد وال محمد كما جعل حالك وحرم حرامك وعلم
كننا بك وصل على محمد وال محمد كما اقام الصلاة وأدى
الزكوة ودعا الى دينك وصل على محمد وال محمد كما صدق
بوعدهك واستغفر من ذنوبك وصل على محمد وال محمد كما
غفرت به الذنوب وسنت به العيوب وفرحت به الكروب
وصل على محمد وال محمد كما دفعت به الشقاء وكشفت به
الغماء واجبت به الدعاء وحببت به من اسأله وصل على
محمد وال محمد كما زويت به العيا وكما حبت به اليتامى وصمت به البكا
واقبلت به الفراعنة وصل على محمد وال محمد كما اضعفت به الاقوال
وسلوت به من الافوال وكسرت به الاصنام ورحمت به الانام وصل
على محمد وال محمد كما بعثت به الصادق وانزمت به الايمان وبنيت به
الادنان وخطبت به اليه صل على محمد وال محمد الظاهرين
الاخيار وسلم تسليما اللهم صل على خير المصطفىين على من اخطا اليك تسليما
قلوبهم ووجههم ووزنهم ومستودع عليهم وموضع ربهم و
حسبهم والشايطون محبتهم والذبايع اليه شريته وحبه فقيهه
في امته ومفرج الكرب عن وجهه فاصح الكفر ومفرج الفرج

والذي جعلك من نبيك عزيزا له في من موسى اللهم وال
 من والاه وعاونه غاظه وانصر من نصره واخذل من خذله
 والعن من نصبت له من الاقربين والايمن وصل عليك افضل
 ما صلته على احد من اوليائك يا رب العالمين اللهم
 صل على الصديق فاطمة الزهراء خديجة بنت خويلد ونبيك
 وام احب اليك واصفياك التي اجمعتهما وفضلتهما واخرتهما على
 دنياه العالمين اللهم كن الظالمين لنا من ظلمنا واستغفرت بجمعها
 وكن الشاكرين لله يوم اولادها اللهم وكما جعلتها امة اجمعها
 وصلة صاجرا للواء والكبرية عند الساعة الا على افضل
 عليها وعلى اهلها صلواتك عليها وبنه ايتها محمد صل الله عليها
 اليوم وقرنها عنهم ذريتها واليه اجمع في هذه الساعة افضل
 الخيرة والسلام اللهم صل على الحسن والحسين عبدك و
 نبيك واني رسولك وسيد علي الرحمة وسيد شباب اهل
 الجنة افضل ما صلته على احد من اولاد النبيين والمرسلين
 اللهم صل على الحسين بن سيدنا النبيين ووصي امير المؤمنين
 عليك باين رسول الله السلام عليك باين سيد الوصيين
 اشهدك انك باين امير المؤمنين اهل الله وابن اهل بيته عظماء
 وصفت شهيدا واشهدك انك لا ادم الا في العاقبة اللهم
 اللهم صل عليك وبلغ روحه وجسدك جنة من الساعة

نصر

افضل الخيرة والسلام اللهم صل على الحسين بن علي الطهور
 الشهيد قبل الكوفة وطهر الحجرة والسلام عليك يا ابا
 عبد الله السلام عليك باين رسول الله السلام عليك باين
 باين امير المؤمنين شهيد مؤمن انك امير المؤمنين وابن ابي طالب
 عظماء وصفت شهيدا واشهدك انك الله تعالى الظالمين
 يشارك ومخير ما وعدك من النصر والشهادة في قتالك على
 واظهار ودعوتك واشهدك انك وقت يعهد الله وجاهد
 في سبيل الله وعبدك الله مخلصا حتى اشهدك انك الله
 امة قتلتك ولعن الله امة خذلتك ولعن الله امة اليتيم
 عليك واني رسول الله تعالى امير اعدائك واستغفرت محمد
 واستحل دمك باي امة واني ابا عبد الله لعن الله قاتلك
 ولعن الله خذلك ولعن الله من تبعك واجتنبك فاجتنبك وام
 ينصرك ولعن الله من سبنا انا الى الله يوم يبرز يوم
 ولائم وما لامه واخافتم عليه واشهدك انك والامة من ولدك
 كيلة الثموي وانا الهادي والعرف الوضوح والحق على
 اهل الدنيا واشهدك اني ابيك مؤمن ومؤمنك مؤمن ولكم تابع باي
 قبي وشملع ديني وشوايع علي ومقبلي في دنياي واخيرا
 اللهم صل على الحسين بن سيدنا العابد الذي خلقه
 لعنتك وجعلت بيننا امة الهدى الذين يهدون بالحق

وبه بعد لولا ان شئت لكانت من الرجز واصطفيت و
جعلت هذا داء محمد يا اللهم فصل عني افضل ما صلبت على
احد من ذرية ابي ابيك حتى تبلغ به ما خسر به عبيته في الدنيا
والآخرة انك عن رحمتك يا الله صل على محمد بن علي بن ابي طالب
وامام الهدى وقال اهل القنوق والتنجيب من عبادك يا الله
وكما جعلت عليا لعيادك ومن ازال ايلادك ومن تورع عا
ومر حيا لوجهك وامر ببطاعته وحد ربه من معصيه
فصل عني افضل ما صلبت على احد من ذرية ابي ابيك
واصفيا لك ورسلك وامثالك يا رب العالمين اللهم
صل على جعفر بن محمد الصادق خازن العلم الداعي اليك
بالحق النور المبين اللهم وكما جعلت معة كلامك ووجهك
وخازن عليك وليسان وجهك وولي امرك وسخيط دينك
فصل عني افضل ما صلبت على احد من اصفياك وتجليك
انك عبيد محمد اللهم صل على الامير المؤمنين موسى بن جعفر
البر الوفي الظاهر الرضي النور المبين الجليل الحبيب الفاضل
على الاذنين فيك اللهم وكما بلغ عن اباؤه ما استودع من امرك
وتقديت وتعمل على الحجة وكما بدأ من العزة والشدة فيها كما
بالحق من جمال قومه رب فصل عني افضل ما صلبت
على احد من اطاعتك ونصح لعيادك انك تحفونهم اللهم

صل على علي بن موسى النقي ارضيتك ورضيت به من شئت من خلقك
اللهم وكما جعلت محمد بن علي غياثك وقائما باسمك وناصر الدينك
وشاهيدا على عبادك وكما جعلت في السنة والعلانية ودعا
الى سبيلك بالحكمة والموعظة الحسنة فصل عني افضل
ما صلبت على احد من اوليا ائمتك وسيرتك من خلفك انك حيا
كريم اللهم صل على محمد بن علي بن موسى علم النقي ونور الهدى
ومعدن الوفاء وفرغ الارضية وخليفة الاوصياء واهل البيت
على وجهك اللهم وكما هدت بيضا الصلاة وانتقذت به
من الحيرة وارشدت به من الضلال وكما كتبت به من نوري صل
عليه افضل ما صلبت على احد من اوليا ائمتك وتبعية الاوصياء
انك عن رحمتك يا الله صل على علي بن محمد وصي الاوصياء
وامام الاقطاب وخليفة ائمة الدين والحجة على الخلق اجمعين
اللهم كما جعلت نور ايتي به المؤمنين قدس الجليل من
قوايك وانذار الاليم من عذابك وحد ربنا لك وذكرنا بابك
واحل حلالك وحرم حرامك وبين سركك وقر اقصاك
وحصص على عبادك وامر ببطاعتك ولحق عن معصيتك حيا
عليه افضل ما صلبت على احد من اوليا ائمتك وذرية ابي ابيك
يا الله العالمين اللهم صل على الحسن بن علي البر الوفي الضلي
الوفا النور المضي خازن علمك والذخيرة بنو حيدك

وَإِلَىٰ أَرْكَانِهِمْ خَلَقْنَاكُمْ وَإِلَىٰهَا الْمَصِيرَاتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 أَهْلُ الدُّنْيَا وَصَلَّىٰ عَلَيْهِ بِرَبِّنَا فَصَلِّ مَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ آسَافِينَ
 أَصْفِيَانَا فَتَكْ وَحَجْرِكَ وَأَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّكَ وَأَبْنِ أَوْلِيَاكَ اللَّهُمَّ لَدَيْكَ فَرَضَتْ ظِلْمُهُمْ وَأَجْرَكَ
 حَقَّهُمْ وَادْفَعْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطَهَّرَ اللَّهُ بِمَنْزَعِهِمْ
 وَأَنْصَرْنَا بِهِ لِدِينِكَ وَأَنْصَرْنَا بِهِ أَوْلِيَاكَ وَأَوْلِيَاكَ وَسِبْغَتَهُ
 وَأَنْصَرْنَا وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعْيُنَ مَنْ شَرَّكَكَ بِالْبَيْعِ وَطَلَعَ وَنَظَرَ
 شَرَّكَكَ خَلْقِكَ وَأَحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ
 وَعَنْ شِمَالِهِ وَأَسْرِعْهُ وَأَمْتَعَهُ مَنْ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ وَيُؤْتَىٰ وَاسْتَفْذَرْ
 فِيهِ رَسُولَكَ وَإِلَىٰ رَسُولِكَ وَأَظْهَرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَبْرَأَ بِالْقَضْرِ
 وَأَنْصَرْنَا بِرَبِّهِ وَأَخْلَدْ خَلْقَهُ بِهِ وَأَفِضْ بِهِ جَبَابِيهِ الْكَافِرِ
 وَأَقْبَلْ بِهِ الْكُفْرَ وَالشَّاغِبِينَ وَجَمِّعْ الْمُجِدِّ بِرَحْمَتِكَ كَانُوا
 مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبُرْهَا وَحَجْرِهَا وَأَمْلَأْ بِهَا الْأَقْوَ
 عِدْلًا وَأَظْهَرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالِدِ السَّلَامِ وَاجْعَلْ بِي
 اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَسِبْغَتِهِ وَأَرْبَابِ الْإِل
 حَقِّهِ مَا يَأْمُرُونَ وَفِي عَدْوِهِمْ مَا يَجْزُونَ يَا إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ
باب في نمازهای واجبست که مخصوص روزی
 و ماهی نیست و نمازهای سنت که اختصاص بوقت ندارد و آنهایی
 که غیر نمازهای عریضه تعلق دارند و در از هشت فصل است

فصل اول در بیان نمازها است بدانکه این نماز واجبستند
 کسوف آفتاب و خسوف ماه خواهد کل بکرم و خواه بعضی و در زلزله
 که زمین بلرزد و مشهور است که هر ای که از جانب آسمان باشد
 شود که موجب خوف غالب خلوق در نماز واجب میشود مانند آنکه
 بادهای بسیار باشد که برخلاف عادت باشد خواه رنگین باشد
 و خواه نباشد و ضاعفهای عظیم و در عدهای بسیار شد و فواید
 شدن فواید و امثال اینها و این بقول ائمه است و کیفیت اینها اینست
 که قصد کند نماز آفتاب گرفتن یا ماه گرفتن یا زلزله یا امانت بکرم
 ادا از حمد و تکبیر واجبست برای خدا با فرموده ای الله یسبح بحمده
 بگوید و حمد و تسبیح بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و سجدت
 کرد و سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و تسبیح بخواند پس رکوع
 کند تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد و از رکوع پنجم که سر بردارد و سجدت
 کند پس حمد و تسبیح بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و سجدت
 کند و این پنج رکوع است که هر یک از آن حمد و تسبیح بخواند و اگر در رکوع اول
 بعد از نماز بعضی از سوره را بخواند و بر رکوع زود و بعد از سر برداشتن
 داشتن نماز تسبیح بخواند عاده حمد میکند و اگر سوره که پنج
 ایه باشد تقریب کند بر رکوعها بگوید که در رکوع اول خوانده اکتفا
 میکند و هم چنین در رکوع دو و سه بگوید و سوره که تقریب کند اکتفا

میتوان کرد و اینرا بشکری بگوید و بعد حمد و سوره بجا
 آورد مگر آنکه وقت تنگ باشد و اول وقت نماز کوف و خسوف باشد
 گرفتار است و آخر وقت قبول مشهور ایندای غیظ شد نیست و آخر
 زرد فطری و جمعی از محققین اینست که تا تمام مجلی نشود و قشش باقیست
 و نماز زلزله و باث که وقتش و نماز نکند و مواظب مشهور است تمام
 عباد است و اگر کسی ترک کند نماز مذکور را با حد و یکی از اینها
 مذکور مشهور میان علما اینست که قضا میکنند نماز را مطلقا
 و جمیع گفته اند که بر ناسی که فراموش کرده باشد قضا نیست مادام
 که تمام غرض گرفته باشد و عمل شود و اگر مطلع نشود
 تا وقت بدر شود مشهور میان اصحاب اینست که قضای کسوفین
 واجب نیست مگر آنکه تمام قرص گرفته باشد و جمیع گفته اند
 واجبست مطلقا و قول اول قوی و ثانی اسوطست و مستحبست
 است که این نماز را بجا آورد و طول بدینند بقدر زوئا
 کوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و اینجلا نشد باشد
 اشهر و قوی اینست که عاده نماز مستحبست و بعضی واجبست
 و مستحبست خواندن سوره های طولانی با وسعت وقت و برابر
 ساختن رکوع و سجود با قرائت و مستحبست قنوت خواندن پیش
 از رکوع دوی و چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در ایام زلزله مگر
 این را بجا آورد مناسب است ان الله یسئد السماء و الارض

ان ترؤا ولا یمن ذالنا ان استکها من احوالهم یسئد الله سقا
 حلهما غفورا و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که
 هر که در وقت خواب این آیه را بخواند خانه بر سرش خراب نشود
فصل در نماز استسقا یعنی نماز طلب باران در وقت که باران
 گراید و آب چشمها و چاهها که شود و گفته اند نماز مثل نماز عید
 است که بنا بقامت کورش و بجماعت باید کرد و در وقتها پیش
 طلبت بجماعت و استغفار از گناهان و طلب باران باید کرد و
 پسین دعاها دعای نوزدهم صحیفه کامله است و اکثر گفته اند
 و قش طلوع افنا بیست تا زوال و باید که امام امر کند مردم را که
 در روزی بدانند و روز سیم پادشاهان برین برد و اینرا بشکری
 سیم جمعه باشد یا دو شنبه و بجمعه برین روند یا یکشنبه
 و یا سکنیه و قار و مؤذنان غصاها بدست گرفته پیش روی ایشان
 بروند و چون امام از نماز فارغ شود بر منبر بالا رود و در آنجا بگوید
 یا آنکه جانب راست را بجا نب چپ و بجانب چپ را بجا نب راست پس
 رو بقبله کند و یا از بلند صد مرتبه یا الله اکبر بگوید و بجانب
 راست بگردد و صد مرتبه سبحان الله بگوید پس بجانب چپ بگردد
 و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید پس رو بچپ کند و صد مرتبه الحمد
 لله بگوید و گفته اند مردم در ذکرها موافقت کنند با او در کشتن
 پس در خطبه بخواند و منبأ لعله کند در استغفار و دعا و طلب حیرت

وخطبه‌های منقوله بطریق و دور نبوت که اگر اندک هزار بعد از خطبه
 بخواند باز خوب باشد **فصل بیستم** در بیان نماز حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله سیدین طاهرین پسندیدم عن ابن حضرت امام رضا علیه السلام
 روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کرد نماز نماز جعفر طهارت حضرت
 فرمود که چنانچه نماز نماز حضرت رسول شاه حضرت رسول نماز نماز
 نکرده باشد و شب با جعفر نماز آنحضرت را نکرده باشد در وی کفایت پدران
 نماز را تعلیم کن بین حضرت فرمود که در رکعت نماز میکنی و در هر رکعت
 یک مرتبه فاتحه و یا نیز در مرتبه سوره انزلنا میخوانی پس در رکوع عمود
 و بعد از آن بر دستان و در سجده اول و سر برداشتن و در سجده دوم
 و سر برداشتن هر یک یک مرتبه تعدد میخوانی پس تشهد میخوانی و بعد
 میگوئی و چون فاتحه شوی همان تو و خدا که هر یک نمائند مگر آنکه اگر
 شده است و هر حاجت که بطلی رواست و بعد از آن این دعا
 میخوانی لا اله الا الله ربنا وربنا باقنا الا اولهین لا اله الا الله
 الصاویحدا و نحن له مسلمون لا اله الا الله لا نعبد الا اياه
 نخلصهین له الذین ولو کون الکافرین لا اله الا الله وحده
 وحده لا یخضع احد و نصر عبده و اعز حجه و مزمع الاخراب
 وحده قل له التک و له الحمد و هو علی کمال قهر و کبریا اللهم
 انت نور السموات و الارض و من فیها من فیها و انت قیام
 السموات و الارض و من فیها من فیها قلت الحمد و انت الحق و اوله

الحق و قولک الحق و انما ذکرت حق و احدثت حق و انما احدثت الحق
 و بیک امت و علیک توکلت و بیک خاصت و بیک خاصت و بیک خاصت
 یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب
 اعلمت ان لا اله الا انت صلی علی محمد و آله و صحبه
 و از حدیثی است که از آنحضرت روایت شده است که این نماز را
 نمازهای مشهور است و عامه و خاصه در کتب خود ذکر کرده اند و
 این را از نمازهای روز جمعه شمر کرده اند و از روایات خاصه صاحب جمیع
 نهی شود و ظاهر در سایر ارباب تو آنکه **فصل بیست و یکم** در بیان نماز حضرت
 امیرالمؤمنین با بویه و عیاشی و کلبی و دیگران پسندیدم صحیح و حسن
 و معتبر است و از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر
 چهار رکعت نماز یکبار در هر یک یک رکعت و در هر یک یک رکعت یکبار در هر یک
 پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند چون فارغ گردد میان او و سجده
 کاه می نمایند مگر آنکه امر زهد شده باشد و سید و شیخ از حضرت صادق
 روایت کرده اند که هر چهار رکعت نماز حضرت امیرالمؤمنین او در آن که بهتر
 اید مانند روزی که از مادر متولد شده است و حاجت‌های او برآورده
 شود و در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه سوره توحید بخواند و پس
 فارغ شود پس دعا بخواند که تسبیح آنحضرت است سبحان من لا یلهی
 مع الله سبحان من لا ینقص تراحمه سبحان من لا یشغله الخیر
 سبحان من لا یفتقد ما عینک سبحان من لا ینقطع علیک نعم سبحان

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنَ التَّوْبَةِ وَالْوَقَارِ سُجَّانَ مَنْ يَرَى أَوَّلَ
الْمَثَلِ فِي الصَّفَا سُجَّانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الظَّهْرِ فِي الْهَوَاءِ سُجَّانَ
مَنْ هُوَ مَكْدَا وَلَا هَلْكَتَا عَهْرُهُ وَسَيَدُ كَهْنَهُ اسْتَكْدِرُ قَوْلًا
دِكْرًا وَدَرْشًا اسْتَكْدِرُ كَلِمَاتًا زَاهِمًا زَيْتِيغًا مَشْهُورًا حَضْرًا فَاطِمَةَ
زَاكِدَةً زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا
صَلَاةً بِرَحْمَةِ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدٍ وَشَيْخِ دَرْوَيْشِ صَبَاحِ ابْنِ
نَمَازِ مَرْسَلِ تَوَابِ كَرَمِهِ وَكَهْنَهُ اسْتَكْدِرُ كَيْفُونَ سَلَامًا بِكَيْفِ تَبِيحِ
فَاطِمَةَ زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا
بِرِ كَهْنَهُ اسْتَكْدِرُ كَلِمَاتًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا
دَعَا فَاغْرُغْ شَوْذَرًا نَوْمًا وَزَاعِمًا يَجُودُ بِرَهْنِهِ كَنْدُ وَبِجَاهِ رُؤُوسِ
وَجَمْعِ مَسَاجِدِ سَبْجِهِ زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا
وَدَعَا كَنْدُ وَخَاجَاتِ خُودِ زَا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا
بِخُودِ نَا مَنِ لَيْسَ عَهْرُهُ رَبِّ بَدْعِي نَا مَنِ لَيْسَ قَوْلُهُ أَلَهُ بَحْثِي نَا
مَنِ لَيْسَ دُونَهُ مَالِكُ بَعَثِي نَا مَنِ لَيْسَ لَهُ وَبِرِ بُوَيْفِ نَا مَنِ لَيْسَ
لَهُ خَاجِبُ بَرِي نَا مَنِ لَيْسَ لَهُ تَوَابُ بَحْثِي نَا مَنِ لَا يَزِيدُ عَلَ
كَثْرَةِ الشُّؤْلِ إِلَّا الْاَكْثَرُ وَمَا وَجُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ الْاَكْثَرُ نَوْبًا لِاِعْفُو
وَصَحْحًا صِلَ عَلَ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَافْعَلْ بِكَ كَذَا وَكَذَا بِرِجَاهِ
وَأَفْضَلِ كَذَا وَكَذَا خَاجِمًا يَجُودُ نَا دَكْدِكُ فَصَلِّ شَمْرًا دَرْبِي نَا
كَهْنِي وَفَضْلِي وَاحْكَامِ نَمَازِ حَضْرَتِ جَعْفَرِ هَارِ اسْتَكْدِرُ كَلِمَاتًا

بَدْعِي

بَدْعِي نَمَازِ حَضْرَتِ جَعْفَرِ هَارِ اسْتَكْدِرُ كَلِمَاتًا
زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا
نَادِرِي زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا زَاهِمًا
امير المؤمنين واقارب الخضر كذا زاهدنا زاهدنا زاهدنا زاهدنا زاهدنا زاهدنا زاهدنا زاهدنا
نسبت داده اند وبعده از نوافل شبانه روزی عزیزی محبت
سند و کثرت ثواب با بهمان غیر شد و بسند معتبر از حضرت امام
زین العابدین علیه السلام منقولست که چون جمعه طهارت زیاد
حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام را در جمعه نماز کرد و روزی آمد
که غنچه بر دست امیر المؤمنین شد بود حضرت رسول بقدر
مسافت بکثرت با آب با استقبال او شتافت چون جعفر نظرش بر
جمال عبدالمطلب افتاد شتافتا فانه بجانب حضرت کذا
حضرت را در بر گرفت و دست در گردن او کرد و در مساحتی
با او سخن گفت پس با قامه غضبنا سوار شد و جعفر را در پهن خود شتافت
پس چون ناقه بر راه افتاد حضرت فرمود که آن جعفری زیاد زین
بخشش بزرگ کن نسبت بنو جعفری تو را عطا کن که آن بجای بدیم
مخوامی تو را بزرگیم مردم کان کن ند که مال از غنای زین
با و عطا خواهد نمود جعفر گفت بلی پدر و مادرم فدای تو باد
پس حضرت نماز تسبیح را با او تعلیم نمود و حضرت صادق علیه
السلام فرمود که صفتش اینست که سخاوت رکعتش بدو نشهد

بِحَدِيثِكَ عَوَاذًا عَلَى الْمَذْمُومِينَ بِحَيْثُكَ تَحْتَفَتُ سَكَانَ رِضْوَانِكَ عَنْ
طَاعَتِكَ فَكَيْفَ تَكُونُ عَلَيْهِمْ عَطْوًا بِمُجُودِكَ جَوَادًا بِبُضَائِكَ عَوَاذًا
بِكَرَمَتِكَ يَا إِلَهَ الْإِسْتِثْنَانِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِرُحْمَتِكَ
مُخَضَّرًا بِمُجُودِكَ مَفْضَلًا بِرُحْمَتِكَ حَاجَتُ خُرُودِي بِرُحْمَتِكَ يَا
نَمَازِيكَ جَفْنًا بِرُحْمَتِكَ يَا بِنْدَ عَارِ الْبُخَانِ وَطَوَائِعِ خُودِي إِذَا خَدَا طَلِبُكَ
كَبِيرًا وَرُودُهُ مَبْشُورًا إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى دَعَايَ دَعَايَ بِرُحْمَتِكَ يَا بِنَمَازِيكَ
شَيْخًا وَسَيِّدًا سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعَرَضُ وَرَدُّهُ بِرُحْمَتِكَ يَا مَنْ تَعَلَّقَتْ
بِالْحُجْرَةِ وَتَكْرَمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَدْعِي الشَّيْبَ إِلَّا لَمْ يَجْلُجْ جِلْدُهُ
سُبْحَانَ مَنْ حَضَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَتَعَلَّقَتْ بِرُحْمَتِكَ يَا مَنْ سُبْحَانَ ذِي
الْقُرْبَى وَالْحَيْمِ سُبْحَانَ ذِي الْعُدَّةِ وَالْكَرَمِ يَا مَنْ لَوْ لَمْ يَكُنْ سُبْحَانَ مَنْ
الْعَرَبُ مِنْ عَرَبِيَّتِكَ وَمُنْفَعِي الرَّحْمَةِ مِنْ كَلْبِكَ وَيَا مَنْ مَلَكَ الْأَعْيُنَ
وَكَلَّمَ نَبِيَّكَ لَأَشْفَاكَ يَا مَنْ تَعَلَّقَتْ بِرُحْمَتِكَ يَا مَنْ تَعَلَّقَتْ بِرُحْمَتِكَ
وَأَلْحَمَ الْكَلْبِيَّ مِنَ الظَّاهِرِينَ وَأَنْ يَجْمَعَ عَلَى خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بَعْدَ عَمْرٍو يَا إِلَهَ أَسْمَاءِ الْقَبُورِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ طَالِقِ الرَّؤُوفِ
الْبَصِيصِ الْبَيْهَاتِ الْبَدِيعِ لَكَ الْكِرَامُ وَلَكَ الْجِدُّ وَلَكَ الْمَنْزُورُ وَلَكَ
الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَسَدِّكَ لِأَشْرِكِكَ لَكَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا يَا صَمَدًا
يَا مَنْ لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ وَلَا يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا يَا أَمَلِ الْغُفُورِ
وَيَا أَمَلِ الْغَفْرِ يَا رَحْمَةَ الرَّاحِمِينَ يَا غُفُورًا يَا غُفُورًا يَا غُفُورًا
أَنْتَ رَبِّي وَرَبِّي وَأَبِي وَرَحْمَتِي مِنْ تَقْوِيكَ يَا أَمَلِ الْغُفُورِ يَا رَحْمَةَ الرَّاحِمِينَ

بِحَدِيثِكَ عَوَاذًا عَلَى الْمَذْمُومِينَ بِحَيْثُكَ تَحْتَفَتُ سَكَانَ رِضْوَانِكَ عَنْ
طَاعَتِكَ فَكَيْفَ تَكُونُ عَلَيْهِمْ عَطْوًا بِمُجُودِكَ جَوَادًا بِبُضَائِكَ عَوَاذًا
بِكَرَمَتِكَ يَا إِلَهَ الْإِسْتِثْنَانِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِرُحْمَتِكَ
مُخَضَّرًا بِمُجُودِكَ مَفْضَلًا بِرُحْمَتِكَ حَاجَتُ خُرُودِي بِرُحْمَتِكَ يَا
نَمَازِيكَ جَفْنًا بِرُحْمَتِكَ يَا بِنْدَ عَارِ الْبُخَانِ وَطَوَائِعِ خُودِي إِذَا خَدَا طَلِبُكَ
كَبِيرًا وَرُودُهُ مَبْشُورًا إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى دَعَايَ دَعَايَ بِرُحْمَتِكَ يَا بِنَمَازِيكَ
شَيْخًا وَسَيِّدًا سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعَرَضُ وَرَدُّهُ بِرُحْمَتِكَ يَا مَنْ تَعَلَّقَتْ
بِالْحُجْرَةِ وَتَكْرَمَ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَدْعِي الشَّيْبَ إِلَّا لَمْ يَجْلُجْ جِلْدُهُ
سُبْحَانَ مَنْ حَضَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَتَعَلَّقَتْ بِرُحْمَتِكَ يَا مَنْ سُبْحَانَ ذِي
الْقُرْبَى وَالْحَيْمِ سُبْحَانَ ذِي الْعُدَّةِ وَالْكَرَمِ يَا مَنْ لَوْ لَمْ يَكُنْ سُبْحَانَ مَنْ
الْعَرَبُ مِنْ عَرَبِيَّتِكَ وَمُنْفَعِي الرَّحْمَةِ مِنْ كَلْبِكَ وَيَا مَنْ مَلَكَ الْأَعْيُنَ
وَكَلَّمَ نَبِيَّكَ لَأَشْفَاكَ يَا مَنْ تَعَلَّقَتْ بِرُحْمَتِكَ يَا مَنْ تَعَلَّقَتْ بِرُحْمَتِكَ
وَأَلْحَمَ الْكَلْبِيَّ مِنَ الظَّاهِرِينَ وَأَنْ يَجْمَعَ عَلَى خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بَعْدَ عَمْرٍو يَا إِلَهَ أَسْمَاءِ الْقَبُورِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ طَالِقِ الرَّؤُوفِ
الْبَصِيصِ الْبَيْهَاتِ الْبَدِيعِ لَكَ الْكِرَامُ وَلَكَ الْجِدُّ وَلَكَ الْمَنْزُورُ وَلَكَ
الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَسَدِّكَ لِأَشْرِكِكَ لَكَ يَا وَاحِدًا يَا أَحَدًا يَا صَمَدًا
يَا مَنْ لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ وَلَا يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا يَا أَمَلِ الْغُفُورِ
وَيَا أَمَلِ الْغَفْرِ يَا رَحْمَةَ الرَّاحِمِينَ يَا غُفُورًا يَا غُفُورًا يَا غُفُورًا
أَنْتَ رَبِّي وَرَبِّي وَأَبِي وَرَحْمَتِي مِنْ تَقْوِيكَ يَا أَمَلِ الْغُفُورِ يَا رَحْمَةَ الرَّاحِمِينَ

يا ايها المؤمنون انما عبدكم واولادكم واولادكم واولادكم
 بل شايخ ذابيل عبد مقرر متمسك بربك كما متمسك من ذوق
 بولايك انظر الى الله تعالى ليك واتوسل الى الله بك
 واولادك ما بين يدي حواشي الى الله عز وجل فاشفعوا لي في
 فكاك لي رقيب من النار وعفان ذنوبي واجاب يد علي اللهم
 فصل علي محمد واليه وصلى علي وارضوا لي باثم الزمان
 انما احكام اينما زاد دينه قصدا براديهما **اول** بدانند
 مشهور میان علما اهل حق است که نماز حضرت زین العابدین علیه السلام
 روزی پنج بار که در هر حساب شود و همچنین نیت قضای
 نافله میشود که در هر حساب و نماز بر این مضامین وارد شده است و بعضی
 تجویز کرده اند که نماز فرضیه را ادا و قضای کیفیت نماز حضرت میکنند
 و خالی از تقوی نیت و لیکن اسو طه ترک است **دوم** رواها با و اولاد
 شک و اکثر علما گفته اند که کسی که خردنی و بقیه داشته باشد
 میتواند نماز حضرت را بد و تسبیحات بجا آورد و تسبیحات را در راه بخواند
سوم حدیث صحیح وارد شده است که کسی که دو رکعت نماز حضرت را
 بکند او را امر ضروری روی دهد و میتواند نیکو کار برود و دو
 رکعت دیگر را در وقت دیگر کند و اگر بدون غدر چنین نکند
 هم از با هم بکند پس است **چهارم** روایت معتبری از حضرت قائم
 که کسی که تسبیحات نماز حضرت را در هر وضعی فراموش کند هر وقت

بخواند

که بخواند او را خدا کو معترض اینک نشن اگر با هر روایتی
 کند ظاهر این باشد **پنجم** خلافت در تعیین سوره ها که تسبیح
 است که در اینها از خواندن شود و مشهور است که در رکعت اول اذا
 زلزلت و در دوم و العاديات و در سیم اذا جاء نصر الله و در چهارم
 قل هو الله احد بخوانند و این با بویه و دیگرش در رکعت اول و العاديات
 و در دوم اذا زلزلت گفت همانند در روایتی که اول اذا زلزلت و در دوم
 اذا جاء و در سیم انما انزلناه و در چهارم تو حید وارد شده است و در
 روایت صحیح وارد شده است که در هر رکعت قل يا ايها الكافرون
 و قل هو الله احد بخوانند و در روایتی وارد شده است که هر کس که
 بخواند و این با بویه گفت است که هر کس با سون تو حید میتواند کرد
 و ظاهر هر خوب است که چه اول و سیم افضل است **ششم** مشهور
 است که تسبیحات بعد از سجده دو رکعت اول و سیم از تسبیحات
 و بعضی گفته اند بعد از برخواستن بر رکعت دیگر پیش از قرائت بخواند
 و عمل مشهور اولیست **هفتم** بعضی گفته اند که چهار رکعت را یک سلام
 میکند و مشهور و اقوی در سلام است چنانچه کند **هشتم** مشهور
 میان علما است که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از
 قرائت میباید بخوانند و این با بویه موافق بعضی روایات قابل شده است
 که بخواند میان نماز که پیش از قرائت بخواند یا بعد از قرائت و عمل
 مشهور و اقوی و اولیست **فصل هفتم** در بیان فضیلت و اعمال

روز نوروز است بدانکه میان علمای در تبیین روز نوروز اختلاف بسیار
هست آنچه گفته اند هم ابراست از ماههای رجب و قعدة گفته اند
فهرست طاعت و شهور است که اول انتقال شمسی است بر سطح شمال
دوران از سنه معلوم است و این طالع را در کتاب بخارا الانوار بط عظیم
داذام و این سنه که پیش ذکر آنجا ندارد و یکسان طبعی بن روزی که در
این از سنه مشهور است از یک بصواب و احتیاط است در حساب
اگر برای اعجاز این بکارند ظاهر این نیست و اما فضایل و احوال
این روز با سانسند معتبر از علی بن تنیس که از خواص حضرت صادق
بوده است منقول است که گفت در روز نوروز بنده شامام جعفر بود
عالمی السلام رفیق فرمود ایام بنام این روز را گفتند فلان تو شوم این روز
بسنکه عجم از تقویم میکنند و در این روز تنگها و قیدها برای یکدیگر
فرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم یعنی خانه که کعبه که در
مغز است که این تقویم کردن نیست مگر برای امر قلهای که شب میگویم
انرا برای تو باقی کنم پس بدو ای من دانشمند این هر یک شما محبوب
لواست از من از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بگریختند
فرمود که ای علی بد رسیده روز نوروز است که حق تعالی در این روز
همان بندگانی را که از او صالح ایشان در روز است که او را بجا
بیرسند و برای او و شکرها را بدهند و درین روز که پرسیدند هیچ
چیز را شکر او کردند و ایمان بیاورند و بجز این و رسولان و پیغمبران

مورخ خلق و انما مان و پیشوا بان دین و ائمه معصومین و این اول روز است
که در آن افتاب طلوع کرده است و بادهای ایستگنده درختان و
زنده است و کلهها و شکوفه های فیض مینا و درین شدن و در این روز گفته
نص علیه السلام بعد از طوفان بر کوه جودی قرار گرفته است و این
روزی است که حق تعالی جنات بشهد چندین هزار کس را که از اول
کشف شد یعنی از طاعون و سبک فتنه خداوند قهار همه را سبازند
پس بعد از زندها که استخوان شده بودند پیچیدگی از چهار خلدای
ان استخوانها گذاشت و از هر دو کمان خود سوال کرد که را و بنامای که
چگونه این استخوانهای پیوسته از زند مگر خاندان حق تعالی و حی
فرستاد بسوی او که ارب بریزد بر استخوانهای ایشان در همان جاهای
خود که هستند پس چندین کرد و همه بپوشانند از زند شدند و این اول
سال فرستاد عجم است و با این نسبت سنت شد که ارب بیکدیگر بپوشند
با آب بنود بریزند و غسل کنند و حق تعالی جزو ان جمیع ایشان
با این قصه نموده است در آنجا که فرموده است انزل الی الذین یخرجوا
من ديارهم و قتلوا في سبيل الله فقال لهم الله موتوا او احياهم
و مفسرین گفته اند که ان پیغمبر حضرت قبل بود و حضرت فرمود که
ایشان بی منزلت کس بودند و فرمود که در این روز بپوشند و غسل کنند
صلی الله علیه و آله بوسی نازل شد یعنی روز نوروز و اوقات بپوشند
که بپوشند و هفت ماه مبارک است و فرمود که این روز است که حضرت

رسالت پیاده صلوات الله علیه و آله بنهای کفار قریش را در مکه شکست
و خضرت را بر همه پیروز در این روزهای کافران شکست و اول اشاره امر
با نکرستی و شپکه روایت کرده اند بطریق بسیار کوشی که خضرت رشتا
خضرت را مهربان با خود بجمل اخراج آورد و خضرت را مهربان امر کرد که بر پشت
انحضرت با لاف و بنهای کافران بر او آورد و شکست پیش از این
که در شب با بر زبود و فرمود که در این روز خضرت رسول امر کرد که خطیب
خود را که بجهت کند با امیرالمؤمنین علیه السلام و افرار کند
او پادشاه مؤمنانست که روز غدیر این روز بوده تا آن روز که سر
کردهای صحابه را گفت بروید و بر علی سلام کنید و بگویند السلام
علیه با امیرالمؤمنین این روز بود و فرمود که در این روز خضرت رسول
خضرت را مهربان با خود بود و ای جنبان که از ایشان بجهت از برای او
بگردید و فرمود که در این روز خضرت خلیفه امیرالمؤمنین علیه السلام
برگشت و یار دیگر که با او از کشته شدن عثمان با انحضرت بجهت
کردند و در این روز خضرت امیرالمؤمنین با خارجیان هم طرد جنگ
کرد و بر ایشان ظفر نایف و سر کرد تا ایشان از کذا و لشد و هم بگفتند
کشت و در این روز قاتل محمد ظاهر خواهد شد و در این روز نامان
دیگر دنیا رجعت خواهد کرد و در این روز قائم مظهر خواهد یافت
بردن مال و در کاسه که جلوه است از محلات کوفه او را بردارند و
کشد و در هیچ روز نوروزی نیست مگر آنکه ما انتظار فرج میکنیم

نوا

نبره که از روزهای ما و روزهای شهبان مانست از روز داعی ما حفظ
کردند و سرش از ارقابت کردند و شماع را با از اصابع کردید و خضرت
فرمود عملی که چون روز نوروز شود غسل بکن و یکمترین جامه های
خود را بپوش و بهترین بویهای خوش خود را بپوش و در آن روز و روزت
بدارند چون از نماز پیشین و پسین و نوافلهای آن فارغ شوی چهار رکعت
نماز بکن تا رید و سلام و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه سوره ان
اتزلنا میخوان و در رکعت دوم سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت
سوم بعد از حمد سه مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت چهارم سه
مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد
از نماز بجهت شکر و واپسند غار بخوان اللهم صل علی محمد و آل محمد
الاولیاء و صلیب بن و علی جمیع انبیاء امم و رسالت با فضل علی
و بارک علیه با فضل بر کائنات و صل علی زوجه و اجنسای علی اللهم
بارک علی محمد و آل محمد و بارک لنا فی یومینا هذا الذی فینا فضلک
و کرمته و شرفه و عظمتک و وسیع علی فی رزقنا و اذ الجلال و الاکرام
اللهم ما غاب عنی فلا یغیب عن عنی عونک و حیظک و ما فقدت
من شیء فلا تفقد منی عونک علیه حتی لا اکتلف ما الا اتمنح
الیه باذا الجلال و الاکرام چون چنین کنی کافان بخواه ساله شو
از زمین شود و بنهار بگو باذا الجلال و الاکرام و در غیر کتب مشهور

روایت کرده اند که در وقت تحویل ایند غار از بسا ریشخندان و گنجیوس حمد
شخصت شش مرتبه گفته اند یا تحویل الحول و الاحوال تحویل حالنا
الی احسن الحال و بزواوت حکیم یا مقیاس القلوب و الا بصار یا ما یفک
الکلیل یا التمار یا تحویل الحول و الاحوال تحویل حالنا الی احسن حالنا
و اینها بصورتی فریاد کرده اند که ایند غار از روزی روز بعد ما داریم کتا
بخوانند یا اللهم ان من سنه جده بدع و انت ملائک قلوبنا استکانت
تبرها و تبرها باهنا و اعوذ بک من شرها و شر ما فیها و استکفیات
مؤمنها و شغلها یا ذا الجلال و الاکرام اگر چه منور در غایت انما
انفای اول را خوانند من هر چند نماز کرده نشود چون ستمندم در اول
چهار است **فصل هشتم** در اعمال ماههای رومیست و سید جلیل
علی بن مطاوس روایت کرده است که روزی سحر از اصحاب نشسته بود
حضرت رسالت پناه داخل شد و بر ایشان سلام فرمود و ایشان بجا
سلام گفتند پس حضرت فرمود که میخواهی تعالیمها بر شما را در غایتی که پیش
مراتبکم کرده است که محتاج بدوای اعلیای نبوده باشد که پس حضرت بپای
عالمه السلام و مسلمان و دیگران سؤال نمودند که اند و آنچه است حضرت
رسول صلی الله علیه و آله بجز ربکم علیه السلام خطاب فرمود که
درمانه نیتان و در پیجای بازان میگری و سوختن فاخته الکتاب و ایها الکفر
و فل هو الله و فل اعوذ برتبا لعنای و فل اعوذ برتبا لعنای و فل یا ایها الکافر
هر یک از هفتاد مرتبه بخواند و بر روایت دیگر سوزن تا از نیش زان بر بختشاد

مرتبه بخواند و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله سبحان
و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و ال محمد و بنبر محمد و هفتاد روز در ایامنا
و پس بن زان اب جمل شاه بخواند و نهدی که خرابی برساند بر منقوش بگردد
نهان است سو کند با دم یکم که چتر شمل گفت که حضرت علی بردار و از کتبی
که بر این ایام شامد هر چه بر آید دریدش باشد غایت بخشش و از او برین
کنند در دهان از بیدن او و استخوانهای او و اگر در لوح دریدنی از بیدن او
مشک درش باشد بخونماهد و بخورد گاری که در کتبی فرستاده اگر
فرزند نداشته باشد و فرزند نخواهد داشت بنسازد با بن نهک بیایمان
او را فرزند روزی که گردد و اگر بن عقبه باشد و فرزند نیاورد و از این باب
با بن نهک بیایمانم در فرزند از او بوجود آید و اگر در وزن پیشخواهند با
دختر از ان باب بیایمانم تصوم و ایشان بعل ای چنانچه حضرت علی علیه السلام
بجای بن بیایمانم انما و غیب یمن بیایمانم و بر تو محرم ذکر انما و انما
و بجای من بیایمانم یعنی محتمل علی پیششده که از خواهد حضرت
و هر که از خواهد پس بر حضرت مبرک جانده برای ایشان پس بران و دختران
بهر نوع که روزا با ایشان عطا میکنند و هر که از خواهد عقبه و بیفرزند مبرک
پس حضرت فرمود که اگر در دست داشته باشد و از این باب بیایمانم
اوستا که در دست داشته باشد و اگر در دست داشته باشد و در دست
خود فخر از ان اب بچکاند و بیایمانم و چشمهای خود را از ان اب بیایمانم
با دن ستمانی بقالی شفا با بدو شامد که در این بین دندلها را محکم کرد

و در نماز خوانش بکند و لعاب بن دندان بخورد تا از کشته و زخمه و اسناید و سینه
طعام و اشامه گدازد این آب هم نرساند و از یادهای قهق و غیر آن مشاخذ
نکرد و در پیش و در شکم هم نرساند و از زکام از آن کشد و در
دندان هم نرساند و در معده و کرم معده را از آن بکشد و در سینه
نکرد و در سینه و اسهال و خوارشیدن و ابله و در جوانی و خون و بلیغ
رغاف و قی نجابت با بد و کور و لاله و کرم زمین که بشود و آب سینه آمد
دیده اش تر و زول نکند و در زدی که موجب افطار روغن و نقصان نماز او
باشد او را عارض نکرد و از سوخته های جنینان و شهاب طین مشاذه
نکرد پس حضرت رسالت صلی الله علیه و آله فرمود که کبریا کف
هر که از این آب بنیاشد و بجمع کرد و نهایی که در کرم باشد بنیاشد
موجب شفای از جمیع آنها کرد و هر چه در کف بنیاشد و ندی که قورباغه
فرساید هر که از این آب نرساند و بنیاشد و بنیاشد و بنیاشد
کردند از نور و روشی و طعام خود را در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان
او جاری گرداند و بکند دل او را از غم و بدبختی و بیا و عطا کند از کرمها
انچه با سبزی از غا همان عطا نکرد و باشد و فرزند غفرت و فرزند رحمت
او فرساید و عرش خجالت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و
از دل او بردارد و از عذوات و دشمنی مردم و بدگویی ایشان نجات یابد
و موجب شفای جمیع امراض گردد **در وقت کوفت** که از این آب شهور
دیده الله بن عمر را میپوشد و با سبب است که در وضع نیست و در غیبت

شیخ شهید دهم که این را به اهل از حضرت شامام جعفر صادق علیه السلام
روایت کرده بود با همین خواص و شوره ها اما اباب و اذکار را با این روش
روایت کرده است بخوانی بر آب نشان فاخته الکلب و اباب الکرم و
شیخ اسم ربك لا اعلی و قل یا ایها الکاذبون و قل اعوذ برب الفلق و قل
اعوذ برب الناس و قل هو الله احد هر که هفتاد مرتبه و بگوید هفتاد مرتبه
لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل
علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا
الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب
بنیاشد از حبس نجات یابد و در سینه و در طبع او غالب نکرد و اگر از آن
خواص که مذکور شد در این آب بنیاشد که در است و آب باران مطلقا
میبارک است و منعمت دارد و خواهد در نشان و خواهد در غیر آن چنانچه در
حکایت مطبوعه حضرت امام الهیومین علیه السلام است که بنیاشد با شامه این آب
که پاک کنند بدن شماس و در دما را در فکند چنانچه حکمتعالی
میفرماید و بفرزاد علی بن السمان ما لم یطهرکم به و یهد عنکم و
الشیطان و یزین علی قلوبکم و ینبئکم به الا قدام بعضی نفرستند
تعالی بر شما از ازا سمان برای آنکه مالک فرزند شما از زبان و بید از شما
و سوسه شیطانی از او دهی شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بان
شما را و در عمل نشان چنانکه است که هر چه خوانند هر یک مجموع آن سو
دها را و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که بخوانند نماید

اش عظمه نوزده تا بیست و یک و در این سالها ایام از بیست و سه روز
کاز نوزده تا بیست و یک در داخل نسیان ماه رومی میشوند و ماه نسیان
روز است و از حضرت صادق منقولست که در هجرت خیران البته بیست و یک
بکن و اگر بیشتر شود در چهارده بکن و از خیران تفرقه باشتاد و چهار تا
نوزده است و آن نیز سه روز است و خیران مامتقولست چنانچه
در حدیث معتبره منقولست که در زمان حضرت صادق علیه السلام
ماه خیران مذکور شد حضرت فرمود که اینها هجرت حضرت است مومن
در این ماه تفرقه کرد یعنی ستر اهل و در یک شب و یک روز صد هزار کس
ایشان کردند و یازدهمین که معجزان حضرت منقولست که حضرت را ایام
زادگوشاه خیران نزدیک مکه کردند یعنی مؤمنان در این ایام بسیار شد
و بدانند که ماههای رومی بنا بر سرک فنادیست و عدد آنها دوازده است
با این ترتیب نشین اول تا ششم تا آخر کانون اول کانون الاخر شنباط
از او نسیان با خیران تفرقه یاب اول و چهار ماه را می مکه نیک که از هجرت
الاخر نسیان و خیران و ایام او است و هفت دیگر غیر شنباط را می مکه
مکه نیک و شنباط را در سه سال منوال بیست و هشت مکه نیک و گذ
سال چهارم که سال کب است ایشان است بیست و نه مکه نیک و سال ایشان
سه صد و هشت و پنجاه و نوزده است و در این سال اول که اول سال ایشان
دو این سالها موافق نوزده درجه مکه نیک است و تفرقه اهل در کتاب بخار
الانوار مکه کور است و چون ایامها در احوال مذکور شد است

مجلس خدیجه ابراد نمودیم **باب بیست و نهم** در بیان احکام اموات است و در آن
بیست و هشت **فصل اول** در بیان ادب و احکام حال احضار و برکت است
مباش است با بیکدیگر چون در دنیا راه را موقت ظاهر شود موشه اخوان شو
کردند و از یکا همان خود نوبه کند و بر یکدشها نادم و پیشها ن کرد و
غازم کرد که اگر نکرند نماز مکه یک معصیت الهی نکرند و برکت است
بجسوف خندان و متعلق آنچه بر ذمه او باشد داد کند و بد بکن نکند از پیش
بهد و ثلث مال خود وصیت کند که بخیر ایشان برایشان و طفل و مساکین
سایر و سوره برکت نماید پس برای فریتم از برادران مؤمن بطلبد و مکه
را غیب کرده باشد با اذیت رساننده باشد که حاضر باشد از ایشان
التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب باشد از حاضران التماس
نماید که از او عفو کنند و ایشان را از او راضی گردانند و از برای ایشان
استغفار نماید پس امور اطفال و صباغ خود را بعد از توکل بر خدای
القدس الهی بپس بگذارد و وصی برای او لاد صغیر خود تعیین نماید پس گفتن
خود را حاضر سازد و شهادت بر اریا تها و ادعیه که وارد شده است
که سنت است که بر گفتن نوشته شود بفرمان مکه نیک حضرت امام حسین
بر آن بنویسد و اگر پیشتر گفتن امهها نکرده باشد ناما مؤمن است که
گفتن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که گفتن یا او باشد در زمان ایشا و از اطفال ن نویسد
هر که نظرش بر آن گفتن افتد برای او حسنه نوشته میشود و یا بگوید

ان وقتاً بود و در وقت محفل عالی و شفاعت رسول خدا و ائمه فدا علیهم
 السلام بود که با شکر و بندگی عزیز حضرت رسالت پناه مشغول شد و کرم
 در وقت مهربان و صفت بگویند دعای که عمل و نفع مرآت و مری اوست
 گفتند یا رسول الله چگونه وصفت کنی و نمودی چون زیدک و وفات و شوق
 و مردم نزد جمع شوند بگویند اللهم فسر لنا السموات و الارض غایب العیب
 و انفضاض الرحمن الرحیم فی اعقابنا فی شهادتنا ان لا اله الا انت و وحدتک
 لا شریک لک و ان عبادک صلی الله علیهم و آله عبدک و رسولک و ان
 الشاعة البیة لا یسبها و انک تبعث من فی القبور و ان الحق یسبح
 و ان الحق حق و ما وعد الله فیها من التجر من المال کل و الکسب و الیک
 حق و ان النار حق و ان الایمان حق و ان الهمین کا و صفت و ان الایمان
 کا شعت و ان القول کا کانت و ان القرآن کا انزلت و انک انت الله
 الحق البیون و انی اعهد ما لیک فی غار الدنیا بن و صفت بیک و یا و یا
 الاسلام دینا و یحیی صلی الله علیهم و آله بیدیا و یصل الایمان و یا للقرآن
 کا با و ان ما لیک بیدیا خلد و علیهم السلام انجمن اللهم انت شیخ
 عند شرفی و یجاب عند کرمی و عندی عن الامور الی ان یزک س
 و انت و یجیب یعنی و الی و الی الباقی صلی علی محمد و آله و لا تکلیبی
 الی فقی علی هر که این کلمات و این فی تیری و اششوق و اجصل بی عندک
 عهدا بوم الفاتک منشور این حضرت رسول صلی الله علیه و آله و فرمود
 که این عهد و بیبان بهتنت با خدا در روزی که میخواهد وصفت کند خود

واجب و لا یشت برهم سلمان و صفت اعتقاد از ایشان که ذکر کا سلم
 المقهرین ذکر کرده ام در وقت کند و همه کفرمان رساند اما در میان کفران
 بگذاردند و چون آثار احضار ظاهر شود این دعا را مکر بخوانند اللهم انجمن
 الکثیر من معصیتک و اقبل منی الی سبب من طاعتک تا جان کند ک
 او اسان کرد و دوباره بگذارد و خویشان و برادران مؤمن در این دعا او را
 تنها نکنند و نزد او فران و در غایت خود و سون دیر و و الاضافا نزد
 این خوانند و اعتقاد بود حدایت و صفات کالبه المی و رسالت حضرت
 رسالت و اما نامت اتم هدی بنغصیل و اعتقاد دعا و هیبت و قد
 و سوال قبر سابر اعتقادات حق زامکر نلقین او کنند که بگوید و بناد او
 او زند و اگر نتواند خواند نزد این خوانند و دعای عبدله را بر او میخوانند
 و اگر عیب ندانند ضامنش بر او نلقا کنند که در این وقت شیطان بر او
 دست نیابد که او را از زمین بر کند و بناد که کل طیبه لا اله الا الله
 بیسها و بگوید و مکر نلقین او کنند زیرا که در حدیث معتبر وارد است
 که هر که بخواند این دعا را لا اله الا الله باشد داخل بهشت شود و در حدیث معتبر
 وارد است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که لایقین کند و در کان خود
 لا اله الا الله بدست بیکه کافران از دهر می شکند و مؤمنان مؤمنند در
 حال جنات و نزدیکان و نزد معشوق کرد بدن و هر که در وقت کرم مرگ این
 کلمات طیب بگوید یا بگوید داخل بهشت کرد و واسطه است که در این حال باری
 او را بخواند قبله بگذرانند تا ملائکه رحمت با او و او زند و در این وقت

لا بد از زنان و شوهر اولیست از دیگران واسطه آنستکه در پیش رو و در عقب
غسل ندهند و غسل و نماز و سایر احکام مہت واجبست برای مہت
العی غشی و درستی و سایر فرق مخالفان خلافست و ظاهر واجب است
مگر در حال تقیہ و شہدہی که در جماعت با امان زمان کشته شد باشد
و در مکر و کرمه باشد و از غسل نیندھند و کفن نیکند و با جناہ کتا
پوشید باشد در کفن کنند و بعضی گفته اند که در مکر و کرمه کشته شود
چنین است و حال از حقوق نیست و مشهور میان اصحاب است که هر که از
مہت عضو یافت شود که در آن استخوان باشد بشویند و کفن میکنند
و کفن میکنند و بعضی گفته اند را نجس واجب دانسته اند و اگر کفن
باشد که جل در آن باشد از هم بسیار کرد و اسوطه آنستکه اگر کسی
نہا باشد باز چہر کنند و ہم چہر آن کہ جمیع استخوانهای مہلک بیایند
که در استخوان باشد شہو و آنستکه در کتف و پهلوی و در مہت میکنند
و بعضی این پیچید را واجب ندانند و بگویند که از شکم ناطفہ شود
هر که در جمہا و رماہ زیادہ داشته باشد غسل مہلکند و کفن میکنند
و در مہت میکنند و نماز نیست و بعضی گفته اند بستہ جامہ کفن کنند
و هر که در جمہا و رماہ نداشتہ باشد شہو و آنستکه در کتف و پهلوی و کتف
میکند و در رماہ و کتف و پهلوی کتف و کتف و کتف و کتف و کتف و کتف
خالقت طفل را اعتبار کرد و در غسل و کفن بر جمہا و رماہ و این
اسوطه است و اگر عضو استخوان داری از زینت بریدن باشد اسوطه است

کف

کف غسل و کفن و دفن کنند اگر چه اظہار عدم وجودست و اگر طفل در شکم مادر
مردگی باشد و مادر زینت باشد که تواند درست بپوشد و او را در کتف
باید بپوشند و بپوشند و اگر مادر بپوشد و طفل زینت باشد
شکم مادر و امشکافند از جناب چہر و طفل را بپوشند و او را زینت
باید آنستکه شکم مادر بپوشد و واجبست که در زامر غسل دهند و زینت
زینت لاجنہ موضع اول زینت و شوهر که بقول اشہر و اقوی کہ مہلک است
غسل میتواند داد و اسوطه آنستکه از زینت مہ غسل دهند و نکند
نکنند و طفل آنستکه بدون صورت غسل ندهند خصوصاً در زینت
دوم چہا است که از کتف نچود از غسل دهند هر که زینت کتف یا در جمہا کتف
باشد و در غسل کتف را از اختلافست بہم چہا است کہ غسل دهند و کتف
در کتف مہا از رماہ و زینت جنابہ لیسہ سنا لہا رماہ و کتف
و کتف سنا لہا زینت چہر که در مہت چہا مہر که در مہت شہو و کتف باشد
که در غسل دهند زینت مہت چہا و او را غسل دهند از زینت مہت چہا
است هر که زینت شہو باشد و ظاهر در کتف و کتف و کتف چہا
غسل میتوان داد و اسوطه آنستکه تا مکر شود زینت و کتف و کتف
غسل دهند و اما کتف غسل مہلک پیش از غسل کتف مہا کتف
اول و کتف و کتف از زینت مہت چہا و بعد از آن بہر مہت چہا کتف و کتف
بالا این بہر مہت چہا کتف و کتف و کتف از زینت مہت چہا کتف و کتف
منوجہ غسل شود و اگر مہلک باشد کہ مہت چہا از زینت غسل برود و کتف

کف

یاختن تمیز یا نادر است و مستحب است که در وقت غسل با آب میوه
بسی قبل باشد بطریق حال احتضار و بعضی واجب دانسته اند
که در سایر احوال باید چنان باشد مگر در حال نماز و حال دفن و یا در نماز
پیش از آنکه اگر نخواهد با آب میوه غسل دهد و اگر نخواهد آنکه بشوید
و نیز باید که در وقت غسل که در وقت غسل دادن عورتین
بیشتر بشوید و در وقت غسل که واجب است که اول از آنجا است از گردن
مبتدئ بکند و سنت است که برای عورتین پیش از غسل از طرف پایین بکند
و اگر نیت باشد باذن و در وقت غسل که در وقت غسل پیش از آنکه
غسل دهد که برای استمان نیت است و سنت است که در وقت غسل پیش از آنکه
بکوبد بر زانو و در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
نیم کند و اگر شوار باشد و خوف شکستن باشد دست بر زانو و در وقت
است که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
و بعد از آن با آب شام و سنت است که اول دستهای پیش از آنکه از آنجا
بشوید بنا بر بعضی از علماء است که در وقت غسل پیش از آنکه از آنجا
خواهد عورتین بشوید که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
چوب بشوید پیش از آنکه و سنت است که اول عورتین پیش از آنکه از آنجا
اشنان سه مرتبه بشوید و آب بسیار بر زانو خوب است یا از شوید در وقت
برای لای شکست که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
اهد و اگر چیزی بر بدن باشد بجز آنکه بشوید و اگر زن شامل باشد و خوف

افنا دن فرزند باشد دست بر شکست که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
خود را با آب بشوید یعنی آنکه که دست بر شکست که در وقت غسل که در وقت غسل
بیشتر از آنکه در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
کند که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
و یا با آب شام که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
نند اگر دو کس باشند هر کس نیت کند و هر کس نیت کند که در وقت غسل که در وقت غسل
اول بکند و از برای غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
میکنند که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
است از برای وضو یا قریب آنکه در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
احوط است که اول بجانب راست سر بر زانو و بعد از آن بجانب چپ
و سنت است که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
بخواهد با آب شام و سنت است که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
سبب است که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
اب رختن دست بر شکست که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
است و دست پیش از آنکه از آنجا که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
کند که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل که در وقت غسل
بگذراند و بر پهلوی راست بخوابد و پهلوی چپ را بر زمین طریقی که
مذکور است سه مرتبه بشوید و در آب سرد و در آب سرد و در آب سرد و در آب سرد

انکه سدی ندارد و بعضی گفتند که اندک بپاید هفت روز باشد
 و بعضی باطل و بعضی که طل و نیم هفت اند که نزدیک به بیست پنج
 روز و زیادتر باشد و گویا این زمانها برای شستن فرج و سایر اعضا بهتر
 از غسل بوده باشد و اسحوط انکه در آب غسل اخذ داخل نکند که
 مضاف شود و آبش نکوشند و بعضی فرمایند که شستن هر جای که شستن
 ضعف سینه وارد شده است و شاید بگفتند که آنچه خلاف شهرت
 است پس شستن بخواباند و بپوشد که اثرش در او ظاهر
 طرف شود و اندک فوری از بزم میبندد و داخل آب میکند و غسل
 در آن دستهای خود را از فرقی بشوید و غسل انکه دست سینه ازین
 ناصف زرع باب کافور بشوید سه مرتبه و فرجش سه مرتبه بشوید
 بجان خود که با دستمالی دست بچسباید و دست بر شکم میت بکشد
 بجماری عطر انکه اندک دست بشکست که سینه سینه را بکشد
 که فضلات از آن طرف بیرون رود پس از آنجا طالب بریزد و در خانه
 دو بیت کند که این شعر غسل بدهم باب کافور از برای آنکه طایب است
 از برای وضای خدا پس سر را بشوید و دستت که سه مرتبه بشوید و خود
 هر مرتبه ابتدا بچای راست شکر کند و در آنجا بجماری شستن
 چنانکه اسل سه مرتبه و چای چب را سه مرتبه بشوی که در غسل
 سد و مذکور شد بشوید پس شستن بخواباند و از دست خود را
 نامرغین بشوید و نظرها را خوب بشوید که از سد رو کافور در آنجا

و اگر سوری بگریزای اب قراح مینماید که است و اسحوط انکه در غسل
 فراتر از خوشی که اب سید و کافور در آن ریخته شده است بزندان
 و ازین برادر که اینها مطلقا در آن داخل نشد باشد پس در سینه
 ناصف ذراع سه مرتبه باب خالص بشوید استخرا با فرج سینه ازین
 باب خالص سه مرتبه بشوید و اگر در این وقت نینماید که پیش از وضو
 شام بخورد باشد که در اینجا طایب است که غسل مبدل هم اینها را در فرج
 ازینجهان که طایب است و مویز علی الله پس سر را سه مرتبه و چای راست
 سه مرتبه و چای چب را سه مرتبه بشوید که بکرتبه و لاجب است و در فرج
 سه مرتبه و غیر انکه در خانه مبادا در وقت آب ریختن دست بشوید
 بریدن پست و پیش از این غسل و در اشای این غسل دست بر شکم
 و چون از این غسل غسال فارغ شود که خوف از مریض است بپوشد
 در آن نیت که در دوش داخل کند و همچنین در دقایق و بقی اوقات
 ازین به داخل کند که خوف بیرون آمدن خون یا نفاست جمع شده باشد
 پس غسلت که بدین اشیا خشک کند و بعد از آن او را بر روی چای
 کفن بگذارد و دستت که هر مرتبه که پیش از این چای که در آنجا
 بخواند اللهم هذا بدن عبدك المؤمن وقد اخرجت روحه مؤمنا
 ووقفت بدينها فعقولك عقولك پس اگر زن باشد بگوید اللهم ارحم هذا
 بدنك انما المؤمنة و اگر مردی بگوید بگوید اللهم ارحم هذا
 غسل مکر بگوید رب عقولك عقولك ناخدا او را با مریض دستت

که در سینه از عصب سست بر او ظاهر شود بکسی نفل نکند تا حتمنا لی کا فان او را
بها مرز در چنانچه از نادیده شود و سستی است که غسل دهند از جانب راست
باشد و کوفت را در زیر او قبل بکنند و تحت ستر نیز باشد که آب غسل در
آن کوفت رود و مکشوفت که آب غسل را بچنانکه در آن بول و غاب کند
بریزند و اگر چنانچه باشد که کفایت ندارد در آن بریزند و در آن مکشوفت
میشود آب که غسل دادن مکشوفت را در وقت مکشوفت که در آن در آن
پانچای خود بکشد **فصل ششم** که ناخن پیش از آنکه در آن باشد
بکشد و اگر در آن باشد و مو را با مو را در آن غسل جدا شود باید که در آن
کفن کند و از دست در آن بکشد تا آنکه در آن از آن بفرغد
السلام کند و بعد از آن صادق داد و فرمود که با من در آن در آن
صد رو که در آن بکشد با آب فراخ غسل دهند و سوط است که
مرتب غسل دهند و اگر پیش از آن در آن سوط است که مرتب بکشد
سد غسل دهند و اگر آب بریزند با آن غسل نماند که خوفان باشد
که در آن سست از آن پیش از آنکه در آن ظاهر است که کفایت است
بهم سوط است و پیش از آنکه در آن سست است که در آن سست است
این پیش از آنکه در آن سست است که در آن سست است که در آن سست است
برای رضای خدا و نیت دیگر از آنکه در آن سست است که در آن سست است
غسل کا فوراً حنطا و فریضه الله و هم چنین فراموشی نیت کند که در
خود را نشانند و بر پیشانی است بکشد و دیگر پیش دست راست

سست بکشد و بعد از آن بر پشت دست چپ و اگر در وضو سست دهد که در
برای وضو سست را برای وضو سست و اگر سست باشد و از غسل کا فور
ندهند و سست نکند **فصل ششم** در کفن کردن سست واجب است که
میشود که کفن کنند و اگر چنانکه اندک اول آنها است که از آن سست
از سست است و سست است که سست است که سست است و تا پانچ
بر سست است و سست است که سست است که سست است که سست است
کفایت است که سست است که سست است که سست است که سست است
سست است که سست است که سست است که سست است که سست است
و سست است که سست است که سست است که سست است که سست است
بکشد و سست است که سست است که سست است که سست است که سست است
و سست است که سست است که سست است که سست است که سست است
از سست است که سست است که سست است که سست است که سست است
است که سست است که سست است که سست است که سست است که سست است
جمله دو سست است که سست است که سست است که سست است که سست است
احال معلوم نیست و در سست است که سست است که سست است که سست است
نباشد و علی کفایت است که سست است که سست است که سست است که سست است
راست است سست است که سست است که سست است که سست است که سست است
سست است که سست است که سست است که سست است که سست است که سست است
که سست است که سست است که سست است که سست است که سست است که سست است

زاده کنند برای آنکه با نکر سر از آبشکافند و بر که بیت بندند و بیدیه
بسیار بر در بر و فرج سبب بکند و اگر زن باشد پیشه پیشه بگذارد و
اگر پیشه غیره که خور و پاشند گشاید نباید باشد و سوسو بکند و از آبشکاف
بیاورد و در آن روز پانچ بر کمرش بندد و در آن روز و در آن وقت که بکشد
که خور و پاشد که کلا شده اند اگر چه در آنها زایم بود و آنها را آبشکاف
بان خره سخت بپزند و در پیچند تا از آنها فرساید که منسحق شود سرش را
در آن پیچیده اند و فرزند و سنست که عمامه از برای عمر در دنیا دکنند که
بر خود سرش بگرداند و موافق مشهور بر حرک بگرداند و سفای عامه
را از هر طرف بد آوردند و بر سینه سبب است از آن چیز ایجاب راست و در
بجانب چپ و بدل از عمامه در آن برای زن منسحق مزایا کنند و با پیچیده بر سینه
زن به بستند که دستهای او را بگردانند و در پیشتر که زنند و مکروه است
که زن از کان باشد با پیچیده از آن کنند که است بن داشته باشد اما
اگر پیش از پیچیده خودش کهن کنند در کار نیست بریدن است بن و با آنکه
با کاپیت اما نکند و بندها پیشل بر بند و سنست که پیشتر که زن کنند
در پیچیده که در آن نماز میگردد است و اگر در پیچیده از آن عمامه وصلی
نیز کهن کنند که شاه بد نباشد و سنست است در نیامه که در آن امر
بسته است در حج با عمامه کهن کنند و سنست است که کهن خوش قماش و
صاحب قیمت باشد چنانچه در حدیث وارد شده که زن که کند که کهن
مروگان خود را که زینت ایشانست و بدان کهنها در مقام مبعوث میشوند

و سنست که در وقت کهن مضایقه و بیسری نکنند و کهن از مال بسیار
خلال از شبیه باشد و سنست موافق مشهور که بر کهن اقرار بر شهادتین
و اقرار بر ائمه نبویست و دعای خوشن و غیر آن در بعضی روزها با آن وارد شده
است و سنست که بر رب خضر نام حضرت علی بن ابی طالب سلام بنویسند و
علما گفته اند سنست که کهن را در پیشانی که از آن بیرون نماند بگذراند و
مکروه است که بایب دهی بر کنند و سنست در وقت که غسل دهند و خوا
که بر کهن کنند دشتها بشر ادا و ش نام غل بشود و بعد از آن شرع کند
در کهن کردن و واجب است خنوط کردن پیش از واجب است که بگذرد و
موضع سیمان یعنی پیشانی و کف دشتها و زانوهای او و انگشت مبین پاها را
کافور تمام است که چه اندک باشد و سوسو است که سبب سوزنهای است
و بر سینه اش بریزند و اگر کوزال با بریزند و بندهای او و بندهای
دشت و در فقهها و زینتها و پیچ و زان و بند انگشتان و سوسو بریزند اما
خنوط است و پیشتر است که کافور خنوط کافور خام جودا نه باشد و سنست
بند دشت شرف باشد که بخار دانه و نیم مثقال است و پیشتر از آن است
که سه مثقال بوده باشد و پیشتر از این است که سینه در هم و نالی بوده باشد
موافق خنوط خضر بن رسول صلی الله علیه و آله که تقریباً هفت مثقال
صفتی بوده باشد و پیشتر است که کافور غسل از این مقدارها نباشد
و سنست مولا است که بر پیشانی او با سبب بگذارد و در اخبار بسیار
وارد شده است که با این چیزها از است مبر از عذاب نمکنند و پیشتر

انکه از چوب درخت خرما باشد و اگر یافت نشود چوب سد کنند
و اگر یافت نشود چوب بید و اگر یافت نشود چوب درخت نار و اگر
نرسد هر چوب نری خوبست و باید از اینها که درخت بر روی آنها
و چوب خشک هر چند از درخت خرما یا آنکه شرف برده باشد تا
ندارد و باید که هر یک بعد از شرب برده باشد تا با یک ذراع دست و بعضی
گفته اند که بعد از استخوان ذراع که از یک شرب بر شست و ظاهر است
هم خوبست و بعضی گفته اند که باید که بر آنها چیزی که نارطوبتشان را بشویند
مانند بیکه از جناب زیت که از یک شرب بر شست که نارطوبتشان را بشویند
باید سازند و دیگر از جناب چوب همان پهلوان و شرف برده که از یک
و بعضی گفته اند که سنبل بر چوب همان شریف است و بوی بسیار است
و اگر قهقهه باشد و بر بدن نماند در کفن گذاشت در میان نمینداند
و اگر یکم از پر کردن غیر حاصلشان این در میان نمینداند و یکم از
بست از اصل مال و سست مقدم بر بدن و وصفت و مهران و اگر چیزی نماند
شده باشد در جنای او را نظم کنند و با آنها کفن کنند و اگر اینها نباشد
برهنه دفن کنند و بعضی گفته اند که از زکون واجب کفن به پهلوان
کرد و خالی از غوی نیست و سنت مؤکد است که مسلمانان و زاکران کفن کنند
چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام نقل است
که هر که کفن کند مؤمنان چنانست که خاشاکش را چاشماوشک باشد تا در
قیامت و هر که بکند از برای مؤمنی قبری چنانست که او را در خانه مؤمنان

نکون بخداداده باشد نار و زویامت و کفن زن بر شوهر واجبست چنانچه
زن مالدار باشد و همچنین کفن بنده بر صاحبش واجبست و اگر از
سخت خطا سخن برسد نباید بدن او را بشویند و اگر کفن او در دهه شده باشد
تا کوفت نکند آنرا شسته اند و او را بشویند و اگر به غیر آن شده باشد شستن
که از موضع زامه را بشویند و کفن را از یکدیگر میگذرانند تا بدن بهت
پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن شود کفن در گدازند و در وقت
بانگ طشت و آفتاب بر بدن و بشویند هر چه است خصوصاً اگر در وقت
سخت نفس شده باشد و نظیر این لازم باشد و کفن از برای آن عنوان نمیشود
و این استحضارست و جمع گفته اند که هر وقت کفن را بر بدن کفن
اندازد و شایسته است که در کفن نیز سنبل است که با آنها شستن
قبله باشد و کسب کرد و غیر آنها را با امام کشته باشد چنانچه در کفن
از راه میکنند و غسل میدهند و اگر کفن با باشد در غسل اول
سر را بشویند و سر را بر او بعضی گفته اند که اگر خون بند نشود کل است
میپزند تا بند شود و از حضرت صادق علیه السلام نقل است
که در کفن چنان کسب اول و خون را بشویند و آب بر او میزنند در غسل و
دست بر بدنش نمیگذارند و جز آنجا بشویند و کافور میگذارند و کسب
میپزند و هم چنین اگر کفن بر بدن باشد و غسل انداخته باشد کافور
میپاشند بر موضع جراح و بوی که از آن میگذارد و بخیر میپزند
که خون بر بدن نیاید و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را

بشوند و بعد از آن در نزدیکی بریا لای کردن مکنند و در زمان کفر
مخفی و در کف سنگام دفن سزا بایند که مکه نهد و در کف مکنند و پیشوا
بجانب قبله مگردانند **فصل چهارم** در نماز نیست است و این نماز و غیر
است **رغم** مسلمانان که در عیون شخصی هم رسانند و اگر یکی از ایشان
بجا آوردند دیگران ساقطه بشود و واجبست نماز بر همه اشاعت
که یا لغ باشد بقی خلاف و اهلوی است که بر طفلی که شش سال تمام
شد باشد نماز واجبست و ظاهر اینست که نماز میتوان کرد و
از شش ساله را اگر زند منوبه شد باشد بعضی است دانسته اند
بعضی است و بعضی است و نماز نیست نماز کردن هر گاه او
خواجه و صاحبان که در اوقات داشته باشند و غایبان که در
خدا میدانند یا گویند خدا در ایشان معلوم کرده است و بر زمینها
که خدا را جسم میداند و غیر ایشان از عتقان خلافتست و ظاهر همین
باشد نمایانند نماز کنند یا بکشد و چنانکه بگوید و در یک چهارم
و لغت کنند که او در وضع نیت ترک نماید کرد و سزاوارین مردم نماز
میتواند و است بنابر مشهور و بعضی گفت که بر خصصت ایشان نماز
جماعت نمیشود و اگر چه میتوان کرد و لحاظ است که با طهارت از اینها
رضعت گرفتن بر خصصت نکند و شوهر از هم خویشانی را است
زن و مردان و اولاد از زنان و وارث اگر چه با است پیش نمازی نداشته باشد
هرگز را اعتقاد داشته باشد و پیش داده مقدم دارد و نماز است که

بجای

پیش نمازی زمان بکند و با مومنان در یک صفت بایند و مردان با یکدیگر
بایند که چه ماموم بکنند یا باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند زنان کد
جنب مردان بایند و اگر حاضر باشد سنتست که در وضو شستن
بایند و واجبست که نماز کند و زن و بی بیله بایند و سزاوارین
راست و یا باشد اگر انام باشد و در ماموم در کمال نیست و لحاظ
است که از زیر چنانچه بیرون نباشند و واجبست که پیش از پیش
و در این نماز طهارت از حدت شرط نیست و جنب و حاضر و بیوضو
نماز نمیتوان کرد و لحاظ است که بنابر شرط نماز بوی که در این نماز
کنند از پوششها عورت و نجس نبودن یا نماند بودن و بر نبودن
و غیر اینها اگر چه اظهر است که هیچ یک در کمال نیست مگر چه
که حرام باشد و از اهل انعام نماز باشد مانند طلا و غیر اینها
و بیایم غصیح و سنتست که با وضو باشد و اگر بجز نماز
داشته باشد با وقت شست باشد سنتست که نیم کند و ظاهر
است که بدون عدد نیز نیم مستحب است و مینباید که از چنان
دور نباشد مگر آنکه در نماز جماعت باشد و صفها در میان
نماز صیبت نمیشود و اگر نماز غسل و کفن نکنند اگر میکر
نداشته باشد او را بیکراند و عورتش را پوشانند و نماز کنند
است که پیش نماز بر اینان مگر بایند و سینه زن بنابر مشهور
است که کفش بکند و اگر موز در نماز داشته باشد در کار نیست

و اگر بایز همه باشد بجز اینست و واجبست که نیت کند و بفرستد
چنین نیت کند که نماز بر این است حاضر میکنم از برای آنکه واجبست
فرموده الله و فرستد بگوید و سنتست که در هر یک پیش از نماز بر دارد
تا محاذی گوشها و بضع در غنچه که اول سنت نمیدانند دست بر شانه
و اول نوبت و در وجوب دعا در میان یکدیگر خلافتست و هر طوطی
بجوبت و ظاهر امر در نماز است و مشهور است که بعد از نیکب اول
بگوید اللهم ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله و بعد از
نیکب دوم بگوید اللهم صل على محمد و آل محمد و بعد از نیکب سوم بگوید
اللهم اغفر للمؤمنين و المؤمنات و بعد از نیکب چهارم بگوید اللهم اغفر
لي هذا البتة و نیکب پنجم بگوید و فارغ شود بجز بیهوشی و وفاقی شمرند
است که چنین کند بعد از نیت بگوید اللهم ان لا اله الا الله و بعد از
الا الله و بعد از لا اله الا الله و بعد از محمد عبدك و رسوله ارسلا
بالحق شيرا و بعد از این بدی الشاعری بگوید اللهم اكبر اللهم
صل على محمد و آل محمد و بارك على محمد و آل محمد و رحم محمد
و آل محمد كما فضيل ما صليت و باركت و رزقت على ابيهم و آلهم
ايك محمد مجيد و صل على جميع الانبياء و المرسلين بربك بوليا لله
اكبر اللهم اغفر للمؤمنين و المؤمنات و المرسلين و المرسلات الاخوان
و منهم و الاموات تابعي بنينا و بيننا و بينهم بارئنا ايك محمد الدعوات
ايك على شكل حق و قبل بربك بوليا لله اكبر اللهم ان لا اله الا الله

و ابر عبدك و ابن اميك و قول بك و انت خير من قول به اللهم ان لا اله الا الله
منه الا خير و انت اعلم به مني اللهم ان كان محسنا و قد في احسانه و
ان كان مسيئا فخطا و زعنه و اغفر له اللهم صل على عبدك في اخلا
عليه بن و اخلف على اميله في الغايرين و ارحمه برحمته ما ارحم
الراحمين بربك بوليا لله اكبر و فارغ میشود و اگر زن باشد بگوید اللهم
ان هذا منك و اینه عبدك و اینه اميك و انت بك و انت خير
من قول به اللهم ان لا اله الا الله و انت اعلم بها مني اللهم ان
كانت محسنة و قد في احسانها و ان كانت مسيئة فخطا و زعنها و
اغفر لها اللهم صل على اميلها في اخلا عليها و اخلف على اميلها
في الغايرين و ارحمها برحمته ما ارحم الراحمين و اگر بعد از هر چهار
نیکب بیدار غایبند و نیت شده ان لا اله الا الله و بعد از لا اله الا الله
و بعد از محمد عبدك و رسوله اللهم صل على محمد و آل محمد و اغفر
للمؤمنين و المؤمنات و هذا النبي فاما منا عبدك و ابر عبدك
و قد فضت روحه اليك و قد احتاج الى رحمتك و انت غفور عن
عنايد اللهم ان لا اله الا الله من ظاهرها الا خير و انت اعلم بربك اللهم
ان كان محسنا فزده في احسانه و ان كان مسيئا فخطا و زعنه و اغفر له
و اگر زن باشد بگوید اللهم ان هذا امي و انت اعلم بها مني و انت
عبدك و قد فضت روحها اليك و قد احتاجت الى رحمتك و
انت غفور عن عنايد اللهم ان لا اله الا الله من ظاهرها الا خير و انت

اعلم كبيرنا اللهم ان كانت حُرْمَةُ ذِي قَبْلِنا وَاِنْ كَانَتْ
 مَسْبُوتَةً فَحَقٌّ وَذَعْنُ سَبْتِنا بِكَلِمَةٍ وَفَوَاحِشُهَا بِالْكَوْفِ جَمِيعُهَا لِاحَادِيثِ فِرْسَانِ
 وَاكْرَهْتُمْ زَهْرَ كِبْرِيَا بِنْدِ غَارِ الْيَمَانِ وَخَوَّبْتُمْ شَهْدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَصَلَّى الْأَنْبِيَاءُ كَمَا وَصَّيْتُمْ مُحَمَّدًا عَبْدَكَ وَرَسُولَهُ اللَّهُ صَلَّى عَلَيَّ
 مُحَمَّدًا عَلَى بَيْتِهِ وَعَلَى الْأُمَّةِ الْهَدَاةِ وَأَغْفِرْ لَنَا وَإِلَّا خَوَّانَا الْبَيْتِ
 سَبْعُونَ بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
 عَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِجِبَالِنَا وَأَمْرَانِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَاللَّيْلِ قُلُوبِنَا عَلَيَّ قُلُوبِنَا وَنَا وَهَدِنَا لِمَا اشْتَلَفْتُمْ بِهِ مِنْ
 الْخَيْرِ يَا ذِي نَيْلِكَ طَهِّرْ مِنْ تَشَاءِ إِلَى خَيْرِ أَوْلِيائِكَ بِقَبُولِ اللَّهُمَّ عَجَلْ
 ابْنَ عَبْدِكَ ابْنَ أَمِيكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِدَاخِرِ أَلْسِنَتِنَا وَاسْتَعْتَبْتَ
 عَنْهُ اللَّهُمَّ فَحَقٌّ وَذَعْنُ سَبْتِنَا بِكَلِمَةٍ وَفَوَاحِشُهَا بِالْكَوْفِ جَمِيعُهَا
 وَتَوَزَّلْ فِي قَبْرِهِ وَقَبْرَتِهِ حَجَّتَهُ وَأَحْبَبْتَهُ بَدِينِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهُ وَكَرِهْنَا بِنْدِ زَاوِلِ دُعَا
 مِيغْوَانِهَا فَجَاكَ لِضَرْطِ مَسْئَلَتِنَا بِكَلِمَةٍ وَفَوَاحِشُهَا بِالْكَوْفِ جَمِيعُهَا
 عَبْدُكَ ابْنُ أَمِيكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِدَاخِرِ أَلْسِنَتِنَا وَاسْتَعْتَبْتَ
 عَنْهَا اللَّهُمَّ فَحَقٌّ وَذَعْنُ سَبْتِنَا بِكَلِمَةٍ وَفَوَاحِشُهَا بِالْكَوْفِ جَمِيعُهَا
 وَتَوَزَّلْ فِي قَبْرِهِ وَقَبْرَتِهِ حَجَّتَهُ وَأَحْبَبْتَهُ بَدِينِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهُمْ وَدَرِّبُوا بَنِي دُرَّةٍ
 كَرِيمًا ذَرَفَتْ شِدَانِ زَمَانِ بِكَلِمَةٍ وَفَوَاحِشُهَا بِالْكَوْفِ جَمِيعُهَا

الآخر

الآخر بَحْسَتُهُ وَقَتْنَا عَذَابًا لَنَا وَكَرِهْتُمْ مَخْلَافَ مَدْهَبِ نَمَّا زَكَاةً
 بِضَرْفٍ وَعَدَاؤُكُمْ جَمِيعًا بِكَلِمَةٍ وَفَوَاحِشُهَا بِالْكَوْفِ جَمِيعُهَا
 وَتَوَزَّلْ فِي قَبْرِهِ وَقَبْرَتِهِ حَجَّتَهُ وَأَحْبَبْتَهُ بَدِينِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهُمْ وَدَرِّبُوا بَنِي دُرَّةٍ
 كَرِيمًا ذَرَفَتْ شِدَانِ زَمَانِ بِكَلِمَةٍ وَفَوَاحِشُهَا بِالْكَوْفِ جَمِيعُهَا
 وَتَوَزَّلْ فِي قَبْرِهِ وَقَبْرَتِهِ حَجَّتَهُ وَأَحْبَبْتَهُ بَدِينِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهُمْ وَدَرِّبُوا بَنِي دُرَّةٍ
 كَرِيمًا ذَرَفَتْ شِدَانِ زَمَانِ بِكَلِمَةٍ وَفَوَاحِشُهَا بِالْكَوْفِ جَمِيعُهَا
 وَتَوَزَّلْ فِي قَبْرِهِ وَقَبْرَتِهِ حَجَّتَهُ وَأَحْبَبْتَهُ بَدِينِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهُمْ وَدَرِّبُوا بَنِي دُرَّةٍ
 كَرِيمًا ذَرَفَتْ شِدَانِ زَمَانِ بِكَلِمَةٍ وَفَوَاحِشُهَا بِالْكَوْفِ جَمِيعُهَا

و جوی مملی میشود و در غامها که خود شرابا بد خوانند میخواهند و چون
 بدبشتناز فایغ شود بقیه را با دغاهای مختصر بخوانند اگر چه جناز
 بردارند و اگر دور شود با بگردنگ بجز از اید غایبانی بگویند و اگر میتها
 بی نماز دفن کردند باشند اسوط است که بر قبر او نماز کنند هر چند مکتف
 کند شده باشد و هر وقت نماز جناز میتوانند که هر که وقت ضعیف
 نیک شود که خاصه از اوقات که میتها در وقت میتها است و وقت
 نیز اول حاضر از اوقات که میتها در وقت میتها است و وقت
 با خوف ضایع شدن میت **فصل پنجم** در اذاب دفن میت است
 اذاب میتها از سنستست که میتها در وقت میتها است و وقت
 است که میتها در وقت میتها است و وقت میتها است و وقت
 پنهان کنند بجهت بی کرمی بدیا و از کرم مستور کرد و جسد او را
 در خاک نماند و میتها در وقت میتها است و وقت میتها است
 است بقول مشهور و بعضی مستحب دانند و مستحب است که میت
 قبر میتها در قاعه ای تا چنبر کردن و سنستست کردن محل از طرف قبله
 و مستحب است که از قعر فرخ باشد که کرم در آن تواند نشستن و
 اگر زمین سنستست باشد و محل نشوای کند بعضی گفته اند که میتها
 محل میتها از خاک نمیتوانند بلشقی کنند اما اندک از میتها در وقت میتها
 میتها فرخ بر نمانند که توان نشستن و در طرف داشته باشند که
 خشک بر روی آن توان گذاشت که خاک بر میت ریخته نشود و کما حق

است

است که در زمانند سر با به و با بوت و صدق کند از نند و شخصی که در وقت
 میتها اگر ممکن باشد پیشکی برسانند و الا در زمانند میتها از نند و میتها
 به بنده و در دنیا اندازند که ممکن شود و الا او را سنستست کنند
 رو بقبیله یا با نند از نند و چون جناز نزد میت قبر سنستست
 که او را نزد پای قبر بگذرانند و اگر میتها باشد که زن باشد بر برقیله
 بگذرانند و مشهور است که زمانی میتها از نند و سه مرتبه با و انتقال بکنند
 و هر سه چهارم بقبر بگذرانند و آنچه در وقت میتها است و وقت میتها است
 است که چون میتها از نند و وقت میتها است و وقت میتها است
 مکن و یا تین تراز قبر بد و در اذاب میتها است و وقت میتها است
 هتبه خود را بگذراند برای سوال قبر میتها که قبرها هوهای عظیم است و
 دعا کن که خدا او را پناه دهد از احوال میتها است و وقت میتها است
 کنند و از پیش پای قبر میتها شیب بگیرند و سعی از صفا کنند که میتها
 از پیش قبله بگیرند و بعضی قبر میتها و سر شیب نمیکند چنانچه در
 بعضی از وقتها وارد شده است و سنستست شخصی که بقبر میتها
 که میتها بقبر گذاردند میتها ای قیام ایشاد و یا لایوش و زدارا بگذرانند
 و سر و پا پیش برهنه باشد و جواز است که میتها کس برود و پا زاید نخواهد
 باشد و نخواهد چفت و اکثر علما گفته اند که میتها است که اگر میتها
 مرتب باشد خوبتر او را با بقبر برد و آنچه از اذاب میتها است و وقت میتها است
 که میتها از نند و میتها است که در وقت میتها داخل شود و فرزند و سایر میتها

باکی نیست و اگر بیست زن بوده باشد حوطا انس که محرم او را بفرستد و
 اگر محرم نبوده باشد زن صالحه و اگر زن نبوده باشد مرد صالحی
 و در زمین و بیرون مدین سنّت است که از پیش پای قبر باشد و سنّت
 که چون منبر از دلبت فبریکند بگویند اللهم عبدك ابن عبدك
 وابن اميك نزل بك وانت خير منزل به و چون منبر بر دارد که
 بفرستد بگوید بسم الله و بالله و على رسولا لله صلى الله عليه
 وآله اللهم اني احسبك لا انا عبدك اللهم افصح له في قبره و لغنه
 حجة و تكلمه بالقول الشابت و قنا و انا غناب القبر و چون منبر
 در قبر بگذارد سنّت است که در بندهای کفن را بکشد و در روی منبر باران
 کند و طرف راست روی او را بر زمین برساند و اگر زیر سر او خاک
 بلند کرد که بد نیست و خشکی بر پشتش بگذارد که بر پشت نهدند
 و سنّت است که هر چه از زمین نام حسین علیه السلام در زیر او
 او بگذارد و اگر تریشا نخضر تراد که من نیز بگذارد و در پشت او بگذارد
 آغود با الله من الشيطان الرجيم پس سوخته فاحه و قل اعوذ برب الفلق
 و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و ابد الکریم بخواند و اگر خاکستر
 هم بخواند بهتر است پس بگوید بسم الله و بالله و في سبيل الله و على
 رسولا لله صلى الله عليه وآله اللهم صل على محمد وآل
 محمد اللهم افصح له في قبره و احيه بدينه صلى الله عليه وآله
 اللهم ان كان محسنا فزني في احسانه وان كان مسيئا فاغفر له

و احسنه و تحا و زغنه بگویند اللهم اني احسبك
 علمه و لغنه ميتك رضوانا پس بگویند اللهم عبدك وابن عبدك و
 ابن اميك نزل بك وانت خير منزل به اللهم افصح له في قبره و لغنه
 حجة و احيه بدينه و قه شمر نكر و انصبر و اجنا بگویند بسم الله
 و بالله و في سبيل الله و على رسولا لله صلى الله عليه وآله
 عبدك ابن عبدك نزل بك وانت خير منزل به اللهم افصح له في
 قبره و احيه بدينه اللهم اني احسبك لا انا عبدك اللهم افصح له في
 بروايت گفتند بگویند اللهم اني احسبك ابن عبدك نزل بك وانت
 خير منزل به اللهم ان كان محسنا فزني في احسانه وان كان مسيئا
 فاحه و زغنه و احيه بدينه محمد صلى الله عليه وآله و صلح و شجرة
 و اهدنا و انا ما الى صراط مستقيم اللهم عفوك عفوك و بروايت معبر
 دیگر بید غانغواندا اللهم اني احسبك فلان و بجای فلان نام او را بگوید
 و ابن عبدك قد نزل بك وانت خير منزل به قد احتاج الى حنك
 اللهم يولا نعم امين في الاخرة و انت اعلم بسره و نحن ان شاء الله
 اللهم تحا في الارض عن جنبيه و لغنه حجة و اجعل هذا اليوم
 خيرا لي و علبه و اجعل هذا القبر خيرا لي نزل فيه و صير لي
 خيرا مما كان فيه و وسع له في مدخله و ادر و حشده و اغفر ذنبه
 ولا تحقر منا اجره و لا تخذلنا بعدك و سنّت است که در اینجا دعا بخواند
 اللهم ان كان محسنا فزني في احسانه و من علمهم السلام و غير السنك

بدست زاست دوش زاست مبلر کبر و بدست چب دوش چبالی
و اورا حرکت دهد و لقب کند و اگر کلام بخوبی بدنام مع تراست شمع
افهم ایسمع افرم ایسمع افرم با فلان بن فلان و نام او و بد شراب گوید
صل آنت علی العهد الذی فارقتنا علیک من شهدة ان لا اله الا
الله و صل لا شریک له و ان محمدا صلی الله علیه و اله عبده و
رسوله و سیدنا النبی و خاتم المرسلین و ان علیا ابی القاسمین
و سیدنا الوصیین و امام افرحین الله طاعته علی العالمین و ان
الحسن و الحسین و علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد
و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد و محمد
بن علی و القاسم و الحجة الهدی صلوات الله علیهم اجمعین المؤمنین
و صلوات الله علی الطایف اجمعین و اجماعا جمیع ارباب فلان بن
فلان یا ذاک السکک یا القریب یا الرسولین من عند الله تبارک و تعالی
و سئلاک عن ربک و عن نبیک و عن دینک و عن کلامک و عن
و تبارک و عن امتیک فلا تخف و قل فی جوابهما الله جل جلاله
و محمد صلی الله علیه و اله نبي و الامیر المؤمنین و القرآن کلهم و
الکتاب قبلتی و امیر المؤمنین علی بن ابی طالب ایمازی و الحسن بن
علی الخلیفی ایمازی و الحسن بن علی الشهدا کبریا ایمازی و علی بن
العابدین ایمازی و محمد باقر علی النبیین ایمازی و جعفر الصادق
ایمازی و موسی کاظم ایمازی و علی الرضا ایمازی و محمد باقر ایمازی

و علی کلها دی ایمازی و الحسن العسکری ایمازی و الخلیفة المظفر ایمازی و مولانا
صلوات الله علیهم اجمعین و ساقی و ساقی و ساقی و ساقی
أقول و من بعد انهم الذین فی الدنيا و الاخرة و اعلم یا فلان بن فلان
ان الله تبارک و تعالی نعم الرب و ان محمدا صلی الله علیه و
اله یتم الرسول و ان امیر المؤمنین علی بن ابی طالب اولاده و اولاده
الاحد عشرتهم الائمة و ان ما جاء به محمد صلی الله علیه و
اله حق و ان الموت حق و سؤال شکر و نیک زنی القبح حق و البعث
حق و النشور حق و الضحی طحق و البهتان حق و طغی القریب حق
و الجحش حق و النار حق و ان الساعة اینه لا ریب فیها و ان الله
یبعث من فی القبور لیسر کوبها فتمیت یا فلان در حدیث است که
میت در جواب مکه بد بل فیه جهنم لیسر کوبه تبارک الله بالقول القاص
هذا قال الله لی جبرائیل استقیم عرف الله تبارک و تعالی و لی اقول لک
مستقیمین صحابه لیسر کوبه لایم خاف الارض عن جنابک و استعد
بوجهه البک و لیسرک و انما اللهم عفو لک عفو لک و یخشت
بر صلک بدارد و اجر یخشت بنجولیک و خشت خنام بدارد کخشت
بزرگ باشد زاست بکدار کوبینخت خشتها خشت دیکه کدار و بکدار
خشت زابک و کخشتها کوجک باشد و کند و بر مقدم بر خشتها
حکم کند کخشت کبریت نرزد و در وقت چیدن خشتها بند خانیانند
اللهم صل و سددت و ایش و خشتت و امین و رعیته و اسکنوا لیه

مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً نَقَّبَ بِهَا عَنِ رَحْمَتِكَ مِنْ رِوَالِكَ فَإِنَّ مَا رَحِمْتَ لَا يَلُوقُكَ
وَرِوَالُكَ دَهْرٌ رَحْمَةً بَسْمَعُ فِي رَحْمَتِكَ مِنْ رِوَالِكَ وَأَخْشَرُ مَعَ
مَنْ كَانَ يُولَاؤُهُ وَمَكَرُهُمْ فَشَرُّ قَبْرِ يُجُوبُ وَخَشَاهُ كَرْدَنْ بَاهِبًا بِأَيْتِي
كَدَاشْتَنْ مَكْرُومًا زَمِينًا بِزَادَرْدَانًا زَيْبَارِ دَاشْتَه نَهَاشْتَنْ وَجُونِ اَز
بَاشْتَنْ بَرِي قَبْرِ دُونَ ايد بَكُو دَر اِنَّا يَلِيُو اِنَّا اَلَسَّه رَاجِحُونَ وَالتَّحْمِلُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي اَعْلَاءِ عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ حَقْلَ
عَقِيْبِهِ فِي الْعَالَمِيْنَ وَعِنْدَكَ تَخْتَصِبُ بِهٖ اَرْبَابُ الْعَالَمِيْنَ بِرَحْمَتِكَ
كَرَاهِيَّتَانِ بِشَيْءٍ كَلَّمَ دَسْتِ خَالِكَ دَقْرِ قَبْرِ بَزَنْدِ اَكْرَمِ شَيْءٍ دَسْتِ
كَفْهًا اَز اَبْر كَنْدِي وَبَزَنْدِي نَبْرُ خُوِيْتِ وَسَنَسْتِ كَسْمَهْ مَرْتَبَهْ بَزَنْدِ
وَدَرْ وُقُوفِ رَيْخُنِ بَكُو بَدَا اَللّٰهُمَّ اِنَّا بِكَ وَتَصَدَّقْ بِهَا بِكَ فَذَلَا
مَنَا وَعَدْنَا اَللّٰهُمَّ وَرَسُولُهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ زِدْنَا اِيْمَانًا وَاوْ
تَبَاهِيًا وَدَرْ وُدَّ هَدِيْتِ اَسْتِ كَسْمَهْ كَرَجِيْنِ كَسْمَهْ وَبَنْدِي غَا بِخُوَانِيْتِ بِصَحَابَتِ
بِخَرِزَهْ اَز نَظَا لِحَسَنَتِهْ بَرِي اُو بِنُو لِبِدِ وَاكْرَمِ هَسْتِ اَكْرَمِ دِيْشَانِ بِهْتِ
خَالِكَ بِرَقَبْرِ بَزَنْدِ كَمُوْرِيْتِ قَسَاوِيْتِ فَلَئِنْ وُدُوِيْتِ اَز رَحْمَتِ اَلٰهِ اَسْتِ
وَسَنَسْتِ كَلِ اَنْفَرِ خَالِكَ قَبْرِ بِهْتِ نُو بَزَنْدِ كَسْمَهْ اَسْتِ بِرَقَبْتِ وَسَنَسْتِ
اَسْتِ كَقَبْرِ اَز بَقْدِ رَحْمَتِ اِنكَشْتِ اَلْبَدِ كَسْتِ اَبْجُصِ حِيَا رَا نَكَشْتِ كَشْتِ
وَبَعْضِ اِيْمَانِ اُوْرِدَهْ كَشْتِ اَنْدِ وَاظَاهِرُ مَرْحُوْبِ اَبَاشْتِ دُوْرُ نَبَسْتِ كَسْمَهْ
بَكَشْتِ نَبْرُ جُوْرِي اَشْتِ وَسَحْبِ اَسْتِ كَقَبْرِ اَبْجُصِ اَكُو شَهْ كَسْتِ دُوْرُ
بِهْتِ كَسْتِ وَاَبْشَهْ نَكَشْتِ بِخُوِيْتِ كَسْمَهْ سَنَبَانِ مَهْ كَسْتِ وَاَبْجُصِ اَز اَب

بِرَقَبْرِ بَزَنْدِ وَاَبْجُصِ اَسْتِ كَقَبْرِ دَقْرِ هَسْتِ مَهْرَا اَعْدَابِ مَهْ كَسْتِ وَاَبْجُصِ
اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ رُوْبِيْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
قَبْرِ بَزَنْدِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
مَهْبَانِ قَبْرِ بَزَنْدِ وَسَنَسْتِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
وَسَحْبِ اَسْتِ كَقَبْرِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
اَلْكَشْتَانِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
بِرَكْلِ بَانَدِ وَاَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
زَدِيْلِكِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
بَخَلْبِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تَخْتَصِبُ بِهَا عَنِ رَحْمَتِكَ مِنْ رِوَالِكَ وَهَفْ مَرْتَبَهْ سُوْرُ
اِنَّا اَز لِنَا مَهْ جُوَانِدِ وَاَكْرَمِ بَزَنْدِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
خَمْرِ قُوْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
بَعْدِ اَز اَنْدِ حَرَمِ بَر كَرْدِنْدِ نَزْدِ سَمِيْتِ بَنْشَبِنْدِ وَاَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
كَقَبْرِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
بِهْرِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
وَسُوَالِ نَهْ كَسْتِ وَاَكْرَمِ هَسْتِ خَمَارِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
مَانَدِنِ كَسْمَهْ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ
وَبَعْضِ كَسْمَهْ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ اَبْجُصِ اَسْتِ

کردن قهر بعد از مندرس شدن و در خیر است که خطه عالی دوست
 مبادر در دلهای شکسته و قریبای مندرس شاه را و مکه و هفت درخت
 انشیرا و فویش را در یک کفایتش و مینرا و نبلای که در آنجا مرگه است
 بشه های دیگر بردن مگر به شه شرفه ای و بعضی استنفا کرده اند نقل
 مگر به علما و صلی و شهدا را نیز مگر به هفت بروی قبر نشستن و زاده رفتن
 مگر به واسطه زاریت قبور که خور و رشود شهروان است که جایز نیست شکسته
 فویر مگر در چند صورت یکی آنکه در فرمال صاحب قهر افشاده باشد
 دیگر آنکه در زمین غصبی دفن کرده باشد یا در کفن غصبی کفن کرده باشد
 و دیگر آنکه اولاد و غسل و کفن در خاک کرده باشد و از هم پاشیده باشد
 و شهروان است که جایز نیست نقل در مکان بعد از دفن و بعضی استنفا
 کرده اند نقل عشا همدشتر حضرت امام علیه السلام را و شهویر
 است که جایز نیست کربان چاک کردن و بیامه دیدن برای غیر اهل
 و پدر و پسر ایشان جایز است بلکه بعضی از اخبار رضا هر چه بود که مستحب
 باشد مخصوصا بر دیده و بعضی چیز دیگر که ماندن از اطفال و اسو طفر
 کسب و بیایز نیست خراسپیدن رو و کندن و بریدن مو و اسوطه است که
 طباخچه بر زوزانو و غیر آن زنند و بعضی از علما موافق روایین قایل شده
 اند زنی که موی سر خود را در غصبی بریزد و اجلیست کفان بداند چنانچه
 در ضایحه و مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و بعضی گفته اند نگاه
 دارد و کفان بر او نیست و درو نیست که سنست باشد و اسوطه دادن

کفان

کفان را است و بعضی تر تشیدن موزان را خاک کرده اند برین در و خوب کفان
 و همچنین اکثر علما قایل شده اند که واجبست کفان قهر بر زنی که موی سر
 بکشد در غصبی یا روی خود را غیر اشک خون برآید و بر مردی که در وقت
 فرزند خود را زین خود جامه نچاک کند و کفان همین انشاء الله مذکور شود
 شده و بعضی واجب نمیدانند و اسوطه علی شهور است و لازم است
 اصحاب مکه پیش از که حشر کنند بعضی ای المجر و راضی نباشند و بدانند که
 حضرت علی رضا بر اثر این مجسبات است مبنی بر این بود که صاحب غصبی
 بسیار بگوید یا الله یا الله یا الله را چون ناکاهان گذشته او از زمین
 شود و هر که در انصابت بخاطر شرا بماند کل از او بماند ناکاهان مانده
 ایند و کل از زمین شود و بدین معنی نقل است که هر که در غصبیست
 بخاطر او در آن کسبه بعد از مدتی باشد و بگوید یا الله یا الله یا الله را
 و آنجا بگوید یا الله یا الله یا الله برین عمل انصابتی و آنست عمل افضل
 و شها ثواب همان مصیبت بار دیگر او داده شود و سنست که در بکران
 لغزها ایشان بکنند و ایشان را در صبر و شکیبایی امر کنند پیش از دفن بعد
 از دفن و مینا لغز بعد از دفن پیشتر است و اقل لغز نه است که بر روندنا
 صاحب غرا ایشان را بر دیدند و منقولست از حضرت م رسول صلی الله
 علیه و آله که هر که در غصبی بماند و ناکاهان در حشر ای محشر که همه برهنه
 اند خدا او را حله از حلهای حشرش بپوشاند که موجب سر و آو کرد
 و هر که در مصیبت زده را صبر نماید بختم تعالی و از ثواب صاحب مصیبت

که گشت فرمایند و آنکه از اجزای او چیزی که شود و فرمود که ثواب آن روز و صبر من
 مودن باشد گشت و سنجید گشت که صاحب مصیبت بفرموده خود
 کند تا او را بشناسند و بنا بر آنست که در روز وفات که در آنجا بود
 و نوحه کردن بجای آنست که در روز وفات نوحه کرد و چنانچه در آنجا بود
 اظهار نکند و بفرمانست که نوحه کرد و نوحه کرد و سنجید گشت که نوحه روز
 دیگر آن خصوصاً همانجا که در آنجا بود و نوحه کرد و نوحه کرد و نوحه کرد
 زیاد از سه روز تا آنکه نوحه کرد و نوحه کرد و نوحه کرد و نوحه کرد
 کرد تا آنکه در آنجا بود و نوحه کرد و نوحه کرد و نوحه کرد و نوحه کرد
 زیارت فرموده نشان خصوصاً در آنجا بود و نوحه کرد و نوحه کرد و نوحه کرد
 السلام علی اهل الدیار و علی المؤمنین و المسلمین یا ائمه اهل الدیار و علی
 ایشاء الله بکرم الاحقون و بر واپس دیگر السلام علی اهل الدیار و علی
 المسلمین و المؤمنین و رحم الله المستعذبین و ایشاء الله بکرم الاحقون
 ایشاء الله بکرم الاحقون و بر واپس دیگر السلام علی اهل الدیار
 من هم مؤمنین و رحم الله بکرم الاحقون و بر واپس دیگر السلام علی اهل الدیار
 و رحم الله المستعذبین و ایشاء الله بکرم الاحقون و بر واپس دیگر السلام علی اهل الدیار
 و در احادیث بسیار وارد شده است که هر که نزد قبر برادرش برود و نوحه
 هفت مرتبه بفرماند از زبان او نوحه کرد و نوحه کرد و نوحه کرد و نوحه کرد
 دیگر خدا او را صاحب قبر بسیار نزد و سنجید گشت که در وقت خواندن
 دست بر قبر کار دارد و وصیله باشد که ایند غایب خواند اللهم تجاوب

الأرض من جنوهم و صاعدا علیک اربابهم و لقیهم و نیک رضوانا و
 استکن الهم من رحمتک ما وصل به و حد غم و فوین و رحمتهم
 ایتک علی کمال شیء قلب بر و واپس معبد بکربند غایب خواند اللهم
 ارحم غریبه و وصل و حد و فوین و رحمتک و ارحم روعت و ارحم
 الهم من رحمتک ما تبخیر عن رحمتک من سواک و ارحم
 قون کان سولاً و ورواپس دیگر سنجید گشت که نزد قبرشون حمد و
 فل اعوذ برب الفلق و فل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و اینه الکبر
 هر که رسد مرتبه بخواند و سون انا ازلنا و اضعف و اضعف
 رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که در قبرستان مؤمنان
 بگذرد و سون فل هو الله احد را با زده مرتبه بخواند و ثوابش هر دوگان
 انبششان میشود بعد هر دوگان و ثواب با بد و واپس دیگر هر
 اینه الکبرین بخواند و ثوابش هر دو اهل قور کند حصه اهل بعد کس
 ملکی خلق کند که شش کوبد برای او و از وی امانت و در عصر و پنجشنبه
 و جمعه زیارت قبول سنجید گشت و در احادیث معبر و وارد شده است
 که هر که زام صیبه وارد شود مصیبت حضرت رسالت صلی الله علیه
 و آله را با بد که صاحب نوزده مصیبتها است و در اخبار بسیار وارد شده
 است که هر که در وقت مصیبت دست بر زبان خود زند ثواب او چطبی
 شود و دنیا بدشون و فریاد کند و او بلاه و فوایه باشد و او تکلاه بگوید
 و در حدیث معبر منقولست که هر که بافت فرزند او برود و صبر کند

بشماست از برای او از آنکه هفتاد فرزند از برای او بماند که همه سوار شوند
و در روز خدا جدا کنند و مقولست که هر که با خدا دوست میباشد
بشرین فرزندان او را میگرداند و مقولست که ثواب مؤمن از زمین فرزند
بیشترست خواه صواب بگرداند و خواه نکند و بدستد و بدستد مقولست که هر که
صادق علیه السلام در وقت مصیبت بند نماز بخواند ان شاء الله
لن يجعله الله من ذریه آل محمد و لیس فی المؤمنین لیس فی المؤمنین لیس فی المؤمنین
چنانکه است و الحمد لله علی اکثر الذی شاء ان یكون مکان و یا بکفر
کافر او پیش کند زیرا که دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردید و از دست
فرزندان و نحو ایشان فرزندان مؤمن است و فرزند و احسان ایشان از چشم
برمانند خصوصاً دعا کردن در نماز شب و بعد از نمازهای فرجه و مؤمن
مشاهده شرف بدو نماز در روز زیاده از دیگران باشد دعا کردن و اعمال خیر
ایشان بعل آورد و در جمیع است که فرزند که در حال جنابت بد کرد
مادر عاق ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نکو کار کرد بسیار عاقبت
که از برای ایشان بعل آورد و بدینا فرزند که در حال جنابت بد کرد و مادر بد کرد
کار نیامد و بعد از فوت ایشان عاقبت بد بسیار نکند عاقبت خیر که با او بود
او در کعبه آورد و عاقبت خیرش برای بد روزی و در سارینو ایشان است که
فروض ایشان را ادا کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری گرداند و
سارینو عاقبت که از ایشان فوت شده باشد سخن کند با شیطان و با شیطان
بجا آورد و در حدیث صحیح مقولست که حضرت صادق علیه السلام

در هر شب برای فرزند خود و هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز بخواند
و در هر رکعت اولی آن از نشانه و در هر رکعت دوم آن اعطای جنینانند و پسند
صحیح از حضرت صادق علیه السلام مقولست که دنیا با شد که در بیت
در نیکی و شدنی بوده باشد و حدیثی است یا و بسعت دهک و نیکو از
او بود در پس او گویند که هر که فرج کرد از روی خدا بسبب نماز است که فلان
برادر مؤمن برای تو کرد و او بر سپید و مینر ارد و رکعت نماز شب است
میواند که فرموده است که هر که در شب شاد میشود و فرج میابد بدعا و استغاثه
که برای او کند چنانچه زند شاد میشود و بعد به که برای او بریند و فرمود
که هر که در شب داخل میشود در قبرش نماز و روزه و حج و صدق و سایر عبادت
خیر و دعا و ثواب آن اعمال برای کسی که کرده و برای مرد هر چه نوشته است
شود و در حدیث دیگر فرموده که هر که از مسلمانان برای حق عاصی بخواند
خدا ثواب او را ضاعف میکند و اندک است با فعل منفع میکند و در
روایت وارد شده است که هر که شخصی بدین بی نصیب کند و بیعت
جبرئیل را امر میباید که با هفتاد هزار مملکت بنزد قیام بریند و هر که
طبق کرد دست داران از نعمهای الهی و هر یک با او میگویند السلام علیک
ای دوست خدا این هفتاد هزار نفر فلان مؤمن است برای تو بر او روشن
میشود و حدیثی است که هر که در شب با او کرامت میفرماید و هزار سخن
با او میگوید و میفرماید و هزار صلوات با او میپوشاند و هزار حاجت او را روا
میکند و در حدیث صحیح مقولست که هر که شش چیز مؤمن میباید بخواند

از وفات او فرزند کسی از جهت ما و استغنا کند و در وصی یا کبری از
کتاب علی که از او آمده و در مبدء ما از او بخواند و ستم بدستش که بکار و در
مرکز از آن نفع نماند چهارم ای که خاری سازد بچشم چاه که حضرت ابوبکر
خلف خود است نفع کردند ششم استقوی که در مبان علی نماند از ارشاد و هکذا
خالق باشد هفتم کتاب و فرمانان **باب بیست و نهم در سجلی از احکام توفیق**
و خمس و اعنکافست و در آن سه فصل است **فصل اول** در ذکر اول است
ایات و احادیث بر وجوبان و عقاب بر ترک کنندگان بسیار است
از انجلی حضرت علی علیه السلام که **لَا تَقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَلَا تَعْلَمُونَ مَا تَعْلَمُونَ وَلَا تَحْفَظُوا الْقُرْآنَ وَلَا تَعْلَمُونَ مَا تَعْلَمُونَ وَلَا تَحْفَظُوا الْقُرْآنَ وَلَا تَعْلَمُونَ مَا تَعْلَمُونَ**
لَا تَقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَلَا تَعْلَمُونَ مَا تَعْلَمُونَ وَلَا تَحْفَظُوا الْقُرْآنَ وَلَا تَعْلَمُونَ مَا تَعْلَمُونَ
و نفع از او صوفی را می نماید و در راه خدا صبر نه تنها بدین
بشارت ده ایشانرا بعد از در گذران روزی که شرح کند خلاصه
در اثنای جهنم و طاع کنند بان پیشانیها و پاهای ایشانرا و ایشانرا
کوبند اینست ما الحاقی که از برای خود جمع کرده بود بعد از حال پیشه عمل
اخبار او از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که نهد
فهرطی از ذکر که بدینت بکند بنام است آن در نور است و نه مسلمان
در وقت مردن استغاثه میکند که هر که از این بدینها از ذکر را بدیم
چنانچه حضرت علی فرموده است **خَتِي فِي آجَاءِ أَحَدِهِمُ الْكُوفُ قَالَ**

و تبار و جویون لعل **أَعْلَى صُلْحًا** اینها ترک است یعنی توفیق که بسیار است
از ایشانرا هر که بکند بر روزگار که در این دنیا نماند باشد عمل است
بکنم در آنما که بعد از خود گذارده است ام و از حضرت سید المرسلین
و آنحضرت صلی الله علیه و آله بطریق صحیح منقولست که کس طاعت
و تقوی داشته باشد و در کفر از آن نهد حضرت علی او را در روز قیامت
خشن خواهد نمود و در زمین لغزبان که بایستد نشود در آن و مساطفت
بر او ما بدینست که از هر شریک از راهی دیگر عظیم است و در عقاب
درد و لوازی که در دنیا چون باور شد و دانند که از او خلاصی ندارد در
خود را بدانان و در هر یک بدانان بکند او را مانند شتر زنی که بر چرخ
ندانان فری بر دوش طوقی کرد که در کفر و ابد است معنی قول حضرت علی
سَبَّحُوا قُرْآنًا مَاتُوا بِه بوم القیامت یعنی زودی طوق کنند در کفر
ایشانرا بجزیر که بجزیر و در زمین در دنیا بان و در گزاه خدا نماند که
روز قیامت و هر کس شش پا که با کوس سفید داشته باشد و زکوة را
نهد حضرت علی جبر کند او را در حوضای لغزبان و با مال کنند او را هر
چون شکافه سبی نیم خود و کزین او را بدانان و بنفشه صاحب
زهری بنفش خود و هر که زواعث داشته باشد و زکوة را نهد
باشد آن قطعهای زمین را تا طبقه هفتم طوق کرده در کفر و انان
و الهه اش کرد دنیا روز قیامت و بر فایب معین دیگر که زکوة نماند
نهد حضرت علی ائمه را از دهائی که خوانند در کفر و که در ماغش را

خورد و کوشش برندان کن تا از حساب خلاص فارغ شود و در کوشش
 دیگر حضرت صادق علیه السلام فرمود که هیچ مال در جهل و در غایت
 نماند و هر که بپندارد زکون و حشمت را به غیر از راه حق که است
 اموالها فی سبیل الله کما کسبته انما یزکک الله به فی حق
 سبیل الله و ما اثم سببه و الله یضاعف لکل کسباً اضعاف شت
 که صرف همتا بنده الهای خود را در راه خدا از زکون و خمس و جهاد
 و حج و غیر آنها مانند ذانه است که بر وی بازان هفت خوشه و در
 هر خوشه صد ذره نود باشد که مجموع هفت صد برابر میشود و در
 مضاعف میگرداند با ضحاک این از برای هر که خواهد و ایاک و تنبأ
 در این باب بسیار است و آنچه مذکور شد برای کسی که ایمان بفرمود
 خدا و رسول داشته باشد کافیست و اما اجناسی که در آن زکوة
 واجب میشود پس از غسل است اول خلاصه که مقدار بیست اشرف
 باشد و سکه داشته باشد و یکسال تمام کند که بدل نکند و نیز
 مقدار چهل بار از زکون مینماید و بعد از آن هر چهار اشرف که تنبأ
 شود بعد از سال چهل بار مینماید و در هر سال هر که به بیست
 در هر پرشد که چهل بار دو از ده هزار و شصت و پنجاهی باشد موافق
 ده دانی و سکه طشند باشد و یکسال بحال خود بنماید بعد از سال
 بیست مینماید و در هر چهل در هر چهل در هر چهل در هر چهل در هر چهل
 بیست دینار بود و باشد چهل بار از مینماید در هر سال شتر است و

و تضایب آن دوازده است اول پنج شتر است و در آن یک کوسفند است
 و در آن ده شتر است و در آن دو کوسفند است **بهم** پانزده شتر است
 و در آن سه کوسفند است **بهم** بیست شتر است و در آن چهار کوسفند است
 و در آن پنجاه شتر است **بهم** بیست و پنج شتر است و در آن پنج کوسفند است
 و کوسفندی که دهند چهل است که هفت ماهه که یادگوش باشد
 و کمتر نیاشد اگر کوسفند دهند و اگر بدهند یکساله یادگوش باشد
ششم بیست و شش شتر است و باید که شتر ماده یکساله یادگوش
 بدهد و اگر نداشت باشد شتر نر دوساله یادگوش بدهد **هفتم**
 سی و شش شتر است باید شتر ماده دوساله یادگوش بدهد **هشتم**
 چهل و شش شتر است باید شتر ماده سه ساله یادگوش بدهد **نهم**
 شصت و یک شتر است باید شتر ماده چهار ساله یادگوش بدهد **دهم**
 و شش شتر است باید شتر ماده دوساله یادگوش بدهد **یازدهم**
 نود و یک شتر است باید شتر ماده سه ساله یادگوش بدهد **دو**
بهم صد و بیست و یک شتر است و هر چه زیاده شود در هر چهل شتر
 یک شتر ماده سه ساله مینماید و در هر چهل شتر یک شتر ماده دو
 ساله مینماید **بهم** کا و است و در هر چهل کا و یک کوسال است
 باز یکساله یادگوش مینماید و در هر چهل کا و یک کا و ماده دوساله
 یادگوش مینماید **بهم** کوسفند است و در هر چهل کوسفند
 و اجلیست و در هر صد و بیست و یک کوسفند دو کوسفند و در هر صد

و یک کوسفند سه کوسفند واجبست و در صد و یک کوسفند اسو
 انکه خیار کوسفند بدید و چون چهار صد رسد و فرجه زیاد شود
 از هر یک دلت کوسفند که بدید و در زکوة هر یک از شتر و گاو و کوسفند
 شرطست که در علف مباح چربین باشد در تمام سال پس اگر علف نامت
 خورد و نباشد زکوة واجب نیست و اگر بعضی آن سال چرب باشد و بعضی
 علف مملکت خورده باشد اسو ط انکه اگر چرب باشد بیشتر باشد زکوة
 بدهند و بیجه ها از آن شتر و زندق حساب نمینا بدید که بنا بر شهور و
 احناطه دانستند از روزی که رسوله بشوند حساب کنند و در ولا
 و نظرم و چنانا که شتر شرطست که سال برایشان بگذرد و سال زکوة نیز
 دینا هشت چون ماه دوازدهم داخل شود زکوة واجب میشود و در گاو
 و شتر شرطست که کارکن نباشند پیش اگر کار کنند یا خوبتر کنند زکوة
 واجب نیست و کوسفند و بز را بر شتر حساب میکنند و گاو و گاو
 میش را بر شتر حساب میکنند و شتر زو مایه و لو که بر شتر حساب میکنند
شتر و مویز و خرما و نهنگ کدم و مویز و خرما و مویز است و شرطست که
 هر یک بنصاب رسد و نصاب سه صد و هفتاد من و بیجا در کم است
 بنسبک تری و آن گاو هر گاه فصد و بیست و یکین باشد اسو ط انکه
 زکوة بدهند و شرطست که این غلات در ملک او بمید نصاب رسیده
 باشد پس اگر کدم و مویز از اجلا زد و در کدن بجزد زکوة بر فرمشند و
 است اگر زمین را با جان گرفته نباشد زکوة بر مستاجر واجبست و گاو

نماز عهده بکفر بنصف یا ثلث یا ربع یا دو چهارم یا زکوة حصه مالک بر لیس
 واجبست و زکوة حصه حامل بر طامل و اگر حصه هر یک بدینها و حصه
 رسبک باشد پس اگر زراعت و باغ اب باران یا اب روان یا اب فضا
 یا اب ریشه خورده نباشد که ملک میدهند و اگر از دست یا کا و یا شتر
 یا چرخ اب خورده نباشد بیست و یک میدهند و اگر از هر یک خورده باشد
 بیشتر اعتبار دارد و اگر هر دو مساوی باشند یا زده یک بیست و یک
 و اقوی است بقدر استخراج باشد چه عری از خرجه زراعتی بدید که در
 دادن زکوة و چون اکثر علیا برانند که تعلق زکوة یا نکور و وقت غروب
 است پس اسو ط انکه اول را باب خیر تر با و نداد که تخمین کنند بموه
 باغی که چه مقدار است و با خود مقرر سازد که با اینست زکوة خواهد داد
 نا آنچه خورگذازا نکور و غروب حلال باشد یا آنکه آنچه بر دارد بکشد و
 نگاه دارد یا آنچه بر دارد عشر غروب زاید شد و هم چنین کند و بیوقوفی که
 دانید پسندید و بعضی از جملا گفته اند که زکوة واجبست در رجوع میکنند
 بزنج و ماش و شتر و عدس و ماشال اینها هر گاه بنصاب رسد و کدم نیز
 همان شرط و مقدار می که گذشت و مشهور است که زکوة اینها است
 است و در زمانه آن که در علف مباح چرب کند و سال بر او بگذرد زکوة
 سنتست پس اگر دین زو مایه در شتر عری باشد در سال او شتر چهار
 دانگ و پنج میدهند و اگر با یو باشد یک دانگ زو مایه در شتر عری باشد
 هشتاد و پنج میدهند و در زکوة تخم کرم و مویز و خرما قابل شدن اند

و شهر را بشکست و اما لیس که مالک شود از این عنوان مغایر
 و در وقت مالک شدن قصد کتاب و تجارت بان داشته باشد و بیای
 که قبضت آن بیکی از مضایب خلا و تفرع برسد و تمام سال بر مضایب
 غنا و در تمام سال از مال بگذرد که با مالها بر باد پیشتر بگذرد و اگر بخند یا
 بگذرد که با بگذرد که نباشد سنست که زکوة بکس از او بدهد و اگر
 مانده بود که نباشد هر سال بجز او بدهد و اگر مضایب کند که از اشیا
 سال قصد تجارت خلافت و اسوطة است که با بگذرد و سنست
 که در وقت درو کردن اگر فقیر حاضر باشد هر قدر بر او دست نه کند میباید
 هر قدر در وقت درو بگذرد و در وقت چیدن خرما و انگور باک مشتمل
 و زکوة حساب نکند و بعضی واجب دانسته اند و اسوطة است که بزرگتر
 اما مستحق زکوة بر هشتک ظاهر اند **اول و دوم** فخر و مساکین و ایشان
 کس از ایند که قوت سال با نبرد خود و عیال خود نداشته باشند و قادر
 بر کسی نباشند که معاش خود و عیال خود را با نبرد کنند و از ایند که
 است که خراج با باشند و کد و ساتل بکفت نباشند **سیم** کسی است که
 امام علی علیه السلام نصیب بکنند برای گرفتن زکوة و حصه با و میباید
 و در این زمان نهبی باشد غالباً و همچنین **چهارم** که متولف قلوب هم اند
 در این زمان نهبی باشد غالباً **پنجم** صرف کردن در اودی نیک کانت
 مثل آنکه در غلام خود را مکاتب کرده است که مال بدهد و از او
 و او حاضر نباشد از دادن آن اگر براق زکوة واجب باشد با بدهد که قدری

از کون زمال کتاب و حساب کند و الا دیگران از زکوة حصه با و بدهند
 که با بقا بدهند و از او شود با غلامی که از دست او در وقت و شدت با
 از مال زکوة بگذرد و از او کند **ششم** در ضرب او اند که قرض کرده باشد
 و در وقت حصه صرف نکند با باشند در اودی قرض ایشان به عنوان داد
هفتم فی سبیل الله است بعضی حرفه های خدا مانند جمادی
 سبیل الله و یاری حاجیان و زاریان امیر معصومین و بنای مساجد
 باها و امثال اینها و بعضی گفته اند که مخصوص جماد است که در مال
 که جماد حق نباشد و این اسوطة **ششم** این سبیل است و آنکه
 است که بفریب افاده باشد و خرج زکوة بخانه خود نداشته باشد و آن
 مقدار با و میباید که بخواهد خود برسد اگر بر سرش معصیت نباشد
 و با بدهد که کسی با و زکوة میدهد غیر متولف باشد یعنی عیال نباشد
 و اسوطة است که اجتناب از کاهان که بکنند خصوصاً شراب خوردن
 دیگر شرط است که واجب الفقه مالک نباشد مثل پدر و مادر و
 و چند هر چند با او روند و فرزندان و فرزندان زادگان هر چند پانین
 روند و زن و بنین و غیر است که زکوة را بخوبی ایشان بدهند
 غیر آنها که مکروه شد اند که شراب اطرا داشته باشند و غیر سبیل زکوة
 بسبیل الله نباشد دادا ما سبیل زکوة خود را بسبیل و غیر سبیل نباشد
 و غیر سبیل اسوطة است که شرف هم بدهد و غیر است که زکوة را بزرگ
 بچند عالی که مضارف زکوة زادند **نهم** که بر او بصر برسانند **فصل**

در غسل است بدانکه خرد در هفت چیز واجب میشود **اول غهوه**
که از کافران در جنات بگنجد خواه در جنگ کاه باشد و خواه در غیرین
دوم آب یا دشت مانند طلا و نقره و مس و سرب و یاقوت و زبرجد
سرمه و عنبر و غیره و کبریت بعد از آنکه خرچ بیرون آید و در آن بد
رود و بیخ بک از اما بد داد و مشهور است که نصاب ندارد و بعضی
گفته اند نصاب بیش بک بهتر است تا بک بهتر است از نصاب و بعضی
و بعضی بیست دینار گفته اند یعنی بیست شرفی که نصاب اول طلا است
و اکثر مباحین با این قایل شده اند و ضالی از هرق نیست و اگر چند کس
باشند باید که حصه هر یک جدا بنصاب برسد **سوم کفشت** یعنی
مانی که در زمین پنهان کرده باشند پیش از کف کردن و بلا کفنا و بیابند
که در آنجا مسلمانی نباشد هر چند سکه اسلام داشته باشد یا
دو ذرا و اسلام بنهاند و سکه اسلام نداشته باشد و بیست
دینار یعنی بیست شرفی برسد اگر طلا باشد خمس از آن میدهد
باقی از اوست و اگر نقره باشد و بیست درم برسد که موافق نزد
ده دانگ و از ده هزار شصت دینار است و اگر خرچ طلا و نقره باشد
قیمت آن یکی از این دو مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد
با علامتی که دلالت کند بر آنکه از مسلمانی بوده است مشهور و میان
علما است حکم لغت دارد و بنیابید یکسال عمرت کند اگر ضایعتر
پیدا شود بیضا حبس دهد و الا محض است میان مالک شدن و غیر

کردن و با مانع نگاه داشتن و اگر در دو صورت اول صاحبش بپدا شود
و واضح نباشد عوض بدهد و ظاهر اینها را است که اگر از زمین زمین با
نداشت لفظ است و اگر در غیر زمین باشد کفشت خواه اثر است
داشته باشد و خواه نداشته باشد و بعضی با این قایل شده اند و ضالی
از همین نیست و اگر بجز آن در زمین خود بنیابید که از بیداران باور سبک است
از اوست و اگر خمس او را بدید حوط است و اگر زمین را خریدار باشد
عمرت میکند بیایع و در بک و در اگر نشانی بدید که خطی صدق است
خاصل شود یا نشان میدهد علی المشهور و الا از اوست و با خط
است که خمس از آن بدهد و همچنین اگر چنانچه در چون شتر و گاو و دیگر
ان چیزی نباید عمرت میکند بیایع اگر نشان ندهد از اوست و اگر
انواع خمس است و اگر در شکر ماه بنیابید خمس میدهد از آنجا طاعت و باقی
از اوست و باقی خطی کرده اند جوانات شکار بر امانت اهورا که محصل
باشد که در زمانه مالک سابق خوردن باشد حوط است که با بعضی
بکنند **چهارم** چیز است که بغرض از دنیا بیرون آید مانند مروارید
و درخشان و نصاب کردن معبر است و مشهور است که نصاب بیش بک بهتر است
باشد یعنی یک شرفی تمام وزن و بعضی بیست دینار گفته اند و اگر
چند مرتبه در او در ده بار نصاب نام محاسب میکند هر چند
دو مرتبه بزرگتر شود علی الاحوط و اگر چند کس شریک باشد
حصه هر یک مینابید نصاب برسد و اگر عمیر را از دنیا بغرض کرد

اوردند حکم و او بدیدار و او اگر از روی اب با ساحل بردانند مشهور است که
حکم معادن دارد و احوط است که هر سال بخش از ابدیت دهد و در غایت
ضابطه در آن نکند **بجمله** قاضی وقت سابقا در است از ارباب تجارها
وزراعتهای و جمیع کسبها و مشهور است که در کثرت و بخشش و هدیه بخش
تمی باشد و در خرج سالانه را که بیرون میکنند قدر و وسط مناسب است
انحصار اعتبار کرده اند پیش اگر از آن گرفته باشد غسل آنچه است از آن
است بیرون میکنند و اگر بخود نماند گرفته باشد از راه بیرون
کنند علی المشهور و احوط است که از هر چه زیاد آمد باشد بدین که
نهایت احتیاط است که هر چه حاصل شود و خرج بکن در دنیا و غیر آن
بروز خوش بگذرد و اگر در اثنای سال از آن اجناس ضروری واقع شود مثل
خرج که بخدای و حج بیت الله و زیارات رسول و ائمه صلوات الله علیهم
و امثال آنها هر قدر و وسط بیرون میکنند و هر چه بن بعد آنها و بکار
که طلب کنند جمیع را بیرون میکنند و هر چه بماند بدهد و ابوالصالح
ن قابل شده است که در کثرت و هدیه و هدیه بپوشد و اجابت و در
حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی جامه بزرگ عظیمی یا برسد یا بپوشد
از جامه که کان نداشت نمیشد یا او برسد یا جامه ای از دشمنان درین باو برسد
خمس بیاید و عمل با این روایت احوط است **ششم** زمین است که کوی و
وضعیات آن و حیوانات آن و مسکن آن بیخیزند خمس از زمین را با جمیع است
از ارباب رضای آن می میکنند و اگر خانه یا باغ را بیخیزند مشهور است که آنرا

کفای

کثیر زمینها را می کنند و اگر قدر مای علیا من زمین این نوع خمس شده اند
هفتم مال سالانه است که مخلوط شده باشد بجزایم و صاحبان آنرا بیشتر
از امیدند بفقرا یا اذات و غیر ایشان و بعضی از آن مخصوص سادات
میدانند و بعضی گفته اند سادات نمیتوان داد و ظاهر اینها در توان داد و
اگر در شرف بدینند بجز است و اگر مقدارش از آنند و صاحبان نیز بداند
انفشار و اجابت که بجزا بچین بدهد و اگر صاحبان آنرا دادند و مقدار آنرا
باصحاب میباید صلح کند احتیاطا و بعضی گفته اند در این صورت خمس را
بصاحب میدهد و بعضی گفته اند آنقدر که علم دارد بصاحب میدهد
و ما بقی را بصاحب صلح میکنند احتیاطا و این احوط است و اگر مقدار را
دانند و صاحبان آنرا ندانند صلح تا صاحبان برسانند و اگر کم تر است از آن
او تصدق میکنند و این صورت و صورت اول سالی است در نظر او و اگر در آن
بدهد یا تصدق کند کل را یا بعضی اجزای آن صاحب پیدا شود مثلا
که با با بدین صاحب بدهد یا نه و احوط است که بدهد و اما مستحق
خمس شود و زمین علیا است که شش حصه میشود چنانچه ظاهر آن است که
است و حصه خدا و رسول و ذی القربی که نصف خمس است بعد از
خمس رسول از امام زمان است و نصف دیگر سه حصه میشود
که به پیشیان سادات و مسکینان سادات و ابناء السبیل سادات است
و مراد از سبیل موافق مشهور است که کسی است که سبیل باشد از جانب پدر یا جد
المطلبی تقصیر مسکین و این سبیل در زکات گذشت و در بقیه احوط است

پرشان باشد و این سبب را اندک میدهند که پیشتر خود رود و از آنجا
معنی ظاهر میشود که در زمان حضور امام علیه السلام جمیع غمها بر آن حضرت
انحضرت بجز آنکه حضرت نصف خود را بر میداشته و نصف باقی
سازاد مبداده اند که در کور شد و غیر یاری بقدر کفایت ایشان
یکسال مبداده اند و آنچه ز یاد خدا آمدن خود بر مبداشته اند و اگر وفا
نمیکردند که از حصه خود تمهه را مبداده اند و ایشان بمنزله غنیان اما
بوده اند و در زمان غیبت احوط آنست که حصه سازاد را بکار احوط
ایش عیسی بدهند که بسا ذات برسانند بقدر احتیاج ایشان و این
نصف دیگر خسران حصه آنحضرت است که در زمان غیبت خلافت
و مشهور آنست که بکار عادل یا بداد که بر سبیل نیت مبدای آنحضرت
بنسبت بدهد و اگر چیزی زیاده یا کم حفظ کنند و بعد از خود بکار
دیگر بدهد که کسی بدوشا بیاید بدهند و الا از برای آنحضرت چیزی
کند و این فرض در اینها بسیار نادر است زیرا که سازاد است پریشانی
بسیارند و خسران کنندگان کنند و جمیع گفتند که در زمان غیبت
این حصه را بر شهبان حلال کرده اند و این سخن بیوجه است زیرا که
از حضرت صاحب الامر علیه السلام روایت صحیحی نرسیده است
که بر شهبان حلال کرده باشد بلکه خلاف ظاهر است زیرا که در زمان
غیبت صحیحی که هفتاد سال و کسب بود تا پایان آنحضرت تا غیبت
عری و لیل و محمل و حسن بن روح و علی بن محمد عری رضوان الله علیها

حصه آنحضرت را بلکه جمیع غمها از شهبان میگردانند و غیر مبداده حضرت
تکریم مبدادند و ظاهر آنست که در این زمان نیز نایب غم آنحضرت که
علی بن بابی و صدیقان و سایر علمای ایشانند تا بد بگردند و بیایند
که عینا آنحضرت برسانند و الا با اینکه سازاد کثرت یافتند اما
از کسی که غیرند با سائل بگفت شوند و از هر کس ذلیل تر باشند زیرا که
ز کون و صدقات واجب بر ایشان حرام است و خسران بر موصوفان ایشان
داده اند و بسبب اختلاف که میان علمای هر سنی است و بعضی از علمای
عصر ایشان را اجرات دادند و منع خسران ایشان شده است که کثرت
سازاد بفقروفاقه و بیگداری است و حقوق ایشان و ایجاد ایشان بر
دیده اغنیای مبداد و بر تقدیری که امام بر ایشان رحم کرد و باشد که
و ظاهر ای تقیه و خوف و قند یافت که از خلفای کجور ایشان واقع
شد حلال کرده باشند ایشان چه کون بر خود هموار میکنند که
و خود ایشان و امام ربان خود را در فقر و اضطراب بپند و بر ایشان رحم
نکنند و از در قیامت امید شفاعت از ایشان داشته باشند و
انکه فرموده اند که بدترین احوال مردم در روز قیامت و قی خواهد بود که
ضاجبان خسرانند و بگویند پروردگار از خسران خود را بپوشان و خسران
ضاد فرمود که من بگردد هم خسران شما میگردم و حال آنکه مال من از
اصل بدینه بیشتر است و من بگردد هم کم از برای آنکه شما پاک شوید و از
گاه و از حقوق ما و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که

اشنان با حلی از اهل بیت من بکنند من مکافات میدهم و او را در قیامت
و اکثر علی برانند که اگر صاحب مال خود حصه امام را با اذن بدهد
برق اللذنه نمیشود مگر آنکه دستش بیا بر حجت عادل نرسد و بیکای
همه خمس حکم دارد **فصل پنجم** در نیتان فضیلت و کیفیت آنست
و اعتکاف مکی است در مسجد جامع جمعه عبادت و ان نیت مکه
است بقضای ایات و اخبار و بسیار خصوصاً در دهه آخر ماه
چنانچه حضرت سید المرسلین همیشه در دهه آخر ماه مبارک
و مضای اعتکاف مینموده اند مگر یکسال که در آن جنگ بود و اذیت
و دشواری بگذرانان بپشت روز اعتکاف داشتند ده روز قضای نیت
کن شده و روز ادا و از آن حضرت منقولست که اعتکاف ده ماه
ماه رمضان نزار است با دو سجده و دعوی و اعتکاف بنابر شبانه
مانند عهد و قسم و احیاناً دادن خود بقره واجب میشود و اگر بپند
واجب شک باشد و نکرده باشد احوط است که بپند شکسته
و بعضی گفته اند بخدا نیت کردن و شریع واجب میشود و بعضی
گفته اند روز سه و واجب میشود و چه بن شش و چه در روز دوم و
پانزدهم و هر چه بنا لا رود و بنا نیت و بعضی گفته اند مطلقاً و
نمیشود تا ان اسباب و وجوب بعین نیاید و این قول اقل است و احوط
است که در اول شبهای نذر کور شد بد نیت کند قصد قربت و سجد
است که معتکف شرط کند بپروندگاری خود که اگر او مانع غرض

شود بیرون تواند رفت از اعتکاف و ظاهر جمعی است که جایز است شرط
رجوع با اختیار بی تعهد بعارض و مانع و بعضی در این مضایقه کرده
اند و ظاهر اعارض و مانع از عذر و نیت و محل ایش شرط اعتکاف
ست نیت است اعتکافست و دخول در آن و جماعی از اصحاب ذکر کرده
اند که محل آن ذکر اعتکاف واجب بنده نیت کند و نیت مندر است
از اشکال نیست و فایده شرط است که نیت عارض یا مطلقاً اگر خواهد
رجوع نیت کرد اگر چه در روز سهیم باشد و فایده دیگر آنکه اگر باشد شرط رجوع
کنند قضای او واجب نیست **فصل ششم** مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته
اند که در غیر مسجد مکه و مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف مستحب
و بعضی بجای مسجد بصره مسجد مدینه گفته اند و بعضی هر دو گفته اند
و خلاف در این باب بسیار است و مسجد مدینه در اینها کونا معتاد
نیست و مسجد بصره در این اوقات در میان بان و افضست و اعتکاف
ان مشکلست و گفت ما اندر این مسجد مکه و مدینه معتاد نیستند که در
زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله مسجد بودند از شیخ بعد الحاق
کرده اند و ظاهر آنکه هر مسجد جامعی اعتکاف نوان کرد و هر مسجدی
مسجد بزرگ است در بیل که در اینجا نماز جماعت کنند و مخصوص محل نبوده
باشد و اگر محلات شهر در اینجا برای اقامت جمعه یا جماعت حاضر شوند
کوئیند با باشد مثل مسجد جامع عباسیه و مسجد فاطمه در آنجا حاضر شوند
انها مثل مسجد قنوره مسجد عباسی یا محل با محل است و احوط است که

اگر در مکه و مدینه و کوفه باشد دروغ الحجاب مخصوصه واقع سازند و در
 بلاد دیگر احوط است که در مسجد که پهلای که مشهور است مع باشد بجا اوزند
 و اگر مسجد بزرگ تر باشد احوط است و غایب احط است است که صد کنند
 که اعتکاف میکند در مسجد اگر مطلوب شارع باشد بعنوان اعتکاف قمر
 فیهنا و الا در مسجد عبادت میکند از برای رضای خدا یا قرین الله و غیر
 است که اعتکاف بیست سه روز یا بیشتر و مشهور است که در شب است
 داخلند و بعضی گفته اند شب اول نیز داخل است و احوط است که در شب
 بغروب آفتاب بنهت اعتکاف بکند تا شام بختم و اگر با صبح روز چهارم تمام
 کند با احتیاط است و شرط است که اعتکاف که معتکف روزی باشد
 نخواه روزی واجب و خواهد سنت و در روزی سنت با بدرخصت گفته
 باشد که رخصت ایشان در روزی سنت شرط است مانند شهر زنا
 و مالکین را و احوط است که فرزند به رخصت پدر و مادر اعتکاف
 سنت نکند و همنان به رخصت هم اندا و بر عکس واقع سازند و در
 در اعتکاف شرط است و ظاهر اقصی در وقت کافیهست و واجب است که
 بهرین نرود از مسجدی که اعتکاف میکند بدون ضرورتی مانند تنگی
 جمع که در غیر آن مسجد کنند با عیادت بنیام و مؤمن یا حاضر شدن
 در جنازه مؤمن یا قضای حاجت مؤمن یا برای حاجات ضروری خود
 مانند بیست نماز و غیره و غسل جنابت اگر حیلمشان باشد و در غسل
 جمع بنا بر قول با احتیاط با نوسا بر احوط است که در مسجد بتوان

کرد است کالی مشهور است که بنوا نکر و در همین جای است بهرین
 از برای تحصیل آب و نان و سایر ضروریات اگر کسی ندانسته باشد که بجا
 او بخت است یا نه و در همین جای است بهرین درین از جمله کواهی دادن
 و گواهی شدن اگر بگری نباشد و نتوان در مسجد بجا آوردن و چون
 بد کرد و در بجا نشیند تا بر کرد که مسجد و پیش از آنکه در روزی نصف
 راه برود لا محکم باشد و از راههای نزدیک تر برود طلب و درین
 الحاله نزدیک تر بود اگر ممکن باشد و توقف بسیار زیاد از ضرورت
 واقع نشاند و چون وقت نماز شود نماز را در جای دیگر غیر آن مسجد که
 محل اعتکاف است نکند مگر در مکه و محطی که در هر جا مینوایند
 و اگر وقت است شود در جای دیگر مینواید که در شهرها از مسجد بیرون
 رود اعتکاف باطل نمیشود مگر آنکه زمان بسیار بگذرد که او را
 نگویند و در همین که چیرا او بیرون برود و احوط است که بیرون نرود از
 مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند از رفتن بیام مسجد و ظاهر آنکه
 داخل مسجد باشد قصور ندارد و بداند که حرام است بر معتکف بیام
 کردن با زنان در روز و شب و هم چنین حرام است بوسه دادن بپشه
 و دست بریدن و مالیدن بشهوت و احوط است بپشت از هر دو و اگر
 چه بشهوت نباشد و حرام است طلبی می کردن اگر چه بکف نکند یا بند
 هرگاه خادش آن باشد که از او منی اید بسیار و احوط است که پیش
 دست بر دگر نماید و حرام است بوی خوش و گل بوشیدن هر گاه که

علی المشهور وجدل و نزاع با کسی نکنند و احوط آنست که مباحثه علی بنی
نکنند مگر بعد از اظهار حق و ترید و فرقی نکنند مگر زنی خرد و بیاد
خود و احوط آنست که و یکی از برای خود قدری دهکد اینها را بکنند و احوط
آنست که طاعتا معاملات خود را واقع نشازد و حتی عشاء و نکاح را و
جمع آنها که در اعتکاف تمام است روزها و شبها هم تمام است مگر
خوردن و آشامیدن که در شب جایز است نه در روز و هر چه در روز
باطل است از اعتکاف نیز باطل میکنند که در روز بفعل او رد و در
شب افطار میشود که در مفسدات غیر جماع و استمناء واقع میشود و در
اول اجنبیا بستن زخمی که او را شرب و اگر جماع کند اعتکاف و باطل
میشود و کفان میدهد که اگر اعتکاف واجب باشد و در روز او را
دو روز اعتکاف سنت خلاف است و احوط کفان است اگر چه جماع
در شب واقع شود و احوط آنست که هر چه در روز باطل میکنند که در شب
در روز واقع نشازد کفان میدهد اجنبیا طاعت کفان نیز از ذکر است
اگر بتواند و الا دو ماهی که در روز کفان و الا شصت مسکین را اطعام
دادن و بعضی گفته اند بجز است میان آنها و اول احوط است بلکه
اظهار نیز اگر جماع در شب واقع شود بکفان میدهد و اگر در روز
ماه رمضان واقع شود و کفان میدهد بکلی مرتبه و دیگر بجز و بعضی
گفته اند که اگر در روز غیر ماه رمضان واقع شود باز و کفان میدهد
و این بی وجه است و هیچ و شر و سزا بر محرمات غیر از جماع سبب بطلان

اعتکاف نمیشود و کفان باها واجب نمیشود و در بطلان با ستمنا و
کفان نسبتان خلاف است و احوط اتمام است و کفان اگر در شب
واقع شود و اگر در روز واقع شود استنا باطل میکند اعتکاف را البته
و کفان میدهد اجنبیا طاعت و احکام اعتکاف بسیار است و با غیر
بودا کفان کردیم **خاتمه** در بیان کفان است بدانکه کفان بر دو نوع
است **اول** کفان از احرام حج و غیره و افطار در رساله حج بسیار است تمام
دوم سایر کفان است و افطار بسیار است و بعضی منفق علیه و
بعضی محتلف همه و بعضی واجب و بعضی سنت و بعضی تالیف و بعضی
بجایز و همه را با یکدیگر بر حسب اجمال برای طالبان ادراک سعادت
ابدی و محصلان نجات عقوبات آخری بیان نمیشود **قول** کفان
افطار روزی ماه مبارک رمضان است و واجب میشود بجز در روز
اشامیدن چیزی که خوردن یا آشامیدن آن معناد و لغا و غایب
افطار و در غیر معناد خلاف است و اشهر و اقوی و جویب است و جماع کرد
در قبل زنا نفاق و در زین علی الاقری و بیایق و مانند بر کفان است
عمدا نا طالع صحیح علی الاقری و بخوابیدن با جنابت بر نیت غسل
ناصح علی الاحوط و بخوابیدن بعد از نیت شدن بکفان یا نیت
ناصح علی الاحوط و برسدن غبار غلط بجلای بنا بر قول جمعی و بطل
متحر کردن و دست نازی کردن یا مکر نظر کردن زنی تا منوب با بد
الاحوط و بعضی کردن عمدا بنا بر قول بعضی و بجهت کردن و شاف علی

کردن بنا بر قول بعضی بعد از رفع لبستن بر خدا و رسول و اجماع هندی ۱۴
 بنا بر قول بعضی دیگر خوردن غذا در ایام بنا بر قول بعضی هم که هر یک از
 این امور را بعمل آورد عمدتاً و مستثلاً از آنکه کفایت نماید در بعضی
 ایام عاودت بعضی اجنبی طهارت و اگر از روی سهو یا اشتباه کفایت ندارد و اگر
 مستثلاً نماند در کفایت خلافت و احوط کفایت است و اگر اقطاً
 بجلال نباشد کفایت بیک بند از آنکه در کفایت با دو ماهی در پی روزی کمتر
 با مسکن مسکن طعام دادند و بعضی نیز ثابت قابل شده اند
 یعنی اگر قادر باشد به بند از آنکه در کفایت مقدم است و الا دو ماه
 روزی و اگر از این نیز عاجز باشد مسکن طعام بداند و اول
 اول الهی و ثانی احوط است و اگر اقطار مجاز کرده باشد مانند شربت
 و صحنین و غیره آن مخصوص ذائقه و زنا و لواطه بعضی از علما قابل شده
 اند که هر سه کفایت بر او واجب میشود و بعضی مانند افطار بجلال است
 و الا احوط است **مفاد** هرگاه در قضای روز ماه رمضان بعد از وقت
 افطار کند شهر و اندک کفایت واجب است و بعضی سنت میباشد
 و اشهر و اقوی آنستکه کفایت در مسکن طعام دادند و اگر عاجز شود
 سه روز روزی مکه و بعضی نیز میباید و میبنداند و بعضی کفایت
 قسم و بعضی کفایت افطار ماه رمضان میباشد **مفاد** کفایت ظهار
 است که کسی باین خود بگوید یا نه علی کظهری **مفاد** یعنی نوری مانند
 پشت نماز یعنی یا خا هر سال بر محرم علی الاشهر اگر اینرا بگوید در کفایت

کفایت حاضر نباشد و در آن ظهار یا اجماع نکرده و در حضور دو عادل
 بگوید اینرا که خواهد که جماع کند باید که کفایت باشد و اگر بدون کفایت
 جماع کند دو کفایت بر او واجب میشود بنا بر مشهور و کفایت بکفایت
 کردند و اگر عاجز شود و میباید روزی داشته باشد و بعضی نیز مسکن
 و اطعام کردن **مفاد** کفایت اهل است یعنی مسکن بخورد که زوجه داشته شود
 چهار ماه یا زیاد و وسط نکند و زن او را نیز در خاک کشید و خواهر حکم کند
 که او را طلاق بگوید یا وسط کند و اگر از اینها وسط نماید باید که کفایت باشد
 و کفایت اش کفایت قسم است که بعد از این مذکور میشود و انشاء الله تعالی
مفاد کفایت خالفت علم است بآنکه قسم بخورد با سماع مقدم شده خدا
 بر کردن فعلی که ترکش رجحان نداشته باشد یا آنکه در فعلی که فعلش
 رجحان نداشته باشد و مخالفان قسم نماید و کفایت اش آنستکه بگوید
 از آنکه یا در مسکن یا زاجا میباید یا در مسکن طعام و اگر از غیر
 عاجز باشد سه روز یا بی روزی بدارد **مفاد** کفایت خالفت نذر است
 باید که نذر کند فعل امر بر آنچه باشد یا نذر امری که هر چه باشد
 نماید کفایت اش بعضی گفته اند مانند کفایت قسم است و بعضی گفته اند
 مانند کفایت افطار ماه رمضان است که کفایت از آنکه در کفایت با دو ماه روزی
 کفایت با مسکن مسکن طعام دادند و بعضی گفته اند که اگر نذر و تعاقب
 روزی داشته باشد کفایت اش کفایت افطار ماه رمضان است و اگر
 تعاقب غیر روزی داشته باشد کفایت اش کفایت قسم است و این بقول

خالی از قوی نیست واسطه کفان ماه رمضان است مطلقاً **فتم** کفان
 غایب است که یا خدا عهد کرده باشد که امری با غیر خودی عمل
 آورد با نیک کند امر غیر ناپی با امر خودی ناپی و مخالف است انهد نماید و در
 کفان اش مانند کفان ندر خلافت واسطه است که درین روزها کوف
 شد **ششم** قسم خوردن بعنوان بیداری از خدا و رسول و ائمه علیهم السلام
 است و در حرام بود چنان قسمی خلاف نیست ولیکن در وجوب گفته
 بچنین قسمی یاد کردن خلافت بعضی گفته اند که کفان اش کفان است
 است اولی از آن که در کفان و با عجز آن دو ما می در پیرون داشتن و یا عجز
 از آن شصت مسکنین را طعام کردن و اگر غایب شده مسکنین را طعام با
 کسی دهکد و اگر عاجز شود سه روز و مثالی روزی ندارد و بعضی گفته
 اند که کفان اش کفان ندر است و این بابویه گفته است که اگر روزی
 ندارد و مسکنین را طعام بدهد و بعضی گفته اند که اگر کفان است و
 کفان ندارد و در حدیث صحیح وارد شده است که صفار بن یزید غنم
 امام حسن عسکری علیه السلام نوشت که در غری گویند یاد کرد به
 بیزاری خدا و رسول و مخالفش کرد و کفان او چیست حضرت فرمود
 کرده مسکنین را طعام دهکد هر مسکنی را یکد و طلب از پیش بکنند
 از خدا و بعضی از علماء با بهضمون قابل شده اند و خالی از قوی نیست
 و ایضا خلاف کرده اند که کفان برای اصل سوگند خوردن است برای
 مخالف کفان سوگند و یا بد که چنان سوگندی یاد کنند و اگر بکنند

بعضی سوگند عمل بقول اول بکنند اگر ظاهر است که عمل بر او است مجزئیت
هفتم بعضی از علماء قابل شده اند که زنی که در وصیبت موی سر خود را
 ببرد کفان افطار ماه رمضان مبدئاً بنیاب بقول بعضی و همچنین
 بر شپه بقول بعضی و بعضی گفته اند که اگر دارد و کفان ندارد و در این موارد
 شده است که کفان افطار ماه رمضان لازم است و اسطه عمل بر او است
 و بعضی تراشیدن موزان را حاق کرده اند که بکنند در وجوب کفان
هشتم هر که زنی در وصیبت موی سر خود را بکشد یا روی خود را ببرد
 یا مریخی جامه خود را در کفان فرزند یا زوجه خود چاک کند کفان و قسم
 لازم میشود بنا بر قول بعضی و این بر اینصفت چون وارد شده است و اسطه
 است هر چند وجوب ثابت نیست **نهم** مردی که با زن نامنعه
 با کت خود در اقامت حاضر جماع کند در قبل بعضی کفان واجب دانسته
 اند و بعضی سنت و مشهور میان علماء است که اگر در اول حاضر باشد
 با شافعی صدق میکند و اگر در وسط حاضر نیم اشرفی و در آخر حاضر
 اشرفی و اسطه عدم نیک کفان است **دهم** هر که بپوشد رود
 نماز سختی نکرده باشد تا صفت شب بکند و بعضی گفته اند واجب
 است که از روزی روزی ندارد و اشهر است باینست و بعضی غامد گفته
 رانز محاق کرده اند و مشهور است که بر نفسله و وجوب کفان ندارد و کفان
 کرده است و کفان ندارد و بعضی لازم دانسته اند که کفان افطار ماه
 رمضان را با نفول صعب است و اسطه است که هر روز تصنأ بکند

نهی کفان قتل عدالت که خاندسته کسی که بر یکشد با کاری که
کشته باشد نسبت بکسی واقع سازد ولو کشته شود که قصد کشتن
نداشته باشد کفان ایش است که بکین تا از کتد و دو ماه منوالی
روز به بار و شصت مسکن به طعام بداند **چهارم** کفان قتل خطا
ست که کسی را بنا ذاتی بکشد یا آنکه قصد قتل نداشته باشد و کاری
کند که خالی کشته نباشد و او کشته شود مانند آنکه طفل را برای بازی
دب بزند و او بگریز تا تیری بسوی او موی بکند از دستش بچورد و
کشته شود یا در راه بر کسی بچورد و او بگریزد و اگر خود مباح قتل
نباشد و کاری کند که از نسبت قتل شود مثل آنکه چاهی در راه بکند
و کسی در آن چاه بفتد و بگریزد یا کسی بر زنی بگذارد و باعث قتل
کسی شود مشهور است که کفان لازم نمیشود هر چند دهن لازم شود
و کفان بنده از ادک کشتن و بعد از غایب شدن از آن دو ماه منوالی
روز داشتن و بعد از آن مسکن به طعام دادن **پنجم**
اگر کسی در راه عدل دیگری ترویج کند میناید که از آن زن مفارقت
کند و بگوید بعضی از عمل بیخضاع اردن صد کند و احوط است که
اگر زن دیگری عقد کند نیز اینکفان زیاد شد با بیخه که قصد کند
ششم کسی که مملوک خود را زاده از حد شرعی بزند بعضی از عمل ائمه
اند و احوط بعضی از روایات واجبست کردن مملوک را بکفان احوط است
کند و این احوطست و اگر از اجداد بکشد کفان جمع میهد و اگر

بخطا بکشد کفان قتل خطا میهد و واجبست که قتل اغلام از اجداد
کند بنا بر مشهور **هفتم** کسی که مؤمن ماه رمضان را افکار کند بسبب
بهاری اگر ماه رمضان دیگر بهیچان باشد اشهر و اقوی اینست که قضا
میشود برای هر روز یکبار و دو مد طعام میهد علی اختلاف و بعضی
گفته اند قضا میکنند و این چند گون گفته است که حسب ظاهر کفان
میکند و اگر در میان کفان از ازش بر طرف شود و قادر بر روز یکبار
و بدون غلظت تا آخر کند تا آنکه ماه رمضان دیگر بهیچان باشد و اقوی
اینست که بعد از ماه رمضان قضا میکنند و هر برای هر روز یکبار و دو
مد میهد و بعضی کفان را واجب ندانسته اند و بعضی گفته اند
که کفان در صورتیست که عزم بر قضا نداشته باشد و اگر عزم بر قضا
باشد بعد از آنک شدن وقت بهاری با عدل دیگر عارض شود
قضا با دیگر کفان نیست و قول اول قوی تر است **هشتم** نواد
کفان است از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کفان
علی سلطان قضای خواج میمون است و کفان ضعیف است که بر
ان شخص که او را عهده کرده است استغفار کند و کفان مجمل است که
چون از مجلسی بخیر بگوید سبحان ربک رب العلیین و بعضی قن و
سلام علی المرسلین و احوط است بقیه العالیین و کفان خندان است
که بگوید اللهم لا تقبضنی یعنی خداوند مرا دشمن مدار و بر من غضب
مکن و در حدیث معتبر از حضرت امام المؤمنین علیه السلام منقولست

که هر کس که بید بگری بگوید لا ایلک ولا ائمه لک یعنی تو را بدین زمین دادیم اول
ماد و مباد با بد که چیزی نصیب او نکند و کسی که بگوید نه یعنی بدترم باشد
بدترم گفتن اهل تشکیک بگوید لا اله الا الله و خلافت در این معنی و ششم
مشایخ آن خود با بیجان تو با بیعی بدترم بعضی خرام خوانند و اشهر که
و احوط ترک است **و اما** احکام گفتار آن مذکور بود چند فصل بیان
میشود **اول** هرگاه پیش از ابد از ادک در گفتار قتل میباشد که آن پیش
مؤمن باشد و در نایق گفتار است خلافت و احوط غایت این است
و در گفتار قتل احوط آنست که با لغ باشد و در غیر آن مرتکب و زین و با لغ
و تا با لغ جز نیست و با بد که آن کور و صاحب خون و زین که آن باشد
و مولی جز احوط یا و زین سنا نهان باشد که موجب عفو و با شد و بعضی گفته
اند که با بد خصی لال و کرم و ولد زنا نباشد و مشهور این است و احوط تر
کست و غلام که پیش از اشته و زانست که از ادمین و نکر در علم کریم
نرسد و بعضی شرط کرده اند که خبر از او برسد و بعضی شرط کرده اند که
ظن جهات او باشد **دوم** در گفتار مرتبه تا از بیند از ادک در آن غایب
نشود و روز منتقل نمیشود و هر گاه که روزن دو ماه باشد میباشد که متواتر
بگری و متواتر میباشد و بگری که متصل بگری در بعضی میباشد یعنی که اگر بعد
از آن بدون عمل و افطار کند نباید که از سر بگری و با نفرین چنان است
ببچندری یا حرام است اول ظاهر است و ثانی احوط است و اگر پیش از
بگام و بگری و زین افطار کند از سر بگری و اگر بعد از آن باشد مثلاً

حقیق و نفاس و میوه و حیوانی و بیجان و سفیر و زین بعد از زوال غن
بنا میکند و در تمام میکند و همچنین اگر مجبور شود در افطار روز زین
براقوتی و هر گاه گفتار دو ماه متواتر باشد که گفتار دهندند
باشد بگام می در زین میگری در عمل الا قوی **سوم** هر گاه اطعام لازم شود
مشهور است که هر یک نقد و طعام مجبورند که سه شونید و غیر اینست
گفتار خورشید یا نان ضمیمه انداختن در مابا گوشت یا سرکه و بعضی گفته
اند میباشد یا شام و شام هر یک و سبک بخورند اما نقد که سه شونید
و احوط اینست که آنچه از نظر اینست که بگوشت گفتار توان نمود و اگر چه
طعام را سبک میباشد اما در وقت داران خلافت بعضی گفته اند
اند و بعضی در ومد و احوط در مد است و غیر اینست که آن نان خورشید
نیز میدهد چنانچه بعضی واجب دانسته اند و در طعام دادن گوشت
و بزولت تقاضا نمیکند و احوط آنست که حصه اطفال از اهل شرعی
ایشان بدهد و اگر طعام خوردند ظاهر است که بگری یا با هم و متواتر بگری
و اگر در طفل و بیجان بگری که حساب کند احوط است و در زیادت گفتار در
حصه را بیکس که نمیتواند از دم که آنکه مستحق یافت نشود و احوط آنست که
ناممکن باشد بگری مؤمنند و بگری و بگری ایشان بپوشان بدگام
مسکین بر او صادق باشد و مد بگری بکضا است و ضاع بگری بپوشان
و سخاوت و شغال و زین است بپوشان و مؤمن و چون در احادیث است
در تجدد بگری و مد است احوط آنست که بگری در مد زمین شاه افطار

بدست چهارم در دنیا که کسب با بداد کردن پیران و مقصد آنها
 مجربست و در هر یک بعضی یکجا آمده مانند پیران آفتاب که نه اند و بعضی
 خامه لازم میداند و غیر آنست که پیران و قبا بدست با قبا و با لایو
 و غیر آنست که قبا باشد و قبا طفرانست که بر صحت و در لایو
 پیوسته اند **بجز** هرگاه از غنای رقبه عاجز شود و شروع کند در زون
 و بعد از آن قادر شود برینکه از آن در گذر زون او را بخریبست و غیر
 آنست که زون کند زون را و بدین از آن در خصوصاً هرگاه که از بنگا
 و دیگر در زون داشته باشد و بخواه از صاحب قابل شده اند که هرگاه
 بر کسی دو ماه منوالی زون واجب شود و عاجز باشد از گرفتن بجهت
 روز زون میدارد و اگر نتواند برای هر روز مدتی از طعام میدهد
 و اگر نتواند استغفار میکند و شکر و توبه آنست که از هر کفایت که
 عاجز شود استغفار میکند و میشود هر کفایت ظننا که بعضی گفتند
 که تا کفایت ندهد و طریق بر او حلال نمیشود هر چند عاجز باشد
 اگر بعد از آن بجز استغفار بر کفایت قدری هم رساند احوط آنست که
 باز کفایت را بجا بیاورد و چون اکثر مردم جاهلند بکفایت و احکام لغا
 و برایشان لازم میشود و نمیدانند و مشغول الذمه بجای میمانند
 فکری از احکام افکار ادراک برینسان که کفایت را بداد نمودم ملتزم از
 برادران ایمانی آنست که هر که از اینسانها منفعه کرد در خطبات یا
 بعد از وفات این شکسته مشغول ذمما و بدعا میخورد و معترف بود

کنند و ختم فضل الله سبحانه و ثوابه و شهر الله المعظم شهر رمضان
 من سنه سبع و مائده و الفتن الهجره المقدسه علی بدو مؤلف مالک
 الکرم المنان فی محروست ه اصفهان صدق من طوارق الحد ثانی مع
 وفود الاشغال و اختلال الاحوال و توزع البال و الحمل لله اولاد
 اشرار و الصلوات علی سید المرسلین محمد و اله الاطهرین الافان بین
 ولعه الله علی اعادتهم

اجمعین

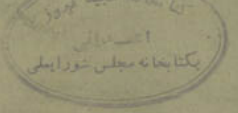
سید الفاضل شیخ العبد المذنب محمد باقر کاشانی
 و الکاتب الفاضل شیخ محمد باقر کاشانی
 و الکاتب الفاضل شیخ محمد باقر کاشانی
 و الکاتب الفاضل شیخ محمد باقر کاشانی
 و الکاتب الفاضل شیخ محمد باقر کاشانی

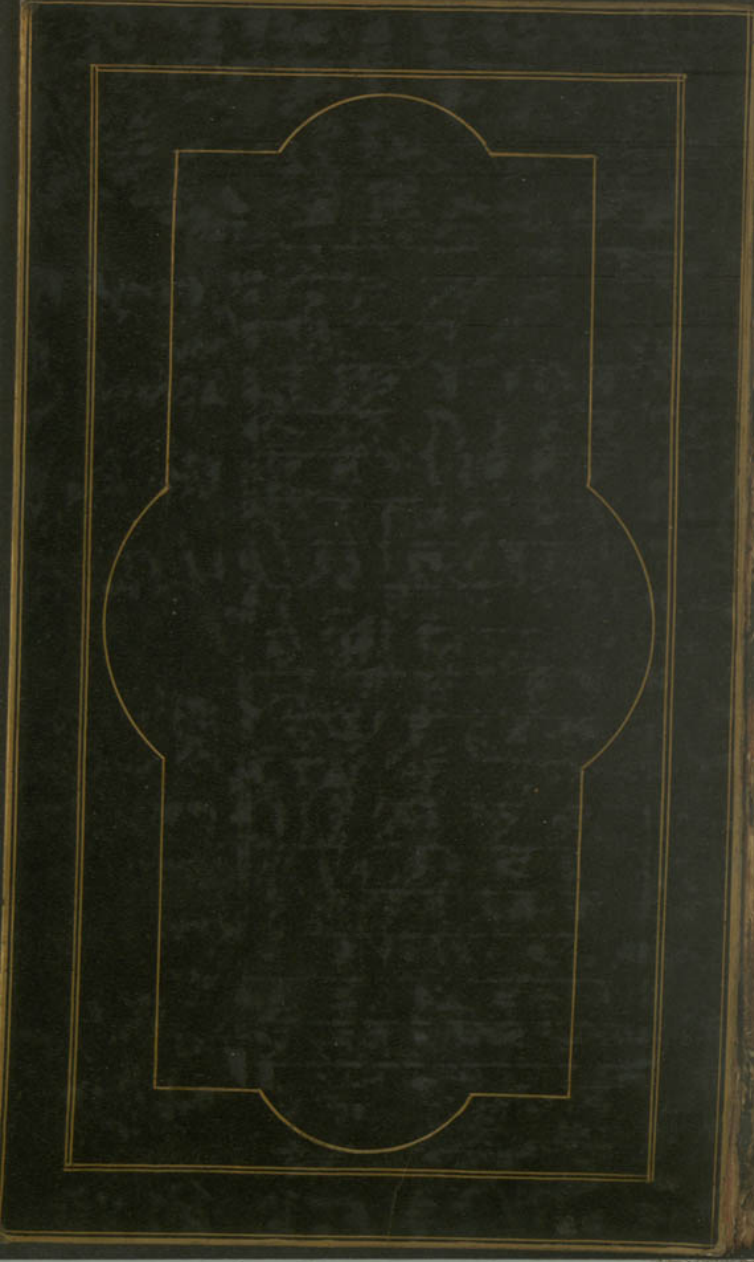
کتاب طه فی الامتنان علی

ما جبرئیل علیه السلام

والتلاوة

القرآن

109
119

151
188

Faint, illegible text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

